

R
3217

R XII 1925:3791

C. IVLII
HYGINI AVGVSTI
LIBERTI FABVLARVM LIBER. AD

OMNIVM POETARVM LECTIONEM. MIRE

necessarius, & nunc denuò excusus.

EIVSDEM POETICON ASTRONOMICON
Libri quatuor.

Quibus acceſſerunt ſimilis argumenti,

PALAEPHATI de fabuloſis narrationibus, Liber I.

F. FVLGENTII Placiadis epiſcopi Carthaginienſis

Mythologiarum Libri III.

EIVSDEM de uocum antiquarum interpretatione, Liber I.

PHVRNVTI De natura deorum, ſiue poeticarum fabula-
rum allegorijs, ſpeculatio.

ALBRICI philoſophi de Deorum imaginibus Liber.

ARATI *φαινόμενων* fragmentum, Germanico Cæſare interprete.

EIVSDEM Phænomena græcè, cum interpretatione latina.

PROCLI de ſphæra libellus, Græcè & Latinè.

INDEX rerum & fabularum in his omnibus ſcitu digna-
rum copioſiſſimus.

BASILEAE. PER IOANNEM
Heruagium, Anno 1549. Menſe Martio.

NOBILI AC GENEROSO DO. OTHONI TRVCHSES
à Vualburg. Spirensis ecclesiæ Canonico, Domino
suo, Iacobus Micyllus s. D.

VM pro humanitate, nobiliss. Otho, quatum, cum pri-
mum in conspectum tibi uenissem, abs te acceptus fui,
eximiam quandam de tua excellenti uirtute spem con-
cepissem: ex eo iam diu cogitare coepi, quo pacto eidem
tibi, ita ut dignum erat, itaque ut meritis esses, commen-
dare me possem. Nam cum ubique plurimum prodest
eorum hominum fauore ac gratiam emereri, qui quod
genere ac opibus reliquis præstant, eo aliorum studia
atque conatus prouehere possunt: tum hoc tempore in primis circumspicere
omnes nos merito decet, ut contemptis et profligatis hisce nostris studiis, patro-
nos ac defensores passim paremus. Adeo enim loco suo (siue hoc ira deorum
aliqua, siue nostra potius culpa factum esse dicendum est) præclaræ illæ lite-
ræ, & à ueteribus solæ humanitatis uocabulo prædicatæ, iterum reciderunt,
ut si unquam magnorum atque potentum hominum auxilio opus habuerunt,
hoc certe iniquiss. tempore, illorum opem maximè implorare uideantur. Atque
ea quidem tum eruditio, tum uirtus tua est, ut non immerito omnia illa quæ
à summo atque optimo quoque expectari debent, de tua præstantia ipse mihi pos-
sicear. Qui primum eo genere natus, atque ijs imaginibus clarus es, ut nemini
superiorum, aut etiam priscorum hominum, nobilitate facile cedas. Deinde au-
tem tanta cura ac diligentia in bonis literis iamdiu uersatus & exercitus es, ut
quod ad ueram ac solidam uirtutem attinet, id omne labore ac studio tuo tibi
compararis. Ex qua re etiam eo maiorem laudem consecutus es, quod discen-
di laborem, quem plerique uestrorum hominum contemptu, alij autem igna-
uia etiam quadam declinant ac uitant, eum tu in tanta generis atque maiorum
claritudine suspiciendum ac persequendum tibi putasti: & quod raro ista æ-
tate contingere uidemus, cum summo genere summam doctrinam coniunxi-
sti. Cæterum ut in excellentibus picturis etiam colorum splendor & harmo-
nia, gratiæ non parum addit, totumque ipsum argumentum & artificis uirtu-
tem illustriorem quodammodo reddit: ita ipsam uirtutem quoque uidemus,
si cum generis ac uitæ nobilitate coniuncta, & externis illis fortunæ dotibus
illustrata sit, nescio quo pacto excellentiorem simul & admirabiliorem uideri.
Non enim Stoici, opinor, illi audiendi sunt, qui ut nudam omnino per se uir-
tutem spectandam esse, ita externam fortunam, ut nihil ad parandam illam
conferre, sic etiam nocere sæpenumero, & ob id reiiciendam esse contendunt.
Quorum doctrina ut ab Aristotele, ac alijs quibusdam iam olim confutata
atque explosa est, ita mihi certe uidetur, imò & exemplis quotidie comperi-
mus, ubi utrunque horum cum altero, hoc est, cum fortuna uirtus coniuncta
ac sociata fuerit, egregium ac singulare quiddam elucere, ac tum demum εὐδαι-
μονίαν illam, quam in hac uita quærimus, omnibus suis numeris absolutam
ac plenam esse. Proinde cum superiore anno Genealogias deorum, perinde ut
à Bocatio ante annos aliquot collectæ fuerant, hortatu amici nostri Ioannis

EPISTOLA

Heruagij relegissem, & easdem ab innumeris mendis, quibus editio prior inuoluta atque obruta erat, castigatas, excudendas dedissem: atque idem nuper alium quendam uetustum ac manuscriptum codicem, in quo per capita eadem res, atque idem argumentum ab Hygino (sic enim inscriptus liber is erat) tractabatur, uisendum, & quoad eius fieri posset, emendandum quoque & restituendum dedisset: ego quia non paruam aut contemnendam laboris partem in eo opere posuissim, uideremque librum illum qualemcunque studiosis adolescentibus non inutilem aut ingratum fore, uolui laborem hunc meum excellentiae tuae claris. Otho dedicare, tuique nominis auspicio in lucem prodire. Simul ut eo munere commendatum me tibi facerem: simul ut esses, cuius tanquam praesidio ac patrocinio quodam liber hic, & haec studia nostra ab iniuria aliorum atque indoctorum hominum defenderentur. Ut enim amuleta quaedam infantes, ex quorum collo suspensa sunt, contra inuidiam ac fascinationem malorum tueri creduntur: ita confido eos quoque, qui tuum huic libro praefixum nomen ac titulum legent, à carpendo & obloquendo citius absterreri posse. Nec uero dubito, ne non animo lubenti ac grato munus hoc nostrum accepturus sis. Tamen si enim plane exiguum ac leuissimum, ut uulgo dicitur, uocari queat, (quid enim aliud quam fabulis, resque uetustis ac obsoletis constat?) ab eiusmodi tamen animo profectum ac datum est, qui tibi studio ac uoluntate sua merito probari debet. Nam si Artaxerxes illum magnum Persarum regem pongo, quod ab homine rustico dono oblatum acceperat, ideo oblectatu esse memorant, quod, quae propria & preciosa maxime habuerat, ille donasset: has quoque fabulas eodem nomine commendatiores tibi esse decet, ut quae & ipsae possessionum mearum propriae maxime, & tanquam ex fundo nostro profectae sunt, quibusque ipse cognoscendis ac percolendis meliorem anteaetate uitae partem ferme collocarim. Quanquam etiam si uel ad ipsum librum, uel ad operam, quam in castigando sumpsimus, aspicere uoles, ea quoque non paruum commendationis pondus habent. Est enim hic autor, ut quidem non ita purus atque elegans, adeo ut in quibusdam parum etiam latinus uideri queat, ita uetus tamen, & à reliquis Hygini scriptis, quae quidem ad nos peruenere, non omnino absimilis aut abhorrens: praecipue autem utilis res, qui in humanioribus hisce studiis multum ac diligenter uersantur. Ex hoc enim non pauca quae tum apud Ouidium, tum apud alios plerisque poetas minime hactenus, aut certe perperam intellecta sunt, intelligi & explicari tandem posse uidetur: multa quoque hic plana iam atque expedita reperias, quae dudum magnos atque eruditos quoque uiros uarie ac misere torserunt. Quam quidem ob rem, sat scio, Grammatici nostri non minus sibi mox applaudent, quam gemma aut margarita aliqua preciosiore inuenta, negotiatores interdum gestire solent. ut possis uel eo nomine gratulari tibi, quod sub tuo titulo, hominibus res, quales te amare scio, & quorum studiis ipse quoque interdum oblectaris, tantum mox gaudij atque uoluptatis parietur. Praecipue cum ipse quoque poeticis rebus, ut audio, deditus ita sis, ut nonnunquam ad exemplum ueterum carmen aliquod cum multa laude componas. Et quanquam non ausim affirmare, omnino eum Hyginum hunc esse, cuius A. Gellius Nocturni Atticarum libro primo, capite 21. mentionem facit, quem ipse quidem commentaria

in Ver.

NUNCUPATORIA.

in Vergiliū edidisse tradit: Volateranus autem, etiam cum eo qui temporibus Quintiliani uixit, librosque de re Astronomica quatuor illos (sive is unus potius perpetuus dicendus est) quos eodem hoc uolumine, & ipsos longe quam antea emendatiores, cum reliquis eiusdem generis scriptoribus coniunximus: itemque alium Grammaticon, hoc est, de rebus castrensibus inscriptum reliquit, eundem esse arbitrat, propterea quod & Plinius Hyginum quandam crebro citat: & fieri frequenter solet, ut eodem nomine plures appellent: multa tamen uerisimilia concurrunt, quae me ad dubitandum impellunt. Nam & ipsum opus eiusmodi est, ut hominem grammaticum, & Graecorum imitantem facile agnoscas: & quod ad dictionem attinet, uideas illum cum ceteris Hygini scriptis omnino similem ac parem esse. Interdum etiam ipsas loquendi formas uelut inde repetitas praeseferre. Huc accedit, quod in Astronomicorum opere ipse Hyginus genealogiarum a se scriptarum meminit, quarum certe aut fragmenta haec, aut epitome, à studioso aliquo ex illius libris excerpta & abbreviata uideri potest. Porro quantum laboris in emendando ac restituendo illo obeundum atque adeo exanclandum nobis fuerit, uel hinc coniectura facere licet, quod primum ipse liber (qui beneficio excellentiss. D. Ioannis Vuer Augustani, Frisingensis ecclesiae Canonici, ac M. Io. Chrumeri Canonici apud diuum Andreā Frisingensem, Notarii integerrimi, necnon & Viti Chrumeri ibidem bonas literas non sine laude docentis, nobis communicatus est, quibus & sua gratia debetur, quod studia promouere, si qua datur occasio, non negligunt) is inquam liber, externis ac Longobardicis notis scriptus erat, in qua tamen re non nihil adiuuit nos is, qui prior illum latine describendum ceperat, cuius nos exemplum principio ceu filium quoddam secuti sumus. Deinde quod ipsa uerba pleraque inter se ita impedita ac perturbata erant, ut alia nobis diuidenda, alia alijs abolenda: quorundam principium cum fine praecedentium, & rursum praecedentium quorundam finis cum principio sequentis coniungendus esset. Ut omittam, quam multa uetustate oblitterata, expuncta atque corrosa fuere, quorum alia, aestimationem & coniecturas secuti restituimus: alia, ubi certum aliquid quod sequi possemus non erat, prorsus intacta reliquimus. Omnino autem nihil de quo non certo uel ex Graecis uel ex Latinorum poetis constaret, immutatum, aut loco motum est, adeo ut in quibusdam etiam diuersam lectionem, iuxta alteram atque priorem adnotasse satis putarim. Non enim mihi placet quorundam emendandi ratio, qui omnino temere, & ut quicque posse uidetur, continuo mutant, aliaque subinde pro ueris ficta supponunt. Quibus ut nihil aliud, illud certe acceptum referre debemus, quod plerisque autores minus integros & mutilatos magis habemus. Hanc igitur operam nostram, Nobilissime Otho, si quod spero, grato animo acceperis, & illud utique facies, ut quod iam inde à principio optauimus, tibi commendatus ut essem, hinc iam consecutus esse uidear: & hoc quoque addes, ut ad reliquas horum studiorum partes deinceps capeffendas & persequendas, alacriorem me reddas. Vale.

AVTORES

AVTORES QVORVM TESTIMONIO HYGINVS
utitur, sunt hi:

Aratus.	Callimachus.	Herodotus Milesius.	Pherecydes.
Amphis.	Cicero.	Hegeſianax.	Petellides Gnoſius.
Aglaosthenes.	Conon Samius.	Hegeſias.	Panyasius.
Anacreon.	Diogenites Erithiacus.	Heracides Ponticus.	Polyzenus Rhodius.
Aeschylus.	Eumelus Corinthius.	Hermippus.	Pysandrus.
Aſclepiades.	Eratosthenes.	Iſter, ſive Hiſtrus.	Pindarus.
Alexander.	Euripides.	Leon.	Philarchus.
Ariſtonicus, ſive Ariſto-	Euemerus.	Mnaſeas.	Sophocles.
machus.	Eubulus.	Muſaeus.	Soſitheus tragicus.
Cleophratus Tene-	Heſiodus.	Ouidius.	Thales.
dus.	Homerus.	Parmeniſcus.	

QVIBVS FVLGENTIVS VTITVR.

Antidamas.	Diophantes Laced.	polites.	Plato.
Apuleius.	David pſalmiſta.	Labeo.	Rubrius.
Auſonius.	Dromocrides.	Linus.	Rutilius Geminus.
Apollophanes.	Democritus.	Mintanor muſicus.	Succius comicus.
Antiphon Philocrus.	Demosthenes.	Memor tragicus.	Syrophanes Aegyptius.
Artemon.	Euxemenes.	Mnaſeas.	Serapion Aſcalanites.
Anaximander Lampſa-	Epicharmus comicus.	Menander.	Salomon.
ceus.	Euripides.	Meliſſus Euboicus.	Soſicrates Ciſicenus.
Anacreon.	Ennius.	Martialis.	Soſides Atticus.
Ariſtoxenus.	Felix Capella.	Mariandes.	Sutrinus comicus.
Anaſimenes.	Q. Fabius Lucullus.	Manilius Craeſtus.	Stefimbrotus Thafius.
Ariſtoph. Athenæus.	Fonteius.	Numa Pompilius.	Tertullianus.
Aſſricanus.	Fenestella.	Nicagoras.	Terentius.
Battiades.	Galbius Baſſus.	Nenius.	Thales Milesius.
Beatinius augur.	Homerus.	Ouidius.	Theocritus hiſtoricus.
Bebius Macer.	Hermes triſmegiſtus.	Orpheus.	Theophrastus.
Corn. Tacitus.	Heſiodus.	Plautus.	Tages.
Calphurnius comicus.	Iuba.	Paccuius.	Tyberianus.
Criſpinus.	Iuuenalis.	Paminatius.	Varro.
Callimachus.	Lucanus.	Petronius Arbitr.	Vergilius.
M. Cornutus.	Lucretius Comicus.	Pisander Phyſicus.	
Cincius Alimetus.	Leophantes Heracleo.	Porphyrius.	

QVIBVS ARATI COMMENTARIVS VTITVR.

Amphis comicus.	Crates comicus.	Homerus.	Pherecydes Athenæus.
Agatosthenes.	Callimachus.	Iſidorus.	Sophron.
Aglaosthenes.	Caſar.	Muſaeus.	Sophocles.
Artemidorus.	Diodorus.	Mnaſeas.	Soſitheus.
Ariſtomachus.	Eratosthenes.	Nigidius.	Varro.
Amphianus tragicus.	Euripides.	Ouidius.	Vergilius.
Ariſtoteles.	Epimenides.	Philo comicus.	Zenodotus.
Antiſthenes.	Eufchemis.	Pammasis.	
Anaximander.	Herodotus.	Philistus.	
Archibius.	Heſiodus.	Periandrus Rhodius.	

Fabularum

FABVLARVM HYGINI PER CAPITA
Index.

T Hemisto.	1 Alceſtis.	51 Auge.	99
Ino.	2 Aegina, Mirmydones.	52 Teuthras.	100
Phryxus.	3 Aſteria.	53 Telephus.	101
Ino alia Euripidis.	4 Thetis.	54 Philoctetes.	102
Arthamas.	5 Titius.	55 Proteſilaus.	103
Cadmus.	6 Buſiris.	56 Laodamia.	104
Antiope.	7 Sthenebœa, Bellerophon.	57 Palamedes.	105
Eadem Euripidis.	8 Smyrna.	58 Hector.	106
Niobe.	9 Phyllis.	59 Armorum iudicium.	107
Chloris.	10 Sisyphus & Salmones.	60 Equus Troianus.	108
Niobidæ.	11 Salmones.	61 Ilione.	109
Pelias.	12 Ixion.	62 Polyxena.	110
Iuno.	13 Danae.	63 Hecuba.	111
Argonautæ.	14 Andromeda.	64 Pronocantes.	112
Lemniades.	15 Alcyone.	65 Quem quis occidit.	113
Cyſicus.	16 Laius.	66 Græci quot occiderunt.	114
Amicus.	17 Oedipus.	67 Troiani quot occiderunt.	115
Lycus.	18 Polynices.	68 Nauplius.	116
Phineus.	19 Adraſtus.	69 Clytemneſtra.	117
Stymphalides.	20 Reges ſeptem Thebas profecti.	70 Proteus.	118
Phryxi filij.	21 Epigoni.	71 Oreſtes.	119
Aeeta.	22 Antigona.	72 Iphigenia Taurica.	120
Absyrtus.	23 Amphiaras, Eriphyle, & Alc.	73 Chryſes.	121
Iaſon.	24 mæon.	74 Aletes.	122
Medea.	25 Hyppſipyle.	75 Neoptolemus.	123
Medea exul.	26 Tireſias.	76 Reges Achiuorum.	124
Medus.	27 Reges Thebani.	77 Odyſſea.	125
Othus & Ephialtes.	28 Leda.	78 Vlyſſis agnitio.	126
Alcumena.	29 Tyndareus.	79 Telegonus.	127
Herculis athla.	30 Helena.	80 Augures.	128
Parerga eiſdem.	31 Caſtor.	81 Oeneus.	129
Megara.	32 Helena proci.	82 Icarus, Erigone, & Canis.	130
Centauri.	33 Tantalus.	83 Nyſus.	131
Nessus.	34 Pelops.	84 Lycurgus.	132
Iole.	35 Oenomaus.	85 Hammon.	133
Deianira.	36 Chryſippus.	86 Tyrrheni.	134
Aethra.	37 Pelopidæ.	87 Laocoon.	135
Theſei labores.	38 Aegiſthus.	88 Polydus.	136
Dædalus.	39 Atreus.	89 Merope.	137
Pasiphae.	40 Laomedon.	90 Philyra.	138
Minos.	41 Priami filij.	91 Curetes.	139
Theſeus apud Minotaurum.	42 Paris.	92 Pytho.	140
Ariadne.	43 Iudicium Paridis.	93 Sirenes.	141
Cocalus.	44 Caſſandra.	94 Pandora.	142
Philomela.	45 Anchifeſ.	95 Phoroneus.	143
Erichtheus.	46 Vlyſſes.	96 Prometheus.	144
Hippolytus.	47 Achilles.	97 Niobe, ſive Io.	145
Reges Athenienſes.	48 Qui ad Troiam, & quot nauibus	98 Proſerpina.	146
Aeſculapius.	49 ierunt.	99 Currus Triptolemi.	147
Admetus.	50 Iphigenia.	100 Vulcanus, Harmonia.	148

Epaphus.

I N D E X.

Epaphus.	149	Pan.
Titanomachia.	150	Venus.
Ex Typhone & Echidna geniti	151	Nisus.
Typhon.	152	Scylla altera.
Deucalion & Pyrrha.	153	Chione.
Phaeton Hesiodi.	154	Autolycus.
Iouis filij.	155	Coronis.
Solis filij.	156	Daphne.
Neptuni filij.	157	Nyctimene.
Vulcani filij.	158	Arge.
Martis filij.	159	Harpalyce.
Mercurij filij.	160	Macareus.
Apollinis filij.	161	Rhodos.
Herculis filij.	162	Cyrene.
Amazones.	163	Hecate.
Athenæ.	164	Herse.
Marsyas.	165	Endymion.
Erichthonius.	166	Atys.
Liber.	167	Narcissus.
Danaus.	168	Hermaphroditus.
Amynone.	169	Eurydice.
Filiæ danai, quæ quos occiderunt.	170	Maleas.
Althea.	171	Hyacinthus.
Oeneus.	172	Archelaus.
Qui ad apru Calydoniu ierunt.	173	Cura.
Meleager.	174	Septem Sapientes.
Agrius.	175	Septem Lyrici.
Lycaon.	176	Septem opera mirabilia.
Callisto.	177	Qui facti sunt ex mortalibus im-
Europa.	178	mortales.
Semele.	179	Qui primi templa deorum consti-
Actæon.	180	tuerint.
Diana, & Canum nomina.	181	Quæ mortales cum Ioue concubue-
Oceani filia.	182	runt.
Equorum Solis & Horarum no-		Quæ cum Apolline.
mina.	183	Quæ cum Neptuno.
Pentheus & Agaue.	184	Quæ cum Mercurio.
Atalanta.	185	Quæ cum Libero.
Melampe.	186	Quæ cum Marte.
Alope.	187	Quæ cum Aquilone.
Theophane.	188	Quæ immortales cum immortali-
Procris.	189	bus concubuerint.
Theonoe.	190	Qui patres suos occiderunt.
Rex Midas.	191	Qui matres suas occiderunt.
Hydon, Hyas, alij.	192	Qui fratres suos occiderunt.
Harpalycus.	193	Patres qui filios suos occiderunt.
Arion.	194	Qui filias suas occiderunt.
Orion.	195	Matres quæ filios interfecerunt.

F I N I S.

196	Quæ coniuges suos occiderunt.	240
197	Qui coniuges suas occiderunt.	241
198	Qui se ipsi interfecerunt.	242
199	Quæ se ipsæ interfecerunt.	243
200	Qui cognatos suos occiderunt.	244
201	Qui soceros & generos occide-	
202	runt.	245
203	Qui filios in epulis consumpse-	
204	runt.	246
205	Qui à canibus cõsumpti sunt.	247
206	Qui ab apro percussi, interierunt.	
207		248
208	Faces sceleratæ.	249
209	Quadrigæ quæ rectores suos per-	
210	diderunt.	250
211	Qui ab inferis redierunt.	251
212	Qui lacte ferino nutriti sunt.	252
213	Quæ contra fas concubuerunt.	253
214	Quæ piæ fuerunt, uel qui pij.	254
215	Quæ impiæ fuerunt.	255
216	Quæ castissimæ fuerunt.	256
217	Qui inter se amici & coniunctissi-	
218	mi fuerunt.	257
219	Atreus & Thyestes.	258
220	Lynceus.	259
221	Eryx.	260
222	Agamemnon, qui Dianæ ceruam	
223	ignarus occidit.	261
224	Noctua.	262
225	Ceres.	263
226	Qui fulmine icti sunt.	264
227	Qui à Neptuno perierunt, uel à	
228	Mercurio, uel à Minerva.	265
229	Qui ab Apolline perierunt.	266
230	Quæ bellicosissimæ fuerunt.	267
231	Qui fortissimi Heroes fuerunt.	268
232	Qui amplissimi fuerunt.	269
233	Qui formosissimi fuerunt.	270
234	Qui ephebi formosissimi fuerunt.	
235		271
236	Iudicia parricidarum, qui in Areo-	
237	pago causam dixerunt.	272
238	Qui primi ludos fecerunt usq; ad	
239	Aeneam quintumdecimū.	273
240	Qui quid inuenerit.	274
241	Oppida qui quæ condiderunt.	275
242	Insulæ maximæ.	276
243	Rerum inuentores primi.	277

C I V L I I H Y G I N I

AVGVSTI LIBERTI FABV-
LARVM LIBER.

X CALIGINE, CHAOS:

Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Aether.
Ex Nocte & Erebo fatum, senectus, mors, lethum, cõtinen-
tia, somnus, somnia: id est, Lysimeles, Epiphron, Dumiles,
* Porphyron, Epaphus, discordia, miseria, petulatia, Neme-
sis, Euphrosyne, amicitia, misericordia, Styx, Parca tres: id
est, Clotho, Lachesis, Atropos: Hesperides, Aegle, * Hesperie, Aërica.

Ex aethere & Die terra, cœlum, mare.

Ex aethere & terra, dolor, dolus, ira, luctus, mendacium, iusiurandum, ultio, in-
temperatia, altercatio, obliuio, socordia, timor, superbiat ingestum, pugna,
oceanus, Themis, tartarus, pontus & Titanes, Briareus, Gyges, Steropes,
Atlas, Hyperio, & * Prolus, * Saturnus, Ops, Moneta, Dione, Furia tres, id
est, Alecio, Megera, Tisiphone.

Ex terra & tartaro, Gigantes, Enceladus, * Coemse, Lentemophius, Astræus,
Pelorus, Pallas, * Emphitus, Phorcus, Ienios agrus * Alemone * Ephialtes
* Erylus, Effra * Corydon, * Pheomis, Theodamas, Othus, Typhon, Poli-
bætes, Menephiarus, * Abscus, * Colophomus, Iapetus.

Ex ponto & mari pisciũ genera, Oceanitides, Hestya, Melia, Ianthæ, Adme-
to, Siluo, * Pasippe, Polyxo, Eurynome, Euagoreis, Rhodope, Lyrisctia,
* Teschinoeno, Clitemneste, * Picus, Menippe, Argia. Eiusdẽ seminis flu-
mina, Strymõ, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephisus, * Ismarus, Axe-
nus, Achelous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermodoon, Scamandrus, Ti-
gris, Meandrus, Orontes.

Ex ponto & terra Thoomas * Tusciuersus, Cepheus.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glaucæ, Thalia, Cymodoce, Ne-
sea, Spio, Thoe, Cymothoea, Actea, Limnoria, Melite, Iæra, Amphithoe,
Agaue, Doro, Protho, Pherusa, Dynomene, Dexamene, Amphinome, Cal-
lianassa, Doris, Pænope, Galathea, Nimertis, Apseudes, Clymene, Ianira,
Panopea, Ianassa, Mæra, Orythya, Aemathia, Drimo, Xantho, Ligea, Phyl-
iodoce, Cydippe, Lycorias, Cleio, Beroe, Ephyre, Opis, Asia, Deiopea, A-
rethusa, Clymene, Crenis, Eurydice, Leucothoe.

Ex Phorco & * Tetoa, Phorcides, * Pamphede, Enyo, Chersis. Pro hac ultima,
Dino alij ponunt.

Ex Gorgone, & Ceto, Sthenno, Euryale, Medusa.

Ex Polo & Phæbe: Latona, Asterie, * Aphirape, Perseis, Pallas.

Ex Iapeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

Ex Hyperione & Aethra, Sol, Luna, Aurora.

Ex Saturno & Ope, Vesta, Ceres, Iuno, Iupiter, Pluto, Neptunus.

Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.

Ex Astreo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Fauonius.

Ex Atlante & Pleione, Maia, Calypso, Alcyone, Merope, Electra, Celæno.

Ex Pallate gigate & Styge, Scylla, uis, inuidia, potestas, uictoria, fontes, lacus.

Ex Neptuno & * Amphitrione, Triton,

Ex Dione & Ioue, Venus.

Ex Ioue & Iunone, Mars.

Ex Iouis capite, Minerva.

Ouidius, Mor-
phea, Icelon, &
Phantasma ap-
pellat.
Hæ, Hesperusa
& Arctusa ab a-
lijs ducuntur.
† Hæstas, polus.
Cæus * Ophion
fortassis, de quo
Orph. apud A.
pollonium li. i.
† Eriolas.
Memphis, Apis
fortasse.

Ismenus.

Certe fortasse
sic enim Hesiodus
habet.
Memphale.
Hæc tota pagina
na in uet. exempla
plari ita uetusta
te obliterata &
corrupta erat,
ut præter uesti-
gia literarũ, pro
pemodum nihil
deprehendi cer-
b. id posset
Amphitrite.

Ex

Ex Iunone sine patre Vulcanus.
 Ex Ioue & Eurynome, Gratię.
 Ex Ioue rursus & Iunone, Iuuentus, Libertas.
 Ex Ioue & Themide, Horę.
 Ex Ioue & Cerere, Proserpina.
 Ex Ioue & Moneta, Musę.
 Ex Ioue & Luna, Pandion.
 Ex Venere & Marte Harmonia & formido.
 Ex Acheloo & Melpomene, Sirenes, * Teles, Raidne, Molphetes, * Tione.
 Ex Ioue & Clymene, Mnemosyne.
 Ex Ioue & Maia, Mercurius.
 Ex Ioue & Latona, Apollo & Diana.
 Ex * & terra Python draco diuinus.
 Ex Thaumante & * Iris, Harpyię, Cæleno, Ocypete, Podarce.
 Ex Sole & Perfa Circe, Pasiphae, Aeeta, Perseus.
 Ex Aeeta & Clytia, * Medea.
 Ex Sole & Clymene, Phaethon & Phaethontides, * Merore, Helie, Etherie,
 Dioxippe.
 Ex Typhone & Echidna, Gorgon, Cerberus, Draco, qui pellem aureā arietis
 Colchis seruabat: Scylla, quę superiorem partem fœminę, inferiorem canis
 habuit, quam Hercules interemit: Chimęra, Sphinx, quę fuit in Bœotia: Hy
 dra serpens, quę nouem capita habuit, quam Hercules interemit: & draco
 Hesperidum.
 Ex Neptuno & Medusa Chrysaor, & equus Pegasus.
 Ex Chrysaore & Callirhoe, Geryon trimembris.
 Ex Iliados & Vergilij quinto, nomina, ex Hesiodo autem numerum transtulit. Panopæam uerò & Clymenen
 repetit, numerū explendi gratia. Nam apud Hesiodum quinquaginta, sed tamen alijs nominibus recensentur.
 In uetusto exemplari legebatur, ex Pallante gigante, Scylla, Stygia uis, quę uerba ex Hesiodo nos transposui
 mus. c. Cōmentarius in Odysseos. Telxiciam, Agloapbemen, Pisinocn, & Lygiam uocat, quatuorq; eas fa
 cit. d. Eleära fortassis addendum: sic enim Hesiodus habet.

FABULA PRIMA,
Themisto.

inuenta

Thamas Aeoli filius, habuit ex Nebula uxore filium Phrixū, & fi
 liam Hellen: & ex Themisto Hypsei filia, filios duos, Sphincium
 & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum, &
 Melicertē. Themisto, quod se Ino cōiugio priuasset, filios eius in
 terficere uoluit. Itaq; in regia latuit clām, & occasione † nata, cum
 putaret se inimicę natos interfecisse, suos imprudēs occidit, a nutrice decepta,
 quod eis uestem perperam iniecerat. Themisto cognita re, ipsa se interfecit.

II. Ino.

Ino Cadmi & Harmoniæ filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos in
 terficere uoluisset, inijt consiliū cum totius generis matronis, & coniurauit,
 ut fruges in sementem quas daret, torrerent, ne nasceretur. Ita ut cum sterilitas
 & penuria frugū esset, ciuitas tota partim fame, partim morbo interiret. De ea
 re Delphos mittit Athamas satellitem. Cui Ino pręcepit, ut falsum responsum
 ita referret: Si Phrixū immolasset Ioui, pestilentię fore finem. Quod cum Atha
 mas se facturum abnuisset, Phrixus ultro ac libēs pollicetur se unum ciuitatem
 erumna liberaturum. Itaq; cum ad aram cum infulis esset adductus, & pater Iouem
 cōprecari uellet, satelles misericordiā adolescentis, Inus Athamanti consi
 lium patefecit. Rex facinore cognito, uxorem suam Ino, & filium eius Melicer
 ten Phrixo dedit necandos. Quos cū ad suppliciū duceret, Liber pater ei ca
 liginē iniecit, & Ino suam nutricem eripuit, Athamas postea ab Ioue insania
 obiecta,

obiecta, Learchum filium interfecit. At Ino cum Melicerte filio suo in mare se
 pręcipitauit. Quam Liber Leucotheam uoluit appellari: nos matrē Matutam
 dicimus: Melicerten autē deum Palæmonem, quem nos Portunum dicimus.
 Huic quinto quoq; anno ludī gymnici fiunt, qui appellantur ἱερμια.

III. Phrixus.

Phrixus & Helle, insania à Libero obiecta, cum in sylua errarent, Nebula
 mater eò dicitur uenisse, & arietē inauratum adduxisse Neptuni & Theo
 phanes filium, eumq; natos suos ascendere iussit, & Colchos ad regē Aeetam
 Solis filium transire, ibiq; arietē Marti immolare. Ita dicitur esse factum. * Quò
 cum ascendissent, & aries eos in pelagus detulisset, Helle de ariete decidit, ex
 quo Hellepontum pelagus est appellatum. Phrixum autem Colchos detulit.
 Ibi matris pręceptis arietem immolauit, pellemq; eius inauratam in templo
 Martis posuit. Quam seruante dracone Iason Aesonis & Alcimedes filius dici
 tur petisse. Phrixum autem Aeeta libens recepit, filiamq; † Calliopen dedit ei
 uxorem. Quę postea liberos ex eo procreauit. Sed ueritus est Aeeta, ne se re
 gno eijcerent: quod ei responsum fuit ex prodigijs, Ab aduena Aeoli filio mor
 tē caueret. Itaq; Phrixum interfecit. At filij eius, Argus, Phrontis, Melas, † Cy
 lindrus, in ratem conscenderunt, ut ad auum Athamantem trāsirent. Hos Iason
 cum pellem peteret, naufragos ex insula Dia sustulit, & ad † Calliopen matrem
 reportauit. Cuius beneficio ad sororem Medeam est commendatus.

Chalciopen, it
 enim ferē om
 nes sororem Me
 deę nominant.
 Cui orus dī.

Chalciopen.

III. Ino Euripidis.

Athamas in Thessalia rex cū Inonem uxore, ex qua duos filios peperisse
 putaret, duxit nymphę filiam Themistonem uxorem, ex ea geminos fi
 lios procreauit. Postea rescijt Inonem in Parnaso esse, † quę bacchationis cau
 sa eò peruenisse. Misit quē eam adducerent. Quam adductam celauit. Rescijt
 Themisto eam inuenta esse, sed quę esset nesciebat. Cœpit uelle filios eius ne
 care. Rei consciam, quam captiuam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit, & ei
 dixit, ut filios suos candidis uestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos
 candidis, Themistonis pullis opposuit. Tunc Themisto decepta, suos filios oc
 cidit. Id ubi rescijt, ipsa se necauit. Athamas autem in uenatione per insaniam
 Learchum maiorem filium suum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte
 in mare se deiecit, & dea est facta.

atq;

V. Athamas.

Semele, quod cum Ioue cōcubuerat, ob id Iuno toti generi eius fuit infesta.
 Itaq; Athamas, Aeoli filius, per insaniam in uenatione filium suum interfe
 cit sagittis.

VI. Cadmus.

Cadmus Agenoris & † Agrifopes filius, ira Martis, quod draconem fontis
 Castali j custodem occiderat, suorum prole interempta, cū Harmonia Ve
 neris & Martis filia uxore sua in Illyrię regionibus, in dracones sunt conuersi.

Argyopes, ita d
 Pherecyde dicit
 tur.

VII. Antiopa.

Antiopa Nyctei filia, ab † Epapho per dolum est stuprata. Itaq; à Lyco ui
 ro suo eiecta est. Hanc uiduam Iupiter compressit. At Lycus Dircen in
 matrimonium duxit, cui suspicio incidit, uirum suum clām cum Antiopa con
 cubuisse. Itaq; imperauit famulis, ut eam in tenebris uinctam clauderent. Cui
 postquam partus instabat, effugit ex uinculis Iouis uoluntate, in montem Cy
 theronem. Cumq; partus premeret, & quæreretur ubi pareret, dolor eam in ipso
 biuio coegit partum edere. * Quos pastores pro suis educarunt, & appellarunt
 Zeton, & † Ζητειν τὸ ζην. Alterum autem Amphionem, ὅτι ἐν διόδῳ, ἢ ὅτι ἀμφὶ δόδῳ
 ἀνέβη περὶ, id est, quoniam in biuio eum edidit. Qui postquam matrem agnoue
 runt, Dircen ad taurum indomitum deligatam uita priuarunt. Ex cuius corpo
 re in monte Cytherone fons est natus, qui Dirceus est appellatus, beneficio li
 beri, quod eius baccha fuerat.

Epopeo, ut in
 Corinth. Paus.

Videtur deesse,
 peperitq; gemel
 los, aut simile.

NYctei regis in Boeotia fuit filia Antiopa. Eius formae bonitate Iupiter adductus, grauidam fecit. Quam pater cum punire uellet propter stuprum, minitans periculum, Antiopa effugit. Casu in eodem loco, quo illa peruenerat, Epaphus Sicyonius stabat. Is mulierem aduectam domo, matrimonio suo iunxit. Id Nyctaeus aegre ferens, cum moreretur, Lyco fratri suo per obtestationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne impune Antiopa ferret. Huius post mortem Lycus Sicyonem uenit, interfecto Epapho, Antiopam uinctam adduxit in Cytheronem: parit geminos, & reliquit. Quos pastor educauit, Zetum & Amphionem nominauit. Antiopa Dirce uxori Lyci data erat in cruciatum. ea occasione nacta, fuge se madauit. Deuenit ad filios suos. Ex quibus Zetus existimans fugitiuam, non recepit. In eundem locum Dirce per bacchationem Liberi illuc delata est: ibi Antiopam repertam, ad mortem extrahebat. Sed ab educatore pastore adollescentes certiores facti, eam esse matrem suam, celeriter consecuti matrem, eripuerunt. Dirce ad taurum crinibus religatam, necant. Lycum cum occidere uellent, uertit eos Mercurius, & simul iussit Lycum concedere regnum Amphioni.

IX. Niobe.

Amphion & Zetus Iouis & Antiopes Nyctei filij, iussu Apollinis Thebas muro circumcinxerunt usque ad Semedustum, Laumque Labdaci regis filium in exilium eiecerunt. Ipsi ibi regnum obtinere coeperunt. Amphion in coniugium Niobam Tantali & Dionei filiam accepit. Ex qua procreauit liberos septem, totidemque filias. Quem partu Niobe Latonae anteposuit, superbiusque locuta est in Apollinem & Dianam. quod illa cincta uiri cultu esset, & Apollo uestem deorsum, atque crinitus, & se numero filiorum Latonam superare. Ob id Apollo filios eius in sylua uenantes, sagittis interfecit in monte Sipulo. Et Diana filias in regia sagittis interemit, praeter Chloridem. At genitrix liberis orba, flendo lapidea facta esse dicitur in monte Sipulo. Eiusque hodie lachrymae manere dicuntur. Amphion autem cum templum Apollinis expugnare uellet, ab Apolline sagittis est interfectus.

X. Chloris.

Chloris in urbe Seti Amphionis filia, quae ex septem superauerat. Hanc habuit in coniugem Neleus Hippocoontis filius. Ex qua procreauit liberos, masculos duodecim. Hercules cum Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios eius decem. undecimus autem Periclymenes, beneficio Neptuni aui in aquilae effigiem commutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Nestor in Ilione erat, qui tria secula uixisse dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos Chloris & fratrum, Apollo eripuerat, Nestori concessit.

XI. Niobidae.

Lerta, Tantalus, Ismenus, Eupinus, Phaedimus, Sipulus, Chiade, Chloris, Asphygratia, Siboe, Sicyothius, Eudoxa, Archenor, Ogigia. Hi sunt filij & filiae Niobae uxoris Amphionis.

Non modo corrupta haec, sed etiam transposita nomina uidentur. sic enim ab alijs recensentur: filiorum scilicet, Amphionus, Tantalus, Ismenus, Epineus, Phaedimus, Sipylus, & Damafichon: filiarum autem, Chloris, Asphygratia, Pelopia, Neera, Cleodora, Ogigia, & Clytia. Et erant quoque in uiculis exemplari crassa quaedam litterae, & pro his aliae ab indocto, ut apparet, quopiam repositae.

XII. Pelias.

Pelias Cretei & Tyrus filio responsum erat, ut Neptuno sacrum faceret. Et si quis monocrepis, id est, uno pede calciatus superuenisset, tum mortem eius appropinquare. Is cum annua sacra faceret Neptuno, Iason Aesonis filius, fratris Peliae, cupidus sacra faciendi, dum flumen Euenum transiret, calciamentum reliquit: quod ut celeriter ad sacra ueniret, neglexit. Id Pelias inspiciens, memor fortium precepti, iussit eum pelle arietis, quam Phryxus Marti sacrauerat, inaurata, Colchis ab rege Aeeta hoste petere. Qui conuocatis Graeciae ducibus, Colchos est profectus.

XIII. Iuno.

Iuno cum ad flumen Euenum in anum se conuertisset, & staret ad hominum mentes tentandas, ut se flumen Euenum transferrent. Et id nemo uellet. Iason Aesonis & Alcimedes filius eam transtulit. Ea autem irata Peliae, quod sibi sacrum intermiserat facere, effecit ut Iason unam crepidam in limo relinqueret.

XIII. Argonautae conuocati.

Iason Aesonis filius & Alcimedes Climeni filiae, & Thessalorum dux. Orpheus Oeagri & Calliopes Musae filius, Thrax, urbe Fleuia, quae est in Olympo monte, ad flumen Enipeum, Martis citharista. Asterion Pyremi filius, matre Antigona Pheretis filia, ex urbe Pelinae. Alij autem Prisci filium, urbe Piresia, quae est in radicibus Phyllae montis, qui est in Thessalia. Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, separatim proiecta, in unum conueniunt. Polyphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Thessalus, ex urbe Larissa, pedibus tardus. Iphiclus Phylaci filius, matre Periclymene Minyae filia, ex Thessalia, auunculus Iasonis. Admetus Pheretis filius, matre Periclymene, Minois filia, ex Thessalia, monte Calcedonio, unde oppidum & flumen nomen traxit. Huius Apollinem pecus pauisse ferunt. Eurytus & Echion, Mercurij & Antreae Mereti filiae filius, ex urbe Alope, quae nunc uocatur Ehesus. Quidam autores, Thessalos putant. Ethalides Mercurij & Eupolemyae Mirmidonis filij filius. Hic fuit Larissaeus, urbe Gyrtone, quae est in Thessalia. Hic ostendit nullo modo Centauros ferro se posse uulnerare, sed truncis arborum in cuneum adactis. Caneus Elati filius, Magnesi, hunc nonnulli foeminam fuisse dicunt. Cui petenti, Neptunum propter connubium optatum dedisse, ut in iuuenilem speciem conuerteret, nullo ictu interfici posset. quod est nunquam factum, nec fieri potest, ut quisquam mortalis non posset ferro necari, aut ex muliere in uirum conuertere. Mopsus Ampyci & Chloridis filius. Hic augurio doctus ab Apolline, ex Oechalia, uel ut quidam putant, Lyparensis. Eurydamas Iri & Demonaes filius. Alij autem Ctimeni filium, qui iuxta lacum Xynium, Dolopeide urbem inhabitabat. Theseus Aegei & Aethrae Pythae filiae filius, a Troezenae: alij autem ab Athenis. Pirithous Ixionis filius, frater Centaurorum, Thessalus. Menestus Aetoris filius. Amponitus. Eribotes Teleontis filius. Ameleon. Eurytion, Iri & Demonaes filius. Ixition ab oppido Cerintho. Oileus Leodaci & Agrianomes Perseonis filiae filius, ex urbe Naricea. Alij autem ex Euboea. Clytius, & Iphitus, Euryti & Antiopes Pylonis filiae filius, reges Oechaliae. Hic concessa ab Apolline sagittarum scientia, cum autore muneris contendisse dicitur. Huius filius Clytius ab Aeeta interfectus est. Peleus & Telamon Aeaci & Peneidos Ceptionis filij filij, ab Aegina insula. Qui obcedere Phoci fratris, relictis sedibus suis, diuersas petierunt domos: Peleus Phthiam, Telamon Salaminam, quam Apollonius Rhodius Atthida uocat. Butes Teleontis & Zeuxipes Eridani fluminis filij filius, ab Athenis. Phaleros Alcontis filius ab Athenis. Tiphys Phorbantis & Hymanes filius, Boetius, is fuit gubernator nauis Argo. Argus Polybi & Argiae filius, alij autem Danai filium: hic fuit Argiuis pelle taurina lanugine adopertus. is fuit fabricator nauis Argo. Phliasus Liberi patris, & Ariadnes Minois filiae filius, ex urbe Phliunte, quae est in Peloponneso, alij autem Thebanum. Hercules Iouis & Alcmenae Electryonis filiae filius, Thebanus. Hylas Theodamantis & Menodices nymphae, Oreonis filiae filius, ephesus, ex Oechalia: alij autem ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & Amymones Danae filiae filius, Argiuis. Idmon Apollinis & Cyrenes nymphae filius, quidam Abantis dicunt, Argiuis. Hic augurio prudens, quamuis praedicentibus auibus, morte sibi denunciari intellexit, fata licet tamen militiae non defuit. Castor & Pollux Iouis & Lede Thestij filij filius Lacedaemonij, alij Spartanos dicunt, uterque imberbis. His eodem quoque tempore stellae in capitibus ut uiderentur, accidisse scribitur. Lynceus & Idas Apha-

Apollonius Aesonium uocat esse flumen.

Pymplaea farsis, sic enim Apollonius. Cometae alij, ut Apoll. et Orph.

Clymene Ita quidem uetus istum exemplar habet, sed arbitror substitutum, pro Minyae esse, & a proximo repetitum. Laoboe, sic enim Orpheus.

Titaresius, sic enim Apollon. Apud Apoll. Dolopeis gentile est, proprium autem Ctimene. Canthus, ut Apollonius. b Eurytus, uide Apollonius lib. 1. Flaccus, no Clytium, sed Iphitum in Colchis perisse tradit. Endiclos, Chironis filij.

Apoll. Aetoris filium facit. Alij aut Phlias dicitur ex matre Cheonophyle.

Asterius Phereides habet.

rei & Arenæ Bibali filie filij, Messenij ex Pelopōneso. Ex his Lynceus sub terra
queq; latentia uidisse dicitur, neq; ulla caligine inhibebatur. alij autē Lynceum
noctū nullū uidisse. Idem sub terra solitus cernere dictus est ideo, quod auriso
dinas norat: is cum descendebar, & aurum subito ostendebat, ita rumor subla-
tus, eū sub terra solitū uidere. Itē Idas acer, ferox. Periclymenus Nilei & Chlo-
ridis Amphionis & Niobes filia filius: hic fuit Pylus. Amphidamus et Ce-
pheus† Egei & Cleobules filij de Arcadia. Ancæus Lycurgi filius, alij nepotē
dicunt, Tegeates. Augeas Solis & Naupidames Amphidamatis filia filius,
hic fuit *electus. Asterion et Amphion† Yperacli filij, alij autē Hipasi, ex *Pelle-
ne. Euphemus Neptuni & Europe† Tityi filia filius, Tanarius. Hic super a-
quas sicco pede cucurrisse dicitur. Ancæus alter Neptuni filius, matre Alta
Cathesti filia, ab Imbraso insula, quæ Parthenia appellata est, nunc autē Samos

† Alci habet Ap.
* Eleus, matrem
aut aly Hyrmi-
nen vocant.

Apoll. aut Polyz
phemum uocat.
Hyperafy Apol.

Credo legendū,
artificiosus, aut
simile quiddam.

Electra Hesiod.
Celeno Apoll.

Phocus.

Alcimedē, Cly-
menes quæ fuit
Minyæ filiæ co-
rat. Apoll.

al. ad Lilybæū
Cancibi enim f
lium facit Apol
eumq; cum Mo
so in Libyam d
latum, ibiq; pe
rxisse dicit.

7

F A B V L A E.

A in Africa obiit. Is autem in itinere accesserat comes Argonautis, Amyco patre occiso. Item accesserunt ex insula Dia Phrixi & Chalciope Medæ sororis filij, Argus, Melas, Phrontides, † Cylindrus. ut alij aiunt uocitatos, Phronius, Demoleon, Autolycus, Phlogius. Quos Hercules cum eduxisset habiturus comes, dū Amazonū balteū petit, reliquit terrore perculsos, † à Dascylo qui regis Manfuaden * filia. Hi autē cum exirent ad Colchos, Hercule ducē facere uoluerunt. Ille abnuī, sed potius Iasonem fieri oportere, cuius opera exirent omnes: dux ergo Iason regnauit. Faber Argus Danai filius, cuius post mortē rexit nauē Ancæus Neptuni filius proreta, nauigauit Lynceus Apharei filius, qui multū uidebat. Tutarchi autē fuerūt Zetes & Calais Aquilonis filij, qui pēnas & in capite & in pedibus habuerunt. Ad prorā & remos sederunt Peleus & Telamon. ad * pitulum sederunt, Hercules ad Idas. Ceteri ordinem seruauerunt. Celeuma dixit Orpheus, Oeagri filius. Post, relicto eo ab Hercule, loco eius sedit Peleus Acaci filius. Hæc est nauis Argo, quā Minerva in sideralē circulū retulit, ob hoc qd ab se esset ædificata. ac primum in pelagus deducta est hæc nauis, in astris apparēs à gubernaculo ad uelū. Cuius specie ac formā Cic. in Phæn. At canis ad caudam serpens prælabitur Argo, (exponit his uersibus: Conuersam præ se portans cum lumine puppim. Non alia naues ut in alto ponere proras Ante solent rostro Neptunia prata secantes. Sicut cum cœptant tutos contingere portus, Obuertunt nauem magno cum pondere nautæ, Aduersamq; trahunt optata ad littora puppim: Sic conuersa uetus super æthera labitur Argo. Inde gubernaculum tendens † à puppe † uolante Clari postiora canis uestigia † tangit.

Cytosus alii.

à Dascylo regis
Mariandyni fi-
lio.

Diuerso lumine
fulgens
al. condit

Hæc nauis habet stellas in puppe quatuor, in gubernaculo dextro quinque,
B in sinistro quatuor, conſimiles inter ſeſe omnino tredecim.

a Videntur hæc corrupte legi, & ad sequentē potius Cencum referri debere. Sic enim Apollon. ex quo huc multa ad uerbum etiā translata reperias. καὶ ἄλλοι γὰρ ἴσμεν περὶ τοῦ κλειούσιον ἀνδρός· μὴ γὰρ οὐσίαν ἔχειν, ἀλλὰ ὅτι σφραγίσαι· καὶ ἀλλοὶ ἴσμεν, ὅτι ἔμπαλον ὄντα διέβη, οὗτι μὴ ἔγκλιτα πρὸς τὸν δῖον, οὗτι δαίμων. ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἀναμῆτος· ἀναμῆτος γάρ τινος δεινὸν· τοῦ σφραγίσαι καὶ ἀναιδέως λατρεῖται. & de eodem in commentario ferē eadem uerba sequuntur, quæ hic de Neptuno & munere eius citantur. Quamquam Apollon. non ipsum Cænea, sed Cænici filium Coronum cum Argo nauis profectum dicit. b Apollonius non hunc, sed Canthum ex Eubæa uenisse ait. uidetur ergo transposita clausula hæc esse à librario. c Cōment. Apollonij Astypalæci Phœnicis filia. cæsterum Apollonius non uocat Imbrastrā insulam proprio nomine, sed epiteto, ab Imbrastrā fluuiō, qui postea Paribenis dictus est (ut Com. ibidem ait) eo quod innoxia cum luno cum uirgo etiam esset, nutrita fuerit. Hæc enim uerba sunt ὅτι ἰμβραστῆρος ἰδὲ τοῦ ἥους, καὶ τοῦ δῖου ἀναιδέος.

XV. Lemniadæ.

In insula Lemno mulieres Veneri sacra aliquot annos non fecerant, cuius ita iuri earum Thressas uxores duxerunt, & priores spreuerunt. At Lemniades eiusdem Veneris impulsu coniurata, genus uirosum omne quod ibi erat inter fecerunt, præter Hypsipylen, quæ patrem suum Thoantem clam in nauem imposuit, quem tempestas in insulam† Tauricam detulit, interim Argonautæ præ nauigantes, Lemno accesserunt. Quos ut uidit Iphinoe, custos portæ, nunciauit Hypsipylæ reginæ, cui Polixo etate constituta dedit consiliū, ut eas laribus hospitalib. obligaret, hospitioq; inuitaret. Hypsipyle ex Iasone præcauit filios Eunæum &† Deiphilū. Ibi cum plures dies retenti essent, ab Hercule obiurgati discesserunt. Lemniades autem postq; scierunt Hypsipylen patrem suum seruasse, conatæ sunt eam interficere, illa fugæ se mandauit. Hanc prædones exceptam Thebas deportarunt, & regi† Lyco in seruitium uendiderūt. Lemniades aut quæcunq; ex Argonautis conceperunt, eorū nomina filijs suis imposuerūt.

Oenæam Apol-
lon. habet.

Thoát, Statius

Lycurgo alii

XVI. Cyzicus.

Cyzicus† Eufori filius rex in insula Propontidis, Argonautas hospitio liberali excepit, Qui cum ab eo discessisset, totumq; diem nauigassent, nocte tempestate

Apoll. Aenei fia
ium facit, Euso

8
ri autem ex
lianepotem.

HYGINI

pestate orta ad eandem insulam ignari delati sunt. Quos Cyzicus hostes Pelasgicos arbitrans esse, cum eis noctu in litore arma contulit, & ab Iasone est interfectus. Quod postero die cum prope litus appropinquasset, & uidisset se regem interfecisse, sepulturam eum tradidit, atque filijs regnum tradidit.

XVII. Amycus.

Amycus Neptuni & Melies filius, Bebryciae rex. In huius regna qui uenerat, caestis cogebat secum contendere, & deuictos perdebat. Hic cum Argonautas prouocasset ad caestus, Pollux cum eo contendit, & eum interfecit.

XVIII. Lycus.

Lycus rex insulae Propontidis, Argonautas recepit hospitio, in honore, eo quod Amycum interfecerant, quod eum saepe inficiaretur. Argonautae dum apud Lycum morantur, & extra uenatum exissent. Idmon ab apro percussus interijt. In cuius dum diutius sepultura moratur, Iphis Phorbantis filius moritur. tunc Argonautae Anceo Neptuni filio nauem Argo gubernandam dederunt.

XIX. Phineus.

Phineus Agenoris filius Thrax, ex Cleopatra habuit filios duos. Hi a patre nouerca crimine excacati sunt. Huic etiam Phineo Apollo augurium dicitur dedisse. Hic deorum consilia cum enunciaret, ab Ioue est excacatus: & appositum ei Harpyias, quae Iouis canes esse dicuntur, quae escam ab ore eius afferrent. Huc cum Argonautae deuenissent, & eum iter ut demonstraret rogarent, dixit se demonstraturum, si cum poena liberarent. Tunc Zetes & Calais, Aquilonis uenti & Orithyiae filij, qui pennas in capite & in pedibus habuisse dicuntur, Harpyias fugauerunt in insulas Strophadas, & Phineum poena liberarunt. Quibus monstrauit quomodo Symplegadas transirent, ut columbam mitterent: quae petrae cum concurrissent, in recessu earum, illi retro refugerent. Argonautae beneficio Phinei Symplegadas transierunt.

^a Videtur hic locus corruptus esse. tale enim consilium Phinei fuit, ut columbam emitterent: quae si salua per petras transisset, ipsi quoque sequerentur sin inter transuolandum perisset, retro fugerent, cederentque deorum monitis.

XX. Stryphalides.

Argonautae cum ad insulam Diam uenissent, & aues ex pennis suis eos conficerent pro sagittis, cum multitudini auium resistere non possent, ex Phinei monitu clypeos & hastas sumpserunt, ex quo more Curetum sonitu eas fugarunt.

XXI. Phrixus filij.

Argonautae cum per Cyaneas cautes, quae dicuntur Petrae Symplegades, intrassent mare quod dicitur Euxinum, & errarent, uoluntate lunonis delati sunt ad insulam Diam. Ibi inuenerunt naufragos nudos atque inopes Phrixus & Calciopes filios, Argum, Phrontiden, Melam, Cylindrum. Qui cum casus suos exposuissent Iasoni, se cum ad auum festinarent Athamanta ire, naufragio facto ibi esse electos, quos Iason receptos auxilio iuuit: qui Iasonem Colchos perduxerunt, per flumen Thermodoontem. & cum iam non longe essent a Colchis, iusserunt nauem in occulto collocari, & uenerunt ad matrem Chalcyopem Medae sororem, indicantque Iasonis beneficia, & cur uenisset. Tunc Chalcyope de Medea indicat, perducitque eam cum filijs suis ad Iasonem. Quae cum eum uidisset, agnouit quem in somnis adamauerat, lunonis impulsu, omniaque ei pollicetur, & perducunt eum ad templum.

XXII. Aeeta.

Aeetae Solis filio erat responsum, tam diu eum regnum habiturum, quam diu ea pellis quam Phrixus consecrauerat, in fano Martis esset. Itaque Aeeta Iasoni hanc simultatem constituit, si uellet pellem auratam auferre, tauros arripedes qui flammam naribus spirabant, iungeret adamanteo iugo, & araret, dentesque draconis ex galea sereret: ex quibus gens armatorum statim enascerentur, & se mutuo interficeret. Iuno autem Iasonem ob id semper uoluit seruatum, quod cum ad flumen uenisset, uolens hominum mentes tentare, anum se simulauit, & rogauit ut se transferret. Cum caeteri qui transierant despexissent, ille

FABVLAE.

Aille transfudit eam: itaque cum sciret Iasonem sine Medae consilio imperata pericere non posse, petit a Venere ut Medae amorem inijceret. Iason a Medea ueneris impulsu amatus est. cuius opera ab omni periculo liberatus est. Nam cum tauris arasset, & armati essent enati, Medae monitu lapidem inter eos abiecit: illi inter se pugnant, alius alium interfecerunt. dracone autem uenenis sopito, pellem de fano sustulit, in patriamque cum Meda est profectus.

XXIII. Absyrtus.

Aeeta ut resciret Medeam cum Iasone profugisse, naue comparata misit Absyrtum filium cum satellitibus armatis ad eam persequendam. Qui cum in Adriatico mari in Histria eam persecutus esset, ad Alcinoem regem, et uellet armis contendere, Alcinoes se inter eos interposuit, ne bellarent: quem iudicem sumpserunt, qui eos in posterum distulit. Qui cum tristior esset, & interrogatus esset a coniuge Arete, quae causa esset tristitiae, dixit, se iudicem sumptum a duabus diuersis ciuitatibus, inter Colchos et Argiuos. Quem cum interrogaret Arete, quid nam esset iudicaturus: respondit Alcinoes, Si uirgo fuerit Medea, parenti redditurum: sin autem mulier, coniugi. hoc cum audiuit Arete a coniuge, mittit nuncium ad Iasonem, & is Medeam noctu in antro deuiginauit. Postero autem die cum ad iudicium uenissent, & Medea mulier esset inuenta, coniugi est tradita. nihilominus cum profecti essent, Absyrtus timens patris praeccepta, persecutus est eos in insulam Minervae: ibi cum sacrificaret Minervae Iason, & Absyrtus interuenisset, ab Iasone est interfectus. Cuius corpus Medea sepulturae dedit, atque inde profecti sunt. Colchi qui cum Absyrto uenerant, timentes Aeetam, illic remanserunt, oppidumque condiderunt, quod ab Absyrti nomine Absorin appellantur. Haec autem insula posita est in Histria contra Pola, iuncta insulae Cantae.

XXIII. Iason Peliades.

Iason cum Peliae patris sui iussu tot pericula adisset, cogitare coepit, quomodo eum sine suspitione interficeret. hoc Medea se facturam pollicetur. Itaque cum iam longe a Colchis essent, nauem iussit in occulto collocari. & ipsa ad Peliae filias pro sacerdote Dianae uenit, eis pollicetur se patrem earum Pelian ex seneciuuenem facturam. Idque Alcestis maior filia negauit fieri posse. Medea quoque facilius eam perduceret ad suam uoluntatem, caliginem eis obiecit, & ex uenientis multa miracula fecit, quae uerisimilia esse uiderentur, arietemque uetulum in alienum coniecit, unde agnus pulcherrimus profuuisse uisus est, eodemque modo unde Peliades, id est Alcestis, Pelopia, Medusa, Iphidocia, Hippothoe, Medae impulsu patrem suum occisum in aeneo coxerunt: cum se deceptas esse uiderent, a patria profugerunt. at Iason signo a Medea accepto, regia est potitus. Acastoque Peliae filio fratri Peliadum, quod secum Colchos ierat, regnum paternum tradidit, ipse cum Meda Corinthum profectus est.

XXV. Medea.

Medea Aeetae & Idae filia cum ex Iasone iam filios & Marcerum & Feretum procreasset, summaque concordia uiuerent, obijciebatur ei, hominem tam fortem, ac formosum, nobilem, uxorem aduenam, atque ueneficam habere. Huic Creon Menecii filius rex Corinthius filiam suam minorem & Glaucem dedit uxorem. Medea cum uidit se erga Iasonem benemerentem, tanta contumelia esse affectam, coronam exuens fecit auream, eamque muneri iussit filios suos nouerca dare. Creusa munere, accepto cum Iasone & Creonte conflagrauit. Medea ubi regiam ardere uidit, natos suos ex Iasone Marcerum & Feretum interfecit, & profugit Corintho.

XXVI. Medea exul.

Medea Corintho exul, Athenas ad Aegeum Pandionis filium deuenit in hospitium, ei que nupsit. Ex eo natus est Medus: postea sacerdos Dianae Medeam exagitare coepit, regique negabat sacra caste facere posse, eo quod in ea ciuitate esset mulier uenefica & scelerata, tunc iterum exulatur, Medea autem iunctis draconibus,

Mermerum & Pheretum Pausan. in Corinth. uocat.

al. Creusam, sic enim & postea uocat.

draconibus, ab Athenis Colchos redit: quæ in itinere Absoridē uenit, ubi fra-
ter Absyrtus sepultus erat. Ibi Absoritani serpentium multitudini resistere non
poterant. Medea autē ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris coniecit, quæ
adhuc ibi permanentes, si qua autē extra tumulum exit, debitū naturę persoluit.

XXVII. Medus.

Persi Solis filio, fratri Acetæ responsum fuit, ab Acetæ progenie mortē ca-
uere. ad quem Medus dum matrē persequitur, tempestate est delatus, quē
satellites comprehensum ad regem Persen perduxerunt. Medus Aegei & Me-
deæ filius, ut uidit se in inimici potestatem uenisse, Hippoten Creontis filium
se esse mentitus est. Rex diligentius quærit, & in custodiam eum conijci iussit,
ubi sterilitas & penuria frugum dicitur fuisse. Quō Medea in curru iunctis dra-
conibus cum uenisset, & regi se sacerdotem Dianæ clementia esset, dixit sterilita-
tem se expiare posse. Et cum a rege audisset, Hippoten Creontis filiū in custo-
dia haberi, arbitrans eum patris iniuriā exequi uenisse, ibiq; imprudens filiū
prodidit. Nam regi persuadet, eum Hippoten non esse, sed Medum Aegei fi-
lium, a matre missum ut regem interficeret: petitq; ut interficiendus sibi trade-
retur, æstimans Hippoten esse. Itaq; Medus cum productus esset, ut mendaciū
morte puniretur, & illa aliter esse uidit quā putauit, dixit se cum eo colloqui
uelle, atq; ensē ei tradidit, iussitq; aui sui iniurias exequi. Medus re audita
Persen interfecit, regnumq; autum possedit, ex suo nomine terram Medea
cognominauit.

XXVIII. Othos & Ephialtes.

Othos & Ephialtes Aloī & Hiphimedes Neptuni filij, mira magni-
tudine dicuntur fuisse. hi singuli singulis mensibus nouē digitis crescebāt.
Itaq; cum essent annorū nouē, in cælum ascendere sunt conati, qui aditū sibi ita
faciebant. montē enim Ossam super Pelion posuerunt, unde etiā Pelion Ossā
mons appellatur, aliosq; mōtes cōstruebant, qui ab Apolline nati sunt inter-
fecti. Alij autē autores dicūt Neptuni & Hiphimedes filios fuisse atrotos. Hi cū
Dianā cōprimere uoluissent, quæ cū non posset uiribus eorū resistere, Apollo
inter eos ceruā misit: quā illi furore incēsi, dū uolūt iaculis interficere, alius aliū
interfecerūt. Qui ad inferos dicuntur hāc pœnā pati: ad columnā, a uerū alter ab
altero, serpētib. sūt deligati. Est styx inter columnā sedēs, ad quā sunt deligati.

XXIX. Alcumena.

Amphitryon cum abesset ad expugnandum Oechaliā, Alcumena æsti-
mans louem coniugem suū esse, eum thalamis recepit. Qui cum in tha-
lamos uenisset, & ei referret, quæ in Oechaliā gessisset, ea credens coniugem
esse, cum eo concubuit. qui tam libens cum ea concubuit, ut unū diem usurpa-
ret, duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longā noctem ammi-
raretur. Postea cum nunciaretur ei, coniugem uictorem adesse, minimē cura-
uit, quod putabat se cōiugem suū uidisse. Qui cum Amphitryon in regiam
intraisset, & eam uideret negligentius securam, mirari cœpit & queri, quod se
aduenientem non excepisset: cui Alcumena respondit, iam pridem uenisti, &
mecum concubuisti, & mihi narraſti quæ in Oechalia gessisses. Quæ cum signa
omnia diceret, sensit Amphitryon numē aliquod fuisse pro se, ex qua die cum
ea non concubuit. Quæ ex loue compressa, peperit Herculem.

XXX. Hercules athla duodecim ab Euryſtheo imperata.

Infans cum esset, dracones duos duabus manibus necauit, quos Iuno mise-
rat, unde primigenius est dictus. Leonem Nemæū, quem Luna nutrierat
in antro Amphriso ac tropum necauit. cuius pellem pro tegumento habuit.
Hydrā Lernā Typhonis filiā cū capitib. nouē ad fontē Lernē interfecit. Hęc
tantā uim ueneni habuit, ut afflatu homines necaret: & si quis eā dormientē trā-
sicerat, uestigia eius afflabat, et malorū cruciatu moriebat. Hāc Minerva mōstrā
te, interfecit, & exenterauit, exq; eius felle sagittas tinxit. Itaq; quicquid po-
stea sa-

Astea sagittis fixerat, mortem non effugiebat, unde postea & ipse periit. Aprum
in Phrygia & Erimachum occidit. Ceruum uelocem in Arcadia cum cornibus
aureis uiuum in conspectum Euryſthei regis adduxit. Aues Stryphalides in
insula Martis, quæ emissis pennis suis iaculabatur, sagittis interfecit. Augei re-
gis sterces bouile uno die purgauit, maiorem partem loue adiutore, flumine
& Ammisso totum sterces abluuit. Taurum cum quo Pasiphae concubuit, ex Cre-
ta insula Mycenae uiuum adduxit. Diomedem regem Thraciæ & equos qua-
tuor eius, qui carne humana uescbatur, cū Abdero famulo interfecit. Equo-
rum autem nomina, Podarius, Lampon, Xanthus, Dinus. Hippolyten Ama-
zonam, Martis & Otriræ reginæ filiam: cui reginæ Amazonis balteum detra-
xit, tum & Antiopam captiuam Theseo donauit. Geryonem Chrysaoris filium,
trimembrem, uno telo interfecit. Draconem immanem Typhonis filium, qui
mala aurea Hesperidum seruare solitus erat, ad montem Atlantem interfecit,
& Euryſtheo regi mala attulit. Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis,
regi in conspectum adduxit.

XXI. Parerga eiusdem.

Antæum Terræ filium in Libya occidit. Hic cogebat hospites secum lucta-
ri, & delassatos interficiebat. hunc luctando necauit. Busiridem in Aegy-
pto, qui hospites immolare solitus erat, huius legē cum audiit, passus est se cum
insula ad aram adduci. Busiris autē cum uellet Deos imprecari, Hercules eum
claua ac ministros sacrorum interfecit. Cygnū Martis filium armis superatum
occidit. quō cum Mars uenisset, et armis propter filium contendere uellet cum
eo, & Iouis inter eos fulmen misit, atq; ita eos distraxit. Cetum, cui Helione fuit
apposita, Troiæ occidit. Laomedonta patrem Hesioneis, quōd eam non redde-
bat, sagittis interfecit. & Aethonem aquilam quæ Prometheo cor exedebat, sa-
gittis interfecit. Lycum Neptuni filium, quōd Megaram Creontis filiam uxō-
rem eius, & filios Theremachū & Ophiten occidere uoluit, interfecit. Ache-
lous fluuius in omnes figuras se immutabat. Hic cum Hercule propter Deiani-
ræ coniugium cum pugnaret, in taurum se conuertit, cui Hercules cornu detra-
xit, quod cornu Hesperidibus, siue nymphis donauit. Quod Deæ pomis reple-
runt, & cornu copiæ appellarunt. Neleum Hippocoontis filium cum decem fi-
lijs occidit, quoniam is eum purgare siue lustrare uoluit, tunc cum Mega-
ram Creontis filiam uxorem suā, & filios Theremachum & Ophiten inter-
fecerat. Eurytum, quōd Iolem filiam eius in coniugium petijt, et ille eum repu-
diauit, occidit. Centaurum Nessum, quōd Deianirā uiolare uoluit, occidit. Eu-
rytionem centaurum, quōd Deianiram Dexamenis filiam speratam suā uxō-
rem petijt, occidit.

XXXII. Megara.

Hercules cum ad canem tricipitē esset missus ab Euryſtheo rege, et Lycus
Neptuni filius putasset eum perijſſe, Megaram Creontis filiam uxorem
eius & filios Theremachum & Ophiten interficere uoluit, & regnum occupa-
re. Hercules eō interuenit, & Lycum interfecit: postea ab Iunone infania obie-
cta, Megaram & filios Theremachum & Ophiten interfecit. Postquam suæ
mentis cōpos est factus, ab Apolline petijt dari sibi responsum, quomodo sce-
lus purgaret. Cui Apollo sortē quod reddere noluit, Hercules iratus de fano
eius tripodem sustulit, quē postea Iouis iussu reddidit, & nolentē sortē dare ius-
sit. Hercules ob id a Mercurio Omphalæ reginæ in seruitutem datus est.

XXXIII. Centauri.

Hercules cum in hospitium ad Dexamenum regem uenisset, eius quæ fi-
liam Deianiram deuirginasset, fidem quæ dedisset, se eam uxorem du-
cturum, post discessum eius Eurytionem Ixionis & Nubis filius centaurus pe-
tit Deianiram uxorem. cuius pater uim timens, pollicitus est se daturum. die
constituto, uenit cum fratribus ad nuptias. Hercules interuenit, & Centaurum
interfecit,

Alij aprum Eri-
mantheū, a mon-
te Arcadiæ uo-
cant.

immisso

Podargus, uel
Podarces

Hippolyten aliq

Iuppiter

Acton, fortasse
legendum

Actoliam

Actolia

Apud Molores
chum fortasse

interfecit, suam speratā abduxit. Item alijs in nuptijs Perithous Hippodamiam A Adrahti filiam cum uxorem duceret, uino pleni Centauri conati sunt rapere uxores Lapithis, eos centauri multos interfecerunt, ab* ipsis interierunt.

XXXIII. Nessus.

Nessus Ixionis & Nubis filius, Cētaurus, rogatus ab Deianira ut se flumen Euhenum transferret, quam sublata, in flumine ipso uiolare uoluit. Hoc Hercules, cum interuenisset, & Deianira cum fidē eius implorasset, Nessum sagittis confixit. Ille moriens cum sciret sagittas Hydræ Lerneæ selle tinctas, quam tam uim haberent ueneni, sanguinem suum exceptū Deianiræ dedit, & id philtrum esse dixit, si uellet ne se coniunx sperneret, eo iuberet uestem eius perūgi. Id Deianira credens, conditum diligenter seruauit.

XXXV. Iole.

Hercules cum Iolen Euryti filiam in coniugiū petisset, ille eum repudiasset, Oechaliam expugnauit. Qui ut a uirgine rogatur, parētes eius coram ea interficere uelle cōpēit. Illa animo pertinacior, parētes suos ante se necari est perpeffa. quos omnes cum interfecisset, Iolen captiuam ad Deianirā premisit.

XXXVI. Deianira.

Deianira Oenei filia Herculis uxor, cum uidit Iolen uirginem captiuam eximie formę esse adductā, uerita est ne se coniugio priuaret. Itaq; memor Nessi praeceptis, uestem tinctam centauri sanguine, Herculi qui ferret, nomine Lichan famulū misit. inde paululum quod in terram deciderat, & id sol attigit, ardere cōpēit. quod cum Deianira uidit, aliter esse ac Nessus dixerat intellexit: & qui reuocaret eum, cui uestem dederat, misit. Quam Hercules iam induerat, statimq; flagrare cōpēit. Qui cum se in flumen coniecisset, ut ardorem extingueret, maior flamma exibat. Demere autem cum uellet, uiscera sequebātur. Tunc Hercules Lichan qui uestem attulerat, rotatum in mare iaculatus est, qui quo loco cecidit, petra nata est, quæ Lichas appellat. Tūc dicitur Philoctetes Pœantis filius pyram in monte Oeteo construxisse Herculi, eumq; ascendisse† mortalitatem. Ob id beneficiū Philocteti Hercules arcus & sagittas donauit. Deianira autem ob factum Herculis ipsa se interfecit.

XXXVII. Aethra.

Neptunus & Aegeus Pādionis filius, in fano Minervæ cum Aethra Pithei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natum esset, Aegeo concessit. Is autem postquam a Trœzene Athenas redibat, ensē suū sub lapide posuit, & praecepit Aethræ, ut tunc eum ad se mitteret, cum posset eum lapidem alleuare, & gladium patris tollere, ibi fore iudiciū cognitionis filij. Itaque postea Aethra peperit Theseum. Qui cum ad puberem ætatem peruenisset, mater praecepta Aegei indicat ei, lapidemq; ostendit ut ensē tolleret, & iubet eum Athenas ad Aegeum proficisci, * eosq; qui illicitum itineri infestabantur, omnes occidit.

XXXVIII. Thesei labores.

Corynetem Neptuni filium armis occidit: Pithyocamptē, qui iter gradientes cogebat, ut secum arborem pinum ad terram flecterēt: quam qui cum eo prenderat, ille eam uiribus missam faciebat, ita ad terram grauiter elidebatur, & peribat, hunc interfecit. Procrustē Neptuni filiū, ad hunc hospes cum uenisset, si longior erat, minori lecto proposito, reliquam corporis partem praecidebat: si autem breuior statura erat, lecto longiori dato, incudibus suppositis extendebat eum, usq; dum lecti longitudinē equaret: hūc interfecit. Scironem, qui ad mare loco qdā praeupto sedebat, & qui iter gradiebatur, cogebat eum sibi pedes lauare, & ita in mare praecipitabat: hunc Theseus pari læto in mare deiecit, ex quo Scironis petrę sunt dictę. Cercionē Vulcani filiū armis occidit. Aprū qui fuit Cremiōe, interfecit. Taurū qui fuit Marathone, quē Hercules a Creta ad Eurystheū adduxerat, occidit. Minotaurū oppido Gnosi occidit.

Dædalus.

XXXIX. Dædalus.

A Dædalus† Euphemi filius, qui fabricam a Minerva dicitur accepisse, Perdicem sororis suæ filium propter artificij inuidiam, quod is primū seram inuenerat, summo tecto deiecit. ob id scelus in exilium ab Athenis, Cretam ad regem Minoem abiit.

XL. Pasiphae.

Pasiphae Solis filia, uxor Minois, sacra deę Veneris per aliquot annos non fecerat, ob id Venus amorē infandum illi obiecit, ut taurū, quem ipsa amabat, alia amaret. * In hoc Dædalus exul cum uenisset, petijt ab ea auxilium. is ei uaccam ligneam fecit, & ueræ uaccæ corium induxit, in qua illa cum tauro concubuit, ex quo compresso, Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana, tunc Dædalus Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo est conclusus. Minos re cognita, Dædalum in custodiam coniecit. At Pasiphae eum uinculis liberauit. Itaq; Dædalus pennas sibi & Icaro filio suo fecit, & accommodauit, & inde auolarunt. Icarus altius uolans, a sole cera calefacta, decidit in mare, quod ex eo Icarium pelagus est appellatum. Dædalus peruolauit ad regem Cocalum in insulam Siciliam. alij dicunt, Theseus cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam suam reduxit.

XLI. Minos.

Minos Iouis & Europæ filius, cum Atheniensibus belligerauit, cuius filius Androgeus in pugna est occisus, qui posteaquam Athenienses uicit, uetigal Minois esse cōperunt. Instituit autem, ut anno unoquoq; septenos liberos suos Minotauro ad epulandum mitterent. Theseus posteaquam a Trœzene uenerat, & audit quanta calamitate ciuitas afficeretur, uoluntariē se ad Minotaurum pollicitus est ire. Quem pater cum mitteret, praedixit ei ut si uictor reuerteretur, uela candida in† nauem haberet. Qui autem ad Minotaurum mittebantur, uelis atris nauigabant.

XLII. Theseus apud Minotaurum.

Theseus posteaquam Cretam uenit, ab Ariadne Minois filia est adamatus, adeo ut fratrem proderet, & hospitem seruaret: ea enim Theseo monstrauit Labyrinthi exitum. Quō Theseus cum introisset, & Minotaurū interfecisset, Ariadnes monitū licium reuoluēdo, foras est egressus. eamq; quod fidem illi dederat, in coniugio secum habiturus, auexit.

XLIII. Ariadne.

Theseus in insula Dia tempestate retentus, cogitans si Ariadnem in patriā portasset, sibi opprobrium futurum: itaque in insula Dia dormientem reliquit, quam Liber amans, inde sibi in coniugiū abduxit. Theseus aut cum nauigaret, oblitus est uela atra mutare: itaq; Aegeus pater eius credens Theseum a Minotauro esse consumptum, in mare se praecipitauit, ex quo Aegeum pelagus est dictum. Ariadnes aut sororem Phædrā Theseus duxit in coniugiū.

XLIII. Cocalus.

Minos, quod Dædali opera multa sibi incommoda acciderant, in Siciliam eum persequutus, petijt a rege Cocalo ut sibi redderetur. Cui cum Cocalus promississet, & Dædalus rescisset, ab rege filiabus auxilium petijt. ille Minoem occiderunt.

XLV. Philomela.

Tereus Martis filius Thrax, cum Prognem Pandionis filiam in coniugiū haberet, Athenas ad Pandionem socerum uenit rogatum, ut Philomelam alteram filiam sibi in coniugium daret: Prognem, suū diem obisse dicit. Pandion ei ueniam dedit, Philomelamq; & custodes cum ea misit: quos Tereus in mare fecit, Philomelamq; inuentam in monte compressit. Postquam autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceū regem, cuius uxor Lathusa, quod Progne fuit familiaris, statim pellicem ad eam deduxit. Progne cognita sorore,

b & Te

† et exuisse, forsitan, aut simile quid deest.

Videtur nominis huius deesse.

Eupalami alij.

Pasiphae.

Fuerunt hoc loco in ueteri exemplari erosa quaedam, et alia superinducta, ut dubium non sit quin uerbis his mendum aliquod insit.

nauis

& Terei impium facinus, * pari consilio machinari coeperunt regi talem gratiam referre. Interim Tereo ostēdebatur in prodigijs, Ity filio eius mortē à propinqua manu adesse: quo responso audito, cum arbitraretur Driantem fratrem suum filio suo mortem machinari, fratrem Driantem infontem occidit. Progne autem filium Ity ex se & Tereo natum, occidit, patriq; in epulis apposuit, & cum sorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cū insequeretur, deorum misericordia factum est, ut Progne in hirundinem commutaretur, Philomela in lusciniā: Tereum autem accipitrem factum dicunt.

XLVI. Erichtheus.

Erichtheus Pandionis filius, habuit filias quatuor, quę inter se coniurauit, si una earum mortē obisset, ceterę se interficerent. In eo tempore Eumolpus Neptuni filius, Athenas uenit oppugnaturus, quod patris sui terram Atticam fuisse diceret. Is uictus cū exercitu, cū esset ab Atheniensibus interfectus, Neptunus ne filij sui morte Erichtheus lātaretur, expostulauit, ut eius filia Neptuno immolaretur. Itaq; Otionia filia cum esset immolata, ceterę, fide data, se ipsę interfecerunt. Ipse Erichtheus ab Ioue, Neptuni rogatu, fulmine est ictus.

XLVII. Hippolytus.

Phædra Minois filia, Thesei uxor, Hippolytum priuignū suum adamauit. Quem cum non potuisset ad suam perducere uoluntatem, tabellas scriptas ad suum uirum misit, se ab Hippolyto compressam esse, seq; ipsa suspendio necauit. & Theseus re audita, filium suum manibus + excidere iussit, & optauit à Neptuno patre filio suo + exitum. Itaq; cum Hippolytus equis iunctis uehertur, repente ē mari taurus apparuit: cuius mugitu equi expauescēti, Hippolytum distraxerunt, uitęq; priuarunt.

XLVIII. Reges Atheniensium.

Deionei Cecrops Terrę filius, Cephalus Deiones filius, Agoreus Pandionis filius. B Demophon Pandion Erichthonij filius. Theseus Aegei filius, Erichthonius Vulcani filius, Erichtheus Pandionis filius, + Dedophon Thesei filius.

XLIX. Aesculapius.

Aesculapius Apollinis filius, Glaucus Minois filio uitā reddidisse, siue Hippolyto dicitur, quem Iupiter ob id fulmine percussit. Apollo quod Ioui nocere non potuit, eos qui fulmina fecerunt, id est Cyclopes interfecit. Quod ob factum Apollo datus est in seruitutem Admeto regi Thessalię.

L. Admetus.

Simulacem pro certamine accipit, ut infra. Fortasse legendum, et is quod uellet, auerere tur.

Alcestim Pelei filiam cum complures in coniugium peterent, & Pelias cū multos eorum repudiaret, + similitatem his constituit, ei se daturum, qui feras bestias ad currum iunxisset. Is quam uellet + auerere. Itaq; Admetus ab Apolline petijt, ut se adiuuaret. Apollo cum ab eo esset liberaliter tractatus, cū in seruitutem fuit ei traditus, aprum & leonem ei iunctos tradidit, quibus ille Alcestim in coniugium auxit.

LI. Alcestis.

Alcestim Pelię & Anaxobies Dimantis filię filiam complures proci petebant in coniugium. Pelias uitans eorū condiciones, repudiauit, & similitatem constituit ei se daturum qui feras bestias ad currum iunxisset, & Alcestim in cōiugio auxisset. Itaq; Admetus ab Apolline petijt, ut se adiuuaret. Apollo aut quod ab eo in seruitutē liberaliter esset acceptus, aprum & leonē ei iunctos tradidit, quib. ille Alcestim auxit. Et illud ab Apolline accepit, ut pro se alius uolūtariē moreret. pro quo quē neq; pater, neq; mater mori uoluisset, uxor se Alcestis obtulit, & pro eo uicaria morte interiit, quā postea Hercules ab inferis reuocauit.

LII. Aegina.

Iupiter cum Aeginam Afopi filiam uellet comprimere, & lunonem ueretur, detulit eam in insulam + Delon, & grauidam fecit, unde natus est Aecus. Hoc Iuno cum rescisset, serpentem in aquam misit, quę eam uenenauit: ex qua

A ex qua qui biberat, debitum naturę soluebat. * Quod cum amissis socijs Aecus prę paucitate hominum mori non posset, formicas intuens, petijt ab Ioue ut homines in præsidio + sibi daret. tunc Iupiter formicas in homines transfigurauit, qui Myrmidones sunt appellati, quod gręcę formicę myrmices dicuntur. Insula autem Aeginę nomen possedit.

LIII. Asterie.

Iouis + cum Asterien Titanis filiā amaret, illa eum contempsit, à quo in auem + Ortygiam commutata est, quam nos coturnicem dicimus, + eamq; in mare abiecit, & ex ea insula est enata, quę Ortygia est appellata. Hęc mobilis fuit: quō postea Latona ab Aquilone uento delata est, iussu Iouis, tunc cum eam Pythion persequeretur. ibiq; oleam tenēs Latona peperit Apollinem & Dianam. Quę insula postea Delos est appellata.

LIIII. Thetis.

Thetidi Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus esset, fortiorem fore quā patrem. Hoc pręter Prometheum cum sciret nemo, & Iouis uellet cum ea cōcumbere, Prometheus Ioui pollicetur se eum pręmoniturum, si se uinculis liberasset. Itaq; fide data, monet Iouem ne cum Thetide concumberet, ne si fortior nasceretur, Iouem de regno deijceret, quemadmodum & ipse Saturno fecerat. Itaq; datur Thetis in coniugiū Peleo Aeaci filio, & mittitur Hercules ut aquilam interficiat, quę eius cor exedebat: eaq; interfecta, Prometheus post triginta annos de monte Caucaſo est solutus.

LV. Tyti.

Latona quod cum Ioue concubuerat, Iuno Tytio Terrę filio immani magnitudine iusserat, ut Latonę uim afferret: qui cū conatus esset, à Ioue fulmine est interfectus, qui nouem iugeribus ad inferos exporrectus iacere dicitur. & serpens ei appositus est, qui iecur eius exesset, * quod cum Luna recreſcit.

LVI. Busiris.

In Aegypto apud Busiridem Neptuni filiū cum esset sterilitas, & Aegyptus Iannis nouem siccitate exaruiſſet, ex Graciā augures conuocauit, + Thasius Pigmalionis fratris filius Busiridi monstrauit, immolato hospite uenturos imbres, promissisq; fidem ipse immolatus exhibuit.

LVII. Sthenobœa.

Bellerophon, cum ad Proetum regem exul in hospitium uenisset, adamatus est ab uxore eius Sthenobœa: qui cum cōcumbere cum ea noluiſſet, illa uiro suo mentita est, se ab eo compellatam. At Proetus re audita, conscripsit tabellas de ea re, & mittit eum ad + Diobatan regem, patrem Sthenobœa: quibus lectis, talem uirum interficere noluit, sed ad Chimæram eum interficiendum misit, quę tripartito ore flammam spirare dicebatur. idem prima leo, postrema draco, media ipsa chimæra: hanc super Pegasum sedens, interfecit: & decidisse dicitur in cāpost alienos, unde etiā coxas eiēcisse dicitur. At rex uirtutes eius laudans, alterā filiam dedit ei in matrimoniū, Sthenobœa re audita, ipsa se interfecit.

LVIII. Smyrna.

Smyrna Cinyre Assyriorū regis & Cenchreidis filiā, cuius mater Cenchreis superbius locuta, quod filię suę formam Veneri anteposuerat: Venus matris pœnas exequens, Smyrnę infandum amorē obiecit, adeo ut patrem suum amaret: quę ne suspendio se necaret, nutrix interuenit, & patre nesciente per nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit: idq; ne palām fieret, pudore stimolata, in syluis se abdidit, cui Venus postea miserta est, & in speciem arboris eam commutauit, unde myrrha fluit, ex qua natus est Adonis, qui matris pœnas à Venere est insequutus.

LIX. Phyllis.

Demophon Thesei filius in Thraciam ad Phyllidem in hospitium dicitur uenisse, & ab ea esse amatus, Qui cum in patriā uellet redire, fidem ei dedit, se

Vbi fortassis, uel quo loco

Pro Iupiter ut et insequentibus. Ortygem Euse

Thasius

Ioabaten

lege Alcios

Hęc Latinis Myrrha dicitur.

dit, se ad eam rediturum. Qui die constituta cum non uenisset, illa eo die dici-
tur nouies ad litus cucurrisse, quod ex ea Enneados græcè appellatur. Phyl-
lis autem ob desiderium Demophoontis spiritum emisit. Cui parentes cum se-
pulchrum constituissent, arbores ibi sunt natæ, quæ certò tempore Phyllidis
mortem lugent, quo folia arescunt & diffuunt. Cuius ex nomine folia græcè
Phylla sunt appellata.

LX. Sisyphus & Salmoneus.

Videtur deesse
aliquid.

Sisyphus & Salmoneus Aeoli filij inter se inimici fuere. Sisyphus petijt ab
Apolline, quomodo posset interficere inimicum, id est fratrem. Cui respon-
sum fuit, si ex compressu Tyronis Salmonei fratris filia procreasset liberos, fo-
re ultores: quod cum Sisyphus fecisset, duo sunt filij nati: quos Tyro mater eo-
rum, sorte audita, necauit. At Sisyphus ut rescijt, * qui nunc dicitur saxum pro-
pter impietatem, aduersus montem ad inferos ceruicibus uoluere, quod cum
ad summum uerticem perduxerit, rursum deorsum post se reuoluatur.

LXI. Salmoneus.

Et ascendens, ui-
detur legendum
esse.

Salmoneus Aeoli filius, Sisyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur
Iouis, sedens quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & ciues, ob
id à Ioue fulmine est ictus.

LXII. Ixion.

Phlegya alio.

Ixion† Leontei filius, conatus est lunonem comprimere. Iuno Iouis iussu nu-
bem supposuit, quam Ixion lunonis simulacrum esse credidit. ex ea nati sunt
Centauri. At Mercurius Iouis iussu, Ixionem ad inferos in rota constrinxit,
quæ ibi adhuc dicitur uerti.

LXIII. Danae.

Quo: sic enim et
supra positum
erat.

Danae Acrisij & Aganippes filia. huic fuit fatum, ut quod peperisset, Acris
suum interficeret. Quod timens Acrisius, eam in muro lapideo præclusit.
Iouis autem in imbrem aureum conuersus, cum Danae concubuit, ex quo com-
pressu natus est Perseus. Quam pater ob stuprū, inclusam in arca cum Perseo in
mare deiecit. Ea uoluntate Iouis delata est in insulam Seriphum, quam piscator
Dictys cum inuenisset, effracta ea, uidit mulierem cum infante, quos ad regem
Polydectem perduxit, qui eam in coniugio habuit, & Perseum educauit in
templo Mineruæ: quod cum Acrisius rescisset eos ad Polydectem morari, re-
petitum eos profectus est. † quod cum uenisset, Polydectes pro eis deprecatus
est. Perseus Acrisio auo suo fidem dedit, se eum nunquam interfecitum.
Qui cum tempestate retineretur, Polydectes moritur. Cui cum funebres ludos
facerent, Perseus disco missō, quem uentus distulit in caput Acrisij, & eum in-
terfecit. ita quod uoluntate sua noluit, deorum factum est. Sepulto autem eo,
Argos profectus est, regnaq; auita possedit.

LXIII. Andromada.

al. abducere

Videtur deesse,
ubi, uel postquā,
uel similit.

Cassiope filia suæ Andromadæ formam Nereidibus anteposuit. ob id Ne-
ptunus exposulauit, ut Andromada Cephei filia ceto obijceretur. Quæ
cum esset obiecta, Perseus Mercurij talaribus uolans eò dicitur uenisse, & eam
liberasse à periculo. Quam cum † adducere uellet Cepheus, pater cum Ageno-
re, cuius sponsa fuit, Perseum clam interficere uoluerunt. Ille cognita re, caput
Gorgonis eis ostendit, omnesq; ab humana specie sunt informati in saxum.
Perseus cum Andromada in patriam redit. Polydectes siue Proetus † uidit Per-
seum tantam uirtutem habere, pertimuit, eumq; per dolum interficere uoluit.
Qua re cognita Perseus, caput Gorgonis ei ostendit, & is ab humana specie est
immutatus in lapidem.

LXV. Alcyone.

Ceyx Hesperij siue Luciferi & Philonidis filius, cū in naufragio perijisset, Al-
cyone Aeoli & Egyales filia, uxor eius, propter amorē ipsa se in mare præ-
cipitauit:

Alcipitauit: qui deorum misericordia ambo in aues sunt mutati, quæ Alcyo-
nes dicuntur. hæc aues nidum, oua, pullos in mari septem diebus faciunt hyber-
no tempore: mare his diebus tranquillū est, quos dies nautæ Alcyonia appellat.

LXVI. Laus.

Laius Labdacis filio ab Apolline erat responsum, de filij sui manu mortem
ut caueret. Itaq; locasta Menyci filia uxor eius, cum peperisset, † iussit ex-
poni. hunc Periboea Polybi regis uxor cum uestem ad mare lauaret, expositum
fustulit, Polybo sciente. quod orbi erant liberis, pro suo educauerunt: eumq;
quod pedes transiectos haberet, Oedipum nominauerunt.

LXVII. Oedipus.

Postquam Oedipus Laij & locastes filius ad puberem ætatem peruenit, for-
tissimus præter ceteros erat: eiq; per inuidiam æquales obijciebant, eum
subditum esse Polybo, eo quod Polybus tam clemens esset, & ille impudens:
quod Oedipus sensit non falso sibi obijci. Itaq; Delphos est profectus sciscita-
tum de † in prodigijs ostendebatur mortem ei adesse de nati manu. idem cum
Delphos iret, obuiam ei Oedipus uenit. quem satellites cum uiam regi dari iu-
berent, neglexit. Rex equos immisit, & rota pedem eius oppressit. Oedipus ira-
tus, inscius patrem suum de curru detraxit, & occidit. Laius occiso, Creon † Me-
nyci filius regnū occupauit. Interim Sphinx Typhonis in Bœotiam est missa,
quæ agros Thebanorum uexabat. Ea regi Creonti similitudinem constituit si ear-
men non soluisset, eum se consumpturum esset, se inde abire: si autem datū car-
men non soluisset, eum se consumpturum dixit, neq; aliter de finibus excessu-
ram. Rex re audita, per Græciā edixit, qui Sphingæ carmen soluisset, regnum se
& locastem sororem ei in coniugium daturū promissit: cum plures regni cupidi
ne uenissent, & à Sphinge essent cōsumpti, Oedipus Laij filius uenit, & carmē
est interpretatus. Illa se præcipitauit, Oedipus regnum paternum, & locastā ma-
trem inscius accepit uxorem, ex qua procreauit Eteoclen & Polynicen, Anti-
gonam, & Ismenam. Interim Thebis sterilitas frugū & penuria incidit, ob Oedi-
podis scelera. interrogatusq; Tiresias, quid ita Thebæ uexarentur, respondit:
Si quis ex Draconteo genere superesset, & pro patria interijisset, pestilentia libe-
raturū. tum † Menycus locastæ pater se de muris præcipitauit. Dum hæc The-
bis geruntur, Corintho Polybus decedit. quo audito, Oedipus moleste ferre cœ-
pit, æstimans patrem suū obijisse, cui Periboea de eius suppositione palam fecit:
id itemales senex, qui eum exposuerat, ex pedum cicatricibus & talorū agnouit
Laij filium esse. Oedipus re audita, postquam uidit se tot scelera nefaria fecisse,
ex ueste matris fibulas detraxit, & se luminibus priuauit, regnumq; filijs suis al-
ternis annis tradidit, & à Thebis Antigona filia duce profugit.

LXVIII. Polynices.

Polynices Oedipodis filius, anno peractio, regnum ab Eteocle fratre repe-
tit. Ille cedere noluit: itaq; Polynices, Adrasto rege adiutante, cum septem
ductoribus Thebas oppugnatum uenit. ibi Capaneus, quod contra Iouis uo-
luntatem Thebas se capturum diceret, cum murum ascenderet, fulmine est per-
cussus: Amphiarus terra est deuoratus: Eteocles & Polynices inter se pugna-
tes alius alium interfecerunt. His cum Thebis parentaretur, eisi uentus uehe-
mens esset, tamen firmus se nunquam in unam partem conuertit, sed alius aliò
seducitur. Ceteri cum Thebas oppugnarent, & Thebani regibus suis diffide-
rent, Tiresias† Eurij filius augur præmonuit, si ex Dracontea progenie aliquis
interijisset, oppidum ea clade liberari. † Menycus cum uidit se unum ciuium salu-
tem posse redimere, muro se præcipitauit, Thebani uictoria sunt potiti.

LXIX. Adrastus.

Adrasto, Talai & Eurynomes filio, responsum ab Apolline fuit, eum filias
suas Argiam & Deiphilam apro & leoni daturum in cōiugium. Sub eo-
dē tempore Polynices Oedipodis filius expulsus ab Eteocle fratre, ad Adrastum
deuenit,

deuenit. & Tydeus simul Oenei & Peribœæ captiuæ filius, à patre quod fratrem A Menalippum in uenatione occiderat, ferè sub eodẽ tempore uenit. Quod cum satellites Adraſto nunciaſſet, duos iuuenes incognita ueste ueniſſe. unus enim aprinea pelle *opertus, alter leonina. Tunc Adraſtus memor sortium ſuarũ, iubet eos ad ſe perducit: atq; ita interrogauit, quid ita hoc cultu in regna ſua ueniſſent. Cui Polynices indicat ſe à Thebis ueniſſe, & idcirco ſe t̃ pellem leoninam operuiſſe, quod Hercules à Thebis genus duceret, et inſignia gentis ſuæ ſecum portaret. Tydeus aut̃ dicit ſe Oenei filiũ eſſe, & à Calydone genus ducere, ideo pelle aprinea ſe opertũ, ſignificans aprũ Calydonium. Tũc rex reſpoſi memor, Argiam maiorẽ dat Polynici, ex qua naſcitur Therſander: Deiphilam minorẽ dat Tydeo, ex qua naſcitur Diomedes, qui apud Troiam pugnauit. At Polynices rogat Adraſtum, ut ſibi exercitum cõmodaret, ad paternum regnũ recuperandũ à fratre, cui Adraſtus non tantum exercitũ dedit, ſed etiam ipſe cum alijs ducib. proſectus eſt, quoniã Thebæ ſeptẽ portis clauderentur. Amphion enim qui Thebas muro cinxit, ſeptem filiarum nomine portas conſtituit. Hæ aut̃ fuerunt, Thera, Cleodoxe, Aſtynome, Aſtycratia, Chias, Oggygia, Chloris.

LXX. Reges ſeptem Thebas proſecti.

Adraſtus Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argiuus. Polynices Oedipodis filius ex locaſta, Menœti filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex Peribœæ captiua, Calydonius. Amphiarus Oeclei, uel, ut alij autores dicunt, Apollinis ex Hypermeſtra Theſtij filia, Pylius. Capaneus Hipponoi filius ex Aſtynome Talai filia, ſorore Adraſti, Argiuus. Hippomedon Nelimachi filius ex Mythidice Talai filia, ſorore Adraſti, Argiuus. Parthenopæus, Meleagri filius, ex Atalanta laſij filia, ex monte Partheno, Arcas. Hi omnes duces apud Thebas perierunt, præter Adraſtum Talai filium: is enim equi beneficio ereptus eſt, qui poſtea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas miſit, ut iniurias paternas uindicarent, eò quod inſepulti iacuerat Creontis iuſſu, qui Thebas occuparat, fratris locaſtes.

LXXI. Septem Epigoni, id eſt filij.

Aegialeus Adraſti filius ex Demoanalla, Argiuus. hic ſolus periit ex ſeptẽ qui exierat, quia pater exuperauerat, pro patre uicariam uitam dedit. ceteri ſex uictores redierunt. Therſander Polynicis filius ex Argia Adraſti filia, Argiuus. Polydorus Hippomedontis filius, ex Euanippe Elati filia, Argiuus. Alcmaon, Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argiuus. Theſimenes Parthenopæi filius ex Clymene nymp̃ha, Nyſius.*

Videtur deſſe nonnihil.

Polynices Oedipodis filius, anno peractõ regnum ab Eteocle fratre Adraſto Talai filio adiutore repetit, cum ſeptẽ ductoribus, & Thebas oppugnarunt. Ibi Adraſtus beneficio equi profugit. Capaneus contra Iouis uoluntatem, Thebas ſe capturũ dixit: & cũ murum aſcenderet, fulmine ab Ioue eſt percuſſus. Amphiarus cum quadriga terra eſt deuoratus. Eteocles & Polynices inter ſe pugnantes, alius alium interfecerunt. His inferiæ communes cum ſiũt, Thebis fumus ſeparatur, quod alius alium interfecerunt. reliqui perierunt.

LXXII. Antigona.

Creon Menœti filius edixit, ne quis Polynicen aut qui unã uenerunt, ſepultura traderent, quod patriam oppugnatum uenerint: Antigona ſoror & Argia coniunx, clam noctu Polynicis corpus ſublato, in eadem pyra, qua Eteocles ſepultus eſt, impoſuerunt: quæ cum à cuſtodibus deprehenſæ eſſent, Argia profugit, Antigona ad regem eſt perducta. ille eam Hamoni filio, cuius ſponſa fuerat, dedit interficiẽdam. Hamon amore captus, patris imperium neglexit, & Antigona ad paſtores demandauit: ementitusq; eſt, ſe eam interfeciſſe. Quæ cum filium procreaſſet, & ad puberem ætatem ueniſſet, Thebas ad ludos uenit. Hũc Creon rex quod ex Draconteo genere omnes in corpore inſigne habebant, cognouit. Cum Hercules pro Hamone deprecaretur, ut ei ignoſceret,

Andſceret, non impetrauit. Hamon ſe & Antigona coniugem interfecit. At Creon Megaram filiam ſuam Herculi dedit in cõiugium: ex qua nati ſunt Thetmachus, & Ophites.

LXXIII. Amphiarus, Eriphyla, & Alcmaon.

Amphiarus Oeclei & Hypermeſtræ Theſtij filia filius augur, t̃ qui ſciret ſi ad Thebas oppugnatum iſſet, ſe inde non rediturũ: itaq; celauit ſe, conſcia Eriphyle coniuge ſua, Talai filia. Adraſtus autem ut eum inueſtigaret, monile aureum ex gemmis fecit, & muneri dedit ſorori ſuæ Eriphyle: quæ doni cupidã, coniugem prodidit. Amphiarus Alcmaoni filio ſuo præcepit, ut poſt ſuam mortẽ pœnas à matre exequeretur. qui poſtquam apud Thebas terra eſt deuoratus, Alcmaon memor patris præcepti, Eriphylum matrem ſuam interſecit, quem poſtea furia exagitarunt.

LXXIII. Hypſipyle.

Septem ductores qui Thebas oppugnatum ibant, deueniũt in Nemeam, ubi Hypſipyle Thoantis filia in ſeruitute puerum Archemorũ ſiue Ophiten Lyci regis filium, nutriebat. Cui reſponſum erat, ne in terra puerum deponeret, antequam poſſet ambulare: ergo ductores ſeptem qui Thebas ibant aquam quærentes, deueniunt ad Hypſipylum: eamq; rogauerũt, ut eis aquam demonſtraret. Illa timens puerum in terram deponere, *apium altiſſimum erat ad fontem, in quo puerum depoſuit, quæ dum aquam eis tradit, draco fontis cuſtos puerum exedit. At draconẽ Adraſtus & ceteri occiderunt, & Lycum pro Hypſipyle deprecari ſunt, ludosq; puero funebres inſtituerunt, qui quintò quoq; anno fiunt, in quibus uictores apiciam coronam accipiunt.

LXXV. Tiresias.

In monte Cyllenio Tiresias Eurimi filius, paſtor dracones uenerantes dictur baculo percuſſiſſe, aliàs caleaſſe, ob id in mulieris figuram eſt conuerſus: poſtea monitus à fortibus, in eodem loco dracones cum calcaſſet, redit in priſtinam ſpeciẽ. Eodem tempore inter Iouem & Iunonem fuit iocoſa altercatio, quis magis de re uenerea uoluptatem caperet, maſculus an fœmina: de qua re Tiresiam iudicem ſumpſerunt, qui utrunq; erat expertus. Is cum ſecundum Iouem iudicaſſet, Iuno irata, manu auerſa eum excacauit. at Iouis ob id fecit, ut ſeptem ætates uiueret, uatesq; præter ceteros mortales eſſet.

LXXVI. Reges Thebanorum.

Cadmus Agenoris filius, Amphion Iouis, Polydorus Cadmi, Laius Labdacus, Pentheus Echionis, Creon Menœti, Oedipus Laij, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi, Zetus Iouis, Labdacus Polydori.

LXXVII. Leda.

Iupiter Ledã Theſtij filia, in cygnũ cõuerſus, ad flumen Eurotã cõpreſſit, t̃ & quæ ex eo peperit Pollucẽ & Helenã, ex Tyndareo aut̃ Caſtorẽ & Clytæmeſtrã.

LXXVIII. Tyndareus.

Tyndareus Oebali filius, ex Leda Theſtij filia procreauit Clytæmeſtrã & Helenã. Clytæmeſtrã Agamœnoni Atrei filio dedit in coniugiũ. Helenã propter formæ dignitatẽ, complures ex ciuitatibus * in coniugium proci petebant. Tyndareus cũ *repudiaret filiam ſuã Clytæmeſtram, & ab Agamœnone uereretur, timeretq; ne quid ex ea re diſcordiæ naſceretur, monitus ab Vlyxe, iureiurãdo ſe obligauit, & arbitrio Helenę poſuit, ut cui uellet nubere, coronã imponeret, t̃ Menelao impoſuit, ut cui Tyndareus ea dedit uxorẽ, regnũq; moriens Menelao tradidit.

LXXIX. Helena.

Theſeus Aegei & Aethræ Pitthei filia filius, cum Pirithoo Ixionis filio Helenam Tyndarei & Ledæ filiam uirginem, de fano Dianæ ſacrificantem rapuerunt, & detulerunt Athenas in pagum Atticæ regionis. t̃ Quod Iouis eos cum uidiffet tantam audaciam habere, ut ſe ipſi ad periculum offerrent, in quiete eis imperauit, ut peterent ambo à Plutone, Pirithoo Proſerpina in coniugium.

conjugium. Qui cum per insulam Tenariā ad inferos descendissent, & de qua ^{prostrati} re uenissent indicarent Plutoni, a furijs strati, diuq; lacerati sunt. quō Hercules ad canem tricipitem ducendum cum uenisset, illi fidem eius implorant. Qui a Plutone impetrauit, eosq; incolumes eduxit ad Helenam: Castor & Pollux fratres beligerant, & Aethram Thesei matrem & * Phisadiem Pirithoi sororem ceperunt, & in seruitutem sorori dederunt.

LXXX. Castor.

^{Ilairam.} **I**Das & Lynceus Apharei filij, ex Messenis habuerunt sponfas Phœben & ^{Ilaira.} +Lairam Leucippi filias. Hæ autem formosissimæ uirgines cum essent, & esset Phœbe sacerdos Mineruæ, +Laira Dianæ, Castor & Pollux amore incensit eas rapuerunt. Illi amissis sponfis, arma tulerunt, si possent eas recuperare. Castor Lynceum in prælio interfecit. Idas amisso fratre omisit bellum & sponfam, cœpitq; fratrem sepelire. Cū ossa eius collocaret in pila, interuenit Castor & prohibere cœpit monumentum fieri, quōd diceret se eum quasi forminam superasse. Idas indignans, gladio quo cinctus erat Castori inguina traiecit. Alij dicunt, quemadmodū ædificabat pilam, super Castorem impulsisse, & sic interfectum: quod cū annunciasset Polluci, accurrit & Idam uno prælio superauit, corpusq; fratris recuperatū sepulturæ dedit. Cum autem ipse stellam ab Ioue accepisset, & fratri nō esset data, ideo quōd diceret Pollucē Iouis, Castorē semine Tyndarei & Clytemnestræ natos: ipsum autē & Helenam Iouis esse filios. Tūc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus suum cum fratre communicare: cui permisit, ideoq; dicitur alterna morte redemptus. Vnde etiam Romani seruant institutum, cū defultorē mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, * equo in equum transilit, quōd ille sua & fratris uice fungatur.

LXXXI. Proci Helenæ.

^{Antiochus.} **A**Ntiochus +, Ascalaphus, Aiax Oileus, Antimachus, Aecæus, Blanius, ^B * Agapenor, Aiax Telamonijs, Clytijs Cyaneus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypœtes, Elephemor, Eumelus, Stenelus, Tlepolemus, Protefilaus, Podalirius, Eurypylus, Idomeneus, +Teleontes, +Tallius, Polyxenus, +Protus, Mnestheus, Machaon, Thoas, Vlysses, ^{Leonteus.} ^{Thalpius.} ^{Prothous.} Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. Alia ueteres. *

LXXXII. Tantalus.

^{Antiochus.} **T**antalus Iouis & +Plytones filius, procreauit ex +Dione Pelopen. Iupiter ^{bet comment. in} ^{Odyss.} ^{Taygeta, alijs} ^{aqua} Tantalus concredere sua consilia solitus erat, & ad epulum deorum admittere, quæ Tantalus ad homines renunciauit, ob id dicitur ad inferos in +aquam media sine corporis stare, semperq; sitire: & cum haustum aquæ uult sumere, aquam recedere. Item poma ei super caput pendent: quæ cum uult sumere, rami uento moti recedunt. Item saxum super caput eius ingens pendet, quod semper timet ne super se ruat.

LXXXIII. Pelops.

Pelops Tantalij & Diones Atlantis filia filius, cum esset in epulis deorum a Tantalus cæsus, brachium eius Ceres consumpsit, qui a deorum numine uitam recepit: cui cum cætera membra ut fuerant coissent, humero non perpetuo, eburneum eius loco Ceres aptauit.

LXXXIII. Oenomaus.

^{ualus} **O**enomaus Martis & Asteropes filia filius, habuit in coniugio Euareten Acrisij filiam, ex qua procreauit Hippodamiam uirginem eximie forme. quam nulli ideo dabat in coniugium, quod sibi responsum fuit, a genero mortem cauere. Itaq; cum complures eam peterent in coniugium, simultatem constituit, se ei daturum, qui secum quadrigis certasset, uictorq; exisset, (quod is equos Aquilone uelociore habuit) uictus autem interficeretur. Multis interfectis, nouissime Pelops Tantalij filius cum uenisset, & capita humana super thalbas fixa uidisset, eorum qui Hippodamiam in uxorem petierat, poenitere eum cœpit,

Accepit. regis crudelitatem timēs. Itaq; Myrtilo aurigæ eius persuasit, regnumq; ei dimidium pollicetur, si se adiuuaret: fide data Myrtilus currum iunxit, & clauos in rotas nō coniecit: itaq; equis incitatis currum defectum Oenomai equi distraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum uictor cum rediret, cogitauit sibi opprobriū futurum, & Myrtilo fidem præstare noluit, eumq; in mare præcipitauit, a quo Myrtoum pelagus est appellatum. Hippodamiam in patriam adduxit suam, quod Peloponnesum appellatur, ibi ex Hippodamia procreauit Hippalcum, *Atreum, Thyesten.

LXXXV. Chrysippus.

LAius Labdaci filius Chrysippum Pelopis filium natum propter formæ dignitatem Nemeæ ludis rapuit, quem ab eo Pelops bello recuperauit, hūc Atreus & Thyestes matris Hippodamiæ impulsu interfecerunt, Pelops cū Hippodamiam argueret, ipsa se interfecit.

LXXXVI. Pelopidæ.

Thyestes Pelopis & Hippodamiæ filius, quōd cum Aeropa Atrei uxore concubuit, a fratre Atreo de regno est eiectus. At is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educauerat, ad Atreum interficiendum misit: quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.

LXXXVII. Aegisthus.

Thyesti Pelopis & Hippodamiæ filio responsum fuit, quem ex filia sua Pelopia procreasset, eum fratris fore ultorē: quod cum audisset, * puer est natus, quem Pelopia exposuit, quem inuentum pastores capræ subdiderūt, ad nutriendum, Aegisthus est appellatus, ideo quod græcè capra æga appellatur.

LXXXVIII. Atreus.

Atreus Pelopis & Hippodamiæ filius, cupiens a Thyeste fratre suo iniurias exequi, in gratiam cum eo rediit, & in regnum suum cum reduxit, filiosq; eius infantes Tantalum & Plisthenem occidit, & epulis Thyesti apposuit, qui cum uesceretur, Atreus imperauit brachia & ora puerorū afferri: ob id scelus etiam sol currū auertit. Thyestes scelere nefario cognito, profugit ad regem Theprotū, ubi lacus Auernus dicitur esse. Inde Sicyonē peruenit, ubi erat Pelopia filia Thyestis deposita. ibi casu nocte cū Mineruæ sacrificaret, interuenit: qui timens ne sacra cōtaminaret, in luco delituit. Pelopia autē cum choreas ducit, lapsa, uestē ex cruore pecudis inquinauit: quæ dum ad flumen exit sanguinē ablueri, tunicā maculatam deponit, capite obducto Thyestes e luco profiliuit. * & ea compressione gladiū de uagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templū sub acropodio Minerug abscondit. Postero die rogat regem Thyestes, ut se in patriam Lydiam remitteret. Interim sterilitas Mycenis frugū ac penuria oritur ob Atrei scelus. Ibi responsum est, ut Thyestem in regnū reduceret. Qui cū ad Theprotum regē isset, estimās Thyestem ibi morari, Pelopiā aspexit: & rogat Theprotum, ut sibi Pelopiam in coniugiū daret, quod putaret eam Theproti esse filia. Theprotus ne qua suspicio esset, dat ei Pelopiā, quæ iam conceptū ex patre Thyeste habebat Aegisthū. Quæ cū ad Atreum uenisset, parit Aegisthū: quæ educari. Interim Atreus mittit Agamemnonē & Menelaū filios ad quærendū Thyestē: qui Delphos petierūt sciscitātū. Casu Thyestes eō uenerat ad sortes tolledas de ultione fratris. cōprehensus ab eis ad Atreū perducit: quæ Atreus in custodia cōijci iussit, Aegisthumq; uocat, aestimans suum filiū esse, & mittit eū ad Thyestē interficiendū. Thyestes cū uidisset Aegisthū, & gladiū quæ Aegisthus gerebat, & cognouisset quæ in cōpressionē perdiderat, interrogat Aegisthū unde illū haberet. Ille respondit matrē, sibi Pelopiā dedisse: quā iubet accersiri. cui respondit, se in cōpressionē nocturna, nescio cui eduxisse, & ex ea cōpressionē Aegisthū cōcepisse. Tūc Pelopia gladiū arripuit, simulās se agnoscere, & in pectus sibi detrusit, quæ Aegisthus e pectore matris cruentū tenens, ad Atreū attulit.

Ille

Videtur abesse aliquid.

αἰς αἰγῶν.

Videtur hic nonnihil sententia deesse.

Ille aestimans Thyesten interfectum, laetabatur: quem Aegisthus in littore sacri
ficantem occidit, & cum patre Thyeste in regnum autum redit.

LXXXIX. Laomedon.

Neptunus & Apollo dicuntur Troiam muro cinxisse his rex. Laomedon
uouit, quod regno suo pecoris eo anno natum esset, immolaturum. Id uo-
tum auaritia fefellit. Alij dicunt, parum eum promississe: ob eam rem Neptunus
cetum misit, qui Troiam uexaret. Ob quam causam rex ad Apollinē misit con-
sultum. Apollo iratus ita respondit: si Troianorum uirgines ceto religatae fuis-
sent, sinem pestilentiae futuram. Cum complures consumptae essent, & Hesionē
fors exisset, & petris religata esset, Hercules & Telamon cum Colchos Argo-
nautae irent, eodem uenerunt, & cetum interfecerunt. Hesionemq; patri, pactis
legibus reddunt, ut cum inde redissent, secum in patriam eam abducerent, &
equos qui super aquas & aristas ambulabant. Quod & ipsum Laomedon frau-
dauit, neq; Hesionem reddere uoluit. Itaq; Hercules ad eos nauibus compara-
tis, ut Troiam expugnaret, uenit, & Laomedontē necauit, & Padaci filio eius
infanti regnum dedit, qui postea Priamus est appellatus, & τῷ Πριάμῳ. Helio-
nen recuperatam Telamoni concessit in coniugium, ex qua natus est Teucer.

X C. Priami filij & filiae, numero 54.

Hector, Deiphobus, Geryones, Polydorus, Helenus, Alexander, Hippo-
stus, Antinous, Agathon, Diastor, Lyside, Polymena, Ascanius, Chiroda-
mas, Euagoras, Drypon, Astynomus, Polymetus, Laodice, Ethionome, Phe-
gea, Henicea, Demnosia, Cassandra, Philomela, Polipes, Troilus, Palemon,
Brisonius, Gorgition, Protodamas, Atreus, Dolon, Chroesus, Chrysolasus,
Demosthea, Doricops, Hippasus, Hyperiscus, Lysianassa, Iliona, Nereis, E-
uander, Proneus, Aromachus, Hilagus, Axion, Biantes, Hippotrochus, Dio-
phites, Medusa, Hero, Creusa.

De liberis Priami.

In hoc capite, quia omnia propē mirifice corrupta sunt, ipsum quidem intactum reliquimus. Nomina uero libe-
rum Priami, quae partim Ioan. Boccacius ex uarijs autoribus collegit, partim apud Pausaniam in pictura Polygnoti
reperiuntur, huc adnotauimus, ut, qui uolet, ad horum exempla, illa emendet. Sunt autem haec, filiarum: Creusa, Cas-
sandra, Hione, Laodice, Lycaste, Medesicasta, Polyxena, Clymene, Aristomache, Xenodice, Deimone, Menoeche, Pi-
sis, Cleodice & Medusa. Filiorum autem, Paris, Hector, Helenus, Chaon, Troilus, Deiphobus, Polydorus primus, Po-
lydorus secundus, Lycaon, Aescus, Antiphobus, Iphus, Cebryones, Phorbas, Doryclus, Pammon, Antiphonus, Agathon,
Hippobolus, Agaius, Mechor, Iphates, Tethorius, Timoctes, Polites, Teucer, Democoontes, Echemon, Chronius, Gor-
gition, Axion, Astynous, Pelis, Bioneus, Admetus, Agenor. Quanquam de his ultimis quinq; non ausim certū affirma-
re, Priami liberorum nomina esse. neq; enim id liquidō Pausanias indicat: sed tantū inter reliquos, qui circa Priamum
occisi sunt, recenset, additur & a Calabro Thesiphonus.

X C I. Alexander Paris.

Priamus Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubi-
tu Hecubae Cissei, siue Dymantis filia, uxor eius praegnans in quiete uidit
se facem ardentem parere, ex qua serpentes plurimos exisse. id uisum omnibus
coiectoris cum narratum esset, imperant quicquid pareret necaret, ne id pa-
triae exitio foret. Postquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus,
quem satellites misericordia exposuerunt, eum pastores pro suo filio repertum
expositum educarunt, eumq; Parim nominauerunt. Is cum ad puberē aetatem
peruenisset, habuit taurum in delicijs: quō cum satellites missi a Priamo ut tau-
rum aliquis adduceret uenissent, qui in athlo funebri quod ei fiebat, poneretur,
coeperunt Paridis taurum abducere. Qui persecutus est eos, & inquisiuit, quō
eum ducerent, illi indicāt, se eum ad Priamum adducere, qui uicisset ludis fune-
bribus Alexandri. ille amore incensus tauri sui, descendit in certamen, & om-
nia uicit, fratres quoq; suos superauit. Indignas Deiphobus, gladium ad eum
strinxit. at ille in aram Iouis Hercae insiluit: quod cum Cassandra uaticinaretur
eum fratrem esse, Priamus eum agnouit, regiaq; recepit.

XCII. Pa-

XCII. Paridis iudicium.

Iouis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos conuocaf-
se, excepta Eride, id est discordia, quae cum postea superuenisset, nec admitte-
retur ad epulum, ab ianua misit in medium malum, * dicit quae esset formosissi-
ma attolleret. Iuno, Venus, Minerva formam sibi uendicare coeperunt, inter
quas magna discordia orta. Iouis * imperat Mercurio, ut deducat eas in Ida mō-
te ad Alexandrū Paridem, eumq; iubeat iudicare. Cui Iuno, si secundum se iu-
dicasset, pollicita est in omnibus terris eum regnaturum + diuitem praeter cete-
ros praestaturum. Minerva, si inde uictrix discederet, formosissimum inter mor-
tales futurum, & omni artificio + scium. Venus autē Helenam Tyndarei filiam
formosissimam omnium mulierum se in coniugiū dare promisit. Paris donum
posterius prioribus anteposuit, Veneremq; pulcherrimam esse iudicauit, ob id
Iuno & Minerva Troianis fuerunt infestae. Alexander Veneris impulsu Hele-
nam a Lacedaemone ab hospite Menelao Troia abduxit, eamq; in coniugio ha-
buit cum ancillis duabus Aethra & Thisadie, quas Castor & Pollux captiuas
ei assignarant, aliquando reginas.

Diuitijs for-
tasse.

Omnium artifi-
ciosissimum.

Supra Phisae
dien uocant.

XCIII. Cassandra.

Cassandra Priami & Hecubae filia in Apollinis fano ludendo Iassa obdor-
misit dicitur. Quam Apollo cum uellet comprimere, corporis copiam nō
fecit, ob quam rem Apollo fecit, ut cum uera uaticinaretur, fidem non haberet.

XCIII. Anchisa.

Venus Anchisam Asiaraci filium amasse, & cum eo concubuisse dicitur, ex
quo procreauit Aeneam: eiq; praecipit, ne id apud homines enunciaret.
Quod Anchises inter sodales per uinum est elocutus, ob id a Ioue fulmine est
ictus, quidam dicunt eum sua morte obisse.

XC V. Vlyxes.

Agamemnon & Menelaus Atrei filij, cum ad Troiam oppugnandā coi-
ratos duces ducerent, in insulā Ithacā ad Vlyxem Laertis filium uenerūt:
cui erat responsum, si ad Troiam isset post uicesimum annum, solum, socijs per-
ditis, egentem domum rediturum. Itaq; cum sciret ad se oratores uenturos, in-
saniam simulans, pileum sumpsit, & equum cum boue iunxit ad aratrum. Quem
Palamedes ut uidit, sensit simulare, atq; Telemachū filium eius, cunis sublatum
aratro ei subiecit, & ait, Simulatione deposita inter coniuratos ueni. Tunc Vly-
xes fidem dedit se uenturum, ex eo Palamedi infestus fuit.

XC VI. Achilles.

Thetis Nereis, cum sciret Achillem filium suū, quem ex Peleo habebat, si
ad Troiam expugnandam isset, periturum: commendauit eum in insulam
Scyro ad Lycomedem regem. quem ille inter uirgines filias habitu foemineo
seruabat, nomine murato. nam uirgines Pyrrham nominarunt, quoniam capil-
lis flauis fuit, & graece rufum pyrrhon dicitur. Achiui autem cum rescissent ibi
eum occultari, ad regem Lycomedem oratores miserunt, qui rogarent, ut eum
adiutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud se esse, potestatem eis fe-
cit, ut in regia quaerent. qui cum intelligere non possent, quis esset eorum,
Vlyses in regio uestibulo munera foeminea posuit, in quibus clypeum & ha-
stam, & subito tubicinam iussit canere, armorumq; crepitum & clamorem fie-
ri iussit. Achilles hostem arbitrans adesse, uestem muliebrem dilaniauit, atque
clypeum & hastam arripuit, ex hoc est cognitus, suasq; operas Argiuis promi-
sit, & milites Mirmydones.

XC VII. Qui ad Troiam expugnatum ierunt, & quot naues.

Agamemnon Atrei & Aepes filius Mycenis, nauibus centū. Menelaus
frater eius, Mycenis nauibus lx. Phoenix Amyntoris filius Argiuis, nauī-
bus l. Achilles Pelei & Thetidis filius, insula Scyro nauibus lx. Automedon
auriga Achillis, Scyro nauib, x. Patroclus Menoetij & Pilomellae filius, Phthia
nauibus

Hanc matrem Me-
dontis Homerus
facit.

nauibus x. Ajax Telamonis ex Eryboea filius, Salamine nauibus xij. Teucer fra-
ter ex Hecione Laomedontis filia, nauibus xij. Vlysses Laerte & Anticleus filius
Ithaca nauibus xij. Diomedes Tydei & Deiphila Adraasti filia filius, Argis na-
uibus xxx. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis nauibus xxv. Atax Oi-
lei & Rhenes nymphæ filius, Locrus, nauibus xx. Nestor Nelei & Chloridis fi-
lia filius, Pylius, nauibus xc. Thrasymedes frater ex Eurydice, Pylius, nauibus
xv. Antilochus Nestoris filius, Pylius, nauibus xx. Eurypylus Euamoni &
Opis filius, Orchomeno nauibus xl. Machaon Asclepij & Coronidis filius, At-
tica nauib. xx. Podalirius frater eius nauibus ix. Tlepolemus Herculis & A-
styoches filius, Mycenis nauibus ix. Idomeneus Deucalionis filius, a Creta na-
uibus xl. Meriones Moli & Melphidis filius a Creta, nauibus xl. Eumelus Ad-
meti & Alcestis Pelia filia filius, a Perrhebia nauibus viij. Philocteta Pœantis
& Demonassa filius, Melibœa nauibus viij. Peneleus Hippalci & Asteropes fi-
lius, Bœotia nauibus xij. Pithus Lacreti & Cleobules filius, ex Bœotia nauib.
xij. Chronius frater eius, ex Bœotia nauibus ix. Arcefilaus Lyci & * Theobu-
la filius ex Bœotia nauibus x. Prothœnor frater, ex Hastipia nauibus viij. Ial-
menus Lyci & * Pernidis filius, Argis nauibus xxx. Ascalaphus frater eius, Ar-
gis nauibus xxx. Schedius Iphiti & Hippolytes filius, Argis nauibus xxx. Epi-
strophus frater eius itidem nauibus x. Elephenor, Calchodontis & Imenaretes
* filius, Argis nauibus xxx. * Menœæ filius, Athenis nauibus l. Agapenor An-
cæi & Iotis * filius Arcadia nauibus lx. Amphimachus Creati filius, Elea nauib.
x. Eurychus * Pallantis & Diomedæ filius, Argis nauibus xv. Amarunceus
Onesimachi filius, Mycenis nauibus xix. Polysenes, Astionis & Pelorides fi-
lius, Aetolia nauibus xl. Meges Phylei & Eustyoches filius a Dulichio nauib.
lx. Thoas Andremonis & Gorgidis filius * Tyto * nauib. xv. Podarces frater
eius itidem nauib. x. Prothous Tenihredonis filius, Magnesia na. xl. Cynus B
* Ociti & Aurophites filius, Argis nauib. xij. Nireus Charopi & * nymphæ fi-
lius, Argis nauibus xvj. Antiphus Mnesyli & Chalciopes filius Thessalus, na-
uibus xx. Polyboetes Pirithoi & Hippodamia filius Argis nauibus xx. Leo-
phites Chroni filius, a Sicyone nauibus xix. Calchas Thestoris filius Mycenis
augur, Phocus Danaï filius architectus, Eurybates & Talthybius internuncij,
Diaphorus iudex. Neoptolemus Achillis & Deidamia filius ab insula Scyro,
hic idem Pyrrhus est uocitatus a patre Pyrrha. summa naues 245.

a Videntur hic & omiffa quedam esse, quæ ad naues Thoantis pertinent. & quod hic Tyto ponitur, ut bone legi
debeat, & ad Protefilaum, cuius nomen hic deest, referendum esse. Ita enim ex Podarce, qui sequitur, colligi potest quæ
Homerus Protefilai fratrem, non Thoantis facit. b Vide 2. Iliad. Nam hic haud scio an nomina transposita sint,
& legendum Antiphus Thessali & Chal. fil. Nisyro nauibus 30. c Neq; hic locus absq; uitio esse uidetur, cum ca-
teri omnes de mille nauibus mentionem faciant.

XCVIII. Iphigenia.

Fortasse legen-
dum, alijsq;

Agamemnon cum Menelao fratre * Asia delectis ducibus, Helenam uxo-
rem Menelai, quam Alexander Paris auexerat, repetitum ad Troiam cu-
rent, in Aulide tempestas eos ira Dianæ retinebat, quod Agamemnon in ue-
nando ceruam eius uolauit, superbiusq; in Dianam est locutus. Is cum aruspice
conuocasset, & Calchas se * respondisset, aliter expiari non posse nisi Iphi-
geniam filia Agamemnonis immolasset: re audita Agamemnon recusare cœ-
pit. tunc Vlysses eum consilijs ad rem pulchrâ transtulit. idem Vlysses cu Dio-
mede ad Iphigeniam missus est adducendam. Qui cum ad Clytemnestram ma-
trem eius uenissent, ementitur Vlysses eam Achilli in coniugium dari. Quam
cum in Aulidem adduxisset, & parens eam immolare uellet, Diana uirginē mi-
serata est, & caliginē eis obiecit, ceruamq; pro ea supposuit: Iphigeniamq; per
nubes in terram Tauricam detulit, ibiq; templi sui sacerdotem fecit.

XCIX. Auge.

Auge Alei filia ab Hercule compressa, cum partus adesset, in monte Par-
thenio peperit, & ibi eum exposuit. Eodem tempore Atalante Iasij filia, fi-
lius

lium exposuit ex Meleagro natum, Hercules autem filium cerua nutrebat, hos
pastores inuentos sustulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina imposuerunt,
Herculis filio Telephum, quoniam cerua nutrierat: Atalantes autem Partheno-
peum, quoniam uirgine simulante in mōte Parthenio eum exposuerat. Ipsa au-
tem Auge patrem suum timens, profugit in Mœsiam, ad regem Teuthrantem:
qui cum esset orbus liberis, hanc pro filia habuit.

C. Teuthras.

Teuthrantem regē in Mœsia Idas Apharei filius regno priuare uoluit: quod
cum Telephus Herculis filius ex responso quærens matrem cum comite
Parthenopeo uenisset, huic Teuthras regnum & filiam Augem in coniugium
daturum promisit, si se ab hoste trutasset. Telephus conditionem regis non pre-
termisit, cum Parthenopeo Idam uno prælio superauit: cui rex pollicita fidem
præstitit, regnumq; & Augem matrem inscientem in coniugium dedit: quæ cum
mortalem neminem uellet suum corpus uiolare, Telephum interficere uoluit,
inscia filium suum. Itaq; cum in thalamum uenissent, Auge ensē sumpsit, ut Te-
lephum interficeret. Tum deorum uoluntate dicitur draco immanis magnitu-
dine inter eos exille: quo uiso, Auge ensē proiecit, & Telepho incœptū pate-
fecit. Telephus re audita inscius matrem interficere uoluit: illa Herculem uiola-
torem suum implorauit, & ex eo Telephus matrem agnouit, & in patriam
suam reduxit.

CI. Telephus.

Telephus Herculis & Auges filius, ab Achille in pugna Chironis hasta per-
cussus dicitur. Ex quo uulnere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit
sortem ab Apolline, quod esset remedium: responsum est, ei neminem mederi
posse nisi eandem hastam qua uulneratus erat. Hoc Telephus ubi audiuit, ad
regem Agamemnonem uenit, & monitu Clytemnestræ Orestem infantem de
cunabulis rapuit, minitās se eum occisurum, nisi sibi Achui mederentur. Ach-
uis autem quod responsum erat, sine Telephi ductu Troiam capi non posse, fa-
cile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum sanaret. Qui-
bus Achilles respondit, se artem medicam non posse. tunc Vlysses ait: Nō te di-
cit Apollo, sed autorē uulneris hastam nominat: quam cum rasisset, remedia-
tus est. a quo cum peterent, ut secum ad Troiam expugnandā iret, non impetra-
runt, quod is Laodicen Priami filiam uxorem haberet. sed ob beneficiū quod
eum sanarunt, eos deduxit: locos autem & itinera demonstrauit, inde in Mœ-
siam est profectus.

CII. Philoctetes.

Philoctetes Pœantis & Demonassa filius, cum in insula Lemno esset, colu-
ber eius pedem percussit, quem serpentem Iuno miserat, irata ei ob id, quia
solus præter ceteros ausus fuit Herculis pyram construere, cum humanum cor-
pus est exutum, & ad immortalitatem traditū. ob id beneficiū Hercules suas
sagittas diuinas ei donauit. sed cum Achui ex uulnere tetrū odorem ferre non
possent, iussu Agamemnonis regis, in Lemno expositus est cum sagittis diui-
nis. quem expositum pastor regis Actoris, nomine Phimachus * Dolophionis
filius nutriuit. Quibus postea responsum est, sine Herculis sagittis Troiam ca-
pi non posse. Tunc Agamemnon Vlysses & Diomedē exploratores ad eum
misit. Cui persuaferunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Troiam au-
xilium esset, cumq; secum sustulerunt.

CIII. Protefilaus.

Achuis fuit responsum, qui primus litora Troianorum attigisset, peritu-
rum. Cum Achui classes applicuissent, ceteris cunctantibus, Iolaus Iphi-
cli & Diomedæ filius primus e nauī profiliuit, qui ab Hectore cōfestim est in-
terfectus: quem cuncti appellarunt Protefilaum, quoniam primus ex omnibus
perierat. Quod uxor Laodamia Acasti filia cum audisset eum perisse, flens pe-
tit a

tit à dijs, ut sibi cū eo tres horas colloqui liceret: quo impetrato, à Mercurio re-
ductus, tres horas cum eo colloquuta est. † quod iterum cum obisset Protefi-
laus, dolorem pati non potuit Laodamia.

CIIII. Laodamia.

Laodamia Acasti filia, amisso coniuge, cum tres horas consumpsisset, quas à dijs petierat, fletum & dolorem pati nō potuit. Itaq; fecit simulacrū areū simile Protefilai coniugis, & in thalamis posuit, sub simulatione sacrorū, et eum colere cōepit, quod cum famulus matutino tempore poma ei attulisset ad sacrificium, per rimam aspexit, uiditq; eam ab amplexu Protefilai simulacrū tenentem, atq; osculantem: æstimans eam adulterum habere, Acasto patri nunciavit. Qui cum uenisset, & in thalamos irrupisset, uidit effigiem Protefilai: quæ ne diutius torqueretur, iussit signum & sacra, pyra facta, comburi: quod se Laodamia, dolorem non sustinens, immisit, atq; usta est.

CV. Palamedes.

Vlysses, quod Palamedis Nauplii dolo erat deceptus, indies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inito consilio ad Agamemnonem, militem suum misit, qui diceret ei, in quiete uidisse ut castra uno die mouerentur. Id Agamemnon uerum existimans, castra uno die imperat moueri. Vlysses autem clam noctu solus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit: item epistolam conscriptam Phrygi captiuo, ad Priamum dat perferendam, militemq; suum priorem mittit, qui eum non longē à castris interficeret. Postero die cum exercitus in castra rediret, quidā miles epistolam quam Vlysses scripserat, super cadauer Phrygis positā, ad Agamemnonem attulit: in qua scriptum fuit, Palamedē à Priamo missā: tantumq; ei auri pollicetur, quantum Vlysses in tabernaculum obruerat, si castra Agamemnonis, ut ei conuenerat proderet. Itaq; Palamedes cum ad regem esset productus, & factū negaret, in tabernaculum eius ierunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon ut uidit, uerē factū esse credidit. Quo facto Palamedes dolo Vlyssis deceptus, ab exercitu uniuerso innocens occisus est.

CVI. Hectoris lytra.

Agamemnon Briseidam, Briseæ sacerdotis filiam, ex Mœsia captiuam, propter formæ dignitatē, quam Achilles ceperat, ab Achille abduxit, eo tempore, quo Chryseida Chrysi sacerdoti Apollinis † Zminti reddidit. quam ob iram Achilles in prælium non prodibat, sed cithara in tabernaculo se exercebat. Quod cum Argiui ab Hectore fugarentur, Achilles obiurgatus à Patroclo, arma sua ei tradidit: quibus ille Troianos fugauit, æstimantes Achillem esse. Sarpedonemq; Iouis & Europæ filium occidit. postea ipse Patroclus ab Hectore interficitur, armaq; eius sunt detracta Patroclo occiso. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briseidamq; ei reddidit. tum cōtra Hectorem cum inermis prodisset, Thetis mater à Vulcano arma ei impetrauit, quæ Nereides per mare attulerunt. Quibus armis ille Hectore occidit, astrictumq; ad currum traxit circa muros Troianorum. quem sepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Iouis iussu, duce Mercurio, in castra Danaorum uenit, & filij corpus auro repensum accepit, quem sepulturæ tradidit.

CVII. Armorum iudicium.

Hectore sepulto, cum Achilles circa mœnia Troianorum uagaretur, ac diceret se solum Troiam expugnasse: Apollo iratus, Alexandrum Parin se simulans, talum, quem mortalem habuisse dicitur, sagitta percussit, & occidit. Achille occiso, ac sepulturæ tradito, Ajax Telamonijs, qd frater patruclis eius fuit, postulauit à Danaïs, ut arma sibi Achillis darent: quæ ira Mineruæ † abiurgata sunt ab Agamemnone & Menelao, & Vlysi data. Ajax furia accepta; per insaniam pecora sua & seipsum uulneratum occidit, eo gladio quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

CVIII.

CVIII. Equus Troianus.

Achiui cum per decem annos Troiam capere non possent, Epeus monitu Mineruæ equum miræ magnitudinis ligneū fecit, coq; sunt collecti, Menelaus, Vlysses, Diomedes, Theilander, Sthenelus, Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo scripserunt, Danaï Mineruæ dono dant: castraq; transtulerunt † Tenedo. Id Troiani cum uiderunt, arbitrati sunt hostes abisse. Priamus equum in arcem Mineruæ duci imperauit, feriatq; magno opere ut essent, edixit. Id uates Cassandra cum uociferaretur, inesse hostes, fides ei habita non est. Quem in arcem cum statuissent, & ipsi noctu lusu atq; uino lasi obdormissent, Achiui ex equo, aperto à Sinone, exierūt, & portarum custodes occiderunt, sociosq; signo dato, receperunt, & Troia sunt potiti.

CIX. Iliona.

Priamo Polydorus filius ex Hecuba cum esset natus, Ilionæ filia suæ dederunt eum educandum, quæ Polymnestori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio suo educauit. Deiphilum aut quæ ex Polymnestore procreauerat, pro suo fratre educauit, ut si alteri eorum quid foret, parentibus præstaret. Sed cum Achiui Troia capta, prolem Priami extirpare uellent, Astyanacta Hectoris & Andromachæ filium de muro deiecerunt: & ad Polymnestorē legatos miserunt, qui ei Agamemnonis filiā nomine Electram pollicerentur in coniugiū, & auri magnā copiam, si Polydorum Priami filiū interfecisset. Polymnestor legatorum dicta non repudiavit, Deiphilumq; filiū suum imprudens occidit, arbitrans se Polydorum filium Priami interfecisse. Polydorus autē ad oraculum Apollinis de parentibus suis sciscitatus est profectus. cui responsum est, patriam incensam, patrem occisum, matrem in seruitute teneri. Cum inde rediret, & uidit aliter esse ac sibi responsum fuit, se Polymnestoris esse filium, ab sorore Ilionea inquisiuit, quid ita aliter sortes dixissent: cui soror, quid ueri esset patefecit, & eius consilio Polymnestorem luminibus priuauit, atq; interfecit.

CX. Polyxena.

Danaï uictores cum ab Illo classem conscenderent, & uellent in patriā suā quisq; reuerti, & prædam quisq; sibi duceret, ex sepulcro uox Achillis dicitur prædæ partem exoptulasse. Itaq; Danaï Polyxenam Priami filiā, quæ uirgo fuit formosissima, propter quā Achilles cum eam peretet, et ad colloquiū uenisset, ab Alexandro & Deiphobo est occisus, ad sepulcrū eius eā immolauerūt.

CXI. Hecuba.

Vlysses Hecubam Cissici filiam, uel, ut alij autores dicunt, Dimantis, Priami uxorem, Hectoris matrem, in seruitutem cum duceret, illa in Hellepontum mare se præcipitauit, & canis dicitur facta esse, unde & † Cyneum est appellatum.

CXII. Prouocantes inter se, qui cum quo dimicarunt.

Menelaus cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum Aenea, Aeneam seruauit Venus. Idem cum Glaucō, in hospitio cognito discesserunt: idem cum Pandaro & Glaucō alio: Pandarus & Glaucus occiduntur. Ajax cum Hectore donificantes discessere: Ajax Hectori donauit balteū, unde est tractus: Hektor Aiaci gladiū, unde se interfecit. Patroclus cū Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, qui postea Pythagoras est factus, & meminit suā animā in corpora transisse. Achilles cum Asteropeo, Asteropeus occiditur. Idem cum Hectore, Hektor occidit: idem cum Aenea, Aeneas fugatur: idē cum Agenore, Agenorem seruauit Apollo: idem cum Penthesilea Amazone Martis & Otrerae filia, Penthesilea occiditur. Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur: Achilles cū Memnone, Memnon occiditur: Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, Eurypylos occiditur.

CXIII.

CXIII. Nobilem quem quis occidit.

AChillem Apollo Alexandri figura, Hector Protefilaum, idem Antilochū, Agenor Helenorem, idem Chlonium. Deiphobus Ascalaphum, idē An-tonoum. Ajax Hippodamum, idem Chlonium. Agamemnon Hippodaman-tem, idem Glaucum. Ajax Locrus Carcanum, idem Gaium: Diomedes Do-lonem, idem Rhesum: Eurypylus Nireum, idem Machaonem: Sarpedon Tle-polemum, idem Antippum: Achilles Troilum: Menelaus Deiphobum: Achil-les Astynomum, idem Pylachantum, * Neoptolemus Priamum.

CXIII. Achui qui quot occiderunt.

AChilles numero 72. Antilochus numero 2. Protefilaus numer. 4. Peneleus num. 2. Eurypylus numero 1. Ajax Oilei num. 14. Thoas num. 2. Linus nu-mero 20. Thrasymedes num. 2. Agamemnon num. 16. Diomedes num. 18. Mene-laus 8. Philocteta num. 3. Meriones num. 7. Vlysses num. 12. Idomeneus num. 13. Leonteus num. 5. Ajax Telamonius num. 28. Patroclus num. 54. Polypœtes num. 1. Teucer numero 30. Neoptolemus 6. fit numerus 362.

CXV. Troiani qui quot occiderunt.

Hector numero 31. Alexander num. 3. Sarpedon num. 2. Panthous num. 4. Gargafus num. 2. Glaucus numero 4. Polydamas num. 3. Aeneas numero 28. Deiphobus num. 4. Clytus num. 3. Athamas numero 1. Agenor numero 2. fit numerus 88.

CXVI. Nauplius.

Lio capto, & diuisa præda, Danaï cum domum redirent, ira deorum quod fa-ina spoliauerant, & quod Cassandra Ajax Locrus a signo Palladio abri-puerat, tempestate & flatibus aduersis ad saxa Capharea naufragium fecerunt, in qua tempestate Ajax Locrus fulmine est a Minerua ictus, quem fluctus ad saxa illiferunt, unde Aiakis petrae sunt dictæ: cæteri noctu eum fidem deorum implorarent, Nauplius audiuit, sensitq; tempus uenisse ad persequendas filij sui Palamedis iniurias. Itaq; tanquam auxilium eis afferret, facem ardentem eo lo-co extulit, quo saxa acuta & locus periculosisimus erat. Illi credentes humani-tatis causa id factum, naues eò duxerunt. quo facto, plurimæ eorum contrafactæ sunt, militesq; plurimi cum ducibus tempestate occisi sunt, membraq; eorū cum uisceribus ad saxa illisa sunt: si qui autem potuerunt ad terrā natæ, a Nauplio interficiebantur. At Vlysses uentus detulit ad Marathonem, Menelaum in Aegyptum, Agamemnon cum Cassandra in patriam peruenit.

CXVII. Clytæmnestra.

Clytæmnestra Tyndarei filia, Agamemnonis uxor, cum audisset ab Oca-ce, Palamedis fratre, Cassandra sibi pellicē adduci, quod e mentitus est, ut fratris iniurias exequeretur: tunc Clytæmnestra cum Aegistho filio Thy-eftis cepit consilium, ut Agamemnonem & Cassandra interficeret, quem sacri-ficantem securi cum Cassandra interfecerunt. At Electra Agamemnonis filia, Orestem fratrem infantem sustulit, quem demandauit in Phocide Strophio, cui fuit Astyochea Agamemnonis soror nupta.

CXVIII. Proteus.

In Aegypto Proteus senex marinus diuinus dicitur fuisse, qui in omnes se fi-guras conuertere solitus erat. Quem Menelaus Idotheæ filia eius monitu, catena alligauit, ut sibi diceret quando domum repetitionem haberet: quem Proteus edocuit iram deorum esse, quod Troia esset deuicta, ideoq; id fieri de-bere, quod Hecatomben græcè dicitur, cum centum armenta occiduntur. Itaq; Menelaus Hecatomben fecit. tunc demum post octauum annum, quā ab Illo decesserat, cum Helena in patriam redit.

CXIX. Orestes.

Orestes Agamemnonis & Clytæmnestra filius, postq; in puberē ætatem uenit, studebat patris sui mortē exequi. itaq; consilium capit cum Pylade, & My-

A & Mycenæ uenit ad matrem Clytæmnestram, dicitq; se Aeolium hospitem es-se, nunciatq; Orestem esse mortuum, quem Aegisthus populo necandum de-mandauerat. Nec multo post Pylades Strophij filius ad Clytæmnestram uenit, urnamq; secum affert, dicitq; ossa Orestis condita esse. quos Aegisthus latibū-tus hospitio recepit, qui occasione capta, Orestes cū Pylade, noctu Clytæme-stram matrem & Aegisthum interficiunt. quem Tyndareus cum accusaret, O-resti a Mycenensibus fuga data est propter partem, quem postea furia matris exagitarunt.

CXX. Iphigenia Taurica.

Orestem furia cum exagitarent, Delphos sciscitatum est profectus, quis tandem modus esset æumnarum: responsum est, ut in terram Taurinam ad regem Thoantem, patrem Hypsipyles iret, indeq; de templo Dianæ signum Argos afferret: tunc finem fore malorum. Sorte audita, cum Pylade Strophij fi-lio sodale suo nauē conscendit, celeriterq; ad Tauricos fines deuenerunt. Quo-rum fuit institutum, ut qui intra fines eorum hospes uenisset, templo Dianæ im-molaretur. ubi Orestes & Pylades cum in spelunca se tutaretur, & occasionem captarent, a pastoribus deprehensi, ad regem Thoantem sunt deducti. Quos Thoas suo more iunctos in templū Dianæ, ut immolarent duci iussit, ubi Iphi-genia Orestis soror fuit sacerdos: eos p ex signis atq; argumētis qui esset, quid uenissent, postquam rescit, abiectis ministerijs, ipsa coepit signum Dianæ auel-lere. Quò rex cum interuenisset & rogaret, cur id faceret: illa e mentita est, di-citq; eos sceleratos signum contaminasse: quod impij & scelerati homines in templum essent adducti, signum expiandum ad mare ferre oportere, & iubere eum interdiceret ciuibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex sacerdoti di-cto audiens fuit. Occasionē Iphigenia nacta, signo sublatō, cum fratre Oreste & Pylade in nauem ascendit, uentoq; secundo ad insulam Zminton ad Chry-sen sacerdotem Apollinis delati sunt.

CXXI. Chryses.

Agamemnon cum ad Troiam iret, & Achilles in Mœsiam uenit, & Chry-seidam Apollinis sacerdotis filiā adduxit, eamq; Agamemnoni dedit in cōiugium. Quod cum Chryses ad Agamemnonem deprecandum uenisset, ut sibi filiam redderet, non impetrauit. ob id Apollo exercitum eius partim fame *Videur deesse,* *partim peste.* * propē totum consumpsit. Itaq; Agamemnon Chryseida grauīdam sacerdoti remisit. Quæ cum diceret se ab eo intactam esse, suo tempore peperit Chrysen iuniorem, & dixit se ab Apolline concepisse. Postea Chryses Thoanti eos cum reddere uellet, Chryses audiit senior, Agamemnonis Iphigeniam & Orestem fi-lios esse, qui Chrysi filio suo quid ueri esset patefecit, eos fratres esse, et Chrysen Agamemnonis filium esse. Tum Chryses re cognita cum Oreste fratre Thoan-tem interfecit, & inde Mycenæ cum signo Dianæ incolumes perueniunt.

CXXII. Aletes.

Ad Electram Agamemnonis & Clytæmnestra filiā, sororem Orestis, num-cius falsus uenit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianæ esse immola-tos. Id Aletes Aegisthi filius cum rescisset, ex Atridarum genere neminē super-esse, regnum Mycenæ obtinere coepit. At Electra de fratris nece Delphos sci-scitatum est profecta. Quò cum uenisset, eodem die Iphigenia cum Oreste ue-nit eò. idem nuncius qui de Oreste dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectri-cem esse. Electra ubi audiuit id, truncum ardentem ex ara sustulit, uoluitq; in-scia sorori Iphigenia oculos eruere, nisi Orestes interuenisset. cognitione itaq; facta, Mycenæ uenerunt, & Aletes Aegisthi filium Orestes interfecit, & Erigo-nam ex Clytæmnestra & Aegistho natam uoluit interficere: sed Diana eam ra-puit, & in terram Atticam sacerdotem fecit. Orestes autem Neoptolemo inter-fecto, Hermionem Menelai & Helenæ filiam adductam coniugem duxit. Pyla-des autem Electram Agamemnonis & Clytæmnestra filiam duxit.

CXXIII.

Neoptolemus Achilles & Deidamiae filius, ex Andromacha Eetionis filia, A captiua, procreauit Amphialum. Sed postquam audiuit Hermionē spon- sam suam Orestē esse datam in coniugium, Lacedaemonem uenit, & a Menelao sponfam suam petit. Cui ille fidem suam infirmare noluit, Hermionemq; ab O- restē adduxit, & Neoptolemo dedit. Orestes iniuria accepta, Neoptolemum Delphis sacrificantem occidit, & Hermionem recuperauit, cuius ossa per fines Ambraciae sparsa sunt, quae est in Epiri regionibus.

CXXIII. Reges Achiuorum.

Phoroneus Inachi filius, Argus Iouis filius, Peranthus Argi filius, Triops Peranthi filius, Pelasgus Agenoris filius, Danaus Beli filius. Tatalus Iouis filius, Pelops Tantalī filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Aristomachi filius, Thyestes Pelopis, Agamēnon Atrei, Aegisthus Thyestis, Orestes Agamēno- nis, Clytus Temenci filius, Aletes Aegisthi, Tisamenus Orestis, Alexander Eu- rysthei.

CXXV. Odyssea.

Vlyxes cum ab Ilīo in patriam Ithacam rediret, tempestate ad Ciconas est delatus, quorum oppidum Ismarum expugnauit, praedamq; socijs distri- buit. Inde ad Lotophagos, homines minime malos, qui Loton ex folijs flore procreatum edebant, idq; ciuibz tantam suauitatem praestabat, ut qui gusta- bant, obliuionem caperent domi reditionis. Ad eos socij duo missi ab Vlysse, cum gustarent herbas ab eis datas, ad naues obliti sunt reuerti, quos uinctos ip- se reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium, huic responsu erat ab augure Telemo Eurymī filio, ut caueret, ne ab Vlysse excacaretur. Hic media fronte unum oculum habebat, et carnem humanā epulabatur. Qui post- quam pecus in speluncam redegerat, molem faxeam ingentem ad ianuam op- ponebat. Qui Vlyssē cum socijs inclusit, sociosq; eius consumere cepit. Vlysses cum uideret eius immanitatem atq; feritati resistere se non posse, uino quod a

Marone

† Marathone acceperat, eum inebriauit, seq; Vtim uocari dixit. Itaq; cum ocu- lum eius trunco ardenti exureret, ille clamore suo ceteros Cyclopos conuoca- uit, eiusq; spelunca praclusa dixit, Vtis me excacat. Illi credentes eum deriden- di gratia dicere, neglexerunt. At Vlysses socios suos ad pecora alligauit, & ipse se ad arietem, et ita exierunt ad Aeolum Hellenis filium, cui ab Ioue uentorum potestas fuit tradita. is Vlyssē hospitio liberē accepit, follesq; uentorū ei ple- nos muneri dedit: socij uero aurum argentūq; credentes, cum acceperant, & se cum partiri uellent, folles clam soluerunt, uentiq; euolauerunt. Rursum ad Ae- olum est delatus, a quo eiectus est, quod uidebatur Vlysses numen deorum in- festū habere. Ad Laestrygonas, quorū rex fuit Antiphates * deuorauit, nauesq; eius undecim confregit, excepta naue * qua socijs eius consumptis, euasit in in- sulam Aenariam ad Circen Solis filiam, quae potione data homines in feras be- stias commutabat. ad quam Eurylochū cum uiginti duobus socijs misit, quos il- la ab humana specie immutauit. Eurylochus timens, qui nō intrauerat, inde fu- git, & Vlyssi nunciauit, qui solus ad eam se contulit: sed in itinere Mercurius ei remediū dedit, monstrauitq; quomodo Circen deciperet. Qui postq; ad Circen uenit, & poculum ab ea accepit, remediū Mercurij monitu coniecit, * ensemq; strinxit, minatus nisi socios sibi restitueret, se eam interfectorum. Tūc Circe in- tellexit, non sine diuina uoluntate deorum id esse factum: itaq; fide data se nihil tale commissuram, socios eius ad pristina formā restituit, ipsa cum eodē concubu- it, ex quo filios duos procreauit, † Nausiphoū & Telegonū. Inde proficiscitur ad lacū Auernū, ad inferos descendit, ibiq; inuenit Elpenorē sociū suū, quem ad Circē reliquerat, interrogauitq; eum quomodo eō peruenisset. cui Elpenor re- spondit, se ebrīū per scalā cecidisse, & ceruices fregisse: & deprecatus est eum, cum ad superos redisset, sepultura traderet, & sibi in tumulo gubernaculū po- neret, ibi & cum matre Anticlia est locutus de fine errationis suae. Deinde ad su-

peros

Aperos reuersus, Elpenorē sepeliuit, et gubernaculū, ita ut rogauerat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas Melpomenes musae & Acheloi filias uenit, quae partē superiorē muliebrē habebāt, inferiorē autē gallinaceam. Harū satum fuit tā diu uiuere, quamdiu earū cantū mortalis audiēs, nemo preteruectus esset. Vlysses monitus a Circe Solis filia, socijs cera aures obturauit, seq; ad arborem malum cōstringi iussit, & sic preteruectus est. Inde ad Scyllā Typhonis filiā uenit, quae superiorē corporis partē muliebrē, inferiorē ab inguine piscis. & sex canes ex se- natos habebat: eaq; sex socios Vlyxis, naue abreptos, cōsumpsit. In insulā Siciliā ad Solis pecus sacrū uenerat, quod socij eius cum coquerēt in aheno, mugiebat: monitus id ne attingeret, ab Tiresia. & a Circe monitus Vlysses: itaq; multos so- cios ob eā causam ibi amisit. Ad Charybdinē perlatust ter die obsohebat, ter- que eructabat: eō monitu Tiresiae praeteruectus est. sed ira Solis, quod pecus e- ius erat uiolatū, cum in insulā eius uenisset, & monitu Tiresiae uetuerit uiolari, cū Vlysses cōdormiret, socij inuolarūt pecus: itaq; cum coquerēt, carnes ex ahe- no dabāt balatus, ob id Iouis naue eius fulmine incēdit. Ex his locis errans nau- fragio facto, socijs amisissis enatauit in insulā Acaem. ubi Calypso Atlantis filia nympa, quae specie Vlyssis capta, anno toto eū retinuit, neq; se dimittere uolu- it, donec Mercurius Iouis iussu denunciāuit Nymphā, ut eū dimitteret. Et ibi fa- ctarate Calypso omnib. rebus ornatū eum dimisit, eamq; ratim Neptunus flucti- bus disiecit, quod Cyclopē filiū eius lumine priuauerat. ibi cum fluctib. iactare- tur, Leucothoe, quā nos matrē Matutā dicimus, quae in mari exigit aūt, balteū ei dedit, quo sibi pectus suū uinciret, ne pēsū abiret: quod cum fecisset, enata- uit. Inde in insulā Phaeacū uenit, nudusq; ex arborū folijs se obruit, quā Nausi- caa Alcinoi regis filia, uestē ad flumē lauandū tulit. ille erepsit ē folijs, et ab ea pe- tit ut sibi opē ferret. illa misericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrē suum eum adduxit. Alcinoi hospitio liberaliter acceptū, donisq; decoratū, in patri- am Ithacam dimisit. ira Mercurij iterū naufragium fecit. post uicesimū annum, socijs amisissis, solus in patriā redit. & cum ab hominib. ignoraretur, domūq; suā attigisset, procos qui Penelopē in coniugium petebant, obsidentes uidit regi- am, seq; hospitē simulauit: & Euryclia nutrix ipsius, dum pedes ei lauat, ex cic- atrice Vlyssē esse cognouit. postea procos Minerva adiutrice, cū Telemachō filio & duobus seruis interfecit sagittis.

Hae in ueteri exemplari in margine annotata erant.

Deioneus genuit Cephalū, Cephalus Archium, Archius Laertē. Laertes Vlyssē, Vlysses ex Circe Telegonū, ex Pe- nelope Telemachū. Telegonū ex Penelope Vlyssis cōiuge Italū, qui Italū ex suo nomine appellauit: Telemachō La- tinus, qui latinā linguā ex suo nomine cognominauit. Homerus pro Archio Laertis patre, Arcefiū habet. Quid tamen non Cephalū, sed Iouis filium Arcefiū facit. † a Homerus hanc insulā Ogygiā uocat, et erat quoq; in uetusto exemplari quaedam erasa, et pro hys Acaem ab indocto aliquo superinductum.

CXXVI. Vlyssis cognitio.

Vlysses ab Alcinoō rege Nausicae patre cum esset munerib. dimissus, na- u- fragio facto nudus Ithacam peruenit, ad quandam casam suā, ubi erat no- mine Eumaeus sybotes, hoc est subulcus pecoris. quem canis cum agnosceret, & ei blandiretur, Eumaeus eum non recognoscebat: quoniam Minerva eum, et habitum eius cōmutauerat. Eumaeus eum rogauit, unde esset. et ille ait, se naufra- gio huc peruenisse. quem cum pastor interrogaret, an Vlyssē uidisset: dixit se comitem eius esse, & signa & argumenta coepit dicere. quem mox Eumaeus ca- sa recepit, cibo potuq; animauit. quod cum uenissent famuli, missi solito more pecora petitem, & ille interrogasset Eumaeum qui essent: ait, post Vlyssis profe- ctionem, cum iam tempus interincederet, proci Penelopē in coniugium peten- tes uenerunt. quos illa conditione ita differt, cum telā detexuero, nubā. quam interdiu detexebat, & sic eos differebat, nunc autem illi cum ancillis Vlyss- is discumbunt, & pecora eius consumunt. Tunc Minerva effigiem suam ei restituit. Subito sybotes ut uidit Vlyssē esse, tenens amplectensq; lachry- mari coepit pra gaudio, & admirari quid esset illud quod eum immutauerat.

c 4 Cui

videtur hic cor- rupta quaedam, quaedam etiam transposita esse. nolimus tamen quicquam a ue- rusto exemplari recedere.

videtur aliquid deesse

Nausiboum

³¹ Cui Vlysses ait, Crastino die perduc me in regiam ad Penelopem. Quem cum du-
ceret, Minerva ei iterum faciē mendici transformavit. Quem cum Eumæus ad
Antinous tēnasteras perduxisset, & cum ancillis discumberent, ait ad illos: Habetis ecce
in terram alterum mendicum, qui cum Iro uos delectet. Tunc t Melanthius unus ex mne-
steribus ait: Imō inter se luctetur, & uictor accipiet uentriculū farsum & harun-
dinem, unde uictum ei ciat: qui cum luctati essent, & Vlysses iterum applosis-
set, atq; eum eiecisset, Eumæus in mendici persona Vlyssē ad Euryclīā nutricē
perduxit, dicitq; eum sociū Vlyssis fuisse, * cui cū uellet, * Vlysses ei os com-
pressit, atq; Penelopē & eam prēmouit, ut arcum & sagittas eius daret procis,
ut qui ex ijs eum intendisset, eam uxorem duceret. quæ cum fecit * inter se cer-
tarent, & nemo t post intendere. Eumæus ait deridendi gratia, demus * non pa-
teretur Melanthius qui erat * Eumæus arcum senī tradidit. Ille omnes procos
confixit, excepto Melanthio seruo. is clām procis deprehensus est, cui nares &
domo sua brachia & reliquas partes membrorū minutatim secuit, atq; t domū suam cum
coniuge potitus est. ancillas autē suas iussit corpora eorum ad mare deferre, in
quas rogatu Penelopes post eadem procorum Vlysses animaduertit.

CXXVII. Telegonus.

^{Acasam} Telegonus Vlyssis & Circes filius, missus a matre ut genitorē quæreretur, tem-
pestate in Ithacā est delatus: ibiq; fame coactus, agros depopulari cœpit.
Cum quo Vlysses & Telemachus ignari arma contulerunt. Vlysses a Telego-
no filio est interfectus: quod ei responsum fuerat, ut a filio caueret mortē. Quē
postquam cognouit qui esset, iussu Mineruæ, cum Telemacho & Penelope in
patriam redierunt, in insulam t Aeacam ad Circen Vlyssē mortuum deporta-
uerunt, ibiq; sepulturæ tradiderunt. eiusdē Mineruæ monitu Telegonus Pene-
lopem, Telemachus Circen duxerūt uxores. Circe & Telemacho natus est La-
tinus, qui ex suo nomine Latinæ linguæ nomen imposuit. ex Penelope & Tele-
gono natus est Italus, qui Italiam ex suo nomine denominauit.

CXXVIII. Augures.

Polyphides, ut
apud Homer.
Odys. O.
Theonoe Protei
filia, legendum
puto, ex Helena
Euripidis.

<sup>Polyphides, ut
apud Homer.
Odys. O.
Theonoe Protei
filia, legendum
puto, ex Helena
Euripidis.</sup> A Mycus Elati filius, Mopsus Ampyci filius, Amphiarus Oeclei uel Apol-
linis filius, Tiresias Eurymī filius, Manto Tiresiæ filia, Polyidus Cœrani
filius, Helenus Priami filius, Cassandra Priami filia, Calchas Thestoris filius,
Theoclimenus t Thestoris filius, t Telemus Protei filius, Telemus Eurymī fi-
lius, Sibylla Samia, alij Cymeam dixerunt.

CXXIX. Oeneus.

<sup>Fabulæ quæ
hinc ad Marfyd
usq; hoc est, ad
cap. 65. sequun-
tur, capit. suis et
numero inscri-
ptæ non erant
in ueteri exem-
plo, quæ nos ta-
men ad indicem
restituimus.</sup> Liber cum ad Oeneum Parthaonis filiū in hospitium uenisset, Althēā Thestij
filiā, uxore Oenei adamauit, quod Oeneus ut sensit, uoluntate sua ex urbe
excessit, simulatq; se sacra facere. at Liber cum Althæa cōcubuit, ex qua nata est
Deianira. Oeneo autē ob hospitium liberale muneri uitē dedit, monstrauitq; quo
modo sereret: fructūq; eius ex nomine hospitis Oenon ut uocaretur, instituit.

CXXX. Icarus & Erigone.

<sup>Fabulæ quæ
hinc ad Marfyd
usq; hoc est, ad
cap. 65. sequun-
tur, capit. suis et
numero inscri-
ptæ non erant
in ueteri exem-
plo, quæ nos ta-
men ad indicem
restituimus.</sup> Cvm Liber pater ad homines esset profectus, ut suorum fructū suauita-
tem atq; iucunditatem ostenderet, ad Icarium & Erigonā in hospitium libe-
rale deuenit. ijs utrem plenum uini muneri dedit, iussitq; ut in reliquis terras
propagarent. Icarius plaustro onerato cum Erigone filia & cane Mera in terrā
Atticā ad pastores deuenit, & genus suauitatis ostendit. Pastores cum im-
moderatius biberent, ebrij facti, conciderunt: qui arbitrātes Icarium sibi malū me-
dicamentum dedisse, fustibus eum interfecerunt. Icarium autē occisum canis ulu-
lans Mera, Erigonæ monstrauit, ubi pater insepultus iaceret. quō cum uenisset,
super corpus parentis in arbore suspēdio se necauit. ob quod factum Liber pa-
ter iratus, Atheniensium filias simili pœna afflixit. De ea re ab Apolline respon-
sum petierunt: quibus responsum est, quod Icarij & Erigones mortem negle-
xisset. Quo responso, de pastoribus supplicium sumpserunt, & Erigonē diem
festum oscillationis, pestilentia causa instituerunt, & ut per uindemiam de fru-
gibus

³² A gibus Icario & Erigonæ primū t deliberarent, qui deorū uoluntate in astro-
rum numerum sunt relati. Erigone signum uirginis, quam nos iustitiam appel-
lamus: Icarius arcturus in sideribus est dictus. Canis autem, Mera canicula.

CXXXI. Nisus.

^{delibarent} Liber cum in Indiam exercitum duceret, Niso nutricio suo dum ipse inde re-
diret, regni Thebani potestate tradidit: sed posteaquam inde reuersus est
Liber, Nisus regno cedere noluit. Liber cum nutricio contendere noluit, pas-
susq; est eum regnū obtinere, dum occasio sibi regni recuperandi daretur. Ita-
que post annum tertium cum eo redit in gratiam, simulatq; in regno se sacra fa-
cere uelle, quæ Trieterica dicuntur, quoniam post tertium annum faciebat, mi-
litesq; muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Nisum cepit, regnūq; suum
recuperauit.

CXXXII. Lycurgus.

^{delibarent} Lycurgus Driantis filius, Liberum de regno fugauit: quē cum negaret deū
esse, uinumq; bibisset, & ebrius matrem suam uiolare uoluisset, tunc uites
excidere est conatus, quod diceret illud malum medicamentū esse, quod men-
tes immutaret. qui insanīa ab Libero obiecta, uxorem suam & filium interfe-
cit, ipsumq; Lycurgū Liber pantheris obiecit in Rhodope qui mons est Thra-
ciæ, cuius imperiū habuit. Hic traditur unum pedem sibi pro uitibus excidisse.

CXXXIII. Hammon.

^{delibarent} Liber in India cum aquam quæreretur, nec inuenisset, subito ex harena aries dī-
citur exisse, quo duce Liber, cum aquam inuenisset, petit ab Ioue ut eum
in astrorum numerum referret, qui adhuc hodie æquinoctialis aries dicitur. In
eo autē loco ubi aquā inuenerat, templū cōstituit, quod Iouis Hammonis dicit.

CXXXIII. Tyrrheni.

^{delibarent} Tyrrheni qui postea Tusci sunt dicti, cum piraticam facerēt, Liber pater im-
pubis in nauem eorum conscendit, & rogat eos, ut se Naxum deferret. qui
cum eum sustulissent, atq; uellent ob formam constuprare, Acetes gubernator
eos inhiuit, qui iniuriam ab eis passus est. Liber ut uidit in proposito eos per-
manere, remos in thyrsos commutauit, uela in pampinos, rudētes in hederam.
deinde leones atq; pantheræ pro siluerunt: qui, ut uiderunt, timentes in mare
se præcipitauerunt, t quod & in mari in aliud monstrum transfigurauit. nam
quisquis se præcipitauerat, in delphini effigiem transfiguratus est: unde del-
phini Tyrrheni sunt appellati, & mare Tyrrhenum est dictum. numero autem
fuerunt duodecim, his nominibus: t Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Ophel-
tes, t Melas, Alcimedon, Epopeus, Dictys, Simon, Acetes. Hic gubernator
fuit, quem ob clementiam Liber seruauit, t & Proteus.

t Hic in ueteri exemplari omissus erat, quemadmodum apud Ouid. contra Simonis nulla mentio fit.

CXXXV. Laocoon.

^{delibarent} Laocoon Acetis filius t Anchisæ frater, Apollinis sacerdos, contra uolun-
tatem Apollinis, cum uxorem duxisset, atq; liberos procreasset, sorte du-
ctus ut sacrum faceret Nepruno ad litus: Apollo occasione data, a Tenedo per-
fluctus maris dracones misit duos, qui filios eius Antiphantem & Thymbræū
necarent. quibus Laocoon cum auxilium ferre uellet, ipsum quoq; nexum ne-
cauerunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quod Laocoon hastam in
equum Troianum miserit.

CXXXVI. Polyidus.

^{delibarent} Laucus Minois & Paliphaæ filius, dū ludit pila, cecidit in doliū melle ple-
num, quem cum parentes quærerent, Apollinem sciscitati sunt de puero.
Quibus Apollo respondit: Monstrum uobis natum est, quod si quis solue-
rit, puerum uobis restituet. Minos sorte audita cœpit monstrum a suis quærere.
cui dixerunt natum esse uitulum, qui ter in die colorem mutaret per quater-
nas horas, primū album, secundō rubeum, deinde nigrum. Minos autem
ad mon-

Alj Capin An-
chisæ patrem
faciunt.

Ethalion
Melanthus.
sic Ouid. lib. iij.

cum mirarentur, parentes eam obseruauerunt: cum Ceres eum uellet in ignem A
mittere, pater expauit. Illa irata Eleusinum exanimauit, at Triptolemo alumno
suo eternum beneficiū tribuit. nam fruges propagati * currum draconibus iun-
ctum tradidit, quibus uehens orbem terrarum frugibus obseuit. Postquam do-
mum rediit, Peleus eum pro benefacto interfici iussit. sed re cognita, iussu Ce-
reris Triptolemo regnum dedit, quod ex patris nomine † Eleusinum nomina-
uit: fieri quoque sacrum instituit, quæ Thesmophoria græcè dicuntur.

Celeus, uel Cepheus, ut Boccatius. Nisi quis malit Lyncium intelligere, de quo Ouidius.

CXLVIII. Vulcanus.

Vulcanus cum rescit Venerem cum Marte clam concumbere, & se uirtu-
ti eius obistere non posse, catenam ex adamante fecit, & circum lectū po-
suit, ut Martem astutia deciperet. Ille cum ad constitutū uenisset, concidit cum
Venere in plagas, adeo ut se exoluere non posset. id Sol cum Vulcano nunci-
asset, ille eos nudos cubantes uidit, deos omnes conuocauit, * uiderunt ex eo
Martē, id nō faceret, pudor terruit. Ex eo cōceptu nata est Armonia, cui Miner-
ua & Vulcanus uestem sceleribus tinctā munerī dederunt: ob quam rem pro-
genies eorum scelerata extitit. Soli autem Venus ob indicium ad progeniem
eius semper fuit inimica.

CXLIX. Epaphus.

Iupiter Epaphum, quē ex Io procreauerat, Aegypto oppida cōmunire, ibique
regnare iussit. Is oppidum primum Memphim, & alia plura constituit: & ex
Calsiopeia uxore procreauit filiam Libyen, à qua terra est appellata.

CL. Titanomachia.

Postquam Iuno uidit Epapho expellere nato tantā regni potestatem esse,
curat in uenatu, ut Epaphus necetur: Titanosque hortatur, Iouem ut regno
pellant, & Saturno restituant. Hi cum conarentur in cœlum ascendere, eos Io. B
uis cum Minerva & Apolline & Diana precipites in Tartarum deiecit. Atlanti
autem, qui dux eorum fuit, cœli fornitem super humeros imposuit, qui adhuc
dicitur cœlum sustinere.

CLI. Ex Typhone & Echidna nati.

Ex Typhone gigante & Echidna Gorgon, canis Cerberus triceps, draco
qui mala Hesperidum trans oceanum seruabat, Hydra: quam ad fontē Ler-
neum Hercules interfecit: Draco qui pellem arietis Colchos seruabat: Scylla,
quæ superiorem partem mulieris, inferiorem canis, & canes sex ex se natos ha-
bebat: Sphinx, quæ in Bœotia fuit: Chimera in Lycia, quæ priorem partem leo-
nis figuram, posteriorem draconis habebat, media ipsa Chimæra. ex Medusa
Gorgonis filia & Neptuno nati sunt, Chrysaor, & equus Pegasus: ex Chrysaor
& Callirhoë, Geryon trimembris.

CLII. Typhon.

Tartarus ex Tartara procreauit Typhonē immani magnitudine, specieque
portentosa, cui centum capita draconū ex humeris enata erant. hic Iouem
prouocauit, si uellet secum de regno certare. Iouis fulmine ardenti pectus eius
percussit. cui cum flagraret, montem Aetnam, qui est in Sicilia, super eum im-
posuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

*Hoc caput in ins-
dice non nume-
ratur.*

Phaëthon Solis & Clymenes filius, cum clam patris currum conscēdisset, &
altius à terra esset elatus, præ timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Iu-
piter cum fulmine percussisset, omnia ardere cœperunt. Iouis, ut omne genus
mortalium cum causa interficeret, simulauit id uelle extinguere: amnes undique
irrigauit, omneque genus mortalium interijt, præter Pyrrham & Deucalionem.
at sorores Phaëthontis, quod equos iniussu patris iunxerant, in arbores popu-
los commutata sunt.

CLIII. Deucalion & Pyrrha.

Cataclysmus, quod nos diluuiū uel irrigationem dicimus, cum factū est,
omne

A omne genus humanum interijt, præter Deucalionem & Pyrrham, qui in mon-
tem Aetnam, qui altissimus in Sicilia esse dicitur, fugerunt. Hi propter solitudi-
nem cum uiuere non possent, petierunt ab Ioue, ut aut homines daret, aut eos
pari calamitate afficeret. Tum Iouis iussit eos lapides post se iactare. quos Deu-
calion iactauit, uiros esse iussit: quos Pyrrha, mulieres. ob eam rem Laos di-
ctus: Las enim græcè lapis dicitur.

CLIII. Phaeton Hesiodi.

Phaeton Clymeni Solis filij & Meropes nymphæ filius, quam Oceaniti-
dem accepimus, cum indicio patris aut Solem cognouisset, impetratis cur-
ribus male usus est, nam cum esset propius terrā uectus, uicino igni omnia con-
flagrunt: & fulmine ictus, in flumen Padum cecidit. hic amnis à Græcis Ery-
danus dicitur, quem Pherecydes primus uocauit. Indi autem quod calore uici-
ni ignis, sanguis in atrum colorem uersus est, nigri sunt facti, Sorores autem
Phaëtonis dum interitum descent fratris, in arbores sunt populos uersæ. Ho-
rum lachrymæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ: Heliades tamen
nominantur. sunt autem, Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbea, Etherie,
Dioxippe. Cygnus autē rex Liguriæ, qui fuit Phaëtoni propinquus, dum de-
flect propinquum, in cygnum conuersus est. is quoque moriens flebile canit.

CLV. Iouis filij.

Liber ex Proserpina, quem Titanes carpsērunt: Hercules ex Alcumena, Li-
ber ex Semele Cadmi & Hermonia, Castor & Pollux ex Leda Thestij fi-
lia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perseus ex Da-
nae Acrisij filia, Zethus & Amphion ex Antiopa Nicte filia: Minos, Sarpe-
don & Rhadamantus ex Europa Agenoris filia. Helena ex Pyrrhe Pimeti fi-
lia, Ethalion ex Protogenic Deucalionis filia, Dardanus ex Electra Atlantis fi-
lia, Lacedæmon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone Himantis filia,
Aeacus ex Aegina Asopi filia, † Aegippam ex capra Boëtis * Arcada ex Calisto
Lycanion filia. † Etolus ex Protogenia Deucalionis filia, Pirithous ex Dia Oe-
nei filia.

*Aegippam.
Actius, sic Pau-
san. in Eliacis.*

CLVI. Solis filij.

Clrce ex Perside Oceani filia, Paliphae ex Clymene Oceani filia, Phaethon,
Lampetie, Aegle, Phœbe.

Videntur deesse quædam.

CLVII. Neptuni filij.

Bœtus & Hellen ex Antiopa Aeoli filia, Agenor & Bellerophon ex Eu-
rynome Nyfi filia, Leuconoe ex Themisto Hipsei filia, † Rias ex Alcyo-
ne Atlantis filia, Abas ex Arethusa Herilei filia, Ephoeus * ex Alcyone Atlan-
tis filia: Belus, Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne ex Lena † Leu-
cippi filia, Megareus ex Oenope Epopei filia, Cygnus ex Calyce Hecatonis fi-
lia, Erichthonius & Antheus ex Astyphile Phœnicis filia, Neleus & Pelias ex
Tyro Salmonei filia, Euphemus & Lycus & Nyctæus ex Celæno Ergei filia,
Peleus Arprites*, Ancæus, Mœpus ex Chiona Aquilonis filia. Amœmone* itē.
Cyclops Euphemus, Metus ex Melite Bupiridis filia.

*a Alij Bœotum & Acolum uocant, matrem autem Menalippam. b Calchidia habet Pausan. in Corinth.
sed ex ea non Euadnem, sed Peratū natum dicit.*

CLVIII. Vulcani filij.

Phillæon, Cecrops, Erichthonius, Corynetes, Cercio, Philoctus * Pinther.

CLIX. Martis filij.

Oenomaus ex † Asterope, Harmonia ex Venere, Leodoce ex Ce * Lycus,
Diomedes, Thrax, Ascalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas.

CLX. Mercurij filij.

Priapus, Echo, Antian, * Eurytus, Cephalus ex Creusa Erichthei filia, Eure-
stus, * Aptale, * Libys ex Libye Palamedis filia.

*Alij ex Harpin-
na, Pausan. Steo-
ropen Oenoma-
conjugē uocant.*

DElphus, Asclepius ex Coronide Phlegya filia, Euripides ex Cleobula. Ili-
us ex Vrea Neptuni filia, Argeus ex Eubea Macarei filia, Philammon ex
Leuconoe Luciferi filia, Lycoreus ex nymphea, Linus ex Vrania musa, Ariste-
us ex Cyrene Penei filia.

Hillus ex Deianira, Tlepolemus ex Astyoche, Leucites Telephus ex Au-
ge Alci filia, Leucippus Theromachus, Leontiades, Archelous, Ophi-
tes, Deucalion, Euhenus, Lidus, & duodecim Thespiades, quos ex Thespijs re-
gis filiabus procreauit.

OCyale, Dioxippe, Iphinome, Xathe, Hippothoe, Othrepte, Antioche,
Laomache, Glaucis, Agaue, Theseis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Pe-
theilea.

Apud Calabrum quoque in primo duodecim numerantur, sed diuersis nominibus.

Inter Neptunum & Mineruam cum esset certatio, qui primus oppidum in ter-
ra Attica conderet, louem iudicem sumpserunt. Minerua quod primum in ea
terra oleam seuit, quae adhuc dicitur stare, secundum eam iudicatum est. At Ne-
ptunus iratus, in eam terram mare coepit irrigare uelle. quod Mercurius louis ius-
su id ne faceret prohibuit. itaque Minerua ex suo nomine oppidum Athenas condi-
dit, quod oppidum in terris dicitur primum esse constitutum.

Neg. hoc duo in
indice signatur

Orpheus Eurydicen nympham amauit, quam sono citharae mulcens uxorem du-
xit. Hanc Aristeus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit,
& mortua est. postquam maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ne eam con-
uersus aspiceret. quam conuersus aspiciens, iterum perdidit. Myrrha cum pa-
trem suum amaret, inebriauit, & sic cum eo concubuit. Quod pater rescies, ute-
ro plenam coepit euaginato persequi gladio. illa in arborem myrrham est con-
uersa: quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus est, quem Venus diligens.

Desunt reliqua.

Minerua tibias dicitur prima ex osse ceruino fecisse, & ad epulum deorum
cantatum uenisse. Iuno & Venus cum eam irriderent, quod & caesia es-
set, & buccas inflaret, foeda uisa, & in cantu irrita, in Idam syluam ad fontem ue-
nit: ibique cantans in aqua se aspexit, & uidit se merito irrisam: unde tibias ibi ab-
iecit, et imprecata est, ut quisquis eas sustulisset, graui afficeretur supplicio. quas
Marfyas Oeagri filius pastor unus ex turis inuenit, quibus assidue commele-
tando, sonum suauiore indies faciebat, adeo ut Apollinem ad citharam cantum
in certamen prouocaret. quod ut Apollo uenit, Musas iudices sumpserunt. & cum
iam Marfyas inde uictor discederet, Apollo citharam uersabat, idemque sonus
erat: quod Marfyas tibias facere non potuit. itaque Apollo uictum Marfyam ad
arborem religatum Scythae tradidit, qui eum membratim separauit, reliquum
corpus discipulo Olympo sepulturae tradidit, e cuius sanguine flumen Marfy-
an est appellatum.

Vulcanus Ioui ceterisque dijs soleas aureas ex adamante cum fecisset, Iuno
cum sedisset, subito in aere pedere coepit. quod cum ad Vulcanum missum
esset, ut matrem quam ligauerat solueret, iratus quod de caelo praecipitatus erat,
negat se matrem ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deo-
rum adduxisset, pietati negare non potuit, tum optionem a Ioue accepit, si
quid ab ijs petisset impetraret. tunc ergo Neptunus, quod Mineruae erat infe-
stus, instigauit Vulcanum, Mineruam petere in coniugium. Qua re impetrata,
in thalamum cum uenisset, Minerua, monitu Iouis, uirginitatem suam armis de-
fendit, interque lucandum ex semine eius quod in terram decidit, natus est puer,
qui inferiorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominarunt,
quod

Satyris, fortasse
legendum

A quod Ius graece certatio dicitur: & Ius autem terra dicitur. quem Minerua cum
clam nutrebat, dedit in cistula seruandum Aglauro Pandroso & Herse Cecropis
filiabus. Haec cum cistulam aperuissent, cornix indicauit. illae a Minerua insania
obiecta, ipsae se in mare praecipitauerunt.

Liber Iouis & Proserpine filius a Titanis est distractus, cuius cor contritum
Iouis Semele dedit in portionem. ex eo praegnans cum esset facta, Iuno in
Beroen nutricem Semeles se commutauit, & ait: Alumnica, pete a Ioue, ut sic ad te
ueniat, quemadmodum ad Iunonem, ut scias quae uoluptas est, cum deo concubere.
Illa autem instigata petit ab Ioue, & fulmine est icta. ex cuius utero Liberum exiit,
& Nyso dedit nutriendum, unde Dionysus est appellatus, & Bimater est dictus.

Danaus Beli filius ex pluribus coniugibus, quinquaginta filias habuit, to-
tidemque filios. frater Aegyptus, qui Danaum fratrem & filias eius interficere
uoluit, ut regnum paternum solus obtineret, filijs uxores a fratre poposcit. Danaus
re cognita, Minerua adiutrice, ex Africa Argos profugit. tunc primum dicitur
Minerua nauem fecisse biproram, in qua Danaus profugeret. At Aegyptus ut
rescisset Danaum profugisse, mittit filios ad persequendum fratrem: & eis praecipit, ut
aut Danaum interficerent, aut ad se non reuerterentur. Qui postquam Argos ue-
nerunt, oppugnare patrum coeperunt. Danaus ut uidit se eis obistere non pos-
se, pollicetur eis filias suas uxores, ut pugna abisterent. impetratas sorores pa-
trues acceperunt uxores, quae patris iussu uiros suos interfecerunt. Sola Hy-
permestra Lynceum seruauit. ob id ceterae dicuntur apud inferos in doliu per-
tusum aquam ingerere. Hypermetrae & Lynceo fanum factum est.

Amymon Danai filia, dum studiose in sylua uenatur, Satyrum iaculo per-
cussit: eam Satyrus uoluit uiolare. Illa Neptuni fidem implorauit. quod Ne-
ptunus cum uemisset, Satyrum abegit, & ipse cum ea concubuit. ex quo conce-
ptu nascitur Nauplius. Id in quo loco factum est, Neptunus dicitur fuscina per-
cussisse terram, & inde aquam profluxisse, qui Lerneus fons dictus est, & Amy-
monium flumen.

Amymon Danai filia missa est a patre aquam petitem ad sacrum faciendum: quae dum quaerit, lassitudine obdormiit: quam Satyrus uiolare uoluit. illa Ne-
ptuni fidem implorauit. quod cum Neptunus fuscinam in Satyrum misisset, il-
la se in petram fixit. Satyrum Neptunus fugauit. qui cum quaereret in solitudine a
puella, illa se aequatum missam esse dixit a patre: quam Neptunus compressit. Pro
quo beneficium ei tribuit, iussitque eius fuscina de petra educere, quae cum edu-
xisset, & tres filii sunt secuti, qui ex Amymonis nomine Amymonius fons ap-
pellatus est. ex qua compressione natus est Nauplius. Hic autem fons Lerneus
est postea appellatus.

Idea Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteum, Phicomone Ple-
xippum, Eupippe Agenorem, Demoditas Chrysippum, Hyale Perium, Trite
Enceladum, Damone Amyntorem, Hippothoe Obrimum, Myrmidone Mi-
neum, Eurydice Canthum, Cleo Asterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Me-
talcem, Phileia Philinam, Hyparete Protheonem, Chrysothemis Asteriden, Py-
rante Athamantem, Armoasbus * Glaucippe Niauim, Demophile Pamphi-
lum, Antodice Clytum, Polyxena Aegyptum, Hecabe Dryantem, Achaman-
tis Echominum, Arsalte Ephialtem, Monuste Eurysthenem, Amymon Midam-
um, Helice Euideam, Amoepe Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta
Cassum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnionem, He-
ro Andromachum, Europome Asilem, Pyrantis Plexippum, Critomedia An-
tipaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themistagora Podali-
um,

Repetita est haec
fabula. nam in
indice semel tan-
tum ponitur.

mum, Palæus Aristonon, Itea Antiochum, Erate Eudemonem, Hypermesira & Lynceum seruauit: qui, cum Danaus perisset, primusque Abas ei nunciaisset, Lynceus circumspiciens in templo quid ei muneri daret, casu conspexit clypeum quem Danaus consecrauerat lunoni, quem in iuuenta gesserat: refixit, & donauit Abanti, ludosque consecrauit, qui quinto quoque anno aguntur, qui appellantur Aspis en Argo. ē quibus ludis cursoribus corona non datur, sed clypeus. At Danaides post patris interitum, uiros duxerunt Argiuos, ē quibus qui nati, sunt appellati.

CLXXI. Althæa.

Cum Althæa Thestij filia una nocte concubuerunt Oeneus & Mars: ex quibus cum esset natus Meleager, subito in regia apparuerunt Parca, Clotho, Lachesis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt. Clotho dixit, cum generosum futurum, Lachesis fortem. Atrops titionem ardētem aspexit in foco, & ait: Tam diu hic uiuit, quam diu hic titio consumptus non fuerit. Hoc Althæa mater cum audisset, exiuit de lecto, atque titionem extinxit, & eum in regia media obruit fatalem, ne ab igni obrueretur.

CLXXII. Oeneus.

Oeneus Porthaonis filius, Aetoliae rex, cum omnibus dijs annua sacra fecisset, & Dianā preterisset: ea irata, aprum immani magnitudine, qui agrum Calydonium uastaret, misit. tunc Meleager Oenei filius se pollicetur cum delectis Græciæ ducibus ad eum expugnandum iturum.

CLXXIII. Qui ad aprum Calydonium ierunt.

*Amphiarus
Arceus
Alij duos tantum
fratres Althææ
faciunt, Plexippus
pater Toxei,
quem hic
corrupte puto
Lynceum dici.
Thebes, Argos.
Pleuron.*

Castor & Pollux Iouis filij, Verulius * Mercurij, Parthecion * Mercurij Thebis, Aesculapius Apollinis, Iason Aesonis, Thebis. Alcon Martis, Thracia. Euphemus Neptuni, Iolaus Iphicli, Lynceus & Idas Apharei, Peleus Aeaci, Telamon Aeaci: Admetus Pheretis, Laërta & Arcippa, Deucalion Minois, Theseus Aegei, Plexippus: Ideus, Lynceus, Thestij filij, fratres Althææ: Hippotas Geryonis, * Cæneus Elati, Mopsus Amyci, Meleager Oenei, Hypassus Euryti, Anceus Lycurgi, Phoenix Amyntoris, Dryas Iapeti: Euatimus, Alcon, Denuxippus, Hippocoon Amyci, * Athlantes Pondæi. Quæ ciuitates auxilium miserunt Oeneo, Tenerdos, Iolcos, Sparta, Teurone, Messe, Perrhoëbia, Phthia, Magnesia, * Salamin, Calydon, Thessalia, Oechalia, Ithaca, Tægae, Creta, Dolopea, Athenæ, Magnesia & Arcadia.

a Legendum fortassis, Buesimus Hippocoonis, Leucippus, Amycia, Atalanta Schoenei.

CLXXIII. Meleager.

Althæa Thestij filia ex Oeneo peperit Meleagrum. Ibi in regia dicitur titio ardens apparuisse. huc Parca uenerunt, & Meleagro fata cecinerunt, eum andiu uicturum, quam diu is titio esset incolumis. Hunc Althæa in arca clausum diligenter seruauit. Interim ira Dianæ, quia Oeneus sacra annua ei non fecerat, aprum mira magnitudine qui agrum Calydonium uastaret, misit. quem Meleager cum delectis iuuenibus Græciæ interfecit, pellēque eius ob uirtutem Atalantē uirgini donauit, quam Ideus, Plexippus, Lynceus Althææ fratres eripere uoluerunt. Illa cum Meleagri fidem implorasset, ille interuenit, & amorem cognationi anteposuit, auunculosque suos occidit. Id Althæa mater audiuit, filium suum tantum facinus esse ausum: memorque Parcarum præcepti, titionem ex arca prolatum in ignem coniecit. Ita dum fratrum poenas uult exequi, filium interfecit. At sorores eius, præter Gorgon & Deianiram, flendo, deorum uoluntate in aues sunt transfiguratae, quæ Meleagrides uocantur. At coniunx eius Alcyone mœrens in lectu decessit.

CLXXV. Agrius.

Agrius Parthaonis filius, ut uidit Oeneum fratrem orbem liberis factum, egentem regno expulit, atque ipse regnum possedit. Interim Diomedes Tydei filius & Deiphiles, Ilio deuicto, ut audiuit auum suum regno pulsum, peruenit

Auenit in Aetoliam cum Schenelo Capanei filio, & armis contendit cum Opopa Agrij filio. quo interfecto, Agrium egentē regno expulit, atque Oeneo auro suo regnum restituit. postque Agrius regno expulsus, ipse se interfecit.

CLXXVI. Lycaon.

AD Lycaonem Pelasgi filium Iouis in hospitium uenisse dicitur, & filiam eius Calysto compressisse, ex quo natus est Arcas, qui ex suo nomine terræ nomen indidit. Sed Lycaonis filij louem tentare uoluerunt, deus ne esset: carnem humanam cum cætera carne commiscuerunt, idque in epulo ei apposuerunt. Qui postquam sensit, iratus mensam euertit: Lycaonis filios fulmine necauit. eo loco postea Arcas oppidum communiuit, quod Trapezos nominatur. patrem Iupiter in lupi figuram mutauit.

CLXXVII. Calysto.

Calysto Lycaonis filia urfa dicitur facta esse, ob iram lunonis, quod cum Ioue concubuit. Postea Iouis in stellarum numero retulit, quæ Septentrio appellatur. quod signum loco non mouetur, neque occidit. Thetis enim Oceani uxor, nutrix lunonis, prohibet eam in Oceanum occidere. Hic ergo septentrio maior, de qua in Creticis uersibus:

Tuque Lycaoniae mutatae semine nymphæ,
Quam gelido raptam de uertice Nonacrinæ
Oceano prohibet semper se tingere Thetis,
Ausa suæ quia sit quondam succumbere alumnae.

Hæc igitur urfa à Græcis ἐλκυν appellatur. hæc habet stellas in capite septem non claras, in utraque aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede priore unam, in extrema coxa claram unam, in femine posteriori duas, in pede extremo duas, in cauda tres, omnes numero uiginti.

CLXXVIII. Europa.

Evropa Agriopes & Agenoris filia, Sidonia: hanc Iupiter in taurum conuersus, à Sidone Cretam transportauit: & ex ea procreauit Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum. Huius pater Agenor suos filios misit, ut sororem reducerent, aut ipsi in suum conspectum non redirent. Phoenix in Africam est profectus, ibique remansit: inde Asri Pœni sunt appellati. Cilix suo nomine Ciliciæ nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos deuenit: ibi responsum accepit, ut à pastoribus bouem emeret, qui Lunæ signum in latere haberet, eumque ante se ageret. ubi decubisset, ibi fatum esse, eum oppidum condere, & ibi regnare. Cadmus sorte audita, cum imperata perfecisset, & aquam quæreretur, ad fontem Castaliū uenit, quem Draco Martis filius custodiebat: qui cum socios Cadmi interfecisset, à Cadmo lapide est interfectus: dentesque eius, Minerva monstrante, sparsit & arauit, unde Spartæ sunt enati. Qui inter se pugnarunt, ex quibus quinque super fuerunt, id est, Chthonius, Vdæus, Hyperenor, Pelorus, & Echion. ex boue autem quem secutus fuerat, Boeotia est appellata.

CLXXIX. Semele.

Cadmus Agenoris & Agriopes filius ex Armonia Martis & Veneris filia procreauit filias quatuor, Semelen, Ino, Agauen, Autonoen, & Polydorum filium. Iouis cum Semele uoluit concumbere. Quod Iuno cum resciret, specie immutata in Beroen nutricem, ad eam uenit, & persuasit, ut peteret ab Ioue, ut eodem modo ad se, quomodo ad Iunonem ueniret, ut intelligas, inquit, quæ sit uoluptas cum deo concumbere. Itaque Semele petijt ab Ioue, ut ita ueniret ad se. Quare impetrata, Iouis cum fulmine & tonitribus uenit, & Semelem conflagrauit. ex utero eius Liber est natus, quem Mercurius ab igne ereptum, Niso dedit educandum. & græcè Dionysus est appellatus.

CLXXX. Actæon.

Actæon Aristei & Autonoes filius, pastor Dianam lauante speculatus est, & eam

& eam uiolare uoluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite nascerentur, & a suis canibus consumeretur.

CLXXXI. Diana.

Diana cum in ualle opacissima, cui nomen est Gargaphia, æstiuo tempore fatigata ex assidua uenatione, se ad fontem, cui nomen est Parthenius, perlueret, Actæon Cadmi nepos, Aristei & Autonoes filius, eundem locum petens ad refrigerandū, se & canes quos exercuerat, feras persequens in conspectum deæ incidit: qui ne loqui posset, in ceruam ab ea est conuersus. Ita pro ceruo laceratus est a suis canibus. quorū nomina, masculi, Melampus, Ichnobates, Ech-nobas, *Pamphagos, Dorceus, Oribasus, Nebrophonos, Lelaps, Theron, Pre-relas, Hyleus, Nape, Ladō, Pœmenis, Therodanapis, *Aura, Lacon, Harpyia, †Elion, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodius, Tigris, Hilactor, Alce, Harpalus, Lycisca, Melaneus. Lachne, Leucon. Item tres qui eū Gnosius *consumpserunt, fœminæ, Melanchœtes, Agre, Therodamas, Oresitrophos. Item alij autores tradūt hæc nomina: Acamas, Syrus, Aeon, Stil-bon, Agrius, Charops, Aethon, Coran, *Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, Hemon, Cyllopotes, Harpalicus, Machimus, Ichneus, O-melympus, *Ocydromus, Borax, Ocythous, Pachitos, Obrimus: fœminæ, Ar-go, Aretusa, Vrania, Theriope, Dmōmache, Dioxippe, Echione, Gorgo, Cyl-lo, Arpyia, Lynceste, Leæne, Lacena, Ocypute, Ocydrome, Oxyroe, Orias, Sa-gnos *Theriphone, Volatos, *Chediattros.*

CLXXXII. Ocean filia.

Ocean filia Idothea, Althæa, Adrasta, alij dicūt Melissi filias esse, Iouis nu-trices, quæ nymphæ Dodonides dicuntur. alij Naiades uocant: quarum nomina, Cisseis, Nysa, Erato, Eriphia, Bromie, Polyhymno: hæc in monte Ny-sa † munere alumni potitæ sunt, qui Medea rogauerat, & deposita senectute in iuuenes mutata sunt, consecratæq; postea inter sidera, Hyades appellantur. alij tradunt uocitatas, Arfine, Ambrosie, Bromie, Cisseis, Coronis.

^a Videtur huic loco quædam deesse, scilicet ex quibus intelligatur, Bacchum ab his nutritum esse & eundē po-
stea Medeam rogasse, ut nutrices suas ex uetulis in iuuenes mutaret. cuius rei etiam Ouid. meminit lib. 7. Metam.

CLXXXIII. Equorum Solis & Horarum nomina.

Eos, † per hunc cœlum uerti solet: † Aethyops, quasi flammeus est, cōcoquit fruges. Hi funales sunt mares: fœminæ, Locarie, Bronte, quæ nos tonitrua appellamus, Sterope, quæ fulgitrua. Huic rei autor est Eumelus Corinthius. Item quos Homerus tradit, Abrax, Aslo *Therbeo. * Item quos Ouidius, Py-rois, Eous, Aethon & Phlegon. Horarum uero nomina hæc sunt, Iouis Satur-ni filij & Themidis filia, Titanaide, Auxo, Eunomia, Pherusa, Caria, Odice, Euporie, Irene, Ortesie, Thallo. Alij autores tradūt decem his nominibus, Au-ge, Anatole, Musia, Gymnasia, Nymphes, Melembria, Sponde, Elete, Aëte, & Hecypris, Dysis.

CLXXXIII. Pentheus & Agaue.

Pentheus Echionis & Agaues filius, Liberū negauit deum esse, nec myste-ria eius accipere uoluit. Ob hoc eum Agaue mater cū sororibus Ino & Au-tonoe, per infaniam a Libero obiectā membratim laniauit. Agaue, ut suæ men-tis compos facta est, & uidit se Liberi impulsu tantum scelus admisisse, profugit ab Thebis, atq; errabunda in Illyriæ fines deuenit, ad Licoterfen regem, quam Licoterfes excepit. Cum quō Polyphontes, occiso Cresphonte, regnum occu-pauit filiū autē eius infantem Merope mater, quem ex Cresphonte habebat, ab-sconse ad hospitem in Aetoliam mādauit. Hunc Polyphontes maxima cum in-dustria querebat, aurumq; pollicebatur, si quis eum necasset. Qui postquam ad puberem ætatem uenit, caput cōsiliū, ut exequatur patris & fratrum mortem. Itaq; uenit ad regem Polyphontem, aurum petītum, dicens se Cresphontis in-terfecisse filiū & Meropis, Telephontem. Interim rex cum iussit in hospitio manere, ut amplius de eo perquireret, qui cum per lassitudinem obdormisset,

senex

Asenex qui inter matrem & filiū internuncius erat, flens ad Meropem uenit, ne-gans eum apud hospitem esse, nec comparere. Merope credēs eum esse filij sui interfectore, qui dormiebat, in Chalcidicum cum securi uenit, inscia ut filiū suū interficeret. quem senex cognouit, & matrem ab scelere retraxit. Merope postquam † uenit occasionem sibi datam esse, ab inimico se ulciscendi, redit cū Polyphonte in gratiam. Rex lætus cum rem diuinam faceret, hospes falso simu-lauit se hostiam percussisse, eumq; interfecit, patriūq; regnum adeptus est.

^a De Cresphonte ac Merope, & alijs, consimilia narrat Pausanias in Messenicis, qui illum Messeniam, non Il-lyrici regem facit. Bt supra quoq; Messeniam regem Polyphontem Hyginus uocat.

CLXXXV. Atalanta.

Schoeneus Atalantam filiam uirginem formosissimam dicitur habuisse, quæ uirtute sua cursu uiros superabat. ea petijt a patre, ut se uirginē seruaret. Ita-que cum a pluribus in coniugium peteretur, pater eius similitudinem constituit, qui eam ducere uellet, prius in certamine, cursu cū ea contenderet, termino con-stituto, ut ille inermis fugeret, hæc cum telo insequeretur: quem intra finem ter-mini constituta * fuisset, interficeret, cuius caput in stadio fieret. Plerosq; cū su-perasset, & occidisset, nouissimē ab Hippomene Megarei & Meropes filio ui-cta est. Hic enim a Venere mala tria insignis formæ acceperat, edoctus quis u-sus in eis esset. Qui in ipso certamine iactando puellæ impetum alligauit. illa e-nim dum colligit, et ammiratur aurum, declinauit, & iuueni uictoriam tradidit. Cui Schoeneus ob industriam libens filiam suam dedit uxore. Hanc cum in pa-triam duceret, oblitus beneficio Veneris se uicisse, grates ei non egit. Irata Ve-nere in monte Parnasso cum sacrificaret Ioui uictori, cupiditate incensus, cum ea in fano concubuit. quos Iupiter ob id factum in leonem & læam conuertit, quibus dii concubitum Veneris denegant.

CLXXXVI. Melanippe.

Melanippen Desmontis filiam, siue Aeoli, ut alij poetæ dicunt, formosissi-mam Neptunus cōpressit, ex qua procreauit filios duos. Quod cū Des-montes rescisset, & Melanippen excæcauit, & in munimento conclusit: cui ci-bum atq; potum exiguum præstari iussit, infantes autem feris projici. Qui cum proiecti essent, uacca lactans ueniebat ad infantes, & ubera præstabat. Quod cū armentarij uidissent, tollunt eos ut educarent. Interim Metapontus rex Icariae a coniuge Theano petebat, ut sibi liberos procrearet, † ut regno cederet. illa ti-mens mittit ad pastores, ut infantem aliquem explicarent, quem regi subderet. qui miserunt duos inuentos, ea regi Metaponto pro suis supposuit. Postea autē Theano ex Metaponto peperit duos. Cū autē Metapontus priores ualde ama-ret, quod formosissimi essent, Theano quærebat ut eos tolleretur, & filijs suis re-gnū seruaret. Dies aduenerat, ut Metapontus exiret ad Dianā Metapontinam ad sacrū faciendū. Theano occasione nacta, indicat filijs suis eos suppositicios priores esse. Itaq; cum in uenatione exirent, eos cultris † interficite. Illi autē ma-tris monitu cum in montē exissent, prælium inter se cōmiserunt. Neptuno autē adiuuante, Neptuni filij uicerunt, & eos interfecerunt, quorū corpora cū in re-gia allata essent, Theano cultro uenatorio se interfecit. Vltiores autē Boetus & Aeolus ad pastores, ubi educati erant, cōfugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex-se esse natos, et matrē in custodia teneri. Qui ad Desmontē peruenerunt, eumq; interfecerunt, & matrē custodialiberarunt, cui Neptunus lumen restituit. eā fi-lij perduxerunt in Icariam ad Metapontū regē, & indicat ei perfidiā Theanus. Post quæ Metapontus duxit cōiugio Melanippen, eosq; sibi filios adoptauit, qui in Propontide ex suo nomine condiderunt, Boetus Boetiā, Aeolus Aeoliā.

CLXXXVII. Alope.

Alope Cercyonis filia, formosissima cum esset, Neptunus eam compressit. qua ex compressione peperit infantem, quem inscio patre nutriti de-dit exponendum. Qui cum expositus esset, equa uenit, & ei lac præstabat.

d 4 quidam

Hunc postea ex insidijs occidit, ut infra ca. cxxl.

Melanippe ab alijs dicitur.

aut

interficere iubet

quidam pastor equam persequutus, uidit infantem, atque eum sustulit. qui ueste regia indutum cum in casam tulisset, alter compastor rogauit, ut sibi eum infantem donaret. Ille ei donauit sine ueste. cum autem inter eos iurgium esset, quod qui puerum acceperat, insignia ingenuitatis reposceret, ille autem non daret: contendentes ad regem Cercyonem uenerunt, & contendere coeperunt. Ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere insignia coepit. quae cum allata essent, & agnosceret Cercyon ea esse ex ueste scissae filiae suae: Alopes nutrix timens regis iudicium, fecit infantem eum Alopes esse, qui filiam iussit ad necem includi, infantem autem proijci. Quem iterum equa nutrebat. pastores iterum inuentum infantem sustulerunt, sentientes eum deorum numine educari, atque nutre-
runt, nomenque ei imposuerunt Hippothoon. Theseus cum eam iter faceret a Troezenae, Cercyonem interfecit. Hippothoon autem ad Theseum uenit, regnaque au-
ra rogauit. cui Theseus libens dedit, cum sciret eum Neptuni filium esse, unde ipse genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutauit, qui ex nomine Alopese est cognominatus.

CLXXXVIII. Theophane.

Cromiusa.
Cromiusam

Theophane Byssalidis filia, formosissima uirgo. Hanc cum plures proci peterent a patre, Neptunus sublatam transtulit in insulam Cromissam. quod cum proci eam scissent ibi morari, naue comparata Cromissam contendere coeperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ouem commutauit formosissimam, ipse autem in arietem, ciues autem Cromissenses in pecora. quod cum proci uenissent, neque ullum hominem inuenirent, pecora mactare coeperunt, atque ea uictu consumere. Hoc Neptunus ut uidit, in pecora commutatos consumi, procos in lupos conuertit: ipse autem ut erat aries, cum Theophane concubuit: ex quo natus est aries Chrysomallus, qui Colchos Phryxum uexit, cuius pellem Aeeta in luco Martis habuit positam, quam Iason sustulit.

CLXXXIX. Procris.

Cætu fortasse le-
gendum.
contendere

Procris Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in coniugio: qui cum mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum studio uenandi teneretur, & matutino tempore in montem exisset, Aurora Tithoni coniunx eum adamauit, petitque ab eo concubitum. cui Cephalus negauit, quod Procris fidem dederat. Tunc Aurora ait: Nolo ut fallas fidem, nisi illa prior sefellerit. Itaque commutat eum in hospitis figuram, atque dat munera speciosa quae Procris deferret. quod cum Cephalus uenisset, immutata specie munera Procris dedit, & cum ea concubuit. tunc ei Aurora speciem hospitis abstulit. Quae cum Cephalum uidisset, sensit se ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam insulam, ubi Diana uenabatur. Quam cum Diana conspexisset, ait ei: Mecum uirgines uenantur, tu uirgo non es, recede de hoc tu. cui Procris indicat casus suos, & se ab Aurora deceptam. Diana misericordia tacta, dat ei iaculum, quod nemo euitare posset: & canem Lelaen, quem nulla fera effugere posset: & iubet eam ire, & cum Cephalo concedere. Ea capillis demptis, iuuenili habitu Dianae uoluntate ad Cephalum uenit, eumque prouocauit: quem in uenatione superauit. Cephalus, ut uidit tantam potentiam canis atque iaculi esse, petit ab hospite, non estimans coniugem suam esse, ut sibi iaculum & canem uenderet. illa negare coepit. regni quoque partem pollicetur: illa negat. Sed si utique ait, perstas id possidere, da mihi id quod pueri solent dare. Ille amore iaculi & canis incensus, promisit se daturum. qui cum in thalamum uenissent, Procris tunicam leuauit, & ostendit se foeminam esse, & coniugem illius. cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. nihilominus illa timens Auroram, matutino tempore secuta eum, ut obseruaret atque inter uirgulta delituit. quae uirgulta cum Cephalus moueri uidit, iaculum ineuitabile misit, & Procrin coniugem suam interfecit. ex qua Cephalus habuit filium Archium, ex quo nascitur Laertes, Ulyssis pater.

Arcefius, ut Ho-
mer. & Ouid.

CXC.

CXC. Theonoe.

Thestor matris habuit Calchantem filium, & Leucippen filiam, & Theonoe, quam ludentem a mari pirata rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus sibi in concubinatum emit. Thestor autem filia amissa inquisitum profectus est, qui naufragio in terram Cariam uenit, & in uincula est coniectus, ibi ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autem patre & sorore amissis, Delphos petit: an eorum foret inuestigatio. Tum Apollo respondit: Pro meo sacerdote per terras uade, & eos reperiēs. Leucippe sorte audita capillos totondit, atque pro iuene sacerdote circum terras exit inuestigatum. Quae cum in Cariam deuenisset, & Theonoe eam uidisset, aestimans sacerdotem esse, in amorem eius incidit, iubetque ad se perducere, ut cum eo concumberet. Illa autem quia foemina erat, negat id posse fieri. Theonoe irata, iubet sacerdotem includi in cubiculum, atque alium quem ex ergastulo uenire, qui sacerdotem interficeret. quem ad interficiendum mittitur senex Thestor, imprudens ad filiam suam, quam Theonoe non agnouit, datque ei gladium, & iubet eum sacerdotem interficere. Qui cum intrasset, & gladium teneret, Thestorem se uocari dixit, duabus filiis Leucippe & Theonoe amissis: ad hoc exitum uenisse, ut sibi scelus imperaretur. quod ille in se cum conuertisset, & uellet ipsum se interficere, Leucippe audito patris nomine, gladium ei extorsit. Quae ad reginam interficiendam ut ueniret, patrem Thestorem in adiutorio uocauit. Theonoe patris nomine audito, indicat se filiam esse eius. Icarus autem rex agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remisit.

CXCI. Rex Midas.

Midas rex Mygdonius, filius Matris Deae, a Timolo sumptus eo tempore quo Apollo cum Marsya uel Pane fistula certauit. quod cum Timolus uictoriam Apollini daret, Midas dixit Marsya potius dandam. tunc Apollo indignatus, Midas dixit: Quale cor in iudicando habuisti, tales & auriculas habebis. quibus auditis effecit, ut asininas haberet aures. Eo tempore Liber pater cum exceptum in Indiam duceret, Silenus aberrauit. quem Midas exercitum hospitio liberaliter accepit, atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midas Liber pater ob beneficium, deoptandi dedit potestatem, ut quicquid uellet peteret a se. Quo Midas petiit, ut quicquid tetigisset, aurum fieret. quod cum impetrasset, & in regiam uenisset, quicquid tetigerat, aurum fiebat. Cum iam fame cruciaretur, petit a Libero, ut sibi speciosum donum eriperet. Quem Liber iussit in flumine Pactolo se abluere. cuius corpus aquam cum tetigisset, facta est colore aureo. Quod flumen nunc Chrysorrhoeas appellatur in Lydia.

CXCII. Hyas.

Atlas ex Pleione siue Oceanitide duodecim filios habuit, & filium Hyantem, quem ab apro uel leone occisum dum lugent sorores, ab eo luctu conumptae sunt. ex his quinque primae inter sidera relatae, locum habent inter cornua tauri, Phaeysa, Ambrosia, Coronis, Eudora, Polyxo. quae a fratris nomine appellantur Hyades, eadem latine Suculas uocant: quidam aiunt in modum litterae positae, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod cum oriantur, pluuias efficiant. est autem graece hyin plure. Sunt qui existiment ideo has in sideribus esse, quod fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus ex insula Naxo ediderat. Caeterae sorores postea luctu consumptae, sidera factae sunt: & quia plures erant Pleiades dictae, nonnulli existimant ita nominatas, quia inter se coniunctae, quod est plesion, ideo autem confertae sunt, ut uix numerentur: nec unquam ullius oculis certum est, sex an septem existimentur. Earum nomina haec sunt, Electra, Alcyone, Celeno, Merope, Sterope, Taygeta & Maia: ex quibus Electra negat apparere, propter Dardanum amissum, Troiamque sibi ereptam. alij existimant Merope conspicere erubescere, quia mortalem uirum acceperit, cum caeterae

Legendum for-
tas ex Actra.
Oceanitide. ita
enim Graecus
autem Timaeus
habet.

da p

ita

ita

conspici

cæteræ deos haberent. ob eamque rem de choro sororū expulsa, mœrens crinem A
solutum gerit, quæ cometes appellatur: siue † longodes, quia in longitudinem
producit: siue xiphax, quia gladij mucronis effigiem producit. ea autem stel-
la luctum portendit.

a *λογγιδος* fortasse, à specie hastæ seu lanceæ, quales à Plinio *Acontia* dicuntur.

CXCI. Harpalicus.

Harpalicus rex Amymneorū Thrax cum haberet filiam Harpalicen, amif-
sa matre eius uaccarum equarumque eam uberibus nutriuit, & crescentem
armis exercuit, habiturus successorem regni sui. postmodum nec spes paternas
puella decepit. nam tantum bellatrix euasit, ut etiam saluti fuerit parenti. Nam
reuertens à Troia Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, grauique eum
uulnere affecisset, illa periturum patrem impetu facto cōseruauit, fugauitque ho-
stem. Sed postea Harpalicus per seditionem ciuium interfectus est. Harpalice
grauiter tum ferens patris mortem, contulit se in syluas: ibique uastando iumen-
torum stabula, tandem concursu pastorum interiit.

CXCI. Arion.

Gellius & He-
rodotus Periana
drū hūc uocant.

Arion Methymnæus, cum esset arte citharæ potens, rex † Pyranthus Co-
rinthius eum dilexit: qui cum à rege petisset, per ciuitatem artem suam il-
lustrare, & magnum patrimonium acquisisset, consenserunt famuli cum nautis,
ut eum interficerent. cui Apollo in quietem uenit, ei que dixit, ut ornato suo & co-
rona decantaret, & eis se traderet, qui ei præsidio uenissent. quem cum famuli
& nautæ uellent interficere, petit ab eis, ut antè decantaret. cum autem citharæ
sonus & uox eius audiretur, delphini circa nauē uenerūt. quib. ille uisus, se præ-
cipitauit. qui eum sublatum attulerunt Corinthum ad regem Pyranthum. qui
cum ad terram exisset, cupidus uis, delphinum in mare non propulit, qui ibi ex-
animatus est. Qui cum casus suos Pyrantho narrasset, iussit Pyranthus delphi-
num sepeliri, & ei monimentū fieri. Post paucum tempus nūciatur Pyrantho,
nauem Corinthū delatam tempestate, in qua Arion uectatus fuerat. Quos cum
perduci ad se imperasset, & de Arione inquireret, dixerūt eum obisse, & eum se-
pulturæ tradidisse. Quibus rex respondit, Crastino die ad delphini monimen-
tum iurabit. ob id factum eos custodiri imperauit, atque Arionem iussit ita or-
natum quomodo se præcipitauerat in monimento delphini mane delitescere.
Cum autem rex eos adduxisset, iussissetque eos per delphini manes iurare Ario-
nem obisse, Arion de monimento prodiit. Quod illi stupētes, qua diuinitate ser-
uatus esset, obmutuerunt. quos rex iussit ad delphini monimentum crucifigi.
Apollo autem propter artem citharæ Arionem & Delphinum in astris posuit.

CXCV. Orion.

Iupiter
Hyreum
Apparet nonni-
bil deesse.

Iouis †, Neptunus, Mercurius in Thraciam ad † Byrseum regem in hospitium
uenerunt: qui ab eo cum liberaliter essent excepti, optionem ei dederunt, si
quid peteret. Ille liberos optauit, Mercurius de tauro quem Hercules † Ypseo ei
immolarat, corium protulit. Illi in † eum urinam fecerunt, & in terram obruerūt,
unde natus est Orion. Qui cum Dianam uellet uiolare, ab ea est interfectus. po-
stea ab Ioue in stellarum numerum est relatus, quam stellam Orionem uocant.

CXCVI. Pan.

Dij in Aegypto cum Typhonis immunitatem metuerent, Pan iussit eos
ut in feras bestias se conuerterent, quo facilius eum deciperent, quem Iou-
is postea fulmine interfecit. Pan deorum uoluntate, quod eius monitu uim
Typhonis euitarent, in astrorum numerum relatus: & quod se in capram
eo tempore conuerterat, inde Aegocerus est dictus, quem nos Capricornum
dicimus.

CXCVII. Venus.

In Euphratem flumen de cœlo ouum mira magnitudine cecidisse dicitur,
† quem pisces ad ripam euoluerunt: super quod columbæ consederunt, &
excalfactum

A excalfactum exclusisse, Venerem quæ postea dea Syria est appellata, & iusti-
tia & probitate cū cæteros exuperasset, & ab Ioue optione data* pisces in astro-
rum numerum relati sunt: & ob id Syri pisces & columbas ex deorum numero
habent, non edunt.

CXCIII. Nisus.

Nisus Martis filius, siue ut alij dicunt Deionis filius, rex Megarensium, in
capite crinem purpureum habuisse dicitur. Cui responsum fuit, tam diu
eum regnaturum, quam diu eum crinem custodisset. Quem Minos Iouis filius
oppugnatū cum uenisset, à Scylla Nisi filia, Veneris impulsu, est amatus, quem
ut uictorem faceret, patri dormienti fatalem crinem præcidit. Itaque Nisus uictus
à Minoe est. Cum autē Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogauit, ut se-
cum uercheret. Ille negauit Cretam sanctissimam tantum scelus recepturā. illa se
in mare præcipitauit, ne persequeretur. Nisus autē dum filiā persequitur, in auem
halieton, id est, aquilam marinā conuersus est. Scylla filia in piscem Cirim quē
uocant, hodieque si quando ea auis eum piscem natantem conspexerit, mittit se
in aquam, raptumque unguibus dilaniat.

CXCIX. Scylla altera.

Scylla Cratetis fluminis filia uirgo formosissima dicitur fuisse. Hæc Glaucus
Samauit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla autem cum assueta esset in
mari lauare, Circe Solis filia propter Zelum, medicamentis aquam inquinauit,
quod Scylla cū descendisset, ab inguinibus eius canes sunt nati, atque ferox facta,
quæ iniurias suas executæ est. nam Vlysssem prænaugantem socijs spoliauit.

CC. Chione.

Cvm Chione, siue, ut alij poetæ dicunt, Philonide Dædalionis filia Apol-
lo & Mercurius una nocte cōcubuisse dicitur. ea peperit ex Apolline Phi-
lammonem, ex Mercurio Autolycum, quæ postea in uenatione in Dianam est
locuta superbior. Itaque ab ea sagittis est interfecta, at pater Dædalion unicā filiā
flendo, ab Apolline est conuersus in auem dædalionem, id est, accipitrem.

CCI. Autolycus.

Mercurius Autolyco, ex Chione quem procreauerat, muneri dedit, ut fu-
racissimus esset, nec deprehenderetur in furto: ut quicquid surripisset, in
quamcumque effigiem uellet, transmutaretur, ex albo in nigrum, uel ex nigro in
album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus
assidue inuolaret, nec ab eo posset deprehendi, sensit eum furtum sibi facere,
quod illius numerus augebatur, & suus minuebatur. qui ut eum deprehenderet,
in pecorum unguis notam imposuit. qui cū solito more inuolasset, & Sisyphus
ad eum uenisset, & pecora sua ex unguis deprehendit, quæ ille inuolauerat, &
abduxit. qui cum ibi moraretur, Sisyphus Anticliam Autolyci filiam compres-
sit, quæ postea Laërta data est in coniugium, ex qua natus est Vlysses. ideo nō
nulli autores dicunt † Ypsipylon. ob hoc Vlysses uersutus fuit.

CCII. Coronis.

Apollo cum Coronida Phlegyæ filiam grauidā fecisset, coruum custodem
ei dedit, ne quis eam uiolaret. cum ea & † Chylus Elati filius concubuit:
ob id ab Ioue fulmine est interfectus. Apollo Coronidem grauidam percussit,
& interfecit, cuius ex utero exectum Asclepium educauit: at coruum qui custo-
diam præbuerat, ex albo in nigrum commutauit.

CCIII. Daphne.

Apollo Daphnen Penei fluminis filiam, cum uirginem persequeretur, illa
à terra præsidium petit, quæ eam recepit in se, & in arborem laurum com-
mutauit. Apollo inde ramum fregit, & in caput imposuit.

CCIII. Nyctimene.

Nyctimene † Epopei regis Lesbiorum filia, uirgo formosissima dicitur fuisse.
hæc Epopeus pater amore incensus cōpressit, quæ pudore tacta syluis
occultabatur.

Alij, inter quos
etiam Homer. s
est, Scyllā à ma-
tre Craueda uo-
cant.

Sisyphium

Sisyphus ab alijs
hic dicitur.

Hyclei alij

occultabatur. quam Minerva miserata, in noctuam transformauit, quæ pudoris causa in lucem non prodit, sed noctu patet.

CCV. Arge.

ARge uenatrix cum ceruum sequeretur, ceruo dixisse fertur: Tu licet Solis cursum sequaris, tamen te cōsequar. Sol iratus, in ceruam eam conuertit.

CCVI. Harpalice.

Clymenus Schœnei filius, rex Arcadiæ amore captus, cum Harpalice filia sua concubuit. ea cum peperisset, in epulis filiam apposuit patri. Clymenus pater re cognita, Harpalicen interfecit.

CCXIX. Archelaus.

Desideratur hoc loco capita duo decim, ut ex indice apparet.

Archelaus Timeni filius exul, à fratribus eiectus, in Macedoniā ad regem Cisseum uenit. qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in coniugium dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset Archelaus, quia ab Hercule esset oriundus. nam Timenus Herculis filius fuit, qui * hostes uno prelio fugauit, & ab rege pollicita petit, ille ab amicis dissuasus, fidē fraudauit, eūq; per dolum interficere uoluit. itaq; foueam iussit fieri, et multos carbones eō ingeri & incēdi, & super uirgulta tenuia poni. quō cum Archelaus uenisset, ut decideret, hoc regis seruus Archelao patefecit. qui re cognita dicit, se cū rege colloqui uelle secretō, arbitris semotis. Archelaus regem arreptum in foueam coniecit, atq; ita eum perdidit, inde profugit ex responso Apollinis in Macedoniam capra duce, oppidumq; ex nomine capræ, Aegæas constituit. ab hoc Alexander Magnus oriundus esse dicitur.

CCXX. Cura.

CVra cum quendam fluuium transiret, uidit cretosum lutum: sustulit cogitabunda, & cœpit fingere hominem. Dum deliberat secum, quid' nam fecisset, interuenit Iouis: rogat eum Cura, ut ei daret spiritum. quod facili ab Ioue impetrauit, qui cum uellet Cura nomen suum imponere Iouis prohibuit. suumq; nomen ei dandum esse dixit. Dum de nomine Cura & Iouis disceptarent, surrexit & Tellus, suumq; nomen ei imponi debere dicebat, quando quidem corpus suum præbuisset: iusserunt Saturnum iudicem, quibus Saturnus secus uidetur iudicasse. Tu Iouis quoniā spiritū dedisti, corpus recipito: Cura quoniā prima eum finxit, quā diu uixerit, Cura eū possideat. sed quoniā de nomine eius controuersia est, homo uocetur, quoniā ex humo uidetur esse factus.

CCXXI. Septem sapientes.

Pitracus Mitylenæus, Periander Corinthius, Thales Milesius, Solon Atheniensis, Chilon Lacedæmonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. sententiæ eorum sunt:

Optimus est, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.

Ex Ephyra Periandre doces, cuncta & meditanda.

Tempus nosce, inquit Mitylenis Pittacus ortus.

Plures esse malos, Bias autumat ille Prieneus.

Milesiusq; Thales sponsori damna minatur,

Nosce, inquit, tete, Chilon Lacedæmone cretus.

Cecropiusq; Solon, nequid nimis, induperabit.

CCXXII. Septem Lyrici.

CCXXIII. Septem opera mirabilia.

Ephesi Dianæ templum, quod fecit Amazon Otrira Martis coniunx. Monimentum regis Mausoli, lapidibus lychnicis altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodis lignum solis æneum, id est colossus, altus pedibus 90. Signū Iouis Olympij, quod fecit Phidias ex ebore & auro sedens, pedes 60. Domus Cyri regis in Ecbatanis, quā fecit Memnon lapidibus varijs & cādīdis, uinctis auro, Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis Dercetis filia, latere cocto & sulphure,

A sulphure, ferro uinctum, latū pedes 25. altum pedes 60. in circuitu stadiorum 300. * Pyramides in Aegypto, quarum umbra non uidetur altæ pedes 60.

CCXXIII. Qui facti sunt ex mortalibus immortales.

Hercules Iouis & Alcumenæ filius, Liber Iouis & Semelæ filius, Castor & Pollux Helenæ fratres, Iouis & Ledæ filij. Perseus Iouis & Danaes filius, in stellas receptus. Arcas Iouis & Calysto filius in stellas relatus. Ariadnem Liber pater liberam appellauit, Minois & Pasiphes filiam. Calysto Lycaonis filia in septentrionem relata. Cynosura Iouis nutrix, in alterum Septentrionē, Asclepius Apollinis & Cronidis filius, Pan Mercurij & Penelopes filius. * Croton Panis & Euphemes filius, conlactius musarum in stellam sagittarium: Icarus & Erigone Icarij filia in stellas, Icarus in arcturi, Erigone in uirginis signum: Gany medes Astaraci filius, in aquario duodecim signorum. Ino Cadmi filia in Leucothoam, quam nos Matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius in deum Palæmonem, Myrtilus Mercurij et Theobules filius in Heniochon.

CCXXV. Qui primi templa deorum constituerunt.

AEdem Ioui Olympo primū fecit Pelægus Triope filius in Arcadia, Thesalus templum quod est in Macedonia Iouis Dodonei in terra Molossorum. Eleuther primus simulacrum Liberi patris constituit, & quemadmodum coli debere ostendit. Phoroneus Inachi filius, templum Argis Iunoni primus fecit. Otrira Amazon Martis coniunx templum Dianæ Ephesi prima fecit, quod postea à rege * restituerunt. Lycaon Pelægi filius templum Mercurio Cyleneo in Arcadia fecit. Pierius

CCXXVIII. Qui filias suas occiderunt.

Agamemnon Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana seruauit, id est * Callisthenem Eubœæ filiam ex sortibus pro patriæ salute. Climenus * Oenei filius, Harpalicem, quod ei filium suum in epulis apposuit. Hyacinthus Sparianridem * filiam ex responso pro Atheniensibus. Erichtheus Pandionis filius, Colophoniam ex sortibus pro Atheniensibus. Reliquæ ipsius sorores ipsæ se præcipitauerunt: Cercyon Vulcani filius, Alopem propter incestū cum Neptuno: Aeolus Canacem propter incestum cum fratre Macareo admissum.

CCXXIX. Matres quæ filios interfecerunt.

Medeæ Acetæ filia, Macareum & Pheretum filios ex Iasone: Progne Pandionis filia, Ityn ex Tereo Martis: Ino Cadmi filia, Melicerten ex Athamante Acoli filio, dum eum fugit: Althæa Thestij filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis filio, qd is auunculos suos occiderat. Themisto Hypseij filia * Plinthium & Orchomenum ex Athamante Acoli filio impulsu Inus Cadmi filia. Tyros Salmonei filia duos ex Sisypho Acoli filio ex responso Apollinis. Agave Cadmi filia, Pentheum Echionis filium, impulsu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris quod cum eo inuita concubuerat, ex eo quem conceperat interfecit.

CCXL. Quæ coniuges suos occiderunt.

Clytæmnestra Thestij filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Iouis & Ledæ filia Deiphobum Priami filium. Agave Lycorherfen in Illyria, ut regnum Cadmo patri daret. Deianira Oenei filia Herculem Iouis & Alcumenæ filium impulsu Nessi. Iliona Priami filia Polymnestorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. Qui coniuges suas occiderunt.

Hercules Iouis filius, Megaram Creontis filiam, per insaniam: Theseus Aegæi filius, Antiopam Amaronam Martis filiam, ex responso Apollinis: Cephalus Deionis siue Mercurij filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. Qui se ipsi interfecerunt.

AEgeus Neptuni filius in mare se præcipitauit, unde Aegeum pelagus est dictum: Euhēus Herculis filius in flumen Lycormam se præcipitauit, quod

Plinius in circuitu passuum fuisse 60000. scribit, qui stadia cōstant 480.

Crotus

Desunt & hic duodecim capita, ut ex indice uidere licet. Fortasse legenda sunt, Callisthenes Eubœam filiam, &c. Schœnei, ut supra quoq;

Hunc supra Sphincem uocauit.

Menæus
Thebis

quod nunc Chrysothoas appellatur. Ajax Telamonis filius ipse se interfecit propter armorum iudicium. Lycurgus Dryantis filius obiecta infania a Libero, ipse se interfecit. Macareus Aeoli filius propter Canacen sororem, id est sponsam, ipse se interfecit. Agrius Parthaonis filius expulsus a regno a Diomede, ipse se interfecit. Cæneus Elati filius ipse se interfecit. † Menicus locastes pater se de muro præcipitavit Athenis, propter pestilentiam. Nisus Martis filius, crine fatali amisso ipse se interfecit. Clymenus Cænei filius rex Arcadiæ ipse se interfecit, quod cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum, quod cum Smyrna filia concubuerat. Hercules Iouis filius ipse sese in ignem misit. Adrastus & Hipponous eius filii ipsi se in ignem iecerunt, ex responso Apollinis. Pyramus in Babylonia ab amore Thysbes ipse se occidit. Oedipus Laii filius propter locastem matrem ipse se occidit, ablati oculis.

CCXLIII. Quæ se ipsæ interfecerunt.

Oenomaus

Hecuba Cissei filia, siue Dimantis, uxor Priami, in mare se præcipitavit, unde Cynæum mare est dictum, quoniam in canem fuerat cōuersa. Ino Cadmi filia in mare se præcipitavit cum Melicerto filio. Anticlia Autolyce filia, mater Vlyssis, nuncio falso audito de Vlysse, ipsa se interfecit. Sthenobœa Iobatis filia, uxor Proeti, propter amorē Bellerophontis. Euadne Philaci filia, propter Capaneum coniugem qui apud Thebas perierat, in eandem pyram se cōiecit. Aethra Pithei filia propter filiorum mortem ipsa se interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem decepta a Nesso quod ei tunicam miserat, in qua conflagrauit. Laodamia Acasti filia propter desiderium Proteusilai mariti. Hippodamia † Oenei filia, uxor Pelopis, quod eius suauis Chrysippus occisus est. Megera Autolyce filia propter Hippothoi filij mortem. Alceste Pelei filia propter Admetum coniugem uicaria morte obiit. Iliona Priami filia propter casus parentum suorum. Themisto Hypseï filia impulsu Inus, quod filios suos occidit. Erigone Icarij filia propter interitum patris suspendio se necauit. Phædra Minois filia propter Hippolytum priuignum suum suspendio se necauit, ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Thesei filium, ipsa se suspendio necauit. Canace Aeoli filia propter amorem Macarei fratris, ipsa se interfecit. Byblis Miletij filia propter amorē Cauni fratris ipse se interfecit. Calypso Atlantis filia propter amorem Vlyssis ipsa se interfecit. Dido Beli filia, propter Aeneæ amorem se occidit. Locasta Menæci filia propter interitum filiorum & nefas. Antigona Oedipodis filia propter sepulturā Polynices. Pelopea Thyestis filia, propter scelus patris. Thysbe Babylonia propter Pyramum, quod ipse se interfecerat. Semiramis in Babylonia equo amisso in pyram se coniecit.

CCXLIII. Qui cognatos suos occiderunt.

Perseus

Theseus Aegei filius, Pallantem filium Nilei fratris. Amphitryon Electryonem † Perseus filium. Meleager Oenei filius auunculos suos Plexippum & Agenorem, propter Athalātam Schoenei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea uia suæ filios. Aegisthus Atreum & Agamemnonē Atrei filios. Orestes Aegisthum Thyestis filium. Megapenthes Proeti filius, Perseus Iouis & Danaes filium propter patris mortem. Abas propter patrē Lynceum Magapentheum occidit. Phegeus Alpei filius, Alpheisibœæ filia suæ filiam. Amphion Terei filius, cui sui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Plisthenē Thyestis filios infantes in epulis Thyesti apposuit. † Phillus Herculis filius, Sthenelum Electryonis proauis sui fratrem. Medus Aegei filius, Perseus Aetææ fratrem Solis filium. Dædalus Eupalamis filius, Perdicken sororis suæ filium, propter artificij inuidiam.

Hyllus

CCXLV. Qui soceros & generos occiderunt.

Iason Aesonis filius Phlegionā, *Pelops Tantalij filius, Oenomaum Martis filium. Plegeus Alpei filius, Alcmaonem Amphiarai filium. Idem & Eurypyllum, Aetæa Solis filius Phryxum Athamantis filium.

CCXLVI.

CCXLVI. Qui filios suos in epulis consumpserunt.

† Ercus Martis filius ex Progne Ityn. Thyestes Pelopis ex Aërope, Tantalum & Plisthenem. Clymenus Schoenei filius ex Harpalice filia, filium suum.

CCXLVII. Qui a canibus consumpti sunt.

† Cæron Aristei filius, † Thasius, Deloami sacerdotis Apollinis filius, ex eo Delo nullus canis est. Euripides tragœdiarum scriptor, * in templo consumptus est.

Thasius, ut apud
Ouid. in Ibm.

CCXLVIII. Qui ab apro percussi interierunt.

† Donis Cinyræ filius, Anceus Lycurgi filius a Calydonio. Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat cum Argonautis apud Lycum regem. † Hyon ab apro uelleone, Atlantis & Pleionis filius.

Hyon

CCXLIX. Facies sceleratæ.

† Facem, quam sibi uisa est parere Hecuba Cissei filia, siue Dymatis. Nauplium, ad saxa Caphareæ, cum naufragium Achiui fecerunt. Helenæ, quam de muris ostendit, & Troiam prodidit. Althææ, quæ Meleagrum occidit.

CCL. Quæ quadrigæ rectores suos prodiderunt.

† Phaetonta Solis filium ex Clymene. Laomedonta Ilii filium ex Leucippe. Oenomaum Martis filium ex Asterie, Atlantis filia. Diomedem Atlantis filium, ex eadem. Hippolytum Thesei filium ex Antiope Amazone. Amphiarai Oiclei filium ex Clytemnestra, Thesei filia. Glaucum Sisyphi filium ludis funebribus, Pelian * equæ suæ consumpserunt. Iasonem Iouis filium ex Electra Atlantis filia. Salmo neus, qui fulmina in quadrigas sedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLI. Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.

† Eres Proserpinam filiam suam quærens. Liber pater ad Semelem matrem suam Cadmi filiam descendit. Hercules Iouis filius ad canem Cerberum educendum. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Castor & Pollux Iouis & Ledæ filij alterna morte redeunt. Proteusilaus Iphicli filius, propter Laodamiā Acasti filiam. Alceste Pelei filia, propter Admetum coniugem. Theseus Aegei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Thesei filius, uoluntate Dianæ, qui postea Virbius est appellatus. Orpheus Oeagri filius, propter Eurydicem coniugem suam. Adonis Cinyræ & Zmirnæ filius, uoluntate Veneris. Glaucus Minois filius, restitutus a Polyido Carani filio. Vlysses Laertæ filius, propter patrem. Aeneas Anchisæ filius, propter patrem. Mercurius Matæ filius, assiduus itinere.

CCLII. Qui lacte ferino nutriti sunt.

† Elephus Herculis & Auges filius ab cerua. Aegisthus Thyestis & Pelopis filius ab capra. Aeolus & Boëtus Neptuni & Menalippes filij, a uacca. Hippothous Neptuni & Alopis filius, ab equa. Romulus & Remus Martis & Ilia filij, ab lupa. Antiochus Nestoris filius expositus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpalici regis Amynteorum filia, a uacca & equa. Camilla Metabi regis Volscorum filia, ab equa.

CCLIII. Quæ contra fas concubuerunt.

† Iocaste cum Oedipo filio. Pelopea cum Thyeste patre. Harpalice cum Clymeno patre. Hippodamia cum Oenomaio patre. Procris cum Erichtheo patre, ex quo natus est Aglaurus. Niçymene cum Epopeo patre, rege Lesbiorum. † Menophrus cum Cyllene filia in Arcadia, & cum Bliade matre sua.

Menephron, ut
Ouid. 7. Met.

CCLIII. Quæ piissimæ fuerunt, uel piissimi.

† Antigona Oedipi filia, Polynicen fratrem sepulturæ dedit. Electra Agamemnonis filia, in fratrem Orestem. Iliona Priami filia, in fratrem Polydorum, & parentes. Pelopea Thyestis filia in patrem, ut eum uindicaret. Hypsipyle Thorantis filia patri, cui uitam concessit. Calciope filia patrem non deseruit, regno amisso. Harpalice Harpalici filia, in bello patrem seruauit, & hostem fugauit.

e 2 Erigone

Cimoni, ut in
vulgatis codici-
bus Valerij legi-
tur lib. 5. cap. 4.
Anapias fortasse
sit, & Amphino-
mus intelligen-
di, de quibus idē
Valerius lib. 5.
Cleobis & Bi-
ton ab Herodo-
to uocantur. uis
de libro primo.

Erigone Icarī filia, patre amisso, suspendio se necauit. Agaue Cadmi filia, in Illy-
rica Lycotherfen regem interfecit, & patri suo regnum dedit. Xantippe Myco-
ni patri incluso carcere, lacte suo alimentum uitę pręstitit. Tyro Salmonei filia,
propter patrem filios suos necauit. In Sicilia cum Aetna mons primū ardere
cōepit, Damon matrem suam ex igne rapuit. Item Pythia patrem. Aeneas item
in Illo Anchisem patrem humeris, & Ascanium filium ex incendio eripuit. Cle-
ops & Bitias Cidippe filij. Cidippe sacerdos lunonis Argiux, cum boues in pa-
stionem misisset, neq; ad horam qua sacra in monte ad templum lunonis duci
& fieri deberent, apparerent, & essent mortui: quę nisi ad horam sacra facta es-
sent, sacerdos interficiēbatur. inter quam trepidationem Cleops & Bitias pro-
bubus sub iugo se iunxerunt, & ad fanum sacra, & matrē Cidippem in plaustrō
duxerunt: sacrificioq; peracto, Cidippe precata est lunonem, si sacra eius caste
coluisset, si filij aduersus eam p̄ij fuissent, ut quicquid bonum mortalibus pos-
set contingere, id filiis eius contingeret. Precatione peracta plaustrum & ma-
trem filij domū reduxerunt, & fessi somno acq̄ieuerunt. At Cidippe diligēter
agnouit nihil esse melius mortalibus q̄ mori: & ob hoc obijt uoluntaria morte.

CCLV. Quę impię fuerunt.

Scylla Nisi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit.
Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides coniuges suos patruales
occiderunt. Lemniades in Lemno insula patres & filios occiderunt. Harpalice
Clymeni filia, filiū quem ex patris concubitu pepererat, occidit. Tullia Roma-
norum super parentis corpus currum duxit, unde uicus secleratus est dictus.

CCLVI. Quę castissimę fuerunt.

Penelope Icarij filia uxor Ulyssis, Euadne Philacis filia coniunx Capanei,
Laodamia Acasti filia coniunx Protefilai, Hecuba Cissei filia uxor Priami,
Theonoe Thestoris filia uxor Admeti, Romanorum Lucretia Lucretij filia, &
coniunx Collatini.

CCLVII. Qui inter se amicitia iunctissimi fuerunt.

Pylades Strophij filius cum Oreste Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis
filius cum Theseo Aegei filio. Achilles Pelei filius cum Patroclo Menętij
filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus Aeaci filius cū
Phoenice Amyntoris filio. Hercules Iouis filius cū Philocteta Pęantis filio. Ar-
modius & Aristogiton more fraterno. In Sicilia Dionysius tyrannus crudelissi-
mus cum esset, suosq; ciues cruciatibus interficeret, Męros tyrannum uoluit
interficere: quem satellites cum deprehendissent, armatum ad regem perduxerunt.
qui interrogatus, respondit se regem uoluisse interficere. quem rex iussit
crucifigi. a quo Męrus petit tridui commeatum, ut sororem suam nuptui collo-
carct, & daret tyranno Selinuntium amicū suum & fodalem, qui sponderet eū
tertio die uenturum. cui rex indulsit cōmeatum ad sororem collocandā, dicitq;
rex Selinuntio, ut nisi ad diem Męrus ueniret, eum eandem pœnā passurum,
& dimitti Męrum. Qui collocata sorore, cum reuerteretur, repente tempesta-
te, & pluuia orta, flumen ita increuit, ut nec transiri nec transnari posset. ad cu-
ius ripam Męrus confedit, & flere cōepit, ne amicus pro se periret. Phalaris autē
Selinuntii crucifigi cum iuberet, ideo quod horę sex tertij iam diei essent, nec
ueniret Męreus. cui Selinuntius respondit, diem adhuc nō pręterijisse. Cumq;
iam horę nouem essent, rex iubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum ducē-
retur, uix tandem Męrus liberato flumine, consequitur carnificem, exclamatq;
a longe: Sustine carnifex, adsum quem spopōdit. Quod factum regi nunciatur.
quos rex ad se iussit perducī, rogauitq; eos, ut se in amicitia reciperent, Armo-
dius & Aristogitonu, itamq; Męro cōcessit. idem in Sicilia eundem Phalarim
Armodius cum uellet interficere, simulationis causa scrophā porcellos habē-
tem occidit, & uenit ad Aristogitonem amicum suum ense sanguinolento, di-
citq; se matrē interfecisse, rogatq; eum ut se celaret: qui cum ab eo celaretur, ro-
gauit

Agaue Aristogitonem, ut progredere, rumoresq; qui essent de matre sibi re-
nunciaret. nullo esse rumores: qui uespere ita litem cōtraxerunt, ut alius alio
potiora ingererent: nec ideo Aristogiton uoluit obijcere, eum matrem interfe-
cisse. Cui Armodius patefecit, se scropham procellos habentem interfecisse, &
ideo matrem dixisse, cui indicat se regē uelle interficere: rogatq; eum, ut sit i ad-
iutorio esset. qui cum ad regem interficiendum uenissent, deprehensi sunt a sa-
tellitibus armati. & cum perduceretur ad tyrannum, Aristogiton a satellitibus
effugit. Armodius autem solus cum perductus esset ad regem, quærerentq; ab
eo quis ei fuisset comes, ille ne amicum proderet, linguam dentibus sibi pręci-
dit, eaq; regis in faciē inspuuit. Nisus cū Euryalo suo, pro quo & mortuus est.

4 Eadem de Damone & Pythia Valer. lib. 4. cap. 7. refert. Quamquam haud scio an hic quoque in proprijs
nominibus erratum sit, quemadmodum supra quoq;.

CCLVIII. Atreus & Thyestes.

Atreus & Thyestes germani cum in dissensione sibi nocere non possent,
in simulatam gratiam redierunt, qua occasione Thyestes cum fratris uxore
cōcubuit. Atreus uero ei filium epulando apposuit: quę sol ne pollueretur,
aufugit. Sed ueritatis hoc est: Atreum apud Mycenae primū solis eclipsim
inuenisse: cui inuidens frater, ex urbe discessit.

CCLIX. † Lyncus.

Lyncus rex † Siciliae fuit, qui missum a Cerere Triptoleum, ut hominibus
frumentum monstraret, susceptum hospitio, ut in se gloriam tantā migra-
ret, interimere cogitauit. Ob quam rem irata Ceres, eum conuertit in lyncem
uarij coloris, ut ipse uarię mentis extiterat.

CCLX. Eryx.

Eryx Veneris & Butę filius fuit, qui occisus ab Hercule est. mōti ex sepul-
tura sua nomen imposuit, in quo Aeneas Veneris templum constituit. in
hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, licet secundum Catonem
ad Italiam uenerit.

CCLXI. Agamemnon qui ignarus Dianę ceruam occidit.

Cum de Græcia ad Aulidem Danaei uenissent, Agamemnon Dianę ceruā
occidit ignarus: unde dea irata, flatus uentorum remouit. Quare cum nec
nauigare possent, & pestilentiam sustinerent, consulta oracula dixerunt, Aga-
memnonio sanguine esse placandam Dianam. Ergo cum ab Ulyxe per nuptia-
rum simulationem, adducta Iphigenia in eo esset ut immolaretur, numinis mi-
seratione sublata est, & cerua supposita, & translata ad Tauricam ciuitatem, re-
gi Thoanti tradita est, sacerdosq; facta, ductum ne Dianę secundum consue-
tudinē statutam, humano sanguine numen placaret, cognouit fratrem Ore-
stem. qui accepto oraculo carenti * sororis causa, cum amico Pylade Colchos
petierat, & cum occiso Thoante simulacrum sustulit, absconditū fasce ligno-
rum, (unde & fascelis dicitur, notādum a face cum qua pingitur, propter quod
& lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum postea Romanis sacrorum cru-
delitas displiceret, quanquā serui immolarētur, ad Laconas Diana trāsata est,
ubi sacrificij consuetudo adolescentum uerberibus seruabatur, qui uocabatur
Bomonica, quia tauri superpositi contendebant, qui plura posset uerba su-
stinere. Orestis uero ossa de Aricia Romam translata sunt, & condita ante tem-
plum Saturni, quod est ante cliuum Capitolinum iuxta Concordię templum.

Hic iterum desunt octo capita, ut uidere est in indice.

Iouis & Europę filius, Cygnus alter Martis filius, quē idem Hercules occidit.

CCLXX. Qui formosissimi fuerunt.

Asion † Iliij filius, quem Ceres dicitur amasse, quod ipsum historijs credi-
tur. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum. Anchises Asiaraci filius, quem Ve-
nus amauit. Alexander Paris Priami filius & Hecubę, quem Helena secuta est.
Nireus Charopis filius. Cephalus Pädionis filius, quem Aurora amauit. Titho-
nus

Lyncus alij.
Scythia fortasse
scisc enim &
Boccatus legit.

Videtur deesse
aliquid.

aris

Coriti alij.
alij Minois

Suprà Deionis
filium dixit.

nus Laomedontis filius Auroræ coniunx, Parthenopæus Meleagri & Atalan
res filius, Achilles Pelei & Thetidis filius, Patroclus Menœtij filius, Idome-
neus qui Helenā amauit. Theseus Aegei & Aethre filius, quē Ariadne amauit.

CCLXXI. Qui ephēbi formosissimi fuerunt.

Iupiter

ADonis Cinyræ & Smyrnæ filius, quem Venus amauit. Endymion Acto-
li filius, quem Luna amauit. Ganymedes Erichthonij filius, quē Iouis a-
mauit. Hyacinthus Oebali filius, quem Apollo amauit. Narcissus Cephi flui-
minis filius, qui se ipsum amauit. Atlantius Mercurij & Veneris filius, qui her-
maphroditus dictus est. Hylas Theodamantis filius, quem Hercules amauit.
Chrysippus Pelopis filius, quem Theseus ludis rapuit.

Deest caput CCLXXII. De ijs qui in Arcopago causam dixerunt.

CCLXXIII. Qui primi ludos fecerunt, usque ad Aeneam quintum decimum.

quem

QVinto loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptijs cantu,
unde Hymenæus dictus. Sexto autem iterū Argis, quos fecit Lynceus
Aegypti filius, lunoni Argiæ, qui appellantur *ἀνδροειδῆς*: quibus ludis qui
uicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermetræ fi-
lius nunciavit, Danaum parentibus perisse, cui Lynceus de templo lunonis Ar-
giæ detraxit clypeum, quod Danaus in iuuenta gesserat, & lunoni sacrauerat,
& Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui semel uicit, & iterum descendit ad
certamen, ut nisi iterum uincat, sæpe descendat. Septimo autem loco Per-
seus Iouis & Danaes filius, funebres Polydectæ nutritori suo in insula Seri-
pho, ubi cum luctatur, percussit Acrisium auum suū, & occidit. Itaque quod sua
uoluntate noluit, in deorum factus est numero. Octauo loco fecit Hercules
Olympiæ gymnicos, Pelopi Tantali filio, in quibus ipse contendit, pammachū
quod nos pancratiū uocamus, cum Achareo. Nono loco facti sunt in Nemea
Archemoro Lyci & Eurydices filio, quos fecerunt septē duces qui Thebas ibāt
oppugnātū, in quibus ludis postea uicerunt cursu Eunæus & Deiphylus Iaso-
nis & Hypsipyles filij, his quoque ludis pythæales, qui Pythia cantauerunt, septē
habuit palliatos: qui uoce cantauerunt, unde postea appellatus est Choraules.

certauerunt

Decimo Isthmia Melicertæ Athamantis filio & Inus, fecisse dicitur Eratocles,
alii poëtæ dicunt Theseum. Undecimo fecerunt Argonautæ in Propontide
Cyzico regi unā cum filio, quem Iason imprudens noctu in litore occiderat,
saltu, luctatione, & iaculo. Duodecimo autē Argiuis, quos fecit Acastus Pe-
lei filius, his ludis uicerunt, Zethus Aquilonis filius dolichodromo, Calais eiuf-
dē filius diaulo, Castor Iouis filius stadio, Pollux eiufdē filius cestu, Telamon
Aeaci filius disco, Peleus eiufdē luctatione, Hercules Iouis filius pammacho,
Meleager Oenei filius iaculo, Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Dio-
doti filium, Bellerophontes uicit equo. Quadrigis autem uicit Iolaus Iphicli fi-
lius, Glaucum Sisyphi filium, quem equi mordici distraxerunt. Eurytus Mer-
curij filius sagittis, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marsye discipulus ti-
bijs, Orpheus Oeagri filius cithara, Linus Apollinis filius cātu, Eumolpus Ne-
ptuni filius ad Olympi tibias uoce. Tertiodecimo fecit in Ilio Priamus cenotaphium
Paridi, quem natū iusserat interfici, gymnicos, in quibus certati sunt
cursu, Nestor Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus eiufdem, Poli-
tes eiufdem, Telephus Herculis filius, Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Iouis
filius, Paris Alexander pastor Priami ignarus filius, uicit autem Paris, & inuen-
tus est esse Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in qui-
bus Ajax uicit lucta, & accepit lebetem aureum munus, deinde Menelaus ui-
cit iaculo, & accepit muneri iaculum aureum, dimisso spectaculo eodem, Phry-
gas captiuas duodecim in rogum Patrocli & equum & canē coniecit. Quin-
todecimo fecit Aeneas Veneris & Anchisæ filius, in Sicilia ad Acesten Crinisi
fluminis filio, hospitē. Ibi Aeneas patris ornauit exequias, ludicroque certamine
honores

A honores debitos manibus soluit, in quibus primum nauale certamen fuit de
Mnestheo, nauis, Pistris Gyas, nauis Chimere: Sergestus, nauis Cetaurus. Vi-
cit aut cum Cloanthus nauis Scylla, & accepit præmiū talentū argenti, auratam
clamydē ex purpura intextum Ganymeden. Mnestheus loricā adeptus est, Gy-
gas abstulit lebetas, cymbiaque argento calata. Sergestus captiuā cum duobus
filijs nomine Pholoen. Secundo deinde certamine cursu, Nisus, Euryalus, Di-
ores, Salius, Helimus, Panopes. uicit Euryalus, accepit præmiū equū phalaris
insignē, secundo Helimus Amazoniā pharetrā, tertio Dioreas galeam Argoli-
cā, Salio exuias leonis donauit, Niso clypeū opus Didymaonis. Tertio dein-
de certamē cestibus Dares & Entellus. uicit Entellus, accepit præmiū taurum,
Dareti galeam & ense munus tribuit. Quarto deinde certarunt sagitta, Hypocoen,
Mnestheus, Acestes, Eurytiō, qui accepit muneri galeā, quia iudicis propter o-
mne Acestæ honorē cessit. Quinto Alcanio puero duce luserunt pueri Troiani.

CCLXIII. Quis quid inuenerit.

Nomine Cerassus uinum cum Acheloo flumine in Actolia miscuit, unde
miscere *κεράσαι* est dictum. Antiqui autem nostri in lectis triclinarijs in
pulchris capita asellorum uite alligata habuerunt, significantes suauitatem
inuenisse. Caper autem uitam quam præroserat, plenius fructum protulit, un-
de etiam potationem inuenerunt. Pelethronius frenos & stratum equis primus
inuenit. Bellona prima acū reperit, quæ græcē belone appellatur. Cadmus Age-
noris filius æs Thebis primus inuentū condidit. Sacus Iouis filius in Pancha-
ia in monte Taso aurum primus inuenit. Indus rex in Scythia argentū primus
inuenit, quod Erichthonius Athenas primum attulit. Elide, quæ urbs est in Pe-
loponneso, certamina quadrigarū primum instituta sunt. Midas rex, Cybeles fi-
lius Phryx, plumbum album & nigrū primus inuenit. Arcades res diuinas pri-
mi dijs fecerunt. Phoroneus Inachi filius arma lunoni primus fecit, qui ob eam
causam primus regnandi potestatem habuit. Chiron Centaurus Saturni filius,
artem medicinam chirurgicam ex herbis primus instituit. Apollo artem ocula-
riam medicinam primus fecit. Tertio autem loco Asclepius Apollinis filius, cli-
nicen reperit. Antiqui obstetrices non habuerunt, unde mulieres uerecundia
ductæ interierant. Nam Athenienses cauerāt, ne quis seruus aut foemina artem
medicinam disceret. Agnodice quædam puella uirgo conctipuit medicinā di-
scere, quæ cum concupisset, demptis capillis, habitu uirili, se Hierophilo cuidam
tradidit in disciplinam. quæ cum artem didicisset, & foeminam laborantem au-
disset, ab inferiore parte ueniebat ad eam: quæ cū credere se noluisse, æstimans
uirum esse, illa tunica sublata, ostendebat se foeminam esse: & ita eas curabat.
Quod cum uidissent medici, se ad foeminas non admitti, Agnodicen accusare
coeperunt, quod dicerent eum glabrum esse, & corruptorem earum, & illas si-
mulare imbecillitatē. Quod cū Arcopagita confedissent, Agnodicen damnare
coeperunt, quibus Agnodice tunicā allcuauit. & se ostendit foeminam esse. Et
ualidius medici accusare coeperunt, quare tū foemine principes ad iudiciū co-
uenerunt, & dixerunt: Vos coniuges nō estis, sed hostes: quia quæ salutem no-
bis inuenit, eam damnatis. Tunc Athenienses legem emendarūt, ut ingenuæ
artem medicinā discerent. Perdix Dædali sororis filius & circinū & terrā ex
piscis spinare reperit. Dædalus Eupalami filius, deorū simulacra primus fecit. Eu-
hadnes, qui in Chaldaea de mari exisse dicitur, astrologiā interpretatus est. Ly-
di furculis lanam fecerunt, postea idem famen Pan fistulæ cantū primus inue-
nit. In Sicilia frumentū Ceres prima inuenit. Tyrrhenus Herculis filius tubam
primus inuenit, hac ratione, quod cum carne humana comites eius uescerent,
ob crudelitatem incolæ circa regionē diffugerunt. tunc ille quia ex eorū deces-
serat, concha pertusa buccinauit, & pagum conuocauit, testatque sunt se mortuū
sepultura dare, nec consumere. Vnde tuba Tyrrhenū melos dicit. Quod exem-
plū hodie Romani seruant: & cum aliquis decessit, tubicines cantant, & amici

scilicet certarunt

Fulcris

Caracis ut Poly-
dorus de inuenio-
ribus rerū, quia
uis ille Caraco
non aurum, sed
argentum inueni-
tum tribuit, ut ea-
tiam Cadmo nō
esset aurum.
Lynceus for-
tasse

pro Quare

conuocantur, testadi gratia, eum neq; ueneno, neq; ferro interfuisse. Cornicines autem classici inuenerunt. Afri & Aegyptij primum fustibus dimicauerunt, postea Belus Neptuni filius gladio belligeratus est, unde bellum est dictum.

CCLXXV. Oppida qui quæ condiderunt.

Iouis in India Thebas Thebaidas, nomine nutricis suæ: quæ Hecatompylæ appellantur, ideo quod centum portas habent. Minerua in Chalcide Athenas, quas ex suo nomine appellauit. Epaphus Iouis filius in Aegypto Mephim. Arcas Iouis filius, in Arcadia Trapezunta. Apollo Iouis filius Arnas * Eleusinus Mercurij filius, Eleusinem. Dardanus Iouis filius, Dardaniam. Argus Agenoris filius Argos, quæ * Cadmus Agenoris filius Thebas Heprapylas, quæ septem portas habuisse dicitur. Perseus Iouis filius Perseida. Castor & Pollux Iouis filij Dioscorida. Medus Aegei & Medæ filius, in Ecbatanis Medam. Nilus Solis filius, Carmentum * Liber in India Hammonem. Ephyre nymphea Oceani filia Ephyren, quam postea Corinthum appellarunt. Sardo Stheneli filia Sardis. Cynaras Paphi filius, filia suæ nomine Smyrnam. Perseus Iouis filius Mycenæ. Semiramis Dercetis filia in Syria Babylonem.

CCLXXVI. Insulae maximæ.

Mauritania posita ad solis occasum in circuitu stadia lxxvj. Aegyptus in sole & austro posita, quem Nilus circumlauat, circuitu stadia * Sicilia in triscelo * posita, circuitu stadia xxxdlxx. * Sardinia in circuitu stadia xcl. Creta in longitudine * & oppida utraq; parte centum possidet circuitu stadia xxc. Cyprus posita est inter Aegyptum & Africam, similis scuto Gallico * circuitu stadia xlic. Rhodos in rotundo posita, circuitu stadia xxc. Eubœa cõsimilis arcui circuitu stadia xxcc. Corcyra, ager bonus, circuitu stadia xxc. Sicyon ager bonus, circuitu stadia mille centum. Tenedos insula contra Ilium circuitu stadia mcc. Corfica, ager pessimus, circuitu stadia mcxx. Cyclades insulae sunt noue, id est Andros, Micos, Delos, Tenedos, Naxos, Seriphus, Gyarus, Tardos, Rhene.

CCLXXVII. Rerum inuentores primi.

Arca Clothio, Lachesis, Atropos, inuenerunt literas græcas septem A.B.H. T.I.Y. * Alij dicunt Mercurium, ex gruuum uolatu: quæ cum uolant, literas exprimunt. Palamedes aut Nauplij filius inuenit æquæ literas undecim * Simonides literas æquæ quatuor t. e. i. q. Epicharmus Siculus literas duas t. & q. Has autem Græcas Mercurius in Aegyptum primus detulisse dicitur, ex Aegypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiam transtulit, quas mater eius Carmenta in Latinas commutauit numero xv. * Apollo in cithara, ceteras adiecit: idem Mercurius & palestram mortales primus docuit. Ceres fruges serere, boues domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstrauit. qui cum seruisset, & sus, id est porcus, quod seuerat effodisset, suem comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus super caput eius positis, eidem Cereri immolauit. Inde primum inuentum est, super hostias molam salis imponere. Velificia primum inuenit Isis. nam dum quæ-

rit Harpocratem filium suum, rate uelificauit. Minerua prima nauem biproram Danao ædificauit, in qua Aegyptum fratrem profugit.

Desunt nonnulla.

FINIS.

CLARIS-

CLARISSIMI VIRI C. IULII HYGINI

NI AVGVSTI LIBERTI POETICON

Astronomicon, Libri quatuor.

DE MVNDI ET SPHAERAE AC VTRIVSQVE

partium declaratione, Liber primus.

Proœmium.

HYGINVS M. Fabio S. P. D.

EST studio grammaticæ artis inductum, non solum uersuum moderatione, quam pauci peruiderunt, sed historiarum quoque uarietate, qua scientia rerum perspicitur, præstare uideo, facilius etiam scriptis tuis perspicui potest, desideras potius scientem quam liberalem iudicem: tamen quo magis exercitatus & nonnullis etiam sapius in his rebus occupatus esse uidear, & ne nihil in adolescentia laborasse dicerer, & imperitorum iudicio desidia subirem crimen, hoc uelut rudimento scientiæ nifus, scripsi ad te. Non ut imperito monstrans, sed ut scientissimum commonens. Sphaeræ figurationem, circulorumque qui in ea sunt notationem: & quæ ratio fuerit, ut non æquis partibus diuiderentur. Præterea terræ marisque diffinitionem, & quæ partes eius non habitantur, ut multis iustisque de causis hominibus carere uideatur, ordine exposuimus. Rursusque redeuntibus ad sphaeram, duo & 40. signa nominatim pernumerauimus. Exinde uniuscuiusque signi historias, causamque ad sidera perlationis ostendimus. Eodem loco nobis utile uisum est persequi eorum corporum deformationes, & in his numerum stellarum. Nec prætermisimus ostendere ad septem circulorum notationem, quæ corpora aut partes corporum peruenirent, & quem admodum ab his diuiderentur. Diximus etiam in æstiuo circuli diffinitione, quærentes quare non idem hyemalis uocaretur: & quid eos sefellerit, qui ita senserint. Et quid in ea parte sphaeræ solis efficiat cursus. Præterea quare circulos in octo partes diuideremus, ordine exposuimus. Scripsimus etiam quo loco circulus æquinoctialis foret constitutus, & quid efficeret ad eum perueniens sol. In eiusdem circuli demonstratione ostendimus, quare Aries inter sidera celerissimus diceretur. Pauca præterea de hyemali circulo diximus. Exinde zodiacum circulum diffiniuimus, & eius effectus: & quare potius 12. signa quam 11. numerent: quid etiam nobis de reliquis circulis uideretur. His præpositis rebus, ad id loci uenimus, ut exponeremus utrum mundus ipse cum stellis uerteretur, an mundo stante uagæ stellæ ferrent, & quid de eo nobis & cõpluribus uideretur, quæ ratione ipse mundus uerteretur. Præterea quare nonnulla signa celerius exorta, serius occiderent: nonnulla etiã tardius cæteris exorta, citius ad occasum peruenirent. Quare etiã quæ signa pariter oriantur, non simul occidant. Eodem loco diximus, quare non essent in sphaera, superiora interioribus hemicycli æqualia, & quot modis stellas uidere non possimus. præterea scripsimus in 12. signorum ortu, quæ de reliquis corpora exoriri, & quæ eodẽ tempore occidere uiderent. Deinde perscripsimus utrum sol cum mundo fixus uerteretur, an ipse per se moueret: et cum ipse per se moueatur, & contra 12. signorum ortus eat, quare cum mundo exoriri & occidere. Deinde protinus de Lunæ cursu pauca proposuimus, & utrum suo alieno lumine uteret. Eclipsis solis & lunæ quomodo fieret: quare luna per eundem circulum iter faciens, celerius sole currere uideat: et quid sefellerit eos qui ita senserint. Quinque stellæ quantū habeant intervallū, & utrum quinque an septem sint: & utrum quinque certæ errent, an omnes: & quinque quomodo currant. Diximus etiam qua ratione priores Astrologi non eodẽ tempore signa & reliquas stellas reuerti dixerint, & quare metā diligentissime obseruasse uideant: & quid reliquæ sefellerit.

fellerit in eadem causa. In his igitur tam multis & varijs rebus non erit mirū aut pertimescendum, quod tantum numerū uersuum scripserimus: neque enim magnitudinem uoluminis, sed rerū multitudinē per nos conuenit spectare. Quod si longior in sermone uisus fuero, non mea facunditate, sed rei necessitate factū existimato: nec si breuius aliquid dixerō, minus idem ualere confidito, quā si pluribus esset audiendum uerbis. Etenim prater nostram scriptionem sphaeræ, quæ fuerunt ab Arato dicta obscurius, persecuti planius ostendimus, ut penitus id quod cœpimus exquisisse uideremur. Quod si uel optimis usus autoribus effecti, ut neque uerius, neque breuius diceret quispiā, non immerito fuerim laudari dignus a uobis, quæ uel amplissima laus hominibus est doctis. Si minus, non deprecamur in hac confectione nostram scientiam ponderari. Ideoque maioribus etiam niti laboribus cogitamus, in quibus & ipsi exerceamur, & quibus uolumus nos probare quid possimus. Etenim necessarijs nostris hominibus scientissimis maximas res scripsimus, non leuibus occupati rebus, populi captamus existimationem: sed ne diutius de eo quod negligimus loquamur, ad propositum ueniamus, & initium rerum demonstrabimus.

De mundo & sphaera.

Mundus appellatur is qui constat ex sole & luna & terra, & omnibus stellis. Sphaera est species quædam in rotundo conformata, omnibus ex partibus æqualis apparens, unde reliqui circuli finiuntur. Huius autem neque exitus, neque initium potest definiri. Ideo quod in rotundo omnes tractus & initia & exitus significari possunt.

De Centro.

Centrum est, cuius ab initio circumductio sphaeræ terminatur, ac terræ positio constituta declaratur.

De Axis.

Dimensio quæ totius ostenditur sphaeræ est, cum ex utrisque partibus eius ad extremam circumductionem recte, ut uirgule perducuntur, quæ dimensio a compluribus axis est appellata. huius autem cacumina, quibus maxime sphaera nititur, Poli appellantur: quorum alter ad aquilonem spectans, Boreus: alter adpositus Austro, Notius est dictus.

De significationibus.

Significationes quædam in circumductionem sphaeræ circuli appellantur, e quibus paralleli dicuntur, qui ad eundem polum constituti finiuntur. Maximi autem sunt, qui eodem centro quo sphaera continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea quæ perspicere aut non uideri possunt. Hic autem incerta ratione diffinitur, quod modo polo subiectus, & circulis his qui paralleli dicuntur, modo duobus extremis & æqualibus nixus, modo alijs partibus adiectus terræ peruidetur ita, ut cunctis fuerit sphaera collocata.

De Polo.

Polus is qui Boreus appellatur, peruideri potest semper. Notius autem, ratione dissimili semper est a conspectu semotus. Naturalis autem mundi statio physice dicitur. ea est enim Boreo polo finita, ut omnia e dextris partibus exoriri, in sinistris occidere uideantur. Exortus enim est subita quædam species obiecta nostro conspectui. Occasus autem pari de causa, ut erepta ab oculis uisa.

De figuratione circulorum sphaeræ.

In finitione mundi circuli sunt paralleli quinque, in quibus tota ratio sphaeræ consistit, prater eum qui zodiacus appellatur, qui quod non ut ceteri circuli certa dimensione finitur, & inclinatio alijs uideatur, loxos a Græcis est dictus. Quinque autem, quos supra diximus, sic in sphaera metiuntur, initio sumpto a polo qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticus uocatur. In 30. partes unumquodque hemisphaerium diuiditur, ita uti dimensio significari uideatur in tota sphaera per 60. partes factas. Deinde ab eodem principio Boreo sex partibus ex utraque finitione sumptis, circulus ducitur, cuius centrum ipse est polus finitus,

A finitus, qui circulus arcticus appellatur, quod intra eum arcturi simulacra, ut in clusa perspiciuntur: quæ signa a nostris ursarū specie ficta, septentriones appellantur. Ab hoc circulo de reliquis partibus quinque sumptis eodem centro quo supra diximus circulus ducitur, qui therinos tropicos appellatur. Ideo quod sol cum ad eum circulum peruenit, æstatē efficit eis qui in aquilonis finibus sunt: hyemem autē, eis quos austris statibus appositos antē diximus. Præterea quod ultra eum circulum sol non transit, sed statim reuertitur, tropicos est appellatus. Ab hac circuli significatione quatuor de reliquis partibus sumptis ducitur circulus æquinoctialis, a Græcis isemerinos appellatus, ideo quod sol cum ad eum orbem peruenit, æquinoctium perficit. hoc circulo facto, dimidia sphaeræ pars constituta perspicitur. E contrario item simili ratione a Notio polo sex partibus sumptis, ut supra de boreo diximus, circulus ductus antarcticus uocatur: quod contrarius est circulo, quæ arcticon supra ei diffiniuimus. Hac diffinitione sphaeræ centroque poli, qui Notius dicitur, quinque partibus sumptis circulus chimerinus tropicus instituitur, a nobis hyemalis, a nonnullis etiam brumalis appellatus. ideo quod sol cum ad eum circulum peruenit, hyemē efficit his qui ad aquilonem spectant, æstatē autē his qui in Austri partibus domicilia constituerunt. Quanto enim abest longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hyeme maiore conflantur, æstate autē hi quibus sol appositus peruidetur. Itaque Aethiopes sub utroque orbe necessariō fiunt. Ab hoc circulo ad æquinoctialem circulum, reliquæ sunt partes quatuor. Ita ut sol per octo partes sphaeræ currere uideatur. Zodiacus autē circulus sic uel optimē diffiniri poterit, ut signis factis, sicut postea dicemus, ex ordine circulus perducatur. Qui autē Læteus uocat, contrarius æquinoctiali, ibi oportet ut eum medium diuidere, & his ad eum peruenire uideatur, semel in eo loco ubi aquila constituitur, iterum autē ad eius signi regionē quod procyon uocatur. Duodecim signorum partes sic diuiduntur. quinque circuli, de quibus supra diximus, ita finiuntur, ut unusquisque eorum diuidatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis lineæ perducantur, quæ circulos significant factos in quibus duodecim signa describantur. Sed a nonnullis imperitiorebus queritur, quare non equis partibus circuli finiantur, hoc est, ut de 30. partibus quinque partes diuidantur, & ita circuli pari ratione ducantur. Id facillime defendi posse confidimus. Cum enim media sphaera diuisa est, eius circuli nullus potest æqualis esse, qui quamuis proximē eum accedat, tamē minor esse uideatur. Itaque qui primum sphaeram fecerunt, cum uellent omnium circulorum æquas rationes esse, pro rata parte uoluerunt significare, ut quanto magis a polo discederetur, hoc minorem numerū partium sumerent in circulis metiendis, quo necesse his erat maiorem circulum definire. Quod etiam ex ipsa sphaera licet intelligere. Quanto magis a polo discedes, hoc maiores circulos fieri, & hac re minorem numerum duci, ut pares eorum uideantur effectus. Et si non in 30. partes unumquodque hemisphaerium diuidatur, sed in alias quotlibet finitiones, tamen eō ratio peruenit eius ac si 30. partes fecisset.

De Zodiaco circulo.

Zodiacus circulus tribus his subiectus, de quibus supra diximus, ex quadam parte contingit æstiuum & hyemalem circulum, æquinoctialem autem medium diuidit. Itaque sol per zodiacum circulum currens, neque extra eum transiens, necessariō cum lignis his, quibus innixus iter conficere uidetur, peruenit ad eos quos supra diximus orbis, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, uer ostendit: & taurum & geminos transiens, idem significat. Sed iam capitibus geminorum circulum æstiuum tangere uidetur: & per cancrum & leonem transiens & uirginem, æstatem efficit. Et rursus a uirginis extrema parte transire, ad æquinoctialem circulum perspicitur. In libra autē æquinoctium conficit, & autumnum significare incipit, ab hoc signo transiens ad scorpium & sagittarium. Deinde protinus incurrit in hyemalem circulum, & capricorno, aquario,

aquario, piscibus hyemem transigit. Itaque ostenditur non per tres ipsos circulos currere, sed zodiacum transiens ad eos peruenire. Sed quoniam de his rebus diximus, nunc terræ positionem definiemus, & mare quibus locis interfusum uideatur, ordine exponemus.

De terra & mari.

Terra mundi mediâ regione collocata, omnibus partibus æquali dissidens interuallo, centrum obtinet sphaeræ. Hanc mediâ diuidit axis in dimensione totius terræ. Oceanus autem regione circumductionis sphaeræ profusus, propè totius alluit fines. Itaque & signa occidentia, in eundem decidere existimantur. Sic igitur & terras contineri, poterimus explanare. Nam quæcunque regio est, quæ inter arcticum & æstiuum finem collocata est, ea diuiditur trifariam, e quibus una pars Europa, altera Africa, tertia Asia uocatur. Europam igitur ab Africa diuidit mare ab extremis Oceani finibus. & Herculis columnis. Asia uerò & Libyam cum Aegypto determinat os Nili fluminis, quod Canopicon appellatur. Asiam ab Europa Tanais diuidit, bifariam se coniiciens in paludem, quæ Mæotis appellatur. Hac igitur definitione facile peruidetur, mare omnibus obiectum finibus terræ. Sed ne uideatur nonnullis mirum, cum sphaera in sexaginta partes diuidatur, ut antè diximus, quare definiuimus ab æstiuo circulo ad arcticum finem duntaxat habitari, sic uel optime defendimus. Sol enim per mediâ regionem sphaeræ currens, nimium his locis efficit feruorem. Itaque quæ finis est ab æstiuo circulo ad hyemalem, ea terra à Græcis *Ἀρκτική* uocatur, quod ne quæ fruges propter exustam terram nasci, neque homines propter nimium ardorem durare possunt: extremæ autem regiones sphaeræ duorum circulorum, quorum alter Boreus, alter Notius uocatur, sine arctici circuli, & eius qui antarcticus uocatur, non habitantur, ideo quod sol est semper ab his circulis longè, uenitque assiduos habent status. Quamuis enim sol perueniat ad æstiuum circulum, tamè longè ab arctico uidebitur fine. id ita esse, hinc quoque licet intelligere. Cum enim sol peruenit ad eum circulum qui hyemalis uocatur, & efficit nobis qui propè eum sumus constituti nimium frigus, qui arbitramur eis locis frigoris esse, qui longius etiam absunt à nobis. Quod cum in hac parte sphaeræ fiat, idem in altera parte definitum putabimus: ideo quod similes eius sunt effectus. Præterea hinc quoque intelligimus illic maximum frigus, & in æstiuo circulo calorem esse, quod qua terra habitatur, eos uidemus qui proxime sunt arcticon finem, uti braccis & eiusmodi uestitu uestiuntur. Qui autem proximi sunt æstiuo circulo, eos æthiopas & perusto corpore esse. Habitat autem sic temperatissimo cælo, cum inter æstiuum circulum & arcticum finem hæc perueniat temperatio, quod ab arctico circulo frigus, ab æstiuo feruor exortus in unum concurrens, mediâ efficit finem temperatam, quæ habitari possit. Itaque cum sol ab eo loco discessit, hyeme necessario conflictamur, quod uentum exorientem non reuerberat sol. Quod cum ueniat in hac definitione, illud quod fieri posse uidemus, ut hyemali circulo quoque aut ad arcticum finem habitari possit, quod pares eodem proueniant casus, certum quidem esse nemo contendit: neque peruenire eò potest quicquam propter interiectum terræ, quæ propter ardorem non habitat.

Sed cum uidemus hanc regionem sphaeræ habitari, illam quoque in simili causa posse constitui suspicamur.

CLARIS-

CLARISSIMI VIRI C. IULII HY-

GINI AVGVSTI LIBERTI, DE SIGNORVM

cælestium historijs, Liber II.

Ed quoniam quæ nobis de terræ positione dicenda fuerunt, & sphaeram totam definiuimus: nunc quæ in ea signa sunt, nominabimus sigillatim. E quibus igitur primum duas arctos & draconem, deinde arctophylaca cum corona dicemus. Cæterum qui engonasin uocatur, exinde lyram cum Olore & Cepheo & eius uxore Cassiopeia, filiaque Andromeda & genero Perseo. Dicemus etiam protinus aurigam, à Græcis *ἄριον* appellatum. Ophiuchum præterea cum sagitta, & aquila, paruoque delphine. Inde equum dicemus, cum eo sidere quod Deltoton uocatur. His corporibus enumeratis, ad duodecim signa perueniemus. Ea sunt hæc, aries, taurus, gemini, deinde cancer cum leone & uirgine. Præterea libra dimidia pars scorpionis, & scorpius cum sagittario, & capricorno. Aquarius uerò cum piscibus reliquas habet partes. His connumeratis suo ordine, est cetus cum Eridano flumine & lepore. Deinde Orion cum cane, & eo signo quod procyon dicitur. præterea est Argo cum Centauro & ara. Deinde hydra cum pisce qui notius uocatur. Horum omnium non inutile uideatur historias proponere, quæ certè aut utilitatem ad scientiam, aut iocunditatem ad delectationem afferent lectori.

Arctos maior.

Igitur, ut supra diximus, initium est nobis arctos maxima. Hanc autem Hesiodus ait esse Calysto nomine, Lycaonis filia, eius qui in Arcadia regnauit, eamque studio uenationis inductam, ad Dianam se applicuisse, à qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Ioue compressam, ueritam Dianæ suum dicere euentum, quod diutius celare non potuit. Nam iam utero ingrauescente prope diem partus, in flumine corpus exercitatione defessum cum recrearet, à Diana cognita est non seruasse uirginitatem: cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit poenam. Erepta enim facie uirginali, in ursæ speciem est conuersa, quæ græcè arctos est appellata. In ea figura corporis Arcada procreauit. Sed ut ait Amphisciarum scriptor, Iupiter simulatus effigiem Dianæ, cum uirginem uenantem ut adiutans persequeretur, amotam à conspectu cæterarum compressit. quæ rogata à Diana, quid ei accidisset, quod tam gradum utero uideretur, illius peccato id euenisse dixit. Itaque propter eius responsum in quam figuram supra diximus, eam Diana conuertit. Quæ cum in sylua ut fera uagaretur, à quibusdam Aetolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio est deducta. Ibi dicitur inscia legis in Iouis Lycei templum se coniecisse, quæ confestim filius secutus est. Itaque cum eos Arcades insecuti interficere conarentur, Iupiter memor peccati, ereptam Calysto cum filio inter sidera collocauit. Eamque Arctum, filium autem Arctophylaca nominauit. de quo postea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, cum Calysto ab Ioue esset compressa, Iunonem indignam in ursam eam conuertisse: quam Dianæ uenanti obuiam factam, ab ea interfectam, & postea cognitam inter sidera collocatam. sed alij dicunt: Cum Calystonem Iupiter esset in sylua persecutus, Iunonem suspicatum, illud quod euenit, contendisse, ut eum manifestò diceret deprehensisse. Iouem autem quo facilius suum peccatum tegeretur, in ursæ speciem conuersam reliquisse. Iunonem autem in eo loco pro uirgine ursam inuenisse, quam Dianæ uenanti ut eam interficeret demonstrasse: quod factum ut perspiceretur, Iouem ægrè tulisse, effigiem ursæ stellis figuratam constituisse. Hoc signum, ut plures dixerunt, non occidit. & qui uolunt aliqua de causa esse institutum, negant Thetis Oceani uxorem id recipere, cum reliqua sidera eò perueniant in occasum: quod Thetis

f Iunonis

Aratus Iunonis sit nutrix, cui Calisto succubuerit ut pellex. † Arietus autē Tegeates A historiarum scriptor, non Calisto, sed Megisto dicit appellatam: & non Lycaonis, sed Cetei filiam, Lycaonis neptem. Præterea Cætea ipsum Engonalin nominari. Reliqua uerò superioribus conueniunt. Quæ res in Nonacri monte Arcadiæ gesta narratur.

Arctos minor.

Quinque & uirgini Hanc Aglaosthenes qui Naxica cōscripsit, ait Cynosuram esse, unam de Iouis nutricibus, ex Idæis nymphis, ab eius quoque nomine & urbem que Hestiaræ uocatur, à Nicostrato & sodalibus eius constitutam: & portum qui ibi est, & agri maiorem partem, Cynosuram appellatam. Hanc autem inter Curetas fuisse, qui Iouis fuerunt administri. Nonnulli & Helicem & Cynosuram nymphas esse Iouis nutrices dicunt, & hac re etiam pro beneficio in mūdo collocatas, & utrasque Arctos nuncupatas, quas nostri Septentriones dixerunt. Sed maiorem arctum complures plaustro similem dixerunt, & *Quæ* *Græcè* appellarunt. Cuius hæc memoriæ prodita est causa. Initio qui sidera peruiderunt, & numerum stellarum in unaquaque specie corporis constituerunt: quod non arctum, sed plaustum nominauerunt, ex septem stellis duæ quæ pariles & maxime in uno loco uiderentur, pro bobus haberentur, reliquæ uerò quinque figuram plaustri simularent. Itaque & quod proximum huic est signum, Bootem nominari uoluerunt: de quo posterius plura dicemus. Aratus quidem non hac re Bootem, nec illud plaustum dicit appellari: sed quod arctum uideatur ut plaustri circum polum, qui boreas appellatur, uersari, & Bootes agitare eam dicatur. In quo non mediocriter uidetur errare. Postea autem de vij. stellis, ut Parmeniscus ait, † quinque sunt à quibusdam astrologis constitutæ, ut ursæ species nō septem stellis perficeretur. Itaque & ille qui antea plaustri sequens Bootes appellabatur, Arctophylax est dictus. Et ipsæ temporibus quibus Homerus fuit, hæc arctos est dicta. De septentrio- *B* nibus enim ille dicit, hanc utroque nomine & arctum & plaustum nominari. Bootis autem nusquam meminit Arctophylax dicit. Incidit etiam compluribus erratio, quibus de causis minor arctos Phœnice appellaretur. & illi qui hanc obseruant, uerius & diligentius nauigare dicantur: & quare si hæc sit certior quam maior, nō omnes hanc obseruent, qui non intelligere uidentur, de qua historia sit profecta ratio, ut Phœnice diceretur. Thales enim qui diligenter de his rebus exquisiuit, & hanc primus arctō appellauit, natione fuit Phœnix, ut Herodotus Milesius dicit. Igitur omnes qui Peloponnesum incolunt, priore utuntur arctō. Phœnices autem quam à suo inuentore acceperunt, obseruant, & hanc studiosius perspicendo, diligentius nauigare existimantur, *generis* & uerè eam ab inuentoris nomine Phœnicen appellant.

Serpens.

Hic uasto copore ostenditur inter duas arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Hesperidum custodisse, & ab Hercule interfectus, à Iunone inter sidera collocatus, quod illius opera Hercules ad eū est profectus, qui horum Iunonis tueri solitus existimatur. Ait enim Pherecydes, Iunonem cum duceret Iupiter uxorem, Terram inuenisse ferentem aurea mala cum ramis. Inde Iunonem admiratam petisse à terra ut in suis hortis sereret, qui erant usque ad Atlantem montem. Cuius filia cum sæpius de arboribus mala decerneret, Iuno dicitur hunc ibi custodem posuisse. hoc etiam signi erit, quod in sideribus supra eum draconem Herculis simulacrum ostenditur, ut Eratosthenes demonstrat: quare quoduis licet intelligere, hunc maxime draconem dici. *Nonnulli enim dixerunt hunc draconem à Gigantibus Mineruæ obiectum esse, cum eos oppugnaret: Mineruam uerò arreptum draconem contortum ad sidera iecisse, & ad ipsum axem cœli fixisse. Itaque adhuc eum implicato corpore uideri, ut nuper ad sidera perlatum.

Arctophy

Arctophylax.

A De hoc fertur, quod sit Arcas Calystonis & Iouis filius, quem dicitur Lycaon cum Iupiter ad eum in hospitium uenisset, cum alia carne cōcissum pro epulis apposuisse. Studebat enim scire, si deus esset, qui suum hospitium delideraret. Quo facto non minori poena est affectus. nam statim Iupiter mensa proiecta, domum eius fulmine incendit. Ipsum autem in figuram lupi conuertit. At pueri membra collecta & composita in unum, dedit cuidam Aetolorum alendum. qui adolescens factus, in syluis cum uenaretur, inscius uidit matrem in ursæ speciem conuersam: quam interficere cogitans, persecutus est in Iouis Lycei templum: quod & qui accessisset, mors poena erat Arcadum lege. Itaque cum utrunque necesse esset interfici, Iupiter eorum misertus, ereptos inter sidera collocauit, ut antè diximus. Hic autem è facto sequens ursam perspicitur, & arctum seruans Arctophylax est appellatus. Nonnulli hunc dixerunt Icarium, Erigones patrem, cui propter iusticiam & pietatem existimatur Liber pater uinum & uitam & uiam tradidisse, ut ostēderet hominibus quomodo sereretur, & quid ex eo nasceretur: & cum esset natum id, quomodo uti oporteret. qui cum se uisisset uitam, & diligentissime administrando floridam falce fecisset, dicitur hircus in uineam se coniecisse: & quæ ibi tenerima folia uideret, decerpisse. quo facto, Icarium animo irato tulisse, eumque interfecisse, & ex pelle eius utrem fecisse, ac uento plenum præligasse, & in medium proiecisse, suosque sodales circa eum saltare coëgisse. Itaque Eratosthenes ait, *Ἰκαρίον* *πρὸς τὰ πόδια τῶν ἀστέρων ἀρξάμενον*. Alij dicunt, Icarium cum à Libero patre uinum accepisset, statim utres plenos in plaustum imposuisse. Hac re etiam Bootem appellatum. qui cum perambulans Atticorum fines, pastoribus ostenderet, nonnulli eorum auuiditate plenū nouo genere potus inducti, somno consopitū. Atque ut alij aliam se in partem reijciunt, ut semimortua membra iacentes, alia ac decebat loquebantur: reliqui eorum arbitrati uenenum ab Icario datum pastoribus, ut eorum pecora abigeret in suos fines, Icarium interfectum in puteum deiecerunt: sed, ut alij demonstrant, secundum arborem quandam defoderunt. Qui autem obdormierant, experrecti, cum se nunquam melius quiesse faterentur, ac requirerent Icarium, ut pro beneficio munerarentur, interfectores eius animi conscientia permoti statim se fugæ mandauerunt, & in insulam Aetolorum peruenerunt: à quibus ut hospites recepti, domicilia sibi constituerunt. At Erigone Icarij filia permota desiderio parentis, cū eum non redire uideret, ac persequi eum conaretur, canis Icarij, cui Mera fuerat nomen, ululans ut obitum domini lacrymari uideretur, redit ad Erigonem: cui nō minimam cogitata mortis suspicionem ostendit. Neque enim puella timida suspicari debebat nisi patrem interfectum, qui tot dies ac menses abesset. At canis uestem eius tenens dentibus, perducit ad cadaver. quod filia simulac uidit, desperata spe, solitudine ac pauperie oppressa, multis miserata lacrymis, in eadem arbore, sub qua parens sepultus uidebatur, suspendio mortem sibi consciiuit: cui mortuæ canis spiritu suo parētauit. Nonnulli hunc in puteum se deiecisse dixerunt, Anigrum nomine: quare postea neminem ex eo puteo bibisse, memoriæ tradiderunt. Quorum casum Iupiter miseratus, in astris corpora eorum deformauit. Itaque complures Icarium Bootem, Erigonem uirginem nominauerunt, de qua posterius dicemus. Canem autem sua appellatione & specie Caniculam dixerunt, quæ à Græcis quod ante maiorem canem exoritur, Procyon appellatur. Alij hos à Libero patre figuratos inter sidera dicunt. Interim cum in finibus Atheniensium multæ uirgines sine causa suspendio sibi mortem consciscerent, quod Erigone moriens erat precata, ut eodem leto filia Atheniensium afficerentur, quo ipsa foret obitura, nisi Icarij mortem persecuti, & eum forent ultri. Itaque cum id euenisset, ut antè diximus, petentibus eis, Apollo dedit responsum: Si uellent euentu liberari, Erigone satisfaceret.

Oui uideatur Lycaon ipsa pro Bootes accipere li. 6. Fastorū. sic enim inquit: Tertia post nas remouere Lycaon Phœbe fertur, & a tergo non habet ursam metum.

Bootes

f 2 Qui

Aletide

Qui quod ea se suspenderat, instituerunt, uti tabula interposita pendente funibus se facerent, ut qui pendentes, uento mouerentur. Quod sacrificium solenne instituerunt: itaque & priuatim & publice faciunt, & id Aletidas appellant, quod eam patrem persequentem cum cane, ut ignotam & solitariam oportebat, mendicam appellabant, quas Graeci aletidas nominant. Præterea canicula exoriens æstu eorum loca & agros fructibus orbabat, & ipsos morbo affectos pœnas Icario cum dolore sufferre cogebat, quod latrones recepissent, quorum rex Aristeus Apollinis & Cyrenes filius, Actæonis tempore petijt à pariete, quo pacto calamitate ciuitatem posset liberare. quem deus iubet multis hostijs expiare. Icarij mortem & ab Ioue petere, ut quo tempore canicula exoriretur, dies quadraginta uentum daret, qui æstum caniculæ mederetur. Quod iussu Aristeus confecit, & à Ioue impetrauit, ut Etæsiæ flarent, quas nonnulli Etæsiæ dixerunt, quod quotannis certo tempore exoriuntur: Græcè enim ἑτὸς, annus Latine est. Nonnulli etiam Aetæsiæ appellauerunt, quod expositæ sunt ab Ioue, & ita concessæ. Sed hoc in medio relinquatur, ne nos omnia præripuisse existimemur. Sed ut ad propolitum reuertamur. Hermippus qui de sideribus scripsit, ait Cererem cum Iasione Electræ & Coryti filio concubuisse: quamobrem fulmine percussus, complures cum Homero dixerunt. Ex his, ut Petellides Gnosius historiarum scriptor demonstrat, nascuntur filij duo, Philomelus & Plutus, quos negant inter se cōuenisse. Nam Plutum qui ditior fuit, nihil fratri suo de honis cōcessisse: Philomelum autem necessario adductum, quodcumque habuit, eò boues duos emisse, & ipsum primum plaustrum fabricatum esse. Itaque arando & colendo agros ex eo se aluisse: cuius matrem miratam inuentum, ut arantem eum inter sidera constituisse, & Bootem nominasse. Ex hoc autem Pareanta demonstrat natum, qui de suo nomine Pari & oppidum Parona appellauit.

Corona.

Hæc existimatur Ariadne fuisse, à Libero patre inter sidera collocata. Dicitur enim in insula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primū munerij accepisse à Venere & Horis, cum omnes dii in eius nuptijs dona conferrent: sed (ut ait qui Cretica conscripsit) quò tempore Liber ad Minoa uenit, cogitans Ariadnem comprimere, hanc coronam ei munerij dedit: qua delectata, non recusauit conditionem stupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Theseus existimatur de tenebris labyrinthi ad lucem uenisse, quod aurum & gemmæ in obscuro fulgorem luminis efficiebant. Qui Argolica scripserunt, hanc afferunt causam, quod Liber cum impetrasset à parente, ut Semelem matrem ab inferis reduceret, & quærens ad eos descensionem, ad Argiuorum fines peruenisset, obuium ei quendam factum, nomine Hypolipnum, hominem dignum eius seculi: qui petenti Libero, descensionem monstrauit. Hunc autem cum uidisset Hypolipnus puerum ætate miranda, corporis pulchritudine reliquis præstātem, mercedem petijisse ab eo, quæ sine detrimento eius daretur. Liberum autem matris cupidum, si eam reduxisset iurasse, quod uellet se facturum, ita tamen quod Deus homini impudenti iuraret, pro quo Hypolipnus descensum monstrauit. Igitur cum Liber ad eum locum uenisset, & uellet descendere, coronam quam à Venere acceperat deposuit in eo loco, qui Stephanus factio appellatus. Noluit enim secum ferre, ne immortale donum mortuorum tactu coinquinaretur: qui cum matrem incolumen reduxisset, coronam dicitur in astra collocasse, ut æterna memoria nominis efficeretur. Alij dicunt hanc coronam Thesei esse, & hac re propter eum collocatam. Nam qui dicitur in astris Engonasin, is Theseus esse existimatur: de quo posterius plura dicemus. Dicitur enim, cum Theseus Cretam ad Minoa cum septem uirginibus & sex pueris uenisset, Minoa de uirginibus Peribœam quandam nomine, candore corporis inducūm, cōprimere uoluisse, quod cum Theseus passurum se negaret, ut qui Neptuni filius

esset,

A esset, & ualeret contra tyrannum pro uirginis incolumitate decertare. * Itaque cum non iam de puella, sed de Thesei genere controuersia facta fuisset, utrum is Neptuni filius esset, nec ne, dicitur Minos annulum aureum de digito sibi detraxisse, & in mare proiecisse: quem referre iubet Thesea, si uellet se credi Neptuni filium esse. Se enim ex Ioue procreatum facile posse declarare. Itaque comprecatus patrem petijt aliquid, ut satisfaceret se ex eo natum: statimque tonitrum & fulgorem cœli, indicium significationis fecisse. Simili de causa Theseus sine ulla præfatione, aut religione parentis, in mare se proiecit: quem cōfestim delphinum magna multitudo mari prouoluta, lenissimis fluctibus ad Nereidas perduxit: à quibus annulum Minois, & à Theide coronā quam nuptijs à Venere munerij acceperat, retulit, compluribus lucentem gemmis. Alij autem à Neptuni uxore accepisse dicunt. Coronam Ariadnæ Theseus dono dicitur dedisse, cum ei propter uirtutem & animi magnitudinē uxor esset concessa: hanc autem post Ariadnes mortem, Liberum inter sidera collocasse.

Engonasin.

Hunc Eratosthenes Herculem dicit, supra draconē collocatum, de quo antè diximus, eumque paratum ut ad decertandum, sinistra manu pellem leonis, dextera clauam tenentem. Conatur interficere draconem Hesperidū, qui nunquam oculos aperuisse somno coactus existimatur, quo magis custos esse demonstratur. De hoc etiam Panyasis in Heraclea dicit. Horum igitur pugnam Iupiter admiratus, inter astra constituit. Habet enim draco caput erectum, Hercules autem dextro genu nixus, sinistro pede capitis eius dextram partem opprimere conatur, dextra manu sublata ut feriens, sinistra proiecta cum pelle leonis, ut is quā maxime dimicās appareat. & si sit, qui negat hic, (ut Aratus) quicquam posse demonstrari, tamen conabimur ut aliquid uerisimile dicamus. Aratus autem, ut supra diximus, hūc Cetea Lycaonis filium, Megistus patrem dicit esse, qui uidetur ut lamentans filiam, in urse figurā conuersam, genu nixum palmas aduersas tendere ad cœlum ut eam sibi dñ restituant. Hegesianax autem Thesea dixit esse, qui Trœzene saxum extollere uidetur, quod existimatur Aegeus sub eo saxo Pelopium ensē posuisse, & Aethræ Thesei matri prædixisse, ne antè eum Athenas mitteret, quā lapide sublato sua uirtute potuisset gladium referre. Itaque niti uidetur, quā altissime potest, ut extollat. Hac etiam de causa nonnulli lyram, quæ proxima est ei signo collocata, Thesei esse dixerunt, quod ut eruditus omnium artium, lyram quoque didicisse uidebatur. Id quoque Anacreon dicit, ἀλλ' ἂν ποῦτος ἔσο Λύρη. Alij dicunt Thamirin à Musis excæcatum, ut supplicem ad genua iacentem: dicunt alij, Orpheā à Thracijs mulieribus interfici, quod uiderit Liberi patris initia. Aeschylus autē in fabula quæ inscribitur Prometheus Lyomenos, Herculem ait esse non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules à Geryone boues abduxerit, iter fecisse per Ligurum fines, quos conatos ab eo abducere pecus, manus contulisse, & quā plures eorum sagittis confixisse. Sed postquam Herculi tela deficerent, multitudine barbarorū & inopia armorum defessum, se ingeniculasse, multis iam uulneribus acceptis. Iouem autem misertum filij, curasse ut circa eum magna copia lapidum esset, quibus se Herculem defendisse, & hostes fugasse. Itaque Iouem in similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. Hunc etiam nonnulli Ixiona brachijs uinctis esse dixerunt, quod uim Iunoni uoluerit afferre. Alij Prometheā in monte Caucaſi uinctum.

Lyra.

Lyra autē inter astra cōstituta est, hac, ut Eratosthenes ait, de causa, quod initio à Mercurio facta de testudine, Orpheo est tradita, qui Calliopes & Oeagri filius fuit, eius rei maxime studiosus. Itaque existimatur suo artificio feras etiam ad se audiendi causa allicuisse, qui querens uxoris Eurydices mortem, ad inferos descēdisse existimatur, & ibi deorum progeniem suo carmine

laudasse,

De his campis
lapide complu-
tis etiam Cato
in Originibus.
& Mela lib. 26
Geog. meminit

laudasse, præter Liberum patrem: hunc enim obliuione ductus prætermisit, ut Oeneus in sacrificio Dianam. postea igitur Orpheus, ut etiam plures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedoniam diuidit à Thracia, sed ut Eratosthenes ait, in Pangæo sedens, cum cantu delectaretur, dicitur ei Liber bacchas obieciſſe, quæ corpus eius decerperent interfecti. Sed alij dicunt, quod initia Liberi sit speculatus, id ei accidisse. Musas autem collecta membra sepulturæ mandasse: & lyram quo maximè potuerunt beneficio, illius memoriæ causa figuratam stellis inter sidera constituisse, Apollinis & Iouis uoluntate, quod Orpheus Apollinem maximè laudaret. Iupiter uerò filio beneficium concessit. Alij autem dicunt Mercurium, cum primum lyram fecisset, in Cyllene monte Arcadiæ, septem chordas instituisse ad Atlantidum numerum, quod Maia una ex illarum numero esset, quæ Mercurij est mater. Deinde cū postea Apollinis boues abegisset, deprehensus ab eo, quo sibi facilius ignosceret, petenti Apollini ut liceret sibi se dicere inuenisse lyram, concessit, & ab eo uirgulam quandam muneri accepit: quam manu tenens Mercurius, cum proficisceretur in Arcadiam, & uidisset duos dracones, inter se coniuncto corpore, alium alium appetere, ut qui dimicare inter se uiderentur, uirgulam inter utrumque proiecit. Itaque discesserunt: quo facto, eam uirgulam pacis causa dixit esse constitutam. Nonnulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones implicatos uirgula faciunt, quod initium Mercurio fuerat pacis. Eius exemplo, & athletæ in reliquis eiusmodi certationibus uirgula utuntur. Sed ut ad propositum reuertamur. Apollo lyra accepta dicitur Orpheam docuisse: & postquam ipse citharam inuenerit, illi lyram concessisse. Nonnulli dixerunt Venerem cum Proserpina ad iudicium Iouis uenisse, cui earum Adonin concederet, quibus Calliopen à Ioue datam iudicem, quæ musa Orphei est mater. Itaque iudicasse, uti dimidiam partem anni earum unaquæque possideret. Venerem autem indignatam, ut non sibi proprium concessisset, obieciſſe omnibus quæ in Thracia sunt mulieribus, ut Orpheam amore inducta, ita sibi quæque appeteret, ut membra eius discerperent. cuius caput in mare de monte perlatum, fluctibus in insulam Lesbion est reiectum: quod ab his sublatum, & sepulturæ est mandatum. pro quo beneficio ad musicam artem ingeniosissimi existimantur esse. Lyra autem à Musis (ut antè diximus) in astra constituta est. Nonnulli aiunt, quod cum Orpheus primus puerilem amorem induxerit mulieribus, uisum contumeliā fecisse, & hac re ab eis interfectum.

Olor.

concupisceret

HVnc Græci Cygnum appellant: quem complures propter ignotā historiam illis, communi genere auium Ornin nominauerunt, de quo hæc memoriæ prodita est causa. Iupiter cum amore inductus, Nemelin diligere cepisset, neque ab ea ut secum cubaret impetrare potuisset, hac cogitatione amore est liberatus. Iubet enim Venerem aquilæ simulatā se sequi, ipse in olorem conuersus, ut aquilam fugiens ad Nemelin fugit, & in eius gremio se collocauit. quem Nemesis non aspernata, amplexum tenens, somno est consopita: quam dormientem Iupiter compressit. Ipse autem auolauit, & quia ab hominibus altè uolans cælo uidebatur, inter sidera dictus est esse constitutus. quod ne falsum uideretur, Iupiter è facto eum uolantem & aquilam consequentem collocauit mundo. Nemesis autē, ut quæ auium generi esset iuncta, mensibus actis, ouum procreauit. quod Mercurius auferens detulit Spartam, & Leda sedenti proiecit in gremium: ex quo nascitur Helena, cæteris corporis specie præstans, quam Leda suam filiam nominauit. Alij autem cum Leda Iouē concubuisse in olorem conuersum dixerunt, de quo in medio relinquimus.

Cepheus.

HVnc Euripides, cum cæteris, Phœnicis filiū, Aethiopum regem esse demonstrauit, Andromedæ patrem, quam ceto propositam notissimæ historiæ

Astoriæ dixerunt. Hanc autem Perseum, à periculo liberatam, uxorem duxisse: itaque ut totum genus eorum perpetuò maneret, ipsum quoque Cepheam inter sidera superiores numerasse.

Cassiopeia.

DE hac Euripides & Sophocles & alij plures dixerunt, ut gloriata sit, se forma Nereidas præstare: pro quo facto inter sidera sedēs, in siliquastro constituta est: quæ propter impietatem, uertente se mundo, resupinato capite ferri uidetur.

Andromeda.

Hæc dicitur Minervæ beneficio inter astra collocata propter Persei uirtutem, quod eam ceto propositam à periculo liberarat: nec enim ab ea minorem animi beneuolentiam pro beneficio accepit. Nam neque pater Cepheus, neque Cassiopeia mater, ab ea potuerunt impetrare quin parentes ac patriam relinquerent, Persea sequeretur. sed de hac Euripides hoc eodē nomine fabulam commodissimè scribit.

Perseus.

Hic nobilitatis causa, & quod inusitato genere concubitionis esset natus, ad sidera dicitur peruenisse. qui missus à Polydectæ Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eum dilexisse existimatur, talaria & petasum accepit. Præterea galeam, qua indutus ex aduerso non poterat uideri. Itaque Græci galeam dixerunt esse, non ut quidam inscientissimè interpretatur eum Orci galea usum, quæ res nemini docto potest probari. Fertur etiam à Vulcano falcem accepisse ex adamante factam, qua Medusam Gorgonam interfecit, quod factum nemo conscripsit. Sed ut ait Aeschylus Tragœdiarum scriptor in Phorcis, Grææ fuerunt Gorgonum custodes, de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus, quæ utraque uno oculo usæ existimantur. Et ita suo quæque tempore accepto oculo uigilias egisse. Hunc Perseus una earum tradente exceptum, in paludem Tritonida proiecit. Itaque custodibus excacatis, facile Gorgonam somno consopitam interfecit. Cuius caput Minerva in pectore dicitur habere collocatum. Euhemerus quidem Gorgonam à Minerva dicit interfectam. De qua alio tempore plura dicemus.

Hermochus.

HVnc nos aurigā Latine dicimus, nomine Erichthoniū, ut Eratosthenes monstrat. quem Iupiter cum uidisset primum inter homines equos quadrigis iunxisse, admiratus est ingenium hominis, ad Solis inuenta accessisse, quod princeps quadrigis inter deus est usus. sed Erichthonius & quadrigas, ut antè diximus, & sacrificium Minervæ, & templum in arce Atheniensium, primus instituit. de cuius progenie Euripides ita dicit, Vulcanum Minervæ pulchritudine corporis inductum, petiisse ab ea, ut sibi nuberet, neque impetrasse: & cepisse Minervā sese occultare in eodem loco, qui propter Vulcani amorem Hephestius est appellatus. quod persecutum Vulcanum, ferunt cepisse ei uim asferre. & cum plenus cupiditatis ad eam ut complexui se applicaret ferretur, repulsus, effudit in terram uoluptatem. Quod Minerva pudore permota, pede puluerem iniecit. Ex hoc autē nascitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum dissensione nomen possedit. Eū dicitur Minerva in cistella quadam, ut mysteria contextū ad Erechthei filias detulisse, & his dedisse seruadum: quibus interdixit, ne cistellā aperient. Sed ut hominum est natura cupida, ut eo magis appetant quo interdicitur sapius, uirgines cistellam aperuerunt, & anguem uiderunt. Quo facto, insania à Minerva iniecta, de arce Atheniensium se præcipitauerunt. Anguis autē ad Minervæ clypeum confugit, & ab ea est educatus. Alij autem anguinā tantum crura habuisse Erichthonium dixerunt, eumque primo tempore adolescentiæ ludos Minervæ Panatheneas fecisse, & ipsum quadrigis cucurrisse, pro quibus factis inter sidera dicitur collocatus. Nonnulli qui de sideribus scripserunt, hunc natione Argeū, Orsilochū nomine,

nomine, primum quadrigarum inuentorem esse dixerunt, & pro inuentione A siderum locum possedisse. Alij autem hunc Mercurij filium ex Clytia natum, nomine Myrtilum Oenomai aurigam diffinierunt, cuius post notā omnibus mortem parens corpus in mundo constituisse existimatur. Huius in humero sinistro capra instare, & in manu sinistra hœdi uidentur formati: de quibus nonnulli ita dicunt. Olenum quendam fuisse nomine Vulcani filium. Ex hoc duas nymphas Aega & Aelicem natas, quæ Iouis fuerunt nutrices. Alij autem ab eis etiam urbes quasdam appellari dixerunt. & Olenon in Aulide, Aelicem autē in Peloponneso, & Aegam in Aemonia nominari, de quibus Homerus in Iliados secundo dicit. Parmeniseus autē ait Melissea quendam fuisse Crete regem, ad cuius filias Iouē nutriendum esse delatū: quæ quod lac non habuerint, capram ei admisisse, Amaltheam nomine, quæ dicitur eum educaſſe. Hæc autem geminos hœdos solitam esse procreare, & ferē eo tempore peperisse, quo Iupiter nutriendus est allatus. Itaq; propter beneficium matris & hœdos quoq; dicitur inter sidera collocasse. hos autem hœdos Cleostratus Tenedius dicitur primus inter sidera ostendisse. Museus autē dicit Iouis nutrices Athe midem & Amaltheam nymphas, quibus eum mater Ops tradidisse existimatur. Amaltheam autem habuisse capram quandam, ut in delicijs, quæ Iouē dicitur aluisse. Nonnulli etiā Aegam Solis filiā dixerunt, multo candore corporis præstantem, cui cōtrarius pulchritudini horribilis aspectus exiſtebat, quo Titanes perterriti, petierunt à Terra ut eius corpus obscuraret: quā terra specu- quodam celasse dicitur in insula Creta, quæ postea Iupitris fuisse nutrix, ut antē ostendimus, demonstratur. Sed cum Iupiter fidens adoleſcentiā, bellum contra Titanas appareret, respōsum est ei, si uincere uellet, ut Aegos pelle tectus & capite Gorgonis bellum administraret, quam Aegida Græci appellarunt. Itaque factō eo quod suprà declarauimus, Iupiter Titanas superans regnum est adeptus, & reliqua ossa ægos caprina pelle contexta anima donauit, & stellis figuratam memoriæ commendauit: & postea quibus ipse uicerat tectus, Minervæ concessit. Euemerus ait Aegam quandam fuisse Panos uxorem, eam compressam à Ioue peperisse, quem uiri sui Panos diceret filium. Itaque puerum Aegyptiana, Iouē uerō Aegiochum dictum: qui, quod eum diligebat plurimum, inter astra capræ figura memoriæ causa collocauit.

Ophiuchus.

Ophiuchus, qui apud nostros scriptores Anguitenens dictus est, supra Scorpionem constitutus, tenēs manibus anguem, medium corpus eius implicantem. Hunc cōplures Carnubutam dixerunt nomine, Getarum regē, qui sunt in Mysia regione, fuisse, qui eodē tempore regno est potitus, quo primum semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cū sita beneficia largiretur hominibus, Triptoleum, cuius ipsa fuerat nutrix, in curru draconum collocatum: qui primus hominum una rota dicitur usus, ne cursu moraretur, iussit omnium nationum agros circumeuntem semina partiri, quo facilius ipsi posteriq; eorum à fero uictu segregarentur. qui cum peruenisset ad eum, quem suprà diximus Getarum regem, ab eo primum hospitalliter acceptus, deinde nō ut beneficijs aduena & innocēs, sed ut crudelissimus hostis insidijs captus, aliorum dum paratus est producere, suam penē perdidit uitam. Carnabutæ enim iussu, cum draco unus eorum esset interfectus, ne cum Triptolemus sensisset insidias sibi parari, currus prælidium sibi constituere speraret, Ceres eō uenisse, & erepto adoleſcenti currum, dracone altero subiecto, reddidisse: regem autē pro cōcepto maleficio pœna nō mediocri affecisse, narratur. Hegelianax dicit, Cererem memoriā hominum causa, ita Carnubutam sideribus figurasse, manibus tenentem, ut interficere draconem existimeretur. qui ita uixerat acerbē, ut iocundissimam sibi conscisceret mortem. Alij autem Hercule esse demonstrat, in Lydia apud flumē Sagarim, anguem interficien-

Minasceas. alij sic legūt: Minasceas dicit Iouem nutritum à Themide & Amalthea nympha.

Iouis

Ainterficiētem, qui & homines complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro quo factō à regina Omphale quæ ibi regnabat, multis ornatū munibus Argos remissum. Ab Ioue uerō propter fortitudinem inter sidera collocatum. Nonnulli etiam Triopam Theſſalorum regem dixerunt esse, qui cum suum domicilium regere conaretur, Cereris ab antiquis collocatum diruit templum. Pro quo factō à Cerere fame obiecta, nunquam postea frugibus ullis saturari potuisse existimatur. Nouissimē propē ad terminum uitæ, dracone obiecto mala plurima perpeſſus, aliquādo mortem adeptus, in astra Cereris uoluntate est constitutus. Itaq; adhuc uidetur eum draco circumplexus, æterna merentem afficere pœna. Polizeius autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonstrat, qui Rhodijs auxilio maximo fuisse demonstratur. Nam cum eorum insulam serpentium multitudine occupatam, ciues Ophiusam appellassent, & in ea multitudine ferarum, draco fuisset ingenti magnitudine, qui plurimos eorum interfecisset, & patria denique deserta carere cōegisset: dicitur Phorbas Triopæ filius ex Hyocla Mirmydonis filia natus, eō tempeſtate delatus, omnes feras & eum draconem interfecisse: qui cum maxime Apollini dilectus esset, locatus in cœlo interficiens draconem, laudis & memoriæ causa uidetur. Itaque Rhodij quotienscunque à litore longius prodeunt classes, prius sacrificant Phorbantis aduentui, ut illis talis euentus inopinata uirtutis accidat ciuibz, qualis inscium Phorbanta futuræ laudis ad sidera gloriæ pertulit casus. Complures etiam astrologi hunc Aesculapium finxerunt, quem Iupiter Apollinis causa inter astra collocauit. Aesculapius enim cum esset inter homines, & tantum medicina cæteris præstaret, ut non satis ei uideretur hominum dolores leuare, nisi etiam mortuos reuocaret ad uitam, nouissimē fertur Hippolytum, qui iniquitate nouercæ & inscitia parentis erat interfectus, sanasse. ita Eratosthenes dicit. Nonnulli Glaucum Minoos filium, eius opera reuixisse dixerunt: pro quo, ut peccato, Iouem domum eius fulmine incendisse. Ipsum uerō propter artificium & Apollinem eius patrem inter sidera anguem tenentem constituisse, ut quidam dixerunt, hac de causa anguem tenere dicitur, quod cum Glaucum cogeretur sanare, cōclusus quodam loco secreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillum eius arrepsisse. quem Aesculapius mente commotus interfecit bacillo, fugiētem feriens sapius. Postea fertur alter anguis eodem uenisse, ore ferens herbam, & in caput eius imposuisse: quo factō, loco fugisse, quare Aesculapius usum eadem herba, & Glaucum reuixisse. Itaque anguis & in Aesculapij tutela, & in astris dicitur collocatus. qua consuetudine ducti posterius eius tradiderunt, ut reliqui medici anguibz uterentur.

Sagitta.

Hanc unam de Herculis telis esse demonstrat, qua aquilam dicitur interfecisse, quæ iecinora Promethei fertur exedisse: de quo pluribus uerbis dicere, nō uidetur inutile. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immortalium sacrificia administrarent, soliti sunt totas hostias in sacrorum consumere flamma. Itaque cum propter sumptus magnitudinem sacrificia pauperibus non contingerent, Prometheus, qui propter excellentiam ingenij miram, homines finxisse existimatur, recusatione dicitur ab Ioue impetrasse, ut partem hostiæ in ignem proijcerent, partem in suo consumerent usu. Id quæ postea consuetudo firmavit: quod cum facile à deo, non ut ab homine avaro, impetrasset, ipse Prometheus immolat tauros duos, quorum primum iocinora cum in ara posuisset, reliquam carnem ex utroque tauro in unum composita, corio bubulo texit. Ossa autem quæ circum fuerunt, reliqua pelle contexta, in medio collocauit: & Ioui fecit potestatem, ut quam uellet eorum consumeret partem. Iupiter autem, & si non pro diuina fecit cogitatione, nec ut deum licebat, omnia quæ debuit antē providere, sed (quoniam credere in-

stituiamus

stituitur historijs) deceptus à Prometheo, utrumque putans esse taurum, de. A
legit ossa pro sua dimidia parte. Itaque postea in solennibus & religiosis sacri-
ficijs carne hostiarum cōsumpta, reliquias, quæ pars fuit deorum, eodem igni
comburent. Sed ut ad propositum reuertamur, Iupiter cum factum rescisset,
animo permoto mortalibus eripuit ignē, ne Promethei gratia plus deorum
potestate ualeret, ne ue carnis usus utilis hominibus uideretur, cum coqui nō
posset. Prometheus autem cōsuetus insidiari, sua opera ereptum mortalibus
ignem restituere cogitabat. Itaque ceteris remotis, uenit ad Iouis ignem: quo
diminuto & in ferulam coniecto, lætus ut uolare non currere uideretur, feru-
lam iactās, ne spiritus interclusus uaporibus extingueret in angustia lumen.
Itaque homines adhuc plerunq; qui læticia fiunt nuncijs, celerrimē ueniunt.
Præterea totum à certatione ludorum cursoribus instituerunt ex Promethei
consuetudine, ut currerent lampadem iactantes. Pro quo Iupiter facto mor-
talibus parem gratiam referēs, mulierem tradidit his, quam à Vulcano factam
deorum uoluntate omni munere donauit. Itaque Pandora est appellata. Pro-
metheum autem in monte Scythiæ, nomine Caucaſo, ferrea catena uinxit:
quem alligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragœdiarum scriptor
dixit. Præterea admisit ei aquilam, quæ assidue noctu renascentia iocinora
exesset. Hanc autem aquilam nonnulli ex Typhone & Echidna natam: alij
ex Terra & Tartaro, complures à Vulcano factam: Polyzeus autem Vulcani
factam manibus demonstrat, animamq; ei ab Ioue traditam dicunt. Sed eius
de solutione hanc memoriæ proditam esse causam. Cum Iupiter Thetidis cō-
nubium pulchritudine corporis inductus peteret, neq; à timida uirgine im-
petraret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parca cecinisse fe-
runt fata, quæ perfici natura uoluit rerum: dixerunt enim, quicumque The-
tidis fuisset maritus, eius filium patria fore laude clariorē, quod Prometheus
non uoluntate, sed necessitudine uigilans, auditum Ioui nunciauit. qui ueri-
tus, ne id quod ipse Saturno patri fecisset, in simili causa patris regno priuatus
cogeretur, destitit Thetim uelle ducere uxorem, & Prometheo pro beneficio
meritam retulit gratiam eumq; uinculis liberauit neque quod illi fuerat iura-
tus remisit, uacuum omni alligatione futurum. Sed memoriæ causa ex utraq;
re, hoc est lapide & ferro sibi digitum uincire iussit. qua consuetudine homi-
nes usi, quo satisfacere Prometheo uiderentur, annulos lapide & ferro conclu-
sos habere cœperunt. Nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, ut se uicto-
rem impune peccasse diceret. Itaque homines in maxima læticia uictoresq; co-
ronas habere constituerunt. Id in exercitationibus & conuiuijs perspicere li-
cebit: sed opinio est. ad initium & interitū aquilæ reuertamur. Hercules mis-
sus ab Eurystheo ad Hesperidum mala, nescius uia deuenit ad Promethea,
quem in Caucaſo monte uinctum supra diximus. A quo uia demonstrata,
partaq; uictoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem, de quo antē di-
ximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio redderet. Nam cōfestim
honorem quem potuit reddidit merenti. * Qua dimissa, homines instituerunt
ut hostijs immolatis iocinora consumerent in deorum altaribus, ut saturare
eos per uiscera uisceribus Promethei uiderentur. Vt Eratosthenes autem de
sagitta demonstrat, hac Apollo Cyclopes interfecit, qui fulmen Iouis fecerūt,
quo Aesculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem sagittam in
Hyperboreo monte Apollinem defodisse. cum autem Iupiter ignouerit filio,
ipsam sagittam uento ad Apollinem perlatam, cum frugibus quæ eo tempore
nascebantur. Hanc ergo ob causam inter sidera demonstratur.

De Aquila.

Aquila hæc est quæ dicitur Ganymedē rapuisse, & amanti Ioui tradidisse.
Hanc etiā Iupiter primus ex auisū genere delegisse sibi existimatur, quæ
sola tradita est memoriæ, contra solis orientis radios contendere ualere. Itaque
super

Deest, & aquila
lam quæ iecur
eius excedebat,
sagittis interfe-
cit, aut simile
quidpiam.

A super aquarium uolare uidetur. Hunc enim cōplures Ganymedem esse finxe-
rūt. Nonnulli etiā dixerunt Meropen quendā fuisse, qui Coam insulam tenue-
rit regno, & à filia nomine Coon, & homines ipsos à se Meropas appellaret.
Hunc autem habuisse uxorem nomine Ethemeam, genere Nympharum pro-
creatam: quæ cum desierit colere Dianam, ab ea sagittis figi cœpit. Tandem
à Proserpina uiuam ad inferos arreptam esse. Meropem autem desiderio uxo-
ris permotum, mortem sibi consciscere uoluisset. Iunonem autem misertā eius,
in aquilam corpus eius conuertisse, & inter sidera constituisse: ne, si hominis
effigie eum collocaret, nihilo minus memoriā tenens, coniugis desiderio mœ-
reret. Aglaosthenes autem qui Naxica scripsit, ait, Iouē Cretæ surreptum, Na-
xum delatum, & ibi esse nutritum: qui postquam peruenerit ad uirilem æta-
tem, & uoluerit bello lacessere Titanas, sacrificanti ei aquilam auspicatam:
quo auspicio usum esse, & eam inter astra collocasse. Nonnulli etiam dixerūt
Mercurium, alij autem Anapladem pulchritudine Veneris ductum, in amo-
rem incidisse: & cum ei copia non fieret, animum, ut contumelia accepta, de-
fecisse. Iouem autem misertum eius, cum Venus Acheloo flumine corpus ab-
lueret, misisse aquilam quæ soccum eius in Amythæa Aegyptiorum dela-
tum Mercurio traderet. quem persequens Venus, ad cupientem sui peruenit:
qui copia facta, pro beneficio aquilam in mundo collocauit.

Delphin.

Hic qua de causa sit inter astra collocatus, Eratosthenes ita cū cæteris dicit.
Neptunum quo tempore uoluerit Amphitritem ducere uxorem, & illa
cupiens seruire uirginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eō quæsitum di-
misisse. In his & Delphina quendam nomine, qui peruagatus insulas, aliquan-
do ad uirginem peruenit, eiq; persuasit ut nuberet Neptuno, & ipse nuptias
eorum administrauit. Pro quo facto inter sidera delphini effigiem collocauit.
Et hoc amplius, qui Neptuno simulacrum faciunt, delphinum aut in manu,
aut sub pede eius constituere uidemus: quod Neptuno gratissimum esse ar-
bitrantur. Aglaosthenes autem qui Naxica conscripsit, Tyrrhenos ait fuisse
quosdam nauicularios, qui Liberum patrem puerum receptum, ut Naxum
cum socijs suis comitibus transuectum, redderent nutricibus nymphis, à qui-
bus eum nutritum, & nostri in progenie deorum & complures Græci dixe-
runt. Sed ut ad propositum reuertamur, nauicularij spe prædę inducti, nauem
auertere uoluerunt. quod Liber suspicatus, comites suos iubet symphonia ca-
nere: quo sonitu inaudito Tyrrheni cum usq; eō delectarentur, ut etiam in sal-
tationibus essent occupati, cupiditate se in mare insciji proiecerunt, & ibi del-
phini sunt facti. quorum cogitationem cum Liber memoriæ hominum tra-
dere uoluisset, unius effigiem inter sidera collocauit. Alij autem dicunt, hunc
esse delphinā, qui Ariona citharædum ex Siculo mari Tænarum transiecit:
qui, cum cæteros artificio præstaret, & circum insulas quæstus causa uagare-
tur, serui eius arbitrati, plus in perfidiosa libertate cōmodi, quàm in placida
seruitute esse, cogitare cœperunt, ut in pelagus domino proiecto, bona eius
inter se partirentur. qui cum cogitationem eorum sensisset, petijt non ut do-
minus à seruis, sed ut innocens ab improbis, ut parens à filijs, ut se liceret or-
natum, qua saepe fuerat ueste, * quoniam nemo esset alius, ut ipse, qui suum
quæstum prosequeretur euentum. Quod cum impetrasset, cithara sumpta,
suam cœpit deslere mortem: quo sonitu ducti delphines, e toto mari prona-
tant ad Arionis cantum. Itaque deorum immortalium potestate inuocata, su-
per eos se deiecit. quorum unus Ariona exceptū pertulit ad Tænarium litus.
in cuius memoriæ causam, quæ ibi statua est Arionis, in ea delphin simulacrū
affixum uidetur, pro qua re inter sidera ab antiquis astrologis est figuratum.
Serui autem qui se putarant seruitute elapsos, tempestate Tænarum perducti,
a domino comprehensi, non mediocri supplicio sunt affecti.

Equus

Amythæoniam

Canere, uel simi-
le uerbū deest.

Equus.

HVnc Aratus & alij complures Pegasus, Neptuni & Medusæ Gorgonis filium, dixerunt, qui in Helicone Bœotia monte ungula saxum feriens, fontem aperuit, qui ex eius nomine Hippocrene est dictus. Alij dicunt: Quo tempore Bellerophontes ad Proetum Abatis filium Argiuorum regem deuenit, Antiam coniugem regis, hospitis amore inductam, petiisse ab eo uti sibi copiam faceret, promittens ei coniugis regnum. quæ cum impetrare non potuisset, uerita ne se ad regem crimineretur, occupat, eum sibi uim afferre uoluisse Proeto dicit. qui quod eum dilexerat, noluit ipse supplicium sumere: sed quod æquum esse sciebat, mittit eum ad Iobatem Antia reginæ patrem, quam alij Sthenobœam dixerunt, ut ille filia pudicitiam defendens, Bellerophontem obijceret Chimeræ, quæ eo tempore Lyciorum agros uastabat flamma: unde uictor profugiens post fontis inuentionem, cum ad cœlū contendere uolare, neque longē iam abesset, despiciens ad terram, timore permotus decidit, ibique perisse dicitur. Equus autem subuolasse inter sidera ab Ioue constitutus existimatur. Alij non criminatum ab Antia, sed ne sapius audiret quod nollet, aut precibus eius moueretur, profugisse Argis dixerunt. Euripides autem in Menalippa, ipsam Menalippen Chironis Cetauri filiam, Thetin antea appellatam dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & studium in uenando maximum haberet, quodam tempore ab Aeolo Hellenis filio Iouis nepote persuasam concepisse. cumque iam partus appropinquaret, profugisse in syluam, ne patri cum uirginem speraret, nepotem procreasse uideretur. Itaque cum parens eam persequeretur, dicitur petiisse a deorum potestate, ne pariens a parente conspiceretur. quæ deorum uoluntate, postquam peperit, in equam conuersa, inter astra est constituta. Nonnulli eam uatem dixerunt esse: sed quod deorum consilia hominibus sit enunciare solita, in equam esse conuersam. Callimachus autē ait quod desiderit uenari, & colere Dianam, in quam speciem supra diximus eam Dianam conuertisse. Hæc dicitur etiam hac re non esse in conspectu Centauri, quem Chirona esse nonnulli dixerunt: & etiam dimidiam apparere, quod noluerit scire se foeminam esse.

Deltoton.

HOc sidus uelut litera est Græca in triângulo posita: itaque appellatur, quod Mercurius supra caput Arietis statuisset existimatur, ideo ut obscuritas Arietis huius splendore, quo loco esset, significaretur, & Iouis nomine græcè Dios primam literam deformaret. Nonnulli Aegypti positionem. Alij quæ Nilus terminaret Aethiopiam esse & Aegyptum dixerunt. Alij Siciliam figuratam putauerunt. Alij, quod orbem terrarum superiores trifariam diuiserūt, tres angulos esse constitutos dixerunt.

Aries.

Hic existimatur esse qui Phryxum trāstulisse & Hellen dictus est, per Hellespontum: quem Hesiodus & Pherecydes ait habuisse auream pellem, de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidisse in Hellespontum, & a Neptuno compressam, Pæona procreasse complures, nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phryxum incolumem ad Aetam peruenisse, & arietē Ioui immolasse, pellem in templo fixisse, arietis ipsius effigiem ab Ioue inter sidera constitutam habere tempus anni quo frumentum feritur, ideo quod ortum fuerit antē, quæ maximē fugæ fuit causa. Et Eratosthenes ait, arietem ipsum sibi pellem auream detraxisse, & Phryxo memoriæ causa dedisse, ipsum ad sidera peruenisse: quare, ut supra diximus, obscurius uideatur. Hic autem nonnulli dixerunt in oppido Orchomenio, quod est in Bœotia, natum. Alij in Salonum Thessaliae finibus procreatum. Alij dicunt Crethea & Athamantem cum alijs pluribus, Aeoli filios fuisse. Nonnulli etiam Athamantis filium, Salomon esse Aeoli nepotem dixerunt. Crethea autem habuisse Demodicem uxorem, quā alij Biadicen dixerunt. Hanc autē Phryxi Athamantis filij corpore inductam in amorem

A in amorem incidisse: neque ab eo, ut sibi copiam faceret, impetrare potuisse. Itaque necessario coacta criminari eum ad Crethea coepisse, quæ diceret ab eo uim sibi penē allatam, & horum similia mulierum consuetudine dixisse. Quo facto, Crethea, ut uxoris amantem permotum Athamanti, ut de eo supplicium sumeret, persuasisse. Nubem autē interuenisse, & ereptum Phryxum & Hellen eius sororem in ariete posuisse: & per Hellespontum quā longissime posset, perfugere iussisse: Hellen decidisse & ibi debitum naturæ reddidisse. Ex huius nomine Hellespontum appellatum. Phryxum Colchos peruenisse, & ut antē diximus, arietis interfecti pellē in templo fixisse. Ipsum autē a Mercurio ad Athamantem reductū, qui patri eius satisfecerit, eum innocentia confusum profugisse. Herimippus autē dicit, quo tempore Liber Africam oppugnauerit, deuenisse cū exercitu in eum locum, qui propter multitudinē pulueris Ammodes est appellatus. Itaque cū in maximū periculū deuenisset, quod iter necessario facere uidebatur, accessit eō, ut aquæ maxima penuria esset. quo facto, exercitus ad desertionem maximā uenire cogebat, qui quid agerent dum cogitat, aries quidā fortuitō ad milites eorum errans peruenit. quos cum uidisset, fuga sibi praesidiū parauit. Milites autē qui eum fuerunt conspiciat, etsi puluere & aestu pressi uix progrediebantur, tamen ut prædam ex flamma petentes, arietem sequi coeperunt usque ad eum locū, qui Iouis Ammonis postea templo constituto est appellatus. Quod cum peruenissent, arietem qui consecuti fuerant, nusquam inuenire poterunt. Sed quod magis hic fuerat optandū, aquæ magnā copiam in eo loco nati sunt: corporibusque recuperatis, Libero statim nunciauerunt, qui gauisus ad eos fines exercitum deduxit, & Iouis Ammonis templum cum arietinis cornibus simulacro facta constituit. arietem inter sidera figurauit, ita ut cum Sol in eius foret signo, omnia nascentia recrearentur, quæ ueris tempore fiunt, hac re maximē, quod illius fuga Liber recreauit exercitum. Præterea 12. signorū principem uoluit esse, quod ille optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Ammonis simulacro Leon, qui res Aegyptias conscripsit, ait: Cum Liber Aegyptū, & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus ostendisse diceret, Ammonem quendā ex Africa uenisse, & pecoris multitudinē ad Liberū adduxisse, quo facilius & eius gratia uteretur, & aliquid primus inuenisse diceret. Itaque pro beneficio ei Liber existimat agrū dedisse, qui est contra Thebas Aegyptias. & qui simulacra faciunt Ammonis, eū capite cornuto instituunt, ut homines memoria teneant, eum primum pecus ostendisse. Qui autē Libero factū uoluerūt assignare, quod non petierit ab Ammone, sed ultro ad eum sit adductus, simulacra illi cornuta faciunt, & arietem memoriæ causa inter sidera fixum dicunt.

Taurus.

Hic dicitur inter astra constitutus, quod Europam incolumem transuexit Cretam, ut Euripides dicit. Nonnulli autem cum Ioue in bouem sit conuersa, ut Iupiter ei satisfacere uideretur, inter sidera constituisse, quo eius prior pars apparet, ut tauri, sed reliquum corpus obscurius uideatur. Spectat autem ad exortum solem, cuius oris effigiem quæ continent stellæ, Hyades appellantur. Has autem Pherecydes Atheniensis Liberi nutrices esse demonstrat numero septem, quas etiam antē nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina sunt hæc, Ambrosia, Eudora, Pedilæ, Coronis, Polisso, Phyleto, Thyenæ. Hæ dicuntur a Lycurgo fugatæ, & præter Ambrosiam omnes ad Thetym profugisse, ut ait Asclepiades. Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatum, Inoni tradiderunt. Quam ob causam ab Ioue gratia eis est relata, quod inter sidera sunt constitutæ. Hyades autem appellatæ sunt, ut ait Muses, quod ex Atlante & Platone Oceani filia, sint quindecim filia procreatæ, quarū quinque Hyadas appellantur demonstrat, quod earum Hyas fuerit frater a sororibus plurimum dilectus: qui cum uenās a leone esset interfectus, quinque de quibus supra diximus, lamentationibus assiduus permotus dicitur interisse: quare eas quod

Sic Oul. 5. Fasti.
Hoc alij signum
Phariam dixerunt
iuuencam, quæ
bos ex homine
est, ex boue facta
deca.

Hesiodus quinque
tantū Hyades nū
merat. Nilupar
xapiraw, opulio
ar, quædā dicit
Hyades, iuripar
ut trahant, quæ
ad iugum nū
indopu tauonia
arar, iuripar dicit
Hyades nūmerat
quædā dicitur

Pleiades.

quod plurimum de eius morte laboraret, Hyadas appellatas. Reliquas uero de A cem sorores deliberasse de sororum morte, & earum septem sibi mortē conscif-
se: quare quod plures idem senserunt, Pleiadas dictas. Alexander autē Hyadas ait dictas, quod Hyantis & Bœotia sunt filia. Pleiadas autem, quod ex Pleio-
ne Oceani & Atlante sint nata. Hæ numero septem dicuntur. Sed nemo am-
plius quam sex uidere potest. Cuius causa proditur hæc, quod de septem sex cū
immortalibus concubuerunt: tres cum Ioue, duæ cum Neptuno, una cum Mar-
te. reliqua autem Sisyphi uxor demonstratur. Quarum ex Electra & Ioue Dar-
danum, ex Maia Mercurium, ex Taygete Lacedæmona procreatū, ex Alcyone
autem & Neptuno Hyrea, ex Celeno Lycum & Nyctea natū. Martem autē ex
Sterope Oenomaū procreasse, quam alij Oenomaï dixerunt uxorem. Meropē
autē Sisypho nuptam, Glaucum genuisse, quem cōplures Bellerophontis patrē
esse dixerunt. Quare propter reliquas sorores eius inter sidera cōstitutam. Sed
quā homini nupsit, stellam eius obscuratam. Alij dicunt Electram non appare-
re, ideo quod Pleiades existimentur choream ducere stellis. Sed postquā Tro-
ia fuit capta, & progenies eius quæ a Dardano fuerit, sit euersa, dolore permo-
tam, ab his se remouisse, & in circulo qui arcticus dicitur constituisse, ex quo tam
longo tempore lamentantem capillo sparso uideri. Itaq; ē factū cometem esse
appellatā. Sed has Pleiadas antiqui Astrologi seorsum a Tauro deformauerūt,
ut antē diximus, Pleiones & Atlantis filias: quæ cū in Bœotiam cum puellis iter
facerent, Oriona conatum uoluisse eis uim afferre, illas fugere cōpisse. Oriona
autem secutum esse annis 12. neq; eas inuenire potuisse. Iouem autē puellarum
misertum, inter astra constituisse, & postea a nonnullis astrologis caudam tauri
appellatam. Itaq; adhuc Orion fugietes eas ad occasum sequi uidetur. Eas stel-
las Vergilias nostri dixerunt, quod post uer exoriuntur. & hæ quibem ampli-
orem cæteris habent honorē: quod earum signo exoriente æstas significatur, B
occidente autem hyems ostenditur, quod alijs non est traditum signis.

Vergilia.

Gemin.

HOs cōplures astrologi Castorē & Pollucē esse dixerūt, quos demonstrat
omniū fratru inter se amantissimos fuisse: quia neq; de principatu cōten-
derunt, neq; ullam rem sine cōmuni cōsilio gesserunt. Pro quibus officijs eorū
Iupiter inter notissima sidera eos constituisse existimat. Neptunū autē pari con-
silio eos munerasse. Nam equos his quibus utunt donauit, & dedit potestatem
naufragis salutē esse. Alij dixerunt Hercule esse & Apollinem: nonnulli etiā Tri-
ptolemū, quē supra diximus, & Iasiona, a Cerere dilectos, & ad sidera perlatos.
Sed qui de Castore & Polluce dicūt, hoc amplius addunt, ut Castor in oppido
Ariadnis sit occisus, quo tēpore Lacedæmones cū Atheniensib. bellū gesserūt.
Alij autē, cū oppugnarēt Spartā Lynceus & Idas, ibi perisse dixerūt. Pollucē autē
Homerus cōcessisse fratri dimidiā uitā. Itaq; alternis dieb. eorū quenq; lucere.

Cancer.

Hic dicitur Iunonis beneficio inter astra collocatus, quod cum Hercules cō-
tra hydrā lernēam constitisset, ex palude pedem eius mordicus arripu-
isset: quā de re Herculem permotum, eum interfecisse. Iunonem autem inter si-
dera constituisse, ut esset cum duodecim signis, quæ maximē solis cursu conti-
nentur. In eius deformationis parte sunt quædam qui asini appellantur, a Libe-
ro in testa cancri duabus stellis figurati. Liber enim a Iunone furore obie-
cto, dicitur mente captus fugisse per Thesprotiam, cogitās ad Iouis Dodonēi
templum peruenire: unde peteret responsum, quo facilius ad pristinum statum
mentis perueniret. sed cum uenisset ad quandam paludem magnā, quam trās-
ire non posset, de quibusdam duobus asellis obuijs factis, dicitur unum de-
prendisse eorum, & ita esse transuectum, ut omnino aquam non tetigerit. Itaq;
cum uenisset ad templum Iouis Dodonæi, statim dicitur a furore liberatus, &
asellis gratiam retulisse, & inter astra eos collocasse. Nonnulli etiā dixerunt
asino.

Alino illi quo fuerat uectus, uocem humanam dedisse. Itaq; postea cum Priapo
deo naturā contendisse, & uictum ab eo interfectum, pro quo Liberū eius mi-
sertum in sideribus annuerasse. Et ut sciretur id pro deo, nō pro homine timi-
do (quia Iunonem fugerit) fecisse, supra cancrum constituit, qui deæ beneficio
fuerat affixus astris. Dicitur etiā alia historia de asellis, ut ait Eratosthenes, quo
tēpore Iupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos cō-
uocauit, uenisse Liberum patrem, Vulcanum, Satyros. Silenos asellis uectos:
qui cum non longē ab hostibus abessent, dicuntur aselli pertimuisse, & ita pro
se quisq; magnum clamorem & inauditum gigantibus fecisse, ut omnes ho-
stes eorum clamore in fugam se conuerterent, & ita sint superati. Huius similis
est historia de buccina Tritonis. Nam hic quoq; fertur, cum concham inuētā
excauasset, secum ad gigantes tulisse, & ibi sonitum quendam inauditum per
concham misisse. Hostes autem ueritos, ne quæ esset immanis fera ab aduersa-
rijs adducta, cuius esset ille mugitus, fugæ se mandasse: & ita uictos, in hostium
potestatem peruenisse.

Leo.

Hic dicitur a Ioue constitutus, quod omnium ferarum princeps esse existi-
matur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Hercules prima fuerit
hæc certatio, & quod eum inermis interfecit. De eo & Pisandrus & complures
alij scripserunt, cuius simulacrū proximum est uirgini. Sed alia 7 stellæ ad cau-
dam Leonis in triangulo collocata, quas crines Beronices esse Conon Samius
mathematicus & Callimachus dicit. Cum Ptolemæus Beronice, Ptolemæi et
Arsinoes filiam sororem suam duxisset uxorem, & paucis post diebus Asiā op-
pugnatum profectus esset, uouisse Beronice, si uictor Ptolemæus redisset, se
detonsuram crinem. quo uoto damnatum crinem in Veneris Arsinoes Confi-
tidis posuisse templo, eumq; postero die non comparuisse. quod factū cum rex
ægrē ferret, Conon mathematicus (ut diximus) cupiens inire gratiam regis, di-
xit crinem inter sidera uideri collocatum, & quasdam uacuas a figura septē stel-
las ostendit, quas esse crinem fingeret. Hanc Beronice nonnulli cum Callima-
cho dixerunt equos alere, & ad Olympiā mittere consuetā. Alij dicunt hoc am-
plius Ptolemæum Beronice patrem, multitudine hostium perterritum, fuga sa-
lutem petisse, filiam autem sæpe consuetam insilisse in equum, & reliquam ex-
ercitus copiam constituisse, & complures hostium interfecisse, reliquos in fugā
coniecisse, pro quo etiam Callimachus eam magnanimam dixit. Eratosthenes
autem dicit, & uirginibus Lesbij dotem quam cuiq; relicta a parente nemo
solueret, iussisse reddi, & inter eos constituisse petitionem.

Quidam Zephy-
ritidis legunt.
Ego malim
Chrysitidis. Na-
et Plin. templū
Arsinoes aureū
uocatum dici, li-
bro 37. ca. 8. De
crine autem Be-
ronices apud eu-
dem est, libro 24
cap. 70.

Virgo.

Hanc Hesiodus Iouis & Thetidis filiam dicit. Aratus autē Ascrei & Auro-
ræ filiam existimat, quod eodem tempore fuerit, cum aurea secula homi-
num & eorum principem fuisse demonstrat, propter diligentia & æquitatem,
iustitiam appellatam: neq; illo tempore ab hominibus exteras nationes bello
læcessitas esse, neq; nauigio quenquam usum esse, sed agris colendis uitam age-
re consueuisse. Sed post eorum obitum qui sint nati minus officiosos, magis a-
uarios cōpisse fieri: quare minus iustitiam inter homines fuisse conuersatam.
Deniq; eam peruenisse usq; eod, dum diceretur, Heu heu genus hominum! na-
tum. Itaq; iam nō potuisse pati amplius, & ad sidera euolasce. Sed hanc alij For-
tunam, alij Cererem dixerunt. & hoc magis non conuenit inter eos, quod ca-
put eius nimium obscurum uidetur. Nonnulli etiam Erigonem Icarij filiam di-
xerunt, de qua supra diximus. Alij autē Apollinis filiam ex Chrysothemī natam,
& infantem Parthenon nomine dictam: eamq; quod parua interierit, ab Apol-
line inter sidera collocatam.

Scorpius.

Hic propter magnitudinem membrorum in duo signa diuiditur, quorum
g 2 unius

malum.

unius effigiem nostri libram dixerunt. Sed omnino totum signum hac de causa statutum assignatur, quod Orion cum uenaretur, & in eo exercitatissimum se esse confideret, dixisse etiam Dianæ & Latonæ, se omnia quæ ex terra oriuntur interficere ualere: quare terram permotam, scorpionem eduxisse, qui eum interficere demonstratur, Iouem autem utriusque animum admiratum, scorpionem inter astra collocasse: ut species eius hominibus documento esset, ne quis eorum de aliqua re sibi confideret. Dianam autem propter studium Orionis petisse à Ioue, ut idem illi beneficiū daret petenti, quod terræ ultro tribuisset. Itaque cum constitutum, ut cum scorpio oriatur, Orion occidat.

Sagittarius.

HVne complures Centaurum esse dixerunt. Alij autem hac causa negauerunt, quod nemo Centaurus sagittis sit usus. Hic autem quaeritur, cur equinis cruribus sit deformatus, & caudam habeat ut Satyri. Dicunt enim nonnulli, hunc esse Crotum nomine, Euphemes Musarum nutricis filiū, ut ait Solitheus tragœdiarum scriptor, eum domiciliū in monte Helicone habuisse, & cum Musis solitum delectari, nonnunquam etiam studio uenationis exerceri. Itaque pro merita diligentia magnam laudem assecutum. Nam & celerrimum in syluis, & acutissimū in Musis factum esse: pro quo studio petisse Musas ab Ioue, ut in aliquo aliorum numero deformatetur. Itaque Iouem fecisse, ut cū omnia illius artificia uno corpore uellet significare, crura eius equina fecisse, quod equo multum sit usus: & sagittas pro ingenio adiunxisse, ut ex his & acumen & celeritas esse uideret. Caudam satyricam in corpore finxisse, quod non minus hic Musis, quam Liber Satyris sit delectatus. Ante huius pedes stellæ sunt paucæ, in rotundo deformatae, quas coronam eius, ut ludentis abiectam nonnulli dixerunt.

Capricornus.

HVius effigies similis est Aegipani, quem Iupiter, quod cum eo erat nutritus, in sideribus esse uoluit: ut capram nutricem, de qua antè diximus. Hic etiam dicitur, cum Iupiter Titanas oppugnaret, primus obiecisse hominibus timorem, qui Panicos appellat, ut ait Eratosthenes, hac etiam de causa huius inferiorem partem piscis esse formationem, quod muricibus, id est maritimis conchylis hostes sit iaculatus, pro lapidum iactatione. Aegyptij autem sacerdotes, & nonnulli poetæ dicunt, cum plures dii in Aegyptum conuenissent, repente uenisse eodem Typhona acerrimum giganta, & maxime deorum inimicum: quo timore permotos, in aliam figuram se conuertisse. Mercurium factum esse Ibin: Apollinem autem, quæ Threicia avis est, & grus dicitur: Dianā cato simulatam, quibus de causis Aegyptios ea genera uiolari non finere demonstrant, quod deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen se deiecisse, & posteriorem partem corporis effigiem piscis, alteram uero hirci fecisse, & ita à Typhone profugisse: cuius cogitatum Iouem admiratum, effigiem eius inter sidera fixisse.

Aquarius.

HVne complures Ganymedem esse dixerunt. Quem Iupiter propter pulchritudinem corporis ereptum parentibus deorum ministrum fecisse existimatur. Itaque ostenditur, ut aqua aliquò infundens. Hegelianax autem Deucalionia dicit esse, quod eo regnante tanta uis aquæ se de cœlo profuderit, ut cataclysmus factus esse diceretur. Eubulus autem Cecropem demonstrat esse antiquitatem generis commemorans & ostendens antequam uinum traditum sit hominibus, aqua in sacrificijs deorum usos esse, & antè Cecropem regnasse, quam uinum sit inuentum.

Pisces.

Dlogenites Erithracus ait, quodā tempore Venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem uenisse, & eodem repente Typhona giganta, de quo supra diximus, apparuisse, Venerem autem cum filio in flumen se pro-

Ate protectisse, & ibi figuram piscium forma mutasse: quo facto, periculo esse liberatos. Itaque postea Syros, qui in his locis sunt proximi, destituisse pisces esitare, quod uereantur eos capere, ne simili causa deorum præsidia impugnare uideantur, aut eos ipsos captare. Eratosthenes autem ex eo pisce natos homines dicit, de quo post dicemus.

Cetus.

DE hoc dicitur, quod à Neptuno missus sit, ut Andromedam interficeret, de qua antè diximus. Sed à Perseo sit interfectus, propter immanitatem corporis, & illius uirtutem inter sidera collocatus.

Eridanus.

HVne alij Nilum, complures etiam Oceanum esse dixerunt. Qui autem Nilum uolunt uocari, propter magnitudinē eius & utilitatem æquissimum esse demonstrant. præterea quod infra eum quædam stella sit clarius cæteris lucens, nomine Canopus appellata. Canopus autem insula flumine alluit Nilum.

Lepus.

Hic dicitur Orionis canē fugere uenantis. Nam cum, ut oportebat, eum uenatorem finxissent, uoluere etiam hoc significare aliqua de causa. Itaque leporem ad pedes eius fugientem finxerunt, quem nonnulli à Mercurio constitutum dixerunt, ei que datum esse præter cætera genera quadrupedum, ut alios pareret, alios haberet in uentre. Qui autem ab hac causa dissentiunt, negant tam nobilem & tam magnū uenatorem, de quo & antè in Scorpionis signo diximus, oportere fingi leporem uenari. Callimachum quoque accusari, quod cum Dianæ scriberet laudes, eam leporum sanguine gaudere, & eos uenari dixisset. Itaque Oriona cum tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc historiam memoriam prodiderunt. Apud antiquos in insula Lero nullum leporem fuisse, sed ex eorum ciuitate adolescentium quendam studio generis inductum, ab exteris finibus leporem foeminam prægnantem attulisse, & ad eius partum diligentissime ministrasse. Itaque cum peperisset, compluribus eius ciuitatis studium incidisse, & partim precio, partim beneficio mercatos omnes lepores alere coepisse. Itaque non longo interuallo tantam multitudinem leporum procreatā, ut tota insula ab his occupata diceretur, quibus cum ab hominibus nil daretur, in semina eorum impetu facto omnia comederunt. Quo facto incolæ calamitate affecti, cum fame forent oppressi, communi consilio totius ciuitatis, uix denique eos abegisse ex insula dicuntur. Itaque leporis postea figuram in astris constituisse, ut homines meminissent, nil esse tam exoptandum in uita, quin ex eo plus doloris quam laticiae capere posterius cogerentur.

Plinius in libris de leporibus nullum uenire scribit.

Orion.

HVne Hesiodus Neptuni filium dicit, ex Euryale Minois filia natum. concellum autem ei, ut super fluctus curreret, & in terra: quemadmodum Iphiclo datum dicitur, ut supra aristas curreret, nec eas infringeret. Aristonicus autem dicit, quendam Hyrea fuisse Thebis. Pindarus autem in insula Chio. Hunc autem cum Iouem & Mercuriū hospitio recepisset, petisse ab eis, ut sibi aliquid liberorum nasceretur. Itaque quo facilius petitum impetraret, bouem immolasse, & his pro epulis apposuisse. quod cū fecisset, poposcisse Iouem & Mercurium, quod corium de boue fuisset detractum, & quod fecerant urinæ, in corium infudisse, & id sub terra poni iussisse: ex quo postea natum puerū, quem Hyreus e facto Vriona nomine appellauit. sed uetustate & consuetudine factum est, ut Orion uocaretur. Hic dicitur Thebis Chium uenisse, & Oenopionis filiā Meropen per uinum cupiditate incensus compressisse: pro quo facto ab Oenopione excaecatus, & de insula eiectus existimatur, Lemnum ad Vulcanum peruenisse, & ab eo quendam ducem Cedalionem nomine accepisse, quem collo ferens dicitur ad solem uenisse, & ab eo sanatus, ut se ulcisceretur, Chium reuertisse. Oenopiona autem à ciuibus sub terra custoditum esse: quem postquam se in-

Aristomachus.

uenire posse desperaret Orion, in insulam Cretam peruenisse, & ibi uenare cœ-
pisse cum Diana, & ei polliceri quæ supra diximus: & ita ad sidera peruenisse.
Nonnulli autem aiunt, Oriona cum Oenopione propè nimia coniunctū amī-
citia uixisse, & quod ei uoluerit suum studiū in uenando probare, Dianæ quo-
que pollicitum, quæ supra diximus, & ita interfectum. Alij dicūt cum Callima-
cho, cum Dianæ uim uoluerit afferre, ab ea sagittis esse confixum, & ad sidera
propter uenandi consimile studium deformatum. Ister autē dicit, Oriona à Dia-
na esse dilectum, & penè factum, ut ei nuplisse existimetur. Quod Apollo cum
agere ferret, & sæpe eam obiurgans, hoc fecisse, natantis Orionis longe caput
solum uideri conspicatus, contendit cum Diana, eam non posse sagittam mitte-
re ad id quod nigrum in mari uideretur. quæ cum uellet in eo studio se maximè
artificem dici, sagitta missa caput Orionis traiecit. Itaq; cū fluctus interfectum
ad litus adiecisset, & se eum Diana percussisse plurimum doleret, multis eius
obitū profecuta lachrymis, inter sidera statuisse existimatur. Sed quæ post mor-
tem eius Diana fecerit, in eius historijs dicemus.

Canis.

Deesse, nihil pro-
ficere, uel simile
uidetur.

Quid à Diana
accepisse ait.

Hic dicitur ab Ioue custos Europæ appositus esse, & ad Minoa peruenisse.
Quem Procris Cephalī uxor laborantem dicitur sanasse, & pro eo benefi-
cio canem munere accepisse, quod illa studiosa fuerit uenationis, & quod canī
fuerat datum ne ulla fera præterire eum posset. post eius obitū canis ad Ceph-
alum peruenit, quod Procris eius fuerat uxor: quem ille ducens secum, Thebas
peruenit, ubi erat uulpes, cui datum dicebatur omnes canes effugere posse. Ita-
que cum in unum peruenissent, Iupiter nescius quod faceret (ut Histrius ait)
utrumq; in lapiden conuertit. Nonnulli hunc canem Orionis esse dixerunt: &
quod studiosus fuerit uenandi, cum eo cane quoq; inter sidera collocatum. Alij
autem Icarij canem esse dixerunt, de quo antè diximus, quæ multa proposita
suos habent auctores. sed canis habet in lingua stellā unam, quæ ipsa Canis ap-
pellatur. In capite autem alteram, quam Iliis suo nomine statuisse existimatur:
& Sirion appellasse propter flammæ candorem, quod eiusmodi sit, ut præter ce-
teras lucere uideatur. Itaq; quo magis ea cognoscerent, Sirion appellasse.

Procyon.

Hic ante maiorem canem exoriri uidetur, sed à nonnullis Orionis esse exi-
stimatur. Hac etiam de causa Procyonem appellatum, sed ipsdem omni-
bus historijs quibus superior canis annumeratur.

Argo.

Hanc nonnulli propter celeritatem Argo dixerunt græcè appellatam. Alij,
quod Argus fuerit inuentor. Hanc autem primam in mari fuisse complu-
res dixerunt, & hac re maximè stellis esse figuratam. Hanc nauim factam Pinda-
rus ait in Magnesia oppido, cui Demetrius nomen est. Callimachus autem in
ipsdem finibus ad Apollinis Actij templum, quod Argonautæ proficiscentes
statuisse existimantur, in eo loco qui Pagasæ uocatur, ideo quod nauis Argo
ibi primū cōpacta dicitur, quod est græcè *παγὰς*. Homerus hunc eundē lo-
cum in Thessaliæ finibus esse demonstrat. Aeschylus autem & nonnulli aiunt
à Minerua quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam. sed huius
non tota effigies inter astra uidetur: diuisa enim est à puppi usq; ad malum, si-
gnificans ne homines nauibus fractis pertimescerent.

Centauros.

Hic dicitur nomine Chiron Saturni & Phyllyre filius esse, qui non modò ce-
teros Cētauros, sed homines quoq; iustitia dicitur superasse. Aesculapiū
& Achillem nutrisse existimatur. pietate igitur & diligētia effecit, ut inter astra
numeraretur. Apud hunc Hercules cum diuerteretur, & simul cum Chirone se
dens sagittas cōsideraret, fertur una eorum decidisse supra pedem Chironis, &
ita eum interfecisse. Alij autem dicunt Cētaurum miratum, quod tam breuibus
sagittis,

A sagittis, tam magna corpora Cētaurorum interfecerit, ipsum cōtendere arcum
conatum. Itaq; ex eius manu sagittam prolapsam in pedem eius incidisse. pro
qua re Iupiter eius misertus, inter sidera eum constituit cum hostia quam supra
aram tenens immolare uidetur. Hunc alij Pholon esse Centaurum dixerunt,
eumq; aruspicio præter ceteros plurimū ualere. Itaq; ad aram cū hostia uenire
Iouis uoluntate figuratur.

Ara.

In hac primū dij existimantur sacra & coniurationem fecisse, cum Titanas
oppugnare conarentur: eam autem Cyclopas fecisse, ab ea consuetudine ho-
mines dicuntur instituisse sibi, ut cum aliquam rem efficere cogitarent, prius sa-
crificarent, quàm agere cœpissent.

Hydra.

In hac coruus insidere positus existimatur, de qua hanc habemus memoriæ
proditam causam. Coruus Apollinis tutela usus, eo sacrificante missus à fon-
te aquam puram petiuit, uidit arbores complures ficorum immaturas: eas ex-
pectans, dum maturescerent, in arbore quadam earum consedit. Itaq; post ali-
quot dies coctis ficibus, & à coruo pluribus earum comestis, expectans Apo-
lo coruum, uidit eum cum cratere plenō uolare festinantem. quo pro admissio
eius dicitur, quod diu moratus sit Apollineni, qui coactus mora corui, alia aqua
est usus, hac ignominia eum affecisse, ut quamdiu ficus coquerentur, coruus bi-
bere non posset, ideo quod guttur habeat pertusum illis diebus. Itaq; cum uel-
let significare sitim corui, inter sidera constituit crateram, & supposuit hydram,
quæ coruum sitientem moraretur. Videtur enim rostro caudā eius extremam
uerberare, ut tanquam non sinat se ad crateram transire. Histrius autem & cō-
plures dixerunt, Coronida Phlegyæ filiam fuisse, hanc autem ex Apolline Ae-
sculapium procreasse. Sed postea Ischyn Elati filium cum ea concubuisse. quod
cum uideret coruus, Apollini nunciasse: qui cum fuerit antea candidus, pro in-
commodo nuncio, eum nigrum fecisse, & Ischyn sagittis confixisse. De cratera
autem hanc historiam Philarchus scribit. In Chersoneso quæ confinis est Tro-
iæ, ubi Protefilai sepulchrum statutum complures dixerunt, urbs Phlagusa no-
mine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret, incidit eorū finibus re-
pentina uastitas, & ciuium internecio miranda: quare Demiphonta permotum
ferunt misisse ad Apollinis oraculum, remedium quærēs uastitatis. responso au-
tem dato, ut quotannis una de nobiliū genere uirgo dijs penatibus eorū im-
molaretur: Demiphon omnium filias præter suas sorte ductas interficiebat, us-
que dum cuidam ciuium loco nobilissimo eorum nato perdoluit inceptū De-
miphontis: qui negare cœpit de sua filia se passurum fortiri, nisi eodem regis fi-
liæ coniectæ essent. quo facto rex permotus, illius filiam sine sorte ductam in-
terfecit. quod Mastusius nomine, uirginis pater, instanti tēpore simulauit se pa-
triae causa non ferre agere factum, potuisse enim postea sorte ducta nihilominus
interficere, quod paulatim dies regi in obliuionē perduxit. Itaq; cum se propè
amicissimum regi pater uirginis ostēdisset, solenne sacrificium se habere dixit,
eumq; filias eius ad id conficiendum inuitauit. qui nihil aliter futurum suspica-
tus, filias antè misit, ut ipse occupatus in re ciuili postea ueniret. Quod cum ex-
optanti Mastusio accidisset, filias eius interfecit, & sanguinē earum cum uino
in cratere mixtum aduenienti regi pro potione dari iussit. qui cum filias deside-
raret, & quid his factum esse rescisset, Mastusium cū cratere in mari proijci ius-
sit. quo facto, mare quo ille proiectus est, memoriæ causa, Mastusium uocatum,
portus autem adhuc crater dicitur, quam antiqui Astrologi stellis deformaue-
runt, ut homines meminissent, maleficiū neminē temere lucrari posse, neq; obli-
uionem inimicitiarum fieri solere. Nonnulli cum Eratosthene dicunt, eum cra-
tera esse quo Icarus sit usus, cum hominibus ostenderet uinum. Alij autem do-
lium esse, quo Mars ab Oeto & Ephialte sit coniectus.

^a Quid. 2. Fast. addit coruū unā attulisse hydram quoq; et culpam moræ in illum reiecit, tumq; qui se remoratus su-
isset. ^b In alijs legitur Mastusium, nos ex Plinio Mastusium legendum duximus. uide lib. iij. cap. xi.

Piscis, qui Notius appellatur.

Hic uidetur ore aquam excipere à signo aquario, qui laboratē quondam Alim seruasse existimatur: pro quo beneficio simulacrum piscis, & eius filiorum, de quibus antē diximus, inter astra constituit. Itaq; Syri complures pisces non elitant, & eorum simulacra aurata pro dijs penatibus colunt. De hoc Hegesias scribit.

De quinque stellis.

Reliquum est nobis de stellis quinque, quas complures, ut erraticas, ita planetas Græci, id est uagos dixerūt. Quartū una est Iouis, nomine Phæton, quem Heraclides Ponticus ait, quo tempore Prometheus homines finxit, hunc pulchritudine corporis reliquis præstantem fecisse. cumq; suppressere cogitaret, ut certum redderet Cupidinem Ioui nunciasse. quo factio missum Mercurium ad Phætona, persuasisse, ut ad Iouem ueniret, & immortalis fieret. Itaque eum inter astra collocatum. Secunda stella dicitur Solis, quam alij Saturni dixerunt. Hanc Eratosthenes à Solis filio Phaetontem appellatam dicit: de quo plures scripserunt, ut patris insciter curru uectus incenderit terras: quo factio, ab Ioue fulmine percussus, in Eridanū deiectus, à Sole inter sidera sit per latus. Tertia est stella Martis, quam alij Herculis dixerunt, Veneris sequens stellam. hac, ut Eratosthenes ait, de causa, quod Vulcanus cum uxorem Venerem duxisset, & propter eius obseruantiam Marti eius copia non fieret, ut nihil aliud assequi uideretur, nisi suam stellam, Veneris sidus persequi, à Venere impetrauit. Itaq; cum uehementer cum amore incenderet, id significās, è factio stellam Pyroenta appellauit. Quarta stella est Veneris, lucifer nomine, quam nonnulli Iunonis esse dixerunt. Hunc eundem Hesperum appellari, multis traditum est historijs. Hic autem omnium siderum maximus esse uidetur. Nonnulli autem hunc Auroræ & Cephalii filium esse dixerunt, pulchritudine multis præstantem. ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiā Eratosthenes dicit: eum hac de causa Veneris appellari, ex oriente sole & occidente uideri. quare ut ante diximus, iure hunc & Luciferum & Hesperum nominatum. Quinta stella est Mercurij, nomine Stilbon. sed hæc est breuis & clara. Hæc autem Mercurio data existimatur, quod primus menses instituerit, & præuide rit siderum cursus. Euhemerus autem, primam ait Venerem astra constituisse, & Mercurio demonstrasse.

Circulus Lacteus.

Preterea ostēditur circulus quidam in sideribus candido colore, quem Lacteum esse nonnulli dixerunt. Eratosthenes autem, Mercurio dicit infanti puero insciam Iunonem dedisse lac: sed postquam rescierit eum Maïæ filium esse, reiecit eum à se. Ita lactis profusi splendore inter sidera apparere. Alij dixerunt dormienti Iunoni Herculem suppositum, & expectantem ei quod supra diximus fecisse. Alij autem, Herculem propter nimiam auaritatem, multitudinem lactis appetisse, neq; in ore continere potuisse: quod ex ore eius profusum, circulum signasse. Alij dicunt, quo tempore Ops Saturno lapidē pro partu attulit, iussisse ei lac præbere. quæ cum pressisset mammā, profuso lacte circulum deformatum, quem supra demonstrauimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere instituimus.

CLARIS.

CLARISSIMI VIRI C. IULII HYGI

NI AVGVSTI LIBERTI DE DESCRIP-
tionibus formarum cœlestium, Liber III.

Arcti.

Igitur incipiens à polo Boreo protinus dicere, quod utraq; Arcti in-
xē uehūtur Arctico circulo clausæ: & ita collocatæ, ut alterius una-
quaq; earum resupinata caput alterius tegere uideatur: ita tamē, ut
caput eius quæ superior fuerit, ad caudam inferiorem contendat.
Harum maior in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capite
stellas septem, omnes obscuras, in utriusq; auribus binas. In humero claram u-
nam, in pede de posterioribus nouissimo duas. In summo interscapilio unā. In
crure de posterioribus primo unam, in pede priore duas. In cauda ipsa tres. ita
totius sideris stellæ sunt omnino 21. Minor autem habet in stationis unoquo-
que loco stellam singulas clarè lucentes, & super caudam tres, omnino septem:
sed in prioribus caudæ stellis una, à qua polus appellatur, ut Eratosthenes di-
cit, per quem locum ipse mūdus existimatur uer-
sari. Reliquæ autem duæ ἀρκυὶ τοῦ λέοντος dicuntur, quod
circum polum uersantur.

*Ursa maior habet quinque secundæ magnitudinis, & sex tertie magni-
tudinis. Reliquæ sunt quartæ aut quintæ magnitudinis.*

*Ursa minor, habet duas secundæ magnitudinis, & stellam polarem
tertiæ magnitudinis.*

Draco.

Draco inter duas arctos collocatus uide-
tur, corporis sinu facto, arcton minorem ita
concludere, ut penè pedes eius tãgere uideatur:
cauda autem flexa caput maioris attingere suo
capite tanquam reducto, circulum arcticum at-
tingens, corpus ut in sphaeram complicari: & si
quis diligentius attenderit, uidere poterit caput
Draconis ad maioris ursæ regionum caudæ col-
locari. Hic habet in utroq; tempore stellam singu-
las: In oculis singulas, in mento unā, & toto cor-
pore reliquo passim claras decem, ita ut omnino
sit stellarum quindecim.

Bootes, siue Arctophylax.

*Bootes super humerum sinistrum, & super coxam dextram, & in
crure sinistro habet stellam tertie magnitudinis: Reliquæ sunt aut quartæ
aut quintæ magnitudinis.*

Huius manum sinistra circulus arcticus in-
cludit, ita ut neq; occidere, neq; exoriri ui-
deatur. Ipse enim politus ab arctico circulo ad
æstiuum definitur inclinatus in longitudinē dex-
tro pede æstiuo circulo nixus. huius humeros
& pectus à reliquo corpore diuidit circulus qui
per utrosq; polos transiēs tangit arietē et chelas.
hic quidē cū tauro et geminis et cancro & leone
occidit, ideo serò occidere dicit, magis & quod
actus à pedibus peruenit ad terrā. At exorians
citius q̃ chelæ uidet. Habet autem in sinistra ma-
nu stellam quatuor, quæ occidere nunq; uident
in capite stellā unā. In utroq; humero singulas,

in utraq;

in utraq; manu singulas, sed clariorem dextram, & sub ea alteram obscuram, & in cubito dextro claram unam. In zona unā clarius ceteris lucentem. hęc stella Arcturus appellatur, in utrisq; pedibus singulas quæ omnino sunt 14.

Draco sub
II est. Boo-
tes sub m et

Corona.

m

Corona septentrionalis octo habet stellas, quæ ferè omnes quartæ sunt magnitudinis, præter Alphetam, quæ secunda est magnitudinis.

Coronam humero sinistro propè contingere Arctophylax uidetur, quam engonasin dextri pedis calce coniungit, hæc cancro & leone ex oriente occidere, cū scorpione exoriri per spicitur. Habet aut stellas nouem in rotundo dispositas, sed ex his tres clarius ceteris lucentes.

Engogasin, siue Hercules.

Hercules insigniores stellas habet in capite, in humero dextro & super adiutorium dextrum, & super humerum sinistram, quæ singule tertie sunt magnitudinis: reliquæ ferè omnes sunt quartæ & sextæ magnitudinis.

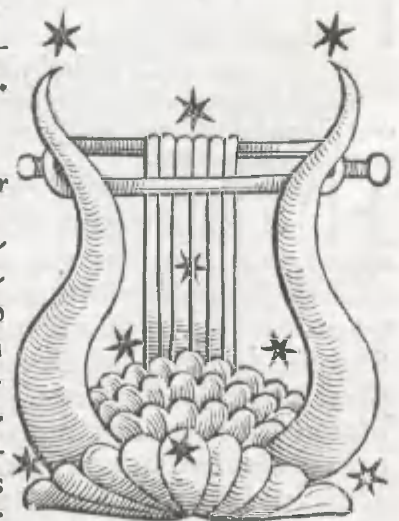
Engonasin. Hic positus inter duos circulos Arcticum & æstiuum, utrisq; pedibus & dextro genu, quem antè diximus, arcticū circulum finit. Ita tamen ut dextro pede prioribus digitis circulum terminet, sinistro autē toto caput draconis opprimere conetur. Humeris autem uelut sustinens circulum æstiuum, & manu dextra proiecta tangens. Leua autem ē regione ad sinistram genu porrigens, æquali interuallo circuli æstiuū & genu sinistri. Hic occidens capite prius quā reliquo corpore deuenit ad terram: qui cū totus occidit * ut pendere pedibus ex arctico circulo uideatur, exorietis antè pedibus q̄ reliquis membris. Habet autem in capite stellam unam. In sinistro brachio unam. In utroq; humero singulas clarè lucentes. In manu sinistra unā, in dextro cubito unā. In utroq; latere singulas: sed clariorem in sinistro. In dextro scemore duas. In genu unā. In poplite unam, in crure duas, in pede unam quæ dicitur clara *. In sinistra manu quatuor, quas pellem leonis nonnulli esse dixerunt. Ita sunt omnino decem & nouem.

Lyra.

Lyra, quæ & uultur cadens, habet stellas decem, quarum insignior est Vega prima magnitudinis.

Lyra. Hæc posita est cōtra regionem eius loci qui est inter genu & manum sinistram eius qui Engonasin uocatur, cuius ipsa testudo spectat ad arcticum circulum. Summum autem cacumen ad polum Notium contendere uidetur. hæc lyra uirgine exoriente occidere uidetur, & cum sagittario exoriri perspicitur: habet autem in ipsis testudinis lateribus singulas stellas. In summis cacuminibus eorum quæ in testudine ut brachia sunt, coniecta singulas in medijs, r̄isdem quas humeros Eratosthenes fingit singulas, in scapulis ipsius testudinis duas: in ima lyra, quæ & basis totius uidetur, unam, & omnino sunt 9.

Olor.

Olor.

Cygnus habet unam insignem stellam secundæ magnitudinis in cauda, uocaturq; Deneb adigege, et unam tertie magnitudinis in ala dextra, & unam eiusdem magnitudinis in extremitate alie sinistra, reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

Olor. Huius una ala est ad circumductionē huius circuli qui arctos uocatur, contingēs extremum pedem sinistram eius qui Engonasin uocatur. Sinistram autem habet alam paululum extra circulum æstiuum, penè coniungens pedibus Pegasi, æstiuus autem circulus rostrum eius à reliquo corpore diuidit. Cauda iungitur extrema cum capite Cephei. hic cum uirgine & chelis occidēs, prius capite quā reliquis membris deuenit ad terrā: exoritur autem cum Capricorno. Hic habet in capite stellam clarè lucētem unam. In collo alterā pari fulgore, in utrisq; pennis quinas. Supra caudam unā, omnino habet stellas 12.

Cepheus.

Cepheus omnes stellas quas habet, sunt quartæ & quintæ magnitudinis præter unam Alderamin in dextro brachio, quæ est tertie magnitudinis.

Cepheus à tergo minoris arcti cōstitutus includitur arctico circulo, à pedibus ad petus, ut præter humeros & caput eius nihil occidere uideatur. nec longè abest à flexu draconis, quem capite primū efficere uidetur. Cepheus autem manibus utrisq; proiectis figuratus, tanto distidet interuallo à pedibus arcti minoris, quantum spacium inter pedes Cephei uidetur. huius caput scorpione exorto occidere, cum sagittario exoriri uidetur. Hic autem habet in capite stellas duas, in manu dextra unam, in cubito obscuram unam, in sinistra manu & in humero singulas. In dextro humero unam. In zona quæ medium eius diuidit corpus, tres stellæ claræ uidentur. In latere dextro obscuram unam, in sinistro genu duas. In utrisque pedibus singulæ, supra pedes stellæ quatuor. hic totus omnino stellarū numerus 19.

Cassiopeia.

Cassiopeia unam habet ceteris insigniorem stellam tertie magnitudinis, & in pectore positam, Scheder nomine. Habet & unam in coxis, atq; unam in medio sedis, & unam in genibus tertie magnitudinis, reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

Cassiopeia sedēs in siliquaastro collocata est, cuius sedilis & ipsius Cassiopeia pedes positi in ipsa circumductione circuli qui arcticos uocatur. effigies autem corporis ad æstiuū circulum peruenit, quem capite & dextra manu tangit. Hanc propè mediam diuidit circulus, is qui laetus appellatur, proxime Cephei signum collocatum. Hæc occidens cum scorpione capite, cum sedili resupino ferri perspicitur, exoriri autem cum sagittario. Huius in capite stella ostenditur una, in utroq; humero una, in mamilla dextra clara una. In lumbis magna una, in sinistro femore duæ, in genu una, in pede ipsius dextro una,

una, in quadrato quo sella deformatur una, in utrisque angulis singulae clarius caeteris lucentes. Haec igitur est omnino stellarum 13.

Andromeda.

Andromeda habet septem stellas tertiae magnitudinis, unam scilicet in capite, & quatuor in brachio sinistro, & unam in palma dextra.

Andromeda prope Cassiopeiam, super caput Persei, breui interuallo disidente perspicitur collocata, manibus diuersis uincta, ut antiquis historiis est traditum: cuius caput equi Pegasi uentri coniungitur. Eadem enim stella & umbilicus Pegasi & Andromedae caput appellatur. huius medium pectus & manum sinistrae circulus aestiuus diuidit. Occidit autem cum pisce de duobus secundo, quem Andromedae subiectum brachio supra diximus. Ex oriente Libra & scorpione capite priusquam reliquo corpore peruenit ad terram. Exoritur autem cum Piscibus & Ariete. haec, ut supra diximus, habet in capite stellam clare lucentem unam, in utroque humero unam, in cubito dextro unam, in ipsa manu una, in sinistro cubito uel in brachio unam. In manu altera unam, in zona tres, super zonam quatuor, in utroque genu unam, in pedibus autem binas. Itaque omnino est stellarum numerus 20.

Perseus.

Perseus inter insigniores stellas habet unam in dextro latere secundae magnitudinis, nomine Algenib, & quatuor in sinistro genu & crure tertiae magnitudinis. habet & unam secundae magnitudinis, in Ras dalgol, hoc est, in capite Medusae, quod capite sinistro tenet. reliquae sunt quartae & quintae magnitudinis.

Huius sinistrum crus & humerum laeuum, circulus aestiuus a reliquo corpore diuidit. Ipse manu dextra arcticum circulum tangit, dextro pede caput aurigae premere uelut currens uidetur. Idem occidens sagittario et capricorno ex orto inclinatur ad caput uersus. cum ariete & tauro rectus exoritur. Habet autem in utroque humero stellam unam, in manu dextra clare lucentem unam, qua falcem tenere dicitur, quo telo Gorgonam interfecit. In sinistra alteram, qua caput Gorgonis tenere existimatur. habet praeterea in in uentre stellam unam, in lumbis alteram, dextro femore unam, ad genu unam, in tibia unam, in pede unam obscuram, in sinistro femore unam, in genu alteram, in tibia duas: in sinistra manu, quod Gorgonis caput uocatur, stellas quatuor. omnino est stellarum numerus decem & septem. Caput eius & falx sine sideribus apparent. hunc Aratus cum diceret inter sidera ceconismenon figuratum, acceperunt complures eum puluerulentum dicere, quod minime conuenit posse inter sidera etiam puluerulentum accipere. Quod si esset, dignior erat Orion cui idem ascriberetur. primum quod assidue est uenatus, & semper in terra fuit. denique adhuc inter sidera uenari uidetur. Perseus autem qui assidue uolabat, non potest puluerem habere. Quid igitur est, cum uellet Aratus eum currentem obscure significare, usus Aetolorum consuetudine ceconismenon dixit. Aetoli enim cum uolunt aliquem decurrere significare, κακιστὸν dicunt, id quod Aratus uo-

κακιστὸν
μὲν οὐκ.

tus uo-

A tus uoluit demonstrare, non ut illum uolantem assidue puluerulentum dicat. Quod a multis perperam est intellectum.

Versus Arati hi sunt:

καὶ οἱ ἀστὲρες μὲν ὡς κλισίον πλάτυσαι
τοῦ τοῦ δὲ φροῖο. τὰ δ' αἰ πρὶν οἷα δῶκας
ἔχονα μνησκῆ κεκονισμένον αἰ δὲ πατρί.

Auriga.

Auriga unam insignem habet stellam primae magnitudinis, nomine Alaiob iuxta capram, & unam in spatula dextra secundae magnitudinis, unam in cauilla sinistra, & unam in cauilla dextra tertiae magnitudinis, reliquae sunt quartae & quintae magnitudinis.

Eniochus autem circulo aestiuo genuum sine, praeterea humero sinistro usque ad zonam diuiditur ab eo, quem supra Lactium orbem diximus. Huius dexter pes tauri cornu sinistro stella coniungitur, idem una manu ut lora tenens figuratur. Cuius in humero sinistro capra. In manu autem duo hoedi stellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Persei subiectus, caput habens contra ursae maioris aspectum. hic occidere sagittarii & capricorni exortu uidetur. Exoriri autem, Ophiucho & engonasin occidente. Habet praeterea stellam unam in capite. In utroque humero unam, sed in sinistro clariore, quae uocatur capra, in utroque cubito una: in manu duas, quae hoedi appellantur, stellis prope occidentibus formati. Ita omnino sunt numero 7.

Serpentarius.

Serpentarius habet quoque stellas tertiae magnitudinis, unam scilicet in capite, quae uocatur Ras alauge, alteram in palma sinistra, & tertiam post illam, quartam in genu dextro, & quintam in genu sinistro, reliquae sunt quartae & quintae magnitudinis.

Ophiuchus inclinatus a capite, ut qui resupinatus uidetur, manibus anguem tenere figuratus est. huius autem humeri ab aestiuo circulo diuiditur a reliquo corpore. Ipse genuum sine ab aequinoctiali terminatur circulo. Pede sinistro premens oculos, dextro autem testudini scorpionis innixus. Anguis autem qui ab eo tenetur, prope extremo ore coronam contingens, medium praerungit Ophiuchum, cauda breuior quam superiore corpore, qua manu sinistra ipsius signi figuratur, ita tamen ut extrema cauda circulum aequinoctialem cum aquilae cauda iungat. Occidens autem exortu geminorum Cancris & leonis peruenit ad terram, exoritur autem cum scorpione & sagittario apparet. Hic habet in capite stellam unam, in utroque humero singulas, in sinistra manu tres. in dextra manu quatuor, in lumbis duas, in utroque genu singulas, in dextro crure unam, in utroque pede singulas, sed clariorem in dextro: itaque est omnino stellarum numerus sexdecim. Anguis autem habet in summo capite stellas duas, sub capite tres, uno loco omnes. ad manum ipsius Ophiuchi sinistrae duas, sed quae maxime ad corpus eius accedit, clariorem. Et in dorso anguis ad ipsam corporis coniunctionem quinque, & in prima curatura caudae quatuor. In secunda, caput uersus, habet stellas sex. Ita est omnino stellarum numero 23.

h Sagitta.

Sagitta.

In sagitta, una est quarta magnitudinis, tres quintae, & una sexta.

Sagitta inter duos circulos æstiuum & æquinoctialem, signo aquilæ superposita, diuiditur ab eo circulo qui utroque polo subiectus ad cancrum & capricornum peruenit. huius cacumen ad equipedum regionem spectat, altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. hæc occidit Virginis ortu. Oritur autem cum scorpione. Habet omnino stellas quatuor: quarum una in principio materiæ, altera in medio, duæ reliquæ in eo loco quo ferrum solet affigi, diuersæ uidentur.

Aquila.

Aquila unam habet in capite secundæ magnitudinis, atque unam inter duas spatulas eiusdem magnitudinis, duas in spatula sinistra tertiæ magnitudinis, atque unam super collum secundæ magnitudinis, reliquæ sunt quintæ magnitudinis.

Aquila ala dextra non multum extra circum æquinoctialem prodire, sinistra autem non longè à capite Ophiuchi figurata uidetur. Præterea rostrum eius à reliquo corpore diuidit circulus, quem supra diximus à cancro ad capricornum peruenire. Media autem finitur ab eo quem supra Lactium orbem demonstrauimus esse. hæc exortu leone occidit. Exoritur autem cum capricorno: habens in capite stellam unam, in utraque penna unam, in cauda unam. Itaque omnino sunt quatuor.

Delphin.

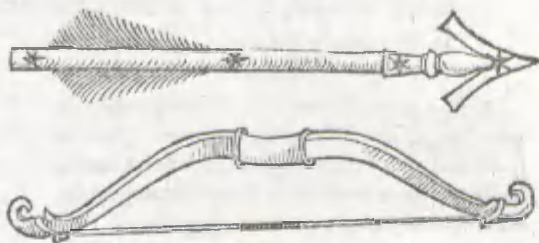
Delphin habet quinque stellas tertiæ magnitudinis, unam scilicet in cauda, & reliquas in lumbo. Habet etiam duas quartæ magnitudinis in cauda, reliquæ sunt sextæ magnitudinis.

Delphin non longè ab aquilæ signo figuratur, in curuatione caudæ nouissimæ æquinoctialis circuli circunductione tangit, capite propè contingens equi Pegasi rostrum. hic exoritur cum sagittarij posteriore parte. Occidit autem, cum uirgo exorta est à capite. habet autem in capite stellas duas, supra caput ad uerticem duas alias, ad ea quæ in uentre uelut pennæ uidentur habet stellas tres, in scapulis unam, in cauda duas. Itaque omnino sunt stellæ numero decem.

Pegasus.

Equus alatus habet quatuor stellas secundæ magnitudinis, scilicet super renes, super humerum dextrum, & inter duas spatulas. Habet & tres tertiæ magnitudinis, nempe in genu dextro, unam in pectore, & quæ reliquas præcedit in collo. Reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

Equus

Equus arcticum circum spectans, pedibus æstiuo orbe niti, extremo ore caput delphini tangere uidetur. Aquarij manu dextram ceruice sua coniungens, & utrisque piscibus clausus, quos in 12. signis postea demonstrabimus. Huius in stellis corpus apparet usque ad umbilicum deformatum. Qui occidit cum pisce de duobus primo, qui supra tergum eius est fixus. exoritur cum Aquario toto, cum pisce, cum quo occidit, & manu Aquarij dextra. hic habet in rostro stellas duas obscuras, in capite unam, in maxilla unam, in utrisque auribus singulas, in ceruicibus quatuor obscuras: sed maxime lucet quæ capiti proxima apparet in humero claram unam, in pectore unam, in scapilio unam, in umbilico nouissimam unam, quæ Andromedæ uocatur, in genibus utrisque singulas, in utrisque poplitibus singulas, ita sunt omnino numero 23.

Trianguli tres stellæ sunt tertiæ magnitudinis, quarta quartæ, quæ extra angulum inuenitur.

Deloton autem ut in triangulum deformatur, æquis quodammodo lateribus duobus, uno breuiore, sed propè æquali reliquis, inter æstiuum & æquinoctialem circum supra caput Arietis, non longè ab Andromedæ dextro crure, & Persei manu sinistra collocatum, cum Ariete toto occidens: exoritur autem cum eiusdem dimidia priore parte. habet autem stellam in unoquoque angulo unam.

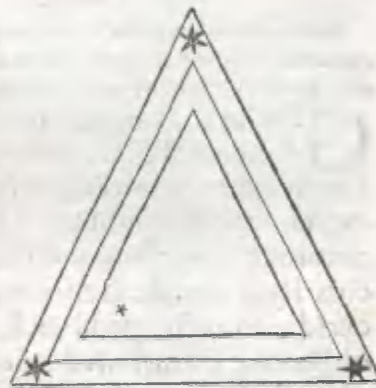
Omnēs arietis stellæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu quæ sunt tertiæ.

Nunc protinus duodecim signorum figuretionem dicemus. Quorum est princeps Aries, in æquinoctiali circulo consistens, caput ad exortum habens conuersum. Occidens à primis pedibus, & exoritur caput infra triangulum, quod supra diximus, tenens collocatum, pedibus propè contingens caput Piscicis. Habet autem in capite stellam unam, in cornibus tres, in ceruice tres, in pede priore de primis unam, in interscapilio quatuor, in cauda unam, sub uentre unam, in lumbis tres, in pede posteriore unam. quæ sunt omnino numero octodecim.

Taurus.

Taurus unam habet stellam primæ magnitudinis, uocaturque Aldebaran, seu oculus tauri in pectore, supra naves, & in uno extremo cornu habet stellas tertiæ magnitudinis, habet & congeriem stellarum quintæ magnitudinis, quas Pleiades uocant, haud procul ab ore, aut secundum alios in dorso.

h z Taurus

TAurus ad exortum signorū dimidfa parte collocatus, ut incipere genu ac defigere ad terram uideatur, caput eodem habens attentum. Genua eius reliquo corpore diuidit circulus æquinoctialis. cornu sinistro, ut supra diximus, coniungitur cum sinistro pede eius qui Auriga appellatur. inter huius finitionem corporis & arietis caudam stellæ sunt, quas Vergilias nostri, Græci autem Pleiadas appellauerunt. Hic auersus occidit & exoritur. habet in cornibus singulas stellas, sed in sinistro clariorem, utrisque oculis singulas, in fronte media unam, ex quibus locis cornua nascuntur, singulas: quæ septem stellæ Hyades nuncupantur. Et si nonnulli quas duas diximus nouissimas stellas, negauerint esse, ut omnino Hyades essent quinque. Præterea in sinistro genu priore habet stellam unam. Et super ungulam, unam: in dextro genu unam, & in interscapilio tres, nouissimam earum cæteris clariorem, in pectore unam: quæ sunt omnino, præter Vergilias, quatuordecim.

Gemini.

Gemini duas habent stellas secundæ magnitudinis in capitibus, quarum una uocatur Ras algense. habent aliquot tertiæ magnitudinis in genibus & coxis, & multas quartæ et quintæ magnitudinis.

Gemini ab Aurigæ parte dextra supra Orionem collocari uidentur, ita tamen, ut Orion inter taurum & geminos sit constitutus. capita eorum diuiduntur à reliquo corpore, circulo eo qui æstiuum diffinire supra est dictus. Ita ut complexa corpora inter se tenentes, occidant directi à pedibus. Exoriuntur autem inclinati ut iacentes. sed is qui Cancro est proximus, habet in capite stellam unam claram, in utrisque humeris singulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utrisque singulas, in pedibus utrisque singulas. alter autem in capite unam, in sinistro humero unam, in dextro alteram, in utrisque manibus singulas, in dextro genu unam, in sinistro genu alteram, in pedibus utrisque singulas: et infra sinistrum pedem unam, quæ propus appellatur, & sunt octodecim.

Cancer.

Cancer nullam habet insignem stellam, sed omnes sunt uel quartæ uel quintæ magnitudinis.

Hunc medium diuidit circulus æstiuus, ad leonis exortus spectantem, paululum supra caput hydræ collocatum, occidentem & exorientem posteriore corporis parte. Hic autem habet in ipsa testa stellas duas, quæ asini uocantur, de quibus ante diximus: in pedibus dextris singulas obscuras, in sinistro pede primo duas, in secundo duas obscuras, in tertio unam, in quarto primo unam obscuram,

in ore

A in ore unam: in ea quæ chela dexterio dicitur tres similes, non grandes, in sinistra similes duas. Et ita est omnino stellarum numerus decem & octo.

Leo.

Leo habet duas stellas primæ magnitudinis, quarum una uocatur Calbalexet, id est cor leonis: alia Deneb alexet, hoc est cauda leonis. Habet tres secundæ magnitudinis, duas in ceruice & unam in dorso, reliquæ sunt tertiæ, quartæ, quintæ & sextæ magnitudinis.

Leo spectans ad occasum supra corpus hydræ à capite quæ cancer instat, usque ad mediam partem eius constitutus, medius æstiuo circulo diuiditur, ut sub ipso orbe priores pedes habeat collocatos, occidens à capite & exoriens. hic habet in capite stellas tres, in ceruicibus duas, in pectore unam, in interscapilio tres, in media cauda unam, in extrema alteram magnam, sub pectore duas, in pede priore unam claram, in uentre claram unam, & infra alteram magnam unam, in lumbis unam, in posteriore genu unam, in pede posteriore claram unam. Et ita est omnino numerus stellarum 19.

Virgo.

Virgo unam habet stellam primæ magnitudinis, uocaturque ea Azimech, id est spica uirginis. habet deinde sex tertiæ magnitudinis, tres in ala sinistra, unam in latere dextro, unam in manu dextra, & unam sub ala dextra, reliquæ sunt quartæ, quintæ & sextæ magnitudinis.

B Virgo infra pedes Bootæ collocata, capite posteriore partem leonis dextra manu circulum æstiualem tangit, ac inferiorem partem corporis supra coruū & hydræ caudam habere perspicitur. Occidens capite priusquam reliquis membris. huius in capite est stella una obscura, in utrisque humeris singulæ, in utrisque pennis binæ: quarum una stella quæ est in dextra penna ad humerum defixa protygeter uocatur. Præterea habet in utrisque manibus singulas stellas, quarum una quæ est in dextra manu, maior & clarior conspicitur: in ueste autem habet passim stellas septem, in utrisque pedibus singulas. Omnino stellarum numerus 16.

Scorpius.

Scorpius unam habet insignem stellam secundæ magnitudinis, quæ scorpij uocatur. habet et multas tertiæ magnitudinis, quatuor scilicet in fronte, duas in corpore, quinque in spondilibus, & unam in spina, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Scorpij prior pars, quæ Chelæ dicitur, ita premitur ab æquinoctiali circulo, ut eum sustinere uideatur. Ipse autem pedibus Ophiuchi, de quo supra diximus, subditus, extrema cauda circulum hyemalem contingere uidetur, neque longè est ab eo quod pro hostia centaurus ferre prospicitur. Occidit autem inclinato capite, exoritur erectus à chelis: hic habet stellas in his quæ chele dicuntur, in unaquaque earum binas, ex quibus primæ sunt clariores. Præterea habet in fronte stellas tres, quarum

h 3 quarum

ma cauda stellas duas obscuras, ab eo loco usq; ad reliquam corporis curuatu. A ram quinq; sub uentre sex, omnino sunt 13.

Eridanus.

Fluvius Eridanus habet unam stellam nomine Acarnar primæ magnitudinis, sed quæ in nostra regione uix uideri potest, tantum declinat ad austrum. habet quatuor tertie magnitudinis, & multas quartæ magnitudinis.

Eridanus à sinistro pede profectus Orionis, & perueniens usque ad pistricem, rursus diffunditur usq; ad leporis pedes, et portinus ad antarcticum tendit circulum. Huius figurationem circulus hyemalis diuidit ab eo loco quo propè coniungitur ceto. hic scorpione & sagittario exorto occidere, exoriri autem cum geminis & cancro uidetur. habet autem stellas in prima curuatura tres, in secunda tres, item in tertia usq; ad nouissimam septem. omnino est stellarum numerus tredecim.

Lepus.

Habet lepus unam in medio corporis, & una sub uentre tertie magnitudinis, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Lepus autem in sinistru pedem Orionis per hyemalem circulum fugiens, ab eo inferiore parte corporis diuisus. occidit sagittario exorto, oritur cum leone. Habet autem stellas in utrisque auribus singulas. In corpore passim dispositas duas, in pedibus prioribus singulas. Et ita est omnino stellarum sex.

Orion.

Orion pulcherrima cōstellatio, habet duas primæ magnitudinis, una scilicet in humero dextro, quæ Betelgeuze uocatur: & alteram in pede sinistro, quæ Regel algenze appellatur. in cingulo habet tres secundæ magnitudinis, & unam in humero sinistro. in brachio sinistro & in ense habet aliquot tertie magnitudinis. super genu dextrum habet quoq; unam eiusdem magnitudinis, quæ in fuste inueniuntur. sunt quintæ magnitudinis.

Orion. Hunc à zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus diuidit cum tauro de certantem collocatum, dextra manu clauam tenentem, incinctum ense, spectantem ad occasum, & occidentem exorta scorpionis posteriore parte, & sagittario exoriente, cum cancro autem toto corpore pariter exurgentem. hic habet in capite stellas tres claras, in utrisque humeris singulas, in cubito dextro obscuram unam. In manu similem unam, in zona tres, in eo quo gladius eius deformatur tres obscuras. In utrisque genibus singulas claras. In pedibus singulas obscuras. Omnino sunt decem & septem.

Laelaps.

Laelaps.

Canis maior habet unam in capite primæ magnitudinis, nomine Alhabor, splendidissimam stellam, & ueri ferè similem. Habet deinde quoq; tertie magnitudinis unam in pede dextro, alteram in coxa sinistra, tertiam inter duas coxas, quartam in extremitate caudæ, et quintam in extremitate pedis dextri. reliquæ in auribus, collo, pectore & genibus sunt quartæ et quintæ magnitudinis.

Canis leporem fugientem consequens, posterioribus pedibus diuiditur ab hyemali circulo, pedem dextrum Orionis pene suo capite coniungens, capite ad occasum spectans, sed caput ad æquinoctialem circulum tendit. occidens oriente sagittario, exoritur autem cum cancro, habet in lingua stellam unam quæ Canis appellatur. in capite autem alteram, quam nonnulli Sirion appellant, de quo prius diximus. Præterea habet in utrisque auribus obscuras singulas. In pectore duas, in pede priore tres, inter scapulas tres, in sinistro lumbo unam, in pede posteriore unam. In pede dextro unam, in cauda quatuor, omnino sunt decem & nouem.

Procyon.

Canis minor duas duntaxat habet stellas, una primæ magnitudinis in uentre, quæ Algomeisa uocatur, & aliam quartæ magnitudinis in collario. Sunt quoque unam ponunt in capite.

Procyon. Hic in Lacteo circulo defixis pedibus æquinoctialem circulum tangit. Spectat ad occasum, ut inter geminos & cancrum constitutus: qui, quod ante maiorem canem exoritur, Procyon est appellatus. Hic autem occidit exortu capricorni, exoritur cum leone, et habet unam stellam in capite, & aliam in pectore. In lumbo unam: sed omnino stellarum numerus 3.

Nauis.

Nauis una habet primæ magnitudinis, qui Canopus uocatur, poniturque in præcipuo remo, sed quæ longe deflectit ad austrum. Habet sex secundæ magnitudinis, unam in transtro, aliam in sectione transtri, etc. habet quoque multas tertie, & item multas quartæ magnitudinis: quæ in malo ponuntur, sunt quartæ magnitudinis.

Argo. Huius puppis hyemale circulum, & maioris canis caudam contingens inferiore parte, nouissimè nauis inclinata antarcticum circulum tangit. Occidens sagittario & capricorno exorto, ut in mari collocata, exoritur cum uirgine & chelis. Hæc habet in puppi ad singula gubernacula, ad primum stellas quinque, ad alterum quatuor, circum castrinam quinque, & sub reiectum quinque, ad malum quatuor: in tota est stellarum uiginti trium. Quæ, quare non sit tota in mundo collocata, prius diximus.

Phillyris.

Phillyris.

Centaurus in pede dextro duas habet stellas primæ magnitudinis, in pede uero sinistro habet unam secundæ magnitudinis, similiter super coxam dextram, & sub uentre, atq; super calcaneum pedis dextri, & super genu sinistrum, habet et multas tertie, quartæ, & quintæ magnitudinis.

Centaurus. Hic ita figuratur, ut in antarctico circulo niti pedibus, humeris hyemalem sustinere uideatur, capite propè caudam hydræ coniungens, hostiam dextra manu tenens supinam, quæ pedibus & ex tremo ore circulum hyemalem tangit, inter eum & antarcticum orbem collocata. Centauri autem crura à reliquo corpore diuidit circulus qui Læteus appellatur. Hic spectans ad ortus signorū, totus occidit aquario & piscibus exortis: exoritur autē cum scorpione & sagittario. habet aut stellas supra caput tres obscuras, in utrisq; humeris singulas claras, in cubito sinistro unā, in manu unā, in medio pectore equino unā, in prioribus poplitibus, utrisq; singulas, in interscapilio quatuor, in uentre duas claras, in cauda tres, in lūbo equino unā, in genub. posterioribus singulas, in poplitibus singulas, omnino sunt 24. Hostia aut habet in cauda duas, in pede de posterioribus primo unam, in utrisq; pedibus unā, in interscapilio unā clarā, & in priore parte pedū unam, infra alteram, in capite tres dispositas. Omnino sunt num. 10.

Ara.

Ara habet septem stellas, ex quibus quinque sunt quartæ magnitudinis, & due quintæ.

Ara antarcticum circulum prope tangens, inter hostiæ caput & scorpionis caudam extremā collocatur, occidens arietis exortu, exoritur cum capricorno. Hæc habet in summo cacumine circuli ubi formatur stellas duas, & in imo alteras. Et ita est omnino stellarum quatuor.

Hydra.

Hydra habet unam lucidam stellam, nomine Alphard, & est secundæ magnitudinis. Habet et tres tertie magnitudinis, reliquæ sunt quartæ et quintæ magnitudinis.

Hydra trium signorū longitudinē occupans, cancri, leonis & uirginis, inter æquinoctialem circulum & hyemalem collocatur. Ita tamē, ut caput eius cōtendens ad signum, id quod Procyon uocatur, & totius hydræ propriè quarta pars inter æstiuum & æquinoctialem circulū uideatur. Cauda autem extrema penè Centauri caput tegens, sustinet in dorso coruum, rostro corpus eius tangentem, et toto corpore ad craterem tendentem: qui satis longo dissidente interuallo propè inter leonem & uirginem constitutus uidetur, inclinatio ad caput hydræ, quæ occidit aquario et piscibus exortis. Oritur autē cum his signis, de quibus supra diximus. Habet aut in capite stellas tres, in prima capitis curuatura sex, sed

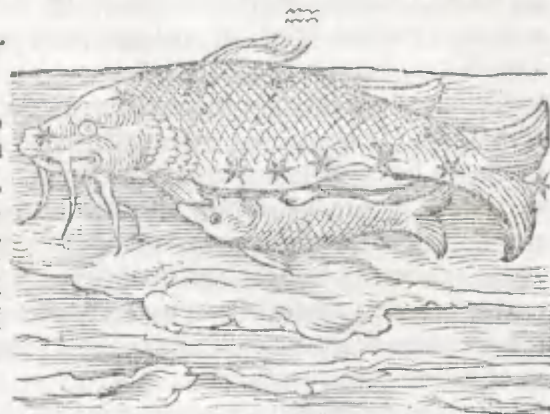
earum

A earum nouissimam claram, in secunda curuatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta usq; ad caudā octo, omnes obscuras. ita fiunt uiginti sex. Coruus autem habet in gutture stellam unam, in pennis duas, infra pennā, caudam uersus, duas, in utrisque pedibus singulas. omnino sunt septem. Supra primam hydræ curuaturam crater positus habet in labris stellas duas, infra autem anfas duas obscuras, in medio cratere duas, ad fundum duas. Omnino sunt octo.

Piscis.

Omnes stellæ piscis meridionalis, sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Piscis autem qui Notius dicitur, inter hyemalem et antarcticum circulum mediā regione collocatus, spectare ad exortum uidetur, inter capricornum & aquarium, ore excipiens aquam quæ funditur ab aquario. hic occidit oriente cancro, exoritur autem cum piscibus. sed est stellarum omnino duodecim.

Aratus cum capricorno exortu ait.

Quæ adfigurationem siderum pertinent, ad hunc finem nobis erunt dicta, reliqua protinus dicemus.

CLARISSIMI VIRI C. IULII HYGINI,

NI, AVGVSTI LIBERTI, DE QVINQVE circulorum inter corpora cœlestia notatione, & Planetis, Liber IIII.

B

Quoniam in initio sphaeræ circuli quinque, quomodo efficerentur, ostendimus, neq; eos corpore siderum innotauimus, etsi duo nouissimi nihil ad solis cursum pertinent, hoc est arcticos & antarcticos, de medijs dicemus tribus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis sphaeram plurimum ualere dicit, neq; eorū apertè quenquā demonstrat, uoluntatem nostram apertius ostendimus. Et quemadmodum in initio fecimus, à boreo polo sumemus exordium.

Igitur æstiuum circulum unum de quatuor esse dicemus, qui therinos tropicos uocatur, quo circulo æstatem confici demonstrauimus. & si non nemo dubitat, quare non utriq; circuli, hoc est æstiuus & hyemalis, uno nomine appellentur, ideo quod quem nos æstiuum diximus, nonnullis hyemalis fiat: & quo circulo hyemem confici diximus, eo circulo alijs æstas sit. Quod si uoluerint intelligere id ad nostras collationes mundi esse demonstratum, qui inter æstiuum circulum & arcticon sumus constituti, non ad illorum sphaeram qui ab hyemali circulo antarcticum habitantes nobis antipodes dicuntur, facilius ad nostram accesserint uoluntatem. Si quis enim uoluerit eorum quos antipodas diximus, qui inferiore à nobis circulo constituti uidentur, sphaeram facere, non immerito nostrum hyemalem sibi æstiuum circulum finxerit. Aut si quis scriptorum eorum mentionem faciens, obscure uoluerit antipodas demonstrare, & dixerit quibus in capricorno æstas summa, aut in cancro hyems maxima fiat, non imperita ratione acutissime dixisse uidebitur. Quodcunq; enim nostris circulis contrariū dixerit, id illis erit rectum. sed ne longiore sermone præter consuetudinem utamur, ad inceptum reuertamur.

De tropico cancri.

In æstiuo circulo, de quo primū dicere instituiamus, hæc signa, siue partes eorum perspiciuntur, Capita geminorum, aurigæ genu utrunq; † uel sinistrum Persei

Signa quæ in
circulo æstiuo
perspiciuntur.

Cur sphaera in
octo partes diui
denda. *

quod est

Persei crus, & humerus sinister. Andromeda autem à pectore, sed manu sinistra A diuiditur. Atque ita euenit, ut caput eius cum toto pectore & manu dextra uideatur esse inter æstiuum & æquinoctialem circulum, reliquum aut inter æstiuum & arcticum finem. Præterea in eodem æstiuo circulo, pedes equi Pegasi uidentur positi. & caput à reliquo corpore diuiditur oloris, & alæ sinistri oris, ut uolantis pars non magna. Ophiuchus humeris, ut circulum sustinere uidetur: uirgo prope hunc contingens à capite. Inter hunc & æquinoctialem circulos collocata est, ut fulgens ad austrum. Leo à pectore ad lumbos diuiditur, ut caput eius & corporis superior à cruribus pars, inter hunc & arcticum circulum uideatur. Inferior autem pars, inter æstiuum & æquinoctialem circulum. Cancer autem sic diuiditur medius, ut inter duos oculos eius, circulus traiectus existimetur. In his signis & hoc, ut antè diximus, circulo cum uehitur sol, euenit nobis, qui hac inclinatione mundi utimur, ut sint diei de partibus octo partes quinque, noctis autem tres. Neque ita tamen, ut ex horologijs, sed ex sphaeræ ratione. cum enim sphaeram ita constitueris, ut circulus is qui arcticus uocatur, semper appareat, nunquam autem antarcticus exoriatur, atque ita sphaera est constituta: si uoles circulum æstiuum diuidere in partes octo, ex his inuenies partes 5. in sphaera apparere, tres autem infra tanquam sub terra esse. At aliquis dixerit, cur sphaeræ circulos diuidamus in partes octo potius quam duodecim, aut quot libuerit alias partes, hic non sphaerā, sed se fallere, hac ratione inuenies porro arbitror. Si enim ita fecerit ex æstiuo circulo partes duodecim, ex his partes 7. & dimidium partis apparere, quatuor autem & dimidium sub terra inueniet esse. Itaque euenit, ut cum ad octo partes addita dimidia sit, simili ratione ad partes quatuor accedat pars dimidia, & fiant supra terram partes septem & dimidium partis: reliquum autem sub terra quidē pars quatuor & dimidium. Igitur oportet intelligere, ut non in minutis partibus & dimidijs fiat, sed certis numeris conficiatur, ut euenit in partibus octo. Præterea quoniam sphaera diuisa in partes 30. euenit, ut ab æstiuo ad hyemalem sint partes octo, nimirum certē eos circulos diuidemus in partes octo. Præterea quoniam ab æstiuo circulo ad æquinoctialem sunt quatuor de 30. Et rursus ab æquinoctiali circulo ad hyemalem de partibus 30. partes quatuor, & ita nihilominus æquinoctialis ipse per se circulus medius diuiditur, ut dimidia pars eius sit sub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidē supra, & tota ratio ad octauam partem perueniat, non dubium est quin rectē diuidatur in partes octo. Præterea cum sol per hos circulos currens iter annum conficere uideatur, & ab omnium signorum octaua parte, ut posterius dicemus, incipiat exoriri, & ad aliud signum transire, neque ulla alia parte signi utatur, rectē ipsi quinque circuli diuiduntur in partes octo. Præterea septē sidera ad eundem statum reuertantur, quibusdam placuit, ut cuiusmodi dies hodiernus fuerit in solis aut lunæ tempestate, eiusmodi octauo anno sit futurus, uerē sphaera quoque diuiditur in partes octo. Præterea cum uideamus octauo quoque die eiusdem sideris horam primam, aut quamlibet denique esse, ut cuius hodie fuerit hora prima, eiusdem octauam quoque futuram uerissimum est, ipsam quoque sphaeram unde horæ sumuntur diuidi in partes octo. Sed ne reliqua prætermittamus, in hoc occupari, ad propositum reuertamur.

Æquinoctialis.

Secundus ab æstiuo æquinoctialis est circulus, in quo hæc signa & partes eorum perspicui possunt. Aries totus omnibus pedibus innixus uidetur. Hunc autem Aratus omnium siderum celerrimum esse demonstrat: etiam minori arcto, quæ breui spacio uertitur, prestare: id quod uelit esse, sic poterimus uel facillime intelligere. Cum sit enim maximus circulus æquinoctialis in sphaera, in eoque aries, ut affixus uideatur, quomodocumque fuerint figuræ corporum collocatæ, ut ad eundem circulum perueniant, necesse est semel uerti sphaerā. Quod cum fiat, & aries in maximo circulo, & eodem tempore ad locum quo sidera reliqua perueniant,

effidionem

A perueniant, necesse est eum celerrimum dici: sed nos ad circuli effectiōnem uenimus, & reliqua dicemus. In eodem tauri genua, ut fixa perspiciuntur, etsi nonnulli ita finxere, ut uno genu, hoc est dextro nixus, sinistro propè pedes contingere uideatur. De hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona Orionis, ut ipso circulo præcinctus existimetur. Hydra flexu à capite primo, ut ceruicibus erectis cancrum contingere uideatur, ex inferiore corpore hydra crater cum coruo uelut fixus esse circulo conspicitur. Item pauca stellæ chelarum, eodem adiunguntur. Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore diuiduntur. Aquila sinisteriore penna penè eum contingens figurata est: eodemque circulo caput Pegasi cum ceruicibus nititur. His corporibus signorum æquinoctialis circulus finitur. Quod sol cum peruenierit, his uno anno conficitur æquinoctium: hoc est, in ariete & chelis. In hac enim parte sphaeræ & uer & autumnus confici existimatur, ita ut uer sit in ariete, autumnus in priore parte scorpionis. Quod si gnium nonnulli libram dixerunt: per hunc circulum transiens sol ab ariete ad chelas, efficit sex mensium diem, his locis qui intra arcticum uidetur orbem: noctē autē his, qui antarctico circulo sunt clausi. Quare magis his locis nemo potest durare. Et rursus ab autumno usque ad uer, hoc est, à chelis usque ad arietem perueniens, efficit his locis sex mensibus perpetuis diem, in quibus antè noctē demonstrauimus. Econtrario autem noctem his, qui boreo polo sunt proximi. Sed de hoc antè diximus. Neque enim mirum est, hac collatione sphaeræ id euenire. Erecto enim boreo polo, neque unquam occidente euenit, ut corpora quæque quæ ei proxima sunt circulo, sero occidere uideantur. Id ex hoc intelligere licebit. Cum in his partibus sphaeræ habitetur quæ pars est ab æstiuo circulo ad orbem qui arcticus uocatur, & de arctico circulo, hoc est de duabus uris & dracone, caput draconis maxime niti ipso circulo uideatur, ita ut is qui engonalin uocatur, inter æstiuum & arcticum locatus, caput draconis premere intelligatur: quicumque, ut antè diximus, ad ipsum caput draconis habitant, ita longo die utuntur, ut eis ne terra quidem horæ pars in unaquaque nocte obtingat. Itaque Aratus ait:

Καὶν πρὸ κεφαλῇ τῇ νύχτι τοῦ ἡλίου πρὸς ἀντρίαν
μὴ γοῦνται οὐδὲ πρὸς αὐτοῦ ἀλλήλοισι.

Item Cicero dicit: Quod caput hic paulum sese subitoque recondit,

Ortus ubi atque obitus parte admiscetur in una.

De hoc Homer. quoque in Odyssæa, qui ita breuem noctem esse dicit, ut pastores cum alij exigant, alij reducant pecus, possint alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat. sed nos ad propositum reuertamur.

Tertius ab æstiuo circulo qui hyemalis uocatur, his corporibus & eorum partibus finitur. Nam medium capricornum diuidens, & pedes Aquarii, per caudam pisicis, ut traiectus uidetur. Diuidit etiam leporem fugientem à cruribus, & quadam parte corporis, & canis sequentis pedes, & nauis ipsius puppim. Cetaurique ceruices à reliquo corpore diuidit. Scorpionis extrema cauda, quod acumen uocatur, eodem circulo coniungitur. Sagittarii arcus eodem orbe deformatur. Huius orbis infra terram sunt, de partibus octo, partes quinque, supra terram autem tres: itaque, it breuior dies nocte, ut antè demonstrauimus.

Quartum circulum zodiacum esse, Aratus demonstrat, de quo antè diximus, & posterius dicemus. Sed Aratus non, ut reliqui Astrologi, ab ariete duodecim signa demonstrat, hoc est uere incipiente, sed à cancro, hoc est ipsa æstate. Nos autem quoniam ab ariete incipimus, ita protinus dicemus. In hoc enim circulo sic duodecim signa figurantur, Aries, Taurus, Gemini: in his tribus signis uer demonstratur, & æquinoctium uernum. Cancer, Leo, Virgo: in his signis maxime æstas conficitur. Sed Sol incipit à Virgine iam transire ad æquinoctium autumnale. Chelæ, Scorpis, Sagittarius: in his tribus signis autumnus efficitur, & æquinoctium autumnale. Capricornus, Aquarius, Pisces: in his tribus

† non bus signis sol hyemem conficere demonstratur. Et si † nulla sunt signa 12. sed 11. A ideo quod Scorpio magnitudine sui corporis duorum locum occupat signorum. E quibus prior pars Chelæ, reliqua autē Scorpio uocatur. Priores enim astrologi cum omnes res ad duodecim partes reuocarent, ut menses, & horas, & latitudinem signorum: itaque & signa, per quæ res omnes significantur, duodecim esse uoluerunt.

Sed quoniam septem circulis in proœmio propositis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne septem ex ordine demonstratis, aliquid à nobis obscurius dictum uideatur, de septem superant 3. arcticos, antarcticos, & ille qui Læteus uocatur. Itaque de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem sustinet caput draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore suo circumlum iungit. eodem orbe nituntur & pedes maioris ursæ. Præterea sedile Cassiopeia cum pedibus eius nititur ipsi circulo, & de dextro pede genuq; sinistro, & pedis prioribus digitis eius, qui engonasin uocat, & manus sinistra Bootis exteriori parte circuli peruenit coniuncta. Ad antarcticon autem circulum peruenit extrema naui Argæ, pedesq; Centauri posteriores adiungunt. Priores autem prope cōtingere, & ara uidet prope affixa, Eridaniq; fluminis extrema significatio.

Reliquum est nobis diffinire quem supra Læteum orbem demonstrauimus. Ipse enim diuidit oloris extremam sinistram pennam, quæ extra æstiuum peruenit finem. Præterea transit manum dextram Persei, & ab humero sinistro aurigæ perueniens sub manum eius dextram: & geminorum genua, & pedes eius signi quod Procyon uocatur. Hic diuidens æquinoctialem & æstiuum circulum, tangit extremum finem mali, qui in Argæ naue defixus uidetur. Deinde rursus reuertens, genua Centauri diuidit à reliquo corpore: & extremam caudam terminat scorpionis, & arcum medium Sagittarij, & aquilæ dimidiam partem per eius transiens pennas.

Quoniam de hisce rebus exposuimus ordine, mundi rationem, & quemadmodum moueatur protinus dicemus, & in duodecim signorum exortu quæ deinde corpora consequantur, & quæ perueniant ad occasum. Conuenit nobis mundum ab exortu ad occasum conuerti, ideo quod uidemus stellas exorientes ad occidentem cōuerti. Sic enim primum poterimus scire quid sit exortus, & quid occasus. Si quis enim nostrum aliquis astiterit cōtra exorientem solem, necesse est arctos nobis à sinistris partibus esse. Cum id ita fiat, illud quoque necesse est, ut omnia à dextris partibus exorta, in sinistris occidere uideant, de quo & antè diximus. Igitur cum uideamus stellas exoriri, & occidere, necesse est mundum quoque cum stellis uerti. Sed nonnulli aiunt, nihilominus id evenire posse, ut sic stante mundo, stellæ & exoriantur & occidant: quod fieri nō potest. Si enim stellæ uagæ feruntur, neque mundus ipse uoluitur, non possunt corpora stellis figurata incolumia & certa permanere. Illud enim uidemus in toto mundo stellas erraticas esse, neque horum cursum quenquam posse diffinire. Aratum ipsum quoque negare se difficiles eorum cursum interpretari posse. Quomodo igitur cum quinque stellas nemo possit obseruare, tot millia quisquam possit peruidere, nisi qui permittat hoc, cursum stellarum posse esse, & nihilominus figuras corporum permanere. quod si non est, tota sphaera ad irritum reuocabitur. Quicunque enim sphaeram fecerit, non poterit efficere, ut sphaera stante, nihilominus stellæ uersentur. Illud etiam uidemus in extrema cauda draconis stellam esse, quæ in se uersatur, & in eodem loco constet. Quod si omnes stellæ uagæ feruntur, hanc quoque loco moueri necesse est: quod non evenit. Igitur necesse est mundum quoque, non stellas, uerti. Quoniam ostendimus mundum cum stellis potius quam stellas per se uerti, nunc reliqua dicemus.

Cum enim traditum sit nobis, prius noctem quam diem ferri, noctem dicemus umbram terræ esse, eamque obstare luminis solis. Et si nonnulli dixerint in solis cursu evenire, ut cum peruenit ad eum locum ubi occidere dicitur, ibi

† tur, ibi montium magnitudine à nobis lumen auerti solis, & ita noctem uideri. Quod si ita sit, nimirum eclipsim solis uerius quam noctem diximus. Sed aliter esse, ex ipsa sphaera licebit intelligere.

Horizon enim diuidens ea quæ uidentur, & quæ non apparent, ita diffinit sphaeram, ut semper sex signa de duodecim in hemisphaerio uideantur super terram, sex autem signa sint infra sub terra. Igitur cum in uno eorum sol nixus ferri uideatur, ab eo circulo qui horizon uocatur exoritur. itaque incipit lucere, cum nihilominus ipse mundus uertatur cum reliquis signis. Sed quo facilius intelligatur, ponamus solem esse in Ariete, à quo duodecim signa instituiimus numerare. Igitur cum sol sit in Ariete, eo exoriente dies est: qui cum uertente se mundo peruenit ad eum circulum qui Mesembrinos uocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed sic etiam facilius intelligitur, & rursus ab eodem ariete incipiemus. Cum aries est exortus, præter eum signa sunt in superiore hemisphaerio: Pisces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria signa occiderint, hoc est, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta sunt tria quæ arietem sequuntur, hoc est, Taurus, Gemini, Cancer: tum fieri dimidium diem necesse est, et arietem peruenire ad eum quem Mesembrinum esse circulum supra diximus. Cum autem cum reliquis signis ipse aries occidit, & exortus est leo, uirgo, tum chelæ exoriuntur, & in superiore hemisphaerio ariete occidente uehuntur. Quæ cum occiderint, rursus aries exortus efficit lucem. Sed ne in dubium ueniat, cum arietem occidente dixerimus chelas exoriri, quid de reliquis signis siue sphaera posset intelligi, sic inuenietur. In quo cunctis signo sol fuerit exoriente, quodcumque ab eo signo septimo loco fuerit, id noctu primum exorietur, & ita conficiet cursum. Mundus enim ipse semel in die ac nocte uerti uidetur. Itaque evenit, ut ipsa signa 12. semel in die ac nocte uideri possint. Sed ne solis cursus, de quibus potest sumus dicturi, potius quam quod antè cœpimus, enumerauerimus, ad incipit reuertemur. Diximus enim principium mundi esse noctem, deinde diem.

Inter noctem & diem præter umbram terræ nihil interesse arbitramur. Sed quoniam signorum supra & corporum exortus instituiimus, ad hoc peruenimus. Igitur uertente se mundo per utrosque polos & axem, quem supra dimensio nem sphaeræ diximus esse, & ita sphaera collocata, ut unus polus semper sit supra terram, alter nunquam exoritur necesse est. Arctus quoque, & reliqua corpora quæ sunt in arctico circulo nunquam occidere, reliqua autem omnia exoriri & occidere, quod inferiora sint ab eo circulo quem nunc occidere diximus. Id enim posse fieri, hæc edocet causa. Videmus apud extremum draconis, quod maxime arcticon extra circulum prouidet, quod quodam tempore ita occidere existimatur, ut exortus cum occasu permisceatur, ut & antè diximus. Si autem pars aliqua occidere de summo circulo uidetur, necesse est omnia quæ sunt exoriri & occidere. Igitur conuenit nobis, sidera uertente mundo occidere & exoriri. Præterea hac inclinatione cœli, cum unus circulus ita sit erectus, ut nunquam occidat: alter ita sit terræ subiectus, et nunquam exoritur: quicunque circuli fuerint in sphaera, hoc est, ab æquinoctiali ad polum, qui Boreus appellatur, nullus erit eorum qui non maiorem partem circumductionis habeat supra terram. Qui autem ab æquinoctiali fuerint circulo ad eum polum qui Notius appellatur, omnes inferiorem partem maiorem habebunt quam superiorem: & quanto magis ad polum notium accesserint, hoc maiorem partem sub terra habere perspicientur. Et quanto magis ad boreum finem uenerint, hoc maiorem partem circuli supra terram tenere uidebunt. Quo enim erectior ipse polus fuerit, hoc magis & circuli eius erectiores uidebuntur. Quod cum ita sit, si duo sidera simul fuerint orta, unum ab arctico, alterum ab antarctico circulo, serius occidet id sidus quod ab arctico circulo fuerit exortum: ideo quod maiorem habet circumductionem sphaeræ, quam quod à notio polo est ortum. Si autem simul occiderint, serius exorietur id signum quod ab antarctico fuerit exortum, ideo quod

quod tota illa collatio mundi maiorem partem habet sub terra, quam illa pars quae in boreo polo est finita. Et non modo signa quae sunt ad arcticum finem collocata, praestantibus corporibus aut serius occidunt, aut ante exoriuntur quam ea quae notio polo depinximus: sed ipsa quoque corpora inter se dissentiunt, ut si quod inferius sit signum, et id cum superiore exoritur, tamen serius occidat. E contrario itaque si qua sunt signa ab aequinoctiali circulo ad notium polum figurata, horum si qua signa pariter exorta fuerint, citius occident quae proximè polum accedant. Euenit etiam, ut non modo quae simul sint exorta sidera, ex his serius occidant, quae proximè arcticum circulum sunt collocata: sed etiam si quae eorum ante exorta fuerint, quae sunt ad notium polum finita, tamen ante occidant, quam ea corpora quae in boreo polo figurata esse supra demonstrauimus. ideo quod maiore circunductione sphaerae utitur ea corpora, quae aequinoctiali circulo ad arcticum finem sunt constituta. Igitur ostendimus qua inclinatio mundi sphaera sit constituta. Nunc ad duodecim signa reuertemur: & quorum exortu quae de reliquis corporibus occidant, aut oriantur, commemorabimus, & initium ab ariete faciemus.

- Aries.** Arietis exortu, sinistra pars Andromedae provenire, Ara autem occidere uidetur. Cum sidere eodem exoritur & Persei caput usque ad umbilicum: ut dubium fore uideatur, zona eius utrum usque extremo Ariete, an tauro primum exorientem prodeat ad lucem. Tauro autem exorto, quae prius dubia fuerint, omnia sunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perseus totus est ortus. & aurigae caput cum reliquo corpore duntaxat ad sinistram pedem uidetur, & pistrix a cauda exoritur prospicitur. Hoc signo primum occidere Bootes uidetur. & si cum quatuor signis occidit, neque tamen totus ad terram potest uenire. Nam manus eius sinistra circulo arctico conclusa, neque oritur, neque occidit. Geminis exorientibus tota iam pistrix, & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion exoritur uidetur. Occidit autem Ophiuchus a pedibus, genuum sine. Cancer exorientis obscurat dimidiam partem coronae, pistricisque caudam, & notium pisces, & caput cum reliquo corpore ad umbilicum eius qui Engonasin uocat. Ophiuchum a genibus ad humeros, & anguem totum praeter caput & ceruicem, quae ex aestiuo circulo tendit ad coronam. Bootem prope totum, terra tenet tectum.
- Leo.** Exoritur autem & Orionis corpus ad zonam, & Eridanus totus apparet. Exortu leonis reliqua pars occidit, coronae cum capite & ceruicibus anguis, & Ophiucho. Engonasin autem qui uocatur, eius praeter sinistram genu & pedem nihil apparet, & Bootes totus obscuratur. Exoritur autem caput hydrae cum lepore toto, & Procyon cum pedibus prioris canis, & aquila tota. Virgo autem exoritur, non pauca sidera obscurat. Nam statim lyra occidit cum sagitta & delphino, & oloris a capite corpus usque ad caudam prope occidit, & fluminis prior pars, & equi caput cum ceruicibus. Exoritur autem hydra sine crateris, & canis totus, & nauis Argo sine totius ueli. Chelis exorientibus, uidetur & Bootes exorientis totus, & tota nauis apparet Argo, hydraque, praeter cacumen extremum caudae, quod est sub terra. Exoritur etiam genu & sura eius dextra, qui engonasin uocatur. Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet, uidere. Reliquum autem corpus, cum scorpionis & sagittarii provenit parte. Praeterea cum Chelis exoritur cauda centauri. Occidit reliquum Pegasi corpus, & oloris extrema cauda, & Andromedae caput cum umbilico Pegasi, & pistrix reliquo corpore ad ceruices, ut caput eius solum uideatur, & caput Cephei pendens ad pistricis occasum, cum manibus & humeris peruenit ad terram. Scorpione exorientem, duae partes fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedae cum capite Cephei. Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quae pars est extra arcticum circulum constituta: obscuratur etiam Cassiopeia, resupinata occidens. Exoritur autem corona, quae ante centauri pedes iacere existimatur: & hydrae reliquum, quod caudam esse supra diximus. Prouenit etiam & corpus centauri, quod equina figura uidetur,

uidetur, & ipsius hominis caput, & hostiam quam tenere cum supra diximus. Denique ad id corpus quae sine pedes eius sunt priores. Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipsius anguis caput, quod est contra cancrum. Sagittarium exorientem Ophiuchus totus exorientis insequitur, & anguis qui ab eo tenetur, caput eius qui engonasin uocatur. Et sinistra manus eiusdem. Denique lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem canis maior cum Orione toto & lepore, & aurigae superiore parte corporis. Praeterea caput & pedes eius. Occidit etiam totus Perseus, praeter crus & pedem dextrum. Argo autem puppim solam relinquens, peruenit ad terram. Capricornus exorientis, haec sidera ad terram premere uidetur, reliquam figuram nauis, & signum quod Procyon uocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit Persei. Exoritur autem olor cum aquila & sagitta, & ara, quam proximam esse notio polo diximus. Aquarius exorientis, ad dimidiam partem corporis equi pedes secum de terra ducit, & caput cum ceruice Pegasi. At etiam centaurus a cauda ad humeros uiriliter corporis occidit, cum hydrae capite, & ceruicibus. Piscibus exorientibus occidit reliquum hydrae corpus, & ipse Centaurus. Exoritur autem piscis qui notius uocatur, & Andromedae dextra pars corporis.

De Sole, & Luna, & ceteris planetis.

Sic igitur exorientibus duodecim signis, reliqua corpora occidere & exoriri uidentur. Sed ut ante diximus, nunc protinus de solis cursu dicemus. Necessarium est enim solem, aut ipsum per se moueri, aut cum mundo uerti uno loco manentem. Quod si maneret, necesse erat eodem loco occidere & exoriri, quo pridie fuerit exortus, quemadmodum signa eodem loco semper oriuntur & occidunt. Praeterea si ita esset, necesse erat dies & noctes omnes aequales esse: ut quod longus hodiernus dies fuerit, tam longus semper sit futurus. Item nox similis ratione semper aequalis permaneret. Quod quoniam non est, illud quoque necesse est, cum uideamus esse dies inaequales, & solem alio loco hodie occidit, & alio heri occidisse. Si igitur alijs locis oritur & occidit, necesse est eum moueri, non stare. Solem autem contra mundi motum currere, sic possumus intelligere: euenit enim, ut duabus ex causis sidera non possumus uidere. Quarum una est, cum abierint infra terram: nostrum quoque effugere conspectum, ita ut inferius hemisphaerio ostenditur. Altera autem est ratio, quod propter fulgorem solis & uim maximam luminis sidera obscurantur: siue quod stellis obsistit, ne candor earum ad nostros perueniat aspectus: siue sua magnitudine luminis officit oculis nostris, ne praeter eius ignem aliam rem superiorem perspiciamus. Quod magis uerisimile uidetur. Neque enim solis ignem eiusmodi uidemus, cuiusmodi reliquos ignes intelligimus: sed ita lumen auertit nostrum, ut ipse quoque nobis non igneus, sed albus esse uideatur. Praeterea in unaquaque nocte, duodecim signa necesse est apparere. Ideo quod uno signo sol ipse nixus, iter conficere uidetur, cuius figuram corporis ipse suo lumine obscurat. Cum eo enim signo & occidere & exoriri uidetur. Nonnulli dicunt, nos undecim signa duntaxat hac ratione perspicere posse, si in eius signi prima nouissimaque parte consistat. Habent enim duodecim signa partes eiusmodi, ut unumquodque eorum in longitudine habeat partes 30. in latitudine autem partes duodecim. Itaque euenit, ut in longitudine signorum annus sit, in latitudine autem singuli dies sint. In prima parte signi nihilominus nos reliquum corpus eius

* Fortasse die ad nocte.

† undecim alij

duodecim alij

eius signi uidere posse, nonnulli dicunt. Simili ratione & si fuerit in extrema parte signi, quod fieri non potest. Nam cum sol sit in qualibet parte signi & exoritur, ita magnum uidetur habere fulgorem, ut omnia sidera obscurat. Illud tamen potest euenire, ut cum sol sit in prima parte signi, et occidat, reliquum corpus eius signi appareat. Sed certius & uerius est, undecim signa quam duodecim apparere posse. Præterea queritur, quare sol contra mundi inclinationem currens, uideatur cum ipsa sua sphaera occidere & uerti. Nam si sol contra siderum occasum curret, de ariete ad pisces, non ad taurum transiret. Exoriri etenim ante pisces quam aries & occidere perspicimus. & ita mundus uerti uidetur, ut prius pisces quam aries occidant. Itaque diebus 30. sol in ariete currens, et eius corpus obscurans, sic duntaxat apparet sol, ut ex eo loco quo aries exoriri uideatur, & post triginta dies sol uideatur ab eodem loco surgere, ex quo loco taurus ante exoriri uidebatur: igitur apparet sol ab ariete ad taurum transire. Quod si ita est, necesse est eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem euenit, ut ante diximus, quod uidetur cum mundo sol uerti, eius similis hæc causa est, ut si quis in nauiculæ rostro sedens, inquirat ad primum transire, & nihilominus ipsa nauis iter suum conficiat. Ille quidem uidebitur contra nauiculæ cursum ire, sed tamen eodem perueniet quo nauis. Hoc autem sic etiam facilius intelligitur, si nauim diuiseris in partes 360. quemadmodum sol diebus 360. simul mundum transigit, eodem modo ut ante diximus sit diuisa, & in una parte de 360. constituatur quilibet eorum. Nauis autem habet unius diei cursum, ille quidem contra nauim ire, sed cum ea ad locum definitum peruenire intelligeretur. Non enim extra nauim est, quia rostro ad puppim transit, sed ipsa nauis continetur. Itē sol cum per ipsum mundum iter conficiat, & eo contineatur, uidetur contra mundum ire, sed cum eo peruenit ad occasum. Cum enim mundus trecenties & sexagies se conuertit, tunc sol iter ante. Est qui conspicuus super hos quæsiuit in astris, (nuum conficit. **B**) Ausus habere deum solem, cui tramite recto Conditio imposta est uigilem tolerare laborem.

Luna.

Quoniam de Sole que uisa sunt nobis utilissima esse, literis mandauimus, nunc de Luna dicemus, & si alta conati perscribere, t uelut natura uoluminis ad hoc loci deuenimus, ne nonnullis incaute huius rationem relinquētes, aut propter magnū laborem defecisse, aut insciētia superati, non ualuisse persequi uideamur. Nos autem non illorum existimationis timendæ causa persequi instituimus: sed consuetudinis nostræ rationem monstrasse. Sed quod alterius quæri uolumen hoc perfectio non uolumus, nec tam diu rem cogitatam scripto ad aliorum desiderium adducere. præterea cum reliqua omnia diligentissime persecuti fuerimus, alienum uidetur esse, nos non eandem persequi causam. Quare sicut ante diximus, ad inceptum reuertemur. & necessario totidē uerbis de Luna & Sole dicemus, ita: Lunā a Sole per alios exortus & occasus necesse est moueri, non stare. Idē facilius quam de Sole licet intelligere. neque enim tam magnus ardor eius est, ut officiat oculis nostris, neque ut sol dies 30. unoquoque signo uehitur, ut difficile sit intellectu, quanta particula luminis aut ipsius signi superesse uidetur, cum ad aliud transierit signum. Lunā enim cum 12. signa diebus 30. percurrat, licet intelligere duobus diebus & sex horis in alio signo esse. Hanc autem cum a Sole lumen accipiat, & ita nobis lucere uideatur, non est uerisimile, de tam multis causis potius eam constare

¶ Et pro natura uolumen sit, hæc uerba quidā ad aliorum locum.

A stare quam moueri. Si enim suo lumine uteretur, illud quoque sequebatur, eam semper æqualem esse oportere: nec die tricesimo tam exilem, aut * omnino nullam uideri. Cum enim totum transierit cursum, sola autem ad aliud transire signum intelligatur: præterea si suo lumine uteretur, huius nunquam eclipsin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat, quare solis eclipsis fieri possit, qui utriusque lumen dare supra sit dictus: Lunæ autem non facile fiat, cum alieno lumine utatur: eius hæc uerissima, ut arbitramur, est causa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus stellis maximè terræ proxima uideatur, & ad acies nostras perueniat: & quodā tempore torrens perueniat ad eundem locum signi quo sol uehitur, obseruare lumen eius a nostro conspectu uidetur. Hoc autem maximè euenit die nouissimo, cum Luna transierit iam in duodecim signa: & cum sol ad aliud signum transire uideatur, & proxima fiet illi. Quod euenire, sic etiam potest intelligi, ut si quis alicui manum planā ad oculos admouerit: quanto magis sic fecerit, hoc minus ille uideri poterit: & quanto longius ab eo discesserit, hoc magis illi omnia poterunt apparere. simili ratione, cum Luna ad solis locum peruenit, tunc proxima eius uidetur esse, & radio eius obturare, ut lumen emittere non possit. Cum autem luna ab eo loco discesserit, tunc sol lumen ejicit, & ita ad nostra adijcit corpora. Lunæ autem eclipsis sic euenit, cum propè dimensione sit Luna, cum abierit sol sub terram duntaxat hoc modo, ut per mediam terram si quod directum traieceris, contingere possit solem sub terram, Lunam autem supra terram. Quod cum ita euenit, necesse est solis radios propter magnitudinem terræ ita esse dimissos, ut lumen eius, quo luna lucet, non possit ad eam peruenire. & ita existimatur fieri eclipsis lunæ. Quæ si suo lumine uteretur, licebat ne apparere quidem nunquam solem, ideo quod luna nihilominus luceret. sic namque accipit lumen, ut luceat cum sol uenerit per terras: sed non ut aliquem locum conclusio-
B rem, totumque spacium impleat lumine. Si quis nostrum steterit in eo loco, quo sol minime lucet, reliquis partibus lumen a sole accipiens præbebit. Id in luna si eri inuenitur, eam solis lumine accepto lucere nonnulli existimant reuibratione. nonnulli existimant, cum dicitur Sol in ariete aut in quolibet signo esse, eum supra ipsas stellas arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longe a uera ratione errant. Nam neque Sol neque Luna proximè sidera apparent. Hæc etiam de causa nonnulli septem stellas erraticas finxerunt, adiungentes eodem Solem & Lunam, quod cum quinque stellis feruntur: Luna enim proximè terram est. Itaque diebus 30. totum mundum existimat transire. Id hæc euenit ratione, si circulos quis intra zodiaci ambitum fecerit, eosque sic hoc intervallo finxerit, ut terra sit in medio, & unam a terra ad Lunā mensionem fecerit, quam Græci τὸν ὅλον appellauerunt. Hunc autem quia non certum spacium potuerunt dicere, tonon dixerunt. igitur abest Luna a terra tono uno. Hæc igitur re, quod breuissimo circulo deuehitur diebus 30. ad primum peruenit signum. Denique cum Luna est, sublustris splendet amictu: Quam succincta iacet calamos, Latonia uirgo est: Quam subnixæ sedet solio, Plutonia coniunx. Ab hoc circulo abest circulus * tonon dimidium, quo loco Mercurij sidus uehitur. Itaque diebus 30. ad alterum signum transiens tardius, ab hoc circulo abest tōno dimidiū, quo loco iter suū Veneris dirigit astrū, tardius quam Mercurij stella conficiens cursum. Transit enim ad aliud signum diebus 30. Supra huius stellæ solis est cursus, qui abest ab Hespero, quæ est Veneris stella, medietate toni. Itaque cum inferioribus pariter peruolans uno anno, idest duodecim signa percurrit, tricesimo die ad aliud transiens signum. Supra solē igitur & eius circulum Martis est stella, quæ abest a Sole tono dimidio: itaque dicuntur dieb. 60. ad aliud signum transire. Hunc supra Iouis signo orbem est stella, quæ abest a Martis hemitono. Itaque uno anno ad alterum transit signum. Nouissima stella Saturni, quæ maximo uehitur circulo: hæc autem tono distat a Ioue. itaque annis 30. 12. percurrit signa. Ab ipsorum tamen siderum

circulum

* alii semitonid
† tono dimidiū

siderū corporibus Saturnus abest tono uno & dimidio. Hac igitur ratione potest scire, neque solem, neque lunam contingere stellas, & nihilominus per zodiacū circulum uerti. Hinc etiam possumus intelligere, lunam minorem esse sole. Omnia quæ proxima sunt nobis, maiora necesse est esse, quàm quæ longo dissidente intervallo uidemus. Igitur Lunam uidemus proximè nos esse. Neque eam maiorem nostro aspectui esse, quàm solem. Illud quoque necesse est, cum sol non longe absit à luna, & à nobis maior uidetur, si propè accesserit, multo maiorem futurum. Præterea necesse est, ut antè diximus, aut nullam stellam erraticam esse, aut Solem pariter cum Luna, ut reliquas stellas, errare. Si enim quisquam mihi potest demonstrare quinque stellarū cursum, & dicere, quòd hodie quæque coram ad aliud transeat signum, quemadmodum de Sole & Luna fieri uidemus, & nihilominus suum efficit cursum, non est erratica. Si autem dubium est, quòd hodie transeat, & ad aliud signum comparatione cum Luna feratur, & suum circulum dirigat, quemadmodum stellæ quæ sunt dubiæ, necesse est has quoque errare: sed non euenit ut errent, præsertim cum suo tempore ad cursum reuertantur. Igitur ne stellæ quidem, cum certo tempore ad suum signum reuertantur, possunt errare: nisi forte uolumus accipere excusationem, quòd duo corpora magna facilius possunt obseruari, quàm singulæ stellæ, quæ non certos cursus conficientes uidentur apparere.

De Venere.

Sed stellas quinque nonnulli has aiunt esse, Veneris, Mercurij, Iouis, Saturni, et Martis: quibus esse maximam colore candido, nomine Hesperum, & eam appellari Venerem. Hæc stella non abest à sole longius duobus signis, subter eius circulū collocata, sicut antè diximus. Apparet autem maximè noctu, sed toto mense non plus indeficiens potest uideri. Sed totus Hesperus incertos efficit cursus, non eodè tempore ad præteritum transiens signum.

De Mercurio.

Secunda stella est Mercurij, nomine Stilbon, totus acuto lumine, sed in aspectum non magnus. hic autem à sole non longius abest signo uno. qui semper eosdè cursus efficiens, modò nocte prima, modò autem ad solis exortus incipit apparere. nonnunquam etiam perpetuò signis quatuor est cum sole: rediens autem, cum sole non amplius est, quàm tertiam partem signi.

De Ioue.

Iouis autem stella, nomine Phaeton, corpore est magnus. Figura autem similis Iyræ. hic autem duodecim signa annis totidem transire existimatur: & unoquoque anno nusquam apparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta, sed

ta: sed tunc maximè obscuratur, cum occidit cum sole. Exoriens autem apparet antè quàm sol.

De Saturno.

Solis stella nomine Phaeton, corpore est magno, colore autem igneo, similis eius stellæ quæ est in humero dextro Orionis. Hic per 12. signa assidue ferri uidetur, nonnunquam etiam cum solis ipsius sideribus apparet, modò alijs partibus adiectis circuli. hanc stellam nonnulli Saturni esse dixerunt. Redire autem ad signum annis triginta, & quotannis non apparere, minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

De Marte.

Reliquum est nobis de Martis stella dicere, quæ nomine Pirois appellatur. Hæc autem non magno est corpore, sed figura similis est flamme, nonnunquam autem cum ipsius solis sideribus concurrens, omnia peruolat signa, sedens ad primum signum non longius biennio.

Quod ad quinque stellas attinet, hucusque satis arbitramur dictum. nunc autem demonstrabimus, quibus de causis menses intercalentur.

Quoniam tempus omne metimur die & nocte, mense & anno, sunt qui diem nobis diffinierunt, quamdiu sol ab exortu ad occasum perueniat. Noctis autem spacium constituerunt esse, quamdiu sol ad occasum, rursus ad exortum reuertatur. Mensem autem, quamdiu luna zodiacum circulum perducatur. Annum autem uoluerunt esse, cum sol ab æstiuo circulo redit, & zodiacum ad id signum unde incipiebat peruenit.

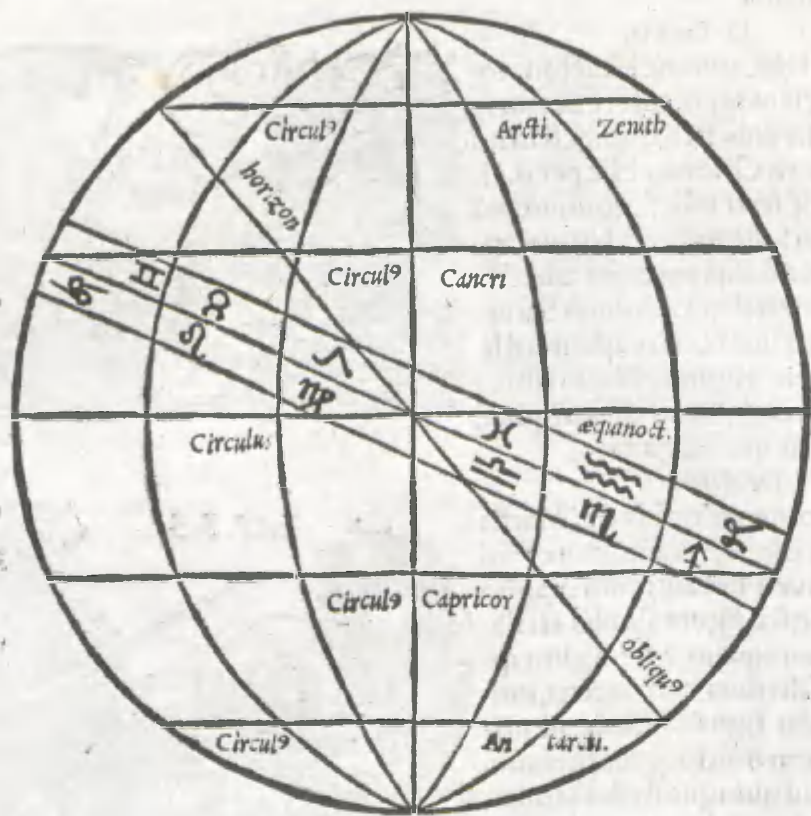
Reliqua desunt.

SPHAERA

Saturni stella
apud Ciceronē
9. de Nat. deorū
Phaenō dicitur.

PALAEPHATI GRAECI SCRIPTORIS, DE NON CRE-
dendis fabulosis narrationibus opusculum, Philippo Phasianino
Bononiense interprete.

PHILIPPVS PHASINIANVS LECTORI.

Palæphati huius à nobis de græco in latinū idioma translātī, præter
Eusebium, autorem proverborum Græcorū, & cæteros, mentionē
& à Suida in collectaneis ita fieri obseruauimus. Παλαίφατος παρῖος
ἢ πριηνῶν γαρονῶς κτ' Ἀρξία ἔφη, & πῖσαν βιβλία ε, πνὲς ὅ τὰ εἰς τὸν Ἀθηναιῶν
ἀναφίεσσι. hoc est, Palæphatus Parius, siue Priensis, tēpore Artaxerxis fuit, incredibilium libros quinque scripsit. quidam tamen hæc in Athe-
næum referunt. Celebratur quoq; alius quidam nomine Palæphatus Abyde-
nus, historicus, temporibus Alexandri Magni, qui inter cætera solutiones, inter-
pretationesq; fabularum scripsisse traditur. Item & tertius quidam eiusdē no-
minis poeta Athenis, Palæphatus fuit, qui de situ orbis & de contentione Mi-
neruæ ac Neptuni scripsit, ut in monumentis Græcorum habetur: de quibus
tamen nihil est ad rem præsentem. Huius Palæphati nostri autoritate atq; testi-
monio Vergilium eo carmine ex Ciri ad Messalam usum fuisse tradunt. Docti
Palæphatia testatur uoce papyrus. Hunc eundem Probus interpres Maronia-
nus citat, super expositione illius Vergilianī carminis ex 3. Georg. Frena Pele-
thronij Lapithę, gyrosq; dedere, &c. ubi opinionē Palæphati de centauris, quē-
admodum & Seruius & alij quidam, probat. Admonendus est tamen lector,
ut apud Probum, ubi passim legitur Palæphatus in libro Ariston, sciat legendū
esse Apiston. quando libri eius ita appellantur à Suida, βιβλία ἀπίσων, id est libri
incredibilium, seu incredulorum, ut quidam exponunt: uel πῶδε ἀπίσων ἱστορίας,
id est

A id est de non credendis historijs, uel falsis narrationibus: ita enim omnibus hi-
sce nominibus ac titulis libri isti circumferuntur, citanturq; ab eruditis. Hunc au-
tem Palæphatum, ut ex Suidæ uerbis colligimus, libros quinque scripsisse ap-
paret. quemadmodum quidam huius librum primum uel secundum incredibi-
lium citant, penes quos fortē omnes isti libri integri esse debent. quorum pau-
cula hæc, quæ ad manus nostras, iam decem anni sunt, opera Aldi Manutij per-
uenerunt, fragmenta quædam uerius esse, quàm legitimum opus eius constat:
quæ etiam corrupta mutilataq; pluribus in locis ita sunt, & ea maximē in parte
ubi de Hercule agitur, ut uix percipi, eruditorū etiam iudicio, possint, nisi pro
captu ingenij cuiusuis, quid pauca illa, & alia quædam ambigua sibi uelint.
Quæ omnia calamitati temporum (ut pleraque alia) accepta quidem referimus,
quæ omnibus ferme bonis operibus & latinis & græcis semper insidiata est. Ut
plura ad nos uel sine capite ac mēbris mutilata imperfectaq; transmiserit, quo-
rum reparationi ne ipse quidem Aesculapius, qui mortuos etiā ad uitam reuo-
cabat, subuenire atq; occurrere posset. Ego uerō quantum in me fuit, in his trās-
ferendis operam dedi, ut culpa carerem, utq; fideliter magis, quàm ornate in-
terpretarer. Quibus si maior tamen diligentia requireretur, nō mihi magis quān-
temporis iniuriæ uitio detur. Atq; adeo (ut quod sentio semel dicam) quis ab
aliquo Græcorum hominum hæc Palæphati scripta interpollata suppressaq; fuisse
non utique etiam credere possit? Etenim cum ipsi de mendacio iam pridem
malē semper audierint, eorum uanitates, quod Palæphatus facit, testimonio
quoq; suorum detegi, atq; redargui non sine graui molestia eos audire posse,
necnon incredibilium libros hosce mirandum in modum detestari contende-
rim. Sed ut seriō Græcos quandoq; ipsos, cuius linguę studiosus semper fui, ab
ijs etiam quæ sibi obijciuntur, purgatos reddam, ne uel mendacio eis omnia as-
scribi patiar, & ut inepti nomine, sic mendaciū uitio carere eos ostendam. Tale
quippiam illos in fabulosis narrationibus suis obseruare uoluissē crediderim,
quale iuris periti illi primi, quod Cicerō cum alibi, tum in libris de Oratore me-
morat, obseruarunt, qui obtinendæ atq; augendæ potentia causa, artem suam
peruulgari nolebant, nisi Gn. Flauius primus eam propalasset, qui ob id corni-
tum oculos confixisse dictus est: ita res suas Græci sub cortice figmentisq; fabu-
losis occultantes, idiotas homines à mysterij suis arcere ac propulsare stude-
bant. Quæ quidem Palæphatus ad Gn. Flauij instar (suos ueluti prodens) diuul-
gare non dubitauit, fabulas omnes, quæ super ueritate ipsa confictę fuerant, ne-
que fidem capiebant, ad historie sensum ac ueritatem referens. Cui tamen (cum
Græcus & ipse sit) dubium quibusdam, scio, uideri posse, an fides eadem eius,
quæ cæterorum Græcorum scriptis adhiberi debeat, quā idem quoq; in taxan-
dis aliorum mendacijs uanus ac mendax appareat, ne uel ex fabulis fabulas con-
fingere, ac mendacijs mendacia adstruere uoluissē uideatur. Quā in re, ne tale
quippiam de se crederetur, ueritus, in præfatione operis sui ad omne dubium
prorsus tollendum ea se duntaxat scribere, quæ oculata fide uiderit, quæ uel ab
alijs qui ad ea uidenda profecti essent, audierit, testatur. Quæ res magnam cre-
dulitatis fidem ei dubio procul arrogat, seq; à labe illa mendaciū planē eximit.
Tantumq; abest, ut Græcorum more uanus ipse esse, aut aliorum uanitates con-
fouere uelit, ut suorum etiam mendacia detegere, & in medium allata, su-
scepta etiam adhuc uidenda, ut Pausanias, Plinius, & alij fa-
ctitarunt, peregrinatione, confutare non dubi-
tet. Vt cunque uerō res sese habeat,
æqui boniq; lector consu-
las, rogamus.

PALAEPHA.

PALAEPHATVS DE NON CRE-

DENDIS FABVLOSIS NAR-
rationibus.

PRAEFATIO.

Aec quidem de incredibilibus conscripsi. Hominum nanque alij, & ij maxime qui ab omni sapientia atq; eruditione alieni sunt, omnibus illis quae utiq; dicantur, persuasi, fidem adhibere consueverunt. Quidam uero natura prudentiores, curiosiq; magis, ac in rebus negocijsq; pluribus uersati, omnia illa quae tradantur, fieri ut penitus credant, adduci nequeunt. Mihi aut omnia, quaecumq; dicta iam fuerint, fieri quoq; uidentur. Neq; enim nomen dumtaxat fuisse existimandum est: nullus alioqui super his sermo existeret. Verumtamen ea ipsa primum opera, resq; fuerunt, ac sic demum sermo illis superinductus est. Quaecumq; autem species & formae dictae fuerunt, factae quoq; eadem tunc temporis sunt. Quae uero nunc minime extant figurae, nullo unquam tempore fuerunt. Nam si haec tunc quidem, & alio quoq; tempore erant, nunc etiam existerent, rursusq; forent. Quamobrem ipse sane Melissum & Lamiscum Samium historiarum scriptores laudo, in principio quicquid olim fuerit, & nunc quoq; esse, atq; futurum deinceps asseuerantes: quae autem facta quaedam reuera fuerant, poetae nugatoresq; pleriq; in incredibile magis atq; admirabilius quodpiam conuerterunt, ut ita legentes homines in maximam admirationem perducerent. Ego uero talia minime esse posse, qualia dicuntur, agnosco. Hoc unum tamen comprehendi, quod nisi aliquid super his factum fuisset, non quicquam utiq; diceretur. Accedens namq; ipse ad quamplurima loca, & diuersas mundi regiones peragrans, senioresq; percunctatus, quidnam super unoquoq; eorum quae dicerentur, audiuisent: quae ab ijs potissimum intellexi, quae uel loca ipse uididi, & ut unumquodq; illorum sese habere comperi, in medium assero. At hec quidem non qualia falso a poetis dicta olim fuerant, sed ueluti ad ea oculata fide perspicienda profectus, agnouit: & historiam componens, in hunc modum perscripsi.

De Centauris.

Centauri tanquam ferae quaedam fuerunt, quae equorum quidem speciem totam, excepto capite, habebant. Si quis est igitur, qui talem hanc feram fuisse credat, impossibilibus hic plane fidem adhibere persuadetur. Neq; enim ullo pacto equi atq; uiri natura conformis est, neq; cibi eorum aliqua inter se similitudo existit, ne uel ratione aliqua potis est, quod per os gutturq; humanum equi cibus descendat. Atq; adeo si talis forma tunc temporis erat, etiam nunc utique existeret. Veritas autem rei ita se habet. Ixione Thessaliae rege existente in Pelio monte taurorum armentum quoddam furore ita correptum, atq; aestro exagitatum est, ut reliqua circumquaq; montana loca inaccessa redderet. In domestica etenim cultaq; loca cum impetu ingruentes tauri ipsi, arbores & fructus ledabant, arataq; corrumpabant. Praeconio igitur publico nunciari Ixioni iussit, quod si quis esset, qui tauros hosce caperet, huic sese diuitias perquam plurimas dono daturum esse. Adolescentuli autem nonnulli ex montano loco pagoq; quodam qui Nephele, hoc est, nubes nuncupatur, equos domare tum primum aggressi, quomodo equites sessoresq; dorso gestarent, illos docere excogitant. Prius etenim homines equis uehi nesciebant, uerum curribus duntaxat utebantur. sic autem equorum dorso impositi equites illi, ad ea loca, ubi tauri erant, agentes eos impellebant: & armento sese superiniicientes, tauros seriebant. & quandoquidem ab impetu taurorum illos inuadentium iuuenes impellebantur, aufugiebant statim: uelociiores enim erant equi. At quotienscunque tauri firmato

Suid. Minoas
aito to mu ynd-
mwp, dun txeur
agxw. hoc est,
Melissus puta-
bat, nihil quod
fieret, no habere
principium. Sic
etiā Pausanias.

Lapithae primi
equitem docue-
re sub armis in
sultare solo. Pli-
etiam in 7.

Agressu consistebant, uertentes sese iuuenes eos iterum seriebant, atq; hoc pacto eos interfecerunt. Et nomen ipsum Centaurorum exinde Centauri sortiti sunt, eo quod tauros catecenton, hoc est, pungentes seriebant: alioqui nihil tauri Centauris ipsis inest, sed equi atq; uiri species illa ex hac re tantum existit. Cum itaq; tali pro re ab Ixione pecunias donaq; Centauri reportauissent, proq; hoc facto ualde exultarent, contumeliosi insuper ac superbi opibus ex illis facti, mala passim multa iam contra ipsum quoq; Ixionem perpetrabant: qui quidem Ixion tunc temporis Larissam nuncupatam ciuitatem incolebat. qui uero regionem illam tunc tenebant, Lapithae uocabantur. Inuitati autem cum ab his Lapithis forte ad conuiuium Centauri essent ebrj facti, eorum mulieres diripuerunt: quas cum equos inscedere fecissent, domum illico fugientes, quod impetus illos ferebat, secum asportarunt: sicq; bellum aduersus Lapithas Centauri ob hanc rem gerebant, & nocturno tempore e montibus in planitiem descendentes, insidias illis struebant. Diurno uero tempore cum plura diripuissent, in fugam sese conuertentes, montana loca repetebant. Quibus ita recedentibus, equorum duntaxat caudae, capitaq; hominum a longe apparebant. Alienum itaq; ac inusitatum spectaculum hoc animaduertentes homines, dicere consueuerunt, Centauri nos quidem inuadentes ex Nephele, hoc est, Nube nuncupato loco, mala multa nobis inferunt. Atque ab hac utiq; sermonis forma, incredibilis fabula conficta formataq; fuit, utpote quod ex Nephele, loco ita dicto, equus & uir in monte coeugeni fuissent.

De Pasiphae.

Pasiphaen tauri pascentis amore captam fuisse fabulantur. Nec non Daedalum ligneam uaccam fabrefecisse, & in eam Pasiphaen inclusisse, sicq; taurum, eam inscendentem mulieri admixtum fuisse, quae puerum ex hoc copressu uiri quidem corpus & bouis caput habentem conceperit. Ego uero tale quidpiam minime factum fuisse dico. Primum namq; impossibile est, quod unius generis animal alterius ac diuersi generis animantis mutuo amore detineatur. Nec utiq; possibile est canem & simiam, lupumq; & hyenam inter se, aut cum ceruo bubulum admisceri. Diuersi namq; generis atq; naturae animalia existunt. Neq; adeo mihi taurus cum uacca lignea sese miscuisse uidetur: aut quod etiam ullo pacto ascendentem taurum mulier tolerare, uel conceptum cornua habentem in utero ferre potuerit. Veritas autem fabulae sic ergo sese habet. Minoae dicunt cum circa pudenda morbo laboraret, a Cride Pandionis curatum fuisse. per illud autem curationis tempus Minoen iuuenis quidam satis formosus Taurus nomine sequebatur, cuius cum Pasiphae amore capta fuisset, illi miscetur, puerumq; ex illius complexu genuit. quod uidens Minos, ac tempus quidem supputans ex quo dolore pudendorum consiliari coeperit, agnoscensq; quod puer hic ex se natus esse non posset, eo quod per aliquod tempus cum Pasiphae uxore rem non habuisset, ex Tauro potius iuuenepuerum illum coconceptum esse cognouit. Neq; tamen ob id eum interimere uolebat, quia sui ipsius filiorum frater quodammodo ob similitudinem aliquam esse uideretur. In montem tamen quandam eum relegatum mittit, ut in seruitij parte atq; officio cum pastoribus esset. Ille uero bubulcorum imperio sese subicere minime uolebat, quod cum Minos intellexisset, & ea quae ab ipso fiebant, quae uel aduersus eum dicebantur, ocyus illum comprehendi ac detineri, missis eo ciuibus suis, iussit: & si quidem sponte sequeretur, solum ad se accedere sinerent, mandauit: sin minus, ligatum perducerent. Quo intellecto adolescens ipse protinus inde abiit, secum in montes recepit. Vnde oues diripiens, uitam sic degebat. Verum cum Minos aliam quoq; & eam quidem maiorem turbam, ad eum comprehendendum misisset, iuuenis ille fossam sibi profundam faciens, intra eam sese ipsum conclusit, ubi Tauro sic existente, si a Minoe iniustus quispiam uir aliquando deprehensus fuisset, ad taurum protinus, ab eo interimendus, poenasq; illi daturus, mittebatur. Atque adeo cum Theseum olim Minos hostem cepisset, ad taurum eum misit, tanquam

Nephele pas-
sus.

Taurus Minois
scriba, cuius a-
more capta est
Pasiphae. Seru.

Intra Labyrin-
thum Minotauri
fuit.

k manibus

manibus eius periturum. Quare ab Ariadna cognita, ense in carcerem, quod a Minotaurum interfecit, ad eum pramissit.

De Actæone.

Canis in domi-
num amor, &
noph. & Plin.

ad obsequium
in diuina, a con-
tumelia in deos
abstinendum.

Sine seruis gens
prisca.

Actæona a proprijs deuoratum canibus fuisse dicunt: quod quidem totum falsum est. Canum namque ea propemodum peculiaris natura est, dominum in primis suum uel maximo amore prosequi, praesertimque uenaticorum, quos cunctis hominibus adulantes, cauda blandiuntur. Quidam tamen eius opinionis sunt, ut Actæonem ipsum dicant, cum a Diana in ceruum transformatus fuisset, a uenatoribus, quibusdam interfecit fuisse. Mihi uero Dianam ipsam, quod uolebat hac in re, efficere non potuisse uidetur. Namque uerum nullo pacto est, ceruum ex homine, rursusque ex ceruo hominem factum fuisse. Haec autem fabulosas fictiones ob id ipsam poetæ formantes in medium adduxerunt, ut talia audientes ceteri homines, a contumelia superbiaque in diuinum numen utenda abstinere debeant. Rei uero huius ueritas ita sese habet. Actæon Arcadicus genere uir erat, uenationis amator, qui quidem ob id multos canes alebat, & cum eis in montibus uenabatur, bonarum rerum atque facultatis suae negligens prorsus. Illo autem tempore omnes homines proprijs manibus laborabant, operarijque per se erant. Neminem namque omnino seruum habebant, sed illi ipsi terram agrosque suos colebant: & sic quisque, qui terram maxime colebat, ex hoc opere laboriosissimus ditissimusque euadebat. Actæoni uero rei domesticae curam negligenti, quinimo uenationi duntaxat intenti, facultas omnis ac uita defecit. cum autem nihil amplius in bonis haberet, in illum homines dicebant, Heu miser Actæon, qui a proprijs canibus consumptus es. nam & modo nunc lenocinium exercens infelicitate ages, dicere uidelicet, putabatur fore quod, ut a meretricibus deuoratus esset. Atque ita tale quippiam de Actæone factum est.

De equis Diomedis homines comedentibus.

Bona praesepi-
bus donauit
Diomedes.

De Diomedis quoque equis, quod homines comederent, dicitur: quod quidem omnino ridiculum est. Animal etenim istud ordeo foenoque magis, quam humanis carnibus delectatur. Veritas autem haec est: Cum antiquiores illi homines primi per se operarij essent, ac cibum ob id, plurimamque substantiam possiderent, utpote terram ipsam manibus suis colentes, equos pascere ipse Diomedes coeperat: & usque adeo equis ipsis tantisper delectatus est, quoad sua bona perdidit. Omnia namque diuendens, in equorum nutrimentum consumpsit. Quare ex re amici eius equos illos hominivoras, hoc est humana carne uescientes nuncupabant, & sicali ex facto fabulosus hic sermo in medium adductus est.

De Orione.

Iupiter hospitii
bus fauens.

Vrion.

Orion.

Iouis Neptuni atque Mercurij filius Orion fuisse dicitur. Nam Hyreus Neptuni & Alciones unius Atlantis filiarum in Tanagra Boeotiae habitabat. Hospitissimus autem cum esset, deos aliquando hospitio susceperat. Iupiter autem, Neptunus atque Mercurius cum forte hospitio suscepti ab eo fuissent, ac benignitatem illius admisisent: eum, ut quicquid uellet peteret, exhortati sunt. Hic uero cum sine filijs esset, puerum sibi dari petiit. Quocirca dii tres illi cum bouis pellem ab eo in eorum honorem sacrificati accepissent, in eam urinam ueluti semen infundentes minxerunt, & sub terram illam occultari, ac mox post menses decem suscipi iusserunt. Quibus decem mensibus decursis, natus est Vrion, sic primum quidem denominatus, eo quia dii tali pacto urinam intra corium illud infuderant, postea uero propter bonum nominis sonum Orion dictus est. Cum autem hic simul cum Diana uenaretur, eam uiolare uelle aggressus est. quare illi ob hoc indignata, scorpionem e terra in illum emisit: qui cum eum circa calcaneum pedis percussisset, interfecit. huius uero sic mortui miseratus Iupiter, inter sidera ipsum collocauit.

De seminatis Gigantibus.

Dicitur etiam, quod Cadmus, ut memorant, cum in Lerna draconem interfecisset, & dentes eius collegisset, eos in propria terra seminauit. ex quibus postea

Bona plurima
penes reges.

Nota quod Spar-
tos quidam gen-
tem fuisse sic di-
cam crediderunt,
licet apud nos
Sartos significet.
Simile quiddam
Apollonius de
Iasone refert.

Sphincius
mons.

Sphinx Cadmi
uxor.
Harmonia, non
Hermione, Cad-
mi coniunx Mar-
in 7. cap.

Aenigmata pro
insidijs atque in-
curfionibus.

Oedipus Corin-
thius.

A postea nati sunt uiri armati. Quod si uerum fuisset, nullus hominum nostri temporis aliud quippiam unquam praeterquam dentes draconis seminarit. huius tamen rei ueritas ita sese habet. Cadmus genere Phoenicius erat, is Thebas aduersus fratrem Phoenicium bellum de regno gesturus, profectus est. Cum plura uero alia bona hic, ut qui rex erat, haberet, dentes inter cetera elephantis eburneos habebat. Thebanorum autem rex Dracon Martis filius erat, quem cum Cadmus interfecisset, eius regnum occupauit. Amici itaque Draconis bellum aduersus Cadmum gerebant, contra quem & Draconis quoque filij insurrexerunt: qui quidem omnes tam amici quam filij posteaquam uiribus inferiores facti, superatique ab eo fuerunt, Cadmi bona atque diuitias diripientes, praesertimque dentes ipsos eburneos, quod impetus illos ferebat, aufugiebant. Alij namque alio dispersi disseminatique spargebantur, quidam in Atticam, nonnulli in Peloponnesum, plerique in Phocida, alij uero in Locrida perueniunt: a quibus quidem mox locis uenientes, Thebanis bellum inferebant. Difficilesque ac molesti admodum belatores erant. Posteaquam igitur eburneos dentes, quos Cadmus habebat, diripientes aufugere, Thebani dicebant, quod talia tamque horrenda mala haec sibi ipsis Cadmus draconem necando, intulerat. Ex cuius quidem dentibus multi strenui, fortesque uiri, hac & illac disseminati sparsique, hoc est sati, illis ipsis bellum inferebant. quo quidem ex euento fabula haec conficta est.

De Sphinge.

De Cadmea Sphinge dicunt, quod fera quidem haec fuit, quare corpus canis habens, caput & faciem puellae, alas uero auium, atque hominis uocem haberet. In Sphincio autem monte sedens haec, aenigma quoddam unicuique ex ciuibus proponebat. Et quemcunque (illud soluere nescientem) interimebat. Quod cum soluere Oedipus propositum aenigma sciuiisset, sese ipsam (ut quare grauato animo id ferebat) ex monte deiciens, interfecit. Sermo autem hic incredibilis, ac res ipsa impossibilis est. Neque enim talis species, formaque fieri ullo pacto potest. Atque adeo illud sane perquam puerile admodum est, aenigma non solucentes homines, ab ea tam facile interemptos iri solitos, uel eam a Thebanis feram ob id sagittis confossam non fuisse. stultumque credere prorsus est, ciues suos, ueluti hostes essent, ita a Thebanis contemptos fuisse, ut a fera illa deuorari permitterentur. Habet igitur sese hoc pacto ueritas. Cadmus cum mulierem Amazonidam, cui Sphinx erat nomen, secum haberet, Thebas peruenit. Cumque Draconem interfecisset, huius ipsius regnum occupauit. Post haec & Draconis sororem, cui Harmonia erat nomen, cepit. Intelligens autem Sphinx quod Cadmus aliam duxisset uxorem, ac sibi persuadens multos ciues se abeunte secuturos esse, quamplurimas diuitias rapiens, secumque celerem canem ducens, quem Cadmus habebat, cum his omnibus in Sphincium montem nuncupatum peruenit, & exinde Cadmo bellum inferebat. incursiones autem insidiando, cum per unumquemque ex illis montibus faceret, singulis horis plures homines interimebat. Vocant autem Thebani incursiones ipsas aenigmata. Diuulgabant hoc autem passim ciues in hunc modum, dicentes, Argiua Sphinx nos, aenigma quoddam proponens, diripit. Quo nam autem modo aenigma faciat, inuenire nemo nostrum potest. Publico itaque edicto nunciari Cadmus iussit, Sphingem interficienti cuicumque, diuitiarum perquam plurimum praemium esse propositum. Ad quam cum Oedipus Corinthius accessisset, uir equidem bellicis in rebus clarus, ac strenuus, cum equo ueloci quem secum habebat, una cum Thebanis quibusdam, quos in societatem sibi assumpserat, nocturno tempore, cum his montem uersus accedens, Sphingem ipsam de medio sustulit. Pro quibus euentibus fabula haec in medium adducta fuit.

De Vulpe.

De Telmesia uulpe dicunt, quod Thebanos haec rapiens, deuorabat. Quod quidem omnino simplex ac fatuum est. Neque enim quodpiam aliud animal est, quod terrestre existens, hominem rapere atque asportare ualeat. Vulpes

Alopix.

*Aliena uirtus
tyrannis formi-
dolosus.*

*Cephalus.
De hac uulpe
Aratus & Hy-
ginus, ubi de Sy-
rio agunt.*

insuper paruum animal ac debile est. Fuit aut quippiam tale. Thebanus uir qui-
dam bonus, ac pulcher satis admodum fuit, qui Alopix nomine, hoc est uulpes
nominabatur. Hunc autem cum astutissimus esset, & omneis homines pruden-
tia superaret, Thebanorum rex ueritus ne sibi insidias aliquando strueret, e ci-
uitate expulit. Qui cum ualidissimum sibi exercitum cōparasset, aliosq; secum
mercenarios milites adduxisset, Telmesiū nūcupatum collem occupauit, unde
desiliens, Thebanos prædabatur. Dicebant itaq; Thebani homines, Alopix,
hoc est uulpes dictus, circumquaq; decurrens nos subiugat. Ad hunc aut locū
uir quidam Cephalus nomine, genere Atheniensis, qui magnū exercitum ha-
bebat, cum peruenisset, Thebanis auxilium ferens, Alopeca hunc, hoc est uul-
pem nominatum interfecit, atq; eo ex loco exercitum eius omnem depulit.

De Niobe.

*Statua Niobes
in Siphyllo cur.*

Nioben dum uiueret, super filiorum suorum sepulchrum lapidem factū ef-
se memorant. Quicunq; autem ex lapide hominem, rursusq; ex homine
lapidem fieri posse credit, stultus hic quidem planē est. Verum autē hoc habet.
Niobe mortuis sui ipsius liberis, cum lapideam imaginem sibi cōstituisset, eam
supra natorum suorum sepulchrum posuit. Nosq; ipsi hanc utiq; qualis reuera
esset, inspeximus.

De Lynceo.

*Metalla aris et
argenti à Lyn-
ceo inuenta, ali-
ter Plin.*

*Lynceus trans-
paretes uide-
bat. Diuus Hier.*

Lynceum dicunt, quod ea etiam quæ sub terra erant prospiciebat: quod qui-
dem falsum prorsus est. Nam ueritas ita sese habet. Lynceus æs, argentum,
cæteraq; metalla primus inquirere cœpit. In qua quidem metallorum inquisiti-
one, lucernas secum intra terræ penetralia circumferens, ibidem eas fortē relin-
quebat, ac sursum ipse æs, ferrumq; reportabat. Quod factū uidentes homines,
dicere consueuerant, quod Lynceus subterranea etiam prospiciebat, ob idq; ar-
gentum inde sursum affererat.

De Cæneo.

Cænea inuulnerabilem omnino fuisse aiunt. Quicunq; autem hoc ad cre-
dendum suscipit, quod homo quispiam ferro inuulnerabilis existat, amēs
hic reputandus est. Veritas itaq; sic se habet. Cæneus genere Theſſalus, uir erat
bellicis in rebus strenuus ac potens, pugnandiq; scientia præditus, qui cū mul-
tis in bellis olim fuisset, nullo tamen unquam tempore uulneratus fuerat. Atq;
adeo cum Lapithis simul quandoq; pugnans, à Centauris interfici nullo modo
potuit: sed ab illis solū cōprehensus cum fuisset, multitudine illorū obrutus est:
sicq; cōsumptus fuit. Eius itaq; defuncti Lapithæ cadauer suscipientes, nullisq;
conſolium uulneribus corpus inuenientes, dicere consueuerant: Cæneus cum
aliās toto suæ uitæ tempore inuulnerabilis fuerit, itidem sine ullis nunc quoq;
uulneribus mortuus est.

De Cygno.

*Cygnus ferro in-
uulnerabilis, O-
uid.*

Idem quoq; sermo de Cygno Coloniensi circumfertur. Illum nanq; dicūt in-
uulnerabilem pariter fuisse, eo quod cū pugnator quoq; is, scientiaq; bellicæ
peritissimus esset, ac Troiano in bello ab Achille lapide percussus fuisset, mini-
mē uulneratus est. Eius cū itaq; defuncti cadauer homines intuerent, quod in
uulnerabilis quoq; hic esset, diuulgabant: atq; ita nomine quoq; ipso inuulnera-
bilis nūcupatus est. Assentitur hac in re mihi, meumq; sermonē hunc affirmat
& contestatur Ajax Telamoniū, Namq; & is quoq; inuulnerabilis dictus est,
qui uel seipsum ense proprio peremit.

De Dædalo, & Icaro.

Dædalum unā cum Icaro filio, quandam ob causam in carcerem à Minoe
inclusum fuisse aiunt. qui quidem Dædalus cū ficticias sibi pennas fabre-
faciendo aptasset, unā cū Icaro illinc exiuisse fertur. Scientiam uerò hūc uolan-
tes homines faciendi absq; ulla machina, & artificio, pēnasq; presertim ficticias
habētes, calluisse, impossibile est. Tale igit hoc erat qd ab eis dictū est. Dædalus
eum

A cum in carcere esset, ac sese ipsum per fenestram quandam demisisset, scapham
mare sulcaturus inscendit. quod simulatq; Minos intellexit, quæ illū abeuntem
nauigia insequerentur, mittit. Id aut Dædalus atq; Icarus agnoscentes, persecu-
toresq; à tergo instare animaduertentes, uento terribili ac uehemēti cum impe-
tu flante usi, aduolentes, hoc est nauigantes circum pelagus uertebantur. Atq;
is ipse Dædalus in terrā cum peruenisset, incolumis seruatus est. Icarus uerò in
mari periit, à cuius quidē nomine Icarīū mare denominatū est. qui cū postea ab
undis in terrā eiectus Icarus fuisset, à patre Dædalo sepulture demandatus fuit.

De Atalanta & Milanione.

*Milanion, qui
Mimalion ab
imperio dici-
tur.*

DE Atalanta & Milanione hoc etiam referunt, quod illa quidam in legnam
commutata fuit, hic uerò leo factus est. Veritas tamen rei huius talis est.
Atalanta & Milanion cum simul in uenatione essent, Atalantæ puellæ, ut secū
in coitu misceat, Milanion persuadet: atq; ob id in speluncā coiturus, eā perdu-
cit, simulq; conueniunt. Sed in eo fortē antro leonis atq; leonæ cubile erat: qui
cum illorum uoces audissent, egressi cum impetu, Atalantam atq; Milanionem
dilaniarunt. Non multo autem tempore post leone ac leonā ipsa exinde egre-
dientibus, qui socij in uenatione Milanionis erant, in huiusmodi animalia Ata-
lantam atq; Milaniona trāsformatos fuisse existimabant. Reuersiq; in ciuitatē,
ipsi talia passim de Atalanta & Milanione, quod in leones mutati fuissent, di-
uulgabant.

De Callistone.

ET de Callistone talis quoq; sermo existit, quod uenatrix cum hæc esset, urſa
facta est. Ego uerò dico etiam hanc ipsam montes inhabitantem, ubi urſa
quædam fortē inerat, ab ea in uenatione consumptam fuisse. Quicunq; igitur
in uenatione cum ea erāt, non illam amplius ex urſe cubili egredientem, sed so-
lam urſam uidentes, quod Callisto puella urſa facta esset, dictitabant.

De Europa.

EVropam Phœnicis filiam, cum à tauro uecta fuisset, ex Tyro in Cretam ma-
tri peruenisse censent. Mihi uerò longē secius fuisse uidetur, eo quod neque
taurus, aut equus tam profundum pelagus transfretare potuisse uideatur: neq;
utiq; puellam Europam supra taurum tam ferum animal ascendere uoluisset. At-
que adeo si Iupiter Europā in Cretam accedere in animo habuisset, meliorem
sanē uiam, quā hæc erat, inuenire potuisset. Veritas rei hoc habet. Cretensis
uir quidam, cui Taurus nomē erat, bellum in Tyrrhena regione gerebat. hic cū
plures alias in eo loco puellas rapuisset, Europam præcipuē regis filiam, postre-
mō captiuam abduxit. Qua ex re dicere homines solebant, Europā regis filiam
Taurus asportauit: ob idq; fabula hæc conficta fuit.

De Durateo equo: & Troia.

A Chiuos ligneo in equo Ilium expugnauisse tradunt. qui quidē sermo ua-
nus utiq; ac fabulosus omni ex parte est. Veritasq; ipsa hoc habet. Equū
ligneum ita fabricarūt Græci, ut magnitudine sua portas urbis superemineret,
ne portis recipi, aut intra mœnia duci ullo pacto posset. Ductores uerò iuxta ci-
uitatem ipsam concauo in loco quodam sedebant, qui in hunc usq; diem Argi-
uorum insidiæ uocatur. Transfuga autem Sinon cum ad Ilium peruenisset, Ili-
ensibus ipsis persuadet, ut equum illum intra ciuitatem suā ducere omnino de-
beant: hoc ipsum addens quoq; fore scilicet, ut nullo pacto deinceps Græci ad-
uersum eos accedere possent. Cui audientes Troiani cū fuissent, & portas quo-
que urbis deposuissent, equū ipsum introducentes admittunt. Prandentibusq;
mox ipsis cum securitate, ac nil tale uerentibus Troianis, impetu facto, eos ad-
orti sunt Græci. Ac tali quidem pacto Troia capta est.

De Aeolo.

Aeolum uentorum regem fuisse aiunt, qui Vlyſi uentos in utre conclu-
sos dedit. Quam quidē rem fieri impossibile esse, omnibus manifestum
existimo. Verisimilius utiq; fuisset, id quod erat dixisse, Aeolum scilicet astro-
logum

*Homer, Odyſſ.
libro x.
Aeolus Hellenis*

filii uentorum
rationem inue-
nit pro Plin. &
Polybio.

logum fuisse, qui Vlyssi tempora, quibus exortus flantium quorundam uento. A
rum fierent, praedixerit. Moenia insuper hic ciuitatis suae ex aere circumdata ha-
buisset traditur. quod etiam falsum omnino est. Armatos namque uiros, ut reor,
potius ille habebat, qui ciuitatem eius praesidio custodiebant.

De Hesperidibus.

Milesia uellera
uallitum γὰρ ὁ
χρυσός.
Mila oues et po-
ma apud Varro-
nem & Seruium.
Draco pastor ab
asperitate mori
dictus.

Hesperidas mulieres quasdam fuisse tradunt, quibus mala aurea super malo
arbore, quae draco custodiebat, fuerant. At quae quidem poma aurea Her-
cules expeditionem fecerit. Veritas tamen rei huiusmodi est. Hesperus uir quid-
am Milesius erat, qui in Caria habitabat, duasque filias habebat, quae Hesperides
nominabantur. Illi ipsi oues pulchrae atque fecundae erant, quales & nunc in
Mileto quoque sunt. quae quidem ob id aureae iam oues nuncupabantur, quoniam
pulcherrimum omnium rerum aurum est, & illae quoque pulcherrimae erant. μῆλα ete-
nim ut poma, sic oues quoque apud Graecos uocantur. quae quidem μῆλα, hoc est
oues, cum circa maris litus pascentia Hercules uidisset, ea abigendo comprehen-
dens, nauis suae imposuit, simulque earum pastorem nomine Draconem secum do-
mum perduxit. & hoc non amplius Hespero iam ipso uiuente, sed eius dunta-
xat superstitibus filiabus. Dicebant itaque homines, Aurea equidem mala uidi-
mus. quae ab Hesperidibus Hercules, Draconem quoque custodem interficiens,
abduxit: sicque exinde fabulosus sermo confictus formatusque fuit.

De Cotto & Briareo.

Hecatonchiria
ciuitas, Orestia-
des, Stephanus
de urbibus.

De Cotto & Briareo dicunt, quod cum uiri essent, centum tamen manus il-
li habebant. Quod quidem uelle dicere, quomodo non stultum prorsus
est: Verum hoc autem in se habet. Ciuitati, in qua illi habitabant, Hecatonchiri-
ria, hoc est centimanus, nomen est. Erat autem ciuitas illa, quae nunc Orestia des
uocat. Dicebant itaque homines, Cottus, Briareus & Gyges Hecatonchiraei, hoc
est centimani, auxilium diis afferentes aduersus Titanas, ab Olympo eos expulerunt. B

De Scylla.

Scylla triremis.

Apud Homerum
Odysseae xij.

De Scylla etiam tradunt, quod in Tyrhena regione fera quaedam fuit, quae mu-
lier quidem usque ad umbilicum esset, canum uero capita exinde ei nata sint,
ac reliquum corporis serpentis haberet. talem autem naturam credere, ualde stul-
tum est. Veritas namque huiusmodi est. Tyrrenorum insulae erant, quae cuncta cir-
cumuicina Siciliae lonique sinus loca, atque regiones depradabantur. Tunc tem-
poris autem nauis erat triremis uelox, cui Scylla erat nomen: quae quidem ipsa
triemis caetera nauigia comprehendens, cibum saepius assequabatur, sermoque
ob id multus de ea erat. Hanc autem nauem, Vlysses uehementi & cum impetu
flante uento, usus effugit. Quod mox in Corcyra Alcinoos narrauit, quo nam sci-
licet pacto euaserat, & quomodo nauem illam effugerat, nauisque praeterea eius
formam descripsit. a quibus quidem rebus fabula conficta fuit.

De Daedalo.

De Daedalo in Grae-
cia confectis Euf.

Illud etiam de Daedalo narrat, quod statuas per se ambulantes fabrefaciebat.
Ire uero sua sponte statuam, impossibile mihi sane uidetur. uerum autem hoc habet
Quicumque tunc temporis statuas uiuorum statuarij faciebant, imaginesque exor-
nabant, iunctos adnexosque corpori pedes quibus inniterentur, habentes, uiriles
statuas faciebant. Daedalus uero ipse uno pede tantum elato, sese uertentes sta-
tuas formabat. Quamobrem id uidentes homines, statuas a Daedalo factas ambu-
lare dicebant, ac non ut caeteras consistere. Quemadmodum nunc quidem etiam
dicimus, quod picti sunt homines pugnantes, & uertentes sese equi, ac naues
in undis sese submergentes.

De Phineo.

Phineus Peoniae
rex.

Narrationibus quoque fabulosis de Phineo dicunt, quod Harpyiae substan-
tiam eius asportabant. existimant uero quidam, feras uolatiles has fuisse,
quae cibaria ex Phinei mensa diriperent. Veritas tamen sic habet. Phineus Peo-
niae rex erat, qui cum ad senectutem peruenisset, uidendi usum prorsus amisit. si
mulque

A mulque liberi eius mares mortui sunt. filiae uero illi, Pyria & Erasia dictae erant, quae paternam substantiam omnem destruebant, adeo ut Phineum miserum poe-
tae dicere coeperint, cuius bona Harpyiae ita dilapidaret. Huius uero Phinei mi-
sericordia moti uicini eius Zethus & Calais, qui Boreae uiri non ignobilis filij
erant, auxiliūque illi afferentes, filias eius e ciuitate expulerunt: ac diuitias bonaque
illius dispersa in unum congregantes, Thracensem quendam illorum custodiam pre-
fecerunt.

De Metra.

De Metra Erichthonis filia aiunt, quod quotienscunque pater suus utique uo-
luisset, formam mutare consueuerat. quod quidem credere, ridiculum pror-
sus est. Quomodo enim quae uerisimile sit, ex puella bouem, rursusque canem
uel auem fieri posse? Verum autem sic habet. Erichthon uir Thessalus erat, qui
consumptis facultatibus suis, pauper effectus est. huius uero filia pulchra & ho-
nesta, raraque formae erat, quae Metra nominabatur. hanc quicumque uidisset, eius
amore protinus detinebatur. argento autem illius temporis homines proci-
in sollicitandis mulieribus minime utebantur: sed dabant alij quidem equos, non
nulli boues, quidam oues, uel quodcumque ipsa tanquam sibi magis gratum, uo-
luisset. quocirca Thessali hoc uidentes, passim dicere consueuerant, congrega-
tum scilicet Erichthoni uictum opera ac beneficio Metrae eius filiae fuisse, quae
patri equos, boues, aliaque perquam plurima suppeditabat. quibus ex rebus fa-
bula conficta fuit.

De Geryone.

Geryonem tria capita habuisse dicunt. quod totum plane impossibile est,
corpus aliquod esse quod tria habeat capita: sed tale quid omnino fuit. Ci-
uitas in Euxino ponto est, Tricarinia, hoc est tricipitia nuncupata. Erat autem
tepestate illa Geryon inter alios homines nomine famigeratus, ut qui diuitijs,
multisque alijs rebus maxime excellebat, bouum inter caetera armentum perquam
admirabile habebat. ad quod cum Hercules, ut boues abigeret, accessisset, sese
illi opponentem Geryonem de medio sustulit: sicque boues abduxit. quae omni-
bus eas, dum circumagerentur, insipientibus, magnam admirationem incuti-
ebant: medio crinis namque illis magnitudo quaedam inerat. a capite quoque ad ilia
usque paruae simaeque erant, cornua prorsus non habebant, ossa uero & longa & lata
quidem apparebant. Percurrentibus itaque hominibus, cuius nam boues illae
essent, eas Herculem Geryonis Tricarini, hoc est tricipitis existentes, abegisse
nonnulli asseuerabant. ex quibus dictis Geryonem ipsum tria capita dubio pro-
cul habuisse quidam existimabant.

De Glaucos Sisyphi.

Glaucos quoque ab equis consumptum fuisse tradunt, ignorantes scilicet equo-
rum nutritorem hunc etiam fuisse, qui domestica bona nulla in re curabat,
quin imo sumptus perquam maximos cum quotidie magis ac magis faceret,
consumptus est: sicque uictus omnis, ac facultas postremo illi defuit.

De altero Minois Glaucos.

Et haec ipsa quoque fabulosa narratio tota ridicula est, quod Glaucum, cum is
mel bibens perisset. Minos pater intra sepulchrum, & una cum eo Polydum
domini medicum uiuentem adhuc, demerit. Qui quidem medicus, cum draco-
nem quendam mortuo draconi cuiusdam herbam porrigentem, animaduert-
isset, qua illum ad uitam reuocabat, itidem ipse, eadem herba, in Glaucum face-
re orsus, eum ad uitam resurgere fecit. quod quidem nullo pacto fieri potest,
impossibileque omnino uidetur. Quod uero factum fuit, tale quippiam est.
Glaucos cum mel biberet, ualde perturbatus est, plurimaque illi cholera usque adeo
mota est, ut animus illi prorsus defecerit. Adhuc ita male se habentem, quam-
plurimi alij medici, diuitias sese consequi posse sperantes, uenerunt. Polydusque
praesertim, qui cum in memoria herbae cuiusdam naturam haberet, quam a
medico quodam, qui nomine Draco dicebatur, perceperat, hac eadem usus,
Glaucum protinus saluti pristinae restituit. Dicebant itaque quidam hoc
animaduert.

Pyria & Era-
sia.

Zethus & Ca-
lais.

Hoc etiam Isaa-
cius Lycophro-
nis interpres.
Erichthon cur
fame confectus
apud Calim. in
hymnis Metra.
Argenti inusum
erat antiquius.

Tricarinia ciui-
tas.

De Geryone in
sinu tres frons
tres concordas
fuerunt.

Forma tridra-
poris umbrae, de
Geryone apud
poetas curi

Nota quod Po-
lydus herba,
qua draconem
uocant, hanc re-
mouit secundum
Tartarum in
proverbia

animaduertentes, Glaucum ex potu mellis mortuum, Polyidi curatione ad uitam reuocatum fuisse.

De Glaucio marino.

De exitu Glaucii
et interpres A-
pollon et Tar-
rhæus in prou.

Glaucius in ma-
ri. Prouerb. de
his qui mortui ui-
uere creduntur.

Canitur insuper, quod & hic Glaucus, cum herbam olim quampiam comedisset, immortalis est factus, & nunc quoque in mari habitat. hoc autem credere, herbam hanc Glaucio duntaxat, neque alteri cuiquam ut assequeretur, contigisse, hominemque in mari, uel aliud quodpiam terrestre animal uiuere, puerile admodum est. Hoc habet namque in se ueritas. Glaucus piscator uir erat, genere quidem Anthedonius, urinatorque præ cæteris eximius, qui uel cunctos sui temporis natatores in undis exuperabat. Contigit autem, quod cum hic prope portum ante omnium conspectum, qui in ciuitate erant, nataret, ab omnibusque uideretur, in locum quendam ei natare contigit, ut mox per aliquot dies uisus ab amicis non fuerit, natansque mox ab eis iterum uisus est. Quærentibus ergo domesticis eius, ubi nam locorum per ea tempora, quibus uisus non fuerat, habitasset, in mari sese fuisse, falso respondebat. Pisces præterea unum in locum plures concludens & occultans aduectabat, ut hyemali tempore, quando reliqui piscatores nullos capere pisces poterant, solus ipse haberet. Ciuibus ob id quosunque pisces exoptassent, sese protinus allaturum esse pollicebatur: sicque & quos utique uoluissent, eis statim afferebat. Glaucus ob id marinus uocitabatur. Qui mox cum in marinam feram incidisset, ab ea consumptus est. Quo e mari nusquam redeunte, Glaucum in mari uiuere, atque ibi confidere, fabulati sunt.

De Bellerophonte.

Amisodari Chi-
mæra, Hom. car-
men illud.

Bellerophontes.

Pegasus naui-
s nomen.

Nomina quoque
sua naui sunt.

Amisodarus
rex.

Telmisus nomen.

Chimæra nomen.

Bellerophontem ab equo Pegaso, qui pennatus erat, gestari solitum fuisse tradunt. Mihi uero absurdum prorsus uidetur, equum uolitare posse, etiam si omnium auium pennas sibi adiunxisset. Atque adeo si quandoque tale animal fuit, nunc etiam utique existeret. Illum etiam Bellerophontem aiunt Amisodari chimæram interfecisse: quæ quidem bellua erat, ut dicitur, prima leo, postrema draco, media ipsa chimæra. Quidam uero existimant hanc feram fuisse tria capita habentem, quod impossibile est, leonem scilicet similibus cum alijs animalibus cibis atque domesticis uti. Quod uero mortale naturam habuisse, ignemque eam ipsam spirasse dicitur, puerile est. Cui nam enim quæso potissimum ex illis trius capitibus in reliquum corpus potestatem fuisse dicendum est? Verum ergo ita habet. Bellerophontes Phrygius uir erat, genere quidem Corinthius, bonus pulcherque satis. Hic cum nauigium sibi præparasset, maritima circumquaque loca deprædabatur. nomen autem naui Pegasus erat, ut nunc quoque suum cui libet nauigio nomen est inditum. Nomen autem id Pegasi nauigio magis, quam equo aptum, fuisse uidetur. Ea uero tempestate Amisodarus rex ad Xanthum flumen habitabat, sub quo altus mons Telmissus nomine erat, ad quem duo ascensus per planitiem, pascuaque ab anteriori ciuitatis Xanthiorum parte erant. Tertius retro a Caria, reliqua uero loca inculta inaccessaque prorsus iacebant. horumque in medio hiatus terræ satis magnus erat, unde uel ignis utique superascendebat: his autem mons alius Chimæra dictus adiacebat. Illo uero tempore, quem admodum eius regionis incolæ narrant, ante planiciem illam habitata leo quidam erat, retro uero draco unus, qui pastores ambo circumquaque lædebant. Ad quæ loca Bellerophontes accedens, montem expugnauit, & Telmissus ab eo simul concrematus est, feræque illæ sic perierunt. Dicebant itaque eius loci habitatores, Bellerophontem illuc cum Pegaso appulsum, Amisodari chimæram perdidisse. quo ex facto fabula conficta est.

De Pelope, & equis eius.

Pelopem cum alatis equis Pisam, ut Hippodamiam Oenomai filiam desponsaret, uenisse dicunt. Ego uero eadem sermone de Pelope dico, qualia & de Pegaso quoque dixi. Si enim Oenomaus Pelopis alatos equos uidisset, non utique

illa

Alli filiam suam in uxorem, quæ talem currum ascenderet, præbere uoluisset. Dicendum itaque potius fuit, quod Pelops nauem impellens, quæ equis quibusdam alatis insculpta erat, ad Hippodamiam puellam rapiendam accessit: qua rapta fugiens uehebatur. Talisque super hac re fabula formata fuit.

De Phrixo & Helle.

Narrant insuper, Phrixo ab ariete prædictum fuisse, quod pater Athamas eum mactare in animo habebat. quo audito, sorore sua Helle secum aduocata, arietem ipsum cum ea inscendit: mareque ambo sulcantes, in Euxinum pontum peruenerunt. quod quidem, ut credi possit, perquam difficile est, quod aries ueluti nauigium quodpiam esset, mare pernatare tanto præsertim duorum hominum potere onustus, potuerit. Et ubi nam quæso alimenta cibi, potusque arietis, atque illorum in mari esse poterat? Absit enim, quod eos ullo pacto impastos & absque cibo potuque tanto tempore manere potuisse dicamus. Illud post hæc absurdum est, quod de Phrixo quoque dicitur, quod salutis sue auctorem, seruatoremq; arietem cum mactauisset, pellem ei detraxit, quæ Acetæ muneris loco, ut filiam eius in uxorem haberet, dedit. Hic uero Acetes, Colchorum rex erat. Vide autem quomodo tunc temporis pelles huiusmodi arietinæ raræ apparebant, quæ regem quoque ad filiam propriam illi pro hoc dono, ueluti eius dote in matrimonium dandam, impulerit. Licet eam usque adeo magnificeret, ut nullius mariti connubio digna hæcenus existimasset. Iam uero quidam ut risum (quæ pellex hæc mouere posset) effugiant: auream hanc pellem fuisse adiungunt, quæ si aurea quidem fuisse, tanto minus a rege capi, ut quæ Phrixus ei peregrinus uir dabat, oportere uidebat. Dicit quoque ad hoc uellus aureum Iasonem una cum Græciæ proceribus nauem Argo nuncupata impulsisse. Verum enim uero neque Phrixus mihi tam ingratus erga arietem benefactorem suum fuisse uidetur, ut eum perdere uelle sustinuerit: neque etiam si splendidissimum, smaragdumque plenum uellus hoc fuisse, uel propter hoc solum nauem Argo illuc Iasonem nauigando impulsisse credendum est. Veritas itaque sic sese habet. Athamas Græcorum exercitus in Phrygia præfectus erat. huic autem diuitiarum suarum procurator, ac ueluti custos erat uir quidam nomine Aries, quem præ cæteris fidelem sibi maxime existimabat. Is cum forte Athamantem de nece Phrixo paranda cogitare intellexisset, Phrixo id protinus significat. qui quidem hoc audito, nauem actutum præparauit, & in ea diuitias per plures imposuit: simulque Pelopis matrem in eadem naui sibi adiungit, quæ Eos, hoc est Aurora dicebatur. hæc quoque suis ex opibus atque diuitijs imaginem auream cum sibi fecisset, eam naui imposuit. Quo facto, simul cum his bonis Phrixus, Helle & Aries, nauigantes abiit. Contigit autem, quod in nauigatione illa Helle puella præ imbecillitate nimia deficiens, mortua est: a cuius nomine mare illud Hellesponti nomen hoc sortitum est. Illi uero cum ad Pharon peruenissent, sedes ibi posuerunt, ubi Phrixus Oætæ regis Colchorum filiam in matrimonium duxit: cui dotis nomine auream illam Auroræ imaginem potius, & non pellem arietis auream dedit. hæcque ueritas ipsa est.

De Phorcys filibus.

De filiabus quoque Phorcynis perquam ridicula narratio circumfertur, uide licet, quod Phorcys ipse tres filias habebat, quæ uicissim uno oculo, quem duntaxat inter omnes habebant, cum uidere illis opus erat, utebatur: atque ita fiebat, ut quotienscunque ex illis una oculo uti uellet, capiti suo illum insertaret, sicque uideret: quo quidem cum illa satis usa fuisset, alijs eum uicissim tradere consueuerat, ita ut omnes hoc pacto uiderent. Cum autem Perseus ad illas forte accessisset, atque eam quæ tunc oculum habebat, cunctanti gradu a tergo adortus esset, denudato ense, ut sibi Gorgona ostenderet, petijt, mortemque eis, nisi eam utique manifestarent, minitatus est. Illæ uero mortem formidantes, eam protinus indicant. Cuius caput ipse cum amputasset, aera uolando inscendit, simulque hoc Polydece ostendens, in lapidem eum mutauit. Quod quidem omnino ridiculum est, uiso defuncti capite, uiuentem hominem lapideum fieri posse. Quæ enim quæso ad hoc faciendum uis mortuo inest? fuit autem tale quippiam, Phorcys

Naues insculptæ,
piscæ, pidiæque.

Var. lib. ij. de re
Rust.

Aries Athamantis
procursor.

Oculos exempli
les etiam Lamia
habebat.

Minerva Gor-
gone, Bedia, pro
Herodo. Didy-
na. Vpis Diana
à Lacedaemoe-
nijs. Loc. Calli-
macbi in Hym-
no Diana.

uir quidam Cyreneus fuit: Cyreni uero genere Aethiopes sunt, Cyrenemq; insulam, extra Herculis columnas existentem, incolunt, Libyamq; arant iuxta Aunona fluuium, propeq; Carthaginem sunt ualde diuites. hic Phorcys Herculis columnis, quæ tres sunt, imperans, quatuor cubitorum statuam auream Mineruæ fieri fecit. Vocant enim Mineruam Cyreni Gorgonem, ueluti Diam Thraces Bendiam, Cretenses Dictynam, Lacedæmonij uero Vpim. Verum antequam statuam ipsam Phorcys in templo consecrasset, moritur, tresq; post se natas reliquit, Sthenonem uidelicet, Euryalē & Medusam, quæ nemini in matrimonium sese coniungere unquam uoluerunt: sed uitam cœlibem degentes, substantiam omnem inter se diuisere, & quilibet uni ex tribus insulis imperabat, quæ sibi in bonis contigere. Gorgonem uero statuam illam auream Mineruæ neque in templo sacratam ponere, neque diuidere uelle illis uidebatur. Quinimo apud unamquamque illarum eam ipsam uicissim, ueluti thesaurum quendam depositam, retineri debere censuerunt. Phorcyni uero socius quidam honestus bonusq; uir erat, quo suis in rebus ueluti oculo utebantur. Perseus autem ex Argo exul, secum nauigia roburq; militare habens, maritima loca tunc populabatur, qui ratus Gorgonem hanc reginam mulierum quandam esse locupletē quidē, sed quæ tamen uiribus imbecilla esset, adnauigat primum in portum: & stationem ibi nauium faciens, ea loca quæ inter Cyrenem & Sardiniam erant, percurrit: ab unaq; ad alteram earum descendens, oculum ipsum capit. Intellexerat enim ab earum una, se nihil aliud ex illis locis præterquam Gorgonem, quæ magnam uim auri in se habebat, auferre posse. Puellæ igitur ipsæ postquam oculum amplius in parte, secundum sermonē prædictum, non habebant, in unum conuenerant iurantes (nam altera alteram accusabat, quod oculum detineret.) Sed posteaquam sese prorsus eum non habere cognouerunt, quid nam de eo utique factum fuisset, ualde admirabantur. Interim ad eas ita consternatas, Perseus nauigat, oculumq; ab eis quæsitum sese habere significat: quem tamen illis se nullo pacto daturum ait, nisi prius ubi nam Gorgo sit, ab eis edoctus fuerit. Minabatur adhæc, nisi hoc manifestarent, eas interfectorum esse. Medusa non ostensuram se esse ait: uerum Stheno & Euryale ostenderunt. quare Medusam ob id Perseus interfecit, illis uero duabus oculum restituit. Cum itaque Gorgonem accepisset, in partes eam plures dissecuit, & in trireme sua seruatum ab se caput eius reposuit, ipsiq; nauis nomen Gorgonis indidit. cum qua mox per nauigans, ab insularis circumquaque pecunias assequabatur, eo quod omnes qui aliquid ei contribuere recusarent, interimebat. Sic & à Seriphij, ad quos nauigando peruenit, pecunias petijt. illi uero in unum omnes sese, ut ei resisterent, primo congregarunt: rursusq; cum ad eos in forum coactos Perseus accederet, Seriphon illi relinquentes abi erunt, ut ipse neminem omnino ibi inuenerit hominem: sed lapides quidem factos, non autem uiros amplius. quocirca insularum reliquis pecunias sibi tradere denegantibus, dicere Perseus adsueuerat, Videte ne, quemadmodum Seriphij, Gorgonis caput uidentes, in lapides & uos mutemini. Id namq; malum ipsi passi sunt.

Seriphij in lapides mutati.

De Amazonibus.

DE Amazonibus talia prædicantur, quod mulieres illæ quidem non erant, sed uiri potius barbari, qui oblongas uestes, & ad talos usq; demissas ad instar Thracensium mulierum gerebant, comamq; mitris continebant, ac barbas radebant: ob id autem ab hostibus in bello per contumeliam fœminæ uocantur. Amazones autē suapte natura sibi ingenta, strenui bellatores erant. Expeditionem uero mulierum istarum nunquam factam fuisse (quando & nunc quoq; nulla apparet) credere uerisimile est.

De Orpheo.

Falsus quoque de Orpheo uate sermo uulgatur, quod scilicet eum citharizantem

zantem quadrupedes, aues, atq; arbores sequerentur. Id autem mihi tale quippiam fuisse uidetur: quod Bacchæ furentes fœminæ erant, quæ in Pieria ouium pascua dilaniabant, aliq; plura mala uiolenter perpetrabant. Quæ uero cum ad montana loca se recepissent, plures ibi dies se continuerunt: ibi cum diutius permanerent, ciues sibi iam ipsis suisq; mulieribus ac filiabus malū aliquid ab eis timentes, qui Orpheum accirent, mittunt. Illumq; rogant, ut aliquid exco gitando machinari uelit, ut quoquo modo posset, furentes fœminas ē montibus deduceret, qui quidem Orpheus, cum Bacchi sacra solennia ordinauisset, citharæ sono bacchantes illas demulcēs, ē montibus secum deduxit, ferulas quidem primum habentes: sed quæ cum ē montibus descenderent, diuersarū arborum ramos secum gerebant. Quod spectaculum uidentibus hominibus incredibilem admirationem afferebat. Namque primo aspectu illo, deducta ab eis ē montibus ligna, arbores, quæ reuera descenderent, esse uidebantur. Quamobrem qui talia perspicerent, ita secum dicere consueuerant: Orpheus citharam pulsans, ex monte syluam ad se ducit. Atque ex hoc tantum, fabula ipsa composita fuit.

De Pandora.

NON tolerabilis de Pandora sermo diuulgatus est, quod cum ipsa ex terra formata fuisset, alijs quoq; fœminis simile ipsa formā dederit. Mihiq; hoc potius sic fuisse uidetur, quod Pandora mulier Græca fuerit ualde diues, quæ quotiens domo exhibat, sese plurimum exornare solebat, atq; in primis pigmento quodam ex terra confecto sese perungens utebatur. Resq; ipsa omnino sic se habet, nec alio quopiam modo. Quanquam sermo hac de re factus, ad impossibilia quædam conuersus fuisse uideatur.

De generatis ex fraxino.

ET quid quæso uilius, magisq; stultum est, quam primum genus hominum ex fraxino generatum esse dicere? Siquidem Melius uir potius quidā nomine fuit, à quo Meliæ fœminæ denominatæ fuerunt. Quemadmodum ab Heleno Hellenes Græci, & Iones ab Iono dicti sunt. Ferreas insuper atque æneas, quod dicitur, ætates tunc fuisse, nunquam omnino existimandum est.

De Hercule.

Dicitur quod ex se ipso Hercules folia quædam habuit: ipse igitur Phyllyres dictus. & si priuatus humilisq; sortis existeret, cogitans tamen quorsum illa Hercules gestaret, combussit: sicq; ratio inde tracta est hoc modo.

De Ceto.

DE Ceto hæc quidē memoratur, quod Troianos ē mari exiens inuadebat. Et siquidē ei puellas aliquas Troiani obtulissēt, ab eis recedebat: si minus, eorum totam regionē deuastabat. Quam uero id fatum sit, credere Troianos filias proprias Ceto exponere solitos fuisse, quis nō uidet? Virum namq; potius magnum quempiam nomine Cetum hunc fuisse dicendum est: qui cum rex esset, multū roboris uirumq; habens, ac in re nauali ualde potens, paludē quandam in Asia, quam Troiani possidebant, circa mare subuertit. Tributumq; ab eis sibi ob id persoluebatur, quod quidam Dasmon, hoc est uectigal uocāt. Argento autem eius temporis homines minime utebantur, sed uasis solum, ac suppellectile omni alia. Imperauit ideo rex ille, qui Ceton nomine dicebatur, ut ciuitates quædam tributū nomine equos sibi darent, aliæ uero puellas mitterent. Hunc uero regem, cui nomen erat Ceton, barbari Cetum uocabant. hic circumquaq; loca illa adibat, & debito necessarioq; tempore tributū ab ijs promissum exigebat. Quod si quæpiam ciuitates persolvere recusarent, eorum regiones ac loca male tractabat. Peruenit & is quoq; ad Troiam eo potissimum tempore, quando Hercules illuc etiā exercitū Grecorū habens, uenit. Vnde Hercules tunc Laomedon rex in Troianorū præsidij conduxit. Ceton uero exercitū suū cum impetu

Pandora ex lu-
to à Promethæ
formata est, a-
pud Hesiodum.

Meliæ nymphæ
apud interp. A-
pollō. & Hiero-
ni Homeljs.
Acneæ ferreæq;
ætates, seu gen-
tes nunquam fū-
erunt.

Dasmos tributū
Argentū in uia
pecuniarum an-
tiquitus nō erat.
Cetus.
Ceton.

Hercules in auxilium Troianorum conducit.

impetu in eos duxit. Cui cum obusam Hercules & Laomedon cum copijs suis A facti essent, illum interfecerunt. Quo ex facto sermo fabulosus confictus est.

De Hydra.

Lernus rex. In pagis habitans homines.

Hydra castelli nomen, & Sophisti. apud Platonem.

Carcinus dux.

Tricarinia ciuitas.

Cerberus unus ex canibus Geryonis. Myceneus Molottus. Molossi canes apud Suidam.

Alceste Euripidis Tragedia.

Illud quoque super hydra dicitur, quod Lerneus serpens erat, quinquaginta capita, unicumque duntaxat corpus habens. Et postquam ex illius tot capitibus unus excisus fuisset, duo alia ibi capita repullulare solita fuisse. Cancrumque insuper illi aduersus Herculem hydram occupantem, auxiliatum fuisse. Si quis igitur sit, qui talia fuisse omnino persuadere sibi possit, fatuus hic quidem est. Verum namque hoc habet. Lernus rex erat. habitabant autem omnes homines tunc temporis in pagis, & unicuique locorum istorum reges sui praeerant. Sthenelus uero Perseus filius, Mycenae locum maximum & hominum frequentia habitatum, tenebat. huic Lernus rex minime subiici uolebat, bellum ob id inuicem ambo gerebant. in ingressu autem regionis eius Lerni oppidulum quoddam fortissimum erat, quod quinquaginta uiri fortes sagittiferi custodiebant, quos intra turrim incluserat, ac diurno nocturnoque tempore pro praesidio eius loci detinebat: nomen huic oppidulo Hydra erat. Ad hunc locum expugnandum Herculem Eurystheus mittit, qui castellum ipsum expugnauit. In hac uero oppugnatione sagittiferi qui in turri erant, ignem in hostes demittebant, sagittasque e turri iacula bantur. Et quotiescumque euenerat, ut ex illis sagittiferis quispiam uulneratus caderet, duo statim alij in demortui unius locum assurgebant: & hoc, quia fortissimus is esse credebatur, qui antea ceciderat. Posteaquam uero ab Hercule Lernus in bello uiribus inferior premi se uidit, externi exercitus auxilium conducitur. Carcino duce quodam, qui uir magni roboris ac bellicosus, auxilium afferens, una cum Lerno iunctis copijs suis in Hercule impetum fecit. cui quidem Herculi lolaus Iphicli filius, atque ipsius Herculis nepos, Thebanorum exercitum habens, auxilium quoque tulit. sicque cum ad turrim Hydrae oppiduli impetu facto accessisset, incendio illam concremauit: talisque robore militari eos Hercules expugnauit, & Hydram ipsam diruit, omnem unam exercitum perdens. Qua ex re gesta sermo talis ab ijs qui hydram serpentem fuisse scribunt, & fabulam huiusmodi confingunt, formatus fuit.

De Cerbero.

Cerberum canem fuisse tria capita habentem narrant. Manifestum tamen est, quod & hic Cerberus, quemadmodum Geryones, a ciuitate Tricarinia, hoc est, tricipite nuncupata, denominatus est. Dicebant uero homines, Pulcher magnusque canis ille est Tricarinius, hoc est, triceps Cerberus. de quo illud quoque dicitur, quod Hercules olim ipsum ab inferis deduxit. Sed tale potius quiddam fuit. Geryoni cum bobus suis canes magni ac iuuenes simul erant, quorum unus Cerberus nomen erat, alteri uero Orus. hunc Orum nuncupatum Hercules in Tricarinia ciuitate antequam boues ipsas abduceret, interemit. Cerberus uero solus boues sequebatur. Hunc cum Myceneus uir quidam Molottus nomine, percuperet, primum quidem ab Eurystheo sibi illum dari petit. eo uero nolente, pastores inducit, ut canem ipsum in Laconia iuxta Tanaron sub spelunca quadam retinere uelint. Quod cum fecissent, ex suis canes quasdam foeminas ad coitum cum illo mittit. Hoc eodem tempore Eurystheus Herculem ad Cerberi canis inuestigationem misit. Qui cum uniuersam Peloponnesum circumlustrasset, tandem ad locum ubi Cerberum canem esse sibi dictum fuerat, peruenit: ubi descendens, canem ex antro abduxit. Dicebant itaque homines, quod Hercules per antrum quoddam ad inferos descendisset, canemque ab inferis ad auras traxisset.

De Alceste.

Tragedia dignus de Alceste sermo narratur, quod cum forte moriturus Admetus esset, mortem sibi pro illo Alceste elegit, quodque Hercules ea pietate motus, cum ab inferis reduxisset, Admeto restituit. Mihi uero neminem mortuum

A mortuum quempiam ad uitam reuocare posse uidetur. Sed tale quiddam fuit. Posteaquam Peliam patrem filiae interemerunt, Acastus eiusdem Peliae filius, illas persequatur: quas nullo tamen pacto comprehendere potuit. Alceste etenim ad nepotem eius Admetum Pheras confugit. ad quem locum cum Acastus quoque uenisset, qui eam persequatur, & ab Admeto, qui tum forte ad ignem sedebat, eam dedititiam sibi dari petisset, minime tradere illi eam uoluit. Quamobrem indignatus Acastus, ualidissimum exercitum, quem in Admetum sifteret, comparat, atque urbem eius oppugnat. Quod uidens Admetus, multos secum duces ac milites habens, extra ciuitatem, ut eis sese opponeret, egreditur. Sed accidit ut uiuus nocturno tempore ab Acasto comprehenderetur, qui ei quoque captiuo mortem minabatur. Quam rem cum Alceste intellexisset, quod Admeto propter eam mors immineret, egressa protinus sese ipsam Acasto ultro dedit. qua comprehensa, Admetum ille liberauit. Dicebant itaque homines, Virago Alceste sponte quidem pro Admeto mortua est. Nihilque prorsus, quod fabulose super hac re commentum sit, uerum habetur. Atque adeo cum per illud tempus Hercules forte Diomedis equas quodam ex loco duceret, per ea Thefalige loca iter fecit, hospitioque ab Admeto susceptus est. a quo lugente cum Hercules Alceste calamitatem intellexisset, miseratione eius motus, Acasto sese opposuit, eiusque exercitum omnem deleuit: & quaecumque illi spolia abstulit, inter suos ipsius exercitus milites diuisit. Alcestemque recuperatam Admeto restituit. Dicebant itaque homines, quod Hercules ultro a morte Alcestem liberauerat, & ex hoc facta fabula formata fuit.

De Zetho.

Cum plerique alij, tum maxime Hesiodus tradit, quod Thebana moenia Zethus & Amphion cithara sono struxerunt. Existimant uero quidam illis citharizantibus lapides sponte sua moenia inscendere solitos fuisse. Reuera tamen hoc ita res habet. Citharædi Zethus & Amphion perfecti erant, arteque suam mercede inuitati ostendebant: argentum autem illis temporibus homines cum minime haberent, iuebant Amphion & Zethus, quod si quis eos citharizantes audire uellet, pro praemio ad murum construendum accedens in eo sese exerceret: neque enim lapides ibi citharae sonum audituri stabant, nec sine ratione aliqua homines etiam dicere consueuerant, lyrae beneficio Thebanum murum constructum fuisse.

De Io.

Ex muliere Io bouem factam esse, astroque agitatam ex Argo in Aegypti mare peruenisse dicunt. Verum autem hoc habet. Io Argiuorum regis filia erat, huic ciues honorem hunc dederant, quod Argiuae lunonis sacerdotem fecerant. Verum cum praegnans facta esset, patrem & ciues uerita, e ciuitate protinus aufugit. Argiui uero ad eam inquirendam urbe exeuntes, & ubi eam inuenerunt, comprehendentes in uinculis habebant. Dicebant autem id uidentes, quod Io tanquam bos furens in Aegyptum aufugit. ubi cum peruenisset, peperit, indeque fabula conficta est.

De Medea.

Medea, ut dicitur, seniores homines coquens, iuuenes eos faciebat. Fuit uero simile quid. Medea talis naturae florem quandam prima inuenit, qui capillos albos nigros uel facienda potestatem habebat. Quibuscumque igitur hominibus, qui ex canicie exire delectarentur, nigros capillos apparere faciebat. Prima quoque haec experimentum calidi lauacri cuiusdam uim medicam habentis, inuenit, quo uolentibus omnibus medebatur. atque haec non in publico, sed clam quidem agebat, ne quis medicorum talia addiscere posset. Huic uero compositioni qua utebatur, nomen erat Parepsilis, hoc est decoctio. Quicumque igitur homines hac decoctione utebantur, agiliores prorsus, magisque sani fiebant. Ex hoc Medae praeparationem hanc quicumque uidebant, lebetes scilicet, ligna, & ignem, quod homines

Alceste uirago. De hac aliter Fulgentius.

Argentum in uero non erat.

Pro Herodoto in primo.

Euseb. in x. par. euangel. Medea tinctura capillorum prima excogitata.

Senis Pelie
mors.

homines Medea elixando coqueret, existimabant. Pelias uero homo senex, & A. imbecillus, hac decoctione cum usus fuisset, quod eam sustinere prae senectutis debilitate non potuit, consumptus est.

De Omphale.

Herculis im-
perium.

O Vòd Omphale mulieri Hercules seruiuit, dicitur. qui quidem sermo stultus est, cum & ipsi Omphale, & ceteris super illam existentibus maioris conditionis hominibus Hercules imperare potuerit. Tale quippiam igitur factum fuit. Omphale Iordanis Lydiae regis filia erat, quae cum Herculis robur maximum audiuisset, ad eum amandum inducta est. ad quam cum appropinquasset, Hercules, pari quoque modo formae illius amore captus est, mixtiq; simul sunt, atq; ex illius complexu Laomedontem filium Omphale genuit. Latatus uero Hercules, & ex illa uoluptatem capiens, eam loco sui imperare sinebat. Quod stulti uidentes, Herculem Omphale seruire crediderunt.

De Cornu Amaltheae.

Quandò dicitur
hoc, prouerb.

Amalthea.

De Amalthea
hoc idem Suidas
& Eustathius,
Homeri interp.

COrnu Amaltheae secum Herculem ubiq; portare solitum fuisse aiunt, cuius beneficio quaecunq; uolebat, sibi fiebant. Veritas autem sic. Hercules cum ad Iolaum nepotem suum per Boeotiam iret, in Thespijs moratus est quodam in hospitio, ubi mulier formosa & honesta nomine Amalthea erat. Cuius forma delectatus cum Hercules esset, per aliquod ibi tempus hospitatus est. Quod cum Iolaus grauiter ferret, pecunias quasdam, quas ex lucro Amalthea faciebat, in cornu quodam accumulatas ei auferre excogitat. Iis etenim pecunijs quaecunq; Hercules uolebat ei Amalthea emebat: peregrini itaq; illuc simul diuertentes, Herculem cornu Amaltheae habuisse dicebant, ex quo quaecunq; uoluisset, sibi ipsi emebat, atq; inde fabula conficta est.

De Hyacintho narratio.

Disce lusus
apud Ouid.

Flores inscripti
nomina regii,
Ver. & Ouid.
in x. Metamor.

HYacinthus adolescens Amyclaeus erat, pulcher & honestus satis. Hunc A. B. Apollo quidem uidit, uidit & hunc Zephyrus, amboq; illius formae amore capti sunt, in eiusq; gratiam & honorem certatim artes uterq; suas illi exhibebat. Sagittabat nanq; Apollo, Zephyrus uero spirabat: sed ab illo carus & uoluptas ueniebat, ab hoc uero timor non nisi ac perturbatio sibi erat. Itaq; in Phœbi amore se iuuenis inclinat, ob idq; Zephyrum prae zelotypia ad bellum armare fecit. posthac quaedam Hyacintho exercitamenta cum Apolline erant: in quibus cum sese exerceret, a Zephyro sibi maxime timendum erat, discoq; praefertim: quem, cum adolescentis lusu deus preparasset, & ab illo iam descenderet, a pueroq; mox leuaretur, Zephyri fraude in eum ipse decidit, qui ita mortuus est. Terra uero tantae calamitatis memoriam ullo modo desertam omittere non debuit, quin pro adolescentulo, quod fecit, florem Hyacinthi nominis emitteret, in cuius quidē folijs eius ipsius Hyacinthi nominis principium inscriptum fuisse memorant.

De Marsya narratio.

Vide Aul. Gel.
lib. 14. cap. 17.
& Plut. in uita
Alcibiad.

De hoc amne
Og. C. art. in li-
bro 3.

MArsya uir agrestis erat, qui mulicus tamen factus est. Nam cum Minerva tibias odio haberet, quod de pulchritudine non nihil, cum eas inflabat, sibi auferrent, ut ex fonte qui imaginem ei suam reddebat, agnouit, illas abiecit: quas cum Mariya pastor accepisset, labris suis admouit. Illa uero diuinum quendam sonum, etiam inuito illo qui eas inflabat, per se emittebant. Existimabat uero Marsyas, ex arte potius sua sonum illum fieri, quam quod diuina illis uis quaedam inesset. Quare hac persuasione imbutus, Musas iam quoq; ipsas, atq; adeo etiam Apollinem ad certamen inuitabat: quos nisi sono tibiarum superasset, uiuere se nequitiam uelle amplius dicebat. Quare cum in certamen deus Apollo descendisset, Marsyas uincitur, simulque cum uictoria pellem excoriatus deposuit. Vidiq; ego in Phrygia fluuium ipsum Marsyam ab eius ipsius nomine dictum, cuius cursum ex Marsyae sanguine fieri Phryges dicebant.

De

De Phaone.

A Phaonis uita omnis circa nauigia, inq; re maritima erat. portitor nanque in mari fuit, quo in officio nullum unquam delictum in quempiam perpetravit. Modestusq; adeo erat, ut a nemine portorium reciperet, qui soluendo non esset. Morum autem istius admiratio quaedam apud Lesbios erat, simulq; hunc deus laudauit. Deum autem Venerem uocant, quæ tum senescens hominis, hoc est mulieris formam atq; habitum induisset, ad Phaonem accessit, deq; nauigatione uerba cum ipso facit: ac ut eam nauis sua traiciat, petit. ille uero, in deseruendo ei, celeritate usus, quamprimum illam traiecit, præmiumq; nullum ab ea petit. Quid igitur post hæc tali pro munere egit Venus? Phaonem certè ex se ne formosum iuuenem illam fecisse dicunt. Atq; hic quidem Phaon ille est, cuius amore cum capta Sappho esset, sese interimens, amorem illum in sanguinem mœroremq; conuertit.

De Ladone narratio.

TErræ uisum fuit cum Ladone fluuius ad coitum descendere: & posteaquam cum eo se miscuit, ex eius compressu concipiens, Daphnem gignit. Hanc Apollo Pythius amauit, uerbaq; amatoria ad illam faciebat. Sed cum ipsa castitatem seruare uellet, illum minime audire uolebat: necesseq; ei ob id erat puellam auersantē insequi, ueluti sic illam deniq; persequeretur. quæ cum fugeret, denegare ei quicquam non prius ausa est, quam Terram matrem suam in auxilium aduocaret: a qua precibus petebat, ut sese iterum intra se admitteret, ac in eadem uirginitate talem, qualis nata erat, custodiret: quod & mater fecit. Daphnem namque intra se occultauit. Post uero tempus illud e Terra egressa Daphne, arborq; facta, eodem in loco pullulabat. cuius ramis cum propter amoris impatientiam, deus inhæreret, illi quo minus in laurum commutaretur, resistere nullo modo potuit. Nam manus illius iam intra arboris truncum comprehendit, caputq; & reliqua corporis frondibus ornari cœpere: sine quibus lauri folijs, ut dicitur, tripos in Boeotia, ubi antrum erat, nullo modo erigipoterat.

De Iunone.

Iunonem deam suorum habere patrociniū, ac ciuitatis custodiā, Argiui existimant: propter quod publicum festum in eius honorem ritu atque ordine solenni concelebrant. Huius autem pompæ ordo erat, ut currum Iunonis colore albicantes boues ad templum traherent, in quo curru sacerdotem quoque esse oportebat. Templumq; ipsum, ubi ei sacrificium fiebat, extra urbem erat. Quodam uero tempore, cum forte ad hæc solennia sacra Iuno ferri deberet, ac propter albicantium bouum penuriam, ritus atq; ordo ille solennis claudicans obseruari nō posset, sacerdos illorum defectum ita emendauit. Nam cum filios quosdam adolescentes haberet, ad instar bouum, Iunonis plaustrum eos subire fecit. Posteaquam igitur quæ a bobus fieri debebant, a filiis facta sunt, illorū mater sacerdos ante Iunonis deæ simulacrū supplex stans, laboris mercedem liberis suis a dea petijt, quibus ueluti data illis a Iunone cōdigna merces fuit.

Somnus namq; ut fertur, pro præmio illis datus est, qui uitæ quoq; illorum finis extitit.

PALAEPHATI DE FABVLOSIS NARRATIONIBUS FINIS.

I Z FVLGEN-

De Phaone Aes-
chani: & L. us-
ciani in quodā
Dialogo.

Daphnē ex La-
done & Terra
genitam, apud
interp. Lyco. et
Eustathium.

Pro Ouid. in
primo Met.

Tripes sine lau-
ro in Boeotia co-
rigi non pote-
rat.

FVLGENTII EPISCOPI CARTHAGI-

NENSIS MYTHOLOGICARVM AD CATVM

Presbyterum Carthaginensem, Liber I.

folius es

Vamuis inefficax petat studium res quæ caret effectu, & ubi A
emolumētum deest negocij, causa cesset inquiri: hoc uidelicet
pacto, quia nostri temporis erumnosa miseria non dicendi pe-
tit studium, sed uiuendi flet ergastulum, nec fame assistendū po-
etica, sed fami consulendum domesticæ. Citius nunc aut quod
amiseris fleas, aut quod edas inquiras, quam quod dicas inue-
nias. Vacat hoc tempore potentibus opprimere, prioribus rapere, priuatis per-
dere, miseris flere. Quia soles Domine meas cachinnantes sæpius nānias lepo-
re satyrico litas lubentius affectare, dum ludicro talia uentilās epigrammate cō-
mœdica † solita est, uernulitate mulcere. Additur, quia & mihi nuper imperasse
dignosceris, ut feriatas adfatim tuarū aurium sedes lepido quolibet fufurro per-
mulceam. Parumper ergo ausculta, dum tibi rugosam sulcis anilibus ordior fa-
bulam, quam nuper Attica soporata falsura, nocturna præfule lucerna cōmen-
tus sum, ita somniali figmento delusam, quo nō poetam furentem aspicias, sed
onirocritem soporis nugas ariolantem adueras. Neq; enim illas Heroidarum
arbitreris lucernas meis præfules libris, quibus aut Sulpicille procacitas, aut Psy-
ches curiositas declarata est: neq; illam Phædrā, quæ maritū Phædriam in tumu-
lum duxit, aut Leandricos natatus interceptit, sed quæ nostrum academicū rhe-
torē ita usq; ad uitalem circumtulit, quo penē dormientē Scipionem cœli ciuē
effecerit. Verum res publica uideat, quid Cicero egerit. Me interim discenden-
tem à te Domine, dum quasi urbans extorrens negotijs ruralis ocij torpor astrin-
geret, euitans ærumnosa calamitatum naufragia, quibus publicæ incessabiliter
uexantur actiones, arbitrabar agrestem secure adipisci quietem, ut procellis cu-
rarū celantibus, quo in torpore urbana tempestas exciderat, uelut halcyone
niduli, placitā serenitatem uillatica semotione tranquillior agitassē, sopitisq;
in fauilla silentij raucifonis iurgiorū classicis, quibus me Galogetici quassauerāt
impetus, defecata silentio uitā agere credidissē, nī me illuc quoq; mœrorū im-
probior angina sequerē, felicitatisq; nouerca fortuna (quæ amarū quoddā hu-
manis interlerit semper negocijs) me quasi pedissequa secūretur. Nam tributa-
ria in dies cōuentio compulsantiū pedibus limen propriū triuerat, noua indicti-
onū ac momentanea proferens genera, quasi Mida rex ex homine uerteret, ut
locupletes tactus rigens auri materia sequerē. Credo etiā Pactoli ipsius fluen-
ta condictis frequentibus desiccasse. Nec hoc tantū miseriarū ergastulū sat erat.
addebatur his, quod etiā bellici frequenter incursus pedū domi radicem infige-
re iusserant, quo portatū nostrarū pessulos aranearū cassibus oppletos quispiā
non uideret. Agrorum enim dominium gentes ceperant, nos domorum. Fru-
ctus enim nostros expectare licuit, non frui. merces quippe nobis fuerat genti-
lis, si uel ad manendum clausos relinqueret. Sed quia nunquā est malum immor-
tale mortalibus, tandem domini regis felicitas, aduentantis solis crepusculum
mundo tenebris dehiscens, pauores absterlit. Et post torpentes incessus,
quæ tum bellicum profligauerat interdīctū, licuit tandem arua uisere, limites
circuire. Egreditur nautarū in morē, quos tempestatū flagitamento confractos
exoptata reduces excipit ripa, uelut parietū indumentis exuti post domesticas
stationes ambulare potius discimus, quam progredimur, et Maroneo uersui cō-
similes: Tandē liber equus cāpo potitur aperto. Intuemur arua, quibus adhuc
impressæ bellantiū plantæ muricatos (quod aiunt) sigillauerāt gressus, & formi-
dine menti nondū extersa, hostes in uestigijs pauebamus. Teriorem enim pro-
sui memoria miles hostis hæredem reliquerat. Sed Troadū in morem ostenta-
bamus alterutrū loco, quorū recordationem aut internitio celebrior faciebat,
aut

a aut præda. Tandem inter sentosa nemorum fruteta, quæ agrestis olim deserue-
rat manus. nam intercapedinate pauoris prolixitate tam largo fumo lurida pa-
rietibus aratra pendebant, & laborifera boum colla iugales in uaccinam molli-
ciem diduxerant callos. Squallebat uiduus sulcis ager, & herbidis sentibus oli-
uifero uertici minabatur. Ita enim nexili de syrmate meandrico gramini labru-
sca coibat, quo septa herbosis radicibus tellus, Triptolemicum contumax ab-
nueret dentem. Ergo dum huiusmodi paliuræ aprata incedente premerē plan-
ta, & roscidos florulenti uelleris colles spaciante metirem passu, defectū uolun-
tas peperit egredientis studio, sed utilitas ex labore successit. Diuertor arborei
beneficiū umbraculi præsumens, q̄ me erranti foliorū intextu Phœbi à torridis
defensaret obtutibus, & circumfluā ramorū umbrā, quā proprijs radicibus præ-
beret, mihi etiā cōcederet esse cōmunem. Nam me auitū quædā uernulitas, quæ
fragili quadā dulcedine crispantes sibilos corneis edūt organulis, ad hoc opus
allexerat, & laboris tam subita requies quoddam carminis expectabat melos.

Thespiades Hippocrene,	Hinnientis & recurfu
Qua spumanti gurgite	Quam produxit ungula.
Irrorat loquacis nymbi,	Quicquid Ascræus ueterna
Tinctas haustu musico,	Rupe pastor cecinit,
Ferte gradum properantes	Quicquid ex Atlantis gazis
De uirectis collium,	Vestra promunt horrea,
Vbi guttas florulentæ	Quod cecidit pastorali
Manē rorat purpuræ,	Maro sylua Mantuæ,
Humor algens, quem serenīs	Quod Mæonius ranarum
Astra sudant noctibus,	Cachinnauit prælio,
Verborum canistra plenīs	Parrhasia candicanti
Referate flosculis.	Dente lyra concrepet,
Quicquid per uirecta Tempe	Ad meum uetusta carmen
Rapiat unda proliens	Secla nuper confluant.

Hoc itaq; sacrificali carmine Gorgonei fontis aspergine madidas & præpetis
ungulæ riuo merulentas Pieridas abstraxi. Astiterant itaq; syrmate nebuloso lu-
cidæ ternæ uiragines, hedera largiore circumfluæ, quarum familiaris Calliope
ludibundo palmulæ tactu, meum uaporās pectusculum, poetice pruriginis dul-
cedine spargit. Erat enim grauido (ut apparebat) pectore, crine neglecto, quē
margaritis prænitens diadema constrinxerat, talo tenus bis tinctā recolligens
uestem. Quod credo & itineris propter difficultatē, & ne meandricos tam sub-
tilis elementi aliquatenus limbos aculeati herbarum uertices scinderent. Astiti
propter ergo, erectus in cubitum, ueneratus sum uerbosam uiraginem, olim mi-
hi poetico uulgatam euidentius testimonio. Nec immemor cuius uerbosas fa-
bulas propter scholaribus rudimētis tumidas ferulis gestauerā palmas: & quia
non mihi euidenti manifestatione quæ nam esset, liquebat, cur uenisset, inquirō.
Tum illa: Vna, inquit, ē uirginali sum Heliconiadū curia, louis albo conscripta,
quam olim Athenæum ciuem Romanus ordo colendā exceperat: ubi nouellos
ita frutices edidi, quo eorū cacumina summis astris insererem. Ita uitæ samā lin-
quentes hæredem, quo magis celebriorem obitum protelarent. Ast ubi me Ro-
muleæ arcis conuentu bellicus uidauit incursus, Alexandriæ conciliabula ur-
bis exulata possederā, uarijs dogmatū imbutamentis, lasciuia Græcorū præstru-
ens corda, postq; Catonū rigores, Tullianasq; seueras inuectiones, & Varroni-
ana ingenia, Apellæ genti enerues sensus, aut satyra luseram, aut comædico
phasmate delectabam, aut tragica pietate mulcebam, aut epigrammatū breuita-
te condibā. Libebat me mea captiuitas: & licet nostræ uacuissent industriæ, in-
ueniebat tamen animus, quibus inter mala arrideret, nisi me etiam exinde bel-
lis crudelior Galieni curia exclusisset, quæ penē cunctis Alexandriæ ita est an-
giportis, q̄ chirurgicæ carnificinē lanienat plurior habitaculis numeret: deniq; durior
certando

certando ita remittunt in mortem, quo ferant Charontem citius sopiturū, si col-
legio nō donetur. Hanc orationem risus mollior terminabat. Itaq; meis quod
euerteret, culminibus impetraui. Tū illa: Nō paues, inquit, musicū tuis recepta
re dogma penatibus, cū barbarorū morē auscultauerim, ita literarios mercatus
penitus abdicare, ut hos quī primis elementorum figuris, uel propriū describe-
rūt nomē, cassata inquisitione in carnificinā raptasēt. Tū ego: Nō ita est inquā,
ut audieras, sed fama fuit. nam carmina nostra Musæ tantum ualēt inter Martia
tela, quāto dulcis aquæ saliente sitim restinguere riuo. Et ut suū me amplius fa-
miliarē rescisset, illud etiam Terentianum adieci: Olīm isti fuit generi quæstus
apud seculū prius. Nunc itaq; literæ suos quicquid Helicon uerbalibus horreis
enthecaturum possederat, in ipsīs potestatum culminibus hæreditariō iure trans-
ferre cantus extendunt. Illa exhilarata carminibus, utpote quasi Mæonium se-
nem ut uiseret recitantem, laudatorio palmulę tactu mulsit meam cæsariem: per-
cussa q; mollius ceruice, quā decuit: Eia, inquit, Fabiana Creonticis iam dudū
nouus initiatus es mystes sacris. Ne quid ergo meo tibi desit tyrunculo, accipe
parē dogmatis gratiā: & quatenus te nostra satyra lasciuienti uerborū rore per-
cussit, uadatumq; te sui retinet amoris illecebra, redde quod sepioticon debes:
& quicquid libet Nilfacis exarare papyris, feriatīs aurium sedibus percipe. Nec
deerit historiæ ei quilibet effectus, cuius uisceribus te interstringi poposceris.
Tum ego: Index libelli te fefellit generosa loquacitas, non mihi cornutus adul-
ter arripitur, nec hymbre mendaci lusa Danae uirgo cantatur, dum suo iudicio
sibi deus prætulit pecudem, & hanc auro decepit, quam potestate nequiuit. Nō
suillo caninus morfu depastū iuuenis femur, nec in libellulis meis sub falsa ali-
te puerilis pependit lasciuia. Non olorinis reptantē adulterū plumis oua pulli
gera uirginib; inculcantē, uel semina puerigera uiscerib; infundentē, nec Lych-
nides puellas inquirimus, & Hero atq; Psyche poeticas garrulantes ineptias.
Dū hec lumē quærit extinctū, illa deflet incensum, Psyche uidendo perderet, et
Hero nō uidendo perisset. Nec referā uirginali figmento Aricinam lufam uira-
ginem, dum quæreret Iupiter quod magis esse uelit q; fuerat. Mutas itaq; ua-
nitates manifestare cupimus, nō manifesta mutāda fufcamus, ut senior deus hin-
nitus exerceat: & sol fulgoris igne deposito, malit anilibus exarari rugis, q; ra-
dijs. Certos itaq; nos præstolamur rerū effectus, quos repullos mendacis Græ-
cię fabuloso cōmento quid mysticū in his sapere debeat, cerebrū agnoscamus.
Tum illa: Vnde hæc tibi, inquit, homuncule tanta ignorantie scientiæ? Vnde e-
tiam raturū ordinem ignorādī? Dum enim seculis intacta exquiris, ostendis te
sapienter scire quod nescis. Cui ego (si his quibus ignorare aliquid contigit) ne
ipsum quidē nescire suū, scire contigerit, quanto satius eis erat etiā nō nasci con-
tingere, q; nasci inefficaciter uiuere. primum itaq; ego scientiæ uestibulū puto,
scire quod nescias. Ad hæc illa: Tam secretis mysticisq; rebus uiuaciter pertra-
ctandis ampliora sunt autoritatū quærenda suffragia. Neq; enim quippiā ludī
erū quærit, quo ludibundo pede metrica uerborū cōmoda sarciamus. Sudor hic
opus est palæstrantis ingenij, ne tam magnifici assumpta moles operis ipso ferē
medio conaminis impetu uiuacissimis destituta uanescat tractatibus. Ergo erūt
nobis Philosophia atq; Vrania cœlestis adiutrices operis asciscendę. Nec enim
deerit tuis lasciuens amica solatijs, ut dū te mysticę artes anhelū tractādo reddi-
derint, tute tua satyra ludentem excipiat. Quæso inquā munifica largitas, ne tu
istam tuā satyrā, cuius me dudū uadatū aniore prædixeras, temerē credas nostris
penatibus. Tam etenim libens zelo sortitus sum ex affectu coniugiū, ut si hanc
suis oblucentē, ut pellicē uoluptatibus domo repererit, ita sulcatis ungue genis
in Heliconē remittat necesse est, quo eius diluēdis uulneribus Gorgonei ipsius
fontis nequaquā fluentia sufficiant. Tum illa cachinnū quassans, fragile colliso bis
terq; pulsu palmulę femore: Nescis, inquit, Fulgenti rudis accola Pieridū, quan-
tum satyram matronæ formident, Licet mulierū uerbalibus undis & caudicis
cedant,

A cedant, nec grāmatici mutiant, rhetor taceat, et clamorē præco cōpescat: sola est
quæ modū imponat furentibus, licet Petroniana subit Albutia. hac etenim allu-
dente, & Plautinæ satyræ dominatus obdormit, & Sulpicillę Ausonianę loqua-
citas deperit, Salustianæq; symphonie, quamuis præsens sit cantilena melos cā-
Soluerat igniuomus mundi regione peracta, (tandī, raucescit,
Quadrupedes, gelidumq; rotis tepefecerat orbem
Rector, & auratis colla spoliabat habenis.
Iam Phœbus disiungit equos, iam Cynthia iungit:
Quasq; soror liquit, frater pede temperat undas.
Tum nox stellato mundum circumlita peplo,
Carula rorigenis pigrescere iusserat alis.
Astrigeroq; nitens diademate luna bicornis,
Bullatum bijugis conscenderat æthera tauris.
Iam simulacra modis mentis fallentia plastis,
Mollia falsidicis replebāt stramina signis. & ut in uerba paucissimā conserā,
nox erat. Cuius nomen noctis iam dudū oblitus, ut insanus uates uersibus deli-
rabam. Dum subito agrestis illa, quam dudū uiderā, hospita oborto impetu cu-
bicularias impulsu fores irrupit, inopinanterq; me iacentem reperiens marcen-
tia languore somni lepido lumina, rapido atq; admodū splendidicē intermicātī
quodā sui uultus coruscamine pepulit. Erat enim ultra solitū emīnens mortali-
tatis aspectū, deniq; pigræ adhuc quietis indicium roratis naribus ructuantem, re-
pentina hostij crepitatione turbauit. Hanc præibat florali lasciuens uirguncula
petulātia, hædera largiore circumflua, improbi uultus & ore contumeliāū sarcī-
nis grauido: Cuius thyrionicū lumen tam timabunda uernulitate currebat, quo
mentes etiā abstrusas temulentis inscriptionibus depinxisset. Musę enim latera
sarciebāt altrinsecus duæ: quæ; dexterior uerecunda quadam maiestate subni-
xa, elata frontis Polymnia, argēteis astrorū purgauerat margaritis: cuius phale-
ratū exorticis diadema carbunculis, corniculata lunę sinuatio deprimebat, ac ce-
rulantī peplo circumlita hyalinæ cavitatē sphæræ osseo fastigatus tigillo uersa-
bat. Visus itaq; luminis tam elata cōtemplatione cœlitus erigebat intuitus, quo
penē foribus superna intuitus pollicē illisisset. Leuicomes lateris refugio quodā
cōtemplatu secretior humanos intuitus uelamine quodā arcano uitabat. huius
ninguida canis albētib; nitebat cæsaries, rugaq; crispato multiplici supercilio
rancidū se quiddam consopiri promittebat. Tardior incessus erat, & ipsa pōde-
rationis grauedine uenerandus. Tunc Calliope prouinciā loquacitatis ingres-
sa: His te, inquit, Fulgēti tutricibus sponponderā largitū. Quæ; sequax si fueris,
celeriter raptum ex mortali cœlestem efficient, astrisq; non ut Neronem poeti-
cis laudibus, sed ut Platonē mysticis interferent rationibus. Neq; enim illos de
his expectas affectus, quos aut poema ornat, aut deflet tragœdia, aut spumat
oratio, aut cachinnat satyra, aut ludit comœdia: sed in quib; Carneadis resudat
elleborū, & Platonis auratum eloquiū, & Aristotelis syllogisticum uerbilo-
quium. Nunc itaq; pande mentis cubiculū, & aureū fistulis audito nuncio men-
tibus intromitte quod excipis. sed enerua totū morale quod tibi est, ne tam sa-
crati series dogmatis scrupulosis rite non resideat penetrabilibus. Ergo nunc de
deorū primum natura, unde tanta malę credulitatis lues stultis mentibus inole-
uerit, edicamus. Quamuis enim quidā sint, qui sprete capitis generositate, Atri-
cinis atq; Arcadicis sensibus glandium quippiam sapiant, atq; eorum altiori
stultitiæ nubilo soporata caligentur ingenia: tamen nequaquā apud humanos
sensus, nisi fortuitis compulsionibus moti nascuntur errores, ut etiam Chry-
sippus de fato scribens ait, compulsionibus lubricis uoluuntur incurfus. Itaq;
primum omisso circuitur, unde idolum tractum site, dicamus.

VNDE IDOLVM DICATUR.

D iophantes, Lacedæmonum autor, libros scripsit Antiquitatum 14. in qui-
bus

bus ait, Syrophanem Aegyptium familia substantiaque locupletem filium genuisse, quem uoluit enormis substantiae successorem inenitabili, ultra quam paternitas exigebat, affectu erga filium deditum. Isque dum aduersis fortunae incursibus raperetur, patri crudele geminae orbitatis dereliquit elogium: & ut posteritati perpetuale suffragium denegasset, & substantiae propagandae subitam interceptionem obijceret. Quid igitur faceret, aut foecunda paternitas hac sterilitate damnata, aut felix substantia in successione curata? parum erat, non habere quod habuit, nisi etiam esset, qui obtineret quod reliquit. Denique doloris angustia, quae semper inquirat necessitatis solatiū, filij sibi simulacrum in aedibus instituit. Dūque tristitiae remedium querit, seminarium potius doloris inuenit, nesciens quod sola sit medicina miseriarum obliuio. Fecerat enim ille, unde luctus resurrectio: nis in dies acquireret, non in quo luctus solatium inueniret. Denique idolum dictum est *ἰδὸδ' ἰνυ*, quod nos latine species doloris dicimus. Namque uniuersa familia in domini adulatione, aut coronas plectere, aut flores inferre, aut odoramenta simulacro succendere consueuerat. Nonnulli etiam seruorum culpabiles domini furiam euitantes, ad simulacrum profugū ueniā merebantur, & quasi salutis certissimo collatori, florum aut thuris offerebant munuscula, timoris potius effectus, quam amoris affectus. Denique huius rei non immemor & Petronius ait. Primus in orbe deos fecit timor. Nam & Mintanor musicus in Chromatopion libro musicae artis, quem scripsit, ait, Dominum doloris, quem prima compunctio humani finxit generis, exin inueteratus error, humanis pedetenim cōsertus disciplinis, barathro quodam saeuae crudelitatis prolabitur.

Saturnus.

Saturnus Pollucis filius dicitur, Opis maritus senior, uelato capite falcem gerens: cuius uirilia abscissa, & in mare proiecta, Venerem genuere. Itaque quid sibi de hoc philosophia sentiat, audiamus. Tū illa: Saturnus primus in Italia regnum obtinuit. hicque per annonae prerogationem ad se populos attrahens, a satutando dictus est Saturnus. Opis quoque uxor, eo quod opem esurientibus ferret dicta est: Pollucis etiam filius, siue a pollendo, siue a pollucibilibitate, quam nos humanitatem dicimus. Vnde & Plautus in comedia Epidici ait, Bibite, pergraca mini pollucibiliter. Velato uero capite ideo fingitur, quod omnes fructus foliorum obnupti tegantur umbraculo. Filios uero suos comedisse fertur, quod omne tempus quodcumque gignit, consumit. Falcem etiam fert non immerito, siue quod omne tempus in se uergat, ut curuamina falciū: siue propter fructum, unde etiam & castratus dicitur, quod omnes fructuum uires abscissae, atque in humoribus uiscerum ueluti in mare proiectae, sicut illic Venerem, ita & libidinem gignant necesse est. Nam & Apollonophanes in epico carmine scribit Saturnum quasi sacrum *ἰδὸδ' ἰνυ*, uires enim graece sensus dicitur: aut satorē *ἰδὸδ' ἰνυ*, quasi diuinum sensum creantē omnia, cui etiam quatuor filios subiiciunt, primū Iouem, secundū Lunonē, tertium Neptunum, quartū Plutonē, & quasi Poli filium quatuor elementa gignentem, id est primū Iouem ignem: unde & *ἰδὸδ' ἰνυ* graece dicitur, *ἰδὸδ' ἰνυ* enim graeca lignificatione, siue uita, siue calor dici potest: siue quod igne uitali animata omnia dicerentur, ut Heraclius uult: siue quod hoc elementū caleat, secundū Lunonem, quasi aërem, unde *ἰδὸδ' ἰνυ* graece dicitur. & quamuis aërem masculū ponere debuerint, tamen ideo soror est Iouis, quod haec duo elementa sibi sunt ualde cōsocio. Ideo Iouis & coniugem, quod maritatus aër igne feruescat. Nam & Theopompus in Cypriaco carmine, & Hellanicus in Dios philologia, quā descripsit, ait Lunonē ab Ioue uinctā catenis aureis, & degrauatā incudibus ferreis. Illud nihilominus dicere uolentes, quod aër igni coelesti cōiunctior, duobus deorsum elementis misceat, id est aquae & terrae, quae elementa duobus superioribus grauiora sunt.

Neptunus.

Neptunum uero tertium aquarū uoluere elementū: quem ideo Graeci etiam Posidona nuncupant, quasi *ποσειδῶν* *ἰδὸδ' ἰνυ*, quod nos latine facientē imaginē dicimus:

A dicimus illa uidelicet ratione, quod hoc solum elementū imagines in se formet spectantium, quod nulli alij ex quatuor competat elementis. Tridentem uero ob hanc rem ferre pingitur, quod aquarum natura triplici uirtute fungatur, id est si quida, foecunda, potabili. hunc & Neptuno Amphitriten in coniugium deputant, *ἄμφι* enim graece circumcirca dicimus: eo quod omnibus tribus elementis aqua cōclusa sit, id est in caelo, in aëre, in nubibus. & in terra, ut sunt fontes & putei.

Pluton.

Quartum etiam Plutonem dicunt terrarum praefulem: *πλὺτος* enim graece, diuitiae dicuntur, solis terris credentes diuitias deputari. hunc etiam tenebris addictum dixere, quod sola terrae materia sit cunctis elementis obscurior. Sceptum quoque in manu gestat, quod regna solis competant terris.

Tricerberus.

Tricerberum uero canē eius subiiciunt pedibus, quod mortaliū iurgiorum inuidiae ternario consentur statu, id est naturali, causali, accidentali. Naturale est odium, ut canum, leporum, luporum, & pecudū, hominum, & serpentū. Causale est, ut amoris zelus atque inuidiae. Accidens est, quod aut uerbis casualiter oboritur, ut hominibus: aut comestiones propter, ut iumentis.

Furiae.

Hic quoque etiam tres furias deseruire dicunt, quarum prima est Alecto: *ἄλκτῳ* enim graece impausabilis dicitur. Alia Tisiphone: *τις φωνή* aut, quasi *τις φωνή*, id est istarum uox. Tertia Megera: megera enim est, quasi *μεγὰλ' ἔκ' εἰς*, id est magna contentio. Primum est ergo, non pauando furiam concipere. secundum est, in uocem erumpere, tertium, iurgium protelare.

Fata.

Tria etiam ipsi Plutoni destinant fata, quarum prima Clotho, secunda Lachesis, tertia Atropos. *κλωθῶ* enim graece euocatio dicitur, *λάχσις* uero fors nuncupatur, *ἄτροπος* quoque sine ordine dicitur: hoc uidelicet sentire uolentes, quod prima sit natiuitatis euocatio: secunda, uitae fors, quemadmodum quis uiuere possit: tertia, mortis conditio, quae sine lege uenit.

Harpyiae.

Harpyias etiam tres inferis Vergilius deputat, quarum prima *ἁίμα*, secunda *ἁλυνπετῆ*, tertia *κελαινώ*. Harpyia enim graece rapina dicitur. Ideo uirgines, quod omnis rapina arida sit & sterilis. Ideo plumis circumdatae, quia quidquid rapina inuaserat, celat. Ideo uolatiles, quod omnis rapina ad uolandum sit celerrima. *ἁίμα* enim graece quasi *ἑλὼν ἁίμα*, id est alienum tollens. Ocypete, id est citius auferens. Celanū uero graece nigrū, unde & Homerus prima Iliados rhapsodia, *ἁλ' ἔλ' αἷμα κελαινὸν ἱρώσῃ* *ἁλ' ἔλ' αἷμα* id est, statim niger tuus sanguis emanabit per meam hastam. Hoc igitur signare uolentes, quod primum sit, alienum concupiscere: secundum, cupita inuadere: tertium, celare quod inuadit.

Proserpina.

Plutoni quoque nuptam uolunt Proserpinam, Cereris filiam. Ceres enim graece gaudium dicitur. & ideo illam frumenti deam esse uoluerunt, quod ubi plenitudo fructuum sit, gaudia semper superabundēt necesse est. Proserpinam uero quasi segetem uoluerunt, id est terram radicibus proserpentem, quae & *ἰγ' ἔλ' αἷμα* graece dicitur: *ἰγ' ἔλ' αἷμα* enim graece centum sunt. & ideo hoc illi nomen imponunt, quia centuplicatum Ceres proferat fructum.

Ceres.

Hanc etiam mater cum lampadibus raptam querere dicitur, unde & lampadum dies Cereri dedicatus est: illa uidelicet ratione, quod hoc tempore cum lampadibus, id est cum solis seruire seges ad metendū cū gaudio requirat.

Apollo.

Apollinem solem dici uolunt: *ἄπολλων* enim graece perdens dicitur, quod seruire suo omnē succum uirentium decoquendo perdat herbarū. Hunc etiam

etiam diuinationis deum uoluerunt, siue quod sol omnia obscura manifestat in A lucem, seu quod in suo processu & occasu eius orbita multimodos significatio- num monstret effectus. Sol uero dicitur aut ex eo quod solus sit, aut quod solite per dies surgat & occidat. Huic quoque quadriga adscribit illa ob causam, quod aut quadripartitis temporum uarietatibus anni circulum peragat: aut quod qua- drifido limite diei metiatur spacium. unde & ipsius equis condigna sic nomina posuerunt, id est Erythreus, Actæon, Lampos, Philogeus. Erythreus græce ru- bens dicitur, quod a matutino sol lumine rubicundus exurgat: Actæon splen- dens dicitur, quod tertiæ horæ momentis uchemens insistat: Lampos uero, quod luci dior fulgeat, dum ab umbilico diei centrato cōscenderit circulum: Philogeus græce terrā amans dicitur, quod hora nona procliuior, uergens occasib. pronus incumbat.

Cotinus.

In huius etiam tutelam coruum ponunt, siue quod solus contra rerum natu- rā in medijs ipsis æstiuis feruorib. ouiparos pullulet fœtus. Vnde & Petron. Sic contra rerum naturæ munera notæ,

Coruus maturis frugibus oua refert. Siue quod in horoscopicis libris, secū- dum Anaximandrum, siue etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aues significationes habet uocum.

Laurus.

In huius etiam tutelam laurum ascribunt, unde etiam eum amasse Daphnen dicunt, Penei fluminis filiam: & unde laurus nasci posset, nisi de fluuiatibus aquis. Maxime quia & eiusdem Penei fluminis ripæ lauro abundare dicuntur. At uero amica Apollinis ob hanc rem uocitata est, quia illi qui de interpretatio- ne somniorum scripserunt, ut Antiphon Philocrus, & Artemon, & Serapion Ascalonites, promittant in libris suis, laurum si dormientibus ad caput posue- ris, uera somnia esse uisuros.

De nouem Musis.

Hic etiam Apollini nouem deputant Musas, ipsumque decimum Musis ad- hiciunt: illa uidelicet causa, quod humane uocis decem sint modulamina. un- de cum decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & lex diuina decachordon di- cit psalterium. Fit ergo uox quatuor dentibus e contra positis, quos lingua percu- tit: e quibus si uno minus fuerit, sibilum potius quam uocem reddat necesse est. Duo labia uelut cymbala, uerborum commoda modulancia: lingua, ut plectrum, quæ curuamine quodam uocalem format spiritum: palatum, cuius concauitas pro- fert sonum: gutturis fistula, quæ tereti meatu spiritalem præbet excursu: & pulmo, qui uelut aceruus follis concepta reddit ac reuocat. Habes ergo nouem Musarum uel Apollinis ipsius redditam rationem, sicut in libris suis Anaximander Lampsa- cenus, & Leophantes Heracleopolites exponunt: quod & alij firman, ut Pisan- der Physicus, & Euxemenes in libro θεολογικῶν. Nos uero nouem Musas doctri- ne atque sciencie dicimus modos. hoc est, prima Clio, quasi prima cogitatio discen- di. κλῆος enim græce fama dicitur: unde & Homer. ἡμῆς δὲ κλῆος ὄσον ἀκρόμεν, οὐδέ τι ἰδ- μῶν: id est, Nos uero solam famam audiuius, neque quid scimus. & in alio loco, τὸ κλῆος εὐρύ καὶ ἑλκιδὸν καὶ μέσον ἄρρεος. Et quoniam nullus scientiam querit, nisi in qua famæ suæ protelet dignitatem, ob hanc rem prima κλειώ appellata est, id est cogitatio querendæ scientiæ. secunda εὐτρώπη, quod nos latine bene delectans dicimus, quod primum sit scientiam querere, secundum sit delectari quod que- ras. Tertia μελῳδική, quasi μελέτω κρημνῶν, id est medicationem faciens permane- re: ut primum est uelle, secundum desiderare quod uelis, tertium insistere meditando ad id quod desideras. quarta θάλασσα, id est capacitas, uelut si dicat θάλασσαν, id est ponens germina: unde & Epicharmus comicus in Diphilo comœdia ait: θαλὸν ὥς ἐβλέπει βέλμιος ἐπέταξεν, id est germen dum non uidet, fames consumit. Quintā κλυμπεῖαν, quasi κλυμνήμιον, id est multā memoriā facientē dicimus, quia post capacitatem est necessaria. sexta ὀρνίθω, id est, ὁρνῶν ὁμοίον, quod nos latine in- ueniens simile dicimus: quia post scientiam & memoriā iustum est, ut aliquid simile & de suo inueniat. septima τερψιχόρην, id est, delectans instructione: unde

unde & Hermes in Pimandre libro ait: ἀκροτρόφης καὶ κῆφῃ σῶματος, id est absque instructione escæ & uacuo corpore. Ergo post inuentionem oportet te etiam di- scernere ac diiudicare quod inuenias. octauo ἁρπία, id est celestis: post diiudi- cationem enim eligis quid dicas, quid despuas: eligere enim utile, caducumque, despuere celeste ingenium est. nona καλλιόπη, id est optimæ uocis: unde & Ho- merus ait, θεῶν ὅππῃ φωνησέσθης, id est deæ uocem clamantis. Ergo hic erit ordo: pri- mum est, uelle doctrinam. secundum est, delectari quod uelis. tertium est, insistere ad id quod delectatus es. quartum est, capere id quod instas. quintum est, memora- ri quod capis. sextum est, inuenire de tuo simile ad id quod memineris. septimum est, iudicare quod inuenias. octauum est, eligere de quo iudicas. nonum, bene pro- ferre quod elegeris.

Phaethon.

Hic etiam cum Clymene nympa coies, Phaetonta dicitur genuisse, qui pa- ternos currus affectas, sibi atque mundo cōcremationis detrimenta confla- uit. Semper ergo sol cum aqua coies, aliquos fructus gignat necesse est, qui eo quod terris exilientes appareant, phanontes dicunt: φαίνων enim græce apparens dicitur. qui quidem fructus ad maturitatem sui, solis ardore querant necesse est: quo ac- cepto, omnia feruoris incendio consumantur. Huius etiam sorores Arethusa, Lam- petusa, quæ gemmeis ac translucetibus fraterna deplorat guttis incēdia, succi namque disruptis iaciunt inaurata corticibus. Soror etiam totius germinis arbor est, quæ una eademque feruoris humorisque iugalitate gignitur. Itaque istæ arbores, quæ succinum sudant, dum maturis frugibus solis feruor torrentibus ipsis lunio lulioque mensibus, incēdiosior cæcri atque leonis tetigerit metas, tunc istæ arbores estu ualido fissis corticibus succum suum liquoris, in Eridano flumine aquis durandum, emittunt.

De Typho, Sagittis, & Pythone.

His Typhum quoque Apollinis adiciunt, quod sol & præterita nouerit, & præ- sentia cernat, & uisurus sit futura. Arcum uero huic sagittasque conscribunt, siue quod de circulo eius radij in modum sagittarum exilient, seu quod suorum radiorum manifestatione omnem dubietatis scindat caliginem. unde etiam Py- thonem sagittis interemisse fertur: πύθω enim græce credulitas dicitur. & quia omnis falsa credulitas (sicut serpentes) luce manifestante deprimitur, Pytho- nem eum interemisse dicunt.

Quare sine barba dicatur, cum pater dicatur.

Quia occidendo & renascendo semper est iuuenior, sic ut quod nunquam in sua uirtute deficiat, ut luna quæ crescit & minuitur.

Mercurius.

Si furtis præfuerit di, non erat opus criminibus iudice, ex quo culpæ habuere scelerem autorem. Mercurium dicunt præfuisse negocijs, uirgam ferentem serpentibus nexam, pennatis quoque talaribus præditum. Hunc etiam internum cium, furatrinumque deum. Quid sibi uero huius nominis atque imaginis signifi- catio differat, edicamus. Mercurium dici uoluere quasi mercium curam. Om- nis ergo negociator dici potest Mercurius.

Quare pennas.

Pennata uero talaria, quod negociantium pedes ubique pergendo quasi pen- nati sint.

Quare uirgam.

Virgam uero serpentibus nexam ob hoc adiciunt, quod mercatoribus de- aliquando regnum, ut sceptrum: & uulnus, ut serpentium.

Quare galerum, & gallum.

Gallero enim cooperto capite pingitur, quod omne negocium sit semper ab- sconsum. Gallum quoque in eius ponunt tutelā, siue quod omnis negocia- tor semper inuigilet, seu quod ab eius cantu surgant ad peragenda negocia.

Quare Hermes.

Hermes quoque dicitur græce, ab eo quod est ἑρμηνεύω, quod nos latine disse- rere dicimus: illa uidelicet causa, quod negociatori linguarum sit dissertio necessaria.

necessaria. utraq; enim regna permeare dicitur, superna atq; inferna: quod modo uentis in altum nauigans currat, modo demersus inferna tempestatibus appetat.

Quare fur, quare celer dicatur.

HVnc etiam deum & furti præfulem uolunt, quod nihil intersit inter negociantis rapinam atq; periurium, furantisq; deierationem ac raptum. Stelam uero, quæ *σίλω* græcè nuncupatur, quam ei pagani ascribunt, ex quo etiā diei nomen inuenere, tanto celerior planetis omnibus currit, ut septima die suos permeet circulos, quod Saturnus xxiiii annis, & Iuppiter xii possunt. unde etiam Lucanus ait, Motuq; celer Cyllenius hæret.

Quare Argum occidisse dicatur.

Deniq; etiam Argum luminum populositatem cōseptum interemisse fertur, dum oculorum immensam unius corporis segetem ubique uiua circumspeditione florentem, singularis uulneris recursu falcifero melliisset curuamine. Quid sibi ergo tam fabulosum Græciæ commentū uelit? nisi quod, etiam centum custodes, totidemq; astutos sine negotiatione uagos (unde & *ἀγῶς* græcè uagus dicitur) & furantis astutia, & negociantis circumuenit astutia, falsa taq; cautela. Solet igitur alludere his speciebus & honeste mendax Græcia, & poetica garrulitas, semper de falsitate ornata phaleratior, ut & Danae hymbre aurato corrupta est, non pluuia, sed pecunia.

Ganymedes.

ET raptum Ganymeden aquila non uerè uolucris, sed bellica præda. Iuppiter enim, ut Anacreon antiquissimus autor scripsit, dum aduersus Titanas, id est Titani filios (qui frater Saturni fuerat) bellū assumeret, & sacrificium Cælo fecisset, in uictoriæ auspiciū, aquilæ sibi adesse prosperum uidit uolatum. pro quo tam felici omine, præsertim quia & uictoria consecuta est, in signis bellicis sibi aquilam auream fecit, tutelæq; suæ uirtuti dedicauit. unde & apud Romanos huiusmodi signa tracta sunt. Ganymedem uero bellando his signis præeuntibus rapuit, sicut Europam in tauro, rapuisse fertur: id est, in naue tauri picturam habente. & is idem in uacca similiter, in naui huiusmodi pictura. Deniq; ut hoc certius esse cognoscas, nauigium Iliadis Aegyptus colit.

De Perseo & Gorgone.

Perseum ferunt Medusæ Gorgonis interfectorem. Gorgones uoluere dici tres: quarum prima Stheno, secunda Euryale, tertia Medusa: quarum quia fabulam Lucanus & Liuius scripserunt, poetæ grammaticorum scholaribus rudimentis admodum celeberrimi, hanc fabulam referre superfluum diximus. Theocritus antiquitatū historiographus refert Phorcum fuisse regem, qui tres filias locupletes dereliquit. Quarū Medusa maior, quæ fuerat locuples, regnūq; incolendo fructificandoq; ampliauerat: unde & Gorgon dicta est, quasi georgon. nam *γεωργοί* græcè agriculatores dicuntur. Serpentino uero capite ideo dicta est, quod astutior fuerit. Cuius regnū opimum Perseus inuadens, ipsam quidem interemit. Ideo uolaticus dicitur, quod nauibus uenerit. cuius capite, id est substantia ablata, ditior factus, non parua regna obtinuit. Deniq; & Atlantis regnum inuadens, quasi per Gorgonis caput, id est per substantiam eius, eum in montem fugere compulit. Vnde in montem conuersus dicitur esse. Tamen quid hac sibi tā subtili sub imagine ornatrix Græcia sentire uoluerit, edicamus. Gorgonas dici uoluerunt tres, id est tria terroris genera: primus quippe terror est, qui mentem debilitat: secundus, qui profundo quodā terrore mentem spargit: tertius, qui non solum mētis intentū, uerumetiam caliginem ingerit uisus. unde & nomina tres Gorgones accepere: *οὐδ* enim græcè debilitas dicitur, unde & *ἀδυνείων* infirmitatem dicimus. secunda Euryale, id est, lata profunditas, unde & Homerus *πῶλιν εὐρυάγιναν*, id est Troiam latas uias habentem. Itaq; Medusam, quasi *μηδίζουσαν*, quod uideri non possit. Hos ergo terrores Perseus adiuuante

Auante sapientia interfecit. Ideo auersus uolat, quod uirtus terrorem nunquam aspicit. Speculum ergo ferre dicitur, quod omnis terror non solum in corde, sed etiam in figura transeat. De sanguine eius nasci fertur Pegasus, in figuram fame constitutus. Virtus enim, dum terrorem amputauerit, famam generat: unde uolare dicitur, quia fama est uolucris. unde Tiberianus: Pegasus hinniens transuolat æthram. Ideo & Musis fontem ungula sua rupisse fertur, quod Musæ ad describendum famam heroum, aut sequantur priorum, aut indicent antiquorum.

De Admeto & Alceste.

Sicut nihil benigna superius coniuge, ita nihil infesta crudelius muliere. Quanto enim sapiens pro uiri salute suam opponit animam pignori: tanto maligna ad mariti mortem etiam suam reputat nihili. Ergo coniunx, quantum iure coniunctior, tantum est aut morum dulcedine mellea, aut felle malitiæ toxica: est quippe aut perpetuale refugium, aut perenne tormentum. Admetus rex Græciæ Alcestem in coniugio petijt: cuius pater edictum proposuerat, ut si quis duas feras sibi dispares suo currui iungeret, ipse illam in coniugio acceperet. Is igitur Admetus Apollinē atq; Herculem petijt, qui ei ad curium leonem et aprum iunxerunt. Itaq; Alcestem in coniugio accepit. Cumq; in infirmitatem Admetus decidisset, & mori se comperisset, Apollinem deprecatus est. Ille uero dixit se ei aliquid nolle præstare, nisi si quis se de eius propinquis ad mortē pro eo uoluntariē obtulisset. quod uxor fecit. Itaq; Hercules dum ad tricerberū canem abstrahendum descenderet, etiam ipsam de inferis leuat. Admetum posuere in modum mentis, ideo Admetus nuncupatus est, quasi quem adire poterit metus. Hic itaq; in coniugio Alcestem desiderat: *ἀλκή* enim græcè præsumptio dicitur. unde & Homerus ait, *ἀλκὴ ἐκ τῆς βίης φρεσίν*, *ἐκ τῆς ἀλκῆς*, non est aliqua uirtus in mentibus, neq; aliqua præsumptio. Ergo mens præsumptionem sperans, sibi coniungi duas feras suo currui subiungat, id est suæ uitæ duas uirtutes ascescat, animi & corporis. leonem, ut uirtutem animi: aprum, ut uirtutē corporis. Deniq; & Apollinem & Herculem sibi propitiet, id est sapientiā & uirtutem. Ergo præsumptio semetipsam ad mortem pro anima obijcit, ut Alceste. quam præsumptionem quamuis in periculo mortis deficientem, uirtus de inferis reuocat, ut Hercules fecit.

FVRII PVBLII FVLGENTII

MYTHOLOGICARVM LIBER II.

STuens, mi Domine, tuo reuerendo imperio, meam stultitiam uelut naufrago commisi iudicio, bifida ambiguitate suspensus, utrum ne lector quilibet laudet constructa, aut destruat laborata. Sed quia nullatenus hæc nostrum aut nomen extollunt, aut crimen offi- ciunt, illo uidelicet pacto. quod si ab his lector melius sapit, decum præferat, qui meliora concessit. Sin uero ab his minus aliquid desipit, ipsum præferat qui ista contribuit. ergo & hæc non nostra sunt, sed eius donū: & quæ ampliora eueniunt, nō hominis, sed diuinū est largimentū. Sicut enim liuoris nota est, silere quod noueram: ita crimen non est, enarrare quod senseram. ergo si his amplius sapis, lauda mentem purissimam, quæ quod habuit non negauit. sed si hæc antē nescieras, habes arenam nostri studiij, ubi tui exerceas palæstram ingenij.

De iudicio Paradis.

Philosophi tripartitam humanitatis uoluerunt esse uitā, ex quibus primam theoreticam, secundam practicam, tertiam philargicam uoluere: quas nos latinē contemplatiuam, actiuam, uoluptariam nuncupamus. ut etiam Prophe- ta ait: Beatus uir qui non abiit in consilio impiorum, & in uia peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentie non sedet: id est non abiit, non stetit, non sedet.

m Prima

Prima igitur contemplatiua est, quæ ad sapientiã & ueritatis inquisitionem per-
tinet, quam apud nos episcopi, sacerdotes, ac monachi, apud illos philosophi
gesserunt. Quos nulla lucri cupiditas, nulla furoris infania, nullum liuoris toxi-
cum, nullus uapor libidinis: sed tantum indagandæ ueritatis contemplantæq;
iusticiæ cura macerat, fama ornat, pascit spes. Secunda actiua est, quæ tantum uite
commodis anxia, ornatus petax, habendi infatiata, rapiendi cauta, seruandi sol-
licita geritur. Plus enim quod habeat cupit, quam quod sapiat querit: nec con-
siderat quid expediat, ubi intercedit quod rapiat. Deniq; ideo non præstat sta-
bile, quia non uenit honeste. hanc enim uitam penes antiquos aliqui tyranni,
penes nos mundus omnis gerit. Voluptaria uero uita est, quæ libidini tantum
modo obnoxia, nullum honestum reputat bonum: sed solam uitæ appetens corruptelam,
aut libidine mollitur, aut homicidijs cruentatur, aut rapina succendit, aut liuori
bus rancidatur. Sed hoc penes illos Epicurei ac uoluptarii, penes uero nos hu-
iusmodi uita natura, non crimen est: & quia bonum nemo gerit, nec nasci bonum
licet. Id itaq; considerantes poetæ, trium dearum ponunt certamina, id est Miner-
uam, lunonem & Venerem, de formæ qualitate certantes. Ideo uero louem non
posse de his iudicare dixere, siue quod præfinitum mundi iudicium ignorabāt,
siue quia in libertate arbitrii constitutum hominem crederent. Quod itaq; si ue-
lut deus iupiter iudicasset, damnando duas, unam tantummodo terris uitam di-
mitteret. Sed ideo ad hominem iudicium transferunt, cui liberum deligendi de-
betur arbitrium. Sed bene pastor, quia non ut sagitta certus, & iaculo bonus, &
uultu decorus, & ingenio sagacissimus. Deniq; brutum quiddam desipuit, &
(ut ferarum ac pecudum mos est) ad libidinem potius limaces uisus intorlit,
quam uirtutem aut diuitias inquisiuit. Sed quid sibi tres deæ de tribus uitarum
ordinibus uendicent, edicamus.

Minerua.

Primam uitam theoreticam, quam nos in contemplantæ sapientiæ honore
dicimus. Ideo de louis uertice natam dicunt, quia ingenium in cerebro po-
situm sit: ideo armatam, quod munita sit. Gorgona etiam huic addunt in pecto-
re, quasi terroris imaginem, ut uir sapiens terrorem contra aduersarios gestet in
pectore. Cristam cum galea ponunt, ut sapientis cerebrum & armatum sit, & de-
corum. Vnde & Plautus in Trinummo ait: Fungino genere est, capite se totum
tegit. Triplici etiam ueste subnixa est, seu quod omnis sapientia sit multiplex,
seu etiam quod celata. Longam etiam hastam fert, quod sapientia longe uerbo
percutiat. Triplici etiam ueste, quod omnis sapientia tecta extrinsecus rarius ag-
noscatur. In huius etiam tutela noctua uolunt, quod sapientia etiam in tenebris
propriū fulgorem possideat. Inde etiam & conditricem Athenarum eam uo-
lunt. Minerua deniq; & ἀθήνη græcè dicitur, quasi ἀθάνατος παρθένος: id est, im-
mortalis uirgo, quia sapientia nec mori poterit, nec corrumpi.

Iuno.

Inonem uero actiua præposuerunt uitæ. Iuno enim quasi à iuuando dicta
est. Ideo & regnis præesse dicitur, quod hæc uita diuitijs tantum studeat. Ideo
etiam cum sceptro pingitur, quod diuitiæ regnis sint proximæ. Velato enim ca-
pite lunonem ponunt, quod omnes diuitiæ sint semper absconsæ. deam etiam
partus uolunt, quod diuitiæ semper prægnaces sint, & nonnunquam abortiāt.
huius quoq; in tutelam ponunt pauum, quod omnis uitæ potentia petax in aspe-
ctum sui semper quærat ornatus. Sicut enim pauus stellatum caudæ curuamen
concauans, antè faciem ornat, postè turpiter nudat: unde & Theo-
phrastus ait in Moralibus, τὰ ἄλλα πείνωσι, id est reliqua cōsidera: & Salomon,
In obitu hominis nudatio operum eius. Huic etiam Irim quasi arcum pacis ad-
iungunt, quod sicut etiam ille ornatus uarios pingens arcuato curuamine mo-
mentaliter refugit: ita etiam fortuna quamuis ad præsens ornata, tamen est ci-
tius fugitiua.

Venus.

Venus.

Tertiam Venerem uoluptariæ uitæ in similitudinem posuerunt. Venerem
dici uoluerunt, aut secundum Epicureos bonam rem: aut secundum Stoicos, ua-
nam rem. Epicurei enim uoluptatem laudant, Stoici uoluptatem damnant. Illi
libidinem colunt, illi libidinem nolunt. unde & ἀφροδίτη dicta est, ἀφρος enim græ-
cè spuma dicitur. siue ergo, quod sicut spuma libido momentaliter surgat, & in
nihilum ueniat: siue quod concitatio ipsa seminis spumosa sit. Deniq; ferunt poe-
tæ, quod exectis falce Saturni uirilibus, atque in mare proiectis, exinde Venus
nata sit. Illud nihilominus respondere uolens poetica uanitas, quod Saturnus
græcè κρόνος dicitur, χρόνος enim græcè tempus uocatur. Abscisæ ergo uires tem-
poris, id est fructus falce quam maxime, atq; in humoribus uiscerum uelut in ma-
re proiectæ, libidinem gignant necesse est. Saturitatis enim abundantia libidi-
nem creat. Vnde & Terentius ait: Sine Cerere & Libero friget Venus. Hanc
etiam nudam pingunt, siue quod nudos sibi affectatores dimittat, siue quod li-
bidinis crimen nunquam celatum sit, siue quod non unquam nisi nudis conue-
niat. Huic etiam rosas in tutelam adiungunt. Rosæ enim & rubent & pungunt, ut
etiam libido. Rubet uerecundiæ opprobrio, pungit etiam peccati aculeo. & si-
cut rosa delectat quidē, sed celeri motu temporis tollitur: ita & libido libet mo-
mentaliter, & fugit perenniter. In huius etiam tutelam columbas ponunt, illa ui-
delicet causa, quod huius generis aues sint in coitu feruidæ. Huic etiā tres Cha-
rites adiungunt, duas ad nos conuersas, unam à nobis auersam, quod omnis gra-
tia simplex eat, duplex redeat. Ideo sunt Charites, quia omnis gratia nescit subti-
lem, sed ornatum. Hanc etiam in mari natantē pingunt, quod omnis libido re-
rum patiatu naufragia. Vnde & Porphyrius in Epigram. ait: Nudus, egens, Ve-
neris naufragus in pelago. Concha etiam marina pingitur portari, quod huius
generis animal toto corpore simul aperto in coitu misceatur, sicut luba in Phy-
siologis refert.

De Hercule, & Omphale.

Arcite quæso iudices humanis ardoribus. quid enim puerilis aut muliebris
sensus in amore efficiat, ex quo in libidinis pugna Herculea defudat uir-
tus. Mulieris enim illecebra maior est mundo: quia quæ mundi magnitudo uia
cere non potuit, libido compressit. Inuasit ergo uirtutem de crimine sœmina,
quam mereri non potuit de natura. Hercules enim amauit Omphalen, quæ eum
persualit & colit delicatos eneruare contractus, & lasciuienti pollice fuli terere
rotare uertiginem. Hercules enim ἥρακλῆς græcè dicitur: id est, ἀνδροδιν κλέος, quod
nos latine uirorum fortium famam dicimus. Vnde & Homerus ait, κλέος οἶον ἀ-
κρόμην, id est solam famam audiuius. Ideo & Alcei nepos dicitur. Ἀλκή enim græ-
cè, præsumptio interpretatur. Nam & Alcmenam matrem habet, quasi ἀλμυρο-
σίαν, quod t græcè salugo dicitur. Nā ex igne igneus, ut ex loue: & ex præsum-
ptione, ut ex Alceō auo: & ex falsedine sapientie, ut ex Alcmena quid nascitur,
nisi fortitudinis gloria: & tamen à libidine superatur. ὀμφαλος enim græcè dici-
tur umbilicus. Libido enim in umbilico dominatur mulieribus, sicut lex diuina
dicit: Non est præcisus umbilicus tuus. quasi diceret, non est peccatum tuum am-
putatum. Nam & matrix illic catenata constringitur, unde & epinephridia co-
dem loco firmandis foetibus opponuntur. Ostenditur ergo, quod libido, quam
uis etiam inuictam possit superare uirtutem.

De Caco, & Hercule.

Si fumum fures eructuant, quis inuolantem dum negat agnoscat? ergo aut
Scaliginem aut fumum obijcit, ne agnosci possit: aut in fumum uanescit sub-
stantia, quæ furtiue succedit. Cacus enim Herculis boues furatus esse dicitur,
quos cauda in spelunca tractos abscondit, quem Hercules pressio gutture inter-
fecit. κακόν enim græcè, malum dicimus. Ergo omnis malitia fumum eructuat, id
est, aut quod contraria sit ueritati, id est luci: aut quod acerba sit uidentibus, ut
fumus oculis: aut quod semper occultas obscurasq; cauillationes obijciat. Ideo

m 2 autem

impotens

autem & duplex, quod multiformis malitia non simplex sit. Triplici etiam modo nocet malitia: aut in euidenti, ut potentior: aut subtiliter, ut falsus amicus: aut occulte, ut impossibilis latro. Ideo etiam subtractos boues transuersis ducitæ stigijs, quod omnis malignus aliena ut inuadat, transuersa defensionis utitur uia. Ideo & bona Herculis concupiscit, quia omnis malignitas contraria est uirtuti. Denique in spelunca abscondit, quia nunquam malignitas aperta liberiore fronte sit, sed uirtus & malos interficit, & sua uindictat.

De Antæo, & Hercule.

ANtæus enim in modum libidinis ponitur: unde & ἀντίον græce, contrarium dicimus. Ideo & de terra natus, quod sola libido de carne concipitur. Denique tacta terra, ualidior exurgebat. Libido enim quanto carni cōsenserit, tanto surgit iniquior. Denique a uirtute gloriæ, quasi ab Hercule superatur. Nam denegato sibi terræ tactu moritur, aliusque eleuatus materna non potuit mutuari suffragia, quo euidentem suæ rei fabulam demonstrasset. Omnem enim mentem dum uirtus in altum sustulerit, & carnalibus eam etiā denegauerit aspectibus, uictrix statim exurgit. Ideo etiam & diu in certamine dicitur desudasse, quia rara est pugna, quæ cum concupiscentia uitijque congregitur, sicut Plato in Moraliæ lib. ait: Sapientes uiri maiorem cum uitij quam cum inimicis pugnam gerunt. Nā & Diogenes Cynicus cum dolore ramici torqueretur, & uidisset homines ad Amphithearū cōcurrentes, dicebat: Qualis hominū stultitia, currit spectare feris homines repugnantes, & me prætereunt cum naturali dolore certantem.

Tiresias.

Tiresias duos serpentes concumbentes uidit, quos cum uirga percussisset, in fœminam conuersus est. Iterum post temporis seriem eos cōcumbentes uidit, similiterque percussis, iterum est in pristinā naturam cōuersus. Ideoque dum de amoris qualitate certamen Iuno & Iupiter habuissent, eum iudicem quæsierunt. Ille dixit, tres uncias habere uirum amoris, & nouem fœminam. Iuno irata ei lumen ademit, Iupiter uero ei diuinitatem concessit. Græcia enim quantum stupenda mendacio, tantum est admiranda cōmento. Tiresiam enim in modum temporis posuere, quasi ἀειγιῶν, id est æstiuæ perennitas: ἄρος enim dicitur æstas. Ergo ex uerno tempore, quod masculinum est (quia eodem tempore clausura soliditasque est germinum) dum coeuntia sibi affectu animalia uiderit, eaque uirga, id est feruoris æstu percussisset, in fœmineum sexum conuertitur, id est æstatis feruorem. Ideo uero æstatem posuere in modum fœminæ, quod omnia patefacta eodem tempore suis emergant folliculis. Et quia concipiendi duo sunt tempora, ueris & autumnī, iterum conceptu prohibito ad pristinam redit imaginem. Autumnus enim ita masculino corpora omnia constringit, quo cōstrictis arborum uenis uitalis succi commertiales transfennas interius stringens, foliorū marculentam detundat caluitatem. Denique duobus dijs, id est duobus elementis arbiter queritur igni atque aëri, de genuina amoris ratione certantibus. Denique iustum profert iudicium. In fructificandis enim germinibus dupla aeri quam igni materia suppetit. Aer enim & maritat in glebis, & producit in folijs, & grauidat in folliculis. Sol enim maturare tantum nouit in granis. Nam (ut hoc certū sit) cæcatur a lunone illa uidelicet causā, quod hyemis tempus aeris nubo caligante nigrescat. Iupiter uero occultis uaporibus conceptionem statim ei futuri germinis subministrat, id est quasi præscientiam. Nam ob hanc rem Ianus bifrons pingitur, quod & præterita & futura respiciat.

Prometheus.

NVlla queratur ultra terris munimina, dum usque in cœlum peruenerint furta: aut quæ securitas erit argenti & auri, ubi flamma potuit inuolari? Prometheus aiunt hominem ex luto finxisse, quem quidem inanimatū atque insensibile fecerat. Cuius opus Minerua mirata, spopondit ei, ut si quid uellet de cœlestibus donis, ad suū opus adiuuandū inquireret. Ille nihil se scire ait, quæ bona in cœlestibus

Astibus haberent: sed si fieri posset, se usque ad superos eleuaret: atque exinde, si quid suæ figulinæ congruū cerneret, melius iniret, id est propter septem liberales artes, uel propter septem planetas, qui in aere currunt, oculatus arbiter præsumpserit. Illa inter oras septemplex clypei sublatum, cœlo opificē detulit. Dumque uideret omnia cœlestia flammatis animata uegetare uaporibus, clam ferulā phœbeacis applicans rotis, ignem furatus est: quem pectusculo hominis applicans, animatum reddit corpus. Itaque ligatum eum uulturi feræ iecur perenne præbentem, ut Nicagoras in Disthemitheia libro, quem scripsit, primum illum formasse idolum refert, ex eo quod uulturi iecur præbeat, liuoris quasi pingat imaginē. unde & Petronius arbiter ait: Cui uultur iecur ultimū pererrat, Et pectus trahit, intimasque fibras, Non est quem tepidi uocant poetæ, Sed cordis mala, liuor atque luxus. Nam & Aristoxenus in Epimetheiorum libro, quem scripsit similia profert. Enimvero Prometheus quasi προμηθεύς, quod nos latine prouidentia dicimus, ex dei prouidentia, & Minerua, quasi cœlesti sapiētia hominem factum. Diuinum uero ignem, quem uoluere, animam monstrat diuinitus inspiratam, quæ apud paganos dicitur de cœlis tracta. Iecur uero Prometheus uulturi præbentem, quod nos cor dicimus, quia in corde aliquanti Philosophorum dixerunt esse sapiētiam. Vnde & Iuuenalis ait: Si læua in parte papillæ Nil salit Arca dico iuueni. Denique uulturē in modū mudi posuere, quod mūdus celerī quadā uolucritate uerfetur: & cadauerum nascentium, occidentiumque perennitate depascitur. Itaque alitur ac sustentatur diuinæ prouidentia sapiētia, quæ nec ipsa finiri nouit, nec mundus cessare ab eius elementis aliquatenus possit. Denique Pandoram dicitur formasse: pandora enim græce omnium munus dicitur, quod anima munus sit omnium generale.

Adulterium Veneris.

Iustū uel Sol Veneris depalat adulterium, quatenus luna solet eius celare secretū. Venus enim cum Marte concubuit: quam sol inueniens, Vulcano prodidit. Ille adamante catenas effecit, ambosque religas dijs turpiter iacentes ostendit. Illa dolens quinque filias Solis amore succendit: id est enim, Pasiphaen, Medeam, Phædrā, Circen, Dircen. Quid sibi de hoc poetica alludat garrulitas, inquiramus: perstant nunc in nostra de hac fabula uita certa admodum testimonia. Nā uirtus corrupta libidine, sole teste apparet, unde Ouidius in Metamorphoseon ait: Videt hic deus omnia primus. Quæ quidē uirtus corrupta libidine, turpiter catenata feruoris cōstructione tenet. Hæc itaque quinque Solis filias, id est quinque humanos sensus luci ac ueritati deditos, quasi solis foetus hac corruptela fuscant, ob hanc rem etiam huiuscemodi nomina quinque ipsis Solis filiabus uoluere. Primam Pasiphaen, ut uisum, quasi πασιφάω, quod nos latine omnibus apparentem dicimus. Visus enim reliquos quatuor sensus inspicit, quia & eum qui clamat uidet, & palando notat, & degustando aspicit, & odorando intendit. Secundam Medeam, quasi auditum, hoc est μεδω ἰδία, quod nos latine nullam uisionem dicimus. Quarta Phædra, quasi odoratus, uelut si dicatur φέρων ἰδω, quasi afferens suauitatem. Quinta Dirce, saporis index, quasi δεικνέειν, quod nos latine acre iudicans dicimus.

De Vlyxi, & Sirenis.

Sirenes græce tractatoria dicuntur. Tribus enim modis illecebra amoris trahitur, aut cantu, aut uisu, aut consuetudine. Amantur enim quædam speciei uenustate, quædam etiam lenocinante consuetudine. Quas Vlyxis socij obturatis auribus transeunt. Ipse uero religatus transit. Vlyxes enim græce quasi ὁλων ξένος, id est omnium peregrinus dicitur. Et quia sapiētia ab omnibus munda rebus peregrina est, ideo astutior Vlyxes dictus est. Denique Sirenas, id est de lectionum illecebras & audiuit & uidit, id est agnouit, & iudicauit, & tamen transit nihilominus. Ideo quia audite sunt, mortuæ sunt. In sensu enim sapientis omnis uoluptatis affectus emoritur, Ideo uolatiles, quia mentes amantium per

m 3 meant

meant celeriter. Inde gallinaceos pedes, quia libidinis affectus omnia quæ habet, spargit. Deniq; & Sirenes dictæ sunt: *σύρρα* enim græcè traho dicitur.

Scylla.

Scyllam ferunt uirginem pulcherrimā, quam Glaucus Antedonis filius amavit, quem Circe Solis filia diligebat: irataq; Scyllæ fontem, in quo lauari solita erat, uenenis infecit. Vbi illa descendens ab inguine, lupis canibusq; marinis inserta est. Scylla enim græcè quasi *σκύλλον* dicta est, quod nos latine confusio-nem dicimus. & quid confusio nisi libido est: quā libidinē amat Glaucus, *γλαυκός* enim græcè lusciosus dicitur, unde & glaucomata dicimus cæcitatem. Ergo omnis qui luxuriam amat, cæcus est. Nam & Antedonis filius dictus est. Antedon enim græcè, quasi antidon, quod latine contraria uidens dicimus. ergo lippitudo ex cōtraria uisione nascitur. Scylla enim in modū ponitur meretricis: quia omnis libidinosa, canibus lupisq; inguina sua necesse est misceat. Iuste ergo lupis & canibus mixta, quia nescit sua alienigenis deuorationibus saturare secreta. Sed hanc Circe odisse dicitur. Circe, ut ante dictum est, manus dijudicatio, uel operatio nuncupatur, quasi *χειρὼν κρητή*. Laborem enim manuum & operationem, libidinosa mulier nō diligit, sicut Terentius ait: A labore procliuiem ad libidinem accipit cōditionem, dehinc quæstum occipit. Hanc etiam Vlyxes innocuus transit, quia libidinem sapientia contemnit.

De Mida rege, & Pactolo fluuio.

Mida rex Apollinem petiit, ut quicquid tetigisset, aurum fieret. Cumq; promerisset, munus in ultionem conuersum est, cœpitq; sui uoti effectū torqueri. Nam quicquid tetigerat, aurum statim efficiebatur. Erat ergo necessitas aurea, locuplesq; penuria. nam & cibus & potus rigens auri materia, marmorebat. Itaq; Apollinem petiit, ut mala desiderata cōuerteret. Responsoq; accepto, tertio caput sub Pactoli fluminis undas subderet. Quo facto, Pactolus deinceps arenas aureas trahere dicitur. Sed euidenter poetæ alluserunt argutiam, illa uidelicet causa, quod omnis appetitor avaritiæ, cum omnia pretio destinata, fame moritur: quod & Mida rex erat. Sed collecta pecuniarū summa, ut Socrates Cigizenus in libris historiæ scribit, quod omni censu suo Mida rex Pactoli fluuium (qui in mare currere solitus erat) per innumerabiles meatus ad irrigandam provinciam deriuauit, suaq; expensa avaritia fluuium fertilem reddidit. Mida enim græcè quasi *μυδὲν εἰδὼν*, id est nihil sciens, Auarus enim tantum stultus est, ut sibi prodesse non norit.

De Vulcano, & Minerua.

Vulcanus cū Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promissum accepit, ut quicquid uellet præsumeret. Ille Mineruam in coniugium petiit. Iupiter impetrauit, ut Minerua armis uirginitatem defendisset. Dumq; cubiculum introirent, certando Vulcanus semen in pauimentum eiecit, unde natus est Erichthonius. *ἔρις* enim græcè certamē dicitur, *χθών* *χθονός* uerò terra nuncupatur: quem Minerua in cista abscondit, draconeq; custode appposito, Aglauro & Pandora commendauit, qui primus currum reperit. Vulcanū dici uoluere, quasi furia ignem: unde & Vulcanus dicitur, ueluti uolūtatis calor, quasi *βυλίκαι πνοή*. Deniq; Ioui fulgura facit, id est furorem concitat. Ideo uerò eum Mineruæ coniungi uoluerūt, quod furor etiam sapientibus subrepat. Illa uerò armis uirginitatem defendit: hoc est, omnis sapientia integritatem morum contra furiam uirtute animi uindicat. unde quidē Erichthonius nascitur: *ἔρις* enim græcè certamen dicitur, *χθών* uerò non solum terra, quantum etiam inuidia dici potest. unde & Thales Milesius ait, *ὃς χθὼν δόξας κοσμητικὴν ὑπερβύσιν*, id est inuidia mundanæ gloriæ consumptio. & quid nam aliud surripiens sapientie furor generare poterat, nisi certamen inuidiæ? Quod quidem sapientia, id est Minerua, abscondit in cista, id est in corde celat. ergo Minerua draconem custodem apponit, id est perniciē: quem quidē duabus commendat uirginibus, id est Aglauro, & Pandora. Pandora enim

uniuersale

uniuersale dicitur munus. Aglauro uerò, quasi *ἀχρόλυστος*, id est tristitiæ obliuio. Sapiens enim dolorem suum aut benignitati commēdat, quæ omnium munus est: aut obliuioni, sicut de Cæsare dictum est. Qui obliuisci nihil amplius soles quā iniurias. Deniq; cum Erichthonius adolefceret quid inuenisse dicitur: nihilominus currū, ubi inuidiæ semper certamen est. unde Vergilius: Primus Erichthonius currus, & quatuor ausus iungere equos. Inspicite, quantum ualcat cum sapientia iuncta castitas, cui flamma rum non præualuit deus.

Dionysius.

Iupiter cum Semele concubuit, de qua natus est Liber pater, ad quam cū fulmine ueniens, crepuit. Vnde pater puerum tollens, in femore suo misit, Maroni postea nutriendum dedit. Hic Indiam debellauit, & inter deos deputatus est. Itaq; cum Semele quatuor sorores appellatæ sunt, Ino, Autonoe, Semele & Agaue. Quid sibi hæc fabula sentiat, exquiramus. Quatuor sunt ebrietatis genera, id est prima uiolentia, secunda rerum obliuio, tertia libido, quarta infania. Vnde & nomina hæc quatuor Bacchæ acceperunt. Bacchæ dictæ sunt, quasi ui no uacantes. prima Ino, *οἶνος* græcè, latine uinum dicimus. secunda Autonoe, quasi *αὐτονοή*, id est seipsam non cognoscens. tertia Semele, quasi *σάμαλλον*, quod nos latine corpus solutum dicimus: unde & ipsa genuisse Liberum patrem dicitur, id est de libidine nata ebrietas. quarta Agaue, quæ ideo infantiæ cōparatur, quod caput filij uiolenter abscidit. Liber uerò pater dictus est, quia uini passio libera mētes faciat. Indos uerò uicisse, quod hæc gens ualde sit uino dedita, duobus scilicet modis: siue quia feruor solis eos faciat potare, siue quia ibi sit Seraptenum uinum, uel Meroitanū: cuius uini tanta uirtus est, quo uix quilibet ebri osus sextarium toto mense bibat. Vnde & Lucanus ait: Indomitum Meroe co-gens spumare falernum. aqua enim omnino domari non potest. Maroni etiam Dionysius nutriendus datur, quasi Meroi. Mero enim omnis nutritur uiolentia. Hic etiam tigribus dicitur insedere, quod omnis uiolentia feritati semper insistat. Siue etiam, quia uino efferacæ mentes mulceantur. unde & Lyæus dicitur, quasi lenitatem præstans. Iuuenis uerò ideo pingitur Dionysius, quia nunquam ebrietas matura est. Ideo etiam nudus, quia omnis ebriosus interuertendo nudus remaneat, aut mentis suæ secreta ebriosus nudet.

De Cygno, & Leda.

Quamuis in omnibus libidinis amor turpis sit, nunquam tamē deterior erit, quā se honorato miscuerit. Libido enim honestatis nouerca, dum quid expediat nescit, semper est maiestati contraria. Quædam enim diuinitas eius qui sit, quod esse uelit, ne quidem quod fuerat esset, conuersus in cygnum, cum Leda concubuit, quæ peperit ouum, unde nati sunt tres, Castor, Pollux, & Helena. Sed hæc fabula mystici saporem cerebri concipit. Iupiter enim in modum potentia ponitur. Leda uerò dicta est, quasi *λείδη*, quod nos latine aut iniuriam, aut conuiciū dicimus. ergo omnis potentia iniuriæ mixta, speciem suæ generositatis mutat. Ideo uerò in cygnum conuersus dicitur, quod ferunt physiologi: quammaximè Melissus Euboicus, qui omnium physiologorū sententias disputauit, huius generis auem cōuicijs ita esse plenam, ut ipsa aue clamante, reliquæ aues taceant, quæ præsto fuerint: unde & olor dictus est, quasi ab oligora tractum, quod nos latine iniuriam dicimus. ergo quotiescunque nobilitas in iniuriam uergit, conuicijs misceatur necesse est. Sed quid ex hac re concipitur, uideamus. Nihilominus ouum, quia sicut in ouo omnis sordities, quæ purgari potest in igne, continetur intrinsecus: ita etiam in effectū iniuriæ omnis est immunditia. sed ex hoc ouo generantur tres, Castor, Pollux, & Helena. Nihilominus seminariū scādali & discordiæ, sicut antea diximus, & geminū luctū cōcussit adultera mūdo. Castorē uerò et Pollucē, quasi in modū perditionis ponunt, unde & in mari Castorū signa dixerunt, quæ periculū creant. Nam ob hæc rem etiam ambos alternatim resurgere atque occidere dicunt, qd superbia

m 4 nonnun-

nonnunquam uisat, nonnunquam occidat. Vnde & ὑπερηφανία græcè, superbia A dicitur. sed ὑπερηφανία proprie superapparitio dicitur, quia in istis duobus signis quæ eorum uocabulo fratrum nuncupauere, unus superappareat, alter uergat: sicut lucifer, & antifer. nam græce pollux, ἀπὸ τῆς ἀπώλλειν, id est à perdendo, & Castor quasi καὶ ὁ ὅτις ὄν, id est, malum extremum.

Ixion.

Qui plus quærit quàm liceat esse, minus erit quàm est. Ixion igitur consurgium lunonis affectans, illa nubem ornauit in speciem suam, cum qua Ixion coiens centauros genuit. Sicut nihil latina gratiosius ueritate, ita nihil græca fallitate ornatus. Denique Ixionem dici uoluere, quasi axionem. ἀξιώτης enim græce dignitas dicitur. Dea uero regnorum Iuno est, ut pridem diximus. ergo dignitas regnum affectans nubem meretur, id est similitudinem regni. Regnum enim illud est, quod perenniter duraturum est. At uero cui temporis fugitiua uis inuidet, pinnatisque celerrima raptibus momentaneæ felicitatis figuras potius quàm ueritatem ostendens, uentositatis inanem speciem præsumit. Denique Beatinus augur dicere solitus erat, diuersarum urbium honores somnialiter peragi turbicario mimologo: & quamuis utraq; nihil agere dixerit, tamen hoc Roma præstare uisus est, quod ex parte quidem ueros honores, sed risorios, sed citius fugitios. Credo enim quod de Theophili philosophi sententia legerat, dicentis, μῖμος ὁ βίος: id est, mimus uita. Nunc ergo fabulam repetamus. Dromocrides in Theogonia scripsit, Ixionem in Græcia primum regni gloriam affectasse, qui sibi centum equites primus omnium acquisiuit. Vnde & Centauri dicti sunt, quasi centum armati. Denique Centhippi dici debere, ex quo etiam equis mixti pinguntur, sed ideo centum armati: qui quidem Ixion paruo tempore celere regnum adeptus, dehinc regno expulsus est. Vnde & eum ad rotam damnatum dicunt, quod omnis rotæ uertigo, quæ superiora habet, modò desiciat. Ergo ostendere hic uoluerunt, quod omnis qui per arma atque uiolentiam regnum affectant, subito erectiones, subito elisiones sustineant, sicut rota, quæ stabile non habet aliquid quando cacumen.

Tantalus.

Tantalum dicunt in lacum inferni depositum, cui fallax aqua gulosis labia titillamentis attingit: poma quoque fugitiuis cinerescencia tactibus desuper facietenus apparent pendula. Ergo hic locuples uisus & pauper effectus, ita se illa unda fallax præbet, ut sitiatur: ita se poma ingerunt, ut esuriant. Hanc fabulam Petronius breuiter exponit, dicens:

Nec bibit inter aquas, nec poma patentia carpit

Tantalus infelix, quem sua uota premunt.

Diuitis hæc magni facies erit, omnia latè

Qui tenet, & sicco concoquit ore famem.

De Proserpina & Endymione.

LVnam ideo ipsam uoluerunt etiam apud inferos Proserpinam dici, seu quod nocte luceat, sed quod humilior currat, & terris præsit, illo uidelicet pacto, quod detrimenta eius & augmenta non solum terra, sed & lapides, uel cerebra animantium & (quod magis incredibile fit) etiam lætamina sentiant, quæ in lunc cumentis eiecta uermiculos parturiunt. ortis ipsam etiam Dianam nemoribus uolunt simili modo, quod arborum & fruticum succo augmenta inculcet. Denique cumentis lunæ abscessa ligna fursuraceis tinearum terebraminibus fistule. scūt. Nemoribus quoque adesse dicitur, quia omnis uenatio plus nocte pascatur, dieque dormiat. Endymionem uero pastorem amasse dicitur, duplo scilicet modo: seu quod primus hominum Endymion cursum lunæ inuenerit, unde & 30. annis dormisse dicitur, qui nihil aliud in uita sua, nisi huic reptitioni studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Europa scribens tradidit. siue pastorem Endymionem amasse fertur, quia nocturni roris humor, quem taporria siderum atque ipsius lunæ animandis herbarum succis insudat, pastoralibus prosit successibus.

FVR II

FVR II PVBLII FVLGENTII

MYTHOLOGICARVM LIBER III.

Inscientiæ formidolosa suspectio semper excusandi querit suffragia. Quo quicquid ignorantia incursionum mater peccauerit, id ueniæ absoluat petitio, quæ culpas uestire consueuit. Sed quia nunquam de se male æstimat sermo, qui ad amantem iudicem mittitur, idcirco meæ simplicitatis negotium tuo Domine purissimo comissi iudicio, fretus, quicquid absurdè digestum est, non ut inuidus detrahis, sed ut doctissimus corrigis.

Bellerophon.

PRætos rex uxorem habuit Antiam nomine, quæ amauit Bellerophontem cui dum ob stupri causam mandasset, ille noluit, quæ marito criminata est. Ille eum ad chimeram interficiendam misit per socerum suum. Quam Bellerophon equo Pegaso residens interfecit, qui de Gorgonis sanguine natus fuerat. Bellerophonta posuerunt, quasi βελιφόντης, quod nos latine sapientiæ consiliatorem dicimus. sicut Homerus ait: ὃ γὰρ πάντων ἄνδρῶν βελιφόντης αὐτοβία: id est, nec decet tota nocte dormire consiliatorem uirum. Nam & Menander similiter in discexapoto comædia ita ait. βελιφόντης ἦν μὲν πρὸς τοὺς λαοὺς δραστήν: id est, consiliarie nostræ de mea preoccupauisti uisionem. Nam ut hoc certum sit, Homerus in fabula eiusdem Bellerophontis ita ait, τῷ δ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαίφρονα βελιφόντην, id est, bona cogitantum sapientissimum consilium. Spernit libidinem, id est Antiam. ἀντίον enim græce contrarium dicitur: sicut antichristum dicimus, quasi ἀντίον τῷ χριστῷ, id est contrarium Christo. Vide itaque cuius uxor Antias dicatur, nihilominus Præti. Prætos Pamphila lingua sordidus dicitur, sicut Hesiodus in Bucolico ludicro scribit dicēs: *id est, sordidus uuarum bene calcatarum sanguineo rore. & cuius uxor est libido nisi sordidi? At uero Bellerophon, id est bona consultiatio, qualem equum sedet nisi Pegasum? quasi pegaseon, id est fontem æternum. Sapientia enim bonæ consultationis æternus fons est. Ideo pennatus, quia uniuersam mundi naturam celeriter cogitationum theoria collustrat. Ideo & Musarum fontem ungula sua rupisse fertur. Sapientia enim dat Musis fontem. ob hanc rem etiam sanguine Gorgoneo nascitur. Gorgon enim pro terrore ponitur. Ideo & Minervæ pectore fixa est, sicut Hom. in 13. ait. * Ergo hic duplex assertatio est. Aut enim terrore finito sapientia nascitur, sicut de sanguine, id est de morte Gorgonis pegasus, quia stultitia semper est timida: aut initium sapientiæ timor est, quia & magistri timore sapientia crescit. & dum quis famam timuerit, sapiens erit, unde et chimeram occidit. Chimera enim, quasi κῆρυξ ὄψωνος, id est fluctuatio amoris. Ideo etiam triceps chimera pingitur, quia amoris tres modi sunt, hoc est incipere, perficere, & finire. Dum enim amor nouiter uenit, ut leo feraliter inuadit: unde & Epicarmus comicus ait, δαμάσσης ὄψωνος λεοντέα διώκει θαλάσσης: id est, domitor cupido leontæa uirtute præsumptior. Nam & Vergilius in Georgicis tetigit, dicens: Catulorum oblita leena sæuior errauit campis. At uero capra quæ in medio pingitur, perfectio libidinis est, illa uidelicet causa, quod huius generis animal sit in libidine ualde procliuum. Vnde Vergilius in Bucolicis ait, Hæc diæ petulci. Ideo & satyri cum caprinis cornibus depinguntur, quia nunquam nouere saturari libidine. At uero quod dicitur, Postremum draco: illa ratione ponitur, quia post perfectionem uulnus det poenitentia, uenenumque peccati. erit enim hic ordo dicendi, quod primum sit in amore inchoare, secundum perficere, tertium uero poenitere de perfecto uulnere.

Perdix.

Semper delicata consuetudo laborioso fert præiudicium operi, & mollitur educatu, dum quod non optat euenit, poenitentia creat. Melius est enim laborare partiliter, securius edoceri, quam ex necessitate ueniente repentaliter perterri.

terreri. Perdicem ferunt uenatorem esse. qui quidem matris amore correptus, **A** dum utrinque & immodesta libido ferueret, & uerecundia noui facinoris reluctaretur, consumptus, atque ad extremam labem deductus esse dicitur. Primus etiam ferram inuenit, sicut Vergilius ait: Nam primi cuneis scindebāt fissile lignū. Sed ut Fenestella Martialis scribit, hic primū uenator fuit. Cui cum ferina cædis cruenta uastatio, & solitudinē uagabunda errando cursilitas displiceret, plusque etiam uidens contheroletas suos, id est Actæonem, Adonin, Hippolytum, miserrandæ necis functos interitu, artis pristinae affectui mittens repudium, agriculturam affectatus est: ob quam rem matrem quasi terrā omnium genitricē amasse dicitur. Quo labore consumptus etiā ad maciem peruenisse fertur. & quia cunctis uenatoribus de pristinae artis opprobrio detrahebat, ferram quasi maliloquium dicitur reperisse. Matrem etiam Polycastē habuit, quasi polycarpen, quod nos latine multifructam dicimus, id est terram.

Actæon.

Curiositas semper periculorū germana, detrimenta suis amatoribus nouit magis parturire quā gaudia. Actæon denique uenator Dianam lauātem uidisse dicitur: qui in ceruum conuersus, a canibus suis nō agnitus, eorum moribus deuoratus est. Anasimenēs (qui de picturis antiquis disseruit) in lib. 2. ait, uenationem Actæonem dilexisse: qui cum ad maturam peruenisset etatem, consideratis uenationum periculis, id est quasi nudam artis suæ rationem uidens, timidus factus est: unde & cor cerui habere dicitur. unde & Homerus ait. *οὐλοῦτο δὲ, κύνες ὄμματι' ἔχον, κρηδίζον δ' ἐλάφῳ*, id est, ebriose, oculos canis habens, & cor cerui. Sed dum periculum uenandi fugeret, affectum tamen canum non dimisit: quos inaniter pascendo pene omnem substantiam perdidit. ob hanc rem a canibus suis deuoratus dicitur esse.

De Hero, & Leandro.

Amor cum periculo sæpe concordat: & dum ad illud solū natat quod diligit, nunquā uidet, quod expedit. *ἔρως* enim græcè amor dicitur. Leandro uero dici uoluerunt, quasi *λύσις ἀνδροῦ*, id est uirorū solutionem. Solutio enim uiri amorem parturit. Sed natat nocte, id est obscuro tempore tentat pericula. Hero quoque in amoris similitudine fingitur lucernam ferre. & quid aliud amor, nisi flammam fert, & desideranti periculosam uiam ostendit: cito tamen extinguitur, quia iuuenilis amor non diu perdurat. denique nudus natat, illa uidelicet causa, quod suos affectatores amor & nudare nouerit, & periculis sicut in mari iactare. Nam extincta lucerna, utriusque mors est procurata maritima: hoc in euidenti significans, quod in utroque sexu uapore ætatis extincto, libido commoritur. In mari uero mortui feruntur, uelut in humore frigida senectutis. omnis enim calorata iuuentutis igniculus tepida ueternositatis algefcit in senio.

De Bercynthia, & Atti.

Decepta Græcia credulitate demonum potius quā deorum, nunquā de terius suis dijs reponeret, quā ut eorum matrem ueternosam anum, nō solum puerilem amatu, quantum etiam fingerent zelotypam. Tantum enim zeli succensa anus inuidiosa flagrauit, quæ nec suis utilitatibus furiosa pepercit, ut unde fructū sperabat libidinis, illud ueterana succideret meretrix. Et quamuis apud muliebres animos libido obtineat regnum, tamen etiam inuicta libidine zelus obtinet dominatū. Bercynthia enim mater deorū Attin puerū formosissimū amasse dicitur, quæ zelo succensa castrando semimasculū fecit. Quid ergo sibi in his Græcia sentire uoluerit, edicamus. Bercynthiā dici uoluerē, quasi mortuam dominā. Ideo matrē deorū, quod deos nuncupari per superbiam uoluerē. Ideo eos in Olympo habitantes, quasi excelsos & superbos. ideo & dæmonas nuncupant secundum Homer. qui dicit *μυδὴ δαίμονας ἄλλους*, id est post deos alios. *δῖμος* enim græcè populus dicitur. is dicitur unus: & quia populos subdere cupiebāt, & soli super populos esse, dæmones dicti sunt. Ideo & apud Romanos Indigetes.

Agetes. Ergo Bercynthiam moribus præesse dixerunt Bercynthos. Cynthos enim Attica lingua flos nuncupatur: unde hiacynthus dicitur, quasi *ἵακυνθος*, quod nos latine solus flos dicimus, quasi omnibus perfectior. Nā & Epicharmus ita ait: *παγκράτιος στέφανος, καὶ πᾶσι ἀντὶ τὴν προβαλῆναι χρυσὸν ἄλως*. id est, florigera corona, atque è litoribus procedit chrysalus. Itaque florem quamuis quilibet amet, tamen abscindit, ut Bercynthia in Attin fecit, tathis enim græcè flos dicitur, ut Solides **Antbos.** Atticus in libro Theologumenon, quem appellauit, scribit matrē deūm, in modū potentia uoluit poni: unde Cybele dicitur quasi cydos baleon, id est gloriæ firmitas. unde & Home. ait: Cui iupiter gloriā donauerat. Ergo ideo turrita pingitur, quod omnis potentie elatio sit in capite. Ideo leonū curruī præsidēs, quia omnis potentia regno ornata sit. Sceptrum etiam fert, quod omnis potentia uicina regno sit. Ob hanc rem etiam mater deūm dicta est. illud nihilominus ostendere uolentes, quod siue Indigetes, siue dii, siue dæmones apud antiquos à diuitijs dicti sunt. ergo potentia diuitū mater est. unde & Homerus Agamemnonē considerans, ait, *ἀτρεδὴ τίος δ' αὐτ' ἐπιμέμφει ἡδὲ χαρίζεσθαι*. Nec non etiam Euripides consimilans Tantalū Ioui in tragedia Electræ ait: Beatus ille, nec inuideo fortunas eius Iouis æqualis, ut dicitur Tantalus. Ergo potentie gloria semper & amore torretur, & liuore torquetur: Citoque abscindit quod diligit, dum tamē amputet illud, quod odit. Denique omnis nunc usque potentia nescit circa suos diuturnum seruare affectum: & quod amauerit cito, aut celando amputat, aut fastidendo horrescit. & Attin dici uoluerunt quasi *ἔδος*. *ἔδος* enim græcè consuetudo dicitur. Ergo quantuscunque amor sit, potentibus stabilis esse non nouit.

De Psichi, & Cupidine.

APuleius in libris Metamorphoseon hanc fabulā planissime designauit, dicens esse in quadam ciuitate regem & reginā. habere tres filias, duas natu maiores, esse temperata specie: iuniorem tam magnificæ esse figurā, ut crederet Venus esse terrestris. Denique duabus maioribus quæ erant temperata specie, conubio Venere. illam uero ueluti deam, non quisquā amare ausus, quā uenerari pronus, atque hostijs sibimet deprecari. Contaminata ergo honoris maiestate, Venus succensa inuidia, Cupidinem petit, ut in contumacem formam seueriter uindicaret. Ille ad matris ultionē adueniens, uisam puellā adamauit: pœna enim in affectum conuersa est, & ut magnificus iaculator ipse se suo telo percussit. Ita que Apollinis denunciatione iubetur puella in montis cacumine sola dimitti, uelut feralibus deducta exequijs, pennato serpenti sponso destinari. perfectio namque choragio puella per montis decliuiā zephyri flātis leni uectura delapsa, in quandā domū auream rapitur, quæ preciosa sine precio, sola consideratione laude deficiente poterat existimari. Ibique uocibus tantummodo seruientibus, ignota atque mansionario utebatur coniugio. Nocte enim adueniens maritus, Veneris prelijs obscure peractis, ut inuise uespertinus aduenerat, ita crepusculo incognitus etiā discedebat. Habuit ergo uocale seruitiū, uentosum dominū, nocturnum cōmercium, ignotū coniugium. Sed ad huius mortem deflendam sorores adueniunt: montisque consensu cacumine, germanum lugubri uoce flagitabant uocabulum. & quamuis ille coniunx lucifuga sororios ei comminādo uetaret aspectus, tamen consanguineæ charitatis inuincibilis ardor maritale obumbravit imperium. Zephyri ergo flagrantis auræ anhelante uectura ad semet sororios perducit affectus: earumque uenenolis consilijs de mariti forma querenda cōsentiens, curiositatem suæ salutis nouercam arripuit: & facillimam credulitatem, quæ semper deceptionum mater est, postposito cautelæ suffragio arripuit. denique credens sororibus se marito serpenti coniunctam, uelut bestiam interfectura nouaculam sub puluinari abscondit, lucernamque modio contegit. Cumque altū soporē maritus extenderet, illa ferro armata, lucernaque modio culta eruta, Cupidine cognito, dū immodesto amoris torref affectu, scintillantis olei desputamento maritū succendit. Fugiesque Cupido, multa super curiositate puellæ

puellæ increpitans, domo extorrem ac profugam dereliquit. Tandem multis in aetate uenenis, persecutionibus, postea Ioue petente, in coniugio Cupidini accepit. Poteram quidem totius fabulæ ordinem hoc libello percurrere, qualiter & ad infernum descenderit, & ex Stygijs aquis undâ delibauerit, & solis armenta uellere spoliauerit, & seminum germina confusa discreuerit, & de Proserpina pulchritudine particulam moritura præsumpserit. Sed quia hæc Saturantius & Apuleius penè duorum continentia librorum tantam falsitatem congeriem enarrauerit, & Aristophantes Athenæus in libris, qui Dyseresia nuncupantur, hanc fabulam enormi uerborum circuitu discere cupientibus prodit: ob hanc rem superuacuum duximus ab alijs digesta nostris inserere libris, ne nostra opera aut proprijs exulatenus officijs, aut alienis adiiceremus negocijs. Sed dum his, qui fabulam legent, in nostra hæc trāseat, sciturus quod sibi illorum falsitas sentire uoluerit. Ciuitatem posuerunt quasi in modum mundi, in qua regē & reginam uelut deum & materiam posuerunt, quibus tres addūt, carnem uitro tantem, quam libertatem arbitrij dicimus, & animam: ψυχή enim græcè anima dicitur, quam ideo iuniorem uoluerunt, quod corpori iam facto postea inclytā esse dicebant. Hanc igitur ideo pulchriorem, quod & libertate superior, & carne nobilior. huic inuidet Venus, quasi libido. ad quam perdendā, Cupidinem mittit. Sed quia cupiditas est boni & mali, cupiditas animam diligit, & ei uelut in coniunctionem miscetur: quam persuadet, ne suam faciem uideat, id est cupiditatis delectamenta discat, unde & Adam, quamuis uideat nudum se, non uidet, donec de concupiscentiæ arbore comedit. Ne uel suis sororibus, id est carni & libertati, de suæ formæ curiositate perdiscenda consentiat: sed illarum compulsamento percita, lucerna de submodio eiecit, id est desiderij flammam in pectore absconsam depellat, uisam taliter dulcē amat, ac diligit. quam ideo lucernæ ebullitione dicitur incendisse, quia omnis cupiditas quantum diligitur, tantum ardescit, & peccatricem suæ carni confingit maculam. ergo quasi cupiditate nudata, ex potenti fortuna eruitur, & periculis iactatur, & regia domo expellitur. Sed nos, quia longum est, ut dixi, omnia persequi, tenorem dedimus sentendi. Si quis uerò in Apuleio ipsam fabulam legerit, nostra expositionis materia, quæ non diximus, ipse reliqua cognoscat.

De Peleo & Thetide.

Thetidem dici uoluerunt aquam. Iupiter, quasi deus, cōiungit Peleo: πῆλος enim græcè lutum dicitur. ergo terram cum aqua commixtam uolunt homines genuisse: unde & Iouem cum Thetide uoluisse concumbere dicunt, & prohibitum esse, ne maiorem se genuisset, qui eum de regno expelleret. Ignis enim, id est Iupiter, si cum aqua cōeat, aquæ uirtute extinguitur. Ergo in coniunctione aquæ & terræ, id est Thetidis & Pelei discordia, sola non petiuit: illa uidelicet causa, aut quod concordia utrorumque elementorum homo gignatur. Nam & in competentia illa indicat, quod Peleus, ut terra, id est caro, Thetis ut aqua, id est humor, Iupiter qui utraq; gignit, ut ignis, id est anima. ergo in conceptione hominis & elementorum, iugalitates tres (ut supra diximus) uiræ certantur. Nam & discordia malum aureū iecisse dicitur, id est cupiditatem: illa uidelicet causa, quod in malo aureo est quod uideas, nō est quod comedas. Sicut cupiditas nouit habere, non nouit frui. Omnes etiam deos Iupiter ad nuptias dicitur conuocasse, illa de causa, quod putarent ethnici singulas partes in homine deos singulos obtinere, ut Iouem caput, Minervā oculos, lunonem brachia, pectus Neptunum, cinctum Martem, renes & inguina Venerem, pedes Mercurium. Sicut Democritus in Physiologumenon scripsit. unde & Homerus ait, ὄμματι καὶ κεφαλῇ θεοὶ τὸν περικραίνον, ὅρα δὲ χεῖρας, στήθον δὲ ποσειδάωνι, id est Caput & oculos similes Ioui fulmine delectanti, Marti cingulum, & pectus Neptuno. Nam & Tyberianus in Prometheo ait, deos singula sua homini tribuisse. Denique, natum Achillem uelut hominem perfectum, mater in aquas intingit Sty-

git Stygias, id est durum contra omnes labores munit. solū ei talum non terigit. nihilominus illud physicum significare uolentes, quod uenæ quæ in talo sunt, ad renum, femorum, atq; uirilium rationem pertineant. unde & aliquæ uenæ usque ad pollicem tendūt. quod tractantes & physici, & mulieres ad obtinendos partus, & ischiacos eodem phlebotomāt loco, & emplastro mentaticum, quem stisiden Aphricanus in Astrosophistes uocauit, pollicis & talo imponendū præcepit. Nam & Orpheus illum esse principalem libidinis indicat locum. Nam de nique in entherocilicis & iisdem locis cauteria ponenda præcipiunt. Ergo monstrat quod humana uirtus, quamuis ad omnia munita, tamen libidinis ictibus subiacet patula. unde & ad Lycomedis regiam datur ut nutriretur, quasi ad luxuriæ regnum. Lycomedem enim græcè quasi γλυκύ μῆδον, id est dulce nihilum. Omnis enim libido & dulcis & nihil est. Denique & amore Polyxenæ periit, & pro libidine per talum occiditur. Polyxene enim græcè multorum peregrina dicitur: seu quod amor peregrinari faciat mentes ab ingenio suo, seu quod apud multos libido ut peregrinabunda uagetur.

De Myrrha, & Adoni.

Myrrha patrem suū amasse dicitur, cum quo ebriato cōcubuit. cumq; eam pater utero plenā rescisset, cognito crimine, euaginato eam persequi cōpit gladio. Illa in arborem myrrham conuersa est. quam arborem pater gladio percutiens, Adō exinde natus est. Quid uerò sibi hæc fabula sentiat, edicamus. Myrrha genus est arboris, de qua succus ipse exudat: hæc patrem amasse dicitur. Istæ arbores in India sunt, quæ solis caloribus cremant. & quia patrē omnium rerum solem esse dicebant, cuius opitulatu cuncta & germinum adolescit natiuitas, ideo & patrem amasse dicitur: dumq; grandioris fuerit roboris, solis ardoribus crepans, rhagades efficit, per quas succum defudat, quod myrrha dicitur: & redolentibus lacrymosa guttulis, fletus suauis scissuris hiantibus iaculatur. unde Adonē genuisse fertur. Adon græcè suauitas dicitur. & quia hæc species odore suavis est, Adonem dicitur genuisse. Ideo autem Venerem amasse dicunt, quod hoc genus pigmeti sit ualde feruidum. Vnde Petronius Arbiter ad libidinis cōcitamentum, myrrhinum se poculum bibisse refert. Nam & Sutruius comœdiarū scriptor introducit Glyceram meretricem dicentem: Myrrhinum mihi adfers, quo uirilibus armis occursem fortiuscula.

De Apolline, & Marfya.

Minerva tibias ex osse inuenit, quibus cum in conuiuio deorum cecinisset, cumq; eius tumētes buccas di omnes irrisissent, illa ad Tritonem paludē perges, in aqua faciē suam speculatur. dum turpia adiudicasset buccarū, in flumina tibias eiecit. quibus Marfya repertis, doctior factus, prouocauit Apollinem concertaturum de cantibus, sibiq; Midam regem iudicem deligūt: quem Apollo, cum non rectē iudicasset, asininis auribus deprauauit. Ille criminis sui notam tonsori tamen ostendit, præcipiens ei, ut si crimen eius celaret, eum participem regni efficere. Ille secretum domini sui in terram fodit, & in defosso terræ duxit & operuit. In eodem loco calamus natus est, unde sibi pastor tibiam faciens, quæ cum percutiebatur, dicebat, Mida rex aures asinales habet, nihilominus quam quod ex terra conceperat. Vnde & Petronius Arbiter: Sic commissa ferens audus referare minister, Fodit humum, regisq; latentes prodidit aures. Concepit nam terra sonum, calamiq; loquentes, Inuenere Midam qualem conceperat index.

Nunc ergo huius mysticæ fabulæ interius cerebrum inquiramus. A musicis hæc reperta fabula, ut Orpheus in Theogonia scribit. Musici enim duos artis suæ posuerunt ordines, tertium uerò quali ex necessitate adiicientes, ut Hermes Trimegistus ait, ἡ δὲ τρίτων, ἡ καὶ ἀπορρομένη, ἡ καὶ ἀπορρομένη. hoc est, aut cātantiū, aut citharizantium, aut tibicinantium. Prima est ergo uiua uox, quæ sibi in omnibus

n musicis

musicis necessitatibus celerrima subuenit. potest etiam lemmata subrigere, & A
parallelos concordare, & distonias mollire, phthongos iuuare, & ornare chromata. Sequitur secunda cithara, quamuis enim de his rebus disexaphexis dicitur, sicut Mariandes scribit, multa de his faciat, tamen aliqua non implet, quæ uiua
schisma uox potest. Lemmata enim facta non erigit, quæ lismata in se cathenata non implet. At uero tibias artis musicæ partem extremam poterit adimplere. Cithara enim symphoniæ gradus habet quinque, secundum quod Pythagoras ait, dum numeros rhythmos modulos ad symphoniæ adduxisset concordiam. Prima enim symphonia est diapason, quod est in arithmetice diaplason, quod nos in latinis unum ad secundum dicimus. secunda symphonia diapente, quod est in arithmetice hemiolius, quod nos in latinis duo ad tertium nuncupamus. tertia symphonia diatessaron, quod est in arithmetice epitritus, id est tertius ad quartum. quarta symphonia dicitur tonus, quod apud arithmeticos epogdous uocatur, apud nos quintum ad quartum. & quoniam ultra arithmeticus ordo progredi non patitur, propter nouenarium limitem, quia dicimus alterius ordinis primus gradus est: contigit ergo ut habeat quintam symphoniam, quæ harmonia nuncupatur, id est octo ad nouem. Nullam enim ultra numerum coniunctionem inuenies. habet igitur musica partes septem, id est genera, diastemata, systemata, phthongos, tonos, metabolas, & melumpæas. unde & Vergilius in 6. ait:

melopæas

Nec non Threicius longa cum ueste sacerdos,
Obloquitur numeris septem discrimina uocum.

In arithmetice enim plenitudo formulæ est, ut est in geometricis tonus. Vox uero habet gradus symphoniæ in numeris, quantum natura dotauerit ipsam uocem, ut habeat arsis & thesis, quas nos latine elationes & eiectiones dicimus. Tibia uero, uix unam & dimidiam perficit symphoniam. Vna enim symphonia quinque symphonias habet. ergo post artem musicam Minerua reperit tibias, quas
B omnis doctus in musicis sonet, has propter sonorum despuat paupertatem. Inflatas uero buccas ideo risisse dicunt, quod tibia uentose in musicis sonet: & idiomatum proprietate amissa, sibilet potius rem, quam enunciet. Ideo illam iniuste sufflantem omnis quicumque est doctor ridet. unde eas & Minerua, id est sapientia exprobras proicit, quas Marsya assumit. Marsya enim græce, quasi μάργος, id est stultus, solus qui in arte musica tibi præponere uoluit citharæ: unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duobus certantibus, Mida rex residet. Mida enim græce, quasi μέδων dicitur: quod nos latine, nihil sciens dicimus, ideo etiam asininis auribus dicitur, quia omnis discernendi ignarus, nihil differt ab alino. ob hanc etiam rem & seruum eius auriculas referunt prodidisse. Ingenium enim nostrum seruum habere debemus, ad omnia quæ uolumus obsequentem, & nostra secreta celantem. Quod autem per cannam perdidit, per fistulam gutturis loquendo significat. Quod uero pastor audit: pastores sunt illi, qui aliena sulcando subtilius pascunt.

Orpheus.

Orpheus Eurydicen nympham amauit, quam sono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Aristæus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit, & mortua est. post quam maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ne eam conuersus aspiceret. Quam conuersus aspiciens, iterum perdidit. Hæc igitur fabula artis est musicæ designatio. Orpheus dicitur ὀρφεύς φωνή, id est optima uox. Eurydice uero, profunda diiudicatio. In omnibus igitur artibus sunt primæ artes, sunt secundæ: ut in puerilibus literis, prima abecedaria, secunda nota. In grammaticis prima lectio, secunda articulatio. In rhetoricis prima rhetorica, secunda dialectica. In geometricis, prima geometria, secunda arithmetica. In astrologis, prima mathesis, secunda astronomia. In medicinis prima gnostice, secunda uero matice. In aruspiciis prima aruspicina, secunda paralytis. In musicis prima musica, secunda apotelesmatica, de quibus omnibus breuiter rationem perstringam
necesse

A necesse est. Aliud est enim apud grammaticos aliena agnoscere, aliud est sua efficere. Apud Rhetores uero aliud profuso & libero cursu effrenata loquacitas, aliud cōstricta uirtutis indagandæ curiosa nexilitas. Apud astrologos aliud est aliorum ac siderum cursus effectusque cognoscere, aliud significata traducere. In medicinis aliud est morborum agnoscere meritum, aliud infirmitatis uenientem concursum mederi. In geometricis aliud formulas lineasque depingere, aliud numeros formulis coaptare. In aruspiciis aliud est fibrarum particularumque inspectio, aliud secundum Battiadem euentuum immutatio. In musicis aliud uero est harmonia phthongorum, systematum, & diastematum: aliud effectus tonorum uirtutesque uerborum. Vocis ergo pulchritudo interna artis secreta uirtutem etiam mysticam uerborum attingit. Sed hæc quantum ab optimis amatur, sicut ab Aristæo, (ἀρίστον enim græce optimum dicitur) tantum ipsa ars coniunctionem hominum uitat, quæ quidem serpentis ictu moritur, quasi astutiæ interceptu secretis uelut inferis transmigratur. Sed post hanc artem exquirendam atque eleuandam uox canora descendit, & quæ apotelesmatica, phantastica omnia præbet, & modulis tantum in secreta latētibz, uoluptatū reddit effectus. Dicere enim possumus, quod Dorius tonus aut coies Phrygius torrens, Saturno feras mulcens, si loui aues oblectet. At uero si rei expositio queritur, cur hoc uestigandæ rationis caput immoritur. Ideo ergo & ne eam respiciat, prohibetur: & dum uidet, amittit. Nam perfectissimus Pythagoras dum modulos numeris coaptaret, symphoniarumque pondera terminis arithmetice per melos & rhythmos et modulos sequeretur, effectus uero rationem reddere non potuit.

Phineus.

Phineus enim in modum avaritiæ ponitur: & a foenerando Phineus dictus est. Ideo cæcus, quod omnis avaritia cæca sit, quæ sua non uidet: ideo ei harpyiæ cibos arripiunt. At uero quod eius prandia stercorebus foedat, ostendit foenerantium uitam, rapinæ ingluuiem esse sordidam. sed has a conspectu eius Zethus & Calais fugant, quia rapina ei aliquid de suo comesse non permittit: græce enim Ζητῆν καὶ Λών inquit bonum dicitur. Ideo uolatici, quia omnis inquisitio boni nunquam terrenis rebus miscetur. Ideo Aquilonis uenti filii, quia bona inquisitio spiritalis est, non carnalis: ergo ueniente bonitate, omnis rapina fugatur.

De Alpheo, & Aretusa.

Alpheus fluuius Arethusam nympham amauit: quæ cum sequeretur, in fontem conuersa est. Ille in medijs undis ambulans, non immixtus, in sinu eius immergitur: unde & apud inferos obliuionem animarum trahere dicitur ἀλφειῶς φῶς, id est ueritatis lux. Aretusa uero, quasi ἀρετή, id est nobilitas æquitatis. ergo quid amare poterat ueritas, nisi æquitatem? quid lux, nisi nobilitatem? & ideo in mari ambulans nec miscetur, quia lucida ueritas omni malorum falsitudine morum circumdata, pollui aliqua commistione non nouit. Sed tamen in sinu æquissimæ potestatis omnis lux ueritatis dilabitur. Nam & descendens in infernum, id est in secreta conscientiae ueritatis lux, malarum rerum semper obliuionem importat.

FABII FVLGENTII PLACIADIS

VOCVM ANTIQVAVM INTERPRE-
tatio, cum testimonio ad Calcidium.

De tuorum præceptorum, Domine, serie, nostra quidquam eustas se inobedientia putaretur, libellum etiam, quem de abstrusis sermonibus parare iussisti, in quantum memoriæ entheca subrogare potuit, absolutum retribui: non phaleratis sermonum studentes somnijs, quam rerum manifestationibus dantes operam lucidandis.

n 2

Sandapilam

Sandapilam antiqui dici uoluerunt feretrum mortuorum, id est loculū: non A in quo nobilium corpora, sed in quo plebeiorum atq; damnatorum cadauera portabatur. sicut Stesimbrotus Thalius de morte Polycratis regis Samiorū de scripsit, dicens: Posteaquam de cruce depositus, sandapila etiam deportatus est.

Vespillones dicti sunt baiulatores. quamuis Antidamus Heracleopolites uespillones dixerit cadauerum nudatores: sicut in historia Alexandri Macedonis scripsit, dicens: Plus quam trecetos cadauerum uespillones rex Perses crucibus affixit. Tamen Mnaseas scripsit in Cecrope libro, Apollinem, posteaquam a Ioue uinctus atq; interfectus est, a uespillonibus ad sepulturam elatum esse.

Pollinctores dicti sunt, qui funera morientia accurant. unde & Plautus in Menæhmis comœdia ait: Ut pollinctor dixit, qui eū pollinxerat. Pollinctores dicti sunt, quasi pollutorū uinctores, id est cadauerum curatores. unde & Apuleius in Hermagora ait: Pollincto eius funere domuitionem paramus.

Labeo qui disciplinas Hetruscas Tagetis & Bacchetidis 15. uoluminibus explanauit, ita ait: Fibre iecoris sandaracei coloris dum fuant, manales tunc uereri opus est petras, id est, quas antiqui solebant in modum cylindrorum per limes trahere pro pluuiæ commutanda inopia.

Diophantus Lacedæmonius, qui de sacris deorū scripsit, ait apud Athenas Marti solere sacrificari sacrum, quod *κατὸν πεφόμενα* appellatur (si quis enim ceterum hostes interfecisset, Marti de homine sacrificabat apud insulam Lemnon) quod sacrificatum est a duobus Cretensibus, uno Locro, id est Tumine Cortyniensi, Proculo Locro: sicut Socrates scribit. Sed posteaquam hoc Atheniensibus displicuit, coeperunt efferre porcum castratum, quem nefrendem uocabant, id est quasi sine renibus. Et apud Romanos Varro scribit Sicinium Dentatum centies & uicies pugnasse singulari certamine: cicatrices habuisse contra quadraginta quinque, post tergum nullam: coronas accepisse 26. armillas centum quadraginta: & istum primum sacrum fecisse Marti.

Bebius Macer, qui fastalia dierum scripsit, ait Iunoni eas quæ geminas parent oues sacrificare cum duobus agnis alitrinsecus alligatis, quas oues ambiguas uocari, quasi ex utraque parte agnos habentes.

Priori tempore suggrundaria antiqui dicebant sepulchra infantium, qui nec dum xl. dies impleissent, qui nec iam busta dici poterant: quia ossa quæ comburerentur, non erant: nec tanta immanitas cadaueris, quæ lucus tumesceret, unde & Rutilius Geminus in Astyanactis tragœdia ait: Melius suggrundarium miser quæreret, quam sepulchrum.

Silicernios dici uoluerunt senes iam incuruos, quasi iam sepulchrorum suorum silices aspicientes. unde & Cincius Alimetus in historia de Gorgia Leontino scribit, dicens: Qui dum iam silicernius sui finem temporis expectaret, si mori non potuit, tamen infirmitatibus exultat.

fratribus Acca Laurentia, Romuli nutrix, consueuerat pro agris semel in anno sacrificare, duodecim filiis suis sacrificium præcedentibus, unde cum unus mortuus esset, propter nutricis gratiam Romulus in uicem defuncti se succedere pollicetur: unde & ritus processit, cum duodecim iam deinceps sacrificare, & aruales dici fratres: sicut Rutilius Geminus in libris pontificalibus memorat.

Manilius Crestus in libro quem de deorum hymnis scribit, ait Mineræ iuges boues sacrificari, id est iugum nunquam ferentes: illa uidelicet causa, quod & uirginitas iugum nesciat maritale, & uirtus nunquam sit iugo prementis subiecta.

Semones dici uoluerunt deos, quos cælo nec dignos ascriberent, ob meriti paupertatē: sicut Priapus, Hippos, Vertumnus, nec terrenos eos deputare uellent, per Gratiae uenerationem: sicut Varro in Mythagorū libro ait: Semoneque inferius derelicto, deum depinnato attollam orationis eloquio.

Pacuius in Pseudo comœdia inducit Sceparium seruum ancillæ dicentē, Nē

A Nē ego te blaterare aspicerem, his nuncium iudicasset. Blaterare enim, quasi uerba trepidantia metu balbutire dixerunt.

Luscitiosos dici uoluerunt interdū parū uidentes, quos Græci myopes uocant, unde & Plautus in Mercat. comœdia ait: Mirum lolio uisitare te tam uili tritico, quia luscitiosus est. Dicunt enim, quod lolium comedentibus oculi obscurantur.

Varro in Pontificalibus ait, Tutulos sacerdotes dici breuium deorum. Numma uero Pompilius & ipse de Pontificalibus scribens: Tutulum dici ait pallium, quo sacerdotes caput tectabant, cum ad sacrificium accessissent. sicut & Vergilius ait: Et capita ante aras Phrygio uallatus amictu.

Oriam dicunt nauicellam modicā piscatoriam, unde & Plautus in Caciſto ait: Malo huc alligari ad oriam, ut semper piscetur, etsi sit tempestas maxima.

Problema, est propositio in capite libri quæstionaliter posita. unde & Demosthenes pro Philippo ait. Sed ne quid græcum te turbet exemplum, ego pro hoc tibi latinum faciam. ait enim, Problematis autenticum gradum tradamus astati, cui nostra subsequens occurret oratio. Nam & Tertullianus in lib. quem de Fato scripsit, ita ait: Redde huic fati primum problematis mancipatum.

Apuleius in Asino aureo introducit sorores Psyche matites detrahentis, dicitque, Quouis puero pumiliore & cucurbita glabriorem. Pumilos enim dicunt, molles atq; enermes. Glabrum uero, leuem & imberbem.

Sutelam dici uoluerunt altutiā, quasi subtilis tela, unde & Plautus in Casina ait: Poscis clam me sutelis tuis eripere Casinam uxorem proinde ut postulas.

Frigutire dicitur, subtiliter adgarrire. unde & Plautus in Casina ait, Quid nā frigutis? Et Ennius in Alceſtide Comœdia sic ait: Hec anus admodum frigutit, nimirum sauciauit se flore Liberti.

B Titiuslittium dici uoluerunt fila putrida, quæ de telis cadunt, ut Plautus in Casina ait: Non ego hoc uerbum empsitem titiulittio, id est, re admodum uilissima. Nam & Marcus Cornutus in Satyra ait, Titiuslittij sal cedo tibi.

Scolponeas dici uoluerunt cæstus plumbo ligatos, unde & Neutus in Philempoto Comœdia ait: Scolponeis batuēda sunt huic latera probē. Et Plautus in Cas. simili modo ait: Melius scolponeis, quibus battues tibi os senex nequissime.

Catillare dicitur per alienas domos instanter gyrare: a catulis tractum, quod per omnes domos circumeant. Vnde & Propertius: Catillata geris uadimonija publicū prostibulū. & Plautus similiter ait: Quin meā uxorem mittam catillatū.

Capularem dici uoluerunt senem, iam morti contiguum, sed & reos capula res dicebant, qui capulo digni fuerunt, unde & Lucilius ait: Pergit capulare cadauer. Et Flaccus Tibullus in Helenæ comœdia ait: Tu ne amare audes edentule, & capularis senex? Edentulum, quasi iam sine dentibus dici uoluerunt.

Promos & Condos dici uoluerunt cellaritas, eo quod deintus promant, & intus condant. unde & Plautus in Asinaria ait: Ego sum promus, condus, procurator peni. Penus enim cellarium dicimus.

Suppetias dicimus auxilium, unde & Memor in tragœdia Hercules ait, Ferre, suppetias optimi comites.

Auctionem dici uoluerunt uenditionem, quasi quod & euentem augeat, et uendentem. unde & Plautus in Curculione comœdia ait: Auctionem facio parasiticam.

Nasiternam dici uoluerunt aquæ urnam, id est urceum, unde & Calphurnius in Phronesi comœdia ait: Vbi tu nasiternatus aquam petas. & Plautus in Bacchide ait: Affer nasiternam cum aqua foras.

Antistare dicimus præcellere, unde & Crispinus in Heraclea ait: Diuinis uirtutibus antistas Alcides.

Stega est naui proscenium, id est tabulatum super quod nauæ ambulant: sicut Plautus ait, Fortē ego ut in stega confederam.

Lēbus est genus nauiculæ uelocissimæ, quas dromedas dicimus. sicut Verg. ait:

ait: Quam qui aduerso uix flumine lembum Remigijs subigit. Limbus uero, o-
ra uestimenti cuiusq; ex auro.

Ramentum dici uoluerunt, quasi quoddam proiectitum purgamentum.
unde & Quintus Fabius Lucullus in Epico carmine ait: Vilissimū ramentum,
proluuiosa pestis.

Diobolares dicuntur uilissimæ meretrices, quæ sub paruo stipendio prostāt,
sicut Paminatius ait: Diobolare prostibulum, quam ego ut actutum ducte par-
titam reddam. Nam & Pacuuius similiter ait: Non ego ita fui, ut nunc sunt me-
retrices diobolares, quæ suam nummi causa, paruipendunt gratiam.

Veruina est genus iaculi longum, quod aliqui uerutum uocant, sicuti Gal-
bius Bassus ait in Satyr. Veruina cōfodiende nō te nauci facio. nauci enim pro
nihilō dici uoluerunt. nam Plautus in Bacchide ait: Si tibi machæra est foris, mi
hi ueruina est domi: qua quidem te faciam, si me irritaueris, confossioem forici
na nenia.

Diuidias dixerunt tristitias. sicut Propertius ait: Diuidias mentis conficit o-
mnis amor.

Iustitium dicitur luctus publicus. unde & Fonteius in oratione pro Nuceri-
nis ait, Deniq; iustitium plebi indicitur.

Choragiū dicitur uirginale funus. sicut Apuleius in Metamorphoseon ait:
Choragio itaq; perfectio omnes domuitionem parant.

Desiduū dicitur diurnū. unde & Varro in Correlaria ait: Diuidiæ mihi sue-
runt te abfuisse desiduū.

Flocci dixerunt quasi nihili. unde & Plautus ait: Flocci est, quid rerū geras.
Ientaculum dicitur degustatio: sicut Callimachus in Cacia, Ientaculum pro-
ferre loui.

Edulium dicitur ab edendo, id est pregustatiua comestio. unde Apuleius in
Asino aureo ait: Edulijs opipare excepta. Opipare est lucide, deliciose.

Tuceta dicuntur esce regie. sicut Callimachus in Piseis: Ambrosio redolent
tuceta sapore.

Ferculum, missum carniū. unde & Petronius Arbiter ait, Postquam fercu-
lum allatum.

Myropolæ dicuntur, qui ungenta uendunt, & sunt pigmentarij. unde &
Neuius in Diobolaria ait: Myropola affatim mihi unguentum largitus est, quo
me uenustarem. Adfatim, abundanter dicitur Venustare, exhilarare est.

Celocem dicunt genus nauiculæ modicissimum, quod blannā dicimus. un-
de Apuleius in lib. de Repub. ait: Qui celocem regere nequit, onerariam petit.

Cœlibatum dici uoluerunt uirginitatis abstinentiam. unde & Felix Capel-
la in lib. de Nuptijs Mercurij & Philol. ait: Placuit Mineruæ petere cœlibatū.

Exercitus dicitur contemptus. unde & Plautus in Milite glorioso ait: Itaq;
nos nostramq; familiam habes exercitam. & ubi supra ait: Plus uideas ualgijs sa-
uijs omnes nictantes. Nictare enim, cinnū facere. Valgia enim sunt labellorum
obtortiones in supinatione, uel subatione peractæ. sicut & Petronius ait, Abro-
so ualgiter labello.

Summates, dicuntur uiri potentes.

Symplones dicuntur conuiuæ. Nam & amicus sponsi, qui cum eo per con-
uiuia ambulat, symplator dicitur. Ganeū uero taberna est. unde & Succius in
Comœdia piscatoria ait: Summates uiri symphones fratri sunt ganei.

Præsegmina sunt partes corporis incisæ. ut Tages in Aruspiciis ait, Præse-
gminibus amputatis.

Congerrones sunt, qui aliena ad se cōgregant. unde & apud Romanos Ge-
rones Brutiani dicti sunt.

Cistellam dicunt capsellam. ut Plautus: Cistellam effer cum crepundijs: id
est, cum puerilibus ornamentis.

Antidamas

A Antidamas in Moralibus libris ait: Fabrē compactum animal hominē quis
ferat, sic ex re pecuatum, & auerruncassit tam eretinas hominum mentes.

Fabrē perfectē dicitur. Auerruncare, eradicare dicitur. Eretinas, testeas, uel
argillaceas. Pecuatum, stultum.

Allucinare, dicitur uana somniare. Tractum est ab allucitis, quos nos cono-
pas dicimus. sicut Petronius Arbiter ait: Nam centum uernali me allucitæ mo-
lestabant.

Culleus dicitur saccus in quo rei conclusi in mare mittuntur: sicut Plautus
ait in Vidularia: lube hunc insui culleo, atque in altum deportari, si uis anno-
nam bonam.

Elogium est hæreditas in malo. sicut Cornelius Tacitus ait in libro Facetia-
rum: Cæsis itaq; motum elogio in filijs derelicto.

Lyxa dicitur mercenarius. unde Lucanus ait, Stat, dum lyxa bibat.

Sudum dicitur serenum. unde Tyberianus ait: Dureos subducit ignes, sudus
oritur lucifer.

Luteum, splendidum. Pacuuius in Tragœdia Thyestis: Non illic luteis au-
rora bigis.

Abstemius dicitur obseruans. sicut Rubrius in Satyra ait: Abstemium me-
rulenta fugit Metenia nomen.

Vadatus dicitur obstrictus, uel sub fide, uel sub fidei iussione ambulans. sicut
Fenestella ait: Apud quem Vadatus amicitia nodulo tenebatur.

Manubiæ dicuntur ornamenta regum. unde & Petronius Arbiter ait: Tot
regum manubiæ penes fugitiuum resisterant.

Aumarium dicitur locus secretus publicus, sicut in theatris, aut circo. unde
& Petronius Arbiter ait: In aumatium memetipsum conieci.

B Deleneficus dicitur bladi loquusu. unde & Lucretius Comicus in Nummi-
laria ait: Nescio quorsum mihi eueniant tua uerba tam delenefica.

FINIS.

PHORNTI SPECVLATIO

DE DEORVM NATVRA, IO.

doco Velareo interprete.

Oelum ô fili terram & mare in circum ambit, & quæ in terra ac
mari sunt omnia. & ob hanc causam, hæc illi cessit appellatio,
quum supernè omniū sit terminus, naturamq; finiat. Sunt qui
dicat *αὐτὸ τὸ οὐρανόν*, hoc est à uidendo, *ὁρατὸν*, id est cœlum uocari.
aut *αὐτὸ τὸ οὐρανόν*, eo quod suppeditet ac seruet omnia. à quo &
ianitor appellatur, & exacta custodia. At alij ab eo quod supe-
rius uideatur, ei etymologiam contexunt. Vocatur autē cum omnibus quæ cir-
cumambit mundus, à perfecta absolutaq; elegantia. Porro inter poetas sunt,
qui cœlum incudis filium esse dixerint, indefessum circumferentiæ cursum hoc
inuolucro obtexentes: aut per hanc etymologiam innuere cupientes, cœlū cor-
ruptioni non subiacere. Nam hos qui morte perierunt, laborasse dicimus. Cæte-
rum eius essentia est ignea, ut constat ex sole atq; alijs astris. Vnde etiam æther
appellatur extrema mundi pars, ab ardendo. Sunt tamen qui *αὐτὸ τὸ αἰὼν διῶν*, hoc
est ab eo quod supra currat, nomen tulisse dicant: hoc est, quod cum strepitu at-
que impetu feratur, quum & astra quasi instabilia, nec unquam stantia, sed sem-
per commota. Imò etiam consentaneum est, & deos *αὐτὸ τὸ θεῶν*, id est à positio-
ne sortitos esse appellationem. primū enim ueteres deos existimarunt esse,
quos constanter ac fixè ferriprehenderunt: his siderum mutationis causam,
n 4 atque

atq; adeo salutis omnium rerum tribuentes: & sic essent dii *ἄνθρωποι*, id est consti-
tutores & conditores omnium rerum.

De Ioue.

Quemadmodum nos anima gubernamur, sic & mundus animam habet,
quæ uindictæ illum ab interitu: & hæc uocatur Iupiter. Sed dictus est Iu-
piter imperare omnibus, aut quia seruet, ac uitæ causa sit animantibus: aut quia
in nos, tanquam anima & natura, imperium obtineat. Porro Iouem ipsum ap-
pellamus, quod per illum stent seruenturq; omnia. Nec desunt apud quos *ἄνθρωποι*
appelletur, fortassis *ἄνθρωποι*, id est rigando terram, quodq; uitali humore ani-
mantia impertiat. Cæterum in coelo habitare dicitur, quando hic præcipua est
pars animæ mundi, etenim nostræ etiam animæ sunt ignis.

De Iunone.

Deinde foror pariter & coniunx huic tribuitur Iuno, quæ aer est. Coniun-
gitur enim statim ipsi, & cohæret, a terra sublata. illo enim cum ea coeun-
te & eodem momento fiunt, nam ipsa essentia in tenuissimū diffuens, ignemq;
& aera constituit. Et hanc ob causam Rheam horum esse matrem fabulati sunt,
patrem autem Saturnum: siue quod intensis temporis mensuris hæc fiant: aut
quia ob materiæ cōmitionem, ac ebullitionem, elementorum discrimen redda-
tur, aut quia (quod rationi est magis consentaneum) tunc aer generetur, quan-
do ex igni mota est natura ad res implendas, atq; conficiendas.

De Neptuno.

Cæterum ob hanc causam & Neptunū dicebant ueteres Saturni & Rheæ
esse filium. Etenim & aqua ex dicta cōmutatione generatur, nam *νεπτεῖν*,
id est Neptunus, est efficiens uis humidæ in terra, ac circum terram. Siue a potu
sic appellata, & ab eo quod potum suppeditet. Aut iuxta aliam rationem *νεπτεῖν*,
Neptunus dicitur, ob commotam atq; conturbatam eius proprietatem.

De Plutone.

Deinde & horum frater esse dicitur Pluto. hic omnium est crassissimus, ac
maximè uicinus terræ aer, nam statim atq; nascitur, incipit res ipsas diffun-
dere atq; implere, secundum naturæ suæ rationem. Vocatur autem *πλούς*, infer-
nus, uel quod per se uideri nequeat: unde etiā diuidentes, *ἄιδης* uocamus ipsum.
Aut per antiphrasin, quasi nobis morte placens. Porro & Pluto nōminatus
est, quod quum omnia sint interitura, nihil sit quod non postremo ad ipsum de-
ducatur, atq; eius possessio fiat.

De Rheæ.

AT Rheæ iuxta datum fluxum confictæ, non iniuria iam imbrum causam
assignant, quod ut plurimū cum tonitru atq; fulmine fieri consuevit. Et
hanc inducunt tympanis & cymbalis, & fulmine aut lampadibus gaudentem.
Quum uerò ab æthere funduntur imbres, conspiciuntur sæpius ē montibus de-
scendere. nam primò Idam cognominarunt altum eius montē, & quem procul
datur cernere, montanā uidelicet eam appellantes. Et generosissima quæ in mō-
tibus degant animalia, leones illi subigunt: fortassis, uel quod aura tempestuo-
sa agreste quid repræsentet, deinde ignea circūposita est corona: aut quod ab
initio in montibus condite sint ciuitates, munitiois gratia: aut qd princeps est
primæ præcipuæq; mundi essentia. Porro ei cor suspendunt, innuētes ipsam ui-
talis exortus causam extitisse. Ob quod etiam alias quasdam figuras ei ante pe-
ctus propenderunt, ut quæ ipsa rerū sit uarietas, ac coloribus omnifarijs distin-
guatur. Porro uidetur eadem esse hæc quæ apud Syros Artaga dicitur, quam
per columbarum ac piscium abstinentiā colunt, & declarātes ignem & aquam
esse, quæ maximè essentia electionem dant in propatulum. At hæc proprie dici-
tur Phrygia, quod præ cæteris apud Phryges colatur, apud quos etiam Gallo-
rum frequens est confessus: tale quid fortassis innuens, quale apud Græcos de
Cœli exectione est in fabulis, Si quidē primò dicitur Saturnus deuorasse, quos-
cunq;

Acunq; ex Rheæ sustulerat filios: quod certè hunc in modum admodum proba-
biliter est confictum. quandoquidem quæcunq; nascuntur per dictam motus
rationem, uersa uice per eadem in periodo pereunt. & tempus huiusmodi quid-
dam est. Consumuntur etiā ab ipso, quæcunq; a natura rerum producuntur. De-
inde Rheam dicunt nato sibi Ioue, pro ipso lapidem lascijs inuolutū obtulisse
Saturno, hunc se peperisse addens: illumq; ab eo deuoratum esse, ac Ioue enutri-
to mundi imperium cessisse. Cæterum alio etiam modo hæc est sumpta deuora-
tio. nam composita est fabula de mundi generatione, in quo tum enutriebatur
quæ eum gubernaret natura: & rerum summā obtinuit tum, quando in mediū
eius lapis iste, quem appellamus terram, non secus atq; si deuoratus esset, fixus
est. nullo enim alio pacto substitissent res, nisi hoc essent fundamento stabilitæ,
quum oriantur ac nutriantur hinc omnia.

De Saturno.

Inter hæc etiam Saturnus fingitur continuò descendisse, ut Terræ cōmiscere-
retur. Iouē aut hunc executisse, eiusq; uolentiā refrenasse. siquidem Iupiter i-
psum regno eiecit, ad tartara reclusit. Atq; hoc fabularū obtentu prætexerunt u-
niuersæ generationis ordinē (quæ ab implendo diximus Saturnū appellatū es-
se) abundantē aeris fluxū, hæcenus factū in terra, contraxisse, quum exhalatio-
nes conficiat tenuiores. At mundi natura influxus infundēs (quæ & Iouē appel-
latā diximus) abundantē impetū mutatione cohibuit, & restrinxit lōgius dedu-
cens, & ipsi mundo præbēs. Neq; præter rationē est, qd flexuoso consilio Satur-
num appellent, his flexuosis existentibus atq; ægrè consequentibus: quum ille
tantos numeros euoluat, ne ad effectum ueniant.

De Oceano.

Cæterum alia ratione Oceanum dixerunt omnium esse principem. nec e-
nim una de hoc nata est fabula. est enim Oceanus, uelox nauium circulus,
& deinde commutans. At Tethys pinguium rerum sedes est, ac collectio: siqui-
dem horum temperatura ac cōmitione res consistunt. nihil enim esset, si alte-
rum non temperatum superabundaret.

De Ioue.

Post hæc alio etiam modo Iupiter pater esse dicitur & deorum & hominum,
eo quod mundi natura horum substantiæ sit causa, non secus atq; patres gi-
gnunt suos filios. Deinde eum nubecogum ac grandistrepum appellant, quod
supernæ nubes cogat & tonitrua, & illinc etiam fulmina & tempestates immit-
tat. Alio etiam modo, quod cœlum sortito deo omnia super terram loco tributa
sint. Ad hæc Aegiochus, a cōcutiendo ægida, uocatus est. & ob alias similes ac
manifestas causas, pluuius, & fructifer, & descensor, & fulminator, & alio sæpius
modo secundū diuersam sententiā appellat. Seruatorem, & hercē & multiplu-
uū, & paternū, & hospitalem, & possessorū, & consultorem, & triumphatorē,
& liberū eum appellant, quū quæcunq; ei sunt nomina cōprehendi nequeant,
quia in omnē potentiā & habitū diffusus est, & omnium autor & speculator habe-
tur. Hunc etiā in modū & iustitiæ pater esse memorat. nā ipse hominū cōmuni-
onem inter res deducit, & leges irrogat, ne sibi mutuò iniuriā inferant. Deinde
& Gratiarū pater est. hinc enim sunt mutuandi atq; benefaciendi initia: & tem-
porū, quæ in aere salutare mutationes cōficiunt: & aliorū quæ in terra nascunt,
& a natura nomen habent, moderator ac largitor est. Porro inducunt cum per-
fecti uiri ætate, ubi nec quicquam abundare neq; deficere apparet, sed id quod
maturū est adesse. & hanc ob causam perfecta ei immolant. Cæterum sceptrum
potentiæ est signum. Quin & sæpius uincere fingitur: cminet enim omnibus,
nec est quod eum superare queat. Deinde ei aquila sacra est, eo quod penna-
rum uelocitate alijs præmineat. Et coronatur olea, quod semper uireat ac mol-
lis sit, & pinguis, aut ob similitudinem glaucoris ad cœlum. Deinde sunt eti-
am quibus Alastor dicitur, & Palamneus, eo quod de nefarijs & infestis ho-
minibus supplicium sumat. quorum his quidem nomen inditum est, quod
huiusmodi

huiusmodi sceleribus se cōtaminent, quibus cruciatus ac gemitus imminet: istis uerò quod manus sordibus non diluendas reddant.

De Furijis.

HAc etiam ratione natæ sunt, quæ Erinnēs uocantur, peccatorum examinatrices, Megæra, Tisiphone, & Alecto: dictæ, quod hos deæ odio ac punitione persequantur, nempe ab ipsis commissas cædes supplicio plectentes, idque faciunt sine ulla intermissione. porro reuera sunt hæc deæ uenerandæ, & Eumenides, eo quod naturæ benignitatem ad homines dirigant, uindicando scelera. Ad hæc horrendo sunt aspectu, & igni & flagellis persequuntur impios. Et serpentes loco comæ habent, ut hanc iniiciant imaginationem maleficis: futurum esse, ut pro delictis pœnas pendant. Apud inferos sedes finguntur habere, quod minime in propatulo sint harum causæ, quodque dignos harum aduentus inexpectatus opprimat.

Amplius de Ioue.

NEchis absolum est quod dicitur, Iouis oculum uidere omnia, atque omnia audire. quo enim pacto fieri potest, ut quicquam horum quæ in mundo gerantur, lateat omnia gubernantem potentiam. Porro etiam mitem appellant Iouem, nempe placibile esse his, qui uita scelerata pedem retrahant: non enim ita erga eos est affectus, ut reconciliari nequiret: quam ob causam & placabiles Iouis aræ sunt.

De Supplicationibus.

Etiam Preces Iouis esse filias dicit Poeta, & quidem claudicantes. quod se in genua deiciant, qui preces faciunt. Deinde etiam eorum imbecillitati & rugas addit. Ad hæc debili & obliquo esse uisu, quod ad quædam semper cōniueant. Postremo supplicandi necessitate deuinctas esse. Amplius deliniat Poeta Preces tanquam deas quasdam. Claudas quidē uocat, quod tarde & uix progrediantur. & his supplices esse quos primo iniuria læserint. rugosas certē, & uisu obliquo, quod affectos iniuria ægre & frōte neutiquam lata intueri possent, quos ueniam petunt. Ad hæc Iouis esse filias, quod uenerandæ sint.

De Parcis.

Iupiter certe etiam fatum est, eo quod distributio sit inuisibilis eorum quæ unicuique adijciuntur. hinc iam & aliæ partes, *Μοῖραι*, id est Parcæ appellatæ sunt. *Μοῖρα*, est eorum quæ fiunt latens & incognita causa. iam enim manifesta est, quæ in singulis delitescit obscuritas: aut, ut ueteres opinati sunt, ea quæ semper est. at *εἰμαρμένη* est, secundum quam fatatum comprehensumque est quicquid in elementi ordine, terminum haud quaquam habentis sit: quæ & prima comprehensio, non secus atque si in cathena continet. Porro necessitas est, quam agere aut superare non datur: siquidem omnia quæ fiunt, ad hanc recipiunt reductionem. Cæterum alio modo tres inducuntur Parcæ, secundum tres temporis partes: & una est Clotho appellata, quod circumuolutioni rerum primordia non sunt dissimilia, quum alia contingant alijs. quamobrem & nere eam fingunt uetustissimi quique. Aliam autem Lachesis, eo quod sortis casui quæ cuique contingunt, non sunt dissimilia. at tertia Atropos, quod ἀτρεπία, id est incuitabilia sint, quæ ab illa statuuntur. sic harum potentia propriæ uidetur tres sortitas esse appellationes. Eadem autem est & Adrastia, siue quod uitari ac deflecti nequeat, sic nominata: siue quod semper quæ ad se spectant, faciat, tanquam semper agens: aut particula priuatiua uehementiā declarante, ut ἀφύλακτος, id est sylualignis abundans: nam est multa agens. Nemesis δὲ τῆς νεμείας, id est ab ulciscendo nomen traxit. Opes autem οἱ λαμβάνοντες ὀπίσθεν: quia a tergo lateat, & obseruet quæ a nobis geruntur, puniatque quæ punitione sunt digna.

De Musis.

Cæterum ex Mnemosyne Musas sustulisse dicitur Iupiter, quando et literarum politiorum dux est: quas certe non nisi exacta cura atque detentione suscipere

Ascipere datur, & sunt ad uitam bene transigendam maximè necessariæ. At Musæ uocantur *Μούσαι*, ab inquisitione: quemadmodum dictum est: Ne mollia inquiras, ut ne dura habeas. Sed nouem numero sunt, quod quos in suorum numerum cooptarint, triangulares (ut dicit quidam) reddant. talis enim est nonarius numerus, generationem quandam sua natura innuens: ac uidetur à perfectione primi numeri particeps esse. Etiam quibusdam duæ solum esse dicuntur, alijs iterum tres, at alijs quatuor, sed alijs iterum quinque. Tres quidē ob prædictā ternionis perfectionem: aut quod tria speculationum genera sunt, quibus tota philosophiæ ratio impletur. duo quidem in speculando & faciendo ea quibus opus est consistunt: & duobus his comprehenditur eruditio. Quartum & quintum genus, fortassis quod uetusta musicorum instrumenta tantos habuerunt sonos. Deinde inducuntur mulieres, quia uirtutes & disciplina fortè fortuna muliebres nomenclaturas habebant. estque illud euidentissimum argumentum, multarum rerum cognitionem ubertim adesse. & iam dices licebit, id ob fertilitatem faciunt esse, quæ animi cognitione conficitur. Adhæc, constant & incedunt una ad innuendum uirtutes inseparabiles atque indiuisas esse. deinde semper deorum hymnis atque ministerio sunt maximè intentæ. siquidem principium atque adeo elementum totius eruditionis est, ad diuina oculos perpetuò defixos tenere, atque id uitæ factum exemplar habere in ore. Cæterum alio modo: Clio quidem una est Musarum, quod κλέος, id est gloriam adipiscantur literati, quodque alios laude celebrēt. Euterpia autem, quod dictorum conuersatio delectabilis sit ac suauis. Deinde Thalia, siue quod horum uita uigeat ac floreat, aut quod mens uirtutem habeat, scite & docte in conuiujs uersantes. Melpomene à cantu & suauis, quæ carmini adest, uoce. nam ab omnibus celebrant boni, atque ipsi deos celebrant, & præscos uiros. Terpsichore, quod meliorem uitæ partem delectatione ac gaudio transmittant: aut quod delectationē adferre uideant conuersantibus, una uocula litera superflua: aut fortassis, quia cōpositis à literatis uiris carminibus, choreas dijs cōposuerunt ueteres. Erato uel ab amore nomen tulerit, quod uniuersæ philosophiæ generi adest: uel ab interrogandi atque respondendi potentia, nam manifestum est, ratiocinandi quoque artis peritos esse studiosos. Polymnia, aut est celebrata uirtus, aut potius quæ multos celebret: ac quæcunque à maioribus cantata sunt, resumat: quæque in poematis atque alijs cōmentarijs est, historiæ curā gerat. Vrania est circa cœlestia, atque adeo uniuersam rerum naturā scientia. nam uniuersum mundum cœlum uocabant ueteres. Calliope est rhetorica, suauis uoce ac dictione uenusta præcellens, per quam rempubl. administrat, & populū hortationibus euibrant, persuasione & non uel ad id quod cupiunt ducentes: quæ ob causam, hanc maximè reges simulac probos uiros comitari dicunt. Certè huic tribuuntur uaria, quod cuiusque declaret opera, nempe concinna esse, ac concinentem & consentientem sibi esse bonorum uitam. Deinde his se socium adiungit Apollo, ob musices communionē. nam & hic memorat, cithara scire. causam paulo post cognosces. Ac in motibus uenationi uacare traduntur: quando quidē solitariam agere uitam, & crebro ad loca à promiscua consuetudine semota, ac arbitris libera secedere cōsueuerunt hi, qui philosophiæ nomen dederunt: qua sine, iuxta Comicum, nihil honesti in solitaria uita inuenieris. At huius rei gratia, etiā has numero nouem dicit Iupiter cum Menemosyne congressus sustulisse. etenim nocturna his opus est meditatione, quæ ad eruditionē spectent. siquidē nullā ob aliā causam poetæ noctem uocarunt Euphronen, quam εὐφροῖν, quod noctu accuratius pressiusque res meditemur. quemadmodum etiā Epicharmus: Si quid, inquit, sapientius mediteris, nocturna opus est consideratione: & omnia quæ ad literas pertinent, noctu potius excogitantur. Nec defuerunt qui Cœlo ac Terra has dixerint esse prognatas: ut necesse sit hæc uetustissimā fuisse de hac re orationē. Coronantur autem (quorūdam sententia) palma, ob agnominatōnem, quod nimium à Phœnicibus uideant inuentæ literæ. sed quod magis est consentaneum rationi, quia

quia deliciosa, ac pulchra, & semper uirens, & ascensu difficilis, ac dulci fructu sit A
hæc planta.

De Gratijs.

VT nobis ordine res dicatur, etiam beneficas esse Iouis filias Gratijs tradi-
derunt plurimi. quorum hi quidem ex Eurydomene eas natas esse asse-
runt, quod maxime ex bene stabilitis atq; celebratis domibus dona consue-
uerunt dare. hi uero ex Eurymene, etiam id addentes, beneficentiores quodam-
modo esse, aut debere esse, quibus magnæ tributæ sunt sortes. At quidam ex Euryme-
dusa, in idem hanc etymologiæ partem contendentes: nam proprijs dominari
solent homines. Verum lunonem alij dederunt eis matrē, quod generis nobili-
tate longe ceteris deabus antestent. Et ad alium mouendū affectum introducun-
tur nudæ, ut quum nullam habeant possessionem, subministrare quædam possi-
sint, & prorsus utiliter largiri, quo quis pacto beneficus recte fuerit: quemad-
modum dictum est illud, Munerum animus optimus. Sunt qui existiment per
nuditatem innui, promptē & sine impedimento ad bene merendum properan-
dum esse. Deinde his quidē duæ numero dicuntur, his autem tres: duæ quidē,
quum hos auspicari beneficium est necesse, hos uero uices reponere: tres autē,
quandoquidem non recte fuerit, illum cui remuneratum est, benemeritum gra-
dum sistere, sed iterum est beneficium parandum, ut line intermissione id fiat.
quodq; id fieri debeat, etiam earum color ostendit. Ceterum alij dixerunt unam
quidem esse Gratiā, quæ illi qui aliquid recte largitur, adest: aliam autem cir-
ca illum cui id ministerij confertur, uersari: tertiam certē, quæ illum qui meritū
reponit, comitetur. Deinde quum hilari uultu beneficium conferant Gratiæ,
atq; eos quoque reddunt hilares in quos beneficium collocent, primum quidē
uulgariter *ἀγαθὰ χαρίεις*, id est a gaudio appellate sunt Charites. Et formosæ dicun-
tur esse, quod formam & rei probabilitatem largiantur. deinde singulatim hæc
quidem appellata est Aglaia, illa uero Thalia, at tertia Euphronē. atq; ob id qui-
dam Euanthen dicebāt harum esse matrem, at alij Aglaien. at Homerus unam
Gratiarum Vulcano cohabitare asserit: fortassis quod gratiosa sint mechani-
ca opera.

De Mercurio.

CAeterum tradiderunt Mercurium Gratiarum esse ducem, innuentes haud
quaquam temerē, sed cum delectu conferendum esse beneficium, idq; di-
gnis: nam ingratus ad beneficium est tardior. Est autem Mercurius, oratio quā
ad nos dii miserunt, quum ex omnibus quæ terra habebat animantibus solum
hominem oratione donarunt, quod præ ceteris omnibus præstantissimū habe-
bant ipsi. Porro a considerando ac loquendo nomen habet: aut ab eo quod mun-
itio quædam atq; adeo propugnaculum sit nobis. Hinc primò Diæcorus, id
est internūcius est appellatus, uel ab eo quod sit manifestus ac uerus, uel quod
nostras cogitationes in proximorum animas referat. quare & linguæ ei sacræ
sunt. hinc & Eriuius appellatur, quod magnam commoditatē adferat, & hos
supra modum iuuat qui eo utuntur. Et Socus uocatus est, tanquam seruator fa-
milie existēs: aut ut quidam censent, fortis. Et cuspis huius dicitur signum esse.
haud certē ad nocendum, sed ad seruandum magis est hæc excogitata ratio: un-
de & sanitatem ei fecere domesticam. Deinde Argiphontes est, tanquam arge-
phantes, ab eo quod euidenter omnia ostendat, ac in propatulū agat. nam can-
didum, argennon uocarunt ueteres Græci. aut a frequentandi uelocitate: ete-
nim id quod uelox est, per antiphrasin dicitur *ἀργός*. Chrysorapis autē, quod
maximo habeantur honore ipse ac eius uellicatio: siquidem non parui est mo-
menti tempestiua admonitio, & eorum qui huic mentem adhibent cura. Tra-
ditur etiam præco deorum esse, & eorum mandata ad homines deferre: præco
quidem, quum sacra uoce, ea quæ innuit oratio representatur auribus: nuncius
autem, quia deorum uoluntatem ex euidentijs per orationem nobis datis co-
gnosci-

Agnosimus. Talaria habet pedibus annexa, & per aera fertur: idq; congruen-
ter Homero, quemadmodum uocauit uerba alata. etenim Irim uentosis ac pro-
cellosis pedibus nunciam uocant, eam a nomine inducentes. Adhuc animarum
ducem esse Mercurium fabulantur: innuentes, illi esse proprium, homines uolu-
ptate delinire. obq; id ei uirgam dāt in manus, qua uirorum demulceat oculos,
mentis nimirum. Deinde iterum dormitantes excitat. & illi in manu est, facile
impetum addere remissis ac flacciscentibus, atq; hos retrahere ac sistere qui ni-
mio ferebantur impetu. Hinc iam obliues immittere uisus est, & uates esse ob
hanc causam, quum pro suo arbitratu uertat imaginationes: nam deorum nun-
cij sunt insomnia. At anguim circa uirgam complexus, caduceatoris typū ge-
rens, innuit efferatorum ab ipso concordiam fieri, ac illum inter eos ortum dis-
sidium indissolubili modo coniungere: siquidem per id etiam pacificum appa-
ret esse præconium. Ferunt autem præ ceteris, qui pacem ambiūt, florentes ma-
nu ramos ad colendorum agrorum memoriam reducendā: iamq; fore, ut man-
suetis ac fructiferis plantis parcatur. Deinde ex Maia Ioui natū esse ferunt Mer-
curium: significantes iterum, speculationis atque inquisitionis germen esse
hoc animal. nam hinc *Μαίης* dictæ sunt obstetrices, quod ea quæ ad partum spe-
ctant, inquirant, ac quoddammodo inuestigent in lucem promere infantes. Ad
hæc etiam sine manibus ac pedibus fingitur, & figura quadrangulari: quadran-
gularis quidem, quod solidus ac minimē lubricus sit, ita ut & eius casus sit gres-
sus. uerum sine pedibus ac manibus, quando nec pedum nec manum officio ha-
bet opus, ad id quod sibi incumbat agendum. Ceterum ueteres ætate provec-
tiores ac generantes, Mercurium erectis genitalibus deliniabant. sed minores at-
que ætate nondum adulta, remissioribus: innuentes, ad senium uergentis æta-
tis hominibus fecundam atq; perfectam adesse orationem: quæ etli uulgaris
sit, tamen ipsa quæ proponit adsequitur: at ætate immaturis, sterilem, imperfe-
ctamq;. Deinde in uijs collocatur, ac Triuius dicitur: & Dux, ut omnibus in re-
bus eo uteremur duce, quum ipse sit qui in cōsilijs nos in uiam reducat. fortas-
sis etiam ob solitudinem, quando quidē & illis eius apparatu & cultu est opus,
eo quod inter deos atq; homines communis sit. Vbi quis quippiam inuenerit
in itinere, moris est præfari, Communi Mercurio, qui certē rei inuentæ cōsci-
us est, ut qui in uijs uersetur: innuentes, quod ei inuentum quoq; commune uelint
esse, hinc nimirum reb. inuentis dictis Mercurialibus. Deinde lapides accumulāt
Mercurijs, quisq; ex pretereuntibus unū adiiciens: siue id tanq; utile quiddā ac
commune ob ipsum faciens, ut uia purgetur: siue testans Mercurium, aut ut ei
honorem significet, si nihil habeat aliud quod ei offerat: siue ut Mercurij collo-
cationem pretereuntibus faciat manifestiorē: aut innuat, ex paruis partibus pro-
ferendam orationem constitui. Ad hæc primus dicitur Forensis, idq; merito,
quum speculator sit eorum qui uendunt aut emunt aliquid, ut qui oratione om-
nia recte præstare poterit. hinc & mercaturæ præesse uisus est: unde & *ἐμπορεύς*
& *μετρώς* est nominatus. Deinde lyra inuentor est, tanquam symphonie atq;
concordiæ, qua uiuentes foeliciter agunt. nam congruentē habet addere dispo-
sitionem. Post hæc etiam illi arcanorum scientiam tribuere cupientes, furem tra-
diderunt esse, & uafri Mercurij erexerunt statuam. nam illum qui proditus erat,
sublatum occultat, suffuratus aliquatenus sua persuasione rei ueritatem: unde
nonnullos etiā *ἐπιχλόπους* uafra ac fraudulenta oratione uti dicunt. etenim frau-
dem componere his qui sermone uti norunt, est proprium. Deinde legalis esse
dicitur, quod ob correctionem eorum sit posita lex, quæ in communi uiuendi
ratione facienda sunt. itaq; ob concordiam, ad accurate loquendi rationē trans-
fertur. Ad hæc, & in palestris cum colunt cum Hercule, eo quod robur rationi
comes esse debeat. nam qui solis corporis uiribus fretus, rationem: quæ artes in
uitam induxit, neglectui habuerit, huic admodum concinne dixeris: Infelix,
tuum te robur perditum ibit.

De fabulis quæ antiquorum literis celebrantur.

Multas uariasque ueteribus Græcis de dijs conditas esse fabulas (ut alia quæ A dem apud Magos fuerunt, alia apud Aegyptios & Africanos, atque alios Græcos) testimoniū ceperis id quod Homero dictum est de Ioue ad lunonem hunc in modum: An non in mentem ueniat, quod ex alto suspensa eras, & pedibus duas demiserim incudes, apparet id Poeta ad ueterem fabulam referre, quæ fictū est, Iouem catenis aureis suspēdisse lunonem, eo quod splendorem autem haud dissimilē habeant astra: atque ex pedibus eius duas depēdisse incudes, nempe terram & mare, quæ ad se aëra trahūt: quando ad alterutram partem abstrahi nequeat. Ad hæc alterius meminit fabulæ de Thetide, nempe Iouem ab illa seruatum esse, quū illū dii alij uinculis constringere uoluerunt, Iunoque, siue Neptunus, & Attica Minerva. Apparet autem, unumquemque horū pro uirili cōtinuō Ioui struxisse insidias, quum futurum esset, ut hunc ornatū remorarentur. sed quod natum erat, humore superabundauit, & in aquam erant redacta omnia: aut igni, & aër quoque in ignem transijt. Verū cum decoro omnia disponens Thetis, hoc est prouidentia, Centimanum Briareum, nempe diuinā potentiam dijs obmolita est, quæ disponuntur euaporationes undecunque: & terra prodeunt tēs, non secus ac si multis manibus per omnes numeros impleretur hæc distributio. Hic mihi fixius perspicere, an ab eo quod mundi partibus illam ademerit uoraginem, nuncupatus sit Briareus. Aegeon dictus est, quia semper floreat ac uigeat. Deinde nō est quod fabulas reiiciamus, nec aliarum ad alias transferamus nomina: nec, si quid adiectum sit, genealogijs ab his datis proportionem faciamus. Proinde fabulati sunt Chaos, esse genitum, quemadmodum describit Hesiodus. Post hoc Terrā, & Tartarum, & Amorem, at ex Chao, Erebum et Noctem prodijisse, uel ex Nocte Aethera & Diem. itaque opus est scitu, quod Hesiodus post Chaos dixit natam esse Terram, dicens: Certē primus qui inter cælum & terram fuit locus, chaos erat. & deinde: Terraque lata omnium immortalium tutum solum, Qui niuosi Olympi detinent uertices, ac amplis dentibus Tartara, recessum latæ terræ. Deinde Amor, qui pulcherrimus est inter immortales deos, Emolliens deos, ac omnes homines, Domat in pectore mentem, & prudens consilium. Deinde ē Nocte Aether & Dies prognati sunt. Ex Chao autem, Erebusque ac Nox atra prodierunt. Nam terra per contractionem facta est, at Aër per retributionem. Deinde quod in aëre est tenuissimum, in ignis naturam abiit: uerū mare per exuctionem, porro montes per terræ secretionem. At ē nocte æther, quod noctu æthera cernamus in astris: & iterum, nisi nox secedat, nō fiat dies. Porro chaos est humidum, quod ante mundi expositionē fuit, a fundendo sic appellatum: aut ignis, quasi caos, *καὶ τὸ καίεν*, id est ab urēdo: & hic ob tenuitatem diffusus est. Erat enim aliquando ò fili, quicquid est in rerum natura, ignis: & annis uoluentibus, iterum fiet, at igni in aëre extincto, crassa sit mutatio in aquam: quæ quidem mutata substantiæ partes per densitatē arripit, ac extenuata per raritatem. Nec temerē dixerūt post chaos terram esse factam, & tenebricosa tartara, quæ terræ recessum nominat prædictus poeta, quod præsumpserit hūc abstrusum esse. At erebus cū ipsis dicitur natus, qui ad generandū impetus est, quū aliud simul ex alio nascit. Nec putandum est, pulcherrimā ac spectandā hanc uim deficere. Cæterum erebus ex chao prodijt, quando quidem regi & occultari aliud ab alio significat sermo: quemadmodū & cū hoc cōgressa terra, ilico conformē sibi terrā protulit, ut per uniuersam terram esset beatis dijs tutum solum, semper currentibus in hoc beatis astris. Peperit autem terra ē uaporationib; cælū, dicto uulgariter cælo, quicquid circa ipsum est tenuis ac rara nature, nam & terra quoque ē chao genita est. Cæterum primò separatus a primogenito liquore aër, tenebricosus & caliginosus erat. Deinde attenuatus, in æthera & lumen transijt. Scitē igitur & hunc ē Terra natum esse dictū est. At terra montes & mare peperit, idque certē nemini in amore cōmixta, & se sanē conti-

nuis

Anuis mare in concavis horum partibus, mutationē expectās: ac quæ ob inæqualitatē contractionis fuerint, eminentias cepit. Post hæc prognati sunt Titanes. hi certē nihil aliud sunt quæ rerū differentiæ, quemadmodū enumerat Empedocles, Phisio, & Phthimenē, Cnio, & Astemphea, Polystephanon, & Megisto, ac alias multas prædictæ rerum uarietatem obscurioribus uoculis inuoluens. at a ueteribus hæc ratio Iapetus est appellata, secundū quā etiā et animalia astuta nata sunt. & in uniuersum sonus iste est perfectus, quū Iacetus, id est medicus quispiam existat, ut uox sonat. nam sepius Iones litera x loco literæ τ utunt. Ad hæc *ἄριος*, id est aries nominat, quod eo imperiū ac dominium rerum quæ subiectæ sunt obtineat. hinc fortassis & in grege *ἄριος*, id est aries, nomē traxit. Hyperion, quod supra alia eat. Oceanus, quod breui temporis spacio perficit, qui acalaretas, id est leniter & quiete fluens appellat, quod lenis ac quietus eius fluxus ad solis motum appareat. & *βαρυδύτης*, id est habens uortices profundos, quod cōtinuō moueatur. Porro Tethys dicitur, quia omnia pura ac splendida reddat efficiatque, & contrariorū habitū causā decenter his succedant. Mnemosyne causa est, ut quæ facta sunt, animo cōseruemus. Themis est, quæ efficiat ut inter nos coeant fœdera, ac seruentur. At Saturnus omnium quæ fiunt prædicta ratio filijs existens potentior. Postremum autem eum dicunt natū, quod post dictorū generationem ipse permaneat, tanquā in ipsa generatione fuerit. Tum certē perfectior Hesiodi narratio, qui hæc quidem (ut existimo) a uetustissimis mutuatus sit: hæc autem fabulosius suo Marte addiderit, quo modo etiam plurimā theologiæ partē corrumpit, sed nunc ea quæ a plurimis celebrata sunt, oportet perpendere.

De Prometheo.

Quam antiquitus promulgatū sit, Prometheus ē terra humanū genus finxisse, considerandum Prometheus esse dominū animæ uniuersarū rerū inditum: cui recentiores nomen indidere prouidentia. nam per hanc cū alia omnia, tum ē terra, idonee ad id disposita, cōficti sunt ab orbe cōdito homines. Dicitur & aliquando Ioui cōuersatus esse Prometheus. nam quū omni imperio multa prouidentia ac multorū præsentia sit opus, maximē certe Iouis, ac ignē dicitur pro hominibus suffuratus esse, quod ignis usus nostri ingenij ac prouidentia sit inuentū. Deinde hunc illum ē cælo detulisse ferunt, eo quod magna illic ignis sit copia: aut quod hinc oriantur tonitrua, icu hæc nostra accēdentes, & fortassis tale quippiam per ferulam adumbrat. Deinde ob id ligatus Prometheus puniebatur, aquila iecur eius radente: siquidem nostra sollicitudo prædictum lucrū cū alijs possidens, sua ipsius culpa quandā experitur molestiā tristibus uitæ curis alligata, & quodammodo ob uigilantiā ad uiscera usque exesa. Ad hæc Promethei dicebant esse fratrem natum minorem Epimetheū, moribus quodammodo incultioribus, quod prospectiōne prauenterit illā (quæ ex cōtingentibus prodit) scientiam. Nam reuera factū stultus cognouit patiens: ob id enim primæ mulierī dicunt conuersatum fuisse. nam conuenit uecordiorū esse fœminæ sexum: & suapte natura magis post rem factam utitur consilio, quā ante. Dicitur etiam a quibusdam & artium inuentor esse Prometheus, idque nullam ob aliā causam, quæ quod ad earū inuentionē intellectu ac prouidentia sit opus.

De Vulcano.

At bona hominū pars artes Mineruæ ac Vulcano tribuere. Mineruæ quidem, quādo hæc prudentia ac industria esse uidetur: Vulcano autem, quod ex artibus plurimæ per ignem sua opera exhibeant. Deinde certe æther ac splendor & purus ignis est Iupiter. At ille qui in usu est, ac aeri miscetur, *ἱφαιστος*, id est Vulcanus dictus est, ab incēdendo, ducto nomine: hinc eum Ioue & Iunone prognatum esse dixerunt. & aliqui Iunone sola: nam crassiores ad pinguiorē flammæ quodammodo ex solo incenso aere materiā sumunt. Verū traditur claudus esse, quod ob materiæ crassitudinem cursum claudicatibus haud dissimilē faciat: aut fortassis, quod sine ligno tanquā baculo progredi neque-

o 2 at. Ve-

at. Verum nonnulli, quia superiorem motum ob nutrimentum inferiori dissimili
lem atque inaequalem faciat, illo tardiore existente, eum claudicare dicebant. ferunt
autem, Iouem illum ex coelo in terram dedisse praecipitem: quod fortassis, qui pri
mi coeperint igne uti, ex ardenti fulminis ictu hunc adepti sunt, quum antea nul
lis ingenij machinis ad ignita peruenire potuissent. Caeterum ei Venerem con
nubio iunctam fuisse dicunt, & eadem ratione unam Gratiarum. nam quemad
modum diximus, mechanica opera gratiam habere, sic & uenerem quandam
illis adesse censemus. nisi id sic, ad innuendum, magnam caloris uim adesse, in ip
so coitus impetu, istud est confictum. nam fabulantur eum metuisse Martem
suam uxorem adulterio conspurcantem: est enim apud poetam fabula, quum ta
men uetustissima sit. siquidem ignis robore & aes & ferrum domatur. At illud de
adulterio figmentum innuit, non admodum conuenire pugnae ac uolentiae cum
hilaritate ac mansuetudine: nec iterum praeter naturae legem ea connecti, quum
alterum alterius commixtionem sibi uendiceret. nam praestantius ac generosius
germen harmoniam ex ambobus consistentem reddere solet. Deinde Ioui ob
stetricis officium praestitisse dicitur, quando Mineruam parturierit. nam defecto
eius capite, effecit ut illa exiliret: siquidem hic igni quo utuntur artes cooperario
ad ostentationem naturalis hominum scientiae, ipsam industriam tanquam oc
cultatam in lucem produxit. nam qui aliquid quaerunt, si inueniant, id parturire
ac parere dicuntur.

De Minerva.

CAerum Minerva est Iouis intellectus, haudquaquam diuersa existens, quae
Ioui inest, prudentiae: quemadmodum etiam prouidentiae Mineruae erecta
sunt templa. Prognata autem ex capite Iouis dicitur, fortassis existimantibus ueteri
bus hinc esse praecipuam animae partem, quemadmodum & alij his aetate minores
censebant: aut forte quia homini suprema corporis pars sit caput, mundi autem
aether, ubi praestantissima eius pars sit atque sapientiae causa, deorum uertex (ut
ait Euripides) terram ambiens lucidus aether. Deinde matre caret Minerva, quod
peregrina sit uirtutis generatio, nec horum similis quae ex congressu nascuntur.
Proinde $\mu\eta\tau\iota$, id est consilio absorpto, eam peperit Iupiter: siquidem ipse prudens,
ac consilio pollens, nulla alia ex re quam ex prompto consilio, sapientiae sum
psit primordia. Ad haec, nominis Mineruae etymologia inuentu est multo diffi
cillima, idque ob uetustatem: his quidem $\alpha\pi\epsilon\tau\epsilon\sigma\theta\epsilon\iota\varsigma$, id est ab eo quod omnia per
spiciat, appellantibus eam Athrenam: alijs autem, quod foemina licet sit, mini
metamen muliebribus delicijs eneruetur. Deinde iterum alij, quia hac sit natura
uirtutis, ut nemini subigatur, ac nullius iugum ferat, hinc nomen tulisse dixerunt.
Aut fortassis ab aethere, quemadmodum & ueteres eam uocarunt Aetheronia:
eius enim uirginitas puri atque incorrupti est symbolum, tale quiddam est & uirtus.
nam fingitur quoque armata, & sic eam fuisse natam narrat: innuentes, sapientiam
suis ipsius praesidijs satis esse instructam ad maximas atque difficillimas res obe
undas: siquidem armati maximam rebus praesidium adferre uidentur. & hanc ob
causam illi quoque masculum illud atque gorgoniū tribuere: tale etiam quiddam
glaucore eius representate. etenim inter animantia robustissima quaeque, ut sunt
pardus & leones, quiddam uisu obnitentibus intolerabile glaucis euibrant ocu
lis. Verum quidam haec illi tribuerunt, quia aer est celsus. Deinde id maxime ra
tioni concinit, quod in Aegidis communionem cum Ioue uenerit, quum illa so
la sit qua excellat Iupiter, atque omnibus antestet. At in ipsa Aegide caput est Gor
gonis, in medio deae pectore linguam exerens: quod nimirum in omni rerum
administratione praecipuum atque praestantissimum sit ratio. Deinde dracones &
ulula ob oculorum similitudinem offeruntur huic, celsis nimirum oculis existen
ti. nam acutissimo uisu est draco, & quandam excubandi uigilandique uim habet,
nec uenatione capi posse uidetur. non enim decet consiliarium uirum totam no
ctem somno transigere. Dicitur & Atrytone, quod nullo possit labore conteri,
aut quia de tertio est ethere. Deinde Tritogenia, quoniam malis tremorem &
metum

Ametum ingenerat: non enim, nisi ad malum bellum exsuscitant. Verum alij dicunt
tria philosophiae speculationis genera secundum astutioris correctionem, aut
ueterum plenitudinem id habere. Adhaec, eam populi seruatricem uocarunt, quod
in pugnis populum seruet. Deinde praedatrix est appellata, a preda: aut quod re
rum hominum sit tutela. etenim ciuitati & familiae omni quae uitae generi praesidem
fecere sapientiam poeta: hinc & ipsa Erysipolis & Polias est nominata, quemad
modum ipse Iupiter: nam uterque urbium est prospector. Caeterum Pallas dicitur, ob
fabulatam circa ipsam iuuentutem, unde & pellicibus ductum est nomen, quod excu
tiant atque euibrent iuuenes. Deinde praecipue collocat in arcibus, expugnandi
atque capiendi difficultatem significantes, aut ut desuper fugientes illam conspi
ciant: deinde pro naturae portione editissimo loco sitas esse ostendentes. Adhaec
auxiliatricem & Ageleida, id est praedatricem uocat, id quidem ab auxiliando de
ducentes: nam ad depellendam iniuriam atque opem ferendam satis est instructa, un
de & Victoria est appellata. sed alterum ab eo, quod populum agat, ac stimulet: aut
quod indomita sit, bouem armentis similis, quas ei maxime immolant. Deinde
tibias inuenisse dicunt, quemadmodum & alia inter artes politiora: unde etiam la
nificio praesse fertur. At postmodum illam autem tibias abiectisse, quod animos emol
liat atque emasculet ab his prodiens carmen, & minime uirile & bellicum uideat
esse. Deinde huic donum est olea, quod floreat, ac quid habeat caesi coloris: &
oleum germanam habet uim, alijs liquoribus diuersam. nam tempestiuum ac sin
cerum semper manet, ita ut uirgini bene conuenire uideatur. Martia autem uoca
ta est, quod dux sit & gubernatrix praefectorum, & rebus bellicis supra modum praes
tans, ac caput omnium: est autem totius uirtutis caput. Deinde equestre, & equo
rum domitricem, & hastis stimulantem, & sepius alio eam appellant nomine. & ei
trophaea ex oleaceis lignis erigunt. maxime autem uictoriam iuxta eam recubitu ha
bere fecerunt, quae superiores uicenti concedit. Deinde alata quoque inducitur,
ob acrem minimeque retrahendum ad res impetum. Et traditur etiam, in illa aduer
sus gigantes pugna optime se gessisse. & Giganticida cognominatur: id hac rati
one consentaneum est, primos ex terra natos homines uiolentos fuisse ac furibun
dos, atque ob id nondum potuisse herere, ac radices agere inditam illis communica
tionis scintillam. At dii illos quasi extimulaturi ac ad sanam mentem conaturi re
ducere, adierunt, & praesertim quae circa orationem uersatur speculatio, istos debel
lauit: & ita subegit, ut expulerit atque sustulerit, hoc est ad melius uiuendi institu
tum immutauerit: & ex hac immutatione alij facti & praepediti sunt a Minerva
Attica, nempe ab ipsa cognitione.

De Marte, & Bellona.

ADhaec alij dii in reipublicae muneribus uersantur, haudquaquam pari mo
do ad constantem illam, ac cum ratione coniunctam uitam contententes.
nam turbulentiores sunt Mars & Bellona, atque per hos Iupiter inter se commisit
animantia. neque id praeter rem, ne hominibus quidem: aliquando enim bellum inie
cit, ut animi generositatem atque fortitudinem ipsi sibi ipsis, aut sibi mutuo (quod
uirtuti est proprium) commendent: & ob hanc causam Iouis filius est Mars di
ctus. At Bellonam hi quidem nutricem, hi autem matrem, & alij iterum sororem esse
Martis tradiderunt. At nullo haec distat discrimine. nam Ennyo, id est Bellona,
est, quae animos & robur in aciem profecturis addit. aut Bene ominandi forma,
quod minime concors & aqua sit. At $\alpha\pi\epsilon\tau\epsilon\sigma\theta\epsilon\iota\varsigma$, id est Mars, appellationem habet $\alpha\pi\epsilon\tau\epsilon\sigma\theta\epsilon\iota\varsigma$
 $\alpha\pi\epsilon\tau\epsilon\sigma\theta\epsilon\iota\varsigma$, id est a sustollendo: aut $\alpha\pi\epsilon\tau\epsilon\sigma\theta\epsilon\iota\varsigma$, quod damnum significat: aut ite
rum per contrarium, quasi eum hac appellatione demulcere niterentur. $\alpha\pi\epsilon\tau\epsilon\sigma\theta\epsilon\iota\varsigma$
ab aptando. nam uis actiua res ipsas coaptat: & fortassis tale quid habet harmo
nia, quam ex ipso fieri fabulati sunt. Deinde recte dicitur homicida, & hominum
perniciēs, & clamorosus, & caestros percitus, quod maximus feruenti negotio a pu
gnantibus sustollatur clamor, ob quam etiam causam nonnulli asinos quoque ei
maestant, ob turbulentum ac acutum rugitum: sed plurimi canes, ob ruditer & mo
lestiam animantis. Coli autem maxime a Thracibus & Scythijs, & huiusmodi farinae

o 3 gentibus,

gentibus, dicitur: quādo apud illos rerū bellicarum exercitium honore floreat, ac iustitia habeatur neglectui. Deinde uulturem ei sacrā faciunt, quod hic maxime sit huiusmodi auiū copia: ubi multa sunt cadauera, quæ Martis sunt indiciū.

De Neptuno.

Posthæc autem de Neptuno, o puer, dicendum est. Suprà dictum est, hunc esse illam circa liquidas res uersantem potentiam: at nūc id altius explicandum. Primum quidem eum Phyalmiū uocarūt, id est ab eo, quod omnibus quæ in terra oriuntur, prorsus nascendi causa est terræ indita humiditas. Deinde Enosichthona, & Ennosigæum, & Sisichthona, & Tinaçtoragæen, id est terræ motorem ac tensorem: quia nulla alia causa terræ motus generatur, quod terræ fistulæ ac uenæ maris ac aliarum aquarum inundationem suscipiant. nam coangustati in ipsa spiritus, & exire ad libertatē nitentes, turbare & rumpere eam solent: aliquando & iam redditis quibusdam mugitibus in hac eruptione. Hinc quoque a nonnullis Mugitor dicitur. Deinde mare & iam talem sonū edit: a quo & sonorum & clamorum & turbulentū dicitur. Hinc etiam illi conueniunt tauri. & hos immolāt ei prorsus nigros, id est ob maris colorē: quum maxime aquæ caruleam esse narrent. Proinde recte eum cæruleis crinibus decorum esse ferūt: & huiusmodi etiam uestitū inducunt. At huius rei gratia fluuios cornigeros & taurino esse uultu fingunt, quod uiolentiam & mugitū quendam eorum cursus habeat. Etenim Scamander apud poetam, tauri in morem barbatus esse dicitur. Cæterum alio modo, a nonnullis Gæuchus, id est terræ rector, dicitur Neptunus. & Themeliuchus, id est fundamentorū cōcussor. & ei sepius asphalacos immolant: quod in ipso sitū est, ut terræ ædificia ἀσφαλῶς, id est tute & sine periculo stent. Adhæc gestat tridentem, aut quia hoc utuntur in captura pisciū: aut quia id instrumentū ad terram mouendā est aptum. nam sic dicitur: Et ipse Neptunus habens manibus tridentem, Prodiit. omnia enim fundamenta sedibus suis mouit. Suscipitur ab occulto quodam, ut puto, Tritone, hinc Amphitrite. At Triton dictus est, siue a fluxu ac impetu τριτῶν, a tre mendo, per antiphrasin. Est autem triformis Triton, & hac quidem parte hominem, illa uerò cete repræsentat: quia dicta humiditas uim habet partim utilem, partim nociuam. Deinde lato pectore uocatur Neptunus, ob maris latitudinē. quemadmodum dictum est, Per lata terga maris. Dicitur quoque eandem ob causam late imperans ac latisonans. Sed equestris fortassis, quia concitatus per mare fit iter, quodque nauibus tanquam equis utantur. Hinc & equorū curatorem esse his ætate posteriores censuerunt. Deinde νηματοχός & κρηνοχός esse perhibetur, ob prædictas causas: siquidem nymphæ sunt dulciū aquarū fontes, eo quod semper uernanti ætate uideantur esse: aut a splendore sic dictæ. Deinde nubes nymphas eas uocant, quod nunc primum appareant, hæctenus occultatæ. Eo quoque pertinet, Neptuni filiū esse Pegasus, ἀπὸ τῆς πηγῆς, id est a fontibus sic nominatum. nam ob uiolentiam in mari conspectā omnes quoque uiolentos & magni consilij homines, ut Cyclopem, & Lestrygonas, & Aloidas, Neptuno prognatos esse fabulabantur.

De Nereo.

At Nereus mare est: hunc in modum uocatus, quod natitet per mare. Deinde senem illum uocant, quia cana quodammodo spuma ebulliat fluctibus: etenim Leucothea tale etiam quid innuit, quæ Nerei filia perhibetur esse, nempe ob spumæ candorem.

De Venere.

Cæterum consentaneum quoque est, Venerem nullā ob aliam causam in mari natam perhiberi, quam quod ad omnium generationis causam, motu & humiditate opus sit: quæ utraq; in mari abundant. Deinde & eo tendebant, qui eam Diones dixerunt esse filiā. nam δαίμων, humidū significat: sicut & φροδίτη, id est Venus. Venus autem est, masculum atque scemellam induens, potentia. Et forte quod spumosa sint animantium semina, talem est sortita appellationem. Aut, ut Euripides commentus est, eo quod a Venere superati, ἀφροίς, id est parum sanguinis

mentis

A. mentis sint. Deinde pulcherrima inducitur, quod maxime detineat hos, qui parum mente constant, quæ ex congressu est uoluptas, tanquam alias omnes lōgē a se relinquens. Dicitur autē amans risus, quando huiusmodi notæ hominibus peculiare maxime sunt, risus & hilaritas. Deinde assidentes sibi habet Gratias, & Suadelam, & Mercuriū, quod suadela & oratione & gratijs suos pellectet amatores: aut ob blandā ac facilem consuetudinē. Porro Cytherea est dicta, ἡ τῆς ἐν τῇ μέσῃ γυναικὶ κνίσεως, quod ē congressu in utero cōcipiant mulieres: aut ἡ τῆς καὶ δῆλως, id est quod ut plurimū sedeant, ac fixæ sint amanuū cupiditates. Hinc utique Cythera insula Veneri esse sacra uidetur: aut forte Cyprus, nomine quodammodo concinens κυρίως, id est occultationi. At Paphus eius est domiciliū. quæ Paphia dicta fortasse per defectū, ἀπὸ τῆς ἀποφύκειν, id est a decipiendo: habet enim, secundū Hesiodum, risusque & fraudes: & secundū Homerū, imposturā, qua mentem eripit etiam admodum sapienti. Cæterum eius cestus, est zona ornata, ut cū maxime. aut quod stimulandi uim uariamque habeat efficaciam, aut etiam stringere debeat. Vocatur quoque Venus cœlestis, & uniuersalis, atque omniū causa, quod & in terra & in mari eius potentia conspiciatur. Adhæc, minime rata, nec punitione plectenda dicebant uenerea iusiuranda, quod quatenus ad rem obtinendam sint accommoda, his in adducendo uti cōueniat amantes. Et ex auius maxime gaudet columba, quod purum sit id animal. ac a sue, ob sordes animantis, abhorret. Deinde plantarum myrtus quidē, ob arboris amicabilitatem, Veneri sacra esse præsumitur: atque hæc maxime quæ φιλότρε uocatur, ob nomen, quod hoc pacto amor apte effertur. & ad flectendas coronas ea magis uti solent: ac cauent, ne πῆλον deæ offerant, his quodammodo cestum maxime consecrantes.

De Amore.

Nec est quod admireris, si quū huiusmodi sit, simul cum ea colatur atque conuersetur Cupido, quum bona eruditorum pars hunc Venere prognatum esse tradiderit. Qui certe puer est, quod amantes animo sint imperfecto, ac facile fraudibus conuellendo. Alatus autem, quod etiam cædes edat: aut quia nō secus ac auis frequenter mortalium aduolet animum. & Sagittarius, quoniā amore capti, perinde ac si telo icti essent, afficiuntur: neque se, postquam uulnerati fuerint, bonis adiungunt, sed procul illos intuentur. Deinde tribuitur ei fax, quoniam igni suo animos incendere uidetur. Adhæc consentaneum est, eum appellatum esse ἐρώς, id est cupidinem, ab amatorū inquisitione: siquidem ab inquirendo dicitur ἐρᾶν, ut dictum est ἰδὲ αὐτὸς ὁ πρῶτος ἐρώων: Abieius quesiturus equos. Hinc, ut puto, dicta est ἐρώων inquisitio. Ac traditū est, plures esse Cupidines, ob amorum uarietatem, quodque huiusmodi frequenti satellitio obstipetur Venus. Vocatur etiam ἡμῶς, siue quod eat aut feratur ad fruendum his quæ formosa habentur: aut per imitationem mentis ἐν ἡρώεσσιν ἀναμειμαρῆος πᾶσι ταύταις. Deinde πῶς, ob osculorum imitationem. unde & dictio παπῶς appellationem habuit: aut quod frequenter amantes sciscitantur de amatis, πόθεν ὁρᾷ χερσὶν, id est unde ueniant, & ubi fuerint. Adhæc, non desunt qui uniuersum mundū nihil aliud quam amorem esse putarint, quum pulcher sit & uenustus, ac forma florida: ætate tamen antecedens omnia, quumque multo utatur igni, & motum uelocem ueluti ab arcu ac alis faciat.

De Atlante.

Hinc aut alio pacto & Atlantem esse, et citra negociū explentem ea opere, quæ sermone de illo feruntur: & sic cœlum gestare perhibent. Longas autē habere columnas, nempe elementorum potentias: secundum quas hæc quidem suprà, hæc autē infrā tendunt. nam his prorsus stabilita est terra. Ad his ὁλοόφρων est dictus, quod τὴν ὅλαν φρονίζει, id est uniuersarum rerum curam gerat, ac omnium suarum partium salutis prospiciat. Deinde ex ipso Pleiadas ortas esse fabulantur: innuētes, illum astra omnia numero plura existētia, generasse Astreo & Athamati: quia unus quum sit ac solus, rerū uniuersitatem haudquaquā potuit

cōstituere, etsi maximē ei usu uenisse uideat: ut ipse solus quū sit, maximā tamen admirationē concitarit his, qui eius euentioni insistant. *De Pane.*

Talem quoque Pana esse perhibet, siquidē idem est omnibus. Et inferior eius pars hispida est & hirta, idque ob terrae asperitatem. at superior humana est figura, eo quod mundi imperium, quod ratione prorsus constat, æther obtineat. Porro lasciuum ac in Venerem prouectum inducūt, quod illi naturalis seminis adsit copia, atque eorum quæ per congressum ex ijs nascuntur. Adhuc, in desertis locis illum degere, per id maximē eius solitudinem significantes: unus enim ac soligenitus est mundus. At nymphas affectatur, quando quidem euaporationibus humiditate redditus gaudet, extra quas nihil esse in rerū ueritate uidetur. Deinde nebride & pardali indutus esse fertur, ob aliorum atque aliorum colorum uariationem quæ in eo conspicitur. Deinde tripudiator esse; aut fortassis quod omne genus uentis differatur, aut quod austero & agresti sit exercitio, minimeque ad ostentationem composito. ideoque in motibus ac antris uitam exigere dicitur. Et additur ei corona, pinea fronde cōtexta, quando montanum quiddam ac magnificum hæc habeat plāta. Deinde mos obtinuit, ut tumultus repentinos ac prorsus ratione carentes, appellemus Panicos: sic enim quodam modo armenta ac greges caprarum redduntur attoniti, strepitu aliquo è syluis antrisque ac præruptis locis audito. Nec temere illum pecudum ac armenti speculatorem fecerunt: hanc forte ob causam ei cornua quoque ac fistas ungulas tribuentes, aut forte id per duas illas prominentes aurículas adumbrantes. Et est fortassis hic etiam Priapus, quod omnia in lucem producat: & sunt etiam è ueteribus heroibus, qui illum & & & ob ea quæ de mundi natura speculati sunt, designarint. At uerendorū magnitudo, uim seminis in genitalibus abundantem significat. Sed quam sinu gestat omnium fructuum miscellaneā, significat copiam fructuum in sinu terræ sub tempore nascētium ac prodeuntium. Inducitur quoque custos & hortorum & uitium: quando quidem ad generantem spectat eadem tueri quæ generauit: quum hinc quoque seruator dicatur Iupiter. Porro uites, lingue diuersitatem ac puritatem innunt. At maximē horti uariationem & delectationem facilemque fieri generationem, quum huiusmodi ueste (ut plurimum) sit indutus. At dextra manu protendit falcem: aut quia hac ad purgandas uites utantur: aut quia ad custodem spectat ad sui tuitionem armatum esse: uel quia hæc potentia, ubi res in naturam produxerit, eandem execat & corrumpit. Deinde bonum numen appellatur, quia mundus singulis annis, nouis iterum fructibus est onustus: aut quæ illi præfecta est ratio, quatenus oportet, diuidit obiectum, boni diuisoris munus exequens. Adhuc artifex est, ac propriarum rerum seruator, eo quod suam domum adeo pulchre seruet, seque alijs exemplar exhibeat. Deinde Amalthæ cornu propria est illius prudentia, qua simul omnia impellit quæ suo tempore nascuntur. Verum haudquaquam una in re id quod à rerum natura producit, sed confertim & uariē, in periodo dat, aut iterum demolitur, ac ad nihilum redigit omnia, ob eam quæ ex ipso fit ad laborem exhortationem, tanquam is qui non emolliant bona prouenirent.

De Cerere & Vesta.

Reliquum est de fili, ut de Cerere & Vesta uerba faciamus: quarū altera nihil aliud quam ipsa terra uidetur esse. siquidē hinc illi ob id quod semper stet ac fixa sit *ἱστία*, id est Vestæ nomen indiderunt ueteres: aut quia super ipsam tanquam fundamentum stabilitus est uniuersus mundus. Deinde quod in morem matris educat ac nutriet omnia, *δὲ μητρὶς*, id est Cereris, tanquam terræ matri, nomen fecere: aut Iouis matri, quod ipse hominibus quæ edant, affatim suppeditarit: aut *ἐκ τῆς μητρὸς*, id est quod inuenerit quæ illi maximē exquirant. Cæterum inducitur nobis Vesta uirgo, quod perpetuus motus rerum generandarum causa nequeat esse: obque hanc causam illi à uirgine administratur. At non itidem Ceres, sed *κόρη*, id est puellam, tanquam *κόρη*, id est satietatem peperit: quum sit materia

Ateria ad satietatem usque alimenta subministrare idonea. Cæterum tribuitur Vestæ inextinguibilis ignis: fortassis quod uis ignea quæ in mundo est, hinc nutriat, ac per hanc subsistat: aut quod fecunda terra etiam animalium sit mater, quibus uis ignea uitæ est causa. Fingitur autem rotunda, & per medios humeros fixa esse, eo quod huiusmodi sit terra, & sic coagulata sedeat. Hinc per similitudinem *γῆ* & *χθών*, id est terra appellata est. forte *γῆ* & *χθών*, id est à capiendo: nempe quod omnia capiat, sic appellata. Adhuc primò & postremò nata perhibet, quod in hac re soluant quæ ab ea producuntur, & ab eadem constituuntur. Quare & Græci ab illa sacrificiorum principium sumpserunt, & in illam postremò desinebant. Serua autem ei candida circumposita sunt, quod coronetur & occultetur undecunque à candidissimo elemento. Cæterum *δὲ κείτης* Ceres, eo quod semina largiatur, conficta est. Non inconcinne inducitur spicis coronata: id enim est omnium quæ data sunt homini maximē necessariū, uictus nimirum mansuetior. Hunc fabulat per uniuersum terrarū orbem seminasse Eleusinus ille Triptolemus, à Cerere in alatorum draconum uehiculū impositus: siquidē è ueteribus primus intellectu dicitur affectus, deo nimirum quopiam illum ad sublimiorē mentē erigente, quo pacto hordeum tractari debeat, & quomodo euentilatione à paleis discernat. hinc & *κείτης* ad sationem est accommodus, inde etiam appellationem traxit ille qui hordeū conterit: nam *κείτης* hordeum dicitur. Deinde Eleusis locus est ubi primum inuentum est. & Ceres Eleusinia dicitur à prima illic inuentione, hominibus reuera ad cœlestem ac diuinam uitam facta. Adhuc perhibetur Pluto Cereris filiam rapuisse, ob frumenti penuriam qua id temporis tenebantur omnia: hinc enim est conficta deæ mœstities, & illa per totum terrarū orbem inquisitio. Deinde & tale quiddam apud Aegyptios significat perditus Osiris, & diu quæsitus, & inuentus ab Iside, qui uicissim sex mensium spacio super terrā, & sub terra moratus Adonis dicitur, quod Cereris inuentū hominibus placeat, sic appellatus, quem sus dicitur sustulisse, eo quod semper segeti sus noceat: aut per suis dentem, his perplexius ac tectius designantibus tempus quo sub terra occultetur seges. Sic à Venere ordinatum esse, ut pari tempore apud Proserpinam maneret Adonis: & qua id causa factitatum est, addam. Vocarūt Persephonem Cereris filiam, eo quod hæc operatio molestiæ plena ac laborum patiens sit, aut quod omnium abstinentia colat. nam ieiunabant in honorē Cereris, idque siue ut uenerarentur illum peculiari quodam ab ea tradito modo, seu ut abstinerent ab his quæ ab illa data sunt, aut prouidentia quadam id facitantes. nam quum aliquando rei frumentariæ penuriam immitteret dea, post sementum proprijs usibus detraxerunt quiddam, ut seminandi tempore deæ festum celebrarent. At uerno tempore, deæ uirentem herbam cum lusu ac gaudio sacrificant, uidentes illam uigorem immittere segeti, ac abundantiam spem protendere. Hinc quoque Plutus diuitiarum deus non incōcinne dicitur, & Cereris esse filius, iuxta illud: Præ tritico atque hordeo o fatue diuitiæ sunt potiores. Et affluere opibus, contrarium quodammodo est penuriæ ac fami. in quod etiam respiciens Hesiodus, inquit:

Ergo incumbere operi generoso è sanguine Perse,

Te ut fugiat malè suada fames, ac uoueat alma

Tum frugū genitrix. Deinde sues grauidas immolat, idque appositissimè, fertilitatem ac concipiendi facilitatē innuentes. Offerunt quoque illi papauera: nec id quoque temere, nam horū rotunditas, ac turbinatum illud, terræ figurā, spheræ in more, rotundā esse significat. At inequalitas illa, ualles & humeros montium declarat: uerum interna hominibus & subditis assimilantur. Porro quum innumera semina terra produxerit ob frumenti copiam, à molesto illo ac semper in contentionem uocato uictu desistebant. unde quoque leges quasdam sibi mutuò de his quæ ad terminos aliena discernentes spectabant, condiderunt: ac inter se diuisis operis, non iniuria dicebant, sibi Cererem legum atque equitatis causam extitisse. Hinc quoque illā & Legislatricem appellant. Nec horū sententiæ accedo, qui

quæ eo quod deponantur ac recondantur frumenta, illa sic appellata esse ferunt. **A**t philosophantes ei mysteria adducere tentabant, simulatque ea quæ ad uictum conferunt inuenisset. idque adeo panegyri gaudentes, tanquam memoriâ renouarent, illius quod a necessariorum contentione destitissent. nam *μυστήριον*, satiari significat. consentaneum est hinc quoque dici mysteria. unde etiam Mysia a nonnullis appellatur.

De Horis.

At ob hanc causam dicitur Iupiter Horas ex Themide sustulisse, a quibus bona omnia nobis subministrantur ac seruant. Harum autem hæ quidem *ὁνομασία*, *ὅρα* τὸ *ὀνομασθαι*. *δίκη*, *ὅρα* τὸ *δίκαιον* *χρῆμα* uocatur, a copiosa atque affluentia distributione. alia uero *δίκη*, id est iustitia, quod dirimat contendentes. sed tertia *εἰρήνη*, id est pax, quod nulla alia re quam oratione rem discernat. nam *πόλεμος*, id est bellum, eo quod multas extinguat ac debeat, sic appellatur. Aut quod *παλάμους* *ἀντιδρῶν* *ποδὶ γίνεσθαι*. *τῶν ἐναντίων*, id est manibus aduersarios properet superare.

De Baccho.

Haud sane temere uidetur pax Bacchus appellari, quum initium arborum creator atque adeo dator sit Deus, quando nec hæc res quoque neglectui fuit: nam belli tempore regiones arboribus nudantur maxime. At in pace hæc quæ ad conuiuia spectant, tum florēt, quibus necessarium est uinum. At dicitur Dionysus, quod *διαίνει*, id est irrigat nos iucunde: aut tanquam dissolutor, mutato a *ἰνός* & *λίνος*. Unde etiam illum *ἀλύσιον* *καὶ* *λυαίον* appellant, ut qui curas soluat. At sunt qui dicant, ab eo quod ad cibationem primum mons uineam produxerit, transiisse nomen illud in consuetudinem. At hæc dicitur ignis opera matris utero prodixisse, fabula nimirum calorem eius & corporum feruorem innuente: tali enim natura est uinum, uim obtinens igni parem. Sed apud poetam est: Femori Iouis insutum, ad perfectionem uenisse: quod secundo femoribus uinum maturescat ac perficiatur. nam primum quum maturum est, usui prorsum imperfectum est. Deinde pedibus calcatum fit perfectius, nam prima illa generatio fit in autumnii maturitate, quæ est uigente etiam **B**tum æstu. At secunda cum calcatione pedibus exteritur, atque id femoribus confici uidetur. Ad hæc *βρόμιος* & *βακχος* uocatur, quod calcantes eo primo utantur. Deinde etiam quum ad ebrietatem eo usi sint, discedere huius loci uinculis. Ad hæc stuporis symbolum Satyri sunt, *ὅρα* τὸ *στυγεῖν*, id est ab hiando, nomen ducen-
tes. At *στυγῆτοι*, id est tripudiatores, *ὅρα* τὸ *σκαίρειν*, id est a tripudiando. Porro *σελινοὶ*, *ὅρα* τὸ *σελαίνειν*, id est quod alios suos diceret exagitant. At *σπινθῆρ*, *ὅρα* τὸ *σπινθῆρ*, id est eo quod ruant ac impetu ferantur. Cæterum his omnibus innuitur ebriorum corpus pariter & animi solui atque effœminari. Huius quoque rei gratia fœminea fingitur esse forma, quod uigorem omnem carpat ebrietas. Et cornua habere dicitur, quod ebrii uiuantur, ac impetum quandam haud facile tolerant dum habeant. At uestis florida, autumnii inconstantiam declarat. Verum quod multa statuæ pars nuda sit, morum simplicitatem ac nuditatem innuit. Quia ratione etiam *ὄινος* uinum uere dici uidetur fortassis: & ob id uaticinandi ars aliquando est tributa Baccho. at illam ebriorum turbulentiam proprie exprimere uidetur tinnitus ille & tympanorum sonitus, quæ in eius orgia assumunt. Utuntur multi etiam tibij, quum fructuum uindemiam faciunt, alijsque huiusmodi instrumentis. Thyrsus autem ostendit, ebrijs suos ipsorum pedes minime sufficere, illisque fulcramento opus esse. Sunt etiam Thyrsi, qui cuspidem ferream folijs habeant obiectam, quod aliquando amaræ ac tristæ quid bacchicæ hilaritate subsit, multis ad contumeliâ & offensas excidentibus. unde etiam Mænales dictus est Bacchus: & Mænades, quæ circa illum uersantur mulieres. Ad hæc fingit & iuuenis & senex esse, eo quod omni ætati quadret: iuuenibus nimirum illo meracius utentibus, senibus autem suauius. qui suauiter comisti nymphis inducunt, & has quidem ragentes, has autem ioco uiolare nitentes, eo quod aquæ temperamentum uino additum, admodum utile sit. Deinde pardales Dionysio subiungunt, atque illum sequi inducunt, siue ob coloris uarietatem, ita ut etiam ipse & Bacche nebride induant: aut quod asperrimi etiam mores temperato uini usu mansue-

Amansuecant. Ad hæc illi hircum maciant, quod uitibus ac ficis infestum sit id genus animantis. quæ ob causam hunc deglubentes, in uterum insiliunt per pagos Atticos, iuniores agricolæ & gaudet fortassis id genus sacrificio Bacchus, quod ipse hircus sit. Unde etiam asini in pompis eius frequentant, & priapi ei offerunt, & sphalagogia celebratur: etenim ad coitum facit, & Venerem cit uinum, obque id quidam Venerem & Bacchum comuni colunt sacrificio. At ferula per membrorum obliquitatem apparet, quod huc atque illuc circumferatur ebrijs, simul quod pariter leues ac facile mouendi sint. Deinde in motibus ferè uersantur, ac solitudinem amant Bacchæ, quod non in oppidis, sed in agris uinum nascatur. Ad hæc Dithyrambus est appellatus Bacchus, aut quod os referet, faciatque ut imo pectore recondita supernatent ac diffuât: aut quod ipse sit qui ianuas cogat adire adolescētes, aut egredi, & excidere, & claustra transilire. Deinde quod impetum atque uim inferat, uocatus est Triambus: unde inter triambos in hoste paratos multis utuntur anapæstis, quum scommate aduersarium ferire uelint. Ac illi picam, garrulam nimirum auem, sacram fecere: & bastarream uocant, ab incessu: & eraphioten, quod contentionem remittat, quando uino prorsus reconciliandi uis adsit. Deinde uisus est bellator esse strenuus, ac primus ostendisse, bello accommodum esse iambum. Porro hedera coronatur, ob hederæ ad uitem ac uuas similitudinem. Et Orybadon dicitur: natura enim per ramos arborum procacibus brachijs geniculato cursu scandit, ac fortioribus truncis se implectit. Deinde theatricis auditionibus oblectatur Dionysius, eo quod conuiuia horum sibi usum maxime uendicent, ut cantus & citharæ: hæc enim ciborum sunt additamenta quædam & quasi corolarium. Porro in fabulis est, illum a Titanibus distractum, iterum a Rheæ compositum esse. quibus inuolucris obtexerunt fabulæ autores, Terræ filios agricolæ confudisse uuas: quæque in his uini fuerint partes, a se mutuo separasse: quas iterum in hoc influens dulcor coniungit, & unum corpus reddit. At illa apud poetam fabula, quod aliquando fugiens Lycurgi insidias deus, in mare insilierit, & deinde a Thetide sit seruatus, manifestam habet sententiam. nam uites Bacchi erant nutrices: has enim Lycurgus uindemiator existens deprædabatur ac deuastabat. Deinde uinum mari mixtum in tuto erat. Et hæc quidem de Dionysio.

De Hercule.

Hercules est ratio uniuersis rebus indita, qua natura fortis ac ualida est, quum ea insuperabilis, ac minime uincenda sit, roboris & mutæ fortitudinis participes existens: fortassis ab eo, quod ad heroas pertendat, nomen habens, quum hæc sit quæ generosos ac strenuos celebrari faciat. nam ueteres corporis pariter & animi fortitudine insignes uocabant heroas, obque id diuinis generi uidebantur participes, nec nouo rumore conturbari posse apparebant. nam ob uirtutem attributa est deo appellatio, quum Alcmenæ ac Amphitryonis sit filius. deinde coniectatu difficilia dei esse insignia, ex his quæ de heroe ad posteritatem uenerunt, fortassis leonis pellis & claua, ex prisca theologia, ad id relata sunt. siquidem quum in re bellica præstiterit, ac bonam terræ partem cum exercitu peragrarit, uerisimile esse non existimarunt solo, ligno obarmatum obambulasse: sed his inter signis deum post obitum ab his qui beneficium eius senserint, ornatum esse. nam utrunque fortitudinis & generosi animi fuerit symbolum: etenim leo animi generositate antestatur omnibus animantibus, at claua armorum est ualidissima. Ad hæc sagittarius quoque inducitur deus, eo quod nusquam non penetret telum, quodque intentum quid habeat telorum impetus. Sed haudquaquam uerisimile est, Herculem his armis fretum, hostium aciei occurrisse. nec temere tradiderunt, Heben in uxorem habere Hercule, plenioris mæte præditum. ut enim ad iuuenile quid faciendum intentiores sint manus, sic seniorum mentes multo sunt meliores. Ad hæc, reor ego illam apud Omphalæ seruitutem in illum admodum coccinne quadrare, declarantibus. per hæc ueteribus. debere etiam fortissimos uiros rationi subiugare seipsos, & quæ ab hac decreta sunt exequi, etiam speculatione, ac rationali consideratione incidat mollius quiddam oraculi,

oraculi, quod non aliud appellasse uidebimur quam *ὀμφαλόν*, id est umbilicum. Porro duodecim illa certamina deo tribui possunt, quum neutiquam ab hoc sint aliena, quemadmodum etiam Cleanthes fecit: nec putandum est ubique esse rationis inuentorem senem.

De Apolline, & Diana.

Concinnē o fili, appellatur Sol Apollo, ac Luna Diana, atque ob id ambos sagittiferos inducunt, lōgum illum radiorum iactum quodammodo adumbrantes. Vocantur autem, hic quidem Hecatos, hæc autem Hecate, quod procul lumen suum emittant: unde eos nō inepte longe iaculantes cognominarunt. Verum aliqui his nominibus Hecatos & Hecate aliam ascribunt etymologiam: quod uidelicet, qui hæc primò imposuerint, pro precibus his usi sint, precātes ne ab his procedens malum appropinquet. interdum enim hi aerem corrumpere uidentur, & pestiferi influxus autores esse: ob id illi ueteres *ἄφροι* immolarunt. Hinc poëta quum peste populus periret, introducit Achillem dicentem, querendum esse uatem, qui dicat: Cur in tantum iratus sit Phœbus Apollo. Atque huius rei gratia blandiendi formula putant dictam esse *ἄρετιν* Dianam, quod *ἄρετις*, id est sanos faciat: atque Apollinem tanquam *ἐλευθέρω*, id est liberantem nos à morbis. In quam sententiam etiam *παῖδας* nominatus est, & medicus est esse uisus. Sunt etiam qui hinc Apollinem *ἐκ τῆ ἀκλινίας*, id est à perdendo atque consumendo dictum asserant: nempe hunc esse qui mundi huius apparatus consummat, quod sine intermissione humorem undecunque auferat, atque lunæ & ætheri largiatur, ac fortassis ab eo, quod densitatem ac constipationem substantiæ extendat ac dissoluat: aut quod etiā tenebras depellat, ut simpliciter dicatur. Proprie quoque illos inducunt fratres sibi mutuò similes, ac conformi agitados motu, & eandem omnibus in rebus habentes uim, & itidem ea quæ in terris sunt nutriendes. Ad hæc etiam Apollo Mars esse fingitur: siquidem feruentior est ignis ac agendi uim habet. Porro Diana forma est, ut quæ obtusiorē ac imbecilliorē habet potentiam. Deinde Apollo ætatem habet admodum iuuenilem, qua ætate formæ excellentia etiam se ipsos uincunt homines: siquidem uisu est pulcherrimus, quum purus sit ac splendidus. Adhæc & alijs nō inepte in illum utuntur, auricomum & indetonsum appellantes: quandoquidē aureo est aspectu, et sua puritate relinquit à se omnia. Deinde & Delium uocant, & Phæcū, eo quod res per ipsum in manifestum agantur, & mundus illuminetur. ita ut etiam Anaphæo Apollini templum erexerint, nempe qui omnia illustret. & huic consentaneum est, quod Delum & Anaphen illi sacras fecerunt, atque ob id uaticinandi artem ac dictam rerum declarationem illi tribuerunt: ac quod Delphis inuentum est oraculum, cognominarunt Pythium, eo quod huc confluentes mortales *πυθόμενοι*, id est sciscirentur ea, quæ ad se spectent. Est etiam hic locus dictus terræ umbilicus, non quod dimidium sit eius, sed à reddito in eo uaticinio, quod Omphæ græce dicitur. Porro à *λόφω*, id est incuruis & obliquis existētibz oraculis, *λόφιος* est nominatus: aut propter obliquitatem itineris, quod per zodiacum circulum faciat. Ceterum Musicus & citharædus inducitur, quod cōciance & decore omnem mundi partem pulset, moueatque, & se socium omnibus partibus adiungat, nulla eius dissonantia in rerum natura cōspecta, sed temporum ad se mutuò symmetriam in summo (nō secus ac si ad numerum) seruet & animalium uoces, ipse nimirum aliorum corporum sonus existens: ac per se siccitatem, quo facilius ad auditum uox ueniat, præstet. Et hinc Musarum dux & custos uocatus est, & Musis colludere putatur. nā ut ait Hesiodus: E' Musis & lōge iaculante Apolline, Viri poëtæ sunt terrestres reges. Et hæc ob causam est illi cygnus sacer, qui canendi suauitate & corporis nitore reliquis auibus antestet. At à coruo abhorret, quod colore sit inauspicato. & è lauro illi corona necitur, quod tractabilis ac semper florens sit planta. ac facile quoque adurit, & ad purgationem peculiarem quandam uim habet: itaque non inscite purissimo ac

Ac maximam urendi uim habenti Deo attributa est. aut fortassis nomen eius quodammodo *ἐκ τῆ διαφάνειας* deductum, effecit ut accommoda ad uaticiniū uideretur. Ceterum tripos ob plenitudinē ternarij numeri ei datus est, deinde etiam à tribus æquidistantibus circulis, quorū unum quidem secat sol, anniuersarium motum conficiens, ac duos pertingit. Adhæc, quum grassante peste, ut in omnibus uidetur, armenta pascant, & continuò eadem ab initio corrumpat peste, ei gregis custodiam tribuerunt, Lycium & Lupicidam appellantes. Nec temere Agyeus uocatus est, utpote in uis collocatus. nam exortas has irradiat ac lumine implet: ita ut illi contrarium dictum sit, Occidit sol, & obscurabantur omnes uræ. Etiam Leschenoriū appellant illum, quod diem tractandis nugis ac mutæ conuersationi exhibeat, ac noctem depellat. Deinde Pæana, aut per antiphrasin, deprecando ne morbos immittat, neque corrumpat spiratū à se aera: siue quod reuera corporis sanitatis author sit, ob sanam aeris temperiem.

De Aesculapio.

Vterum ordine rem exequamur, Aesculapiū ex Apolline natum esse dicebant, qui mortalibus medendi artē ostendisse uisus est. nec id certè mysterio uacare æquū fuerit. Dictus autem est Aesculapius, quod ad mortem urgentem inclinationē reijciat atque repellat, obque id illi draconē appingunt, quod quidam huic neutiquam diuersum patiantur qui medendi arte utuntur: idque hac de causa, quia è morbis reuiuenscant, ac senectutem exuant: simul etiam quum attentionis signum sit draco, qua plurimū opus est in re medica. Ceterū baculus huiusmodi rei symbolum esse apparet, quod nisi tali cura erigamur ac confirmemur, continuò ad imbecilliorē uoletudinē æquo citius prolapsi simus. Dicitur quoque Chiron enutrisse Aesculapium, & in medicæ artis speculationibus Aesculapij Hepeonem, nomine haud quaquam ociose in fabulam assumpto: nempe quod innuat turbationum sedationem per suauem medellam induci.

Seorsum de Diana.

Diana Lucifera est nominata, quod suum splendore iaculetur, ac circumfusus aërē quodammodo illuminet, idque in plenilunio. Deinde Dictyna illā uocant, quod huc suos deijciat radios: nam *δίκη* iacere significat. aut quod in omnē terræ angulum suam uim exerat. Ceterū uenatoriam ipsam & ferecidam & ceruos figentē & monticulam inducunt: idque aut quod in feras uertere cupiant ab hac procedens malum aut quod noctu maximè appareat: siquidem noctu altum ubique silentium, quemadmodum in syluis ac desertis locis est, ita ut in huiusmodi locis uideri poterit oberrare. extra hoc, quod commenti sint illam arcu insignem semper uenari. Cui concinit & illud, quod huic canes sacros esse putarint, qui ad uenatū accommodi sunt, ac ad custodiam & ad latratum nati. Atqui uenatrix uisa est, quod non desistat nunc persequendo, nunc iterum surgendo solem, deinde in zodiacū transgrediatur, ac signa celerius transeat, quā etiam uelocitate uenatrici non dissimilis sit. ac quum maximè terræ uitium sit sidus, in montium uerticibus eam uersari perhibebant. Triformis autem (nam eadem est quæ Hetate dicitur) inducitur, quod tribus formis ad plenitudinem redigatur luna: nempe quum curuata est in cornua, & quū in orbem sinuata. Et tertio alium quandam habitum eam fingunt assumere, iam penè exacto mense: nunquam enim implctur circulus. Hinc etiam est appellata Trivia, ac triuorū custos est habita, quod triplici modo mutetur, per animalia incedens. Porro sole interdiu solum apparente, hanc autē noctu & tenebris lucentem & incedentem nocturnā, & noctiuagam, & terrestrem uocarunt: ac sub terrestribz dijs sacra facientes, eam quoque cum illis honorare inceperunt, & adfectū est, in morē inferorum hanc contaminare, & etiam contaminari. quā eam ueneficijs opitulari credunt. ac his quoque additum, est illam luctu & cæde gaudere: unde nonnulli moti sunt, ut sacrificijs absurdis, nempe cede humana, illā placarent. Deinde illi

de illi trigla, id est mulum piscem, sacrum fecerunt, idque ob nomen. Nec ullam aliam ob causam dicta est in uis uersari, quam qua Apollo & Iupiter. Videtur quoque multis eadem esse haec & Lucina dicta, quasi ελουμένη, id est currens indefessa per terram: quam precantur sibi uenire mitem ac zonifoliam parturientes, nempe cui in promptu est, contractum ac arctum sinum dissoluere, atque allevare parientis dolores. Adhuc plures Lucinae traduntur fuisse, qua ratione etiam plures Amores: diuersi enim mulierum partus sunt, non secus atque amanti cupiditates. Deinde fulgens Luna fecundat, quae concepta sunt: atque huic in manu est, prestare ut uel crescant, uel pereant, uel manifeste laborent. Desinas itaque mirari, si ueteres alia sententia Dianam incorruptam, nec quicquam puritate soli inferiore putarint: at alia, parturientibus propitiam, quum in huius sit facultate, nascentia facili partu in lucem promere. Deinde iterum alia ratione horrendi ac mali quid habere, quemadmodum de Hecate diximus.

De Inferno.

At postremo animas accipientem aera, αἰθήρ uocarunt, ob tenebras (ut ipsi quidem censebant) quum prorsus nobis disparuerint, qui eò sub terram concesserunt. Porro mutatore uocant. quin et Clymenos dicit, quod ipse κλύειν, id est auditus author sit: siquidem nihil aliud est uox, quam percussus aer. Deinde per fastigium, eum beneuolum ac bonum consultorem uocarunt, ut qui rebus humanis bene consulat: quum huius opera laborum ac curarum requies nobis superinducatur.

Comus.

Dæmon est Comus, a quo mortalibus κομῶνται. adstat in thalami foribus aureis, ut puto. Tarda autem ac difficilis ipsarum comprehensio, ac cognitio, quod in tenebris sint. nox enim non a corpore, sed a tempore picta est. Vestibula autem sponso admodum felicis in lecto iacere indicant. & Comus iuuenis, ad iuuenes accedit, mollis, nec adhuc ephebus, praeter uino rubicundus: & quod ebrius sit, rectus dormiens. Dormit autem, faciem quidem in pectus deiiciens, et gutturis nihil ostendens, sinistram uenabulo sustinens. Sed manus sustineri arbitrata, soluitur. & profecto is exprimitur affectus, qui in dormiendi exordio accidit, cum nobis somno blandiente, cogitatio in eorum transit obliuionem quae continet. unde & quae in dextra est facula, manum praeter somno languentem effugisse uidetur. Sed Comus metuens cruri adherentem ignem, sinistram quidem tibiam in partem dextram, faculam uero ad sinistram transfert, ut ignis uaporem declinet, ab exposito genu manum arcens. Facies autem debentur quidem a pictoribus his, qui in uigore sunt aetatis constituti: & ab his caecutiunt picturae. Como uero paululum facie opus est nuenti, & a capite umbram trahenti. Verum ceterae corporis partes exacte effictae sunt, eas illustrante atque in lucem educante facula. Rosarum autem corona laudatur quidem, sed nequaquam a specie. Flauis enim ac caeruleis si contigerit coloribus florum imagines referre, haud magnus est labor. Ceterum ob coronae laxitatem ac molliorem laudetur oportet. Commendo et rosarum rosidum, ipsasque cum odore pictas assero. Quid reliquum est Comi? Quidnam aliud, praeterquam lasciuientes. nonne crotala, strepitusque intonans, ac uox enormis te petit? Lampades quoque sublucent, unde & lasciuientibus quae ante pedes habent, uidere, & a nobis uideri licet. Multus autem populus simul accersit, & mulierculae cum uiris incedunt, & calciamentum extat, & praeter peculiarem cingunt consuetudinem. nam Comus et mulieri uirum agere, & uiro stolam induere muliebre, muliebriterque incedere permittit. & coronae non amplius floridae, sed ipsarum quod capitibus concinnatae sint, ablata est hilaritas, cum per luxum ac lasciuia currant. Florum enim libertas manum auersatur, utpote quae eos ante tempus flaccidos reddat. Plausum etiam quendam imitatur pictura, cuius maxime indiget Comus. Nam dextra, contractis digitis, subiecta sinistra ad clauum plectitur, ut manus cymbalorum more percussae consonae fiant.

Fabula.

Fabula.

Ad Aesopum fabulae proficiscuntur (quod ipsarum sit studiosus) eum diligentes. Nam & Homero quidem curae fuit fabula, & Hesiodo, nec non & in Lycamben Archilochus. uerum humana omnia ab Aesopo sub fabularum inuolucro conficta sunt, & rationis causa feras orationis particeps fecit. Etenim auaritiam demolitur, contumeliamque ac fraudem abigit. Et haec leonem ac uulpem & per Iouem equum agere inducit. Et ne testudo quidem muta, sub quibus humanarum rerum peritiam pueri percipiunt. Aesopi itaque causa probatae fabulae, ad sapientis fores accedunt, uittis ipsum oleaginoque ramo coronaturae. Ipse autem aliquam (puto) contexuit fabulam. Oris enim risus, oculique in terram dimissi, id praeferebant. Nouit fabularum cogitationes, relaxato indigere animo. Philosophatur autem pictura, & circa fabularum corpora. feras enim commiscens, Aesopo choream constituit, ab illius scena confingens. Choreae autem princeps, picta est uulpes. Nam haud secus Aesopus in plurimis argumentis ministra utitur uulpe, ac Dauid comedia.

FINIS.

ALBRICI PHILOSOPHI DE DEORVM IMAGINIBVS Libellus.

De Saturno.

Aturnus primus deorum supponebatur: & pingebatur, ut homo senex, canus, proluxa barba, curuus, tristis, & pallidus, recto capite, colore glauco: qui una manu, sed dextra, falcem tenebat, & in eadem serpentis portabat imaginem, qui caudam propriam dentibus comordebatur. Altera uero, scilicet sinistra, filium paruulum ad os applicabat, & eum deuorare uidebatur. Qui iuxta se habebat filios, Iouem scilicet, Neptunum, Plutonem, & Iunonem. quorum uirilia Iupiter amputabat. Ante quem erat mare depictum, in quod Iupiter dicta uirilia abiecit: proiciebat, de quibus Venus puella pulcherrima nascebatur. Iuxta autem ipsum Saturnum erat imago Opis uxoris suae, in cuiusdam similitudinem matronae depicta: quae aperta manu dextra, opem omnibus uelle dare praetendebat: panem uero manu sinistra pauperibus porrigebat.

De Ioue.

Iupiter Saturni filius, cui coelum & coeli regnum in sortem celsit, pingebatur in throno eburneo, in sua maiestatis sede sedens: sceptrum regium in manu tenens, scilicet sinistra: ex altera uero, scilicet dextra, fulmina ad inferos mittens. & Gigantes repressos fulmine, tenens sub pedibus, & conculcans. Iuxta eum uero quaedam aquila, quae uolans inter pedes suos quendam pulcherrimum iuuenem, scilicet Ganymedem raptum portabat, habentem in manu craterem, ut Ioui poculum propinaret.

De Marte.

Mars tertius deorum dictus est: qui & tertius in ordine planetarum, atque stella eius. taliterque in sua imagine pingebatur. Erat enim eius figura tanquam unius hominis furibundi, in curru sedens, armatus lorica, & ceteris armis offensiuis & defensiuis. qui & galeam habebat in capite, & flagellum in manu portans, accinctusque mucrone. Currus uero eius ab equis rabidis trahi uidebatur. Ante illum uero lupo ouem portans pingebatur, quia illud scilicet animal ab antiquis gentilibus ipsi Marti specialiter consecratum erat. Iste enim maior est, id est mares uorans, eo quod bellorum deus a gentibus dictus est: & quia Romani fratres geminos, primos urbis fundatores, scilicet Romulum & Remum, Martis filios esse finxerunt, quorum Romulus Remum interfecit: ideo

p 2 sub eius

sub eius curru idem Romulus depictus est, qui fratrem Remum occidebat. **A**

De Apolline, siue Sole.

Apollo quartus deorum est: quia Sol, qui dicitur Apollo, inter planteas quatum orbem tenet in coelo. Iste pingebatur in specie impuberis iuuenis, nunc facie puerili, nunc iuuenili, semper imberbis, nunc autem in cana diuersitate apparentis: licet raro tali facie esset formatus. Iste super caput portabat tripodem aureum. In dextra uero manu habebat sagittas, arcum & pharetram. In sinistra autem citharam tenebat. Sub pedibus eius depictum erat monstrum terrificum, cuius corpus erat serpentinum. tria quoque habebat capita, scilicet caninum, lupinum, & leoninum. quanquam inter se forent diuersa, in unum tamen corpus coibant, unam solam caudam serpentinam habentia. Coronam uero capite gestabat Apollo, duodecim lapidum preciosorum. Iuxta autem illum erat uiridis laurus picta, & coruus niger desuper uolitans pingebatur, auis scilicet ipsi deo consecrata. Sub lauro uero, nouem Musae choream faciunt: & circa Apollinem cantus melodia promunt. A longe uero Python serpens maximus pictus erat, quem sagitta una Apollinis per medium transiebat. & erat Apollo inter duo iuga montis Parnasi sedens, de quo & fons Castalius scaturiebat.

De Venere.

Venus quintum tenet inter planetas locum: propter quod quinto loco figurabatur. Pingebatur Venus pulcherrima puella, nuda, et in mari natans: & in manu sua dextra concham marinam tenens atque gestans: rosisque candidis & rubris sertum gerebat in capite ornatum, & columbis circa se uolando, comitabatur. Vulcano deo ignis, rustico turpissimo, in coniugium erat consignata, qui stabat ad eius dextram. Et coram ipsa tres astabant iuuenulae nuda, quae tres Gratiae dicebantur, ex quibus duarum facies uersus nos aduersae erant, tertia uero dorsum in contrarium uertebat. Hinc et Cupido filius suus alatus & caecus assisistebat, qui sagitta & arcu, quos tenebat, Apollinem sagittabat: propter quod deos contra se turbatos timens, ad Martis gremium fugiebat. Cui & illa adulterij crimine familiaris reperta est.

De Mercurio.

Mercurius sextus in ordine planetarum, sicut et alias ab antiquis gentilibus sextus deus esse dicebatur, cuius imaginem in hunc modum pingere uoluerunt. Erat enim ipsius signum homo unus, qui in capite & in talis alas habebat: in manu autem sua laeva, uirgam tenebat, quae uirtutem habebat soporiferam, & quae erat serpentibus circumsepta. & gladium curuum, quem Harpen homo uocabat: fistulamque de calamo factam Syringe ad os suum ponebat, dextra sonans, galerum quoque seu umbellam capite deportabat. Coram ipso autem erat gallus, sibi peculiariter consecratus. Ab altera uero parte erat Argus, cuius caput & facies plena erat oculis, qui coram eo iacebat decollatus. Iste ergo dictus est deus mercatorum, & deus furtorum: & ideo ab alio eius latere depicti erant mercatores cum aliquibus mercibus: et latro, qui ipsi mercatori peram abscindebat. Eloquentia autem in fistula designatur, qui de uiro in foeminam, & de foemina in masculum se mutabat, cum uolebat: & ideo pingebatur cum utroque sexu. De albis uero nigra, et de nigris alba faciebat, quod ostenditur per eius pileum semialbum & seminigrum. Aliqui uero eum capite canino pingebant: ideoque & lanceam pro uirili, & collum pro muliebri sexu tribuerunt.

De Diana.

Diana, quae & Luna, Proserpina, Hecate nuncupatur, ultima inter planetas est, propter quod ultima ponitur in numero fictorum deorum. Ipsa ergo pingebatur in specie unius dominae, coma dissoluta, quae arcum tenebat & sagittam. ceruos quoque cornutos in uenatione insequi uidebatur: circa quam, siue ad eius latera, crant chori Dryadum, Hamadryadum, Naiadum, & Nereidum: & chori nympharum, sylvarum, montium, fontium & marium, cum choris & Satyrorum cornutorum, qui dii dicebantur agrorum. Et nauicula post

A post ceruos cum homine nauigante & uelificante in mari erat figurata.

De Minerua.

Minerva dea sapientiae ex cerebro Iouis nata: quae alio nomine Pallas dicta est. Hec enim pingebatur a poetis in similitudinem unius dominae armatae lorica, & gladio accinctae. cuius caput uiri decinctum circum erat, ipsamque cassis cum crista desuper detegebat. ipsa autem lanceam tenebat in dextra: in sinistra uero scutum crystallinum habebat, quod caput Gorgonis a ceruice serpentibus monstruose continebat. Hae igitur oculos habebat splendidos triplici colore. pallium inducat distinctum aureo, purpureo & coelesti. iuxta se habebat oliuam uiridempictam: desuper auem, quae dicitur noctua, uolitantem.

De Pane.

Pan ab antiquis diebus fuit deus naturae, et in similitudinem naturae universalis fuit ab eis taliter figuratus. Pingebatur homo cornutus cum facie rubicunda: in cuius pectore stellarum plurium erat forma. Pellis eius in parte pingebatur stellata. Femora autem habebat denudata cum herbis & arboribus prodeuntibus ex ea: & in ore eius fistulam septem calamorum tenebat, quam digitis pulsare uidebat. Pedes quoque & crura caprina habebat. Cum Amore uero pingebatur luctam habuisse, qui ab ipso Pane uictus erat: ideoque idem Amor iuxta eum, quasi ad terram prostratus, iacebat.

De Plutone.

Pluto Saturni filius, dictus est ab antiquis deus inferorum et regnorum, terrarum, et animarum iuste decedentium. Credebant enim antiqui, omnes animas ad inferos descendere, ibique cum Plutone in caligine perpetua remanere. Quapropter ipsi Plutoni, id est interno, uel ipsi uirtuti diuiniae inferna gubernanti talem imaginem depinxerunt. quem & tenebrarum principem esse uoluerunt. Erat enim imago eius, homo terribilis in solio sulphureo sedens, sceptrum regni in manu tenens dextra: sinistra, animam constringens. cui tricipitem Cerberum sub pedibus collocabant, & iuxta se tres Harpyias habebat. De throno autem eius sulphureo quatuor flumina manabant, quae scilicet Lethum, Cocytum, Phlegethontem, & Acherontem appellabant, & Stygem paludem iuxta flumina assignabant. Iuxta Plutonium inferorum regina Proserpina sedebat cum facie fusca & terribili, quae Plutoni coniugi a sinistris assidebat. Erant autem Furiae tres horribiles, uenenatis serpentibus crinitae, quae homines furere faciebant, quae Alecto, Tisiphone, et Megera dicebantur. Parcae seu fata sic dictae per antiphrasim, eo quod nemini parca nter, tres erant, Domicilae sorores: quarum una tenebat colum, et nebat, altera fluuoluebat, tertia illud rumpebat: et istae, Cloro, Lachesis, et Atropos uocabantur. Harpyiae uero, aues erant rapacissimae, cum facie uirginea: quae, Aello, Ocypete, et Celano uocabantur.

De Iunone.

Iuno posita est in similitudinem aeris. Antiqui enim ipsam Iouis, id est ignis Iuxorem & sororem dixerunt. Iridem & Nymphas eidem attribuerunt. cuius imago taliter pingebatur. Erat enim foemina in throno sedens, sceptrum regium tenens in dextra eius, caput nubes tenebant opertum supra diadema quod capite gestabat. cui & Iris sociata erat, quae ipsam per circuitum cingebat: nunciamque Iunonis Iridem populis appellabant. Ideo iuxta ipsam Iridem ancillam paratam ad obsequium dominae figurabant. Pauones autem ante pedes eius lambebant: quia a dextris & a sinistris dominae stabant, auesque Iunonis specialiter uocabantur. Mulier erat filium pariens: quia ipsa Iuno partibus praesse dicebatur. quae & Mercurium dicitur lactasse.

De Cybele.

Cybele mater deorum, fuit dicta terra: quam & deos genuisse dixerunt ueteres, & gigantes. cui antiqui philosophi talem imaginem depinxerunt. Erat enim uirgo foemina in curru sedens: lapidibus preciosis, & metallorum

diuerforum uarietate uestita. Itaque mater deorum extitit, & gigantum. Irata enim Terra contra deos, Titanas dicitur parturisse. Erantque gigantes pedibus serpentinis: de quibus fuit unus Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iste contra deos nihil fecit, sicut alij fratres, ideo alijs detrulsis, hic solus in sua deitate permansit. Currus autem Cybeles a leonibus trahitur, coronamque turritam in capite gestare dicitur. Pingitur iuxta eam in curru Atys puer nudus, quem illa amasse dicitur, & nimio zelo castrasse: & sic illi uirilia pingitur amputare.

De Aeolo.

A Eolus autem in deorum numero computatus, & qui uentorum deus dictus est. cuius talis erat imago depicta. Stabat enim in antro, linea ueste indutus & praecinctus, tenens sub pedibus flabra, instrumenta fabrilia. In manu autem utraque tenebat cornua: quae ori admouens, ea sufflare, & ab unoquoque cornuum sex uentos emittere uidebatur. Et quia luno ei regnum dedisse fingebat, a dextris ei luno stans septa nube, eius capiti coronam imponebat. A sinistra uero eius Nympha seminuda in aqua, quam ei coniugem eadem luno dicitur dedisse.

De Iano.

Ianus uero in deorum numero acceptus est: cui omnis rei initium & finem tribuebant. Hic autem taliter figurabatur. Erat rex homo, sedens in throno fulgenti radijs circumquaque, qui duas facies habebat: quarum una ante se, altera post se respiciebat. Iuxta illum quoque erat templum, & in manu eius dextra habebat clauem, qua templum ipsum aperire se monstrabat. In sinistra uero habebat baculum, quo saxum percutere, & ex illo aquam producere uidebatur.

De Vulcano.

Vulcanus deus ignium, pingebatur similitudine fabri, deformis, & claudus, malleum in manu tenentis, & deorum impulsu de caelo in terram decidens. Iuxta eum plures dii eum iridentes pinguntur, qui eum de caelo expellere figurantur. Ipse quoque sic expulsus, fulmina in terris Iouis parare dicebatur, quae ad caelum Iouis ipsius aquila deferbat. Ideoque iuxta ipsum Vulcanum, depicta erat officina, & aquila parata ad fulmina deferenda.

De Neptuno.

Neptunus deus aquarum, & praecipue maris, depingebatur ad modum cuiusdam numinis mare gubernantis. Erat enim eius imago, homo nudus in mare natans, ab umbilico supra aquas imminens, & tridentem pro sceptro regio manu tenens: quo saxum quoddam percutiens, aquor quoddam acerrimum producebat. De mari uero plurima flumina manare uidebantur. Greges item illi Tritonum circa se e mari natantes prodibant, & regem aquoris honorabant. Sunt autem Tritones pisces, qui tubas ore portant, quibus intonare se ostendunt: ideo aliqui gentiliū ipsos marina quaedam monstra dicebant.

De Vesta.

Vesta dea ignis, scilicet diuini, in collegio deorum annumerabatur. Hanc Iouis fuisse nutricem, & eum suo gremio sustentasse, antiqui dicebant: quam etiam taliter figurat pictura. Erat enim templum latum et spaciosum, cum ara in medio. circa quam ex utroque latere erat ignis accensus, qui perpetuo seruabatur, quem extinguere nullatenus fas erat. & ideo ad huiusmodi mysterium erant multae Vestales uirgines deputatae, quae & ipsae ibidem depictae ab utraque parte ignem fouere uidebantur. Supra pinnaulum autem templi depicta erat ipsa Vesta, in formam uirginis, infantem ipsum Iouem suo sinu fouens.

De Orpheo.

Orpheus uir fuit magnus ingenio, & eloquio perfulgens, eruditissimus philosophiae, & artium disciplinae: qui homines irrationabiliter uiuentes, ex feris & immanibus fecit mites & mansuetos, & moribus composuit. Unde & bestias quasque, uolucres, fluuios, saxa & arbores, citharae sono dicitur mouisse, qui

Auisse, qui & Eurydicem nympham eodem mulcens sono, in coniugem habuit: quam a serpente percussam & occisam, descendens ad inferos, citharae sono dulcissimo Plutone placato, dicitur redemisse: ea lege, ne eam auersus respiceret, donec ultimum limen inferni excederet. Quam legem ut praeteriret, uxorem retentam amisit. Iste igitur in numerum deorum consecratus, taliter pingebatur. Erat homo in habitu philosophico, citharam manu pulsans. Ante eum erant diuersa animalia ferocia, quae pedes eius lingebant, scilicet lupi, leones, urli, serpentes, aues diuersae circa eum uolitantes, montes & arbores deflectentes uertices suos: qui & uxorem se sequentem conuersus aspicere uidebatur, sed eam inferi retinebant.

De Baccho.

Bacchus filius Iouis inter deos connumeratus est, quem uinum, & uini deum esse dixerunt. Attendentesque uini uirtutem & proprietatem, illum ut deum in natura coluerunt, & eidem huiusmodi imaginem esse depinxerunt. Erat enim imago sua facie muliebri, pectore nudo, capite cornuto, uitisque coronato, qui super tigride equitabat. Iuxta ipsum autem erant imagines trium animalium, scilicet simiae, porci, & leonis, quae pedem unius uitis circumire uidebantur. Ob cuius umbram Bacchus equitabat, uitisque racemis erat plena. Ipse uero una manu tenebat poculum, scilicet sinistra: altera uero, scilicet dextra, in eo uuae racemum extricabat.

De Aesculapio.

Aesculapius dictus est filius Apollinis, qui deus medicinae & medicorum putabatur. Eius imago, erat homo quidam, cum barba ualde proluxa, indutus habitu medici, sedens in cuius sinu erant pyxides unguentorum, & alia instrumenta ad medicum pertinentia. cuius manus dextra barbam tenebat, sinistra uero baculum cum serpente gestabat intorto.

De Perseo.

Perseus etiam filius Iouis inter deos annumeratus est: qui rex Asiae diues & praepotens, qui & nauibus multas regiones transiuit, & Aphricam delaulit. qui & tres sorores illud regnum tenentes sua sapientia occidit, quae Gorgones dictae sunt: quae unum solum oculum habentes, homines se aspicientes uertebant in saxa. Hic enim tali imagine figurabatur. Erat homo iuuenis alatus & uolans, quasi nauis discurrens, & alarum utens uolatu. cui assistebat Minerva, sapientiae dea. Hic uero armatus, crystallinum scutum ante oculos deferens, telo falcato tres foeminas uirgines, scilicet ipsas Gorgones, decollabat, Sthenyonem, Euryalem & Medusam: et haec post habebant homines semiconuersos in lapides. Hic caput Medusae ablatum in hasta deferre uidebatur. de sanguine uero Gorgonum equus alatus, nomine Pegasus, nasci uidebatur: qui ungula terram fodiens, fontem erumpere faciebat, qui Castalius dictus, Musis ad potum productus est.

De Hercule.

Hercules Iouis filius dictus est, quem in deorum collegio antiqui acceperunt, propter eius quasi innumeras probitates, quae inferius per lingulas depictae sunt. Hercules enim herocleos, quod est uirorum gloria fortium. Prima igitur eius uictoria notabilis fuit, quando in nuptijs Centauros ibidem existentes & inebriatos, qui dominas inuitatas uolebant uiolenter opprimere, claua pro maiori parte mactauit, unde reliqui timore perculsi fugerunt. Centauri enim, qui dicuntur esse semihomines et semiequi, denotant homines carnali concupiscentia lacti, ut bestiae, qui uirtute animi superant. Secunda uictoria Herculis notabilis fuit, quia ipse pugnassee cum leone, ipsumque claua mactasse, et interempto pellem abstulisse dicitur. quo deinde spolio incessit semper indutus, in signum uictoriae perceptae. In quo etiam ostentat animi fortitudo, contra quam nulla

uis corporea praeuallet, quæ semper spoliū leonis, id est uim uirtutis desert. A

Tertia Herculis fortitudo est, de qua sic scribitur: Admetus Pheræorum rex Alcestim habuit coniugem: & dum infirmaretur ad mortem, Apollinis miserationē inuocauit. cui sic respondit, nil in hoc ei posse præstare, nisi aliquis de propinquis eius se pro illo morti uoluntariē offerret. quod uxor eius libentī animo fecit, & se ipsam interemit. Quod Hercules prospiciens, & mulieris tantæ fidei compassus, ad inferos descendit, & Cerebrum tricipitem sibi ad ostiū inferni resistentem, triplici uinctum catena, uidelicet singula singulis faucibus intorta, ab ostio abstraxit, et Alcestim ex inferno reduxit. In quo denotatur, quia ratio & uirtus animi omnes cupiditates & uitia terrena deuincit, & maxime uitiū gulæ, quod habet tria capita: eo quod gulositas tria exigit, scilicet abundantia quantitate, assidua tempore, grata faucibus uoluptate: quæ omnia uirtus superat. et siquid ex infirmitate animi deuictū fuerit, etiā ab inferis abstrahit. Quarta fortitudo Herculis scribitur, qua dicit Hesperides spoliassē, quæ fuerant Atlantis regis Africæ filia. Hæ hortum habebant, in quo erant mala aurea Veneri cōsecrata, ad quorum custodiā draco nunquam dormiens positus erat. Quæ poma Hercules abstulit, occiso dracone. Nam uirtus animi non potest fructum capere uirtutum, nisi malicia prius interimatur, quæ iugiter uigilat in custodiā uiciorum. Quinta Herculis fortitudo est, qua hydram serpentem occidisse legitur. Fuit autem hydra, iuxta fabulam, in Lerna palude: cui uno caeso capite, duo excrecebant. quam dum Hercules gladio uincere non posse se cernebat, occasione iam dicta, caput excrecentium, igne circa eam appposito illam exussit. In quo intelligitur, quod lacus fuit Aemoniæ, cuius aquæ uicinas ciuitates uastabant: Hercules uero multa uicina loca in circuitu exussit, & sic aquæ clausit meatus. Nam & hydra ab hydor, quod est aqua, ducta est. Sexta uictoria eius est, quam obtinuit de Acheloo: de quo fabulose dicitur, quod hic Achelous filius fuit Thetidis deæ aquarum: cui mater concesserat, ut cum aduersario pugnans, quamcunque formam uellet sumeret. qui contra Herculem secum pugnaturum formā tauri syluestris induit: cum quo diu Hercules pugnando, ei tandem cornu dextrum euulsit, quod et Copie deæ diuitiarum dedicauit. Sed cum Achelous ad fluuium bibiturus accessisset, uidens in aquis sibi ablatum cornu, seipsum in flumine præ dolore suffocauit. In quo intelligitur, quod Hercules fluminis, qui dicitur Acheolus, & cuius eruptiones non modicè agros obruebant, dum alterum eius alueum exicasset, sua industria fertilem reddidit regionem, & sic fructuum copiam præstauit. Septima Herculis fortitudo est, de qua sic scribitur. Erat in Italia quidam latro, nomine Cacus, qui dum Hercules ad Italiam deuenisset, & ab Euandro rege officiose receptus esset, bobus aduectis ex Hispania, Geryone perempto, dum Hercules boues in pascuis custodiret, & somno oppressus dormiret, Cacus eo dormiente securus exiens de spelunca, in qua latebat, plures ex bobus rapuit: quos per caudam auersos capite traxit, ne ex rectis eorū uestigijs humo pressis, quod ducti essent, deprehendi posset: quin potius illos abiisse uideretur. Verum excitatus Hercules, et furto comperto, uestigia uersa decernens, caque insecutus ad antrū peruenit, & Cacus suis cum bobus latitantem reperit: quem fumum & nebulam eructantem claua peremit, bouesque redemit. Moraliter autem, Cacus malus interpretatur: qui latet in spelunca, quia nunquam malitia liberæ frontis est. Hercules autē, id est uirtus, malos interficit, & sua uendicat. sed Cacus fumum & nebulam emittit, quæ uisui nocent: quia malitia semper occultas deceptiones molitur. Octaua Herculis uictoria scribitur, qua alium malū nomine Diomedem occidit: qui hospites aduenas benignē recipiebat, et illis hilariter ministrabat, uinoque condito inebriabat: dumque graui somno essent oppressi, illos occidebat, & equabus suis in pastū præbebat. Quo comperto, illuc Hercules accessit, & illum claua peremit, ipsumque in pastū eisdem suis equabus apposuit. In quo

notatur,

notatur, qualiter uirtus omnium maculam superat, & eadem poena punit uitiū in quod delinquit. Nona Herculis huiusmodi scribitur uictoria: Anteus erat gigas, filius Terræ: cui mater concesserat, ut quotiens terræ prostratus occumberet, uiribus duplicatis exurgeret. Cum hoc Hercules pugnans in lucta, eumque bis prosternens, comperuit illum exurgere fortiorē, unde illum brachijs apprehendens, eleuatum a terra cōstrinxit ad pectus: & tam diu tenuit suspensum, donec deficiens expiraret. Ponitur autem Anteus sub forma libidinis. nam αὐτίος Græcè, Latine contrarium sonat. Et nascitur libido de terra, quia de carne concepta. & tactu terræ fortior reditur: quia libido tactu ualidior excitat. Sed a gloriosa superatur uirtute. quia denegato tactu, ad altiora uirtutū mens eleuata, libidinis concupiscentiam extinguit. Decima uictoria eidem Herculi ascribitur de apro. Erat enim aper terribilis in regione Calydoniæ, qui non solum segetes deuastabat, sed occurrentes homines dentibus lacerabat. Contra hunc procedens Hercules, & diu cum eo pugnans, illum tandem claua maculauit: & quem plaustrum iugatis bobus trahere nequiuisset præ magnitudine, subiectis humeris, ipsum in ciuitatem omnibus mirantibus detulit. In quo similiter notatur animi uirtus, quæ omnia superat & uincit. Undecima uictoria est, qua de Geryone rege Hispaniæ triumphauit. De quo scribitur, quod ipse Geryon habebat canem bicipitem, quo omnes superabat. Hunc Hercules (ut fingitur) olla ærea pugnans deuicit. cui adhibito cane, cum etiam diu pugnasset, canē occidit, & regnū Geryonis obtinuit. In quo notatur allegoricè, quod dictus Geryon duorum caputem canem habuit, quia terrestri & nauali prælio plurimum potuit. Ad eum Hercules olla ærea uectus accessit, quia nauem habuit fortem in qua nauigauit, armis æreis munitam. cuius canem occidit, quia potentiam eius comminuit terra & mari, eiusque obtinuit regnum. Duodecima & ultima Herculis fortitudo legitur talis. Fuit quidam gigas Atlas nomine, in Mauritania, in monte altissimo cœlum ipsum contingente: qui cœlum, ne caderet, humeris sustinebat: et sidera, si quæ cadebant, malleo fixa, cœlo reponebat. Quem cum accessisset Hercules, ille qui audierat de fortissimis illius uiribus, rogauit eum ut quia festus erat cœlum sustinendo, ipsum aliquanto iuuaret, donec quiesceret. quod Hercules libenter annuit, & humero supposito, cœlum sustinuit. In quo intelligitur, quia ipse Atlas astrologus peritus fuit: et ideo cœlum dicitur sustentasse, & sidera cadentia cœlo reposuisse. Hercules etiam fuit astrorum artis multum edoctus, qui scientiæ comprehendendæ plenus gratia ad ultimos terræ fines accessit: & cum eodē Atlante de scientia conferens, illum in aliquibus iuuauit, opemque impendisse fertur ad cœlum sustentandum.

De Cerere.

Ceres dea inter omnes deos deasque ueterum ultimo in ordine posita est: eo quod eius suffragium omni humanæ uitæ potissimè ueterum esse uidebatur. Dicitur enim dea frumenti & segetum, ac generaliter omnium seminum ac frugum, quæ terra producit, sine qua specialiter natura deficeret: ideoque taliter pingebatur. Erat enim in figura matronæ præcincta, & pannis & calceis admodum rusticana: sedens super bouem, qui est animal culturæ terræ deputatum: quæ manu dextra habebat ligonem, ad terram uertendam. & brachio habebat appensum calathum cum seminibus. Ab ipso quoque latere dextro habebat duos agricultores, quorum unus ligone terram uertebat, & alius semina spargebat. In manu uero sinistra Ceres tenebat falcem messoriam, & baculum ad terendum frumentum: a quo etiā latere erant duo alij agricolæ, quorum unus metebat, & alius frumenta baculo triturbabat. Erat ergo Ceres inter duas arbores pomis onustas. Latere uero dextro desuper erat luno dea nubium, imbrem spargens per fata. a sinistro uero erat Apollo, id est sol, suis radijs segetes exiccans metendas.

FINIS.

ARATI

ARATI PHAINOMENON FRA-
GMENTVM, GERMANICO
Cæsare interprete.

Oelū circulis quinq; distinguitur, quorū duo extremi maxime frigidī, australis humilissimus, et aquilonius excellissimus. His utrinq; proximi duo paralleli uocant, ut ita dixerim, æquē distantes. ideo tropicus unus solstitialis, alter hybernus, per quē sol transiens ac tenens octauā partem Capricorni, solstitiū hybernū facit: alter æstiuus, per quē sol transiens ac tenens octauā partē cancri, solstitiū æstiuū facit. Mediū est equinoctialis, qui octauā partem arietis tenens, equinoctiū uernum facit: octaua libræ, autumnale constituit. Ut circuli in cœlo, ita zonæ in terra uocant. inhabitabiles frigidi circuli sunt ob rigore, quod ab his longissime sol abest. Sub torrido quidē habitare putant Aethiopiæ maximā partem, item plurimas insulas maris rubri, aliosq; uertices eminentiasq; terrarum nostris ampliores, sub tropicis habitare nulli dubiū est. Noster solstitialis æstiuus est excelsus atq; arduus. Diuisi autē sunt a nobis circulo equinoctiali, qui Antichthones nominant: & uidentur humiles atq; depressi, qui antipodes intra sunt. qd ut esse uideat, efficiunt flexus obliquitatesq; terrarū, quas antichthones & antistochæ et antisceptæ inhabitare dicunt. Incipit autem signifer nō ab extremo circulo, nec ad extremū extendit, sed ab intimo tropico australi brumaliq; eodē per æquinoctialē ad summū solstitialē, eundemq; æstiuā per mediū (in his longitudo latitudoq;) porrectus, oblique circuli signiferi partes 365. signa 12. partium singula tricenarū. Quorū quedā minora, quedā ampliora, et populo Canophora dicuntur. sed cōpensatio quinq; partib. credit applicari, ut sint omnes signiferi partes 365. Horum incipientia ab ariete, alia sunt masculorū naturalibus, alia foemina. B

Itē quartū quoq; eorū aut tropicū, aut solidū, aut deforme. incipiet dinumeratio ab ariete. Signa tropicorū duo sunt æquinoctialia, aries et libra: duo solstitialia, capricornus et cancer. Tropicis maxima solida anteposita his deformia. Hic est stellarū ordo, utrorūq; circulorū, septentriones duplices ad austrū uertuntur, figura auersis caudis inuicē sibi aduersantes, inter quas obliquus dilabitur draco. Sub unius nanq; pede est serpentarij, cuius serpentarij pedes attingūt frontē scorpionis: a latere autē retro stat custos, sub pedib. quidē eius uirgo habens igneā in manib. spicā. Retrorsus uerō uestigijs eius adiacens leo, medio æstiuo solstitio cancer & gemini. Genua autē agitatoris caput gemini attingunt, pedes autem eius tauri cornib. iungunt, cuius hœduli desuper obtinent locū septentrionis. Habet autē septentrio a dextris iuxta coronā desuper serpentē in manibus Serpentarij, & eū qui in geniculo stat, & sinistro pede septentrionalis draconis uerticē calcans: unū brachiū libræ, alterū dans corong. Nā ad minoris septentrionis ultimus pes Cephei continet, cygnū manu dextra apprehendens, super cuius alas equus extendit pedē, & super equū Aquarius extollit, iuxta quē capricornus est. Sub Aquarij pedib. piscis magnus austrinus. ante Cepheū Cassiopeia, & a dorso agitatoris Perseus pedē extendit, super Persei caput Cassiopeia pedibus properare uidetur. Inter cygnū igitur & eum qui in geniculo stat, lyra constituit. In quorū medio desuper ab oriente delphinus cognoscit, sub cuius cauda est aquila, in proximo habens serpentarium. Sed iam de aquilonio circulo dictum est, nunc ad australem ordinem properemus.

Sub aculeo scorpionis sacrariū cōstitutū est, sub corpore eius anteriora cētauri uidentur, in q̄ est bestia. cōspicit & Sagittarij pes sumus ex alia parte sub austrāli circulo, prope centauri membra hydre cauda, et coruus. ad genua uirginis urna est posita a sinistris Orionis, qui et incola. fluuius, qui & Padus, necnon et Eridanus, sub pedibus Orionis. lepus splendida effigie conspicitur, retrorsum uero a pedib. eius canis splendida refulget, post cuius caudam nauis constituta est, ad tauri pedē ptendit manū Orion, pedib. gemini appropinquant: anticanis super

A super caput arietis, non longē ab Andromedæ pedibus triangulus positus est. Sub ariete & piscibus cetus. connexio uerō piscium communem habet stellā.

ARATI PHAINOMENA, GER-
manico Cæsare interprete.

B Ioue principium magno deduxit Aratus
Carminis, at nobis genitor tu maximus autor
Te uenror, tibi sacra fero, doctiq; laboris
Primitias, probat ipse deū rectorq; satorq;.
Quantum etenim possint anni certissima signa,

Quā sol ardentem cancrum rapidissimus ambit,
Diuerasq; secatur metas gelidi capricorni.
Quæ ue aries & libra æquant diuortia lucis.
Si non parta quies te præside puppibus æquor,
Cultorib; daret terras, procul arua silerent.
Nunc uocat audaces in cœlum tollere uultus,
Sideraq; & uarios cœli cognoscere motus:
Nauita quid caueat, quid uitet doctus arator,
Quando ratem uentis, aut credat semina terris.
Hæc ego dum lætis cogor prædicere Musis,
Pax tua, tuq; adlis nato, numenq; secundes.

Q Varitur cur a Ioue incept, & nō a Musis? ut Homero conueniens magis hoc existimauit principium Phænomenis uti Iouem inuocaret, quod ipsorum carminū origo est Iupiter. non solus autē ita cœpisse uidet Aratus, sed & Crates comicus a Vesta incipiens & profari carmina. Sophron in Mimo, qui nuncius inscribit, a Vesta incipiens: omnes inuocant Iouem omnium principē. Sed quaeritur cuius Iouis meminerit, utrū ne fabulosi, an naturalis? Et philosophi quidē plurimi, naturalis aiunt eum Iouis meminisse. Sed Crates ait Iouē dictum cœlū. Inuocatū uerō meritō, quia in aere & æthere sunt sidera: et Homerū dixisse Iouē in aliqua parte cœlū, & ipse Aratus, cū dicit Herodotus Iouē dictū aera, & Crates quidē eiusdē est opinionis, testemq; esse Philonē comicum dicit. Hoc autē constat et ipsum dicere. Nam quia nihil aliud est uox quā percussus aer, uidetur conuenienter dixisse, quæ rei præstat auctoritatem, plenas Ioue uias referens, et omnis hominum conuentus. nihil eorum quæ in terra sunt, sine aere est, ratione etiam cuius omnes usum desideramus. Nam cuncti mortales ostendunt usum suspirio: & cū uiuimus, aere indigemus. At qd ait, Dextra monstrat ad auguria pertinet auiū. propter quod et Stoici Iouē esse affirmant, qui per materiā manat spiritus, et similis est nostra animæ. Zenodotus autē Aetolus et Diogenes aiunt, nec ad fabulosi Iouis sufficere eiusdē opinionē: esse enim talē causam Iouis, & conuenire omnes uias eō confertas, quas tanquā loco eius describit. Dicendo autem etiā genus, ostendit animæ immortalitatem. Bene, propterea qd ait: nouerat enim uirtuti aliquid æmulū futurum. Deo igit aduersus delicatam lenem esse proprium est, quoniam omnium parens affirmatur, et non solum hominum, sed etiam deorum.

Cætera quæ toto fulgent uaga sidera mundo,
Indefessa trahit proprio cum pondere cœlum.
Axis stat, motus semper uestigia seruat,
Libratasq; tenet terras, & cardine firmo
Orbem agit extremum, geminis determinat axem,
Quem Graij dixere polon: pars merfa sub undas
Oceani, pars celsa sub horrifera aquilone.
Axem Cretææ dextra læuaq; tuentur,
Siue arcti, seu Romanæ cognominis ursæ.
Plaustrum, uel facies stellarum proxima uera,

Tres temone rotisq; micant, sublime quaternæ.
 Si melius dixisse feras, obuersa refulgent
 Ora feris caput alterius super horida terga:
 Alterius lucet, pronas rapit orbis in ipsos,
 Decliu's humeros, ueteris si gratia formæ,
 Cresia uos tellus aluit, moderator Olympi
 Donauit cœlo, meritum custodia fecit.
 Quod fidei comites prima in cunabula magni,
 Fuderunt Iouis attonitæ cum furta parentis,
 Aerea pulsantes mendaci cymbala dextra,
 Vagitus pueri patrias ne tangeret auras,
 Dicta exercere dominæ famuli Corybantes.
 Hic Iouis altrices Helice Cynosuraq; fulgent:
 Dat Graijs Helice cursus maioribus astris,
 Phœnicas Cynosura regit, sed candida tota,
 Et liquido splendore Helice nitet, haud prius ulla,
 Cum sol oceano fulgentia condidit ora,
 Stella micat cœlo septem qua Cresia flammis:
 Certior est cynosura tamen fulcantibus æquor.
 Quippe breuis totam fido se cardine uertit,
 Sidoniamq; ratem nunquam spectata fefellit.
 Has inter medias abrupti luminis instar,
 Immanis serpens sinuosa uolumina torquet
 Hinc atq; hinc, superatq; illas mirabile monstrum.
 Cauda Helicen superat, tendit simul ad Cynosuram
 Squamigero lapsu: qua desinit ultima cauda,
 Hac caput est Helices, flexu comprehenditur alto
 Serpentis, Cynosuræ ille explicat amplius orbes:
 Sublatusq; retro maiorem respicit arcton.
 Ardent ingentes oculi caua tempora claris
 Ornantur flammis, mento sedet unicus ignis,
 Tempus dexterius quæ signat stella draconis:
 Quæq; sedet mento, lucet nouissima cauda,
 Extremumq; Helices sidus micat ac radiatur.
 Serpentis decliue caput, quæ proximâ signa,
 Occalus ortusq; uno tanguntur ab ore,
 Oceani tumidis ignotæ fluctibus arcti,
 Semper in occiduis seruantes ignibus axem.

Vertices extremos, circa quos sphaera cœli uoluitur, polos Græci nuncupa-
 uerunt: e quibus unus est Australis, qui terræ obiectus, à nobis nunquā ui-
 detur. Alter autē Septentrionalis qui Boreus uocatur, & nunquā occidit. Duo
 sunt arcturi, quorū maiorem uocant Helicen, minorē canis caudam. Alterutra
 quidē horū capita deorsum, alterutra sursum, aspiciūt. Altera namq; Helice est,
 quæ apparet prima noctis: altera pusilla quidē, sed à nauigantibus obseruatur.
 maria enim conturbat. Helicen autē dicit Hesiodus Calisto Lycaonis regis filiā
 fuisse, & in Arcadia solitam cum Diana uenari, & in montibus uagari, & à Ioue
 compressam, rem celasse Dianæ. Quam grauidā nudam se lauante cum aspexis-
 set Diana in lauacro, partū eius accelerans, bestiā eam esse iussit. & dum esset ur-
 sa, arctum enixa est, quem Arcadē uocant. Amphipolis autem comicus poeta refert
 Iouem in Dianæ effigiem transfigurātū in uenatione Calisto oppressisse: tem-
 pore partus plena cum uexaretur, Dianæ culpam indicasse, & iratam Dianā in
 ursam transfigurasse. Quæ dum in montibus uagaretur, à quibusdā pastoribus
 apprehensa, cum puero perducta est ad Lycaonem: post tempus Lycæi Iouis
 templo

A templo confugiens, cum eam Arcas filius sequeretur, quod eam nefas erat intra-
 re, ab Arcadibus utriq; interfecti sunt. Iupiter autem utrosq; cœli astris intulit,
 ursamq; eam nominauit. Ouidius à lunone in bestiam cōuersam scribit. Habet
 autē stellas in capite septem, in singulis humeris singulas obscuras, in armo duas,
 in pectore unam, in pede priore claras duas, in summa cauda claram unam, in
 uentre clarā unā, in spina unā, in crure posteriore duas, in extremo pede duas,
 super caudam tres. fiunt omnes 24. Porro arcturus minor à pluribus Phœnice, à
 Græcis Arctophylax, à nonnullis canis cauda uocatur. Quam Sidones aspici-
 entēs, cōtinuō nauigant. Dicitur à Ioue inter astra collocatus, ut duplex honor
 Helicis mōstraretur. Agathosthenes quidem in Asiaticis carminibus Cynosurā
 dicit Iouis fuisse nutricē unā ex Idæis nymphis, à qua in Cretæ oppido Hystoē
 Nicostratus cōstituit portus, & circa eum locū Cynosurā fuisse, cum Telchinis,
 qui dicuntur Curetes Idæi. Aratus Cynosuram & Helicen Cretenses Iouis nu-
 trices fuisse dicit, ob quod sunt cœlesti donatæ honore. Habet autē stellas in hu-
 mero splendidā unam, in pectore claram unam, in uentre clarā unam, super cau-
 dam claras tres. fiunt omnes 7 supra alias decem quæ præcedunt, & dicuntur lu-
 dentes: et maximē altera quæ uocatur Polus, in quo à quibusdā putatur totus or-
 bis circumuerti. inter ambas ergo arctos maximus flexuoso corpore adiacens
 draco, qui utrāq; arctō flexuoso corpore semicingit, Helicis superuoluit caput,
 Phœnices circūcingit caudā. Hæc Pherecydes dicit inter astra collocatā benefi-
 cio Iunonis, eo qd cū nuberet Iouiluno, dijs offerētibus munera, terra quoq; ob-
 tulerit aurea mala cū ramis: quæ Iuno in hortū suum, qui erat apud Atlantem, in-
 ferri iussit, & Hesperides Atlantis filias custodes posuit: quæ cū à filiabus Atlan-
 tis subtraherentur, & sæpe uexarent, Iuno custodē horti draconē peruigilē im-
 plicuit arbori, quæ Hercules interfecit, & illa astris intulit. Hūc alij Iouē astris in-
 tulisse dicūt, ob memoriā uirtutis Herculis Mineruæ obiectu, quæ illa contortū
 cœlo immisit, & inter septentriones locauit. Habet autem stellas in capite splen-
 didas tres, in corpore uerō usq; ad caudam duodecim ab inuicem distantes. Sūt
 autem omnes 15.

Draco.

Haud procul efficiens unde est defecta labore,
 Non illi numen, non magni causa laboris.
 Dextro namq; genu nixus, diuersaq; tendens
 Brachia, suppliciter panis ad numina palmis,
 Serpentis capiti figit uestigia sæua.

Draconem immensæ magnitudinis, hortorum custodem insomnem, dum
 à lunone ad custodienda aurea mala esset cōstitutus, Hercules cum ad ma-
 la aurea profectus fuisset, ut refert Pannalis Heracleas, fertur peremisse, & iccir-
 co inter astra à Ioue hunc laborem memoriā dignum honorasse, & utrosq; si-
 deribus intulisse, ita ut in certamine fuerint eorum habitus, serpentis capite iam
 defecto: qui ideo in genu stans manibus sursum extensis, dextro pede cōtra dra-
 conem porrecto pingitur, ut certaminis labor significetur. Ideo pellem leonis
 in sinistra manu habere fingitur, ut insigne uirtutis mōstretur, quia leonem iner-
 mis interfecisse narratur. Habet autem stellas in capite unam, in singulis hume-
 ris singulas splendidas, in sinistro cubito unam, in eadem manu unam, in eo-
 dem brachio unam, in sinistro femore unam, in dextra parte femoris duas, in co-
 xa duas, in genu dextro unam, in eadem tibia unam, in crure duas, in eodem pe-
 de unam, in dextra manu unam, in claua quam eadem tenet manu unam, in leo-
 nina pelle quatuor. Sunt omnes 24.

Corona.

Clara Ariadneæ propius stant signa coronæ,
 Hunc illi Bacchus thalami memor addit honorem,
 Terga nitet stellis, à quo se uertice tollit,
 Succiduis genibus lapsum & miserabile,

HAec corona dicitur esse Ariadnes, quam Liber astris intulisse dicitur, dum A
eius nuptias dii in insula Creta celebrarent, cogitans præclarâ facere, pro
qua primum noua nupta coronata est. Sed qui Creticam cōscripsit, refert, quia
cum Liber ad Minoen regem uenisset, ut Ariadnen filiam eius duceret uxore,
coronam dono Ariadnæ dedisse, Vulcani opere factam ex auro & gemmis pre
ciosis. & talis fulgoris fuit, ut Thesea ex labyrintho liberaret, quæ post astris affi
xa est, cum in Naxos utriq; uenissent. signum amoris eius crines ostendunt. &
est stellis fulgentibus, sub cauda leonis. Habet autem stellas nouem in circuitu
positas, quarum tres sunt splendidae, ad caput serpentis arcturi.

Ophiuchus.

Hic Ophiuchus erit longè caput ante nitendo,
Et uastos humeros, tum cætera membra sequuntur.
Illis languet honor humeris, manus integer ardor.
Luna etiam mensem cum pleno diuidit orbe,
Lux tenuis manibus, per quas elabitur anguis,
Pressus utraq; manu medium cingens Ophiuchum.
Scorpius ima pedum tangit: sed planta sinistra
In tergo residet, uestigia dextera pendent.
Est impar manibus pondus, nam dextera paruam
Partem anguis retinet, per laeuam attollitur omnis,
Quantumq; à leua distantia ferta notantur,
Erigitur tantum serpens, atq; ultima mento
Stella sub ætherea lucet crinita corona.
Ad quam se dorso peruadet lubricus anguens,
Insignes cœlum perfundunt lumine chelæ.

Hic est serpentarius, qui super scorpionem stat, tenens utraq; manu serpen
tem: qui ab astrologis dicitur fuisse Aesculapius, filius Apollinis, qui medi
cinæ arte uteretur, mortuos fertur suscitasse. Quamobrè iratus in eum Iouis, do
mum eius cum ipso fulminis ictu percussit. Rogatu autem Apollinis patris, Iu
piter ei arte sua rursus post obitum defuncto animam restituisse ad uitam, & in
ter astra constituisse putatur. Habet autem stellas in capite claram unam, in sin
gulis humeris claras singulas, in sinistra manu tres, in dextera quatuor, & duas
ex eis claras, in singulis lumbis singulas, in singulis genibus singulas, in dextera
tibia claram unam, in singulis pedibus singulas claras. Sunt omnes 27.

Serpens quem tenet in manibus, habet stellas in orificio duas, in flexura ca
pitis spissas quatuor, in manu Ophiuchi duas claras, in prima flexura octo: in se
cunda quem tenet in dextera manu alias octo, inter se usq; ad caudam sex, fiunt
omnes stellæ serpentis 30.

Scorpius.

Scorpius sanè inter astra à Ioue illatus est, pro eo quod ferunt ex terra ortum,
summissumq; qui Oriona interficeret ob eius loquacitatem, quod ex uena
tione nullam se feram relinquere diceret. Itaq; Oriona percussit & occidit, & in
de à Ioue astris illatus est, ut eius naturam futuri homines intelligerent. Nigidius
autem dicit, scorpionem ad perniciem Orionis in insula Chio in monte Chelip
pio ortum, uoluntate atq; ope Dianæ. Nam cum in monte Celsionio uenaretur,
irridens Dianâ, contemnebat eius opera quæ in monte constituebat. Itaq; Dia
na dicitur misisse scorpionem, qui Orionem uita priuaret: postea ab Ioue impe
trasse, ut scorpio in duodecim signorum memoria cōstitueretur. Hic ob magni
tudinem in duo domicilia partitur: etenim ad aliud tendunt brachia eius, ad a
liud corpus, & cauda, & aculeus. Habet autem stellas in unoquoq; cornu duas,
in ore unâ clarâ, in frõte duas, in dorso claras tres, in uentre duas, in cauda quin
que, in aculeo duas. sunt omnes 19. Ex his quatuor quæ sunt in cornib. eius duæ
priores claræ, & duæ obscuræ, libræ assignantur, quam chelæ Græci dicunt.

Arctophy.

Arctophylax.

A Inde Helicen sequitur senior, baculoq; minatur
Se uelle Arctophylax brachiorum munera cæcus,
Icarus ereptam pensauit munere ripam.
Non illi obscurum caput est, non tristia membra,
Sed proprio tamen una micat sub nomine flamma:
Arcturum dixere sinus, quæ uincula nodant.

Bootes, qui & arcturus, fertur esse custos plaustrî, eo quod plaustrum sequi
tur, id est septentriones, & quasi succinctus sit septentrionibus. Hunc di
cunt Arcadem Iouis filium esse, de cuius post nomine Arcadia dicta est: quem
Lycaon Pelasgi filius cum Iouem hospitio recepisset, infantem membratim lace
rauit, & Ioui in epulis apposuit, tentans Iouem, utrum deus esset. Iouis aut dicit
domum Lycaonis fulmine incendisse, eoq; loco ciuitatē constructam, quæ Tra
pezos appellata est, Lycaonem uerò conuertisse in lupum. Arcadem autem
compactis membris ad uitam reduxisse, & cuidam caprario dedisse nutriendū.
Qui cum adulta iam ætate esset, matri inscius uim inferre uoluit. quos cum in
colæ Lycaei montis cum occidere uellent, Iupiter utrosque liberans, astris in
tulit: qui ut res gesta est, ita manent: illa ursæ naturæ hic impetum faciens, quem
Bootem Homerus uocat. Habet autem stellas in dextera manu quatuor quæ nō
occidunt, in capite claram unam, in singulis humeris singulas, in singulis ma
millis claras singulas, in dextera parte corporis sub mamilla obscuram unam,
in dextro cubito claram unam, inter utraq; genua claram unam, & magnâ, quæ
est arcturus, in singulis pedibus singulas. fiunt omnes quatuordecim.

Virgo.

Fulget spica manum, maturisq; ardet aristis.
Quam te diua uocant, tangunt mortalia si te
Carmina, nec surdam prebes uenerantibus aurem:
B Exosa heu mortale genus, medio mihi cursu,
Stabunt quadrupedes, & flexis lætus habenis,
Teq; tuumq; canam terris uenerabile numen.
Aurea pacati tegeter cum secula mundi,
Iustitia inuoluta malis placidissima uirgo:
Siue illi astra genus fuerit, quem fama parentem
Tradidit, astrarum se uero intercipit æuo.
Ortus fama tui medijs te læta ferebas,
Sublimis populis, nec designata subire
Tecta hominum, & puros mores sine crimine diua
Iura dabas, cultuq; nouo rude uulgus in omnem
Formabas uitæ sinceris artibus usum.
Nondum uesanos rabies nudauerat enses,
Nec consanguineis fuerat discordia nata,
Ignotiq; maris cursus priuataq; tellus
Grata satis, neq; per dubios auarissima uentos,
Spes procul amotas fabricata naue petebant.
Diuitias fructusq; dabat placata colono
Sponte sua tellus, nec parui terminus agri
Præstabat dominis signo tutissima rura.
At postquam argenti creuit deformior ætas,
Rarius inuasit maculatas fraudibus urbes,
Seraq; ab excelsis descendens montibus ore
Velato, tristisq; genas abscondita ripa.
Nulliusq; larem, nullos adit illa penates.
Tantum cum trepidum uulgus, coetusq; notauit,

q 2 Incipito

Increpito partum soboles oblita priorum
 Degeneres habuit, semperque habitura minores.
 Quid me nunc habitus super & mala uota uocatis?
 Quærenda est sedes nobis, noua secula uestra
 Artibus indomitis tradat, scelerique cruento.
 Hæc effata, super monte is abite alite cursu,
 Attonitos linquens populos grauiora pauentes.
 Aerea sed postquam proles terris data, nec iam
 Semina uirtutis uitij demersa resistunt,
 Quisque priora tenet uestigia, quisque secunda,
 Ferrique inuento mens est lætata metallo.
 Polluit & taurus mensas, assuetus aratro,
 Deseruit prope terras iustissima uirgo,
 Et cœli sortita locum, quæ proximus illi
 Tardus in occasum sequitur sua plaustra Bootes.
 Virginis ac placidæ præstanti lumine signat,
 Stella humeros, Helicenque ignis non clarior ambit.
 Quicque micat cauda, quicque armum fulget ad ipsum,
 Quicque priora tenet uestigia, quicque secunda,
 Clunibus hirsutis & qui sua sidera reddit.
 Namque aliæ quibus expletum ceruixque caputque,
 Vatribus ignotis priscis sine honore feruntur:

Ad aspectum autem Bootis uirgo constituta est, quæ Erigone dicta est, quæ inter leonem & libram in zodiaco locum tenet. Hanc Hesiodus Iouis & Themidis filiam esse dicit, nomine Iustam. Hunc secutus Aratus dicit, quod cum esset immortalis, in terris morabatur, & a uirorum aspectu se subtrahere solita, cum foeminis consulto ludere & conuersari uidebatur. & ab eis Iustitia uocatur, & nondum inter homines nequitia, neque navigationem fuisse, sed illam in terris moratam, æquitatem hominibus præstitisse, eo seculo quod aureum dicebatur. Sed postquam diminuti homines, a pietate quieuerunt, illa cum eis minime conuersata est. postquam uero hominum mores in deterius uersi sunt, in toto se a terris abstulit, & in ea parte cœli habitauit, qua enumeretur. Nonnulli autem eam esse Cererem, eo quod spicas teneat: alij Atergatin. Quidam uero Fortunam, pro eo quod sine capite astris infertur. Nigidius de uirgine ita refert. Virginem Iustitiam dici, siue æquitatem, quæ ab hominibus recesserit, & ad immortales meritum transferit. Nam cum inter mortales conueniret omnibus locis conciliabilisque solitam consistere, & præcipere hominibus ne temere a iustitia & æquitate discederent, qui quandiu monitis eius obedirent, diu in uita sine cura & sollicitudine futuros: sed cum negligentius æquitatem obseruantes declinarent, insidijsque cupiditate & auaritia alter alterum deciperet, ab hominibus discessisse, & digna cœlesti numero immortale præmium pietatis possedit. Habet autem stellas in capite, obscuram nimis unam, in singulis humeris singulas, in unaquaque ala obscuras duas. ex eis quæ sunt in dextra ala a parte humeri est clara una, & in singulis cubitis singulas, in singulis manibus singulas. illa quæ in dextra, clarior est, & uocatur spica, in tunica obscuras sex, in singulis pedibus singulas. Sunt omnes 19.

Gemini.

Qua media est Helice, subiectum respice Cancrum,
 Ancipitis suberit gemini quæ posterior pes.

Hi dicuntur Castor & Pollux, fratres Gemini, maxima concordia. e quibus cum unus cecidisset in pugna quam aduersus Athenienses gerebant, alter immortalitatem accepit: quos Iupiter utrosque cœlo intulit, sideribusque Geminos nominauit, qui salutare sunt appellati. Nam & horum stellæ ita se habent, ut occidente una, oriatur altera. Alij uolunt Zetum & Amphionem esse, ideo unus zonam,

A zonam, alter lyram habens. Nigidius deos Samothracas dixit, quorum argumentum nefas sit enumerare propter eos qui ministerijs præsunt. Item dicit Castorem & Pollucem Tyndaridas Geminorum honore decoratos, quod principes pacationis dicantur, quod mare totum prædonibus maleficisque pacatum reddidissent: & quo in tempore nauigauerint cum Iasone atque Hercule ad pellem inauratam auferendam, multis laboribus tempestatibusque conflicti, periculorum atque animorum experti impendia laboribus liberare studuerunt. atque cum a Ioue essent elati, petierunt a patre, ut sibi liceret in eo cœli loco constitui, unde mortali bus auxiliantes prospicere possent. Quamobrem eis concessum est immortalis memoria locoque constitui, & plerisque mortalibus auxiliantes sui conspectus gratiam præbent. Quorum prior habet stellas in capite claram unam, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in singulis genibus singulas, in singulis pedibus singulas. Sunt omnes 9. Alter qui tripus appellatur, is iuxta cancrum est. habet stellas in capite claram unam, in singulis mamillis singulas, in sinistro cubito duas, in eadem manu unam, in sinistro genu unam, in singulis pedibus singulas, in sinistro pede ultimæ distantiam unam, quæ uocatur tropos. sunt simul 10. Hi sunt inter duodecim signa zodiaci circuli, sed in medio circulo æquinoctiali tropici hyemalis, qui australis appellatur, sita sunt.

Cancer.

Cancer in astris positus esse dicitur beneficio lunonis. Quod cum Hercules cum hydra ad fontem Lernæum depugnaret, hic cancer Herculis pedem morsu deprehendit, ut Pamasis autor dicit. quem iratus Hercules calcatum contriuit, beneficioque lunonis magnis honoribus decoratus est, idem duodecim signorum numero annumeratus. sunt in hoc signo aliæ stellæ quas Græci dicunt, quod cum Liber a lunone insania obiecta fugeret ad occasus Dodonæi Iouis, eiusque in templo responsa peteret, ut Philiscus refert, magni imbres cum grandine orti sunt, ea parte qua transiturus erat. Alinus est contrario transeuntibus per aquas in uno ex his sedens, & ipse transuectus est sine periculo, & ab insania liberatus. Vni autem ex his effecisse dicitur, ut uoce humana loqueretur, & post paucum tempus cum Priapo contendere cepit de membro naturali. Priapus compressum alinum occidit. Iouis autem beneficio utrique immortalis honore donati, astris sunt illati. Est & altera origo quæ infertur ab alijs. Quod cum aduersus Gigantes dii bellum agerent, idem Liber & Vulcanus & satyri asinis insidentes, profecti sunt ad pugnam. Quod genus uiso tumultu, diro cum murmure rugissent, gigantes eorum uoce territi fugerunt, & confestim dii de gigantibus triumphauerunt: & ideo una cum præsepio suo astris sunt illati, & in signo nobilis cancri positi, cuius cursum ad occasum tendit. Habet autem stellas in cornibus anterioribus duas claras, & tres obscuras, quæ appellantur nubilum. quod circa eum uidetur, præsepium dicitur. in ore unam, in dextris pedibus singulas. sunt quatuor obscuræ, in sinistris priores claras duas, in secundo unam, in tertio unam, in extremo minore unam, in testa duas, sunt omnes 16.

Leo.

Horrentisque iubas & fuluum cerne leonem.
 Hunc ubi contigerit Phœbi uiolentior axis,
 Accensa in cancro iam tunc geminabitur æstas,
 Tunc lymphæ tenues, tunc est tristissima tellus.
 Et densas lætus segetes bene condit arator.
 Ne mihi tunc remis pulset uaga cærulea puppis,
 Dem potius uentis excluso uela rudente,
 Excipiamque sinu zephyris spirantibus auras.

Leonem beneficio lunonis inter astra collocatum dicitur, eo quod uirtute cæteras præcellat. Periandrus Rhodius refert eum ob primos labores Herculis memoriam causa honorifice astris illatum, Nigidius refert hunc leonem nu-

q 3 tritum

tritum apud lunam iussu lunonis, & in terra Arcadia in regione Nemeæ in spe lunca. * Mihidimon nomine fuerit, quam quidam Aphrifo dicunt, & iussu lunonis ad Herculis exitum dimissum: quæ Hercules iussu Eurysthei interfecit, cū Mo-
locho hospite suo, cuius clauam pro uiribus tributā principio est adeptus, cum qua leonē interfecit. itaq; postea claua pro gladio, pelle pro scuto, reliquō teni-
pore uti coepit, & apud omnes mortales gratus ob uirtutē haberi. coepit luno-
ni porrō magis odio esse. Quapropter leonem cœlesti memoria dignatum uo-
luntate lunonis nos arbitramur. Hic notabilis & maximus inter signa est. Ple-
ricq; uolunt Nemeæ gymnicos ludos ob hunc leonem institutos. Hic totus figu-
ratur. Habet stellas in capite tres, in collo duas, in pectore claram unā, in spina
tres, in cauda mediā unam, in ultima cauda clarā unam, in medio uētre unā, sub
pectore duas, in priore pede claram unā, sub uentre unam claram, in medio uē-
tris unam, in posteriore pede claram unam, in genu posteriori claram unam. fi-
unt omnes decem & nouem. Videntur aliæ stellæ obscuræ septem iuxta caudā
eius, quæ uocantur crines Berenices, & sunt earum uirginum quæ Lesbo peri-
erunt. Illa autem magna & clara quæ in pectore eius est, appellatur Tyberone.

Erichthonius.

Est etiam Aurigæ facies, siue inclyta forma,
Natus Erichthonius, qui curru sub iuga duxit
Quadrupedes, seu Myrtoas demersus in undas,
Myrtilos hunc potius species in sidera reddit,
Sic nulli cursus, sic ruptis mœstus habenis,
Perfidia Pelopis raptam gemit Hippodamiam.
Ipse ingens transuersus ab ite uam Geminorum,
Maiorisq; urfæ contra delabitur ora.
Numina præterea secum trahit, una putatur
Nutrix esse Iouis, si uere Iupiter infans
Vbera Cretææ mulsi fidissima capræ.
Sidere quæ claro gratum te gestat alumnum.
Hanc Auriga humero totam gerit, at manus hœdos
Ostendit nautis inimicum sidus in undis.
Orbis ob Oceano celsus rapit, aut semel hœdi
lactatam uidere ratem, nautasq; pauentes.
Sparsaq; per sæuos morientum corpora fluctus.

Hic agitator Erichthonius dicit fuisse Vulcani & Minervæ filius. Qui Vul-
canus cum Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promissum cepit, ut quicquid uel-
let præsumeret. ille Mineruam in coniugē petiuit. Iupiter imperauit Mineruæ,
ut uirginitatem defenderet. Dumq; cubiculum introirent, certando Vulcanus
semen in pauimentum iecit, unde natus est Erichthonius. quem Minerva in ci-
sta abscondit, draconeq; custode appposito, duabus sororibus Aglauro & Pan-
droso commendauit. Hic primus currus homines equis iunctis docuit similes
quadrigæ solis facere. primum Panathenæa constituisse, arcem templumq; ædi-
ficasse dicitur. Quem Iouis miratus, astris receptum memoriæ tradidit. In hoc
signo & capra est, quam in humero portat, quæ Iouem nutriuit. Itemq; eius filij
hœdi, quos Auriga in brachio portat, qui fluctus significare dicuntur, noscunt.
Musæus de capra hoc refert: Datur Iouis infans nutriendus Themidiæ Altheæ,
quæ fuit domina capræ, quæ ex ea Iouem nutriuit. Esse autem hanc capram filiā
Solis dicunt, cuius aspectus tam atrox fuisse dicitur, ut Tytanes eam timerent,
rogarentq; matrem Terram ut eam abderet. Terra aut in antro clausam Amal-
theæ tradidit custodiendam, ibiq; Iouem cum cura Amaltheæ educasse. Qui cū
esset iuuenis, & ille cōtra Tytanes inermis uellet pugnare, eius pellem dicitur
acceptam pro scuto habuisse, quod semper Tytanibus agitator timori fuerit. &
dicebatur media pelle Gorgoneū caput habere, eo tectus tegmento capræ ter-
go ab

Ago alterius pellis tecta restituit, uire etiam immortalitate donauit, cœliq; astris
intuit, & eius pellem appellauit. Alijs placet, agitatore Myrtilum esse Mer-
curij filium, Oenomai aurigam, & a parte Mercurio astris illatum, cuius caput non
multum distat ab Helyce; genua apponuntur geminis, pedes iuxta tauri cornua.
Habet autem stellas in capite unam, in singulis humeris singulas. sed ea est cla-
rior quæ in sinistro humero est, & appellatur capra. in singulis genibus singu-
las, in dextra manu unam, in sinistra duas, & super ipso brachio stellas duas, quæ
uocantur hœdi. sunt omnes simul decem.

Taurus.

Aurigæ pedibus trux adiacet ignea taurus,
Cornua fronte gerens, & lucidus igne minaci.
Quem Liber ignarum cœli formando docebat:
Et caput, & patulas nares, & cornua tauri
Fronte micant hyades, quæ cornua flamma sinistri
Summa tenet. sub hæc eadem uestigia dextra
Aurigæ, mediæq; ligant compagine diuos.
Myrtilus exoritur summo cum piscibus ore,
Totus cum tauro lucet, ruit Oceano bos,
Ante super terras cum fulget Myrtilus ore.

Porrō taurum inter astra quidam putat positū, propter Iouem, quod in bo-
uem sit fabulose conuersus. Nigidius hunc Iouem a Neptuno fratre per
gratiam adduxisse, qui in figura tauri sensum humanū haberet, quem Iouis Sy-
donem misit, ut Europam Agenoris filiam ad se portaret. isq; per pelagus Sy-
donem uenit, ibiq; Europam inter æquales suas ludentem in templo Aescula-
pij cōspexit, eamq; repentino arreptu collocatā suo tergo deiecit ad Iouem in
insulam Cretam. Ob hanc igitur causam Iupiter taurum sideribus dignatus est
immortali memoria inferre. Eratosthenes dicit, hūc esse qui coijt cum Pasiphae,
cuius priores partes apparent: reliquum corpus non apparet propter fœmineū
sexum. Spectat autem orientem. In signo autē tauri frons & facies Hyades uo-
cantur, quas Pherecyades Athenæus nutrites Liberi dicit, quæ Dodonides
nymphæ uocantur. Quæ cum a Lycurgo captiuitatem timentes fugerent The-
bas, ne sibi a Iunone aliquid paterentur, Iupiter cœlo illatas sideribus honora-
uit: Hyadesq; appellauit, quod nascente Libero eas inuenerit, quas in signum
temporis posuit. uel quod sint pluuiales. *Uen* enim pluere est, quia eorum or-
tus imbres concitat: uel quia in modū y literæ positæ sunt. Musæus & ista refert.
Ex Atlante & Hya duodecim filia procreata sunt, & filius Hyas: quem dum ab
apro uel leone occisum sorores omnes nimis diligentes flerent, obierunt, e qui-
bus quinq; stellas figuratas Hyades appellauerūt, septem autem Pleiades. Myr-
tilus autem quinq; filias Cadmi esse dixit. Habet autem taurus stellas in capite
quinq; quæ Hyades appellantur: id est, in cornibus singulis singulas, in fronte
duas, in naribus unā: hæc sunt hyades. In singulis genibus singulas, in ungue an-
teriore duas, in palaribus duas, in collo unam, in dorso tres, e quibus nouissi-
ma splendida est, in uentre splendida unā, in pectore unā, in palla unam. sunt o-
mnes 18. ab excisione tauri usq; ad id quod septē stelle sunt, quas quidam Plei-
ades uel Pleiades dicunt, quæ non uidentur simul, eo quod septima obscura sit.

Cepheus.

Iasides etiam cœlum cum coniuge Cepheus
Ascendit, totaq; domo: quia Iupiter autor
Est generis. prodest maiestas sepe parentis.
Ipse breuem patulis manibus stat post cynosuram,
Diducto passim quantum latus a pede dextro,
Cepheus extremam tangit cynosurida caudam.
Tantundem a leuo distat minor, utraq; iungit

Regula, Cepheos uestigia balthus ambit.

Cepheus in ordine, quarto loco positus est, quem septentrionalis circulus occupat, à pedibus usque ad pectus, reliquus medius est arcturo æstiuo tropico circulo. fuit ergo, sicut Euripides scribit, Aethiopum rex, Andromedæ pater, qui filiam suam ad cetum dicitur exposuisse, quam Perseus saluauit, eiusque causa & ipse pater beneficio Mineræ sit astris illatus. Habet quidem stellas in capite splendidas duas, in singulis humeris singulas, in singulis manibus singulas claras, in singulis cubitis obscuras singulas, in zona tres obliquatas, in dextra coxa unam, in sinistra genu duas, supra pedes quatuor, in ultimo pede unam. sunt omnes nouendecim.

Cassiopeia.

Qua latus afflexum sinuosi respicit anguis,
Cassiopeia uirum residet sublimis ad ipsum.
Clara etiam pernix cælo cum luna refulget,
Sed brevis & paucis decorata in sidere flammis,
Qualis ferratos subicit clauicula dentes,
Succutit, & foribus præducit uincula claustris:
Talis dispositis stellis ipsa horrida uultu,
Sic tendit palmas ceu sit planctura relictam
Andromedam, merita non iusta piacula matris.

Cassiopeia interea (ut refert Sophocles carminum uates) dicitur præposuisse formam suam Nereidibus, ob quam rem ira Neptuni ceto transmissio uastabatur eorum terra, exposita etiam Andromeden & ceto proposita, ob quam rem longè habitus eorum diuersus est. ita autem est Cassiopeia in sella sedens. habet in capite stellam claram unam, in singulis humeris singulas claras, in dextra mamilla claram unam, in dextra manu claram & magnam unam, in sinistra manu claram unam, in umbilico claram & magnam unam, in sinistro femore duas, in eodem genu claram unam, in unoquoque angulo sellæ in qua sedet, singulas claras. Sunt omnes 13.

Andromeda.

Nec procul Andromedæ, totam quam cernere nondum
Obscura sub nocte licet, sic emicat ore,
Sic magnis humeris candens nitet, ac media ambit,
Ignea substricta fulget qua zonula palla,
Sed penè facies remanet, districtaque pandit
Brachia, ceu magni teneantur robore saxi.

Andromeda filia fuit Cephei & Cassiopeia, quæ adamata est à Cupidine: & datum est responsum, ut traderetur ceto ad deuorandum. Quæ suspensa inter duos montes, & exposita ceto est cum omnibus ornamentis. A Perseo autem liberata est, et ob id Persea dicta, beneficioque Mineræ astris recepta est. Euripides eam dicit intra astra collocatam, ut labor Persei æternus pateret, manibus eius extensis, quemadmodum ceto opposita est. Quæ cum a Perseo liberata esset, neque patri neque matri uoluit commorari, sed continuo cum Perseo profecta est. Habet stellas in capite claram unam, in singulis humeris singulas, in singulis cubitis claras singulas, in dextra manu claram unam, in eodem brachio claras duas, in zona tres, sub zona quatuor, in singulis genibus claras singulas, in dextro pede duas, in sinistro pede unam. Sunt omnes 21.

Equus dimidiatus.

Andromedæ uero radiat qua stella sub ipsa,
Albo fulget equus, tres harmo, sed latera æquis
Distinguunt spacijs, capiti tristissima forma.
Et ceruix sine honore obscuro lumine sordet,
Spumanti mandit sed quæ ferus ore lupato,

Et

A Et capite & longè ceruice insignior exit.
Stella nitens harmis, laterique simillima magno.
Nec totam ille tamen formam per singula reddit,
Primo præstat equo medio rapta ordine membra,
Destituunt uisus, radijs hinc surgit imago
Gorgonis, hinc proles in Pierio Helicone.
Vertice cum summo nondum decurreret unda,
Musæos fontes dextri pedis ictibus hausit.
Inde liquor genitus nomen tenet Hippocrenen,
Fontes nomen habent. sed Pegasus æthere summo
Veloces agitat pennas, & sidere gaudet.

Equus præterea dimidiatus est, priore parte patens usque ad umbilicum. Aratus dicit super geniculatorem situm, & iam astris illatum, eo quod à celsitudine Heliconis montis percusso pede dextro aquam produxit, quem liquorem Hippocrenen dicunt. Quidam pro eo, quod Iouis eo usus fuerit. Nonnulli uero Pegasus putant, qui ad astra pro Bellerophontis interitu euolauerit. Euripides dicit Menalippen Chironis filiam esse, quæ compressa grauida profugit in Pelion montem, & dum à patre comprehendere timeret, deorum misericordia cōuersa in equum, ad astra conscendit: cuius posterioris partes corporis propter fœminei sexus pudorem non uidentur. Habet autem stellas in facie claras duas, in capite claram unam, in singulis auribus singulas claras, in maxilla unam, in ala proxima capiti claram unam, in humero alæ dextræ unam, in media ala unam, in extremis pennis unam, in harmo unam, in pectore unam, in spina unam, in umbilico claram unam, in singulis genibus singulas, in singulis ungulis singulas, fiunt omnes 13.

Aries.

B Inde subest aries, qui longè maxima torrens
Orbis, & ad finem spacijs non tardior horam
Peruenit, & quando grauiore Lycæonis arctos,
Axem uel tutor quem tanto gratior ille
Distantis cornu properat contingere metas.
Clara uel non illi est facies, nec sidera possunt,
Officiat si luna sua uirtute nitere:
Sed quærendus erit zonæ ratione micantis,
Ut chelæ candens, aut balthus Orionis.

Aries, ut Hesiodus & Pherecydes dicunt, inter astra collocatus est, propter Phryxum & Hellen Athamantis & Nebulæ filios. Qui cum nouercam occidere uellent, insani à Libero dicuntur effecti, qui dum in sylua errarent, mater eis arietem aurata pelle fertur adduxisse, qui cum nauigare uellent, in mare proiecti sunt, quod pelagus ab Helles nomine Hellepōtus uocatur. Helles autem (ut aiunt) à Neptuno saluata est, & ex ea puerum Pæonem genuit. Phryxus autem rem insidens præparato arieti, Colchos adductus est ad Oetam regem, ibique arietem Marti immolauit, eique suam auream pellem concessit antequam inter astra processisset: quam draco custodiuit. Genitum autem hunc arietem dicunt ex Neptuno et Theophane Altidis filia: quam cum adamasset, in insulam Crinnissam traduxit, inque Iouem conuertit, cum qua in arietem mutatus concubuit, ex qua aries chryso uellus natus. Nigidius hunc arietem dicit ducem & principem esse signorum zodiaci circuli. Immortali autem honore donatum, quod cum Liber exercitum in Africam duceret, & aquæ inopiā pateret, subito aries ex arena exiuit, & Liberum cum suo exercitu ad aquam perduxit diuinitus. Hoc facto Liber eum arietem Iouem Ammonem appellauit, eique fanum magnificum fecit eo in loco in quo reperta est aqua, & abest ab Alexandria itinere dierum nouem, locus arenosus & serpentum multitudine plenus, & ab arena Ammon est nominatus, Præterea aries dux aquæ immortalis mutatus,

mutatus, & cœli sidera consequutus. Conuertit autem caput ad taurum, ipse autem assequitur alijs signis. Habet autem stellas, in capite unam, in auriculis tres, in collo duas, in summitate pedum anteriorum singulorum singulas, in dorso quatuor, in cauda unam, in uentre tres, in summitate singulorum pedum posteriorum singulas. Sunt omnes 18.

Deltoton.

Est etiam propiore Deum cognoscere signo,
Deltoton, si quis donum hoc spectabile Nili,
Diuitibus ueneratum undis in sede notarit.
Tris illi laterum ductus, æquata duorum
Sunt spacia, unius breuior, sed clarior ignis.
Hunc aries iuxta medium deltoton habebit.

Super caput arietis non longè ab Andromedæ pedibus adiacet signū quod Græci, ob similitudinem deltae literæ, deltoton uocant: latini autem, ob proprietatem formæ, triangulum dicunt. Quod quidam à Ioue per Mercurium inter astra positum dicunt, super caput arietis, pro eo quod obscurum esse dicitur. Quidam uerò dicunt, Aegypti esse effigiem stellis figuratam in tribus angulis, id est trigono, & Nilum talem ambitum facere. Habet autem stellas tres, in singulis angulis singulas: e quibus una est clarior.

Pisces.

Inter lanigeri tergum & Cepheida mœstam
Hunc ultra gemini pisces, quorum alter in austrum
Tendit: Threiciū boream petit alter, & audit
Stridentes auras niueus quas procreat Hæmus.
Non illis liber cursus, sed uincula cauda,
Singula utrumque tenent uno coeuntia nodo.
Nondum stella premit piscis qui respicit auras,
Threiciæ dextram Andromedæ cernuntur ad ulnam.

Pisces hi sunt, & maior piscis. Nigidius hos pisces dicit in flumine Euphrate fuisse, & ibi ouum inuenisse miræ magnitudinis: quod uolentes eiecerunt in terram, atque ita columbam insedisse, & post aliquot dies exclusisse eam Syriæ quæ uocatur Venus. maximeque misericors ad homines pertinebat, quæque multa quæ ad utilitatem hominibus uerterentur ea dicitur inuenisse. Quæ quoniam Iouis sapius à Mercurio laudari nominarique audiret, quod in deos religiosa, in hominibus officiosa diligenter fuerit, rogata à Ioue quod sibi optanti tribui postularet: illa ait, ut pisces qui suam originem seruassent, immortalis præmio afficerentur. Iupiter in duodecim signis pisces siderum splendore decorauit. Vnde hodie quoque Syri neque hos pisces edunt, & columbas potestate decorant. Horum autem unus aquilonius est, alter australis, ex aduerso caudis utrinque positus. Habent inter se alligamentum luteum continens usque ad priores pedes arietis. Andromedæ autem humerus dexter, piscis est signum. Habet idem aquilonius stellas duodecim. Alligamentum luteum, quo continentur in parte boreæ: habet stellas tres, in parte noti tres, ad orientem tres, ad occidentem tres. Australis piscis quindecim. Sunt omnes 39.

Perseus.

Tantus & ille micat, tantum occupat ab Ioue cœli,
Dextra sublata similis prope Castiopeam,
Sublimis fulget, pedibus procrare uidetur,
Et uelle aligeris purum æthera tangere palmis.

Perseus quidem ex Danae & Ioue natus est. Iupiter enim in similitudinem aurei imbris se transformans, oppressa delusit Danaen, Acrisij regis Argiuorum filiā. quam cum pater à Ioue uitiatam cognouit, intra arcem includens, præcipitauit in mare, quæ delata ad Italiam, inuenta à quodam piscatore, & oblata regi, eam

Eam sibi fecit uxorem, unā cum Perseo quem enixa est in mari. Qui missus ad Polydectem regem insulae Seriphii, accepta à Mercurio talaria, & à Vulcano harpe adamantina, per aera iter faciens, ad Gorgones Phorci filias uenisse perhibetur: quæ angues pro crinibus dicuntur habuisse, quosque uidissent in lapides conuertere. Gorgones tres ferunt fuisse sorores, uno oculo, una pulchritudine inter se communicantes. quarum nomina putantur, prima Sthenio, secunda Euryale, tertia Medusa. Quidam uerò eam à Minerua missum dicunt, & ab ea clypeum uitreum accepisse, per quæ uidere, nec uideri ab eis posset. Qui cum Gorgones dormientes inuenisset, caput Medusæ abscidit, & Mineruæ tradidit: quod illa in suo pectore aptauit, ut in bello terribior esset. Perseum autem inter sidera collocauit. Habet autem stellas in capite unam, in singulis humeris claras singulas, in manu dextra claram unam, in eodem cubito unam, in manu sinistra unam, in dextra parte lumborum claram unam, in sinistro femore claram unam, in singulis genibus singulas, in singulis tibijs singulas, in singulis pedibus singulas, in capite Gorgonis circumquaque tres, in harpe unam. fiunt omnes 18.

Pleiades.

Sidera communem ostendunt ex omnibus ignem:

Septem traduntur numero, sed carpitur una,
Deficiente oculo distinguere corpora parua.
Nomina sed cunctis seruauit fida uetustas:
Electra, Alcynoeque, Celenoque, Taygeteque,
Et Sterope, Meropeque simul, formosaque Maia,
Cœlifero genitæ, si uere sustinet Atlas
Regna Iouis, superosque, atque ipso pondere gaudet.
Lumine non multo Pleias certauerit astris,
Præcipuo sed honore ostendit tempora bina.

Cum primum agricolam uentus superimminet auster,
Et cum surgit hyems portu fugienda peritis.

Pleiades à pluralitate Græci uocant, latini eo quod uere exoriantur Vergilias dicunt. Dicit autem Pherecydes Athenæus, septem sorores fuisse, Lycurgii filias, ex Naxo insula. & pro eo quod Liberum educauerunt, à Ioue inter sidera sunt relatæ. Harum nomina putantur, Electra, Alcynoe, Celæno, Asterope, Merope, Taygete, Maia: quarum septima, ut ait Aratus, uix intueri potest, quam quidam præ timore Orionis fugisse putat, quidam à Sole persecutā arbitrant, uocantque Electrā, quæ non sustinens uidere casus pronepotū, fugerit. Vnde & illam dissolutis crinibus propter luctū ire asserunt: & propter comas quidam Cometen appellant. Nonnulli uerò Meropen esse autumat, quæ nupta, à quodā uiro nominata est Hippodamia. Museus autem refert filias Atlantis fuisse septem, ex quibus sex clare sunt, una obscura. Cum dijs concubuerunt: tres cum Ioue, & ex Electra Dardanus, ex Maia Mercurius, ex Taygete Lacedæmon, cum Neptuno duæ: Alcynoe, ex qua Hercules: Celæno, ex qua Lycus, cum Marte Asterope, ex qua Oenomaus: Merope cum Sisypho. Magnam apud homines dignitatem habent.

Lyra.

Tempora læua premit parti subiecta draconis,
Summa genu subuersa tenet, quæ se lyra uoluit,
Contra spectat auem uel Phœbi quæ fuit olim.
Cygnus de thalamis candens qui lapsus adulter,
Furta Iouis falsa uolucer sub imagine texit.

Lyam inter astra collocatam dicunt propter honorem Mercurij, qui eam condidit ex testudinis similitudine, de Apollinis bouum cornibus, qui intendit chordas septem Atlantidum numero. Regrediente igitur Nilo ad suos meatus, inter cætera relicta etiam testudo est: quæ cum putrefacta fuisset, & nerui eius extensi intra coriū remansissent, percussa à Mercurio sonitū dedit, in cuius similitudinem

dinem Mercurius lyram fecit: quam postea Apollini datam, alij Orpheo dicunt, eo quod unus ex Musis, id est Calliopæ sit filius, fecit autem chordas nouem, iuxta numerum Musarum. Tantæ namque dicitur dulcedinis in modulando fuisse, ut arbores, saxa, bestias, atque inferos commouerit, ob coniugis Eurydices desiderium ad inferos descendens. Qui cum Apollinem maximum deorum honoraret, Liberum autem patrem, a quo fuerat glorificatus, minimè glorificaret, sedens in Pangeo monte, & expectans solis ortum, Liber indignatus misit Bacchas, ut Aeschylus scribit, quæ eum membratim discerperent: collectisque membris eius, sepelierunt eum in Lesbij montibus. eius lyram Museo dederunt: loquemque rogauerunt, ut eius memoriam astris inferret. Habet autem stellas in utrisque pectinibus singulas, in cacumine chordarum singulas, in utrisque humeris singulas, in fundo unam, in modulo unam, in tympano claram atque candidam unam. Sunt omnes nouem.

Cygnus.

Aut mediij fulgoris erunt penna utraq; lata
Dexterior iuxta regalem Cepheos ulnam,
At læua fugit instantem sibi Pegason ala.

Cygnus dicunt inter astra constitutum, eo quod Iupiter in cygnum transfiguratus euolauerit in rami Atticæ regionis, ibique compresserit Nemesis, quæ & Leda dicitur (ut refert Crates tragœdiarum scriptor) quæ enixa est ouum, unde nata est Helena. Sed quoniam Iupiter rursus in cœlum, in cygnum transfiguratus se recepit, ut fuit pennis tensus, simulacrum eius sideribus reliquit. Habet autem stellas in capite claram unam, in dextra ala quinque, unam claram quæ est erga collum, in sinistra ala quinque, in pectore unam, in cauda unam, quæ est amplissima. Sunt omnes 13.

Aquarius.

Oceano mersus sopitas condere flammæ,
Hymbres occasus, ortusque intercipit ora.
Et cum terrores auget mox atra marinos,
Multum clamatos frustra spectauerit ortus.
Tunc rigor, aut rapidus ponto tunc incubat auster.
Tarda ministeria & nautis tremor alligat artus,
Et rationem animi temeraria pectora soluent.
Nulla dies oritur, quæ iam uacua æquora cernat,
Puppibus & semper tumidis ratis innatet undis.
Interea tentare undas iuuat: aspera sed cum
Assultat lateri deprensa spuma carinæ,
Tunc alti curuos prospectant littore portus,
Inuentasque alij terras pro munere narrant,
Interea exanimat pauidos instantis aquæ mons.
Ast alij procul è terra iactantur in altum:
Munit & hos breue lignum, & fata instantia pellit,
Et rantum à leto, quantum rate fluctibus absunt.

Porro aquarius nomen accepisse dicitur, quod eius exortu hymbres plurimifiant. Quidam uolunt Ganymedem eum esse, Troili & Calliæ filium: qui cum in Ida monte uenaretur, ob nimiam pulchritudinem a Ioue adatus, & per aquilam raptus, inter astra est collocatus. Dehinc Aquarius dictus est, quod undas funderet. Nigidius Hydrochoon siue aquariū existimat esse Deucalionem Thessalum, qui maximo cataclysmo sit relictus cum uxore Pyrrha in monte Aetna, qui est altissimus in Sicilia. & posteaque se & uxorem suam solū in terra relictum censuit, orbitatis & uastitatis misertus, ab Ioue precari cepit, ut aut et ipsi interirent, aut hominū genus restituerent. Iupiter respondit, & per sortem indicauit, ut lapides quos ante se reperissent, post se iacerent. Reuersi itaque, quotquot

quotquot Deucalion misit, uiri fiebant: quos Pyrrha, foemina. Quo facto, rursus hominum genus natum est. ob quam rem λαός græcè populus dicitur: quia lapis antiquitus græcè λίθος appellabatur. Ab antiquis quidem dicitur Aristeus filius Apollinis fuisse, quem Apollo dicitur ex Cyrene procreasse, quam compressit in monte Orpheo, qui Cyrenis est appellatus. Aristeus dicitur omnibus artibus doctus fuisse, quibus ceteros homines ad bonos fructus utilitatēque perducebat. Is cum caniculæ lignū pestiferum oriretur, & statim praesentes fructus laederentur, & homines diuturna pestilentia afficerentur, factū est ut à dijs impetraretur, maximè Neptuno, Iouis fratre, ne tempestatibus & uentis pateretur genus humanum affici indignis calamitatibus. Itaque uenia data, constitutum est à dijs, ut caniculæ stellæ exortu uenti perflaret dies circiter quadraginta, eiusque pestilentie uim abscinderent. Quapropter Aristeus à dijs inter astra est collocatus. Habet autem Aquarius stellas in capite obscuras duas, in singulis humeris singulas amplas, in sinistro cubito unam, in dextro cubito unam, in singulis manibus singulas, in singulis mamillis singulas, sub mamillis singulas, in dextro lumbō unam, in singulis genibus singulas, in dextra tibia unam, in singulis pedibus singulas. Sunt omnes 18. Effusio uero aquæ dextra leuaque sit stellis 31. Quarum duæ splendide sunt, ceteræ uero obscuræ. Capricornus.

Capricornus sanè similitudinem habet Aegypanos: habet enim posteriorem partem piscis, priorem capricorni. & hunc honorem dicitur assecutus, eo quod cum Ioue sit nutritus. Epimenides dicit in Ida utroque nutritus, & ad Titanorum bellum cum Ioue esse profectum: quem Iupiter uictor astris intulit, quod eius opera dij armati essent. Itemque matrem eius capram, quod Dicolon inuenisset in mari, ideo piscis cauda notatam. Nigidius capricornum refert immortalis honore donatum, quo tempore Phython in monte Tauro speluncam haberet, & Aegyptum incoheret, ab Ioue concessum habuisset, quemadmodum dijs posset obistere, cum eis consilium panderet, si neque terras relinquere uellent, neque Phythonis immanitati resistere dij posset, inconsulte figuras immutauerunt, in quam quis uellet, seu bestiam, seu uolucrum, seu piscem pecudemue, Phython se in capram transmutasset. itaque immortales figuris ignotis Phythonis ante oculos crebro uersabantur: unde adhuc maximè pro dijs multas bestias obseruant coluntque Aegyptij, & conuenit Phythoni neminem deorum aduersari sibi met, uacuum cognouit, dominantibus, arbitratus deos se uictos propter metum, dominabatur imperitis fortunæ uarietate, & periculi magnitudine instantis. Nam post 18. dies dicitur consilium de eo repente à dijs factum, ut interficeretur. ob idque usque hodie in Aegypto hos dies, id est 18, festos perpetuo annis singulis instituerunt: in quibus diebus qui nascitur, amplius quam eos non uiuit. Phython autem fulmine interficitur ab Apolline in templo Aegypti Memphis, ubi mos fuit solio regio decorari reges qui regnabant. ibi enim sacris initiabantur primum, ut dicitur, reges satis religiose tunicati. & tauro quem Apim appellant, iugum portare fas erat, quem Deum maximum Aegyptij existimant: & per uicū unum duci, ut periti existimabant labore humanæ necessitatis, ut crudelius quæ sub eis sint abutantur. Deducitur autem à sacerdote Isidis in locum qui nominatur Adytos: & iureiurando adigitur, neque mensem, neque diem intercalandum quem in festum diem immutarent, sed 365 dies peracturos, sicut institutum est ab antiquis. Sed illò reuertamur unde digressi sumus. Igitur dij posteaquam Phythone pœna affecerunt, sancta astrorum memoria decorauerunt, & ei nomen Aegyptij Aegypana imposuerunt, quod contenti dij se in bestias conuertissent, Phython se in capram transfigurabat. oppidumque magnificum in Aegypto edificauerunt, quod Panopolim appellauerunt. Habet autem stellas in singulis cornibus duas, in naribus claram unam, in capite claras duas, sub collo unam, in pectore duas, in anteriore pede unam, in summitate ipsius pedis unam, in dorso septem, in uentre quinque, in caudæ extremitate claras duas. Sunt omnes 26.

Sagittarius.

Sagittarius.

Belligerum Titan etiam cum contigit arcum,
Ducentemq; ferunt sinuato spicula neruo,
Iam clausum ratione mare est, iam nauita portu
In festam noctem fugit ad longasq; tenebras,
Signum erit exoriens nobis tum nocte suprema,
Scorpios ille micat super freta cerula cauda.
Insequitur grauis arcus, & in lucem magis exit.
Tunc alte cynosura repit, tunc totus in undas
Mergitur Orion, humeris & uertice Cepheus.

Porro Sagittarius scorpione oriente ascendit: quo ascendente, Orion occidit totus, & Cepheus a uertice & humeris cum manibus. in cuius signi regione zodiacus circulus humillimus propter equina crura. Quidam negant, dicentes nunquam Centauros ullis sagittis usos fuisse. Quidam autem dicunt, quod quadrupedes esse non uideantur, sed stans bipes Sagittarius. Hic autem homo equinis pedibus est, & caudam habet ueluti Sagittarii. Solitheus autem tragœdiarum scriptor, illum affirmat esse Crotonem. Euschemis Musarum nutricis filium, & inhabitasse Heliconem, atq; sagittis & uenatu uitam exegisse. qui inter Musas sapius commoratus, plausu cantus earum distinguebat, id est ad pedem manibus plaudebat, quo alij timerent. Hunc Musæ beneficio Iouis astris intulerunt, cuius artes, id est plausus & sagittæ inter mortales mansere. Nigidius de Crotonem idem dicit, sed non conuersatum cum Musis: sed dum ille cantus chorosq; celebrarent, hunc procul auditu repentino plausu ad pedem feriendo oblectare canentes. ob hoc eum a Ioue immortalis memoria earum rogatu donatum, quod esset nutricis earum filius, idem Oceani nepos. Habet autem stellas in capite duas, in arcu duas, in acumine sagittæ duas, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in ventre claram unam, in spina duas, sub cauda duas, in anterioribus geniculis singulas. Sunt omnes 15. Reliquæ uero septem subter crura similes quidem sunt posterioribus, quæ non ostenduntur, quod Centaurus duplex sit, iaculum autem eius, ex quo dicunt omnes cygnos ab Apolline interfectos, qui Iouis fulmina fuerant, absconditum, fertur ad aquilonem: & peracta, ac potius sedata lite, assumptum, & ad pedes Sagittarii inter astra collocatum. Habet autem stellas quatuor, in summo unam, in medio obscuram unam, in pennis duas, unam uero splendidiorem alij.

Aquila.

Vnguibus innocuis Phrygium rapuit Ganymedem,
Et cœlo appositus custos, quo Iuppiter arsit
In puero, luit excidio quem Troia furorem.

Aquilam sanè inter astra collocatam dicunt propter Ganymeden Iouis ministrum, quem rapuit in cœlum: est enim ea signum Iouis, quod cum dii omnes uolucres inter se diuiderent, eam in portione sortitus sit Iouis, quod altius cunctis uolantibus euolet, & penè inter omnes principatum teneat, & quod sola auium solis radijs non terreatur. Namq; ita est spectans ad orientem pennis tensis. Aglaosthenes dicit Iouem in aquilam transfiguratum, Naxiam regionem ubi nutritus fuerat petisse, & regnum accepisse, egresso uero de Naxo, cum aduersus Titanas proficisceretur, & sacrificium faceret, aquilam ei in auspicio apparuisse, & fulmina ministrasse, quam bono omine acceptam tutelæ subiecisse. Habet autem stellas in capite claram unam, in humeris singulis alarum singulas, in pectore obscuram unam. sunt omnes quatuor. Sagitta autem quam tenet in pedibus, dicitur sagitta Apollinis fuisse, cum qua Cyclopes interfecit, eo quod Iouis fulmina facerent, quod eo telo Aesculapius eius filius a Ioue esset interfectus: quam sagittam astris illatam in memoriam uirtutis suæ reliquit. Habet autem stellas quatuor, in summo unam, in medio unam, in pennis sagittæ duas.

Delphinus.

Delphinus.

Sidera quæ mundi pars celsior æthere uoluit,
Quæq; uident boream uentis assueta serenis,
Diximus: hinc alius decliuis ducitur ordo,
Sentit & insanos obscuris flatibus austros.

Neptunus, ut Artemidorus refert, Amphitriten uoluit in coniugium accipere: quæ cum ob uerecundiæ magnitudinem & uirginitatis obseruantiam ad Atlantem confugisset, Neptunus post eam multos militum qui eam peterent: inter quos & delphinum misit, qui eam peteret. Quæ cum circa insulas Atlantis moraretur, reperit eam, nuntiavitq; Neptuno. quæ ille suis persuasionibus ad suam perduxit uoluntatem, delphinusq; maximos honores in mari tribuit: quem in astris intulit, & in manu sua habere instituit. Habet autem stellas nouem, & ideo mulicam signum dicitur, eo quod in numero Musarum. stellas habet in ore unam, in folio duas, in pinnulis uentris tres, in dorso unam, in cauda duas, sunt omnes nouem. Delphinus autem non multum currit supra capricornum.

Orion.

Tela caput magniq; humeris sic balteus ardet,
Sic uagina ensis, pernici sic pede fulget.

O Orion, qui & incola dicitur, ante tauri uestigia fulget. & dicitur Orion ab urina, id est ab inundantia aquarum. Tempore enim hyemis habet ortum, cum mare & terras aquis & tempestatibus turbat. Hunc Romani iugulam uocant, eo quod sit armatus ut gladius, stellarum luce terribilis & clarissimus: qui si fulget, serenitatem portendit: si obscuratur, tempestatem innuit imminere. Hunc Heliodus dicit Neptuni & Euryales filium, cui dono datum est a Neptuno, ut super fluctus ambularet ueluti supra terram. Qui cum Chium uenisset, Meropem Oenopionis filiam compressit, quem Oenopion ob iniuriam excæcauit, & de finibus suis expulit, ipse cum Lemnum uenisset, a sole dicitur ei lumina restituta esse, & reuersus est ad Oenopionem. qui cum a ciuibus terra absconderetur Oenopion, desperata eius inuentione, Cretam est profectus, ubi cum immodicè uenaretur, & a Diana corripere, ait se nullam feram in terris relicturum. Tellus indignata, scorpionem extulit miræ magnitudinis, qui poenas magniloquentiæ eius exigeret. Iouis autem Orionem ob uirtutem astris intulit. idem rogatu Dianæ scorpionem inter astra duodecim cœlo collocauit, quorum contra magnitudinem stellæ quoq; eorum amplissimæ sunt. Aristomachus autem dicit, Caurisam quandam Thebis uoto petisse ut filium haberet: ad quem Iouis, Mercurius, & Neptunus hospitio deuenerunt, qui eis hostiam immolauit ut filius nasceretur, cuius bouis pelle detracta, dii in eam urinam fecere, iussuq; Mercurij terra obruta est, unde puer supradictus est natus, quem Vrionem appellauerunt, & astris intulerunt. Quidam autem dicunt Vrionem Methymnæum, qui cum esset citharæ potens, rex Corinthiorum Pyranthus nomine eum dilexit: qui cum a rege impetrasset, ut ciuitatem arte sua illustraret, & magnum patrimoniū acquisiuisset, consenserunt famuli cum nautis ut eum interficerent. quæ cum uellent interficere, petijt ab eis ut antè decantaret. Cum autem citharæ sonus cum uoce eius audiretur, delphini circum nauim uenerunt, ille super unum ex his se præcipitauit, qui eum sublatum ad regem Pyranthum Corinthum detulit. delphinus subductis per æstum aquis exanimatus est. Qui cum suos casus Pyrantho narraisset, iussit rex Pyranthus delphinum sepeliri, & ei monumentum fieri. Post aliquantulum temporis nauis, qua Orion deuectus fuerat, Corinthum delata est. Nautas cum ad se adduci rex imperasset, & de Orione inquireret, dixerunt eum obijisse. Quibus ille: Crastino, inquit, die ad delphini monumentum iurabitis: eosq; custodiri mandauit, atq; Orionem ita ornatum sicut se præcipitauerat, in monumento delphini delitescere. Cum autem adducti per delphini monumentum iurarent Orionem obijisse, & de monumento prodijisset, illi eum uidentes obmutuerunt, ibiq;

regis imperio crucifixi sunt. Dehinc Iouis miseratione dicitur Orion cum delphino inter astra positus. Nigidius autem refert, quodam tempore Iouem cum cæteris dijs apud Musæum Bisthoniæ regē hospitio dapili copiosoq; affectu prædito in hilaritate constituisse, ut in corio tauri qui tunc immolatus fuerat, mingerent, eoq; loco in corio terra obruta natus sit Orion: qui factus adolescens, digna deorum forma, atq; egregia uirtute incitatus, immortalis memoria obtēperabat, quibus ortus dicebatur. Nam cum in Celinio uenaretur, Dianam irridens contemnebat eius opera, quæ in monte cōstituebat. Itaq; Diana mississe dicitur scorpionem, qui Orionē uita priuaret. Orion uita priuatus, sideribus illatus est. Habet autem stellas in capite claras tres, e quibus media est splendidior cæteris, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubito obscuram unam, in eadem manu unam, in zona tres, in gladio quem tenet in manu tres, in singulis genibus singulas, in singulis pedibus singulas, in mantili tres. Sunt omnes 17. & decem ex eis obscuriores.

Canis.

Cum tetigit solis radios, accenditur æstas,
Discernitq; ortu longè sata uiuida firmat.
At quibus arcatae frondes, aut languida radix,
Exanimat: nullo gaudet maius'ue minus'ue
Agricola, & sidus primo speculator ab ortu.

Sirius stella est in medio centro cœli, ad quam cū sol accesserit, duplicatur calor ipsius, & languore afficiuntur corpora humana. Sirium autem stellam uocant tam putant, propter flammæ candorem. Latini autem illam caniculam uocant, unde & dies caniculares dicuntur: quia quandiu sol in ipsa est, pestifera est, sed pro qualitate adiacentiū cōmutatur. Nam aut uincitur, aut morbosus utitur uiribus. Hinc est quod cum certo tempore oritur, non semper est noxia. Quidam uerò dicunt canem fuisse, quæ Europæ cum dracone custos data est, quæ postea Minos utraq; accepit. eandem postea ob medicinæ causam Procridis in munera datam: quæ postea Cephalus utraq; possedit, uir Procridis, qui eam ad Thebas duxit ad uulpem, Thebanorū agros infestantem: cui canis fatum est, ne ab ullo posset interfici, itemq; uulpi. Iupiter uerò uulpem in lapidem conuertit, & canem astris intulit. Amphianus tragoediarum scriptor refert, quod cū hominibus stellæ relinquerent locum, missus est legatus canis ad Doloram: quam ut uidit, tempore tēpestiuo adamauit. qui cum flagraret amore, nec posset frui, magis et asperius urebatur: calamitate accepta, & deos adiutores inuocare cœpit. Tūc Aquilo misit filios suos adolescentes, qui operam cani traderent, & ipse flatus suo canis ardorem sedauit, qui flatus eteliæ dicitur, amoris autem memoria remansit. Sunt qui aliter memorēt. Icarus à Libero hospitio receptus est, qui ei in munere utrem plenum uino tribuit, iussitq; ut in reliquas terras propagaret. Icarus de hinc Athenæus cum in terrā Atticā ad posteros deuenisset, eis genus hoc suauitatis ostēdit. pastores autem cū immoderatus biberent, ebrij facti conciderūt. Qui arbitantes Icarū malū medicamentū sibi dedisse, eum fustibus interfecerūt. Icarū autem occisum, canis qui cū eo fuerat, Neæra nomine, ululans, Erigonæ eius filie monstrauit, ubi pater insepultus iaceret: quæ cum uenisset, eius corpus sepeliuit: ipsaq; se in monte Hymetto cōtulit, ibiq; laqueo sibi mortē consciiuit. Tūc dicitur Liber à Ioue petisse, ut Erigonem & Icarū astris inferret. Iouis autem audita eius petitione, Erigonem signū uirginis nominauit, Icarū autem patrem eius Arcturū. Qui cum exoritur, tempestates mari terræq; efficit, cumq; Athenas pestilentia opprimeret, ex oraculo responsum est, cessaturā pestilentia, si per annos singulos de frugibus & uindemia Icaro & Erigone primū delibaret. Quod factū est ab Atheniensibus, qui diebus festis institutis aras cōstituerunt, ideo quia illā pendentē aspexerūt, qd est apud Græcos. ex quo factū est, ut soli oscilo iactaret homines, Canis autem Icarī qui ululans ante pedem pendentis uirginis mortuus est,

est, Astricyon nominatur, quod nos canis stellam dicimus: qui ob eandem causam quando exoritur, summam pestilentiam hominibus facit. Habet autem stellas in capite unam, quæ Iliis dicitur, claram: in lingua unam, quam Sirium uel Canem uocant, quæ magna est & splendida: in collo duas, in singulis humeris singulas obscuras, in pectore claras duas, in anteriore pede sinistro tres, in dextro unam claram, in extremo supra dorsum tres, in uentre duas, in sinistro femore unam, in posteriori pede sinistro unam, in summitate caudæ unā. Fiunt omnes xx. Situm autem est hoc signum inter hyemalem tropicum, & arcticum subterraneum, qui australis uocatur.

Dasyus.

Sic utrunq; oritur, sic occidit in freta sidus:

Tu paruum leporem perpende sub Orione.

Lepus sub pedibus Anticanis & Orionis cōstitus est. Hic dicitur Orionis canem fugere uenantis. Nam ut uenatorem cum finxerunt aliqua de causa, ita leporem ei ad pedes fugientem finxerunt. Quidam negant tam nobile tamq; magnum uenatorē, de quo antē in scorpione signo diximus, & postea in ipsius figura dicemus, oportere leporem uenari. Callimachusq; accusat eum, quod cum Dianæ scriberet laudes, dicit eam leporino sanguine gaudere, & eos uenari dixerit. Nonnulli à Mercurio inter astra collocatum dicunt propter nimiam uelocitatem: siue quod inter quadrupedes plus pariat, & quosdam fœtus pariat, quosdam uerò in uentre habeat: sicut Aristoteles philosophus ait, qui de animalium ratione disseruit. Antiquitus autē dicebatur, in insula Hiero nullum lepore fuisse, sed ex eorū ciuitate adolescens quidam studio generis ab exteris terris leporem fœminā produxit, & ad eius partū diligentissimè quæ opus essent administruit. itaq; cum peperisset, & cōplures eius ciuitatis ad studiū intēdisset, & partim precio, partim beneficio mercati essent, omnes lepores alere cœperunt: quibus cum nihil daretur ad manducandū, impetu facto omnia comederūt. quo facto, insulā calamitas afflixit. itaq; postea leporis figurā astris cōtulerunt, ut homines meminissent, nihil his exoptandū in uita, si insolēter utant lætitia qua dolorē capere posterius cogantur. Habet autem stellas in singulis auribus singulas, in pectore duas, in dorso nitidā unā, in posterioribus pedibus singulas. Sunt autem omnes 7.

Argo nauis.

At cum decurrens inhihet iam nauita remos,
Auersamq; ratem uotis damnatus ab ore
Perlegit, optatam cupiens contingere terram.
Sed quia pars uiolata fuit, coeuntia saxa
Numine Iunonis turus confugit Iason.
Hæc micat in cœlo lateri non amplior, actus
Qua surgit malus, qua debet reddere proram,
Intercepta perit, nulla sub imagine forma.
Puppis demisso tantum stat lucida clauo.

Post canis igitur magni caudā, secundum stellarum ordinem nauis cōstituta est. quam quidam beneficio Mineruæ inter astra collocatā dicunt, quæq; prima ab ea fabricata est: & mare quod antea inuium fuerat, hominibus peruiū nautalis ingenio fecit. quam notatam in cœlo figurauit, sed à gubernaculis usq; ad malum. Nonnulli dicunt Danaum Beli filium ex compluribus coniugibus quinquaginta filias habuisse, fratrem autem eius Aegyptū totidem filios. Danaū autem & filias eius interficere uoluit, ut regnum paternū solus obtineret, easq; filijs suis uxores à fratre poposcit. Danaus autem cognita malitia, Mineruam inuocauit adiutricem. tunc primū dicitur Minerva nauim fecisse, quæ Argos appellata est, cum qua Danaus ex Aphrica Argos profugit. Aegyptus filios suos ad persequendum fratrem misit. Qui postquam Argos uenerunt, patruū impugnare cœperunt, Danaus autem ut uidit se eis obsistere nō posse, dedit eis filias

r 3 suas,

suas, quæ patris iussu viros suos una nocte interfecerunt. sola Hypermestra Li-
num seruauit, ob quod sanum illis factum est. ceteræ uerò dicuntur apud infe-
ros in dolium pertusum aquam ingerere. Habet autem nauis stellas in puppe
quatuor, in catastroma quatuor, in malo summo tres, in singulis temonibus
quinque, sub carina quinque. sunt omnes 26.

Cetus.

Diuerso posita & boreæ uicina legenti,
Auster pistris agit duo sidera, perlegit unum.
Namque aries supra pistrin piscesque feruntur,
Bellua sed ponti non multum præterit amnem.

Porro sub ariete & piscibus super fluuium cetus in cœli regione collocatus
est. Dicitur autem à Neptuno missus ad Cepheum propter inuidiâ Nerei-
dis, à qua contra Cassiopeiam & Andromedam exardescerebat propter nimiam
pulchritudinem. huic cetui Andromeda proposita erat, quem Perseus interfe-
cit, & ab Ioue astris illatus est, ut memoria actus maneret. Habet autem stellas
in caudæ extremo claras duas, à cauda usque ad gibbum eius sex, sub uentre sex.
Sunt omnes 14.

Eridanus fluuius.

Planxere ignotis Asiæ Phaethontides undis,
Eridanus medius liquidis interiacet astris.
Huius pars undæ laeuum ferit Orionis
Lapsa pedem, procul amotis qui piscibus usus
Vincula coniecat, nodus cristam super ipsam
Aequore pistris adit, sunt illi libera cœlo
Sidera nonnullam specie reddentia formam,
Sub leporisq; latus uersam, post deniq; puppin
Inter & Eridanum flexusque cauumque carinæ.
Atque hæc ipsa notat, si nullam ferre figuram.
Sunt etiam toto sparsi sine nomine mundi,
Inter signa ignes, etiam quibus & sua desit
Forma, per oppositi noscuntur lumina signi.

Fluuius, ut superius diximus, subter cetum collocatus est, cœli regione cer-
nitur. Ad quem sinister Orionis pes extenditur. Ab Arato & Pherecyde Eri-
danus Padus esse putatur: & ideo inter astra collocatus, quod à meridianis par-
tibus dirigere cernitur. Hesiodus autem dicit eum inter astra collocatum propter
Phaethonta, Solis & Clymenes filium, qui dicitur currum patris ascendisse: cumque
à terra altius leuaretur, præ timore in Eridanum fluuium, qui & Padus dicitur,
cecidit, ab Ioue fulmine percussus. & omnia ardere coeperunt: causaque extinguen-
di uniuersos amnes immisos esse, omneque mortalium genus interisse, præter
Pyrrham & Deucalionem. Sorores quoque Phaethontis flentes in arbores popu-
los uersæ sunt, lachrymaque earum in electrum durare dicuntur, Heliadesque ap-
platae, ipsas autem nomina habuisse, Merope, Helie, Aegle, Aegiale, Petre, Phœ-
be, Chærie, Diosippe. Cygnus quoque, rex Liguriæ, Phaethontis propinquus,
dum fleret, in cygnum conuersus est, id quoque mones, flebile canit. à quibusdam
uerò Nilus, qui & Gyon existimatur, & ideo inter sidera collocatus, quod à me-
ridianis partibus cursum dirigat. Est autem sidus multarum stellarum luce ador-
natum. & subiacer ei stella, quæ uocatur Canopus siue Ptolemæon splendens,
tangitque temonem nauis. apparet autem humillima, eo quod circa terram esse
uideretur: & nullum sidus inferius apparet, ob quod terrestris uocatur. Habet au-
tem stellas in primo flexu quatuor, in secundo tres, in tertio tres, usque ad nouissi-
mam septem, quas dicunt in ore Nili fluuij esse. sunt omnes 17.

Aquarius.

Infimus hydrochoos, sed quæ uestigia figit,

Sunt

A Sunt aliæ stellæ, quæ caudam bellua flectit,
Quaque caput piscis media regione locatæ.
Nullum nomen habent, nec causam nominis ullam,
Sic tenuis cunctis iam penè euanuit ardor.
Nec procul hinc dextra diffundit aquarius undas,
Atque imitata cadunt errantis signa liquoris.
E quibus una magis sub cauda flamma relucet.
Squamigeræ pistris pedibus subit altera signi
Fundentis latices. est & sine honore corona,
Ante sagittiferi nullum perniciæ crura.

Piscis magnus, cuius nepodes dicuntur pisces qui in circulo zodiaco consti-
tuti sunt, dicitur in astra collocatus, eo quod decidens in Boeth stagno, Pha-
cetis filia Veneris in piscem sit transfigurata, quam Syri deam nominauerunt.
Quidam autem dicunt, quod de stagno filiam Veneris saluauerit. Vnde usque
hodie Syri pisces argenteos in templo sacrauerunt. Est autem signum in parte
australi, quod piscibus orientibus oritur, quem piscem dicunt aquarij urnæ ha-
bere effusionem. Habet autem stellas 12. e quibus una fertur esse sub pedibus aqua-
rij, & tres in brachijs eius. Ipsæ autem clariores esse ceteris noscuntur. Inter hæc
sunt astra siue signa quæ planetæ appellantur.

Oceanum occasu tangit tanto & magis arte,
Thuribulo metæ uim cœlo suscipit, & iam
Præcipiti tactu vastis dimittitur undis.
Multa dedit natura homini rata signa salutis,
Venturamque nouis cladem depellere suasit.
Inter cæta licet numerus sub nocte cauenda
Thuribulum. nam si sordebunt cætera cœli,
Nubibus obductis illo splendore timeto,
Ne pacem pelagi soluat uiolentior auster.
Tunc mihi siccantur astricti cornua uelo,
Erigat emittantque latus per inane rudentes.
Quod si deprehensa turbauit lintea puppis,
Incubuitque sinu laxo, uel mergitur undis
Prona ratis, soluetque inimicum Nerea prora,
Vel si perspexit seruator Iuppiter æger,
Ultima persoluunt iactatæ uota salutis.
Nec metus antequam fugit, quam pars effluxerit orbis,
Quæ boream cœlum spectantibus indicet ortum.

Sacrarius, qui & Pharum dicitur, est signum nauigantibus semper contrarium,
Quod sequitur scorpionis caudam, Quod quidam locatum inter astra dicunt,
quod in eo dii primum mutuo coniurationem fecerunt, cum Iouis contra Satur-
num fecit, quod memoriæ non solum astris illatum, sed etiam hominibus hoc ha-
bere institutum, quia in agonibus & ludis quinquennialibus coronæ habentur,
& fœderis testes adhibentur, itemque uates per quos futura responderunt in sym-
posijs domibus consecrantur. & iure Iupiter igneum sibi uelamen, ne eius fulmi-
nis potentia deprehenderetur, adhibuit. Habet stellas quatuor, duas in superfi-
cie, in qua prunæ fuisse dicuntur, duas in uase eius.

Centaurus.

Inde per ingentes costas, per crura, per harmos
Nascitur intacta sonipes sub uirgine dextra,
Seu prædam è syluis portat, seu dona propinqua,
Placatura deos cultor Iouis admouet aræ.
Hic erit ille pius Chiro tutissimus omnis
Inter nubigenas, & magni doctor Achillis.

t 4 Hic

Hic humero medium scindens iter ætheris alti,
Sic zenuem traxit nubem, stellas' ue recondit,
Toto clavis equo uenientes nunciat euros.

Centaurus dicitur Saturni & Philyrae filius. nam Saturnus cum Iouem filium
quereret in Thracia, cum Philyrae filia in equum uersus dicitur co-
cubuisse, & ex ea Chironem centaurum natum, artis medicinae inuentorem: ip-
samque in arborem *φίλωνα*, hoc est tiliam uersam esse. & habitasse Chironem in
Pelio monte, inter homines æquissimum: à quo Aesculapius medicina, Achilles
cithara, in astrologia Hercules literis instructi sunt. cuius hospitio cum Hercules
uteretur, sicut Antisthenes dicit, è pharetra sagitta lapsa dicitur pedem eius uul-
nerasse: acceptoque uulnere, illum animam exhalasse, & ab Ioue astris illatum. Est autem
signum ad aspectum Sacrarum. Vnde & ad idem Sacrarium sacrificare uidetur. Habet
stellas in capite obscuras tres, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubi-
to unam, in eadem manu unam, in medio pectore unam, in spina duas, in uentre splendi-
das duas, in dextro lumbo claram unam, in cauda tres, in singulis genibus retror-
sus duas, in utroque harum unam, in utrisque pedibus anterioribus singulas. fiunt
omnes 33. Quidam arbitrantur tenere in sinistra manu arma & leporem, in dex-
tra uero bestiolam quæ *δριον* appellatur: & *βύρα*, id est utrem uini plenum, in
quo libabat dijs in sacratio. Habet autem stellas bestiola in capite unam, in spina
claram unam, in cauda duas, in summo pede posteriore claram unam, in anteri-
ori pede unam claram, in thyrsos tres. Sunt omnes 33.

Hydra.

Hic primos ortus crater premit ulterioris,
Vocalis rostro corui super, hydraque lucet.

HYdra, super cuius caudam coruum sedere dicunt, & in medio urnam asse-
runt, est signum in parte australi, caput deflexum habens ad cancrum, cuius
sinuosi corporis medietas est conexa sub leone. caudam uero extendit ad Cæ-
taurum, supra quam sedet coruus. Qui coruus ideo inter astra collocatus dicitur, eo
quod fuerit in tutela Apollinis, à quo missus ad fontem, ut dijs ad libandum aquam
deferret. qui cum uidisset arbores grossos ficos habentes, uolans cõsedit in eis,
donec maturæ fierent, & aquam deferre distulit. post paucos autem dies pera-
cto sacrificio, cum ille ficos comedisset, & se dijs peccasse sensisset, denuo ad fon-
tem ut aquam hauriret rediit: & ab hydra exterritus, uas uacuum reportauit, di-
cens excessisse aquam quæ fuerat in fonte. Cognoscens Apollo sibi coruum pec-
casse, prohibuit cum eo tempore aquam bibere, ut Aristoteles dicit in eo libro
qui de Bestijs scribit. Et Isidorus in Naturalibus, uel in Physicis memoriae tradi-
dit, quod ipse peccati poenas daret, qui & postea astris illatus est. Crater autem in
medio angue positus est, caudam autem anguis coruus appetit rostro, neque po-
test iuxta accedere ut bibat. Habet anguis stellas in capite claras tres, in prima
flexura sex, & una ex eis obscura, ad ultimum in secunda flexura tres, in tertia qua-
tuor, in quarta duas, in quinta usque ad caudam octo claras. fiunt omnes 26. Pau-
lulum sub prima flexura crater siue urna situs est, inclinatus ad genua uirginis.
Habet stellas in labris obscuras duas, per singula latera tres, in fundo duas. sunt
omnes 10. Coruus autem qui est ad ultimam eius caudam, spectans ad occasum,
habet stellas in capite claram unam, in ala duas, in cauda tres, in pedibus singu-
las ab unguibus. sunt omnes sex. omnes simul fiunt 43.

Aethereum uenit thalamum super imbris atrum,
Et tonitru crebraque abscondit grandine terras.
Temperat in geminis annum: nec crede sereno,
Nubila nec diuturna putes cum sidere cancri:
Fons erit ardentis: tamen hoc in littore certum,
Flagrantis placide lucens hic temperat annum,
Composuit sedem Nemeæis sinibus astrum,

Virgineque

A Virgineque & libra semper pendentia tantum
Nubila, continua magis in statione manebunt.
Nunc quoque nulla fides, cœlum cum scorpion accer-
stat super: incerta namque omnia lege feruntur.
Heu quantis terras cum Iuppiter ignibus omnis
Obruct, aut glomerata cadet, quem densa per astra,
Immitis grando cœlo, quam sæpe sonabit,
Cum spacium attigerit tendentis singulaque ignis,
Non terris imbres, ponto non flamina deerunt,
Et cœli terret sonitus mortalia corda,
Cum sedem ægoceri Citherei attigit ignis,
Horridus ad gelidos portendit aquarius ignes,
Hybernæque cadunt pluuia, concretaque grando,
Piscibus à geminis sub prima recurret astra.
Hesperus hæc tibi signa feret, cum lucifer ora
Ingreditur Venus alma polum. sed ubi hesperus ignes
Prouocat æthereos, & noctem ducere terris
Incipit, exoricens ecce hæc Cytherea mouebit.
Vere caute imbres & fulmina culmine ab alto,
Phrixæum rutilo pecus irradiauerit astro,
Nubila commixtusque fragor pluuiaribus undis,
Flaminaque assiduo terris tum stantia pulsu,
E cœlo diri deiectionis grandinis ictus.
Verè magis nitido tauri cum sidere fulxit,
Appota geminis eadem constantia præstat.
B Cum dederit soles, inducit nubila cœlo:
Nubila cum fuerint, subitos mirabere soles.
Et modò te uento gelido, modò protinus imber,
Lucent alterna superabit nube serena.
Sin leuis ingressa est spacioli sidera cancri,
Pacem mundus habet, nonnulli corpore soles
Pestiferi incendunt, non sidera densa solutos
Astringunt artus alieno tempore lenis.
Omnia pacato tum sidere temperat æther.
Ac rapidis idem ne solibus æstuet orbis
Efficient magni conspectu signa leonis.
Virgine erunt pluuia, plerique in nube fragores,
Concaua quos reddunt incluso nubila uento,
Detrahit autumnus pluias, eademque repellit,
Nubibus assiduus, cœlumque ob frigora prima,
Extremum autumnus superent glacialia terræ,
Scorpios at raris ne quis caua terra grauetur,
Horrebit pluuijs, ad diros omnia nimbos,
Continuisque ruit cum per sinuosa tenetur
Cornua centauri, rapida distincta sagitta,
Ægoceros imbres & crebro lumine ruptos
Nubibus elidet sonitus, tremuloque nitore
Flagrantis teli mortalia numina uincunt.
Hæc eadem fundens prædicit Aquarius imbrem,
Extremis sæuis maria increbrescere uentis.
Ostendunt pisces Veneris quos stella notarit.
Et quoniam certis extat uia cognita signis,
Accipe quid moueat mundo Cyllenius ignis.

Si modò Phœbei flammæ euaserit axis.
 Matutina ferens solitus per sidera cursus,
 Cum pecudum uillis auratum fulserit astrum,
 Ventorumq; graues & diræ grandinis iræ.
 Non intermisso patienti tempore surgent,
 Qui pluuias alias etiam in regione notabis
 Affore non omni: namq; est tunc imber in aruis.
 Ast ubi se taurus sinuat cornibus effert,
 Grandine significat geminis tranquilla sereni,
 Et placidum nautis spondet cœlumq; fretumq;
 Nubila atq; imbres, æstus ac frigora miscet.
 Certior ardor erit, quamuis iuuat aura fauoni,
 Cum uasti calida radiabit sede leonis,
 Tempa sed etherei simulac possederit ignis.
 Omnia mixta feret, pluuias meditabitur ingens.
 Vndiq; grando uenit, rumpuntur culmina nimbis,
 Centauri attigerit cum iam Cyllenius arcus:
 Aut ubi confurgit capricornus & ipse biformis,
 Aut subitos cœlo deducet crebrius imbres,
 Fulminis aut iactu magnum perumpit Olympum,
 Nulla serenato capricornus nubila cœlo
 Comparat, aut gelidos flatus cœliq; fragores,
 Non alio melius signo prædicere possis.
 Piscibus hæc eadem quamuis cognoscere fas sit,
 Quandoquidem exoritur mundo Cyllenius ignis.
 Quid faceret primum modò cum lumine solis,
 Tempus & occasus moneat quoq; discere Phœbi.
 Ver erit hybernis totum execrabile nimbis,
 Et crebro tonitru iunget florentia rura,
 Spesq; nouæ segetis quatentur grandinis ictu:
 Vretur cœlum, magni cum regna Tonantis
 Ingrediens, pecudis ingreditur aurea terga,
 Hinc & Agenorei stellantia cornua tauri,
 Quid ue ferant gemini, rapido quid sidere cancer,
 Si penitus quæras, taurum sequere uidebis.
 Grandine nec contrâ ferri ratione probanda,
 Aut cancro aut geminis calidus uestigia seruat,
 Hic quo dicta leo sæuisq; caloribus ardet.
 Flatus at geminis miscet tranquilla serenis,
 Spicifereq; manu tendenti libera nutu
 Dissentit diuæ, sed ut hæc uentura serena
 Nunciat, & uentis cessat mare, cessat & aer:
 Scorpions in pluuias rarus, sed nubibus atris
 Creber agit nimbos, & seua tonitrua portat,
 Clara sagittiferi tetigit cum lumina signi,
 Aegocero semper cœlo leuis excidit imber.
 Frigidus at rapidis horrebit aquarius euris,
 Brumalesq; dabit pluuias, atq; igne perenni,
 Cum sonitu quatiet nubes secunda laboris.
 Non frustrans animum, certo me limite ducat,
 Hæc eadem tibi signa dabunt non irrita pisces.

Solem per seipsum constat moueri, nō cum mundo uerti, sed in zodiaci cir-
 culi obliquitate cursum peragere, paulo superius diximus: qui dū per tre-
 centos

A centos sexagintaquinque dies & quadrantem, zodiacum lustrat, & singula tri-
 cenis diebus deniq; horis ac semisse, id est dimidia hora transcurrat, incremen-
 to dimidiarum horarum quarto anno unum diem complet, quem bisextum nun-
 cupant, qui dies conficitur ex quadrantibus. Nam cum duodecies semis sex ho-
 ras integras faciāt, id est quadrantē, hic quadrās quater ductus uigintiquatuor
 horas perfecit: idem unū diem cum sua nocte complet, & in quarto bisextum,
 ut præfati sumus, efficit. Sol interea dum igneus sit, præ nimio motu conuersio-
 nis suæ amplius incalcescit, cuius ignem dicunt philosophi aqua nutriri, & e con-
 trario elemēto uirtutem luminis & caloris accipere: unde uidemus eum sapius
 madidum atq; rorantem. Tunc autem eclipsim patitur, quod latine defectio di-
 citur, quotiens luna 30. ad eandem lineam qua sol uehitur peruenit, eiq; se obji-
 ciens eum obscurat: unde deficere nobis uidetur, cum ei orbis lunæ opponitur.
 Signa enim tempestatis uel serenitatis, hoc modo astrologi mundi cognoscen-
 da esse dixerunt. Vergilius namque ait: Si sol in ortu suo maculosus sit, atq; sub
 nube latens, aut si dimidia pars eius apparuerit, imbres futuros. item Varro ait:
 Si exoriens concavus uidetur, ita ut e medio fulgeat, & radios faciat, partim ad
 aquilonem, partim ad austrum, tempestatē humidam & uentosam futuram in-
 nuit. item si sol, inquit, rubeat in occasu, sincerus dies erit: si palleat, tēpestatem
 significat. Nigidius quoq; ait, si pallidus sol in nigras nubes occidat, aquilonē
 uentum significat. Hunc etiam Græci Apollinem appellauerunt, à quo se spiri-
 tum accipere arbitrantur. & τὸ Μῶν enim græce, latine perdens dicitur, quod ser-
 uore suo omnem succum uirentium decoquendo perdat herbarū. Hunc etiam
 diuinationis deum esse uoluerūt, siue quod sol omnia obscura manifestat in lu-
 ce, siue quod in suo processu & occasu eius orbita multimodos significationum
 monstret effectus. Sol dicitur aut ex eo quod solus sit, aut quod solito per dies
 surgat & occidat. Hunc etiam sine barba pingunt, quia occidendo & nascendo
 semper est iunior: siue quod nunquā in sua uirtute deficiat, ut luna, quæ crescit
 aut minuitur. Huic quoq; illam ob causam quod aut quadripartitis temporum
 uarietatibus anni circulum peragat, id est, uerni, æstatis, autumnī, & hyemis: aut
 quod quadripartito limite diei metitur spacium. Vnde & ipsis equis condigna
 nomina posuerunt, id est Erythræus, Actæon, Lampros, & Philogæus. Ery-
 thræus græce ruber dicitur, quod à matutino lumine rubicundus exurgat. Actæ-
 on lucidus dicitur, quod tertia hora instante lucidior fulgeat. Lampros uerò lu-
 cens uel ardens dicitur, quod sit, dum ad umbilicum diei contra arcticum con-
 scenderit circulum. Philogæus græce terram amans dicitur, quod hora nona
 procliuor uergens occasui pronus incumbat.

Luna terris uicinior est quàm sol, siue quàm cætera errantia sidera. Vnde &
 breuiore orbe celerius peragit cursum suum. Nam iter quod sol trecentis & se-
 xagintaquinque diebus & sex horis peragit, luna uigintiseptē diebus & octo
 horis percurrit, singula uerò signa sol tricenis diebus & denis horis ac semisse.
 Luna autē binis diebus & semis hora bisse unius perlabitur. Vnde fit, ut quan-
 tum spacij in zodiaco luna percurrit, tantum sol tredecim diebus expleat. Hanc
 quidā philosophorum dicunt proprium lumen non habere, globiq; eius unam
 partem esse lucifluam, aliam uerò obscurā, & paulatim se uertendo diuersas for-
 mas efficere. Alij contrâ aiunt lunam globum suū habere, sed ignem à sole con-
 cipere: & quantū percipitur, ardescere: & quantum à sole discedit, augeri. Cum
 uerò contrâ steterit, feritur ex aduerso, & uelut speculum non uim, sed imagi-
 nem reddit: unde & defectum patitur, si inter ipsam & solem umbra terræ inter-
 ueniat. Hac enim crescente, uniuersa gignentia pubescunt: tenuescente, renuan-
 tur. humor etiam & spiritus omnis augescit, tumescit Oceanus. quod diuerso
 cœli & uagantiū stellarū temperatur, atq; deteritur, & infra fluit, id excipit luna,
 & soli tradit: quo & animalia rigescunt, & humus quodāmodo animatur geni-
 tali calore: & ut ita dixerim, uiua plurimū ualent in originibus, q̃ in ortu sunt,
 languent

languent in occasu. ortum facit in stella quam sol præterit. deinde statione matu-
 tina cum à quinto loco solis steterit, in eodem manet signo, donec ab eodem so-
 le moueatur, quæ contraria est soli. mane occidit, oritur simul nocte, & uocatur
 Chronicos. Deinde rursus altero latere à quinto signo deprehensa, post meridi-
 ana stationem facit, donec ingresso sole idem signum sub radijs eius delitescens
 in totum occidat. Aspiciunt inter se stelle ex tertio signo, quod dicitur trigonū,
 & habent maximè confusionem. item à quarto signo quod tetragonon & cen-
 trum uocatur, & in alterutrum maximè præstant effectū. Item ex cōtrario, quod
 est septimum signum, & diametron uocatur, quæ maximè aduersum cætera dis-
 sident uel leuiter aspiciunt, ut sextum quod dicitur hexagonon. Signa tropica
 peregrinis nationibus præfunt, & omnino motibus & consilijs subinde uarian-
 tur, atq; permutantur, biformia generatione. rerū omniū repetitionē significāt,
 & interim dilationem solida uehemēter & instanter efficiūt, & ad exitū uel pro-
 spera uel aduersa perducunt: sicut aspiciuntur à stellis, uel fauentibus, uel repu-
 gnantibus. Iam uerò quia de eius cursu uel ordine sub breuitate diximus, restat
 ut quid de ea gentiles senserint, edicamus. Lunam gentiles Dianam, germanam
 Solis, quem Apollinē nuncupabant, fuisse dixerunt. & sicut à sole spiritū, ita se à
 luna corpus accipere arbitrabantur. Dicebant enim eam uiarū præsidē & uirgi-
 nem, eo quod in uia nihil pariat. Idcirco igit ambo sagittas habere dicunt, quod
 ipsa duo sidera de coelo radios usq; ad terram emittant: ideo faces, quia luna illu-
 minat, sol & illuminat & exurit. ideo bigam luna dicit habere, siue propter uelo-
 citatē, siue pro eo quod nocte & die apparet. ideo unū equum albū & aliu nigrū
 dicitur habere, eo quod hyeme & æstate plus luceat, q̄ uere & autumno. Diana
 aut luna dicta est quasi diane, eo quod die ac nocte apparet ipsa. & Luna, eo qd
 luceat: & Triuia, eo quod tribus fungatur figuris. de qua Vergilius ait: Tria uir-
 ginis ora Dianæ. Nam eadē luna, eadē Diana, eadē Proserpina uocat, id est cœ-
 lestis, terrestris, & infernalis. De qua quidā: Deniq; cum luna est sublustis, splē-
 det amictu: Cum succincta iacet calamis, Latonia uirgo est. Lunā uoluerunt eti-
 am apud inferos Proserpinā, seu quod nocte luceat, siue quod humilior currat
 & terris præsit. unde bigam boum habere dicitur, illo uidelicet pacto, quo detri-
 menta eius non solū terra, sed & lapides uel crebra animantū, & quod magis
 incredibile sit, etiam latamina sentiunt, quæ in lunæ incrementis eiecta uermi-
 culos parturiant. ipsam Dianam dictam à nemoribus uolūt, simili modo quod
 arborū ac fruticum succo augmenta inducat. Deniq; clementis lunæ abscissa li-
 gna fursuraceis tinearum terebra manibus fistulascūt. Nemoribus quoq; adese
 dicitur, quod omnis uenatio plus nocte quam die dormiat. Endymionem ue-
 rò pastorem amasse dicitur, duplo scilicet modo: seu quod primus hominū En-
 dymion cursum lunæ inuenerit, unde & triginta annos dormisse dicit, quia ni-
 hil aliud in uita sua nisi reptitioni studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Eu-
 ropa scribens tradidit: siue quod Endymionem amasse fertur, quia nocturni ro-
 ris humor qui est sidrum quoq; ipsius lunæ animandis herbarū succis insudat,
 & pastoralibus profunt successibus. Præterea signa tempestatis, uel & serenita-
 tis in ea uideri posse, antiqui dixerūt. Nigidius ait: Si luna in summo circulo ma-
 culas nigras habuerit in primis partibus mensis, imbres futuros significat: si in
 medio, nūc cū plena sint in eo cornicula, serenitatē. Ceterū si rubet quasi aurū,
 uentos ostendit: fit enim uentus ex aëris densitate, qua obducti sol & luna ru-
 bescunt. Item si cornua eius tetra fuerint nebula, tempestas futura est. Aratus aut
 dicit, si aquilonium cornu lunæ est correctius, aquilonē imminere. Item si cor-
 nu australe sit erectius, notū imminere. Quarta aut luna index futurarū certissi-
 ma habetur aurarū. Vnde & Vergil. Si in ortu quarto, nāq; is certissimus autor.

Bruma in fauonium.

Cæsari nobilia sidera significant, 3. calend. Ianuarias matutino canis occi-
 det, quo die Atticæ & finitimis regionibus Aquila uespere occidere tradit.
 Pridie

A Pridie nonas Ianuar. Cæsari Delphinus matutino exoritur, et postero exoritur Fidi-
 cula, quādo sagitta uespere occidit. Itē quinto Idus Ianuarias eiusdē delphini ue-
 sperinus occasus, & cōtinui dies hyemis Italiæ, cū sol in aquariū sentitur trāsi-
 re, quod ferē 13. calend. Feb. euenit. 8. Feb. regia stella, appellata Tuberone, in
 ecore leonis occidit matutino, et pridie nonas Febr. Fidicula uespere occidit.

A Fauonio in æquinoctiū Cæsari significant 4. calend. Mart. quatrīduū ua-
 riē, & 8. calend. Mart. hirundinis usus: & postero die arcturi exortus uesper-
 tinus. Item nonas Mart. Cæsar cancri exortu id fieri obseruauit. 9. Idus Mart.
 Aquilonis piscis exortus, & postero die Orionis exortus, & in Attica miluus
 apparere obseruat. Idib. Martijs Cæsar ferales sibi notauit scorpionis occasus. 3.
 calend. Aprilis Italiæ miluus ostendit. 12. calend. Aprilis Equus occidit matutino.

A Equinoctium uernum 8. calend. Aprilis peragi uidetur. Ab eo ad Vergilia-
 rū exortum matutinum Cæsari significant. 3. nonas Aprilis in Attica Vergiliæ
 uespere occultatur. Item post pridie nonas Aprilis in Bœotia & Chaldeis Ori-
 on & gladius eius incipiūt abscondi. Cæsari 6. calend. Aprilis. significat imbres,
 librē occasus. 14. calend. Maias succule occidunt uespere, sidus uehemens, & ter-
 ra mariq; turbidum. 16. calend. Maias, in Attica occidunt uespere, Cæsari 15. ca-
 len. Maias, quatrīduū significāt. 12. calend. Maias Assyrijs succula occidit ue-
 sper, quod uulgō appellatur sidus parilicium: quoniam 11. calend. Maias urbis
 Romæ natalis habetur: quo ferē serenitas redditur, claritatē obseruationis mē-
 brorū augmento: Hyadas appellantibus Græcis, quod nostri à similitudine co-
 gnominis, uocabulum eis stellis propter succos impositū arbitrant. imperiti ap-
 pellauere succidas. Cæsari 8. calend. Maias notatur dies. 7. calend. Maias Aegy-
 pto hœdi exoritur. 6. calend. Maias. Bœotia & Atticæ canis uespere occulta-
 tur, & Fidicula mane oritur. 5. calend. Maias Assyrijs Orion totus abscondit. Quar-
 to aut calend. Maias Assyrijs canis. 6. nonas Maias Cæsari succule matutino exoritur.
B tur. & 9. Idus Maias, capella pluuialis. Aegypto aut eodē die canis uespere oc-
 cultat. Sic ferē in 6. Idus Maias, qui est Vergiliarū exortus, decurrūt sidera.

A Vergiliarum exortu significant Cæsari, post pridie Idus Maias, arcturi oc-
 casum matutinū. 3. Idus Maias, Fidicule exortus. 12. calend. Iulias capella uespere
 occidit, & in Attica canis. 11. calend. Iulias Cæsari Orionis gladius occidere incipit.
 3. nonas Iulias Assyrijs Aquila oritur uespere. 7. Idus Iulias acturus matuti-
 no occidit Italiæ. 4. Idus Iulias Delphinus oritur in Aegypto. 11. calend. Iulias e-
 iusdē Orionis gladius Cæsari occidere incipit. 8. calend. Iulias longissimus dies
 totius anni, & nox breuissima solstitium conficit.

A Solstitio ad fidiculæ occasum 6. calend. Iulias, Cæsari Orion exoritur, Zo-
 na autem eius Assyrijs 4. nonas Iulias: Aegypto uerò eadem die Procyon astu-
 osus, matutino oritur. quod sidus apud Romanos non habet nomen, nisi cani-
 cula, quam uolumus intelligere minorem canem, ut in astris pingitur: ad æ-
 stum maximè pertinens, sicut paulo post docebimus. 4. nonas Iulias Chal-
 dæis corona occidit matutino. Atticæ Orion totus eadem die exoritur, pridie
 Idus Iulias. Aegypto Orion desinit exoriri 15. calend. Augustas. Assyrijs Chi-
 ron exoritur. Deinde post trīduū ferē ubiq; confusus inter omnes, sidus indi-
 cans, quod canis ortu uocatus, sole partē primā leonis ingresso, cum sit solstitiū:
 quod sidus accendit solem, & magnam æstus obtinet causam. 16. calend. Aug.
 Aegypto Aquila occidit matutino, Eteliarumq; prodromi status incipiunt
 qd Cæsar, 10. calend. Augustis sentire Italiā existimauit: Aquila Atticæ matutino
 occidit. 8. Id. Aug. Arcturus medius occidit. 3. Id. Aug. Fidicula casu suo au-
 umnū inchoat, aut annotat: sed uera ratio id fieri inuenit pridie Idus August.
 Equus oritur uespere: et Cæsari Aegypto Delphinus occidit 11. calend. Septēb. As-
 syrijs stella, quæ ante uindemiator appellat, exoriri mane incipit, uindemiæ ma-
 turitatē promittens, cuius argumēto erūt agni colore mutati. & Assyrijs quin-
 to cale. septēb. Sagitta occidit, Eteliæq; desinūt, Anteuindemiator Aegypto

nonis septembris oritur. Atticæ Arcturus matutino, & sagitta occidit mane A
5. Idus septembris, Cæsari capella oritur uesper. Arcturus uero pridie Idus sep-
tembris imbres uehementissimos significat, terra marique. Ratio eius hæc tradi-
tur: si Delphino occidente imbres fuerint, non defuturi sunt per Arcturum.
eius signi ortum seruat hirundinum habitus. nanque deprehensæ intereunt.
15. calendas Octobres Aegypto spica, quam tenet uirgo, oritur matutino, Ete-
sia que desinunt. 11. calendas octobres commissura piscium occidit, ipsumque
equi sidus 3. calendas Octobres. 3. calendas Octobres hœdi oriuntur. calen-
dis Octobribus, capella matutino exoritur. 6. nonas Octobris, Atticæ coro-
na exoritur mane. 5. nonas Octobris, Heniochus occidit matutino. 4. nonas O-
ctobris Cæsari corona exoriri incipit, & pridie nonas occidunt hœdi uesper.
8. Idus Octobris Cæsari fulgens in corona stella exoritur, & tertio Idus Ver-
gilie uesper exoriuntur. 18. calendas nouembris Succule uesper oriuntur. pſ-
die calendas nouembris Cæsari Arcturus occidit, & succule exoritur cum so-
le. quarto nonas nouembris Arcturus occidit uesper. & Idibus nouemb. Atti-
cæ Vergiliæ occasu suo hyemem inchoant: quinto Idus Orionis gladius occidere
incipit. Deinde tertio Idus Vergiliæ occidunt, occasum matutinum Vergilia-
rū Hestodes. natura huius quoque nominis Hestodis astrologiam tradidit fieri.

In æquinoctio autumnii cōfiteretur quod tales 25. dies ab æquinoctio Anaxi-
mader 31. Eucthemon 48. Nos autem sequentes obseruationem Cæsaris, 45. die
ab æquinoctio dicimus fieri.

Ante omnia autem duo esse nomina cœlestis iniuriæ, meminisse debemus:
Vnum quod tempestates uocamus, in quibus grandines, procellæ, cæteraque si-
milia intelliguntur, quæ cum plenilunio acciderint, ui maiore impelluntur.
Hæc ab horridis sideribus exeunt (ut sæpius diximus) uelut Arcturo, Orione,
hœdis. Alia sunt illa quæ silente cœlo serenis noctibus fiunt nullo sentiente, ni-
si cum facta sunt publica, & magnæ sunt differentie a prioribus, alijs rubiginē,
alijs uredinem, alijs caliginem impellētibz, omnibus uero sterilitatem. De his
nunc dicemus, quæ ante nos a nullo sunt prodita: prius causas reddemus eo-
rum, quæ sunt præter lunarem, & quæ paucis cœli locis constant. Nanque
Vergiliæ primatum tenent ad fructus, quarum exortu æstas incipit, occasu
hyems semestris spacio intra se, & messes uindemiasque, & omnium maturita-
tem amplexantur. Est præterea in cœlo qui uocatur Lacteus circulus, etiam ui-
su facilis. huius defluuiū uelut ex ubere aliquo sata cuncta lactescunt, duorum
siderum obseruatione, Aquilæ in septentrionali parte, & in austrina canicula,
cuius mentionem suo loco fecimus. ipse circulus fertur per Sagittarium & Ge-
minos, solis centrum infra æquinoctialem circulum secans, commissuras eo-
rum obtinens. hinc Aquila, illinc canicula, ideo effectus utriusque ad omnes
frugiferas pertinet terras, quoniam in his tantum locis solis terræque centra con-
gruunt. Igitur horum siderum diebus si purus atque mitis aer genitalem il-
lum lacteumque succum transmiserit in terras, læta adulescunt sata: si luna qua
dictum est ratione roscidum frigus asperserit, admixta amaritudo, ut in lacte pu-
erperium necat, modus in terris: huius iniuriæ quam fecit in quacunque con-
uexitate comitatus utriusque causæ: & ideo non pariter in toto orbe sentitur,
ut nec dies. Aquilam diximus in Italia exoriri 13. calend. Ianuarias, nec patitur
ratio naturæ quicquam in satis ante eum diem spei esse certæ. Si uero interluni-
um incidat, omnes hybernos fructus lædi necesse est. Rudis fuit priscorum ui-
ta, atque sine literis, non minus tamen ingeniosam fuisse in illis obseruationē
apparebit, quam nunc esse rationem. Tria nanque tempora fructibus metue-
bant, propter quod instituerunt ferias, dies que festos, rubigalia, floralia, ui-
nalia. Rubigalia Numa constituit anno regni sui 11. quæ nunc aguntur ad 7. ca-
len. Maij, quoniam tunc ferē segetes rubigo occupat. Hoc tempus Varro deter-
minat, sole tauri patrē decimā obtinente, sicut tunc ferebat ratio. sed uera causa
est, quod.

A est, quod post dies 19. ab æquinoctio uerno, per id quatrimum uaria gentium
obseruatione, in quarto calend. Maij, canis occidit sidus, & per se uehemens
& cui præoccidere caniculam necesse sit. Idem itaque Flor. lia quarto calend.
easdem instituerunt urbis anno 516. ex oraculis Sibyllæ, ut omnia bene deflo-
rescerent: hunc diem Varro determinat sole tauri partem quartam decimam
obtinente. Ergo si in hoc quatrimum incidit plenilunium, fruges & omnia
que flore bunt lædi necesse erit. Vinalia priora que ante hos dies sunt 9. calend.
Mart. degustandis uinis instituta, nihil ad fructus attinent, nec que adhuc dixi-
mus ad uites oleasque: quoniam earum conceptus exortu uergiliarū incipit, ad
sextum Idus Maij, ut docuimus, aliud hoc quatrimum est, quod neque rore sor-
dere uelint: exhorrent enim frigidum sidus arcturi postridie occidens. & mul-
tominus plenilunium incidere, quarto nonas lunias iterū Aquila exoritur ue-
speri, decretorio die florentibus oleis uiribus que incidat, in eum equidem &
solstitium octauo calen. Iulias in simili casu dixerim, & Canis ortum post di-
es a solstitio 23. sed interlunio accidente: quoniam uapore constat culpa, a-
cini que præcoquantur in callum. rursus plenilunium nocet ad quartum no-
nos Iulias, cum Aegypto canicula exoritur, uel certe 16. calend. August. cum
Italiam item 4. calend. August. cum Aquila occidit, usque in 10. calen. eiusdem
Extra has causas sunt Vinalia altera que aguntur 13. calen. Septē. Et Varro, a Fidi-
cula incipiente occidere mane, determinat quod uult initium autumnii esse: & hunc
diem festum tempestatibus leniendis esse institutum, nunc Ficulā occidere
sexto Idus Aug. obseruatur, intra hæc constat cœlestis sterilitas: neque negauerim
posse eam permutati arbitrio legentium locorum, æstimantium naturas. sed a
nobis rationem esse demonstratam satis est, reliqua obseruatione cuiusque con-
stabunt. Alterutrum quidem fore in causa, hoc est, plenilunium, aut interluni-
um non erit dubium, & in hoc mirabilem admirari benignitatem naturæ suc-
currit iam primum hanc iniuriam omnibus annis accidere non posse propter
statos siderum cursus, nec nisi paucis noctibus anni, idque quando sit futurum faci-
le nosci, ac ne per omnes menses timeretur, earum quoque lege diuisum æstate
interlunia, præter quam biduo secuta est hyeme plenilunia, nec nisi æstiuus bre-
uissimis noctibus metui, non diebus item ualeret. Præterea iam facile intel-
ligi, ut formica minimum animal interlunio quiescat, plenilunio & etiam nocti-
bus operetur. Auem param oriente Syrio ipso die non apparere, & donec oc-
cidat: ediuerso uirionem prodire ipso solstitij die. Neutrum uero lunæ sta-
tum noxium esse, nec noctibus quidem nisi serenis, et omnia aurea quiescente,
quoniam neque in nube neque in flatu cadunt rores, sic quoque non sine remedio sar-
menta aut palearum aceros, & euulsas herbas fruticesque per uineas camposque
cum timebis, incendito, fumus medebitur, hic epaleis & contra nebulas auxi-
liatur, ubi nebulæ nocent. Quidam tres caneros uiuos cremari iubent in arbu-
stis, ut carbunculi non noceant. Alij siluri carnem leuiter urī, ut a uento per totā
uinē fumus dispergatur, Varro autor est. quod si Ficulæ occasu, quod est
initium autumnii, una pica consecrē inter uites, minus nocere tempestates. Archi-
bius ad Antiochum Syriæ regem scripsit, si fictili nouo obserata obruatur ru-
beta rana in media segete, non esse noxias tempestates.

Vertices extremos circa quos cœli sphaera uoluitur, polos nuncupauere, &
quibus unus est septentrionalis, qui boreus appellatur, qui nunquam occi-
dit: alter australis, qui terre obiectus a nobis nunquam uidet: & austronotus dici-
tur, quæ quidam dicunt esse Thetin Oceani uxorem, nutricem lunonis, qui fingitur
in Oceano prohiberi occidere. Hæc habet stellas in capite septem non claras,
in utraque aure duas, in harum unam, in pectore claram unam, in pede pri-
ori unam, in femore posteriori duas, in pede extremo poste-
riori duas, in cauda tres. Sunt omnes. 20

FINIS.

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Κ Διὸς ἀρχὴ μεῖδα, τὸν δὲ Διὸς ἀνδρῶν ἐὼ μὲν
Ἀρρηκτοῦ, μετὰ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγααί.
Γᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ἀγοραί, μετὰ δὲ θαλάσσαι,
καὶ λιμένας, πάντες δὲ Διὸς κερήμεθα πάντες.
Τὰ γὰρ καὶ γένεθ' ἀνδρῶν, ὃ δὲ ἡπιος ἀνθρώποισι

Δεξιά σημαίνει, λαὸς δὲ ὑπὲρ γομ' ἐγείρει,
Μιμνήσκων βίοτοιο, λέγει δὲ οἷον βῆλος ἀρίστη
Βασί τε καὶ μακίλῃσι· λέγει δὲ οἷον Δεξιά ὥραι,
καὶ φυτὰ γυρῶσαι, καὶ ἀνδρῶν πᾶν τε βαλεῖσθαι.
Αὐτὸς γὰρ τὰ γὰρ σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστὶν ἐξῆν.
Ἄστρα διακρίνας, ἐσκέψατο δὲ εἰς γένεθ' ἡμεῶν
Ἄσδρας, οἱ καὶ μάστιγ' ἐπεμύνα σήματιν
Ἀνδρῶν ὡρῶν, ὃ φέρει μὲν πᾶν τε φύνεται.
Τὸ μὲν αἰεὶ πρῶτον τε καὶ ὕστατον ἰλάσκοντα.
Χαίρει πᾶσι μετὰ θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισι δὲ οὐρα,
Αὐτὸς καὶ πρῶτον γένεθ' ἀνδρῶν δὲ μῦσαι,
Μελίχαια μάστιγ' ἀνδρῶν, καὶ ἄσδρας ἐπὶ ἡμῶν,
Εἰ θεμὶς οὐρανῶν, τεκμήριον πᾶσαν ἀοιδίην.
Οἱ μὲν ὁμῶς ποιεῖσθαι τε, καὶ ἄλλοις ἀνδρῶν ἐόντων,
Οὐρανῶν ἑλκοντα πᾶν τε ἡμεῶν σιωχέει αἰεὶ.
Αὐτὰρ ὅγ' οὐδὲ ὀλίγον μετανόησεν, ἀλλὰ μάλ' αὐτῶς
Ἄσδρας αἰεὶ ἀνδρῶν, ἐκεῖ δὲ ἀτάλαντον ἀπείνῃ
Μεσογυῖς γαῖαν, πρὸς δὲ ὕψος ἀνδρῶν ἀγινεῖ.
καὶ μὲν περὶ ἀνδρῶν δὴ πᾶσι ἀμφοτέρωθεν.
Ἀλλ' ὃ μὲν ἐκ ἐπὶ οὐρανῶν, ὃ δὲ ἀντίος ἐκ βορέας,
Ἐπὶ οὐρανῶν ἀνδρῶν, δὴ πᾶσι ἀμφοτέρωθεν
Ἀρκτοῖ, ἅμα προχέουσι, τὸ δὲ καλεῖσθαι ἀμφοτέρωθεν.
Αἱ δὲ καὶ κεφαλὰς μὲν ἐπὶ ἑξῆς αἰεὶ ἐχέουσιν
Ἀνδρῶν, αἰεὶ δὲ κατωμάστιγ' ἀνδρῶν, ἀνδρῶν,
Ἐμπαλιν εἰς ὅμους τετραμμένα, εἰς τὸν δὲ,
Κρητὶς καὶ εἰς δὲ Διὸς μετὰ ἰότιον
Οὐρανῶν εἰσανέβησαν, * ὅμους τότε καὶ ἰόντα
Δικτῶν γὰρ δὴ οὐρανῶν ἀνδρῶν ἰδὲ οὐρανῶν
Ἀνδρῶν ἐγκατέβησαν, καὶ ἐπὶ τὸν εἰς γένεθ' ἡμεῶν,
Δικταῖοι καὶ ἰόντα, ὅτε κρόνον ἐφύδοντο.
Οἱ τὸν μὲν, κυνόςαν ἐπὶ κλησὶν καλεῖσθαι,
τὴν δὲ ἐπὶ τὸν, ἐλίκην γὰρ μὲν ἀνδρῶν ἀχάσιοι
Εἰρ ἀλὶ τεκμαίρονται, ἵνα γὰρ νῆας ἀγινεῖν.
τὴν δὲ ἀρεὰ φοῖνικας πρὸς οὐρανῶν πρὸς οὐρανῶν
Ἀλλ' ἡ μὲν καὶ θάλασσα, καὶ ὑπὲρ θάλασσαν ἐπὶ οὐρανῶν,
Πολλὰ φαινομένη ἐλίκην πρὸς οὐρανῶν ἀνδρῶν,
Ἡ δὲ ἐπὶ τὸν ὀλίγον μὲν, ἀπὸ τὸν ναύτησιν ἀνδρῶν,
Μεσοτὸν γὰρ πᾶσι πρὸς οὐρανῶν πρὸς οὐρανῶν
τὴν καὶ σιδωνιοὶ ἰθὺς τὰ ναυτίλουνται.
τὰς δὲ Διὸς ἀμφοτέρωθεν, οἷον ποταμοὶ ἀπορρέουσι
Εἰλεῖται, μέγ' ἀνδρῶν, ἀνδρῶν, πρὸς δὲ ἀμφοτέρωθεν
Μυρτίος, αἰεὶ ἀρεὰ οἱ ἀνδρῶν ἐκ ἀνδρῶν φύνεται
Ἀνδρῶν, κυνόςαν πεφυλαγμένα ἀνδρῶν,
Αὐτὰρ ὅγ' ἀλλὰ μὲν οὐρανῶν ἀνδρῶν οὐρανῶν,
Ἀλλὰ μὲν ἀνδρῶν πρὸς οὐρανῶν, ἡ μὲν οἱ ἀνδρῶν

τὴν γὰρ μέν) φα
θα, faciunda: as
ly, euentus. Quo
quo uis tempore
facienda sunt,
prædicet, etc.

ὃ μὲν τότε κυνόςαν
τὴν γὰρ) ἀνδρῶν.

οὐρανῶν

ARATI SOLENSIS

APPARENTIA.

Ioue principium: quem nunquam mittimus ipsi
Infatum, plena uero Iouis omnia quidem compita,
Omnes uero hominum cœtus: plenum uero mare,
Et portus, ubiq; aut Ioue indigemus omnes.
Huius etenim genus sumus. Hic uero beneuolus hominibus

Commoda significat: populos autem ad opus excitat,
Commonens uictus: prædicat item, quando gleba optima
Bobusq; & ligonibus: prædicat inquam, quando secunda tempora,
Et plantas scrobibus infodere, & semina quælibet iacere.

Ipse enim signa in cœlo firmavit,
Sidera dispersit: prouidit uero ad annum
Stellas, quæ potissimum faciunda indicarent
Hominibus temporum, quod stata cuncta nascerentur.
Eoq; ipsum semper primumq; & ultimum placant.
Salue pater, magna admiratio, magna hominibus utilitas:

Ipse & prior generatio. Saluete uero Musæ
Suauissimæ omnes, mihi quidem stellas dicendi,
Si fas oranti, promitte omnem cantum.

Hæ quidem simul multæq; & alibi aliæ existentes
Cœlo uoluuntur omnibus diebus continuo per æuum.
At ne tantillum quidem circumuertitur, sed planè immobiliter
Axis semper firmatus est: habetq; æquilancinam omnino
In medio terram: circa autem cœlum hunc se uersat.

Etiā ipsum terminant duo poli utrinq;

Verum ille quidem non conspicuus, hic uero oppositus est è Borea
Ex alto supra Oceanum. Duæ autem ipsum circumtenentes
Vrsæ, unâ currunt: eoq; uocantur plaustra.

Quæ scilicet capita quidem ad lumbos semper habent

Inuersim, semper uero resupinæ circumferuntur,
Vicissim in humeros uersæ (si credere dignum)

È Creta uero illæ Iouis magni beneficio
Cœlum ascenderunt: quia ipsum olim infantientem
Dicto inodoro montem prope Idæum;

Antro imposuerunt, atq; nutrierunt per annum,
Dictæ Curetes, quando Saturnum fallebant.

Qui hanc quidem Cynosuram cognomine dicunt,
Alteram uero Helicen. Helicon quidem uiri Achiui

In mari signant, quod oporteat naues dirigere,
Alteram uero Phœnices fisci, persulcant mare.

At Helice quidem clara est, ac obseruatu parata,
Multa lucens prima à nocte.

Alteram uero obscura quidem, sed nautis aptior:
Minori enim tota circumuersatur orbe.

Hac quoq; Sidonij rectissimè nauigant.
Has uero per ambas, qualis fluuij decursus

Volutatur (horrendum) ingens draco circumcirca distractus,
Immensus. Verum ei ex utraq; parte spiræ hærent

Vrsæ, cæruleo seruata Oceano.
Sed hic alteram quidem extrema emetitur cauda,

Alteram uero spirâ circumscribit: ei quidem summa

s 3 Cauda

Οὐρὴν πᾶρ κεφαλὴν ἑλίκης ἀναπαύεται ἀρετῆς.
 Σπέρη δ' ὅν κινέσθω καὶ κέχει, ἢ δὲ κατ' αὐτὴν
 εἰλείτου κεφαλὴν, καὶ οἱ πόδες ἔρχεται ἀρετῆς.
 Ἐκ δ' αὐτῆς παλινὸς ἀνατρέχει, οὐ μὲν κείνη
 οἶσθον, οὐδ' οἱ κεφαλὴν ὑπὸ λαμπρῆται ἀσπρῇ.
 Ἀλλὰ δύο κροτάφοις, δύο δ' ὀμμοῖσιν, εἰς δ' ἑσπέρῳ
 ἔχεται πῆρ ἐπὶ γένυ' ὁ δεινόιο πειλῶν.
 Λοφὸν δ' ἐστὶ καὶ νύκτι δὲ πᾶν παύει οἰκνῶν
 Ἀκρίων εἰς ἑλίκης ὄρη. μάλα δ' ὅδε κατ' ἰθὺ
 καὶ σῶμα καὶ κροτάφοις τὰ δεξιὰ νεῖα τῶ οὐρῇ.
 Κεῖνη πρὸ κεφαλῆς τῇ νήχεται, ἡ χίτων ἀκραι
 μίσγοντο δὲ σπέρη τε καὶ αὐτοῖαι ἀλλήλοισι.
 Τῆς δ' αὐτὴ μοῖοντι λυλίνδετοι αὐτοῖσι οἰκνῶν
 εἰσδωλῶν. τὸ μὲν οὐτὶς ἐπίσκατοι ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
 οὐδ' ὅτι κρέμαται καὶ πῶν. ἀλλὰ μὴ αὐτῶν
 * ἔργον αἰσιν καλεῖται, τὸ δ' αὐτ' ὅν γόναν καὶ μόνον
 ὀκλαῖοντι οἰκνῶν. ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ οἱ ὤμων
 χεῖρας αἰέρονται. τάνυτοι γέμει ἀλλυδὶς ἀλλῶ
 ὄσον δὲ ὄργην. μέσσω δ' ἐφ' ὑπὸνθε καὶ κείνη
 δεξιτέρῳ πόδεσσι ἀκροῖ ἐχει σκολιῶν δ' ἀκροῖσι.
 Αὐτὴ καὶ κείνη σέφανται, τὸν ἀγαθὸν ἔθικε
 Σῆμ' ἐμὲναι διόνυκος ἀρχομένης ἀριστερῆς,
 Νῶτον πᾶσιν ἐφ' ἑταῖα κεκμηκὸς εἰσδωλῶν.
 Νῶτον μὲν σέφαντος πελάει, κεφαλὴν γέμει ἀκραι
 Σκίπτει πᾶρ κεφαλὴν ὁ φιδῶν. ἐκ δ' ἀρ' ἐκείνης
 αὐτὸν ὑπὸ φράσασαι φαεινὸν μόνον ὁ φιδῶν.
 Τοιοῖοι κεφαλὴν ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὤμοι
 εἰσδόνται, καὶ οἱ γὰρ αὖ * διχομήναι σελήνης
 εἰσώπτοι τέλει θοῖν. ἀπὸρ χόρδον οὐ μάλα ἴσαι.
 Λεπτὴ γὰρ τῇ καὶ τῇ δ' ἐπὶ δ' ἐδ' ὁ μὲν αἰγλή.
 Ἀλλ' ἐμπρὸς ἡ καὶ νῆαι ἐποφθαί, οὐ γὰρ ἐλαφραί.
 Ἀμφοτέρω δ' ὀφθαλμοῖσι πεινῶνται, ὅς ῥα τε μέσσω
 δινδύει ὁ φιδῶν. οὐδ' ἐμὲναις ἐν ἐπ' ἀκραι
 Πρασινῶν ὑπὸ θλίβει μέγα θηρίον ἀμφοτέρωσι
 Σκροπὶον ὁ φιδῶν τε καὶ ὅν θωρεκί βιβηκῶν
 Ὀρδῶν. ἀπὸρ οἱ ὄφεις γὰρ δινδύειται μετὰ χόρδῳ,
 Δεξιτέρῳ ὀλίγος, σκαῖν γέμει ὑπὸ δ' ὀφθαλμοῖς.
 Καὶ δὴ οἱ σέφανται πᾶν κέκμηται ἀκραι γόναν.
 Νεῖα δὲ σπέρης μεγάλας ὑπὸ λαμπρῆται χηλῶν.
 Ἀλλ' αἱ μὲν φαίτων ὑπὸ λαμπρῆται, ὅδε μὲν ἀγαθαί,
 Ἐφ' ἑσπέρῳ δ' ἑλίκης φέρεται ἐλαόντι οἰκνῶν
 Ἀρετὴ φύλαξ, τὸν ῥ' ἀνδρῶν ὑπὸ λαμπρῆται βωῶνται,
 Οὐνεχ' ἀμφοτέρωσι πᾶν φάμεν εἰσδῶν ἀρετῶν.
 Καὶ μάλα πᾶρ ἀριστερῶν. ὑπὸ ζώνῃ δ' οἱ αὐτῶν
 Ἐφ' ἑσπέρῳ ἀρετῶν ἐλίσσεται ἀμφαδὸν ἀσπρῇ.
 Ἀμφοτέρωσι δὲ πᾶν ὑπὸ σπέρῳ βωῶνται
 Περδῶν. ἢ ὅν χεῖρσι φέρει σάκων ἀγλήνται.
 Εἰτ' οὐκ ἀσπρῶν κείνη γόναν, ὅς ῥα τε φασιν
 Ἀσπρῶν ἀρχαίων πᾶν τῶν ἐμὲναι, εἰτ' ἐδ' ἀλλῶν,
 Εὐκλήν φέρειοιτο. λόγῳ γέμει γόναν ἀλλῶν
 Ἀνδρῶν. ὡς δὴ ὅν ὑπὸ λαμπρῆται πᾶν ὄφιν.
 Ἡρῶν δ' αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. οὐδ' ἐπὶ αὐτῶν,
 οὐδ' ἐπὶ ἀρχαίων νῆναι τοὺς φύλα γυναικῶν.

* ἰνύσας) In ge-
 nubus. Hoc ig-
 notum signu a-
 lly nominib. uo-
 cat, γν. ἰνύσας,
 αἰν. γνίξ, ἰπ. σκῶ
 λινδῶν, ὡς τῶν
 περικμηκῶν ἀλλῶν
 λον ἀπὸνδε εἰσδῶ
 λον.

διχομήναι) Medio
 mense, id est ple-
 na luna, cuius lie-
 ce astra obscu-
 rantur. Veteres
 Graeci mensem
 augmento decre-
 mentoq; lune di-
 recte apputa-
 re solebant, sicut
 in Hesiodi
 scholijs ostendi-
 mus: unde tem-
 pore fenestri
 semper necesse
 erat lune appa-
 rere orbē plenū.

ΑΛ'

- A Cauda ad caput Helices quiescit Vrsæ:
 In spira uero Cynosura caput habet: hec autem circum ipsum
 Gyratur caput: eiq; ad pedem uenit usq;
 Rursus uero retrofugus recurrit, non quidem illa
 Ex sola parte: neque sola in capite splendet stella,
 Sed duæ in temporibus, duæ uero in oculis: unus autem inferius
 Extremitatem occupat genæ horrendi monstri.
 Incuruum aut est caput, nutanti uero prorsus assimilatum est
 Extremam in Helices caudam. omnino uero sunt ex directo
 Et os & temporis dextera extremæ caudæ:
 Illud ferme caput hæc natat, ubi quidem extremi
 Miscentur occasusq; et ortus sibi in uicem.
 Hoc uero prope laboranti uoluitur uiro simile
 Idolum, quod quidem nemo scit manifestò dicere:
 Neq; cui incumbat ille labori, sed ipsum uulgo
 Engonasi uocant, eo quod in genibus laborans
 Geniculanti simile est, super ambobus uero cū humeris
 Manu cleuantur: distenditur certe hinc inde
 Quantum ad manum passum: medio uero super capite
 Dextri pedis imum habet, tortuosi draconis.
 Ibidem et illa corona, quam lucidum posuit
 Signum esse Bacchus morientis Ariadnæ,
 Humero subuoluitur fatigati idoli.
 Humero quidem Corona uicina est, caput uero summum
 Obserua iuxta caput Serpentarij: ex illo nanq;
 Ipsum deprehendas licet splendidum Serpentarium,
 B Quales sibi capiti subiacentes clari humeri
 Apparent. ij quidem etiam plena luna
 Conspiciæ essent: sed manus non admodum æquales:
 Tenuis nanq; hinc inde exit splendor:
 Attamen etiam illæ contemplabiles: non enim modicæ sunt.
 Ambæ autem serpente fatigantur: qui quidem medium
 Inuoluit Serpentarium. hic uero constanter apteq; innixus
 Pedibus conterit magnam scram ambobus
 Scorpion, oculoq; & in pectore calcans
 Rectus: sed ei serpens ambas uoluitur per manus,
 Dexteram modicus, sinistram uero superne multus.
 Atq; ei sanè Coronam attingunt supremæ genæ.
 Subter spiram autem magnas inquire Chelas:
 Sed hæc quidem luminum indigæ, nequaquam splendidæ.
 At post Helicen circumfertur auriganti similis
 Arctophylax, quem quidem homines cognominant Booten,
 Eo quod plaustrum contrectare uidetur Vrsæ.
 Atq; adeo totus perspicuus est, sub zona uero sibi ipse
 Præ alijs Arcturus obuoluitur lucida stella.
 Verum ambobus sub pedibus obseruato bubulci
 Virginem, quæ quidem in manibus gerit spicam splendidam.
 Siue igitur Astræi illa proles, quem utiq; ferunt
 Astrorum primæuorum patrem esse, siue cuiuspiam alius,
 Secura uersetur, fabula certè incidit alia
 Hominibus, quod ferè in terra conuersata quondam sit.
 Veniebat autem hominum in conspectum: nec unquam uirorum,
 Nec unquam ueterum recusabat cœtus mulierum:

Illud ferme ca-
 put hæc natat.
 Caput Draco-
 nis pertingit usq;
 que ad maximū
 circuli semper
 apparenti, ha-
 bitudibus clima
 Macedoniae seu
 Hellepontii. Sub
 hoc circulo mis-
 centur extremi
 ortus & occa-
 sus. Hæc quæ pro-
 xime sunt intra
 hunc circuli, oc-
 cidere: quæ ex-
 tra, semper ap-
 parere incipiunt.
 Veteres astrono-
 mi, sicut Pro-
 elus, hunc circuli
 Arctici uocau-
 re, atq; e regio-
 ne Austrini maxi-
 mum semper oc-
 cultorū Antars
 dicunt. At neote-
 rici iam istos cir-
 culos per polos
 zodiaci circums-
 poli mundi de-
 scriptos intelli-
 gunt. Quo fit, ut
 isti duo circuli
 omnibus habita-
 tionibus apud in-
 miores statu ma-
 nedat, aut ueteres
 secundum clima-
 tu diuersitatem
 uariant.

Σκέπτεσθαι δοκῶσι, καὶ τοὶ φάτις ἡλνῦν αἰγὸς
 Αὐτῆς, ἢ δὲ ὀρίφω, οἷ' εἰς ἀλὶ πορφύρεσσιν
 Πολλὰ κίς ἐσκέψαντο, λευκαυμένους ἀνθρώπους,
 Αὐτὸν μὲν μὴ ἀπαντὰ μέγαν διδύμω ὕδ' ἰλαῖ
 Κεκλιμένον δὴεις ἐλίχης δὲ οἱ ἄκρα κάρλιναι
 Ἀντία δινύει, σκαῶ δ' ἐπελνῆσται ὤμων
 Αἰετὶ δὲ τὴν μὲν τε λόγῳ δὲ μαζὶ ὕδ' ἰλαῖ.
 Ὡλενίλιν δὲ μὴ αἶγα δὴος καλέεσθαι ποφῆται.
 Ἀλλ' ἢ μὲν πολλὰ τε, καὶ ἀγλαῖ. οἱ δὲ οἱ αὐτῶ
 Λεπτα φασίνοντα ἱεῖφοι καρπὸν ἡδ' ἡγεῖς,
 Πὰρ ποσὶ δ' ἡνίοχος κερὰν πειρήσεται ταύρου
 Μάϊε δ' αὖ τὰ δὲ οἱ μάλ' ἐοικῶτα σήματα κείτου.
 Τοῖν οἱ κεφαλὴν διακείρεται. ὅδ' ἐπὶ τῆς ἀλλῆ
 Σήματι τε κηρύσσεται κέραι βόας, οἳ μὴ αὐτοῖ
 Ἀσδρόνδ' ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι τυπώσι.
 Καὶ λίλιν κείνου ὄνομα εἰρεται. οὐδὲ τοι αὐτῶς
 Νήκεσσι ὕασι δὲ, τὰ μὲν ἔδ' ὕδ' ἰλαῖ μετ' ὧπ
 Ταύρος βελίαται. λαῖ δ' ἐκδράσας ἄκρον,
 Καὶ πόδα διεξιτόρῳ πῆρα κείνου ἡνίοχοιο.
 Εἰς ἀσὴρ ἐπέχει. σωεληλῆ μὲν δὲ φέρωνται.
 Ἀλλ' αἰετὶ τῶν πρὸ φέρειστος ἡνίοχοιο
 Εἰς ἐπὶ τῶν κατὰ βῆλαι, ὁμιλῶσιν πρὸ αἰελθῶν.
 Οὐδ' ἄρα κηρύσσεται μετ' ὧπ ἡσίοχοιο
 Αὐτῶς ἀρῶντο κατὰ κείνου. ἄλλ' ἄρα καὶ ἡνίοχοιο
 Οὐρανὸν εἰς ὄνομα ἡλνῦν, ἐπὶ δὲ δὴος ἐγγύθεν ἦσαν.
 Αὐτὸς μὲν κατὰ πιδὸν ἐὼν κωυσσόμενος ἄρκετο
 Κηρύσσας, ἀμφοτέρωθεν χεῖρας τακύνοντι οἰκῶς.
 Ἦσθ' οἱ σάβηναι τῆς ἀρτείας τῆς οὐρῆς
 Εἰς πόδας ἀμφοτέρωθεν, ὅση ποδὸς δὲ πόδα τείνει.
 Αὐτὰρ ἄρ' ὥνους ὀλίγων μετὰ βελίφειας
 Πρώτῳ ἱεμῶνος καμπῇ μετὰ λῶσι δ' ἄρκετον.
 Τὸ δ' ἄρα δαιμονίῳ περικυλίνδεται, οὐ μάλ' αὖ πολλὰ
 Νυκτὶ φασίνοντα παμμήνιδι, κασιόπειαι.
 Οὐ γὰρ μὴ πολλοὶ καὶ ἐπημοῖοι γανώσιν
 Ἀσδρόνδ' οἱ μὴ πᾶσιν ὕδ' ἰλαῖ σιχῶσιν.
 Οἷον δὲ λίλιν δὲ δὴος ἐντοδ' ἀρῶν
 Δικλίδ' ὕδ' ἡλνῶσιν τὸν ἀνὰ κέραιον ὀκνῶν,
 Τοῖσιν μὲν ἄρ' ἀμφοτέρωθεν ἐν δ' ἰλαῖ
 Ἀσδρόνδ' ἢ δὲ αὐτῶς ὀλίγων ἀρτείας τῆς οὐρῆς
 Ὀργῆν φασίνοντα ἀνὰ ζεῖν ὕδ' ἰλαῖ.
 Αὐτὸ δ' ἡλνῶσιν ἐν δ' ἰλαῖ αὐτῶν ἀγαλμα
 Ἀνδρομέδης, ἡνίοχοιο κερὰν μὲν. οὐ μάλ' οἷον
 Νύκτα πρὸς κείνου, ἐν αὐτῇ μάλ' ἰλαῖ.
 Τοῖν οἱ κεφαλὴν, τοῖοι δὲ οἱ ἀμφοτέρωθεν
 Ὡμοι, καὶ πόδας ἀπρότατοι, καὶ ζώματα πάντα.
 Ἀλλ' ἐμπερὶς ἡλνῶσιν ἐν δ' ἰλαῖ τε πάντας
 Δόμα δὲ οἱ ἡλνῶσιν ἐν δ' ἰλαῖ ἀνέχονται
 Αὐτὸ πειρήσεται πάντ' ἡματα χεῖρας ἐκείνου.
 Ἀλλ' ἄρ' οἱ καὶ ἡλνῶσιν ἐπὶ ἡλνῶσιν ἐπὶ ἡλνῶσιν.
 Γαστρίναιον, ἡνίοχοιο δὲ ὕδ' ἰλαῖ ἀνέχεται ἀσὴρ,
 Τὸ μὲν ἐπ' ὀμφαλίῳ, τὸ δὲ ἐπὶ ἡλνῶσιν ἀνέχεται.
 Οἱ δὲ ἄρ' ἐπὶ τῶν αἰλῶν ὕδ' ἰλαῖ ἀνέχεται ἀσὴρ,
 Ἦσθ' οἱ σάβηναι τῆς ἀρτείας τῆς οὐρῆς.

Καλῶς

A Contemplari uideatur, etiam mentio inciderit Caprae
 Ipsius, atq; Hædorum (qui in mari nigrescente
 Sæpe contuiti sunt iactatos homines)
 Eum quidem ipsum totum & ingentem, Geminorum sub læua
 Acclinatum inuenies. Helices autem ei summum caput
 E regione obseruatur, uerum sinistro superincumbit humero
 Capra religiosa, quam fabula est Ioui mammam præbuisse.
 Oleniam uerò ipsam Capram Iouis uocant subuates.
 Atq; hæc quidem multa & splendida: uerum ei ibidem
 Obscurè lucent Hædi in iunctura manus.
 Prope pedes autem Aurigæ cornutum expansum Taurum
 Scrutare, atqui ei ualde consimilia indicia ponuntur.
 Quale ipsi caput interstinctum est: neq; quispiam aliò
 Argumento coniectarit caput bouis. Qualiter id ipsæ
 Stellæ utrinq; circumductæ configurant?
 Etiam crebro eorum nomen memoratur. neq; adeò
 Incelebres Hyades, quæ scilicet per totam frontem
 Tauri sparsæ sunt. sinistri autem cornu summitatem
 Et pedem dexterum adiacentem Aurigæ
 Vnica stella complectitur. simul agitati item feruntur:
 Attamen semper Taurus pronior Auriga
 In occasum descendendo, pari ascensu alioquin exortus.
 Neq; certè Cephei ærumnosa familia lasidæ
 Omnino ignobilis iacebit: quinetiam horum
 In cælum nomen peruenit: siquidem Iouis cognati erant.
 Ipse quidem à tergo existens Cynosuræ ursæ
B Cepheus, ambas manus pendenti similis.
 Tanta ei linea ab extrema tenditur cauda
 In pedes ambos, quanta à pede in pedem tendit.
 Cæterum à cingulo parumper respicere poteris
 Primam petens flexuram magni draconis.
 Ante hunc autem infelix uoluitur, non admodum multa
 Nocte lucens plenilunari, Calsiopia.
 Neq; enim ipsam multæ & frequentes illustant
 Stellæ, quæ eam totam sparsim componunt.
 Qualem uerò sera ianuam intus munitam
 Biforibus concurrentes reuerberant uectes,
 Tales singulatim subiectæ figurant
 Stellæ: atq; hæc itidem modicis tendit ab humeris
 Passum, dices profectò angustius propter filiam.
 Ibi nanq; & illud obuoluitur triste simulacrum
 Andromede, sub matre constellatum. haud te multum opinor
 Noctem disquirere, quòd mox potius intuearis:
 Tam clarum ei caput est, tam clari item ei utrinq;
 Humeri, & pedes extremi, & cincturæ omnes.
 Etiamnum & illic secundum brachia propansa est.
 Vincula item ei admota sunt etiam in cælo: retinentur autem
 Illic expansæ omnibus diebus manus illæ.
 Sed enim ei etiam supra caput ingens uolutatur equus
 Ventre extremo: communis autem fulget stella:
 Huius quidem in umbilico, illius uerò in extremo capite.
 Præterea autem tres aliæ intra latera & armos
 Equi signant distanter equalia spacia,

Claræ

Καλοὶ καὶ μεγάλοι, κεφαλὴ δὲ αὐτῶν οὐδὲν ὁμοίον,
 Οὐδ' αὐτὴν ὁμοίαν τῶν ἄλλων. ἀτὰρ ἔχουσιν ἄσπερον
 Αἰθιοπίας γένος καὶ κύνες προτόβοις ἐρίσσει
 Τετρασύν, οἳ μὲν ἔχουσιν πόρσι κεφαλῇ μάλα ἐν τῷ
 Οὐδ' ὅγε τετράπυθον. ἀπ' ὁμφαλὶς γὰρ ἄκρον
 Μειοσθενὶ ἡμιτελής ποδὶ τέλειται ἱερὸς ἵππος.
 Κένον δὲ καὶ φασὶ καὶ ὕψιλος ἑλικὸν
 Καλὸν ὕδωρ ἀγαγεῖν ὁυαλδὶος ἵππου κρήνης.
 Οὐ γάρ πτε ἑλικὸν ἄκρον κατελείβετο πηγῆς,
 Ἀλλ' ἵππος μὲν ἐτυψέτο δ' ἀβρόον αὐτόθεν ὕδωρ
 Ἐφέχυντο πλὴν γὰρ πτοτόβου πτοτόβος, οἳ δὲ νομῶν
 Πρώτοι κένον ποτόν διεκρήμισαν ἵππου κρήνη.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πτόβος ἀρλεβέται, δὲ πτόβος αὐτὸ
 Θισπιδίων ἀνδρῶν ἐκαστὸς ὄφειται, αὐτὰρ ὁ ἵππος
 Ἐνδρος εἰλείται, καὶ τοὶ πτόβος βυθίσαι,
 Αὐτὸ καὶ κροῖο θώταται εἰς κελύβοι.
 Ὅς ῥα τε καὶ μήκιστε διωκόμεθα πτόβος κήλη,
 Οὐδὲν ἀφαιροτόρον τροχάει κυνοστροφίῳ ἄρκτου.
 Αὐτὸς μὲν νωθὴς καὶ ἀσπερος οἷα σελήνη
 Σκέφαδα ζώνη δ' αὐτῶν ὡς ὡς ὡς τε κήλη
 Ἀνδρομέδης, ὁλίγον γὰρ ὡς αὐτῶν ἐκρηκτοῦ.
 Μειοσθενὶ δὲ πτοίβη μίγαν ἄνδρῶν, ἥ γ' ἵππος
 Χηλὰ καὶ ζώνη ποδὶ τέλειται ὡς ἴωνος.
 Ἔστι δὲ τοὶ καὶ ἔτ' ἄλλο τετυγμένον ἐγγύθι σῆμα
 Νειόβη ἀνδρομέδης, τὸ δ' ὡς πτοίβη ἐκρηκτοῦ
 Δελτωτὸν πτοίβη, ἱσαομνὴν σιμὸς
 Ἀμφοτόβος, ἥ δ' ὅτι πτοίβη, μάλα δ' ὅτι πτοίβη
 Εὐρέλαι πτοίβη γὰρ πτοίβη ὡς ὡς ὡς
 Τῶν, ὁλίγον κροῖο νωθὴς ὡς ὡς ὡς
 Οἳ δ' ἄρ' ἐπὶ πτοίβη, ἐπὶ δ' ὡς πτοίβη ὡς ὡς
 Ἰχθύος, ἀλλ' αὖτις πτοίβη πτοίβη ὡς ὡς
 Καὶ μάλλον βορέας νωθὴς καὶ πτοίβη ὡς ὡς
 Ἀμφοτόβος δὲ σφραγὶς ἀρτεμίδος ὡς ὡς
 Οὐραίων ἐκρηκτοῦ πτοίβη ὡς ὡς ὡς
 Καὶ τὰ μὲν ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Ὅρ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Ἀνδρομέδης δὲ τοὶ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Σῆμα βορέας, μάλα γὰρ ὡς ὡς ὡς
 Ἀμφοτόβος δὲ πτοίβη γὰρ μὲν ὡς ὡς
 Περσίδος, οἳ ῥα οἳ αὐτῶν ἐπὶ πτοίβη
 Αὐτὰρ ὡς ὡς βορέας φέρεται πτοίβη ὡς ὡς
 Καὶ οἳ πτοίβη μὲν ὡς πτοίβη πτοίβη
 Πτοίβη δὲ πτοίβη, τὰ δ' ὡς πτοίβη ὡς ὡς
 Ἰχθὺς μὲν κροῖο, κροῖο μὲν ὡς ὡς
 Ἀγχι δὲ οἳ καὶ ὡς πτοίβη ὡς ὡς
 Πτοίβη δὲ πτοίβη, οἳ δ' ὡς πτοίβη ὡς ὡς
 Χῶρ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Ἐπὶ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Ἐφ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Οὐ μὲν πτοίβη ἀπὸ πτοίβη ὡς ὡς
 Ἐφ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Εἰρεται, ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Ἀλκυόν, μὲν πτοίβη, κροῖο τ', ὡς ὡς

Καὶ

- A Claræ & magnæ, uerum caput ei haudquaquam simile,
 Neq; ceruix, longa alioqui existens: tamen extrema stella
 Fulgentis genæ etiamnum prioribus concertaret
 Quatuor, quæ ipsum continent, conspicuæ planè existentes.
 Nec uerò hic quadrupes est: ab umbilico namq; extremo
 Dimidio semiperfectus exoritur sacer equus.
 Hunc etiam aiunt in excessu Helicone
 Pulchram aquam produxisse largi equi fontis.
 Nec unquam enim Helicon summus destillat fontibus:
 Verum equus ipsum ferijt, atq; copiosa inde aqua
 Effusa est ictu prioris pedis. pastores autem
 Primi hunc potum apellarunt equi fontem.
 Atq; hic quidem è rupe stillat, nec modo ipsum
 A Thespianibus uiris longè cernes. Cæterum equus
 In cælo obuersatur. Atq; (propè spectato)
 Illic etiam Arietis celerrimi sunt cursus:
 Qui sanè uel longissimos agitatus per orbes,
 Nihilo segnius currit Cynosura urfa.
 Ipse quidem languidus & obscurus, utpote lunam
 Obseruando. ueruntamen per cingulum deprehendere poteris
 Andromedæ: haud longe enim sub ipsam situs est.
 In medio autem terit magnum cælum, ubi nam summæ
 Chelæ, & cingulus circumagitur Orionis.
 Est uerò adhuc aliud dispositum propè signum
 Subter Andromedam: id autem in tria dimensum est
 Deltotum latera, æqualibus assimilatum
- B Duobus. tertium uerò non tantum, tamen admodum facile est
 Inuentu: præ multis enim fulgidum est.
 Quibus paululum Arietis australiores stellæ sunt:
 Illæ uerò adhuc antierius. Præterea autem in procursibus austri
 Pisces: sed semper alter propior altero:
 Atq; magis Boream recenter descendente sentit.
 Ab ambobus uerò ipsis tenduntur quasi uincula,
 E' caudis utrinq; sequenter in unum coeuntibus.
 Et hæc quidem una stella connectit, claraq; magnaq;
 Quam utiq; etiam colligaturam subcaudinam uocant.
 Porro Andromedæ humerus sinister piscis esto.
 Index septentrionalioris: admodum namq; ei uicinè est.
 Ambo autem pedes sponsum indicare poterunt
 Persea, qui quidem ei semper ob humeros uoluuntur.
 Verum hic in boreali parte fertur maximus aliorum:
 Atq; ei dextera quidem ad lecticam protensa est
 Socrinæ sellæ. in pedibus autem uelut persequens
 Vestigia distendit, fatigatus in dio patre.
 At ei prope sinistrum genu aceruatim omnes
 Pleiades feruntur, nec uerò adeò spaciosus uniuersas
 Locus continet: atq; ipsæ in spiciendo languidæ.
 Septemgradæ autem ex ab hominibus celebrantur,
 Sex solæ quamuis existant conspicuæ oculis.
 Nec certe unquam periijt ignota ex cælo stella,
 Ex quo à primordio audimus: sed planè fabulose
 Dicitur. porro septem illæ nominatim uocantur,
 Alcyone, Meropeq; Celænoq; Electraq;

Et

Καὶ σφοδρῆ, καὶ θυγέτη, καὶ πότνια μάα.
 Αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγοι καὶ ἀφελγέες, ἀλλ' ὀνομασταί
 ἦεν καὶ ἱσσοῦσαι, ζεύς δ' αἰετὸς, εἰλίοντοντου.
 Ὅς φισι καὶ θορῆ καὶ χείματ' ἀρχομύοιο
 Σημαίνειμ' ἐκείδουσιν, ἐπὶρχομύοις τ' ἀφ' ὅτιο.
 Καὶ χίλυς, καὶ ὀλίγη. τὴν δ' αἰετὸς καὶ πρὸς λίκνυ
 Ἑρμείας ἐπόρσε. λυρῶν δὲ μιν εἶπε λεγεῖσθαι.
 Καὶ δ' ἐβόη πρὸς παρὸνθεν ἀπ' οὐθι εἰσιώλοιο
 Οὐρανὸν εἰσαγαγών. τὸ δ' ὕψι σκελετοῖσι πᾶσι τοῖς
 Ἑνκαπὶ οἱ σκαῶν πελάει. κεφαλὴν γέμειν ἀκρῶν
 Ἀντιπρόσωπον ὀρνίθ' εἰλίοντον. καὶ μεσηγὺν
 Ὀρνίθεις κεφαλῆς καὶ γόνυ τ' ἐσηκτον.
 Ἡ τοὶ γὰρ καὶ ἡνι πρὸς τρεῖς αἰὼλ' ὀρνίς.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἡρώεις. τὰ δὲ οἱ ὕψι προήχωνται
 Ἀστρασιμ, ὅτι λίαν μεγάλοις, ἀπὲρ ὁ μὲν ἀκαυροῖς.
 Αὐτὰρ ὅγ' * Ὀυδίωντι ποτὶ λυδὸν ὀρνίθ' ἐοικώς,
 Οὐδ' εἰς ἐπὶ λυδὸν φέρεται, καὶ δὲ ξίφος χερσὶ
 Κρητὸς τὰρσοιο τὰ δὲ ξίφος περὶ τὰ τεινών.
 Λαμὴ δὲ πρὸς οὐρανὸν πρὸς ἀκρῶν τοῦ ἵππου.
 Τὸν δὲ μετὰ σκαῖροντα δὴ ἰχθυὸν ἀμυνέμεντον
 ἵππου. πᾶρ δ' ἀρα οἱ κεφαλὴν χερσὶ ὀρνίθ' οἰοῖο
 Δεξιτέρῃ τεταυνὸν. ὅδ' ὁπίσθιος αἰγόνος
 Τελλεται. αὐτὰρ ὅγ' ἐπὶ τὸν καὶ νεοῖσι μάλλον
 Κεκλιται αἰγόνος, ἵνα τρεῖς περὶ ἡλίοιο.
 Μὴ λείψω γνὶ μὴν πρὸς κλυτοῖσι θαλάσσης
 Περὶ ἀμύνειν πελάει κεκλιμένον, οὐτὲ κεν καὶ
 Πολλὰν περὶ νειάει, ἐπεὶ ταχινώταται εἰσιν,
 Οὐτ' αὐτὸν νυκτὸς περὶ νειάει ἐχθρὸν ἡώς
 ἔλθοι, καὶ μάλα πολλὰ βοῶντων οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 Τημὸς ὠδὲρ ἡρώεις νότοι ὅποτ' αἰγόνος
 Συμφερετ' ἡλίοιο. τότε δὴν ἡρώεις ἐκ δὴος ὅτι
 Νεώτη μαλινώντι λακώτορον. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 ἦσιν πάντ' ἡρώεις τὸν σκαῖρον θαλάσσης
 Πορφυρεῖ. ἵκελοι δὲ κρημνίσιν ἀνέχουσι
 Πολλὰν ἐκ νηὶν πελάγος περὶ πρὸς αἰώνοντος
 ἡμῶν ἐπ' αἰγόνος τετραμύνοι, οἱ δ' ἐπὶ πόρσῳ
 Κλύζονται. ὀλίγον δὲ ὅτ' ἐξυλὸν αἰετὸς ἐρύκει.
 Καὶ δ' αὖ ὕψι πρὸς τὸν γὰρ θαλάσσης πολλὰ περὶ πονθῶς,
 Τόφον ὅτ' ἡλίοιο λαμὴ καὶ ῥητὴρ τὸς,
 Ἐσπεριὸς λατὰ γοιο, περὶ πονθῶς ἡκτι νυκτὶ,
 Σῆμα δὲ τοῖς λείνους ὥρης καὶ μίλως ἐκείνους
 Σκορπίου ἀντέλλων ἐκ πυμάτης ὕψι νυκτὸς.
 Ἡ τοὶ γὰρ μέγα τόφον ἀνέλκεται ἐχθρὸν ἀνέχου
 Τόφον τὸν ὀλίγον δὲ πρὸς τὸν ἵσται αὐτὸν
 Σκορπίου ἀντέλλων. δ' ἀνέχεται αὐτὴν μάλλον.
 Τημὸς καὶ κεφαλὴν ἡρώεις ἐκ δὴος νυκτὸς
 ὕψι μάλα προήκει. ὁ δὲ δὴν τὸν καὶ πρὸς
 Ἀθρὶ ὡδὲν, λαμὴν δ' ἀπὸ χερσὶ ἐπ' ἱεῶν.
 Ἐστὶ δὲ τις πρὸς τὸν Βεελμύου ἀλλ' οἰσός,
 Αὐτὸς ἀπὸ τὸς. ὁ δὲ οἱ πρὸς ἀνέχεται ὀρνίς
 Ἀσσοτόρον βορῶν. χερσὶν δὲ οἱ ἀλλ' ἀνέχεται,
 Οὐ πῶς μετρίθει. χαλεπὸς γέμειν ὅς ἀλὸς ἐλθεῖν
 Νυκτὸς ἀπὸρχομύοιο, καὶ μιν κεκλιτοῖς ἀνέχου.

* Ὀυδίωντι ποτὶ
 λυδὸν ὀρνίθ' ἐοικώς
 ἡνι πρὸς τρεῖς αἰὼλ' ὀρνίς.

A Et Sterope, & Taygeta, & ueneranda Maia.
 Ha quidem simul modica & obscuræ: tamen celebres
 Mane & uespertinae (loue autore) circumaguntur:
 Qui eis æstatem & hyemem instantem
 Significare præcepit, aduenientemq; arationem.
 Præterea testudo, quæ parua: quam etiam dum ad cunam
 Mercurius compegit: Lyram uerò cam iussit uocari.
 Collocauit autem ante ignotum idolum,
 In cœlum transferens, atq; in cruribus uolatile
 Genu ei sinistro appropinquat, caput certe summum
 E regione Cygni circumuoluitur: illa uerò inter
 Cygninum caput & genu sita est.
 Porro etiam in cœlo uolant uariis ales:
 Verum is quidem obscurus: alæ autem ei exasperatæ sunt
 Stellis non adeò magnis, tamen neq; languidis.
 Sed hic tranquillanti uolarum aui similis,
 A cauda in occasum fertur, contra dexteram manum
 Cephei, unguis dexteræ extremitates tendens.
 Laue uerò alæ ungula acclinata est Equi.
 Quem item subsultantem duo pisces circudant
 Equum, atq; ei prope caput manus Aquarij
 Dextera extensa est: is autem posterior Capricorno
 Oritur. cæterum prior & remote magis
 Inclinator est Capricornus, ubi uertitur solis cursus.
 Haud illo in mense fluctuosi maris
 Vasto pelago usus, uel certe die
 Multam uiam confeceris, quoniam breuissimi sunt:
 B Vel forte noctu exterrito prope dies
 Venerit, etiam ualde multum clamanti, periculosi autem
 Tunc irrumpunt Austræ, quando Capricorno
 Cooritur sol: tunc sanè frigus ex acre est
 Nautæ rigenti perniciosius. Veruntamen
 Iam totum annum sub carinis mare
 Nigrescit. Similes autem urinatoribus mergis
 Sæpenumero e nauibus mare circumspicientes
 Sedemus ad litora conuersi: illa uero adhuc procul
 Alluuntur: modicum autem lignum mortem prohibet.
 At uerò in priore mense mari multa passus,
 Arcum quando sol incendat & rectorem arcus,
 Sub uesperam nauem reducito, fidens non amplius nocti.
 Indicium autem tibi illius temporis & mensis illius
 Scorpius exoriens esto extrema sub nocte:
 Quando quidem magnum arcum attrahit prope aculeum
 Sagittarius, sed aliquantum anterior consistit ipso
 Scorpius exoriens: ille uerò ascendit confestim admodum
 Tum quoq; caput Cynosuræ in extremo noctis
 Excelsè ualde fertur: occidit autem ante matutinum
 Cumulatus Orion: Cepheus uero a manu ad lumbum.
 Est item quædam ulterius iacta alia sagitta,
 Ipsa absq; arcu: atq; illi aduolitat Cygnus
 Propius Boræ. Vicina item ei alius ales,
 Non tantus magnitudine, tempestuosus sanè mare egrediendo,
 Nocte decedente: atq; ipsum uocant Aquilam,

Caput certe sum-
 mū e regione Cy-
 gni circumuolui-
 tur) Summū Cy-
 gni caput uolui-
 tur e regione. av-
 τισιν, abso-
 lutè.

Γλαυκὰ πεπληρωτὸν ἔσθ' ἡ πλοῦσι λαγῶν,
 Νάνυμοι δ' γὰρ τὶ γ' ἐτυγχεύει δόλοιο
 Βελίατου μελίσσι τοῖσι καὶ οἰκῶσι, οἳ τὰ πολλὰ
 Ἐξείης σιγῶντα πρὸς ἑαυτὸν αὐτὰ λείδουσι
 Ἀνυμνῶν ἐτίω. τὰ πρὸς αὐτῶν ἔκ' ἐόντων
 Ἐφράσσ' ἡδ' ὀνόμαζ' ἅπαντ' ὀνομασί καλίσσαι,
 Ἡλιθα μορφώσας. ὃ γὰρ κ' ἐκινῶντο παύτων
 Οἳ τ' ἐκκεκρυμμένων ὄνομα εἰπεῖν, ὃ δὲ δαίμωναι.
 Πολλοὶ γὰρ πάντη, πολλῶν δ' ἡδ' ἰσάωντων
 Μίτρα τε καὶ χρυσὸν, πάντων γέμεν ἀμειλίχῃσι.
 Τῶν καὶ ὁμηγερέας γ' ἐκινῶντο πρὸς ἑαυτὸν
 Ἀσδράς, ὅφρ' ἡδ' ἰσάωντα πρὸς ἑαυτὸν
 Εἰς τὰ σημαίνοντα, ἅπαντ' ὀνομασί γέμουντο
 Ἀσδράς. καὶ ἔκ' ἐπὶ νύκτι ποδῶν τελέσσεται ἄσπερος,
 Ἀλλ' οἱ μὲν καὶ βαροῖς ἐν ἀσπέρῳ εἰσώλοισι
 Φαίνονται. τὰ δ' ἡδ' ἰσάωντα πρὸς ἑαυτὸν
 Πάντα μάλ' ἡρόοντα, καὶ ἔκ' ὀνομασί φέρονται.
 Νεοθὶ δ' ἀλγοῦσιν ὅτι ποδῶν τελέσσεται
 Ἰχθυὶς ἡντ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Οἱ δ' ἔκ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Ἀλλοὶ δ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Κῆτε δ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Μισοθὶ δ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Δεξιτέρῳ δ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Οἱ δ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Σκιδναμένους, χαροποι καὶ αὐτῶν τελέσσεται
 Ἐν δ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Ἀσδράς, ὅφρ' ἡδ' ἰσάωντα πρὸς ἑαυτὸν
 Εἰς μὲν ὅτι ἀμφοτέρωσι ποσὶ καλὸς τε μέγας τε
 Ὑδροχόος, ὃ δὲ λυκαῖος ποδῶν τελέσσεται
 Τὸς πάντας καλίσσιν ὅτι ποδῶν τελέσσεται
 Νεοθὶ δ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Διωνοὶ δ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Αὐτὰρ ὅτι αὐτῶν τελέσσεται ποδῶν τελέσσεται
 Σκορπίου ἀγχινοτοῖο θυτρεῖον αἰσείνεται.
 Τὸ δ' ἡντ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Φάνεται, ἀντὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Καὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται ποδῶν τελέσσεται
 Ἀρητῶν, τὸ δὲ δαίμων ὅτι ποδῶν τελέσσεται
 Ἀλλ' ἀρα καὶ πρὸς ἑαυτὸν θυτρεῖον ἀρχαῖα νύξ,
 Ἀνθρωπῶν καλίσσιν ποδῶν τελέσσεται
 Εἰς αὐτοῖς μέγα σημεῖα. καὶ δαίμων ποδῶν τελέσσεται
 Νηὶ δ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Σημεῖα, ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται ποδῶν τελέσσεται
 Εὐχὸς καὶ δαίμων ποδῶν τελέσσεται
 Αὐτὸ μὲν ἀντὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Κυμαίνονται νηὶ καὶ δαίμων ποδῶν τελέσσεται
 Θλίβει ἀντὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Πολλὰ καὶ γὰρ καὶ δαίμων ποδῶν τελέσσεται
 Νύξ αὐτῶν, μοχλοῖσι καὶ δαίμων ποδῶν τελέσσεται
 Οἳ δ' ἐπὶ τῶν καὶ μὲν ἰσάωνται,
 Αἰψὰ τε καὶ δαίμων ποδῶν τελέσσεται

A Glauci uolutantes sub lateribus Leporis,
 Ignotæ sunt: non enim illæ conflati simulacri
 Sparæ sunt membris similes, qualia multa
 Ex ordine intendentia perambulant easdem semitas
 Completis annis: quæ quispiã hominum nō amplius superstiti
 Obseruauit, & excogitauit uniuersa nominatim appellare,
 Cumulatim imaginatus: non enim potuit omnium.
 Ceu distinctarum nomen dicere, neq; discere.
 Multæ nanq; passim, multarum insuper æquales existunt
 Magnitudinesq; & color: omnes utiq; circumuolubiles,
 Quare & simul collectas uisum fuit facere
 Stellæ, ut ordinatim aliæ adiacens alia
 Imagines effigierent, moxq; nominabilia fierent
 Astra: atq; haud amplius nunc cum admiratione oritur stella,
 Sed hæc quidem conspicuis insignitæ imaginibus
 Cernuntur. Porro subter impetuum Leporem
 Omnia planè obscura sunt, & sine nomine feruntur.
 Infra autem Capricornum sub flatibus Austri
 Piscis contra Cetum uersus in alto natat,
 Vnicus præter priores: Austrinum autem ipsum appellant.
 Aliæ item sparsim subiectæ Aquario
 Cetum cœlestem & Piscem pendent
 Inter, languidæ & ignotæ: at iuxta eas
 Dextra a manu splendidi Aquarij:
 (Qualis quædam fusio aquæ huc & illuc
 Sparæ) uisui gratiosæ & debiles circumuoluuntur.
 B Inter ipsas autem duæ magis firmæ feruntur
 Stellæ, nec multum distantes, neq; admodum uicinæ:
 Vna quidem sub ambobus pedibus pulchraq; magnaq;
 Aquarij, altera uerò obscuri sub Ceti cauda:
 Quas omnes uocant aquam. Paruæ profectò aliæ
 Vitra Sagitarium sub prioribus pedibus
 Volubiles coronæ circumactæ uoluuntur.
 At sub flagrante aculeo monstri magni
 Scorpij, prope Austrum, Ara in cœlo pendet.
 Quam certè modicum quidem ad tempus in alto existentem
 Senties: è regione enim eleuatur Arcturi.
 At huic quidem admodum multum sublimes sunt uix
 Arcturo, illa uerò citius sub uesperum mare redit.
 Sed & per hanc Aram primæua Nox,
 Hominum deplorans calamitatem, tempestatis fecit
 Marinum certum signum. Periclitantes enim illi
 Naues dolori sunt, alicunde item alia docet
 Signa, commiserans distictatos homines.
 Idcirco ne mihi pelago, nubibus obductis alijs,
 Opta in medio hoc apparere cœlo astrum,
 Ipsum quidem innubilum & splendidum: quin supernè magis
 Turbida nube preffum, sicut frequenter
 Vrgetur surgente autumnali Borea:
 Sæpe nanq; & hoc super Austro signum subornat
 Ipsa Nox, miseris gratificans nautis.
 Qui si quidem obsecuti fuerint certa significanti,
 Statim facilia omnia, etiam si quid egerint,

*Volubiles coro
 næ circumactæ
 uoluuntur) Has
 stellas alij Coro
 nam austrinam
 appellant.

Οὐρανὸν, εἰ καὶ πρὸς ἑαυτὰς ἄλλῃ ἐσθλῆς,
 Κεῖνο πρὸς γλῶσσας ἵσταλον, γὰρ αὖτις κελύεσσιν.
 Τῶ δὲ γὰρ γοῖν μὲν ἀλὶ γλῶσσῃ, οὐκ ἐπὶ λυκλῇ
 Δινεῖται, τὰ δὲ μετὰ τοῖσι πονεῖται πρὸς ἰόντων.
 Οἱ δὲ τοῖσι σφίον μέγα μείονδ' ἐλίσσονται.
 Τῶν δὲ μὲν ἐγγύθεν ἔστι κατὰ γλῶσσας Βορέας.
 Ἐν δὲ οἱ ἀμφοτέρωθεν κεφαλὰς διδύμων φερόνται.
 Ἐν δὲ τὰ γενέσθαι λέγεται ἀφ' ἑαυτῶν ἑνὸς οἴου.
 Λαμὴ δὲ λυκλῆ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν
 Πόρσι' ἐπ' αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ ἀγκῶν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν
 Δεξιτέρω ἐπέχει, τὸ μὲν οἱ θύειν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν
 Ἀσπιδόρου Βορέω γλῶσσῃ ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν
 Ὅπλα δὲ ἵπποι καὶ ἑαυτῶν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν
 Ἀφ' ἑαυτῶν κεφαλὰς, καὶ οἱ τ' ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν
 Αὐτῶν δινεῖται ἐλκλῆ καὶ πρὸς λυκλῇ.
 Ἡ δὲ ολίγον φερόνται νοτιοτέρω, ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν
 Πρὸς γλῶσσῃ, ἀλλὰ λυκλῇ καὶ κεφαλῇ. οἱ μὲν ἐπ' αὐτῶν
 Ἐξείης λέγεται βελόνη καὶ αὐτῶν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν
 Τὸν μὲν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Τέμνει, τὸν δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Καρκίνου, καὶ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Τὸν μὲν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Πρὸς γλῶσσῃ, ἀλλὰ λυκλῇ καὶ κεφαλῇ. οἱ μὲν ἐπ' αὐτῶν
 Τὰ τρία δὲ γλῶσσῃ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Ἀλλ' ὁ μὲν γλῶσσῃ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Ἀλλ' ὁ μὲν γλῶσσῃ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Τέμνει, καὶ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Ἐν δὲ οἱ ἑαυτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Αἰνυται, ἀλλ' ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Καὶ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Σκῆπτρον, γλῶσσῃ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Τὸν μὲν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Ἐν δὲ οἱ ἑαυτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Χειμῶν, καὶ οἱ τρία μὲν πρὸς γλῶσσῃ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Τῶν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Μετὰ δὲ οἱ ἑαυτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Γαῖαν ἑαυτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Ἐν δὲ οἱ ἑαυτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Φθίνοντ' ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Σῆμα δὲ οἱ ἑαυτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Κεῖνος μὲν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Τῶν δὲ σκελῶν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Ἐν δὲ οἱ ἑαυτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Καμπύλ' αὐτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Κρητὴρ, γλῶσσῃ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Χιλάων, γλῶσσῃ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Οὐ μὲν αὖτις ἀπαμείβεται, ἀλλὰ οἱ ἐγγύς
 Ζωὸς ἀντίκειται μέγας ἀγκλῇ. Ἡ δὲ κατ' αὐτῶν
 Ἰππὸν κεφαλὴ καὶ ἑαυτῶν ὅμοι' ἐπ' αὐτῶν
 Τὸν μὲν πρὸς γλῶσσῃ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Μετὰ δὲ οἱ ἑαυτῶν μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ
 Λοξὸς γλῶσσῃ μετὰ δὲ δινεῖται καὶ γὰρ αὐτῶν μετὰ δὲ μετὰ

ἀντιπρόσωπον

A Coelum, uel si quis hunc castris alius monstrauerit,
 Illum constellatum orbem lac ipsum uocant.
 Huic sanè colore similis, nullus præterea circulus
 Versatur: sed magnitudine tanti quatuor existentium
 Duo, duo uerò ipsis multum minores obuoluuntur.
 Quorum unus quidem uicina est decidenti Boreæ:
 In eo autem ambo capita Geminorum feruntur.
 In eo etiam genua sita sunt aptati Aurigæ:
 Laeva item tibia, & sinister humerus in eo
 Persei: Andromedæ autem mediam supra cubitum
 Dexteram continet: ei quidem uola supernæ posita est
 Vicinius Boreæ, Austro uerò inclinatus est cubitus,
 Ungulæ inquam Equinæ, & collum Cygninum
 Summo cum capite, clariq; Serpentariani humeri
 Ipsum uoluuntur agitati circum orbem.
 Porro alquanto fertur australior, neq; attingit
 Virgo: sed Leo & Cancer. hi quidem ambo
 Ex ordine iacent sub tracti: sed circulus
 Leonem quidem sub pectore & uentre usq; ad pudenda
 Secat, continuè uerò sub testa
 Cancrum, ubi maxime in duas sectum uideas,
 Rectè ut oculi à circulo utrinq; eant.
 †Hoc sanè (quantus quantus est) per octo partes meso,
 Quinq; quidem diurna uoluuntur in supremis terræ,
 Tres uerò in parte inferna. ætatis aut in ipso cōuersiones sunt.
 Sed hic quidem in Boreā circa Cancrum fixus est.
 B Alius autem in opposito Austro medium Capricornum
 Secat, & pedes Aquarij, & Ceti caudam.
 Inest quoq; ei Lepus: cæterum Canis non ualde magnā patrem
 Aufert, sed quantum continet pedibus. inest item ei Argo,
 Et magna Centauri scapula: inest etiam aculeus
 Scorpj, & arcus lucidi Sagittarij.
 Quem extremum ferent præteriens Boreæ
 In austrum sol agitur: uertitur profectò ibi
 Hybernus, atq; ei tres quidem circumuoluuntur supernæ
 Octo partium, quinq; uerò subterraneæ uersantur.
 At in medio amborum (quantus Cani lactis)
 Subter terram uoluitur circulus, bipertienti similis:
 In eo autem dies noctibus æquantur utrisq;
 Decrescentis estus, uerisq; instantis.
 Sed signum ei Aries, Tauriq; genua ponuntur.
 Aries quidem secundum longitudinem deductus per circulum,
 Tauri uerò crurum quanta apparet geniculatio.
 Inest quoq; ei cingulus præfulgidi Orionis:
 Flexuraq; flagrantis Hydræ inest ipsi, & tenuis
 Crater. inest uerò Coruus: insunt etiam stellæ non ualde multæ
 Chelarum: in hoc item serpentaria genua feruntur.
 Non tamen Aquilam intercipit, sed ei uicinè
 Iouis uolitat magnus nuncius: etiam iuxta ipsum
 Equinum caput & collum uoluuntur.
 * Hos quidem adiectim rectos circumpellit axis,
 In medio omnes tenens. At quartus fixus est
 Obliquus in ambobus, qui quidem utrinq; tenent

† Hoc sanè,
 quartus quantus
 est, per octo par
 tes diuiso. Quin
 que quidem diu
 na est. Notan
 dum Aratum et
 Proclum ad cli
 na quantum in
 quo maximus
 dies quindecim,
 minima nox no
 uem horarū est,
 sum sphaeræ dia
 rexisse. Cui autē
 Tropicus Can
 acri, sicut quilibet
 alius circulus tra
 pectatus. Et qua
 tori, in die natu
 rali, id est uigin
 ti quatuor horis,
 sui ambitū cons
 ficiat, necesse e
 rit, unamquēq;
 de octo partibus
 tribus horis or
 tum suū absolue
 re: Si enim uigin
 ti quatuor per o
 ctodiuersis sin
 gulis octonis tria
 a contribuitur.
 Iam octo partū
 quinque dici ad
 scripta, quindecim
 cim horas faci
 unt: tres uerò no
 xi, nouem. Siqui
 dem ter quinq;
 quindecim pro
 ducunt: ter tria
 uerò, nouem. Bā
 de ratione Tro
 picus Capricor
 ni maximam no
 stem et minimū
 diem efficit.

* Hos quidē adie
 ctim) περιβόλῃ
 δὴν καὶ πᾶσι
 ἐκείνῃ, παραλλή
 λως, αὐτὸν ἀπο
 τέρ.

E regio.

Ἀντιπρόσωπον τροπικῶν. μέσος δὲ ἐν μέσῳ διὰ τὴν
 οὐκ ἀντιπρόσωπον χειρῶν δεξιῶν ἀριστερῶν
 ἄλλη καὶ ἄλλη τοῦ κυλίνδρου τροχῶν
 τοῖα τε καὶ τὰ πάντα ποδισφηνόθεν ἐλίσσων,
 ὡς τὰ γ' ὅτι ἀντιπρόσωπον σφαιρικότα κύκλῳ
 ἐξ ἡδὲ νύκτα διώκεται ἡμέατα πάντα.
 Καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει τε καὶ ἀντίπρηνει δύνει
 πάντα πρὸς βληθῆναι. μία δὲ σφαιρὸς ἐκαστὴ
 ἐξ ἡδὲ καὶ τὸν καὶ πηλυσίη, ἀνδρὸς τε.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὡς κεανὲς πόσον πρὸς αἰετὸς ὁδῶν,
 ὅσον ἀπ' αἰγιοκροῦς ἀντιπρόσωπον ἀλίσσεται
 Καρκίνου εἰς ἀνιόντα κυλινδρῶν. ὅσον ἀπ' ἀντι
 ἀντέλλων πέχει, πόσον γὰρ μὲν ἀλλοθι δύνων.
 ὅσον δ' ὁ φθαλμοῖο βολῆς ἀντιπρηνεῖται αὐγῇ,
 ἐξ ἡδὲ καὶ τὸν ἡμῖν ὑποδρόμοι. αὐτὰς ἐκαστὴ
 ἰσημιτροπεία δύνει ποδισφηνόθεν ἀστρά.
 Ζωῖδιον δὲ κύκλον ἐπὶ κλησὶν ἀλλήλους,
 τῶν γὰρ καρκίνος ὅστις, λείων τ' ὅστις τῶν, καὶ τῶν αὐτῶν
 Γαργῶν, αἱ δὲ ὅτι οἱ χηλαί, καὶ σφαιρικός αὐτῶν,
 τοξότης τε καὶ αἰγιοκροῦς. ὅτι δὲ αἰγιοκροῦς
 ὑποδρόμος, δύνει δὲ αὐτῶν ἐπ' ἰχθύος ἀσφρόντων.
 Τὸς δὲ μετὰ κροῖος, ταυρὸς τ' ὅστις τῶν, δύνει δὲ αὐτῶν.
 Ἐν τοῖς ἡλίοις φέρειται δυνάμει δύνει τῶν,
 πάντ' ὅτι αὐτῶν ἀγῶν. καὶ οἱ ποδισφηνόθεν ἰόντες
 κύκλῳ, ἀντιπρηνεῖται τῶν ἀντιπρηνεῖται τῶν.
 Τὸ δὲ ὅσον κροῖος καὶ τῶν ὡς κεανὲς δύνει τῶν,
 τῶν ὡς γαίης φέρειται. τῶν δὲ ὅτι νύκτα
 ἐξ ἡδὲ δύνει δύνει δύνει δύνει δύνει.
 Τῶν δὲ αὐτῶν. πόσον δὲ ὅτι μὲν ὅτι ἐκαστὴ
 νύξ αἱ τεταύνας, ὅσον τε ποδισφηνόθεν κύκλῳ
 ἀρχιμὲν καὶ νύκτος ἀντιπρηνεῖται ὅτι γαίης.
 Οὐκ ἔστι ποδισφηνόθεν δύνει δύνει δύνει δύνει.
 Μοιρῶν σφαιρικότα, ὅτι ἀντιπρηνεῖται ἐκαστὴ.
 Αἱ γὰρ τῶν γὰρ μὲν σφαιρικότα αὐτῶν
 ἡλίας. τῶν δὲ αὐτῶν ποδισφηνόθεν ἀλίσσεται
 εἰς αὐτὰς ὁρόων. ἀτὰρ εἰς νύκτα μέλαινα
 γίνονται, ὅτι δύνει δύνει δύνει δύνει.
 Σημάτ' ἐπὶ ποδισφηνόθεν ἀντιπρηνεῖται τῶν.
 Αὐτῶν δὲ αὐτῶν τῶν δύνει δύνει δύνει δύνει.
 ὡς κεανὲς, τὰ τε πολλὰ ποδισφηνόθεν εἰς αὐτῶν,
 Νεοφθὸν ὁππῶς δύνει δύνει δύνει δύνει.
 Οὐ οἱ ἀφαιρόμενοι δύνει δύνει δύνει δύνει.
 Ἀσφρόντων ἀφαιρόμενοι ἐλίσσονται ποδισφηνόθεν,
 τοῖς μὲν δύνει δύνει δύνει δύνει δύνει.
 Δύνει δύνει δύνει δύνει δύνει δύνει δύνει.
 ἡμῖν μὲν κροῖος μετὰ πόσον, ἡμῖν δὲ ὅτι
 ἐξ ἡδὲ βαλόντες καὶ τὸν καὶ τὸν σφαιρικότα.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὅτι πρὸς τὸν ποδισφηνόθεν. ἀλλὰ μὲν εὐπῶ
 γαστρί ναιεῖν, τὰ δὲ ὅτι τῶν νύκτα φέρειται.
 Τὸν δὲ καὶ εἰς ὡς καὶ τῶν μοιρῶν ὁφειλόμεν
 Καρκίνος ἐκ γονάτων. κατὰ γὰρ δὲ ὅτι αὐτῶν ἐγγύς.
 Οὐ δὲ αὐτῶν ἀρεκτοφύλαξ εἰς πολλὰς ἀφαιρόμενοι,
 μέγας ἡμῶν, πόσον ἀντιπρηνεῖται ὅτι δύνει.

Τέτρασι

A E regione tropici. Medius autem ipsum in medio secat.
 Haud facile Mineruæ manibus edoctus aliquis,
 Aliter compegcrit uolubiles orbes.
 Talesq; & tantos omnes rotabiliter circumuoluens,
 Sicut in ætheria regione obliquo coaptati circulo,
 Ab aurora ad noctem impelluntur diebus omnibus.
 Atq; ij quidem oriunturq; & ex aduerso inferne occidunt
 Omnes æquidistanter: unus autem ipsorum est cuiusuis
 Ordinatim utrinq; descensus ascensusq;.
 Verum obliquus orbis Oceani tantam pertransit aquam,
 Quantum a Capricorno ascendente maxime
 Cancrum ad ascendentem uoluitur, quantum ubilibet
 Exoriens continet, tantum certe alibi occidens.
 † Quantum autem ocularis radij demetit uisus,
 Sexies tantundem nobis subtermeauerit, at quauis portio
 Aequalis diuisa duo circumsecat astra.
 Animalem uero circulum cognomento dicunt.
 In quo Cancer est, Leoq; iuxta ipsum, & sub eo
 Virgo, atq; prope eam Chelæ, & Scorpius ipse.
 Sagittariusq; et Capricornus: at iuxta Capricornum
 Aquarius, duo item ipsum Pisces constellant.
 Hos autem post Aries, Taurusq; iuxta hunc Didymiq;.
 In quibus sol fertur duodecim omnibus,
 Totum annum deducens: etiam ei circa hunc eunti
 Circulum augescunt omnes frugiferæ tempestates.
 Huius item quantum concuum sub Oceanum occidat.
 B Tantum supra terram fertur: omni autem in nocte
 Sex semper occidunt duodenarij circuli,
 Tot item oriuntur. Tantam autem ad longitudinem quælibet
 Nox semper protensa est, quam longi dimidium circuli
 Incipiente a nocte eleuatur supra terram.
 Nec sanè contemnendum obseruanti diem fuerit
 Partium considerare, quando oriatur quælibet:
 Semper enim harum uni cooritur ipse
 Sol. Has uero deprehenderis maxime,
 Eas intuens. uerum si nubibus obscuræ
 Fiant, uel monte occultatæ oriuntur,
 Indicia coorientibus idonea facito:
 Ipse autem alsiduo tibi a cornibus utrinq; dare poterit
 Oceanus, quæ multa circumuoluuntur sibi ipsi,
 Ab infero quum illarum uoluat unamquamq;.
 Haud ei omnino ignota, cum Cancer oriatur,
 Astra utrinq; agitata circumiacent:
 Hæc quidem occidentia, illa uero de oriente ascendentia;
 Occidit certè corona, occidit item secundum scapulam piscis:
 Dimidium quidem uideris sublime, dimidium uero iam
 Extremities submittunt descendens Coronæ:
 Sed hic retro uersus, secundum alias quidem partes nondum
 Ventre extremo, secundum superiores uero nocte fertur.
 Quinetiam usq; in humeros deducit laboriosum Serpentarium
 Cancer a genubus: deducit autem serpentem ad collum usq;.
 Nec uero amplius Arctophylax fuerit multus utrinq;,
 † Minor diurnus, ad maius uero nocturnus iam:

u

Quatuor

† Quantum au-
 tem ocularis ra-
 dij etc.) Visualis
 linea a terra, hoc
 est, centro mundi
 ad eiusdem circū
 ferentiam ducta,
 sexies sexangu-
 lariter in circū
 ferentia habetur.
 Id aut commodè
 percipiunt, quo
 circumferentiā
 scripsisti, eundem
 inuariatum per
 eandem ductendo
 monstrabis. De-
 inde singulas por-
 tiones in duas et
 quatuor secando, ha-
 betis duodecim
 signa, hoc est,
 duodecim signa
 zodiaci. Aratus
 uocat signa zo-
 diaci, καὶ τὰ το-
 μὰς, διὰ τὸ δι-
 διχαί, ἀστρά, ἡμέ-
 ρας.
 † Minor diur-
 nus) Minor su-
 pra, maior uero
 sub horizonte. Bo-
 otes ingens fige-
 num in septentri-
 one lentius ad oc-
 casum tendens qua-
 tuor signis Zodi-
 aci, Chelæ, Scor-
 pio, Sagittario et
 Capricorno co-
 occidit. Is quinq;
 soli occubenti cō-
 descendens, ultra
 mediam noctē in
 occasu moratur:
 nam quodlibet si-
 gnū zodiaci du-
 as horas occasu
 suo absoluit, tria
 uero sex. Hic autē
 cū Capricorno
 quarto signo to-
 tus demit occū-
 bit. Vnde noctes,
 in quibus uespe-
 re occidere inci-
 pit, sero occiden-
 ti dicuntur. Quia
 Homerus οὐρανὸν
 οὐρανὸν eundem apo-
 pellat.

Τέτρασι γὰρ μοίραις ἡδὴ καπνόντα βοώτων
 Ωκεανὸς δέχεται. ὅδ' ἐπὶ λυγρὰ ἐκέρχεται,
 Βελιτῶ δ' ἐπέχει πλείον δὴ καὶ νυκτὸς ἰσχύς,
 Ἡμῶς ὅτ' ἡελίοιο κατὰ χορὸν ὀνύχου.
 Κεῖναι τοὶ καὶ νύκτες ἐποφείδοντι λέγονται.
 Ὡς οἱ μὲν δυνάστημι, ὅδ' ἀντιθετὸν ἀεὶ κεῖται,
 Ἀλλ' ἐν μὲν ζώνῃ, ἐν δ' ἀμφοτέρωσι φαεινός
 Ὡμοῖς ὠρίων, φίφει γέμων ἰσχυρὸς ποτιδῶς.
 Πάντα φέρων ποταμὸν, ἡδὴ καὶ πρὸς αἰνέτου ἄλλου.
 Εὐχομένη δὲ λείοντι τὰ μὲν ἡδὴ πάντα φέρωνται
 Καρκίνω ὅς ἐστιν ὄντος, καὶ αἰετός, αὐτὰρ ὁ γὰρ γυνή
 Ἡμῶς, ἄλλα μὲν ἡδὴ, ἄλλὰ γόνυ καὶ πόδα λαοῦ
 Οὐ πῶς λυμαίνονται ἡδὴ σφίσι ὠκεανὸς.
 Ἀντίλλει δ' ὕδρου κεφαλὴ, χαροπὸς τε λαγῶς.
 Καὶ πρὸ κύων, πρότερόι τε πόδες λιγυροὶ ἀδομήνους.
 Οὐ μὲν θύω ὀλίγους γαίης ἰσχυρὸν νεῖα βάλλει
 Παρθένῳ ἀντίλλει, λυγρὸν τὸ τε λυγρὸν αἶμα,
 Καὶ δειλὸς δυνάστημι, ἡδὴ σφίσι οἰσός.
 Σὺν τοῖς ὀρνίθῳ πρὸς τὰ πρὸς αἰετὸς αὐτῶν
 Οὐρίων, καὶ ποταμοῖο πρὸς οἰσὸν σκιδνῶνται.
 Δυνάστημι δ' ἰππείν κεφαλὴ, δυνάστημι καὶ αὐχλὺς.
 Ἀντίλλει δ' ὕδρου μὲν ὕδρι πλείον αἰετὸς αὐτῶν
 Κρητῆρα. φθάνει δὲ λυγρὸν πόδας αἰνῶνται ἄλλους,
 Ἐλκων ὁζόπιδον πρὸς μὲν πολυτερεῖς ἀργῶς.
 Ἡ δὲ βίαι γαίης ἰσχυρὸν δειχόμενα κατ' αὐτῶν,
 Παρθένῳ ἡμῶς ἀπασα πρὸς αἰετὸν ἀρπύγηνται.
 Οὐδ' αὖ ἐπὶ χορὸν καὶ χηλαὶ καὶ λειπρὰ φάσσαι,
 Ἀφρατοὶ πρὸς οἰσόν. ἐπεὶ μέγα σῆμα βοώτης
 Ἀφροῦ ἀντίλλει βελόνη μὲν ἀρκτῶροιο.
 Ἀργῶ δ' ἡ μάλα πῶς καὶ μετῶρος ἰσχυρὸς ἡδὴ,
 Ἀλλ' ὕδρου, λείοντα γὰρ γυνή εὐρανόη ἡλὶθα πολλή,
 Οὐρὸς αὖ δύνειτο μονοῦ. δ' ὕδρι χηλαὶ ἀγαστρὶ
 Δεινὸν ἐφείδωτ' ὀφειλόμενα. τὸ μὲν ἐπείτα
 Δεξιτέρῳ λυγρὸν αὐτῶν ὕδρι γυνή δ' ἀργῶς
 Αἰετὸς γυνή, αἰετὸς δὲ λυγρὸν πρὸς αἰετῶν,
 Ὅντινα τὸ πῶς αἰετὸν εὐρανόη ἐφείδωτ'
 Ἀμφοτέρω δυνάστημι, καὶ ὁζόπιδον αὐτῶν,
 Πολλὰ καὶ αὐτῶν χηλαὶ θηδύμεθα. τὸ μὲν ἀρπύγῃ
 Κνήμη σὺν χηλῇ φαίνεται ἀμφοτέρωσι.
 Αὐτῶς δ' ὁ κεφαλὴν ἐπὶ πρὸς τετραμυλῶ, ἄλλου
 Σκορπίου ἀντίλλει μὲν, καὶ εὐρανόη τέτρα.
 Οἱ γὰρ μὲν φορέσιν, ὁ μὲν μὲν ἄλλὰ τε πάντα,
 Χείρα δὲ οἱ σκαλὺν κεφαλῇ δ' αἶμα τῶρον ἀγινεῖ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ὡς τρίχα πάντα κατὰ μελεῖσι φορεῖται.
 Ἡμισυ δὲ σεφάνοιο, καὶ αὐτῶν ἐχάσιν ὕδρι
 Κρητῆρα φορέσιν αὐτῶν μὲν αἰετῶν χηλαί.
 Τῇ μὲν ἀποχορδῶν κεφαλῇ κατὰ δύνειτο ἰππῶ,
 Καὶ πρὸς οἰσόν ἐφείδεται ἡδὴ τῶρον.
 Δυνάστημι δ' ἀνδρομέδης κεφαλῇ. τὸ δὲ οἱ μέγα δειγμὰ
 Κνήμη δ' ὁρῶσις ἐπεί γινώσκῃ. αὐτῶς δ' αὐτῶς
 Κνήμη ἐκ βορέω μεγάλη αὐτῶν χηλὶ κελεύει.
 Καὶ τὸ μὲν ἐκ λυγρῶν τετραμυλῶν, ἀργῶς αὐτῶν
 Δυνάστημι, ἀπὸς κνήμης κεφαλῇ καὶ χηλὶ καὶ ὠμῶν.

Καμπὰ δ'

A Quatuor enim partibus iam descendente Booten
 Oceanus excipit. At hic cum luce satiatus sit,
 Vespere item continet plus dimidio noctis labentis,
 Tum quando sole descendente occidat.
 Illæ etiam noctes serò occidenti dicuntur.
 Sic hæc quidem occidunt. At oppositus haud illucidus.
 Sed pulchrè quidē cingulo, pulchrè uerò ambobus splendidus
 Humeris Orion, ense quidem fortiter sisus,
 Totum ferens fluuium, à cornu protenditur altero.
 Orienti uerò Leoni omnia quidem subterferuntur,
 Cancro quæ occidebant: etiam Aquila. Verum geniculatim
 Sedens alias quidem partes iam, sed genu & pedem dextrum
 Nondum procelloso subteruoluit Oceano.
 Oritur autem Hydræ caput, glaucusq; Lepus:
 Et Procyon, priores pedes Canis ardentis.
 Nec certè pauca sidera terræ sub infima mittit
 Virgo exorients. Lyræ tunc Cyllenæa,
 Et Delphinus occidunt, & fabrefacta sagitta.
 Cum quibus Cygni priores pennæ usq; ad ipsam
 Caudam, & Fluuij extremitates occultantur.
 Occidit item equinum caput, occidit etiam collum.
 Oritur uerò Hydra amplius usq; ad ipsum
 Craterem, præ ueniens uerò Canis pedes arripit alios,
 Trahens à tergo puppim stellatæ Argus.
 Hæc autem currit supra terram, malum dimidiata iuxta ipsum,
 Virgo quando uniuersa ab infero iam euaserit.
 B Nec fortè exorientes Chelæ, & tenuiter lucentes
 Ignotæ præterierint: quoniam ingens sidus Bootes
 Cumulatus oritur, interstinctus Arcturo.
 Argo autem non planè tota sublimis erit modò,
 Sed Hydra: fusa est enim in cælo abunde multa:
 Cauda indiguerit saltem. Chelæ item adducunt
 Constanter innixum Serpentarium: ipsius quidem cōsequenter
 Dexteram tibiam usq; ad ipsum genu
 Semper geniculantis, semper item Lyræ acclinati.
 Quæ eundem ignotum inter cœlestes imagines
 Vtrobique occidentem, & ex altera parte ascendentem
 Sæpe eadem nocte conspiciamus. huius quidem sola
 Tibia cum Chelis apparet ambabus:
 Ipse uerò in caput adhuc aliquò uersus, alia
 Scorpionem orientem manet, & tentorem arcus:
 Hi namq; ipsum fuerunt: Scorpions quidem medium, aliaq; omnia:
 Manum uerò ei læuam, simulq; cum capite Arcus aduoluit.
 Atq; is quidem sic trifariam per omnia mēbratim circumfertur.
 Dimidium uerò Coronæ, & ipsam extremam caudam
 Centauri proferunt exorientes adhuc Chelæ.
 Tunc post demersum caput occidit Equus:
 Et prioris auis attrahitur extrema cauda.
 Occidit item Andromedæ caput: atq; ei magnum monstrum
 Ceti turbidus immittit Auster. è regione uerò ipse
 Cepheus de septentrione ingenti manu cohortans.
 Atq; Cetus quidem in dorsum uersus, usq; ad ipsum
 Occidit: sed Cepheus capite, & manu, & humero.

U 2 At

Καμπαι δ' αὖ ποταμοῖο, καὶ αὐτὴν ἐπὶ χορμύλοιο
 Σκορπίου, ἐμπιπτομένην ἐν ὄρεσσι ὠκεανοῖο.
 ὅς καὶ ἐπὶ χορμύλοιο φέρεται μέγαν ὠρίωνα.
 Ἀρτεμὶς ἰλῆκοι, πλοτῶν λόγος, οἱ μὲν ἐφ' αὐτῷ
 ἔλκυσαν πλοῖο χίον, ὅτε θηρία πάντα
 Καρτόρος ὠρίων σιθάρην πέτρῃσιν ἔκρυψε,
 Θηρὸς ἀρνυμῶνος ἑὴν χάριν οἶνοπίωνι.
 Ἡ δὲ οἱ ὅζ' αὐτῆς ἐπετένατο θηρίον ἄλλο
 Νησὶ, ἀνὰ ῥήγαν μετὰς ἐκείνου τοῦ ὠρίωνος
 Σκορπίου, ὃς ῥά μιν οὕτως ἐκτανε πολλοὺς ἐόντας
 Πλειστόροιο πλοῖα, ἐπεὶ ἄρτεμιν ἠέχον αὐτήν.
 Τόνηκα δὴ καὶ φασὶ πλοῖα ἔχον χορμύλοιο
 Σκορπίου, ὠρίωνα πλοῖον χιθονόσιν ἐχέειν.
 οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν ἐπὶ καὶ ἡμεῖς ὅσος ἐλκεῖται
 Κένταυροι αὐτῶν τοῖς ἀπὸ τοῦ ὠρίωνος.
 Πανσυνδύη φέρεται, ὃ δὲ ζῶντι τῷ κεφένος
 Γαῖαν ὠρίωνος, τὰ μὲν ἐκ κεφαλῆς μάλα πάντα
 Βάπτει ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις. ἀλλὰ τὰ γ' αὐτῶν
 Ἀρκτοὶ κωλύουσιν πλοῖα καὶ ῥήγαν καὶ ἰξίον.
 Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ πλοῖα ἐπὶ γαῖαν ἐκείνου
 Δαίμων ἡρώδης περὶ τὰ δ' ἐκείνου οἱ καὶ ἡρώδης
 Φαίνεται ἐκ δὴ τοῖς πλοῖοις καὶ χιθονόσιν.
 Ἀλλ' ἡ γ' ἐκ κεφαλῆς ἡ δὴ τὸν ἀρνυμῶνα
 Μερομήνη γονάτωρ, ἐπεὶ ῥά ἐκείνου ἐκείνου
 Δωρὶσι καὶ πάντων μεγάλων ἀπὸ τοῦ ὠρίωνος.
 Ἡ μὲν ἄρ' ἐκ κεφαλῆς φέρεται, τὰ δὲ νεώτερά μιν
 Οὐρανὸς ἀντιφύει, σφαιρῶν τε διδύμων ἑκείνου.
 Ὑδρὸς τ' ἐκ κεφαλῆς, φέρεται ὡδὶ ἑκείνου
 Σώμα τε καὶ κεφαλὴν, καὶ θηρίον, ὃ ῥ' ἐκ κεφαλῆς
 Διφύων ἑκείνου ἐκείνου, τοῖ δ' αὐτῶν μὲν
 Τοῖον ἐπὶ χορμύλοιο πλοῖοις πλοῖα ἑκείνου
 Τοῖον καὶ σφαιρῶν ὅφιν καὶ σφαιρῶν ὅφιν
 Ἀντίλλαι ὠρίωνος, καὶ ῥήγαν δ' αὐτῶν ἀγνοῖ
 Σκορπίου ἀντίλλων. ἀνὰ γὰρ δ' αὐτῶν ὅφιν
 Χιθονόσιν, καὶ πλοῖα ὅφιν πολυταῖς αὐτῶν.
 Τὰ γὰρ μὲν γονάτωρ, πλοῖα γὰρ τε πλοῖα αὐτῶν
 Ἀντίλλαι, τὰ μὲν πλοῖα ὅφιν ὅφιν αὐτῶν,
 Γαῖα τε καὶ ζῶντι καὶ σφαιρῶν πάντα καὶ ὠμοί
 Διφύων σφαιρῶν καὶ ὅφιν δ' ἐκ κεφαλῆς καὶ χιθονόσιν
 Τοῖον ἀντιφύων καὶ σφαιρῶν ἀντίλλων.
 Σφαιρῶν ἐκείνου τε λυγρῶν καὶ σφαιρῶν ἀγνοῖ
 Κηφένος ἡρώδης πλοῖα αὐτῶν ὠκεανοῖο.
 Ἡμὸς καὶ μεγάλων ἑκείνου πλοῖα ἀμαρτυροῖ
 Δαίμων, καὶ πάντα καὶ τὸν ὠρίωνος.
 Πάντα γὰρ ἀντίλλων διωκόμενοι λαγῶν.
 Ἀλλ' ἐκ κεφαλῆς ἑκείνου, ὃ δ' ὠρίωνος αὐτῶν
 Εὐθύς ἀπὸ τοῦ πλοῖου, τὰ δὲ οἱ μεγάλων αὐτῶν χιθονόσιν
 Λαμπρόντα, καὶ οἱ μέλων διωκόμενοι αὐτῶν
 Κινῆσαι χιθονόσιν, ὅτι ἡλίου σφαιρῶν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν κεφαλῆς τε καὶ αὐτῶν χιθονόσιν καὶ ἰξίον
 Αἰγυπῶν ἀντιφύων καὶ τὰ γὰρ, τὰ δὲ νεώτερά πάντα
 Αὐτῶν πλοῖα καὶ τὸν ὠρίωνος, ὃ δὲ πλοῖα
 οὐδὲ πλοῖα καὶ τὸν ὠρίωνος μὲν πολυταῖς ἀγνοῖ.

ΑΛΛ' ἡ γὰρ

A At curuaturæ Eridani, iam primum exoriente
 Scorpio, inciderint latefluum Oceanum,
 Qui etiam exoriente terret magnum Orionem.
 Diana æquifera; ueterum sermo: qui ipsum fabulati sunt
 Arripuisse peplo in Chio, quando feras omnes
 Fortis Orion ualida cædebat claua,
 Venationis administrans illi gratiam Oenopioni:
 Illa autem ei ex ipsa immisit feram aliam
 Insula, diffingens medios utrinque colles,
 Scorpiū, qui quidē ipsum uulnerauit & occidit grandē existentē
 Maior præcellens: quoniam Dianam læsit ipsam.
 Quare etiam aiunt ab imo ueniente
 Scorpio, Orionem ad terræ extrema fugere.
 Neque quidem Andromedæ & Ceti quæcunque relicta sunt
 Illo exoriente, ignota: sed etiam hæc
 Glomeratim fugiunt. cingulo item tunc Cepheus
 Terram adradit, quæ quidem ad caput sunt planē omnia
 Tingens Oceano, reliqua non licet. sed hæc quidem ipsæ
 Vrsæ prohibent, pedes, & genua, & lumbum.
 Sed & ipsa filia urgetur simulacro
 Misera Castiopia: uerū haud ei decorē
 Apparentē sella pedes, & manus desuper:
 Sed hæc in caput similis occidit urinatori,
 Diuisa à genibus: siquidem non poterat illa
 Doridi & Panopæ magnis sine malis conferri.
 Hæc quidem in occasum fertur: sed illa ab imo magis
 B Cælum affert, Coronæque secundos orbes,
 Hydreeque extremitatem: offertque Centauri
 Corpusque & caput, & bestiolam quam in manu
 Dextra Centaurus habet. at illic expectant
 Arcum suborientem priores pedes inequitantis gigantis.
 Cum Arcu etiam spira serpentis, & corpus Serpentarij
 Oritur ascendente, capita autem ipse agit
 Scorpius exoriente: reducit autem ipsas Serpentarij
 Manus, atque priorem serpentis constellati fulgorem.
 Ipsius quidem Engonasi (siquidem obuersus semper
 Oritur) tunc sanē ab imo egrediuntur alia,
 Membraque, & cingulus, & pectora tota, & humeri,
 Dextra cum manu: sed caput altera cum manu
 Sub arcu ascendunt & Sagittario exoriente.
 Cum quibus mercurialisque Lyra, & ad pectus usque
 Cepheus ab eo agitur Oceano.
 Tum etiam magni Canis omnes micantiæ
 Occidunt, & omnes partes descendunt Orionis:
 Omnes quidem mutilæ impetiti Leporis.
 At non Aurigæ Hædi, neque Olenia capra
 Statim decedunt, quæ ei magnam per manum
 Lucent, atque ei à membris discreta sunt alijs,
 Ad commouendum tempestates, quando soli coorientur.
 Sed hæc quidem, caputque, & aliam manum & lumbum
 Capricornus ascendens deducit, infima uerò omnia
 Sub ipso Sagittario occidunt. Neque amplius Perseus
 Neque summa rostra manent stellatæ Argus:

u 3 Sed

Ἀκρὰ γὰρ μὴν νυκτῶν λείναι διουκείδεα μοῖραι
 Ἀρκίαι θ' εἰπέμ, τὰ δὲ πρὸ μέγαν εἰς γήινον.
 Ἐν δὲ μὲν τ' ἀρόσαι νεῖδες, ὅρῃ δὲ φυτὸς αἶ.
 Ἐκ δὲ οἷος ἡδὴ πάντα πεφασμένα πάντοθι κείται.
 Καὶ μὲν τις καὶ νηὶ πολυκλῦς χερσὶν ὀ
 Ἐφράσσει τ' ἢ λεινὸν μεμνημένην ἀρκτέροιο,
 ἢ ἐπὶ ὧν ἄλλω, οἷ τ' ὠκεανὸς ἀρύονται.
 Ἀσδρόβ' ἀμφιλόκης, οἷ τε πρῶτις ἐπὶ νυκτός.
 ἢ τοι γὰρ οὗ πάντας ἀμείβεταί εἰς γήινον.
 Φέλιθ', μέγαν ὄγκον ἐλαίνων. ἄλλοτε δ' ἄλλω
 Ἐμπελάσει, τότε μὲν τ' ἀνιῶν, τότε δ' αὐτὴν δαῖων,
 Ἀλλ' ὅτ' ἄλλοις αἰσὴρ ὕδαθ' ἐρεκεται ἡδ.
 Γινώσκεις τὰ δὲ καὶ σὺ, τὰ γὰρ σιωπᾷ δέτα ἡδὴ
 Ἐννεακείδεα λύνκλα φασὶν ἡελίοιο,
 ὅσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔχρατον φρίων.
 Νύξ' ὕδαθ' ἐνέτα, λύνκλα τε θρασὺν ὠρίων.
 Οἷτε ποσειδάων ὄρω μὲν οἷ δὲ οἷος αὐτῷ
 Ἀσδρόβ' ἀνθρώποισι τετυγμένα σημαίνεισι.
 Τῶν λείνων πεπὸν ὄνησι, μέλει δὲ τοι, εἰ ποτε νηὶ
 Πισδύεις, εὐρεῖν ὅρα πρὸ λυχνήναι κείται.
 Σήματα χερσὶν αὐτοῖς, ἢ λαίλαπι πόντῳ.
 Μόχ' ὀ μὲν τ' ὀλίγ' ὅτ' ἐμυζέον αὐτὴν ὄνειρ
 Γίνετ' ὑπὸ φροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένην αὐτοῖ.
 Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτορ, εὐ δὲ καὶ ἄλλω
 Παρεπὼν ὠνησεν, ὅτ' ἐγγύθεν ὥρορε χερσὶν.
 Πολλὰ κε γὰρ καὶ τίς τε γαλινάειν ὑπὸ νυκτὶ
 Νῆα ποσειδάων πεφασμένα ἡριβαλάσσης.
 Ἄλλοτε μὲν τρίτον ἡμᾶρ ὑπὸ τριχέι, ἄλλοτε πῆμα πῆμα.
 Ἄλλοτε δ' ἀπὸ φάτορ κακὸν ἰκθ' ὡς πᾶσι γ' οὐ πᾶσι
 Ἐκ δὲ οἷος ἀνθρώποι γινώσκοντες, ἄλλ' ἐπὶ πολλὰ
 Κέκρυπται, ἢν αἰεὶ θέλη, καὶ εἰς αὐτὴν δώσει
 Ζεύς, ὃ γὰρ οὐ γινώσκοντες ἀνθρώπων ἀναφανδὸν ὀφείλει,
 Πάντῃ γὰρ εἰδόμεν, πάντι δ' ὅλα σήματα φαίνων.
 Ἀλλὰ δὲ πρὸ ἐρεῖ, ἢ πρὸ δὲ χόωσιν σελήνῃ
 Πλήθος ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὐτὴν πεπληνθῆα.
 Ἀλλὰ σὶ ἀνδρὶ χόωσιν, τότε δ' ἀκρὸν νυκτὶ λελύων
 ἡελίος, τὰ δὲ τοι καὶ ἀπ' ἄλλω ἐοσέτα ἄλλω
 Σήματα καὶ πᾶσι νυκτὶ καὶ ἡμᾶτι ποιήσεται.
 Σκέπῃ δὲ πρῶτον λυχνήναι ἐκαστὸν σελῆνῃ.
 Ἄλλοτε γὰρ τ' ἄλλω μὴν ἀνιχνήσεται ὁρῶς αἰγλῇ,
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοις μορφᾷ λυχνήσεται σελῆνῃ.
 Εὐθὺς ἀεφομένη, αἰ μὲν τρίτη, αἰ δὲ τετάρτη,
 Τᾶν καὶ πᾶσι μὲν ὁρᾷ ἐφ' ἐπὶ τὸν καὶ πᾶσι.
 Λεπὴν μὲν καθάρῃ τε πᾶσι τρίτον ἡμᾶρ ἐδῶ,
 Εὐδὸς κ' εἴη, λεπὴν δὲ, καὶ εὐ μάλ' ἐρδύνης,
 Πυθματὴν, παχίον δὲ καὶ ἀμβλείονι λεραίας.
 Τέτρατον ἐκ τριτάτου φῶς ἀμύνων ἔχοντα,
 ἢ νότον ἀμβλύνει, ἢ ὑδατος ἐγγύς ἐόντος.
 Εἰ δὲ κ' ἐπ' ἀμφοτέρω λυχνήσεται, τρίτον ἡμᾶρ ἄγασα,
 Μήτε τι νότον αἰετὸν, ἢ πᾶσι φασίνοι,
 Ἀλλ' ὁρᾷ ἐκαστὸν πᾶσι γινώσκοντες λεραίας,
 Ἐπὶ τοῖς κ' αἰετοῖς λύνκλα μετὰ νύκτα φέρειν.
 Εἰ δὲ αὐτὸς ὁρᾷ καὶ τέτρατον ἡμᾶρ ἄγασα,

A Terminos sanē noctium illa duodecim signa
 Sufficientia sunt indicare, quæ item longum in annum.
 Tempus quidem arandi nouales, tempus quoq; plantandi.
 E' Ioue iam omnia ostensa ubiuis sunt.
 Etenim quispiam nauī pluuiosam tempestatem
 Animaduertit, uel uehementis memor Arcturi,
 Vel quarundam aliarum, quæ ab Oceano tolluntur
 Stellæ diluculo, quæq; prima adhuc nocte,
 Siquidem illas omnes transit per annum
 Sol, longam orbitam ductans, aliâs autem aliâ
 Accedet, nunc quidem oriens, nunc uerò uicissim occidens.
 Aliâ item aliâ stella inspicit auroram.
 Cognoscis hæc & tu:† concinunt enim iam
 Nouem & decem circuli lucidi solis.
 Quotquot etiam a Zona ad extremum Orionem
 Nox obuoluit, Canemq; audacem Orionis.
 *Etiam Neptuni conspecta, aut Iouis ipsius
 Stellæ, hominibus euentus significant.
 Idcirco illis operam da. Curæ item sit tibi, si quando nauī
 Te credis, deprehendere quæcunq; debita ponuntur
 Signa hybernis uentis, aut turbini maris.
 Labor quidem parvus, ingens uerò mox commoditas
 Fit diligentia semper cauto uiro:
 Ipse quidem primum tutior, probe uerò & alium
 Admonens iuuat quando mox irruat tempestas.
 Sæpe enim uel quispiam serena sub nocte
 Nauem subducit, metuens manē pelagus.
 B Aliâs quidem ad tertium diem durat, aliâs quintum:
 Quandoq; uerò improuifum malū subit. Omnia enim nondum
 E' Ioue mortales didicimus, uerū adhuc multa
 Occulta sunt: quorū aliqua cum libuerit, etiam in posterū dabit
 Iupiter: hic enim genus hominum aperte iuuat,
 Vndiq; conspectus: passim uerò hic signa ostendens.
 Quædam autem indicat, uel alicubi dimidiata luna
 Augescens utrinq; uel iam aucta:
 Quædam item exoriens, tum uerò summa nocte indicans
 Sol: sed etiam ab alijs licebit aliâ
 Signa & per noctem & diem facere.
 Obserua autem primum a cornibus utrinq; lunam.
 Aliâs enim alio ipsam depingit uesperus splendore:
 Aliâs uerò aliâ facies miscent lunam
 Primum crescentem, hæc quidem tertio, illæ uerò quarto:
 Quibus & de mense instante perquirere poteris.
 Rara quidem puraq; circa tertium diem existens,
 Serena fuerit: rara uerò & probe admodum rubens,
 Ventosa: crassa autem & obtusis cornibus,
 Quartum a tertio lumen debile habens,
 At Austro hebetatur, aut pluuia propē existente.
 Sin autem in ambobus cornibus tertium diem agens,
 Neq; nutet, neq; resupina luceat,
 Sed recta utrinq; inclinent cornua,
 Occidentales uenti illam post noctem agitentur.
 Atq; si eodem modo recta, & quartum diem agat,

† Conciniunt enim iam. Refert Arati Commentator, istis temporibus astronomos tabulas publice in urbibus suspendisse, quibus usq; ad decimum nonum anni durantibus, quatuor anni partium initia et fines, pluuias et uentos, alioq; ad uiam conducentia monstrabit. Preerea singularibus seruatō ne ufos circa Orionem et Canem.

* Etiam Neptuni conspecta, etc.) Neptuni stellæ, quæ suo ortu uel occasu tempestatem serenitatemue nuntiant: Iouis, quæ agrorum culturam.

ἢ τ' αὖ χειμῶνος συλλαγερομένοιο διδασκεί.
 Εἰ δέ κεν οἱ ἐρδύων τ' μετὰ τὸν ἐν ὑδινδύσει,
 Δειδύχθαι βορέω' ὅτε δ' ἔσπασσιν νότιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τριτόωσαν ὅλ' ὅτ' ἐν κλ' ἑλίοιο
 Πάντι δροσὶ μὲν ὅτ' ἐν κλ' ὅτ' ἐν κλ' ὅτ' ἐν κλ'.
 Μείζονι δ' αὖ χειμῶνι πυρὸν τὸ φαινόμενον.
 Σκεπῆτο δ' ἐς πληθύν τε, καὶ ἀμφοτέρω διχόωσαν,
 ἢ μὲν ἀεφομένη, ἢ δ' ἐς ἐρδύας αὐτὸς ἴδαν,
 Καὶ οἱ ὑδὶ χροὶ τεκμαίρετο μῶρος ἐκαστ.
 Πάντη γὰρ καθαρή, καὶ μάλ' ἐν σελ' τεκμαίρετο.
 Πάντα δ' ἐρδύομένη, δὴ κείν' ἀνέμοιο ἐλδύοι.
 Ἀλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένη, δὴ κείν' ὑπὸ τοῖο.
 Σήματα δ' οὗτ' ἄρα πᾶσι περ' ἡμασι πάντα τέτυκτο.
 Ἀλλ' ὅσα μὲν τριτάτη τε περτοῦν τε πείλονται,
 Μείζονα διχαιομένης, διχάδης γέμει, ἄχρ' ἐπ' αὐτῶν
 Σημαίνει διχόωσαν, ἄτ' ἄρα πάλιν ἐκ διχόωσαν
 Ἐς διχάδης φθιμένη, ἔχειται δὲ οἱ αὐτῆς τετρᾶς
 Μῶρος ἀποχομένη, τῇ δὲ τριτάτη ἀπὸντ'.
 Εἰ δέ κ' ἐμὴ πῶς ἴδαν αὐτῶν ἐν κλ' ὅτ' ἐν κλ'.
 ἢ τρεῖς, ἢ δὴ πῶς ὁδοῦναι, ἢ μὲν οἷον,
 Τῇ μὲν ἢ, ἀνέμοιο γαλῶναις τε δὴ κείν',
 Πηγνυμένη ἀνέμοιο, μαρμαρυγῆς δὲ γαλῶναις.
 Ταῖς δὴ αὖ δ' αὖ χειμῶνι πῶς τριτοῦν τε πείλονται,
 Μείζονα δ' αὖ χειμῶνι φθόροι τριτοῦν τε πείλονται.
 Καὶ μάλ' ὅτ' αὖ χειμῶνι φθόροι τριτοῦν τε πείλονται.
 Καὶ τὰ μὲν οὐκ ἔστι μὲν σελήνης τε πῶς ὅτ' ἐν κλ'.
 Ἡλίοιο δὲ τοῖς μελέτω ἐκ τριτοῦν ἴδαντ',
 Ἡλίου καὶ μάλ' ὅτ' αὖ χειμῶνι φθόροι τριτοῦν τε πείλονται.
 Ἀμφοτέρω δὴ πῶς ὅτ' αὖ χειμῶνι φθόροι τριτοῦν τε πείλονται.
 Μῶ οἱ ποικίλοις νεῶν βάλλοντος ἀρῶναις
 Κύν' ὅτ' ὅτ' αὖ χειμῶνι φθόροι τριτοῦν τε πείλονται.
 Μῶ δὲ πῶς ὅτ' αὖ χειμῶνι φθόροι τριτοῦν τε πείλονται.
 Εἰ δ' αὖ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 Δαυνοὶ δ' αὖ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 Καὶ μὲν ἐπὶ χροὶ μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 Ἀλλ' ὅτ' αὖ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 Οὐδ' ὅτ' αὖ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 Σχιζομένη βαλῶσι, τὰ δ' αὖ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 Ἀλλὰ πῶς ἢ ὑπὸ τοῖο δὴ κείν' ἀνέμοιο.
 Σκεπῆτο δ' ἐς πληθύν τε, καὶ ἀμφοτέρω διχόωσαν,
 Αὐτὰρ ὅτ' αὖ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 Εἰ πῶς ἢ καὶ ἐρδύων τ' μετὰ τὸν ἐν ὑδινδύσει,
 Ἐλδομένη νεφέων ἐρυθραίνεται ἀλλοθι ἄλλα,
 ἢ εἰ πῶς μελαναί, καὶ σοὶ τὰ μὲν ὑπὸ τοῖο ἔσω
 Σήματα μελλόντος, τὰ δ' ἐρδύοι αὐτῶν ἀνέμοιο.
 Εἰ γὰρ ἀμφοτέρω ἀμυδὲς ἐλδομένη, ἢ εἰ πῶς μελαναί,
 Καὶ ἐν ὑπὸ τοῖο φθόροι, καὶ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 Εἰ δὲ οἱ ἀνέοντ', ἢ αὐτῆς διδομένης
 Ἀκτίνος σωίωσι, καὶ ἀμφοτέρω πῶς ὅτ' αὖ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 ἢ πῶς ἢ καὶ ἐρδύων τ' μετὰ τὸν ἐν ὑδινδύσει,
 Ἐρχεται πῶς νύκτος, ἢ δὲ πῶς ὅτ' αὖ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 Ὑπὸ τῇ κεν κατὰ τὴν πῶς ὅτ' αὖ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,
 Μῶ δ' ὅτ' οἱ οἱ οἱ νεφέων πῶς ὅτ' αὖ τῶν ἀσπιδῶν μὲν χροὶ βελίσιος ὥρῃ,

Τὴν δὲ

A Certè pluuiam collectam indicat.
 Sin autem ei cornuum superius apte nutet,
 Expecta Boream: cum uerò resupinet, Austrum.
 Verum quando triduanam totus orbis circumambiat
 Vndiq; rubens, ualde tunc tempestas fuerit:
 Maiore autem tempestate rubentius colorari solet.
 Aspice item ad plenamq; & utrinq; dimidiatam,
 Tum crescentem, tum ad cornu rursus euntem,
 Atq; eius ex colore signa capeſce menſis cuiuſuiſ:
 Omnino enim pura cum ſit, ſerenitatem obſeruato:
 Omnino uerò rubens, conijcito uenti meatus:
 Alias aliter nigricans, conijcito pluuiam.
 Signa autem non omnibus diebus omnia eueniunt:
 Sed quæ quidem tertio quartoq; fuerint,
 Vtq; ad dimidiatam, à dimidiata quidem uſq; ad ipſam
 Significant ſemimenſtruam: atq; rursus è ſemimenſtruam,
 Ad dimidiatam decreſcentem: habetur uerò eius mox quarta
 Menſis decedentis, poſt hanc autem tertia abeuntis:
 Sin autem ipſam totam circi ambient
 Aut tres, aut duo circumiacentes, aut unus ſolus:
 Per unum quidem uentum ſerenitatemq; obſerua,
 Per ſciſſum, uentum: marceſcentem uerò, ſerenitatem.
 Duo autem tempeſtate ambierint lunam:
 Maiorem uerò tempeſtatem afferre ſolet triplicatus circus,
 Tum magis nigricans, tum ſi frangatur magis.
 Atq; hæc quidem in menſe lunaq; deprehenderis.
 B Solis item tibi cura ſit utrinq; euntis:
 Soli etiam magis nota ſigna ponuntur
 Vtrobique, occidenti, & ex imo aſcendenti:
 Ne eius uarietur primum tangentis arua
 Circulus, quando ſereni indigus diei fueris:
 Neq; aliquam notam ferat, ſed appareat unicolor ubiq;
 Si item planè purum ipſum habeat ueſperinum tempus,
 Occumbatq; innubilis, blando poſtmeridianus fulgore,
 Equidem ſubſequentē aurora adhuc ſerenus fuerit:
 At non, quando cauus apparens exoriat,ur,
 Neq; quando ex radijs quidam Austrum, quidam Boream
 Sciſſi tangant, media autem lucida ſint:
 Sed tum uel pluuiam oſtendit, uel uentum.
 Aspice autem, ſi etiam ſubeant radij ſolis,
 Ipſum in ſolem: huius enim obſeruationes optimæ ſunt,
 Si quando uel rubor incidit, ut ſæpe
 Attractis nubibus rubefcit alicunde aliter,
 Aut ſi quando nigreſcet: & tibi hæc quidem pluuiæ ſunto
 Signa futuræ, rubea uerò omnia uenti.
 Porro ſi ambobus ſimul coloratus fuerit,
 Et ſanè pluuiam ferret, & uentis obnoxius panderetur,
 Si uerò eius orientis, aut uiciſſim occidentis
 Radij coeant, & circa unum locum craſſeſcant,
 Aut quandoq; nubibus preſſus, uel cum ad auroram
 Veniat à nocte, uel ab aurora ad noctem,
 Pluiijs delabentibus peraguntur dies illi.
 Nec item, cum ei modica nubes præoriat,ur,

Hanc

Τίω δὲ μετ' ἀκτίνων λευκωμένη· αὐτὸς δὲ δῶκε,
 Ἀμνησέμεν ὑέ τοιο. πολὺς δ' ὅτε οἱ πόρι λυκλῶ
 Οἶον πυκνωμένη γὰρ λίγχι· δὴρῶνται
 Πρῶτον ἀνδρομέλοιο, καὶ αὖ· ὡδὶ μέσον ἴησι,
 Εὐδίοις κε φόβοιτο, καὶ εἰ ποτε χέματ' ὦρε
 Ὀχρήσῃ καπνῶν, ἀτὰρ ὕδατ' ἡμδρινόιο
 Γινόμενός κε τόπιδε πόρι νεφέα σκοπέεσθαι,
 Καὶ δὴ δινόμενός τετραμμένῳ· ἡελίοιο,
 Ἥρ μὲν ὑποσκιᾶσαι μελαινομένη εἰκῆα
 ἡέλιον νεφέλῃ, τὰ δ' ἀμυδίμην ἐνθα καὶ γῆδε
 Ἀκτίνδ' ἐκαστὴν ἑλίοιο μὲναι διχόωνται,
 Ἥτ' αὖ ἐτ' εἰς ἡὼ σκίπατ'· λευκωμένη· εἴης.
 Εἰ δ' ὁ μὲν ἀνέφελ'· βᾶτ' οἱ ῥοὰς ἐσπέραιοι·
 Ταὶ δὲ κατ' ἀνδρομέλῃς νεφέλαι καὶ οἰχομέναιοι
 Πλησίον ἐσθῆκωσι δρδύθεις, ὅς τε μάλα χρῆ
 Αὐρεὶν δ' ὡδὶ νυκτὶ πῶδε τρομέειν ὑέ τοιο.
 Ἀλλ' ὅπότε· ἡελίοιο μαρνανομένησιν ὁμοῖαι
 Ἐξάπινος ἀκτίνδ' ἀπ' ἐρανόθεν τανύονται,
 Οἶον ἀμαλδύωνται ὅτε σκιάσαι κατ' ἰδὺ
 Ἰσαμένη γαίης τε καὶ ἡελίοιο σελῶν,
 Οὐδ' ὅτε οἱ ἐπ' ἐχοντι φανήμεναι ἡὼδε πῶδε
 Φαίνονται νεφέλαι ὑπερδύθεις ἄλλοθεν ἄλλῃ,
 Ἀρῶνται γίνονται ἐπ' ἡματι κείνῃ ἀρῶσαι.
 Μὴ δ' αὖτως ἐτ' ἐόντι πῶδε, ὅπότε πῶδε τείσασαι
 Ἀκτίνδ' φαίνονται ἐπίσκειοι ἡὼδε πῶδε,
 Ὑδατ' ἡ αὖ ἐμοιο κατ' ὁμῶς λελαθέσθαι.
 Ἀλλ' εἰ μὲν κείναι μάλλον ἐνέφατ'· φορέοιντο
 Ἀκτίνδ', μάλλον κεν εἴφ' ὕδατι σημαίνουσιν.
 Εἰ δ' ὀλίγῳ· τανύοιτο πόρι δινόμενῳ· ἀκτίνεσι,
 Οἶον πρὸς μαλακῇ νεφέλῃ φορέοι μάλιστ' αἰ,
 Ἥτ' αὖ ἐπ' ἀνδρομέλοιο πῶδε δινόμενῳ· αὖ ἐμοιο.
 Οὐδὲ μὲν ἡελίος χεῖρ' ὡδὲν μελανδύσαι ἄλλωαι,
 Εὐδίοις, ἀσπρότοραι δὲ καὶ ἀσεμφές μελανδύσαι,
 Μάλλον χεῖρ' ὡδὲν δινόμενῳ· αὖ ἐμοιο.
 Σκέπῃ οἱ ἡ αὖ ἐόντ' ἡ αὖ τήκα δινόμενῳ,
 Εἴπερ οἱ νεφέων, τὰ πῶδε λικλῆσκονται,
 Ἥ νότ' ἡ ἐ βορῇ· ὁρδύθεται, ἡ ἐ κατ' ὁρδύθεται.
 Μὴ δ' ὅτ' ὡς σκῆπτρῳ ταύτῃ αὖ ἐμὲν λυαὶ φυλάσσειν.
 Οὐ γὰρ ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμῶς πόρι μέσσοι ἐχωσι
 ἡέλιον κείναι νεφέλαι, χεῖρ' ὡδὲν ὁκτανόιο,
 Γίγνεται ἀμβολίῃ δινόμενῳ χεῖρ' ὡδὲν ὁκτανόιο.
 Εἴγε μὲν ἐκ βορέας μί' οἱ φαινίσσοιτο,
 Ἐκ βορέας πονοῖς κε φόβοι, νοτὴν δὲ, νότ' αἰ.
 Ἥ καὶ πρὸς βᾶτ' αἰ γὰρ ὡδὲν ὁκτανόιο, ὑέ τοιο.
 Ἐσπέραιοις καὶ μάλλον ἀλκῆς τε κμήραιοι.
 Ἐσπέραιοι γὰρ ὁμῶς σημαίνονται ἐμὲν λυαὶ αἰεῖ.
 Σκέπῃ οἱ κατ' ἄντλιν, ἡ μὲν τ' ὀλίγῃ εἰσκήσσει
 Ἀχλὺς, βορρᾶν ὑπερδύθεται ἡ γὰρ ἄλ' αἰ.
 Ἀμφὶ δὲ μὲν δινόμενῳ φαινόμενοι φορέονται
 Ἀσπρόδ' ὅτ' ἐπὶ πολλοὺς ἀπ' ἡοροί, ὅς τε μάλ' ἐγγύς,
 Ἀλλ' ὅσον τε μάλ' αἰ πρὸς σκῆπτρῳ οἱ ἴσθαι.
 Εἴς μὲν βορρᾶν, νότ' αἰ ὡδὲν ὁκτανόιο αἰ.
 Καὶ τοὶ μὲν καλὶόνται ὄνοι, μέσσοι δὲ τε φάτιν.

- A Hanc uerò post radijs uariatus ipse eleuatus fuerit,
 Immemor esto pluuiæ. Magnus autem cum eius circum orbis
 Ferè flaccescenti similis dilatetur
 Primum exorientis, & mox decreseat,
 Serenus sanè agatur: etiam si quando pluuiæ tempore
 Palluerit occumbens. At pluuiæ diurna
 Facta, postea nubes circumspicito:
 Atq; occidentem conuersus ad solem,
 Si quidem obscurer nigricanti similis
 Solem nubes, circum ipsam autem hinc inde
 Radij interuoluti findantur,
 Certè adhuc in auroram operimento indigus effes.
 At si hic quidem innubilus se submergat fluxu uespero,
 Descendenti uerò nubes & abeunti
 Vicinè existant rubicundæ, haud te ualde oportet
 Cras, neq; per noctem timere de pluuiâ.
 Verùm quando solis marcescentibus similes
 Extemplò radij à cælo protenduntur
 (Sicut euanescent quando obumbret ex directo
 Stans terræq; & solis luna)
 Neq; quando ei moranti lucere ante auroram,
 Apparent nubes subrubeæ, alibi alia,
 Arida fiunt in die illo arua.
 Neq; pari modo adhuc existenti infernè, quando prætenst
 Radij apparent obscuri ante auroram,
 Pluuiæ aut uenti fruituri obliuiscere.
- B Porro si illi magis caligine inuoluantur
 Radij, magis certe de pluuiâ monerent.
 Sin autem modica extendatur caligo circum radios,
 Qualem nonnunquam teneræ nubes ferunt maximè,
 Certè adueniente obtenebrari solent uento.
 Neq; quidem prope solem nigrescentes coronæ,
 Sereni: uiciniores uerò & impenfè nigrescentes,
 Magis tempestuosi: duo item sæuiiores fuerint.
 Considera autem, uel orientis, uel uicissim occidentis,
 Sicubi eius nubes, quas parelia uocant,
 Aut ab austro aut borea rubescant, aut utriq;
 Neq; adeò obseruationem hanc friuolè custodi:
 Non enim, cum utrinq; simul medium circundent
 Solem illæ nubes prope Oceanum,
 Fit dilatio è cælo pluuiæ uenientis.
 Si uerò è Borea una sola rubescat,
 È Borea flatus ferre solet: austrina uerò, Austro:
 Aut sicubi guttæ decident, pluuiæ
 Occidentalibus etiam magis certa deprehenderes.
 Ab occidente nanq; signa sumuntur inuariabiliter semper.
 Intuere quoq; præsepe, id quidem tenui simile
 Nubeculæ, Boreale sub Cancro uersatur:
 At circa ipsum duæ parum lucentes feruntur
 Stellæ, nec multum distantes, neq; ualde uicing,
 Sed quàm maximè cubitum puta:
 Vna quidem Boreæ est, Austro uerò appropinquat altera.
 Atq; hæ quidem uocantur asini: medium autem præsepe est,
- x Quod

ἥ τε καὶ ὅτε πίνης παύσῃ διὸς ὑποδιδόντος
 γίνετ' ἀφαντος ὅλη, τοῖ δ' ἀμφοτέρωθεν ἰόντες
 Ἀσδρόδ' ἀλλήλων αὐτοχέδονι διάλονται.
 Οὐκ ὀλίγῳ χεῖμωνι τότε λυζόντων ἄερα.
 Εἰ δὲ μελαίνηται τοῖ δ' αὐτὴν εἰκοσθέντες
 Ἀσδρόδ' ἀμφοτέρω, πόριχ' ὕδατι σημαίνειν,
 Εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω φάτης ἀμνύων φασίην
 Λεπτόν ἐπαχλύων, νότιος δ' ὄνος ἀγλαός εἰς,
 Δειδύχθαι ἀνέμοιο νότα. βορέω δὲ μάλα χρεὶ
 ἔμπαινον ἀχλύοντι, φασίνοι μὲν τε, δεκδύειν.
 Σήμα δὲ τοῖ ἀνέμοιο καὶ οἱ δαίνονται ἀλάλασσε
 Γίγνεται καὶ μακρόν ἐπ' αἰγιαλοῖ βοῶντες
 Ἀκταὶ τ' εἰσάλλοι, ὅπότε εὐδαίμονες αἰετοὶ
 γίνονται, κρυφαὶ τε βοῶνται οὐρεὺς ἀκρα.
 Καὶ δ' ἀνὰ ξηρὴν ὅτ' ὄρω δὸς οὐκ ἔστι νότος
 Ἐξ ἁλὸς ἐρχεται, φωνὴ πολλὰ λεληκώς,
 Κινυμένη ἀλάλασαν ὑπερφρεοῖτ' ἀνέμοιο.
 Καὶ ποτε καὶ ἐπ' αἰετοῖ, ὅπότε εὐδαίμονες αἰετοὶ
 Ἀντία μελλόντων ἀνέμων εἰλησὶα φέρονται.
 Πολλὰ καὶ δ' ἀγρία δὸς νῆσαι, ἢ εἰς ἀλὶ δίναι
 Αἰδοῦναι χερσαῖα τινάσσονται πρὸς ὑγροῖς.
 Ἡ νεφέλη ὄρεος μνησκύεται γὰρ κρυφῶσιν.
 Ἡ δὲ καὶ πᾶσι τοῖς λυκῆς γῆρας ἀκακῆς,
 Σῆμα ἐγγόνων ἀνέμων, ὡς φησὶ ἁλὸς ὅπότε πολλοὶ
 Ἀκροῦ ὑπὸ πλείωσι, τὰ μὲν πᾶρος, ἄλλα δ' ὀπίσσω.
 Καὶ θόρυβος βρονταὶ τε καὶ ἄσπεραι γῆρας ἰσχυρῶς,
 Ἐνθὺν ἐπερχομένοιο πόδι σὺν πείρῃ ἀνέμοιο.
 Καὶ δὲ νύκτα μελαίναν ὅτ' ἀσδρόδ' αἰσώσῃ
 Ταρφέα, τοῖ δ' ὀπίσθιν ἔνδοι ὑποδιδόντωνται,
 Δειδύχθαι ἀνέμοιοι καὶ τῶν ὀπίσθιν ἔρχομένοιο
 Γυνύματος. εἰ δὲ καὶ ἄλλοι γῆρας τῶν αἰσώσῃ
 Ἄλλοις δὲ ἀλλὰ μετέωρον, τότε δὲ πεφύλαξαι
 Παντοῖων ἀνέμων, οἳ τ' ἀκροῖ τοῖς εἰσι μέλισσαι,
 Ἀκροῖ δὲ πνεύσῃ ἐπ' αὐτοῖς τε κηρύσσονται.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἐξ ὑγροῖ καὶ ἐκ νότος ἀσπέρησιν,
 Ἄλλοτε δ' ἐκ ζεφύροιο, καὶ ἄλλοτε πᾶρος βορέας,
 Δὴ τότε τις πελάγῃ γῆνι δαίσει ναυτίλος ἀνὴρ,
 Μὴ μιν τῇ μὲν ἔχει πελάγῳ, τῇ δ' ἐκ διὸς ὕδατος.
 Ὑδατι γὰρ ποταμοὶ πεδὶς εὐροπᾶς φορέονται.
 Πολλὰ καὶ δ' ἐρχομένων ὑπερφρεοῖτ' ἀνέμοιοι
 Οἷα μάλα ποταμοὶ εἰσὶν ὅτε ἰνδάλονται,
 Εἰ δὲ δύνῃ ἔωσεν ὅτε μέγαν οὐρανὸν ἴρις,
 Ἡ δὲ πᾶσι τῶν ἀλλὰ μελαίνοντων χεῖρας.
 Πολλὰ καὶ λιμένας ἢ εἰσάλλοι ὄρνιθες
 Ἀπλῶν λυζόντων γνέμεναι ὕδατος εἰς,
 Ἡ λίμνῃ πεδὶς δὴ δαχέλιον δὸς αἰσώσῃ,
 Γαστέρι τὴν πᾶσαν αὐτῶς εἰλυμένοιο ὕδατος,
 Ἡ μάλα δὲ θειά γένεαι, ὕδατος ὀπίσθιν ἀνέμων,
 Αὐτοῖς δὲ ὕδατος πᾶσι τῶν βοῶσιν γυνύων.
 Ἡ πρὸς ὄρνιθιν ἐρχομένη ὀλοήτων,
 Ἡ πᾶσι λακέρυζα πρὸς ἰόνι πρὸς χερσὶ
 Χείματος ἀρχομένης χερσὶ πρὸς ὑπερφρεοῖτ' ἀνέμων,
 Ἡ πᾶσι ποταμοὶ εἰσὶν ὅτε μέλισσαι, ἀκροῖ

Σίμωδ' ἐκ

- A Quod etiam confestim cœlo sereno
 Fit euanidum totum: atq; utrinq; coeuntes
 Stellę libijnuicem uicinq; apparent.
 Non modica tempestate tunc inundant arua.
 Si autem nigrescat, rursus uerò eodem colore existant
 Stellę ambę, de pluuiā sanē signum dare solent.
 Si uerò hic qui est ē Borea pręsepis languidē splendeat,
 Modicē tenebrascens, austrinus uerò asellus lucidus sit,
 Obseruato uentum Austrum: Boream uerò ualde oportet
 E' contra tenebrascēte, lucentēq; obseruare,
 Atqui signum uenti etiam intumescens mare
 Esto, & multum margines insonantes,
 Litora q; marina, cum serena arguta
 Fiunt, cacumina q; sonantia montis summa.
 Quinetiam ad terram cum ardeola non rite
 E' mari ueniat, uoce multum perstrepens,
 Commoto sanē mare superferatur uento.
 Interdum etiam fulicę, cum serenę uolitent,
 Contra futuros uentos glomeratim feruntur.
 Sępe item ferę anates, aut in mari urinatores
 Mergi, terras quatunt alis:
 Aut nubes montis elongatur in uerticibus.
 Iam etiam decidui flores, albi senium cardui,
 Indiciū fiunt uenti, muti maris quando multi
 Summum supernatant, partim antē, partim pōst.
 Etiam ætatis tonitrua q; & fulgura unde eant,
 Inde aduententem obserua uentum.
 B Item per noctem atram cum stellę pręcipites ruant
 Crebrò, à tergo uerò tractus subalbescant,
 Accipiro per illas eadem uia uenientem
 Ventum. Sin autem alię contrario ruant
 Alijs ex alijs partibus, tunc utiq; obseruato
 Omnium uentos, qui confusi sunt maximē,
 Confusi item spirant hominibus obseruando.
 Caterum cum ex Euro & ex Austro fulgurat,
 Tum etiam ē Zephyro, & interdum à Borea,
 Certe tunc quispiam in pelago timuerit nauita:
 Velim ne ipsum partim teneret pelagus, partim cœli pluuiā:
 Super pluuiā enim tot fulgura feruntur.
 Sępenumcro item uenientibus pluuijs nubes prius
 Vt plurimum uelleribus similes apparent,
 Aut gemina circumcingit magnum cœlum iris,
 Vel etiamnum aliqua aream nigricantem habet stella:
 Sępe palustres aut marinę aues
 Infaturabiliter se immergunt, desiderantes aquam:
 Aut paludem circum hirundines agitantur
 Ventre uerberantes incassum conuolutam undam:
 Aut magis miserę progenies, hydris esca,
 Indidem ex aqua patres coaxant ranularum
 Aut ululat mane solitaria bubo:
 Aut alicubi etiam garrula ad litus prominens
 Tempestate instante terrę sublidit cornix:
 Etiam si quando flumini se immergit usq; ad summos

x 2

Hume.

Ωμους ἐκ λειψαλῆς, καὶ μάλα πασσα κολυμβᾷ,
 ἢ πολλὰ σφίγγεται πρὶ ὕδατος παχέας κρῶζοντα.
 Καὶ βόες ἴδοντο παρὰς ὕδατος γυνδαίος,
 Οὐρανὸν εἰσανιδόντες, ἀπ' αἰθέρος ὡσφρησαντο.
 Καὶ κοίλῃς μύρμηκας ὀχρῆς ἐξ ὥρας πάντας
 Θάσσον ἀνὰ γλαυτοῦ, καὶ ἀέρος ὡφθῆν ἰσλαί.
 Τείχεα ἀνδρῶν ποταμῶν, καὶ πλαζομένους σκώληκες
 Κεῖνοι, πρὶν κελύεσσι μελαινῆς γυντὸρα γαίης.
 Καὶ πύλαι ὀρνιθῶν, τοῖς ἀλὲκτορσιν ἐγγύοντο,
 Εὐεφθείσαντο, καὶ ἐκρῶξαν μάλα φωνῇ,
 Οἷον σάλον ψοφῆσαι ὑπὸ πύδατος ὕδατος. ἰ
 Δύ ποτε καὶ γῆρας κρεῖσσον, καὶ φύλα κολοῶν,
 Ὑδατος ἐρχομένων διὸς παρὰ σῆμ' ἐγγύοντο,
 Φαινόμενοι ἀγχινοῖα, καὶ ἱερήκοισιν ὁμοῖον
 Φθιγγόμενοι. καὶ πρὸς ὕδατος διὸς σκαλγμῶς
 Φωνῇ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατος ἐρχομένων.
 Ἡ ποτε καὶ κρῶξαντε βαρεῖν διὸς ἀνὶ φωνῇ,
 Μακρόν ὑπὲρ ὅσον πινυόμενοι πτόρα πυκνά.
 Καὶ νῆσσοι αἰετοὶ, ὑπερόφιοι τε κορυφαί,
 Ἐρχόμενοι ἵπ' ἡμέρας, πινυόμενται πρὸς ὕδατος.
 Ἡ ὑπὸ λυμὰ διώκει ἐρωδιὸς ὀφθαλμῶν.
 Τῶν τοι μηδὲν ἀπὸ βλήτων πεφυλαγμένων ὕδατος
 Γινώσκω. μὴ δ' εἴκην ὑπὸ πλείονος παρὰ ὀρνιθῶν
 Δάκνωσι μύθαι, καὶ ἐφ' αἰματός ἐμείροντο.
 Ἡ λύχνος μύκῃ δὲ ἀγείρονται πτόρ' ἐμύσαν
 Νύκτα ἵπ' σινοπύλιν, μὴ δ' ἢ πρὸς χεῖματός ὦρα
 Λύχνων ἄλλοτε μύκῃ φάος ἵπ' ἡσυχίᾳ ὀρώρει,
 Ἄλλοτε δ' αἰώσωσιν ἀπ' φλόγης, ἢ ὑπὸ λυμῶν
 Πομφόλυγες, μὴ δ' εἴκην ἐπ' αὐτόφιν μαρμαίρωνται
 Ἀκτίνες, μὴ δ' ἢ νύξος μετὰ περὶ πτόρ' ὀρνιθῶν
 Νηοσάοι ὀρνιθῆς ἐπ' αὐτῶν φορέωνται.
 Μὴ δὲ σύγ' ἢ χύτρης ἢ τρίποδος πυρεθῆναι,
 Σπινθῆρος δὲ ὅτ' ἔωσι πτόρ' ὀρνιθῶν, λαλαδεῖναι.
 Μὴ δὲ ἵπ' ὡσπινὴν ὅπου τ' ἀνθρώπων αἰθερῶν
 Δάμπνται πτόρ' σῆματ' ἐοικότα λευγαλοῖσιν.
 Ἀλλ' ὑπὸ καὶ τὰ δὴ δύνει πτόρ' κοπέων ὑπερῶν,
 Εἰ γὰρ ἡμεῖς ὅσας παρὰ ὕδατος ἐμύσαν
 Πυθμῶν τείνεται νεφέλη, ἀπὸ δὲ κορυφῶν
 Φαίνωνται καθαρά, καὶ αὖτε πτόρ' ὑπὸ πτόρ' εἰς.
 Εὐδὲ δ' εἰς, καὶ ὅτε πλατὺ πτόρ' πόντος
 Φαίνονται χθαμαλῇ νεφέλῃ, μὴ δ' ὑπὸ λυμῶν,
 Ἀλλ' αὐτὸ πλατὺ μὲν ἐὼν ὑπὸ χεῖματι μάλλον,
 Βίς δὲ γαλιμαίῳ χειμῶν ὀρνιθῶν. εὐ δὲ μάλα γῆ
 Ἐς φάτιλιν ὀρέαν, τῶν καρκίνων ἀμφιέλισται,
 Πρὸς τὰ καθαίροντα τῶν παρὰ ὕδατος οὐμίχλης.
 Κεῖν γὰρ φθίνοντι καθαίρονται γυντὸρα γαίης,
 Καὶ φλόγης ἡσυχίᾳ λύχνων, καὶ νυκτὸς γλαυφῶν
 Ἡσυχίᾳ αἰετοῖς, μαρμαίρων χειμῶν
 Γινώσκω τοι σῆμα, καὶ ἡσυχῇ ποικίλῃ
 Ἐρεν ἐσπερίῃ ἡρώϊν πολυφώνος κορυφῶν.
 Καὶ κῶραις μύθοις ἐρημαῖος βοῶντες
 Διοσάκεις, αὐτὰρ ἐπεὶ μετὰ θρῆα λελήγοντες.

A Humeros à capite, uel etiam planè tota subternat,
 Vel frequens uersatur prope undam crasse crocicans.
 Etiam boues iam ante pluuiam coelestem,
 Coelum intuiti, ab aethere mox sentiunt.
 Etiam cauo formicæ foramine oua omnia
 Ocyus efferunt: atq; cumulatim cernuntur iulæ,
 Muros asserpentes: atq; obeuntes uermes
 Illi, quos uocant atræ intestina terræ.
 Etiam pulli uolucres, quæ gallo prognatæ sunt,
 Studiose pedunculos quærunt, pipiuntq; maiore uoce,
 Sicut stillans strepit super aquam aqua.
 Quandoq; etiam genera coruorum, & turmæ graculorum,
 Pluuia uenientis è cœlo signum fiunt,
 Visi gregatim, & accipitrum instar
 Garrientes. Etiamnum corui magnas guttas
 Voce imitantur simul pluuiâ ueniente:
 Vel quandoq; etiam crocicantes graui congemina uoce,
 Multum constrepitant, quatientes alas frequentes.
 Etiam anates pulli, domesticiq; graculi,
 Venientes super pinnacula, quatiant alis:
 Aut ad aquam festinat ardea, acutè uociferans.
 Quorum tibi nullum frivolum obseruanti pluuiam
 Esto. Nec item si amplius quàm antè
 Mordeant muscæ, & sanguinem defiderent:
 Aut lucernæ fungi congregentur circa labium
 Noctemper caliginosam. Neq; si sub hyemis tempore
 B Lucernarum alias quidem lumen debite moueatur,
 Alias uerò delabantur flammæ, ceu leues
 Ampullæ: Neq; si ad ipsam lucernam splendeant
 Radij: neq; si æstate multum uolitante
 Anates aues accumulatiores obuersione
 Neq; tu si ab olla aut tripode in igne stante
 Scintillæ cum fuerint per plures obliuiscere:
 Neq; per cinerem, quando carbone ardente
 Splendeant circum circa signa similia cenchris:
 Sed ad hæc etiam spectato obseruans pluuiam.
 Cæterum si obscura per montis magni
 Vallem extendatur nebula, summa uerò cacumina
 Appareant pura, ualde tunc serenus fueris.
 Serenus sanè fueris etiam, quando uastum circa pontum
 Videatur humilis nebula, neq; in alto existat,
 Sed inibi planicie maritimæ deprimatur similis.
 Respice uerò serenus cum sis, ad tempestatem magis:
 Ad serenitatem uerò, è tempestate, diligenter uerò oportet
 Ad præsepe respicere, quod Cancer circumuoluit,
 Recens purgatum ab omni subtus nebula:
 Illud nanq; pereunte purgatur sub tempestate.
 Etiam flammæ quietæ lucernarum, & nocturna noctua
 Tranquillè canens marcescentis tempestatis
 Esto tibi signum, & tranquillè uarians
 Tempore uespertino crocitet garrula cornix.
 Item corui priuati & solitarij uociferantes
 Ingeminanter, at postea turmatim clamitantes,

Γλαυτόπορι δ' ἄγε ληδὸν ἐπὶ νηὶ κοίτοιο μέδωνται
 Φωνῆς ἑμπλοῖαι, χαίρειν καὶ τις οἶδ' ἔτιτο,
 Οἷα τὰ μὲν βοῶσι λιγαινομένοισι μοῖαι.
 Πολλὰ δὲ δὴν δροῖο ποδὶ φλόγῃ, ἄλλοτ' ἐπ' αὐτῇ
 ἤχιτε λείψην, καὶ ὑποτροποὶ ἀπ' ἐρύονται.
 Καὶ δ' αὖ περ γόρῳι μαλακῆς πωπάρειθε γαλήνης
 Ἄσφαλ' ὡς ταυνοῦσαι γνᾶ δρομὸν ἤλιθα πᾶσαι,
 Οὐδὲ παλινδροῖοι κεν ὑπὸ δόλιοι φορέοντο.
 Ἡ μὲν δ' ἄστ' ἐρύον καθαρόν φάσθ' ἀμβλυόνηται,
 Οὐδέ ποθεν νεφέλαι πεπτεσμέναι ἀντίωσιν,
 Οὐδέ ποθεν ζοφῶν ἄλλ' ὑποτρέχει, δὲ σελήνη.
 Ἄλλα τὰ γ' ὅζα πίνης αὐτῶς ἀμνύει φέρονται,
 Μνησέτωι τοῖσι σήμα γαλῶαίης ὑπὸ κείδω,
 Ἄλλ' ὡδὶ χεῖμα δίδυκε, καὶ ὁπότε ταῖς μὲν ἑωσιν
 Αὐτῇ γ' ὡς νεφέλαι, ταῖς δ' ἄλλαις ἐπ' αὐταῖς,
 Ταῖς μὲν ἀμειβόμεναι, ταῖς δ' ὁππότε φορέονται.
 Καὶ χινύει ἑλαγχιδόρ' ἐπεγόμεναι βρομοῖο,
 Χειμῶν μὲν σήμα καὶ γυνεῶν κρηρῶν
 Νύκτορ' ἀείδουσι, καὶ ὅτ' ἐβῶν τε κροῖοι,
 Καὶ ἀπὸ νῆας ἀσπίδων, καὶ ὄρνεα πάντα
 Ἐκ πελάγους φέρονται, καὶ ὀρχίλ' ἔτι καὶ ἐριθεύς
 Δαυαρὸν δὲ κοίλας ὀχιάς, καὶ φύλα κροῖων
 Ἐκ νομῶν ἐρχόμενα τραφερὰ ὡδὶ ὀψιὸν αὐλιν.
 Οὐδ' αὖ ὑπὸ σταβὴν μέγαλ' ἀμειβόμεναι ἰόντες
 Γρόσσῳ ποιήσαντο νομὸν ὑπερὸν μέλισσαι,
 Ἄλλ' αὐτὸ μέλιτος τε καὶ ἐργῶν εἰλίονται.
 Οὐδ' ὅτ' ὑψὲρ γαυρῶν μακρὰ σιγῇ αὐτὰ λελύθαι
 Τείνονται, σφοδρὰ δὲ παλιμπέτεις ἀρνέονται.
 Μηδ' ὅτ' ἐν νημερίν' ὡς ἀράχνη λεπτὰ φέρονται,
 Καὶ φλόγες αὐθόσσοι μαραινομένοιο λύχνοιο,
 Ἡ τῶν αὐτῶν ἀποδοῖν, καὶ ὑπὸ δόλια λύχνα,
 Γισόμεναι χεῖμασι. τί τοι λέγω ὅσα τέλειονται
 Σήματ' ἐπ' ἀνθρώπων, δὴ γὰρ καὶ ἀνέκ' ἐτίφρη
 Αὐτὸ πηγνυμένη νεφέτ' ὡδὶ τε κηρύσσει,
 Καὶ λύχνοιο χιόνος, λέγχοις ὅτ' οἰκῶνται πάντῃ
 Κύκλῳ σήματ' ἔχει πυριλαμπρῆς ἐγγυθὶ μύφα,
 Ἀνθρακὶ δὲ ζῶοντι, χαλὰς ὅπ' ποτὲ λαμπρὸς
 Αὐτὸς εἰσδύεται, μέσῳ δὲ οἱ νύτ' ἐπὶ
 Φαίνονται νεφέλη, πυρὸς γνῶσθ' αὐθόσσοιο.
 Πρίνοι δ' οὐ καρπῶν κατὰ χεῖρας, δὲ μέλαινα
 Σχίνοι, ἀπείρητοι. πάντῃ δὲ τε πολλὸς ἀλῶν
 Αἰεὶ παπταίνει μὴ οἱ θέρος ἐκ χειρὸς ἐρῆ.
 Πρίνοι μὲν ταμίνης ἀκὺλ' ἔτι μετροῦν χεῖρας,
 Χειμῶν δὲ λείγοι ὡδὶ πλεονέχοντες.
 Μηδὲ ἀδύω ἐκ παγλα ποδὶ βροῖον ἀπάντη.
 Τηλοτόρ' δ' αὐχμοῖο στυαστέχνοισιν ἀφ' ἑσπέραι.
 Τελπὸς δὲ χιόνος λυγρῆς, τριόσαι δὲ γὰρ αὐφαί
 Γίνονται καρποῖο. φέροι δὲ τε σήματ' ἐκαστῇ
 Ἐφείνης ἀρότῳ, καὶ γὰρ ἀροτῆσιν ὡρῶν
 Τριπλὰς μέρονται, μέσῳ, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρ' ἀκρᾶς.
 Πρώτῳ μὲν πρῶτῳ ἀροσιν, μέσῳ δὲ τε μέσῳ
 Καρπὸς ἀπαγγέλλει, τῷ μὲν γὰρ ἑκάστῳ ἀλλῶν.
 Ἐν τινὰ γὰρ καλλίστῃ λοχαῖν χιόνος ἀρνέται,

A Frequentius uerò congregati, quando cubilis memores sint,
 Voce pleni: lætari etiam quis putauerit:
 Sic enim uociferantur iucundantium in morem.
 Sæpe item arboris per ramos, quandoq; super ipsam
 Vbi cubant etiam reduces alas excutunt.
 Præterea grues blandam ante serenitatem
 Securè pandere solent unicum uolatum gregatim omnes,
 Neq; retroacti fereni ferri solent.
 Cum autem è stellis lucidus fulgor hebetetur,
 Neq; alicunde nubes pressæ obuient,
 Neq; alicunde caligo alia succedat, neq; luna,
 Sed alstra extemplo planè languida ferantur,
 Non amplius tibi hoc signum ad serenitatem ponatur,
 Sed ad tempestatem spectata. Etiam quando quædam existant
 Eodem in loco nubes, aliæ uerò iuxta ipsas,
 Hæ quidem prætereuntes, illæ uerò à tergo ferantur,
 Etiam anseres cum clangore festinantes ad pastum.
 Tempestatis certum signum etiam nouem etates uiuens cornix,
 Noctu cornicans: & serò clamantes moned uia:
 Et passer mane pipitans: & uolucres omnes
 E mari fugientes: & orchilus, & erithacus
 Subiens caua foramina: & turmæ graculorum
 A' pastu uenientes sicco ad serotinum lustrum.
 Neq; sanè sufflauæ, magna tempestate instante,
B Ante facere solent pabulum faui apes,
 Sed intus melleq; & in structuris occupantur.
 Neq; in alto gruum elongati ordines easdem uias
 Tendunt, conuersi uerò reuolanter absistunt.
 Neq; quando in uentorū tranquillitate aranæ graciles ferantur,
 Et flammæ flagrent marcescentis lucernæ,
 Aut ignis lambat cinere, & serenæ lucernæ,
 Crede tempestati. Quid tibi refero quæcunq; sunt
 Indicia per homines: Siquidem uel uili cinere
 Ipsam concreto niuem obserues licet:
 Etiam per lucernam niuem, milio cum similes undiq;
 Circumcirca notas habet candicans propè ellychnium:
 Carbone autem ardente, grandinem, quando candens
 Ipse uideatur: in medio uerò ipso uelut tenuis
 Appareat nebula, igne intus candente.
 Nec uerò ilices fructu onustæ, neq; nigræ
 Lentisci sine signo sunt. Pafsim autem frequens agricola
 Continuò circumspicit, ne ei æstas è manu fluat.
 Illices quidem frequentis glandis non parum ferentes,
 Hyemem certè nunciare solent haud leuiter in ualescentem.
 Neq; nimis insolenter grauidæ fiant undiquaque:
 Sed magis procul à squallore spicis compleantur arua.
 Tribus uicibus uerò lentiscus foetificat, tria item incrementa
 Fiunt fructus: fert autem indicia quod uis
 Ex ordine arationi. Etenim arandi tempus
 Trifariam diuidunt, medium, & utrinq; extremum.
 Primus quidem primam arationem, mediū uerò mediam
 Fructus denunciat, ultimam autem ultimus aliorum.
 Quem enim pulcherrimè foetificans lentiscus tulerit,

Κείνων γ' ἄλ' ἄλλων ἀρόσις πολυλήϊος ἐστίν,
 Τῷ δὲ γ' ἀφαιροτάτῳ ὀλίγη, μέσῳ δὲ τε μέσση.
 Οὕτως δ' ἀνθεϊκὸς τριχῶς σκύλλης ὑπεραρβή,
 Σηματ' ὑπερβαίνει ὁμοίου ἀμήτοιο.
 Ὅσα δ' ὑπὸ χινοῦ ἀρότηρ ὑπερβάσαςτο καὶ πῶ,
 Τόσα καὶ γὰρ σκύλλης τε καὶ αἰρεται ἀνθεϊ λουκῶ.
 Αὐτὰρ ὅτε σφῆκος μετοπωρινὸν ἵλιθα πολλοὶ
 Πάντη βιβρίθωσι καὶ ἑσπερίῳ πεπάρειον
 Πληιάδων, εἴ ποί τις ἐπὶ ῥόχμον χειμῶνα,
 Οἷος ὑπὸ σφῆκος ἐλίσσεται αὐτῆς δίνος.
 Θήλειαι δὲ σύες, θήλειαι δὲ μήλαι, καὶ αἰγες,
 ὅπποτ' ἀναστροφῶσι μὲν οὐχὺς, τὰ δὲ γ' ἀρῶνα πάντα
 Δεξάμεναι πάλιν αὐτῆς ἀναβλήσιν οὐχέωνται,
 Αὐτὰ καὶ σφῆκος μίγαν χειμῶνα λέγουσιν.
 Ἐπεὶ δὲ μισγομένων αἰγῶν, μάλ' ὡς τε σὺν τε,
 Χαίρει ἀνελβὸς ἀνῆρ, ὁ οἱ οὐ μάλα θάλασσοντι
 Εὐδίου φαίνεσι βιβριόμεναι γνῶντο.
 Χαίρει καὶ γράων ἀγέλας ὁραῖος ἀροτρῶν
 ὄριον ἐρχομένης. ὅθι ἄωρος αὐτῆς μάλλον.
 Αὐτῶς γὰρ χειμῶν ἐπὶ ῥόχμον γράνοισι,
 Πρώτα μὲν μάλλον καὶ ὁμιλῶν ἐρχομένησι,
 Πρώτῳ, αὐτὰρ ὅτ' ὅτ' καὶ ἀγέλη δὴ φανείσαι
 Πλειότρον φορέονται ὑπὸ χινοῦ, ὅθι ἅμα πολλὰ
 Αὐβόλῃ χειμῶνες ὀφείλονται ὑστερὰ ἔργα.
 Εἰ δὲ βόες καὶ μήλα μετὰ βρήξαν ὀπώρῳ
 Γαῖαν ὀρύσσωσι, ἀφ' ἑλῆς δ' ἀνέμοιο βορῆος
 Ἀντία τείνωσι, μάλα ἐστὶ τότε χείμαρρον αὐτῶν
 Πληιάδες χειμῶνα ἀσπρόχρονον φορέουσιν.
 Μὴ δὲ λίαν ὀρύχοισιν, ἐπεὶ μέγας οὐκ ἔστι νόστος
 Γίνεταί τε φυτῶν χειμῶν φίλος, οὐτ' ἀρόσις.
 Ἀλλὰ χιὼν ἐστὶ πολλὴ μέγας ἐπ' ἀρόσις,
 Μήπω ἀνελβή, μὴ δὲ βλάβῃ ὑπὸ πίνῃ,
 Ὄφρα τις δνέται χαιρὸν ποτιδύμενος ἀνῆρ.
 Μὴ δ' ἐστὶ καδ' ὑπερβῇ οἰκότες ἀσπρότες αἰεὶ,
 Μὴ δ' εἰς, μὴ τε δύω, μὴ δὲ πλείονες κομῶντες.
 Πολλοὶ γὰρ κομῶσι ἐπ' αὐχμηρῶν γνῶντο.
 Οὐδέ μιν ὀρνίθων ἀγέλας ἡπειρόθεν ἀνῆρ
 Ἐκνήσων ὅτε πολλὰ ὑπερβάσας ἀρόσις
 Ἐρχομένη βορῆος χαίρει. περὶ δὲ δὲ δ' αἰνῶς
 Ἀμύτων, μὴ οἱ ἐρνέος καὶ ἀχυρμῶς ἐλθῇ
 Αὐχμῶ ἀνιθεῖς. χαίρει δὲ πρὸς ἀπὸ τοῦ ἀνῆρ
 Αὐτῶς ὀρνίθεσιν, ἐπὶ μὲν ἡμετέροισιν,
 Ἐλπίμενος μετέπειτα πολυγλαγῶς γνῶντο.
 Οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλήμονες ἀλλοθῶν ἄλλοι
 Ζώοντες ἀνθρώποι. τὰ δὲ πᾶσι πάντες ἐτοιμοί
 Σηματ' ὑπὸ γνῶναι, καὶ δὲ αὐτῆς ποιήσασθαι.
 Ἄρνας μὲν χειμῶνας ἐπὶ κμήσαντο νομήδω,
 Ἐς νομὸν ὅπποτε μάλλον ἐπὶ γόμῳ τροχῶσι.
 Ἄλλοι δ' ἄλ' ἀγέλης ἐρῶν, ἄλλοι δὲ καὶ ἀμνοὶ
 Εἰνόςιοι παίζουσιν ἐρεθίζοντες ἐρεάσι.
 Ἡ ὅπποτ' ἀλλοθῶν ἄλλοι ἀναπλήσονται πόσι,
 Τέτροσσιν οἱ ἐρεθίζοντες μὲν ἀμφοτέρωσι.
 Ἡ καὶ ὅτ' ἄλ' ἀγέλης ἀκρόσια ἐκνήσων

A Illi præ alijs aratio frugifera extiterit:
 Minutissimo uerò, modica: at medio, media.
 Sic etiam flos trifariam scillæ cum superetur,
 Signa aduertito similiter melsis.
 Quæcunq; uerò in lentisci arator obseruauit fructu,
 Eadem etiam in scillæ deprehendit flore albo.
 Sed cum uespæ autumnî tempore glomeratim multe
 Passim constipatæ fuerint, etiam uespertinas ante
 Pleiades, dixerit quis subsecuturam hyemem,
 Qualis in uespis conglomeratur itidem turbo,
 Fœminæ item sues, fœminæ oues, & capræ
 Cum redeant à pastu, maribus omnibus
 Admissis, rursus mutuò coeant:
 Ex hoc & uespis multam hyemem prædicere solent.
 Tardè autem coeuntibus capris, ouibusq; suisq;
 Gaudet pauper uir: quia ei parum calenti
 Serenum monstrant coactæ annum.
 Gaudet etiam gruum cateruis tempestiuus arator
 Tempestiuè uenientibus: intempestiuus uerò, è diuerso magis:
 Pari modo enim hyemes consequuntur grues,
 Citò quidem magis, & constipatim uenientes,
 Citò: sed quando serò & non gregatim uisæ
 Maius uolant ad tempus, neq; simul multæ,
 Dilatio hyemis promouet serotina opera.
 B Sin autem boues & oues post plenum autumnum
 Terram cornupetant, capita uerò uentum Boream
 Contra tendant, ualde tunc tempestuosam ipsæ
 Pleiades hyemem occidentes afferre solent.
 Ne uerò nimium fodiant, quoniam magna & immoderata
 Fit, neq; plantis hyemis grata, neq; arationibus:
 Sed nix esto multa spaciolis in aruis,
 Nedum discreta, neq; grandi in segete,
 Quo quilibet anni feracitate gaudere possit fruens uir.
 Nec item fuerint desuper uisæ stellæ semper
 Vel una, uel duæ, uel plures comatæ:
 Multæ enim comantur in arido anno.
 Neq; quidem uolucrum agminibus in continente degens uir
 Ex insulis cum multæ irruant arua
 Veniente tempestate gaudet, timet uerò anxie
 Melsi, nec ei uacua & line granis ueniat
 Squallore læsa: gaudet uerò opilio
 Iplis uolucris, cum non omnino pauca ueniant,
 Spem capiens sequentis lacte abundantis anni.
 Sic enim ærumnosi & instabiles alibi alij
 Viuimus homines: atq; ea quæ ante pedes sunt, omnes parati
 Signa cognoscere, & in posterum capere.
 Agnis quidem tempestates obseruare soliti sunt pastores,
 Ad pabulum cum magis festinantes currant:
 Alij etiam è grege arietes, alij item agelli
 In itinere ludant, innixi cornibus.
 Aut quando alibi alij referiant pedibus,
 Quatuor leues, cornuti uerò duobus.
 Vel quando aliqui è grege inuicem moueantur

Δείλον εἰσελαόντων ὁμῶς, τὰ δὲ πάντων πρὶν
 Δένοντι πυκνῶς λελευμένον λιθὸν κείνῳ.
 Ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀφ' ὅτου καὶ βακχοὶ ἀνδρῶν
 Κινυμένα χερσίν, ἐπεὶ βόδι' ὁππότε χηλὰς
 Γλῶσσαι παρωμαίοιο πόδες ποδὶ λικησάσθαι,
 Ἡ κοῖται πλὴν ἄρ' ἔστι δὲ ξιπρὰς ταυόσωνται,
 Ἀμβολίλιν ἀφ' ὅτου γόρ' ἐπὶ πέλ' ἀφ' ὅτου δὲ
 Ἡ δ' ὅτε μυκηθμοῖο πόρ' ἵπλοιο ἀφ' ὅτου δὲ
 Ἐρχόμεναι, σκεθμοῖο δὲ βόες βυλίσου ὦρ' ἔλιν,
 Σκυθραῖ, λειμῶνος πόρ' ἐστι καὶ βακχοῖοιο,
 Αὐτίκα τε κείρονται ἀχέμενοι ἐμπλησθέντες.
 Οὐ δ' αἶψα πρὶν οἱ πόδες δύναισθαι ἀκάνθας,
 Εὐδίοι, οὐδὲ σὺν φορυτῶ ὑλμαργαίνεσθαι.
 Καὶ λυκὸς, ὁππότε μακρὰ μονόλυκος ὦρ' ἔλινται,
 Ἡ δ' ὅτ' ἀφ' ὅτου ὀλίγον πεφυλαδμῶν ἀνδρῶν
 Ἐργα κατὰρχεται, σκεπασὸς χεῖροντι ἐοικὼς
 Ἐχύνθην ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λείκας αὐτῶν εἴη,
 Τεῖς ποδὶ πλομῶν καὶ χερσὶν ἀνδρῶν.
 Οὐτὼ καὶ πρὸ τῶν πόρ' ὅτι σήμασι τε κηρύττω
 Ἐσομένων ἀνέμων καὶ χερσὶν ἀνδρῶν.
 Αὐτίκα καὶ μετ' αὐτῶν, ἡ τριτάτῳ ἐπ' ὅτ' ἔλιν.
 Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ μὲν τε τριγόντ' εἰ ποτε μάλλον
 Εὐδοί' ἐσκήρτησαν, ἐοικὼς ὅτ' ἔλιν ἀνδρῶν.
 Ἀσκήτῳ ἐγνόντ' ἀλλοτρίοις ἀνθρώποις.
 Οὐδὲ λυκὸς καὶ γὰρ τε λυκὸν ὦρ' ἔλιν πρὸς
 Ἀμφοτέρους χερσὶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
 Καὶ μὴν δὲ ὅτ' ἔλιν καὶ κηρύττω ἀνδρῶν
 Χερσὶν ἀνδρῶν μελλοντὸς ἐπὶ σήμασι δύναισθαι.
 Καὶ μὲν ἡμέρῳ πρὸς σήμασι δύναισθαι
 Κοίτης ἡμεῖρονται, ὅτ' ὅτ' ἔλιν σήμασι φαίνοι,
 Καὶ κηρύττω χερσὶν ἀνδρῶν μὲν τὸ τε μαντῶνται.
 Τῶν μαντῶν καὶ τῶν κηρύττω καὶ ὅτ' ἔλιν σήμασι
 Σκεπτόμεναι. μάλλον δὲ λυκὸν εἰς ταυόσωνται
 Ἐλπωρὴν τε λείκοι. τριτάτῳ δὲ κηρύττω σήμασι.
 Αἱ δὲ αὐτῶν πρὸς ἀνδρῶν σήμασι
 Σήματα, συμβαλλόμενα εἰς πρὸς καὶ ἐπ' ἀνδρῶν
 Ἡ δὲ ἀντέλλουσι κατὰρχεται, ἡ κατὰρχεται
 Ὀπποῖον καὶ σήμα λείκοι. μάλα ἀρ' ἔλιν
 Φερέμεναι φθίνοντ' ὅτ' ἐφιστάμενοι πρὸς μὲν
 Τετράστας ἀμφοτέρους. αἱ γὰρ τ' ἀμυδὲς σιωπόντων
 Μηνῶν πείρατ' ἔχουσιν, ὅτε σφαλερώτατος αἰθρῆς
 Ὀκτώ νυξὶ πᾶσι χεῖρα χαροποῖο σελήνης,
 Τῶν ἀμυδὲς πάντων ἐσκήμναι εἰς γνῶσιν,
 Οὐδὲ ποτε χερσὶν ἀνδρῶν ἐπ' ἀνδρῶν τε κηρύττω.

Τίλ' ὅτ' ἀνδρῶν φαίνονται
 καὶ λυκὸν ἀνδρῶν.

ΠΡΟΚΛΟΥ

A Vespere ad stabulum redeuntēs simul, sed undiq; herbam
 Arrodant crebris impetiti lapillis.
 Sed & a bobus signa capere solent agricolæ & armentarij
 Surgentis tempestatis: siquidem boues quando ungulas
 Lingua posteriorum pedum circumlingant,
 Aut stabulo latere super dextero iaceant extenti,
 Ad differendam arationem peritus spectat arator.
 Etiam quando mugientes plus solito congregentur
 Venientes ad stabulum boues uespertino tempore,
 Tristes, e prato uitulæ & pastu:
 Tunc indicant ante tempestatem se cupere saturari.
 Neq; capræ ilicis studiose circum ramos,
 Serenæ sunt: neq; fues in luto furentes.
 Item lupus, quando altè solus ab alijs eiulet,
 Aut quando agricolarum parum cautus uirorum
 Opera accedat, tegmine indigentis similis
 Vicinè hominibus, ut ei lectus ibi sit,
 Ad tertiam exorientem auroram tempestatem obserua.
 Sic etiam prioribus in signis coniecturam facito
 Futurorum uentorum, aut tempestatis, aut pluuiæ,
 Aut presentē, aut post presentem, aut tertiam deniq; ad auroram,
 At uerò neq; mures uociferantes, si quando frequentius
 Sereni saliant, similes tripudiantibus,
 B Sine significatione habitū sunt ueteribus hominibus.
 Neq; canes: etenim canis fodere consuevit pedibus
 Ambobus, tempestatem instantem sentiens.
 Quin ex aqua etiam cancer egredi solet, terra
 Tempestate futura accingendo se itineri.
 Etiam mures domestici lectulum sternentes
 Cubitum desiderant, cum pluuiæ signum appareat:
 Et illi tempestatem mures tunc uaticinantur.
 Quorum nullum fastidito, bonum uerò est cum signo signum
 Obseruare: magis uerò duobus in unum tendentibus
 Spes esto: tertio autem confidas licet.
 Semper item prætereunti numerare poteris anni
 Signa, conferens sicubi etiam sub stella talis
 Aurora exorientē transeat, uel occidente,
 Quale etiam signum nunciet. Impense uerò idoneum fuerit
 Contemplari decrescētis instantisq; mensis
 Quartas utraq; hæ enim simul coeuntium
 Mensium terminos habent, cum maxime dubius æther
 Octo noctibus est defectu pulchræ aspectu Lunæ.
 Quæ simul omnia contemplatus ad annum,
 Haud unquam leuiter super æthere significabis.

FINIS ARATI APPAREN-
 tium & prognosticorum.

PROCLI

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ

Περὶ ἀξων καὶ πόλων.

Ξῶν κρεῖται τὸ κῶσμος, ἢ διαμέτρος αὐτοῦ, ποτὶ ἡμῶν φέται. τὰ δὲ πόλα A
τὸ ἀξων, πόλοι λέγονται τὸ κῶσμος. ἢ δὲ πόλων, ὁ μὲν λέγεται βόρεος,
ὁ δὲ νότιος. βόρεος μὲν, ὁ ὅστις παντὸς φαινομένου, ὡς πῶς τὴν ἡμετέραν οἰκονο-
μιαν, νότιος δὲ, ὁ ὅστις παντὸς ἀόρατος, ὡς πῶς τὴν ἡμετέραν οὐρανόντα, εἰσι μὲν τοῖς
τόποι πινεῖς ὡς τὴν γῆς, ὅπως συμβαίνει τὸν πῶς ἡμῶν πόλων καὶ ἀξωνος, ἐ-
κείνοις ἀόρατοι εἶναι. τὸν δὲ πῶς ἡμῶν πόλων ἀόρατον, ἐκείνοις φανερόν εἶναι. ὡς πῶς ἀξων, ὅστις τὸ πῶς
ὡς τὴν γῆς, ὅπως δὲ πόλοι ὁμοίως ὡς τὸν ὅριζοντα εἶναι.

Περὶ σφαίρας κύκλων.

Τῶν δὲ τῶν σφαίρας κύκλων, οἱ μὲν εἰς παραλλήλους, οἱ δὲ λοφοί, οἱ δὲ ὅστις τῶν πόλων. πα-
ραλλήλοι μὲν, οἱ αὐτὸς πόλους ἔχοντες τὸ κῶσμος. εἰσι δὲ τῶν παραλλήλων κύκλοι πέντε, ἀρκτικός,
θερινός, τροπικός, ἱσημερινός, χειμερινός, τροπικός, ἀνταρκτικός. Ἀρκτικός μὲν οὗν ὅστις κύκλος
ὁ μέγιστος τῶν ἀξωνομεινών κύκλων, ὁ ἐφαπτομένη τὸν ὅριζοντα καὶ τὸν σιμῶν, καὶ ὅλος
ὑπὲρ γῆν ἀκλαμαβανόμενος. ὅν τὴν ἐκείνου τῶν ἀξωνος, οὐτὶ δὲ σιμῶν, οὐτὶ ἀνατολήν ποιεῖται,
ἀλλὰ οἱ ὅλως τῶν νυκτῶν ποτὶ τὸν πόλον σφαιρομεινὰ θεωρεῖται. οὐτὸς δὲ ὁ κύκλος τῶν τῶν καὶ ἡμῶν
οἰκόμενος ὑπὸ τὸν ἐμπεδωτὸς ποτὸς τῶν μετὰ τὴν ἀρκτικὴν ποτὶ γῆν φέται. Ὁθερινός δὲ τροπικός
κύκλος ὅστις ὁ βορείος πόλος τῶν ὑπὸ τὴν ἡλίου γραφομένων κύκλων, ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἡλίου τῶν
θερινῶν τροπῶν ποιεῖται. ὅν τὴν ἡμῶν μέγιστον πλάτος τῶν τῶν ὅριζοντα καὶ ἡμῶν
γίνεται. μετὰ μὲν τοῖς τῶν θερινῶν τροπῶν, οὐκ ἐπὶ πῶς τῶν ἀρκτικῶν παροδόντων ὁ ἡλίου τῶν
θεωρεῖται, ἀλλ' ὡς τῶν ἀρκτικῶν τῶν τῶν ποτὶ τὸν κῶσμον. Διὸ ἐκείνου τροπικός. ἱσημερινός δὲ κύ-
κλος ὅστις ὁ μέγιστος τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων, ὁ διχοτομῶν τὸν ὅριζοντα, ὡς τῶν
ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀκλαμαβανόμενος, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ τὸν ὅριζοντα. ἐφ' οὗ γινόμενος
ὁ ἡλίου τῶν ἱσημερινῶν ποιεῖται, τῶν τῶν ἐαρινῶν καὶ τῶν φθινοπωρινῶν. Χειμερινός δὲ τροπικός
κύκλος ὅστις ὁ νοτιώτερος τῶν ὑπὸ τὸν ἡλίου γραφομένων κύκλων, ὅστις τῶν τῶν κῶσμου γινο-
μένων ποτὶ σφαιρῶν. ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἡλίου τῶν χειμερινῶν τροπῶν ποιεῖται. ὅν τὴν ἡμῶν μέγιστον πλά-
τος τῶν τῶν ὅριζοντα καὶ ἡμῶν γίνεται. μετὰ μὲν τοῖς τῶν χειμερινῶν τροπῶν, οὐ-
κ ἐπὶ πῶς τῶν ἀρκτικῶν τῶν τῶν ποτὶ τὸν κῶσμον. Διὸ ἐκείνου τροπικός. ἀνταρκτικός δὲ ὅστις κύκλος ὁ ὅστις τῶν ἀρκτικῶν
καὶ ἐφαπτομένη τὸν ὅριζοντα καὶ τὸν σιμῶν, καὶ ὅλος ὑπὸ γῆν ἀκλαμαβανόμενος, ὅν τὴν ἐκείνου τῶν ἀξωνος
αὐτῶν ἀξωνος ὅστις παντὸς ἡμῶν τῶν ἀόρατος. Τῶν δὲ τῶν θερινῶν μὲν ἐκείνου κύκλων, μέγιστος μὲν ὅστις
ὁ ἱσημερινός, ἐξῆς δὲ οἱ τροπικοί. ἐλάττω δὲ, ὡς πῶς τὴν ἡμετέραν οἰκονομίαν, οἱ ἀρκτικοί, τῶν τῶν
ὅν αὐτὸς κύκλος εἰς νοτίον ἀπὸ τῶν ἀξωνος, ὅστις τῶν ἀξωνος διέσκειται καὶ τῶν ἀξωνος διὰ τῶν ἀξωνος
θεωρεῖται, καὶ τῶν ἡμετέρας ὡς τῶν ἀξωνος διὰ τῶν ἀξωνος. μόνον γὰρ τῶν τῶν κῶσμου κύκλος ὅστις αὐτῶν
τῶν τῶν γὰρ αὐτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ λόγον εἰσι θεωρητοί.

Διὰ τὴν πέντε μόνον τῶν παραλλήλων τῶν σφαίρας κύκλοι.

Πέντε δὲ τῶν παραλλήλων μόνον καὶ ταυτοφρονταὶ κύκλοι εἰς τὴν σφαίραν, οὗ ὅστις τὸ μόνον τῶν τῶν
τῶν τῶν κῶσμου τῶν παραλλήλων εἶναι, ὁ γὰρ ἡλίου καὶ ἐκείνου ἡμῶν ὡς πῶς αὐτῶν κύκλων τῶν παραλλή-
λων ποτὶ σφαιρῶν τῶν ἱσημερινῶν καὶ τῶν τῶν κῶσμου γινομένων ποτὶ σφαιρῶν, ὡς τῶν μετὰ τῶν τῶν τρο-
πικῶν κύκλων ἐπ' αὐτῶν κύκλος τῶν παραλλήλων γράφεται ὑπὸ τὸν ἡλίου. ποσῶνται γὰρ ἡμῶν εἰσι
αἱ μετὰ τῶν τῶν τροπῶν. φέρονται δὲ καὶ αὐτῶν οἱ ἀξωνοὶ ὡς τῶν παραλλήλων κύκλων καὶ ἐκεί-
νῶν ἡμῶν. οὗτοι συγκαταγράφονται δὲ οὕτως αὐτῶν εἰς τὴν σφαίραν, ὅστις τὸ πῶς ἄλλας
πραγματείας τῶν τῶν ἀξωνολογίας πολλὰ συμβαίνει. οὐδὲ γὰρ καὶ ταυτοφρονταὶ διὰ τὸν κα-
λῶς τῶν σφαίρων αὐτῶν αὐτῶν τῶν παραλλήλων κύκλων, οὐδὲ τὰ μεγέθη καὶ τῶν νυκτῶν τῶν
ἡμῶν τῶν ἀξωνος εὐρεθῆναι αὐτῶν τῶν θερινῶν μὲν κύκλων. πῶς μὲν τοῖς τῶν πῶς τῶν ἀξωνος
γῆν τῶν ἀξωνολογίας οὐδὲν ἀρτέλεσμα φερόμενοι, οὐ καὶ ταυτοφρονταὶ τῶν τῶν σφαίρας. οἱ δὲ πέντε
τῶν παραλλήλων κύκλοι, ὅστις τὸ ἀρτέλεσμα τὰ πῶς πῶς φερόμενοι διωρισμένα εἰς τὴν πῶς τῶν ἀξωνος
γῆν τῶν ἀξωνολογίας, καὶ ταυτοφρονταὶ εἰς τὴν σφαίραν. ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικός κύκλος ἀφορίζει τὰ
αἱ θερινῶν τῶν ἀξωνος. ὁ δὲ θερινός τροπικός κύκλος τῶν τροπῶν ποτὶ γῆν, ὡς πῶς τῶν ἀξωνος
τῶν ἡλίου πῶς ἀρκτικῶν μετὰ τῶν ἀξωνος. ὁ δὲ ἱσημερινός κύκλος τῶν ἱσημερινῶν περιέχει. ὁ γὰρ χειμερινός
τροπικός κύκλος τῶν τῶν πῶς μετὰ τῶν ἀξωνος πῶς αὐτῶν τῶν ἡλίου, καὶ τῶν χειμερινῶν τροπῶν
ποτὶ γῆν. ὁ γὰρ ἀνταρκτικός κύκλος τῶν τῶν θερινῶν τῶν ἀξωνος ἀφορίζει. ἔχοντες οὗν ἐκείνου
ὡς τῶν ἀξωνος

PROCLI SPHAERA THOMAS LI-

NACRO BRITANNO INTERPRETE.

De Axi & Polis.

Xis mundi uocatur dimetiēs ipsius, circa quā uoluitur. Axis extre-
ma, poli mundi seu uertices sunt nominati: horū alter septentriona-
lis, alter austrinus dicitur. Septentrionalis, qui semper in nostra habi-
tatione apparet: Austrinus cōtrā, qui semper, ut ad nostrū horizōta
conditur. Sunt tamen in terra loca quaedā, in quibus polus, qui sem-
per nobis cōspicius est, ijs qui ibi degunt haudquaquam cernitur. Qui uerō no-
bis perpetuō occultus est, ijsdem cōspicius euadit. Rursus quoq; locum quem-
piam in terris inuenies, ubi ambo poli equabilem in horizonte situm habent.

De circulis sphaerae.

Circulorū sphaerae, alij paralleli siue æquidistantes sunt, alij obliqui per polos du-
cti. Aequidistantes sunt, quib; iisdē cum mūdo poli sunt. Sūt autē ij numero quinque
Septentrionalis, Solstitialis, Aequator, Brumalis, Antarcicus. Septentrionalis
igitur circulus is est, qui omnium quos perpetuō cernimus, planē maximus est,
quicq; horizonta solo puncto cōtingit, totus supra terrā interceptus. In hoc quæ-
cunq; claudunt astra, nec ortū nec occasum norūt, sed circa poli uertit tota nocte
cernuntur. Porro is circulus in nostro tractu, a priore maioris ur̄s pede describit̄.
Solstitialis autē circulus is est, qui omnium quia sole describitur, maximē septentrio-
nalis habet. In quē cuse sol receperit, estiuā reciprocationē peragit: lōgissimusq;
totius anni dies, breuissimāq; nox exit. Post hanc autē reciprocationē nequa quā
ultrā septentriones uersus solē progredi, quin potius ad diuersa mūdi regredi cer-
nas. unde & tropico græcē nomē. Aequator circulus is est, qui maximus equidistans
stantiū circulorū statuitur: ita nimirū ab horizōte dissectus, ut alter eius semicir-
culus supra terrā, alter sub terra cōdatur. In hoc sol duplex equinoctiū, uernū, au-
tūnaleq; facit. Brumalis circulus is est, qui omnium circulorū, qui a sole mūdi circū
actu describuntur, maximē ad austrū pertinet. In quo sol brumalē reciprocationē
facit: maximāq; totius anni nox, minimāq; dies efficit. Post hanc metā nequaquā
ultrā progredit sol, sed ad alteras mūdi partes reuertit̄: unde tropicus hic quoq;
quali uerilis appellatur. Antarcicus uerō circulus equalis & æquidistans septen-
trionali circulo est, & horizōta uno puncto cōtingens, totus præterea sub terris
mersus: in quo sita astra semper nobis occulta manēt. Maximus autē ex quinque me-
moratis circulis est æquator, deinde tropici. Minimi uerō (quod ad nostrā habi-
tationē dixerim) arctici. Porro hos circulos citra omnē latitudinē intelligi cōue-
nit ratiōe cognoscibiles ex astrorū situ, et eodē dioptræ obtutu et nostro intelle-
ctu deliniatos. Sensu enim unus lacteus discerni in cœlo potest. Reliqui omnes
ratione.

Cur quinque dimetiatur æquidistantes in sphaera.

Quinque uerō æquidistantes circuli describi in sphaera sciunt: quod tamē non eo
ualet, quasi ij soli in mundo æquidistantes sint: quippe cum sol quotidie æquidistā-
tem æquatori circulū (quod sensu animaduerti licet) mūdi rotatu peragat. Quo
fit, ut bis centū octuaginta duos æquidistantes circulos intra tropicos describat;
totidē enim dies intra reciprocationes numeratur. quin et stellę ipse uniuersę in
æquidistantib; circulis quotidie feruntur. Non tamē hi omnes in sphaerā adhiben-
tur. Qui tamen multis alijs reb; in astrologia conducant (siquidē fieri nequit, ut
uel astra probe in sphaera locetur line omnib; æquidistantib; circulis, uel examus-
sim diēri noctiūq; magnitudines sine iisdē inueniatur) tamen quod ad prima a-
strologiæ rudimenta nō adeo utiles existimati sunt, parū uisum est eos in sphaerā
adscribi. Quinque uerō æquidistantes circuli ob certa cōpendia, quæ astrologiæ ty-
ronib; afferūt, optimo iure in sphaerā sunt adhibiti. Septentrionalis enim astra, quę
nobis perpetuō cernuntur, definit. Solstitialis tropicus, solis receptationē cōtinet;
finisq; est eiusdē ad boreā transitus. Aequator circulus æquinoctia cōplectitur;
Brumalis tropicus solis ad austrū progressi meta est, & brumalē eius reciprocā-
tionem in se habet. Antarcicus circulus astra, quæ nostrum conspectum fugi-
unt, determinat. Itaque cum ijs qui primis astrologiæ rudimentis imbuendi
y sunt,

[illegible]

περὶ τῶν μεσημβρινῶν ὑνέλων.

Μεσημβρινός δὲ οὗτος Ἰούλιος, ὁ ὅστις τὴν τὸ κόσμῳ πόλιν καὶ τὸν ἡγευτήν σήμερ γραφόμενος Ἰούλιος, ἐφ' οὗ γρηγόμεν· ὁ ἥλιος τὰ μεσοτὴν ἡμερῶν καὶ τὰ μετὰ τὴν νυκτῶν ποιεῖται καὶ οὗτος δὲ ὅστις ὁ Ἰούλιος ἀκίνητος ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάσσων ἐν ὅλῃ τῇ τὸ κόσμῳ πύδαρσιν, οὐ καταγράφεται ὁ οὗτος ὁ Ἰούλιος ἐν ταῖς κατασκευαζομέναις σφαίραις, ὅστις τὸ καὶ ἀκίνητος ἐστίν, καὶ μεσιτεύει ἀπὸ διέχοντα μετὰ πᾶσι. ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αἰδομένην χειρὸν ὡς ἐπὶ δόξης τριακοσίστης οὗτος μεσημβρινός διαμελίσκει. πρὸς δὲ τὴν ἐν τῷ λόγῳ ἀκρίβειαν, ἅμα τῷ τὴν πρῶσαν γίνεσθαι πᾶροδον, ἢ πρὸς ἀνατολὴν, ἢ πρὸς δύσιν, ἐτόρθε γίνεται μεσημβρινός. καὶ τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἀνατολὴν καὶ μεσημβρίαν πᾶροδον, καὶ μετὰ τὴν μερῶν ἐπὶ δόξῃ ἀρχωσιν, αὗτος μὲν μεσημβρινός. καὶ τὰ δὲ τὴν ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς δύσιν πᾶροδον, διαφορεῖται μεσημβρινῶν.

Περὶ γαλακτικῆς κύκλῳ.

Λοφός δὲ ὅστις ἐν κύνῃ ἐστὶ τῷ γάλακτος. οὗτος μὲν οὖν μέγιστον πλάτει λελοφώτατον τῷ προ-
 πικῷ κύνῃ. συνίσκει δὲ ἐν βραχυμερείᾳ νεφελώδους, καὶ ἐστὶν γὰρ τῷ κόσμῳ μόνον θεωρητός.
 οὐχ ὥριαι δὲ αὐτῷ τοῦ πλάτος, ἀλλὰ καὶ μὴν τινα μόρη πλατύτορος ὅστις, καὶ ὅστις τινα σφόδτε-
 ρον. διὴν αἰτίαν γὰρ ταῖς πλείους σφαίραις οὐδὲ κατὰ τὴν ἀφαιρῆται τῷ γάλακτος κύνῃ. ἐπὶ
 δὲ καὶ οὗτος τῇ μεγίστῃ κύνῃ. μέγιστοι γὰρ σφαίραις λεγοντὶ κύνῃ, οἱ τοῦ αὐτοῦ λεγόμενον
 ἔχοντες τῇ σφαίρᾳ. εἰσὶ δὲ μέγιστοι κύνῃ καὶ ἡμέτεροι, ἰσχυροί, ζωδιακός, καὶ ὅστις μετὰ τῇ ζω-
 διακῇ, ὅστις τῇ πάλῳ, καὶ ὅστις ἐκαστὸν οἰκισμὸν ὀρίζω, ὁ μεσημβρινός, ὁ τῷ γάλακτος.

Περὶ πάντων ζωνῶν.

Ἡ τῆς συμπέτης ὑπάρχει αὐτοφαιροειδὴς ἀνὰ χρόνον, διακεῖται εἰς ζῶνας πρῖντε. ὡν δύο μὲν αἱ ποδὶ τοῦ πόλως. πρῶτοντα δὲ λέμεναι τὴν πλὴν τῆς πόλως, κατεφυγμένα λεγόνται, καὶ ἀοικητοὶ εἶναι τὸ ψυχρὸν εἶναι. ἀφορίζονται δὲ ὑπὸ τῶν ἀρκτικῶν πρὸς τοὺς πόλως. αἱ δὲ τῶν πρὸς ἑξῆς, συμμέτρως μὲν λέμεναι πρὸς τὴν πλὴν ἀρκτικῶν, ἐνκαρτεῖ καλῶνται, ἀφορίζονται δὲ αὐταὶ ὑπὸ τῶν γὰρ τῶν ἡμισφαιρικῶν καὶ τροπικῶν κύκλων, μεταξὺ λέμεναι αὐτῶν. ἡ δὲ λοιπὴ, μίση τῶν πρὸς ἑκμηνῶν λέμεναι δὲ ἐπ' αὐτῶν τὴν πλὴν ἀρκτικῶν, διακεκαμμένη καλεῖται. διχοτομεῖται δὲ αὐτὴ ὑπὸ τῆς γῆς ἰσημερινῆς κύκλου, ὅς ἐστι καὶ ὑπὸ τῶν γὰρ τῶν ἡμισφαιρικῶν κύκλων. τῶν δὲ ὀνκράτων δύο ζωνῶν, ἡ ὑπὸ τῶν γὰρ τῶν κατὰ ἡμᾶς οἰομένη κατὰ κεῖται συμμέτρως, ὑπὸ μὲν τὸ ἡμισφαιρικὸν οὐρανὸς ἐγγιστὰ ποδὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦ πλάτους, ὑπὸ δὲ τὸ πλάτος ἐγγιστὰ τὸ ἡμισφαιρικόν.

Περὶ τῆς κατεσκευασμένης ζωορίας.

Τὰ κατεπεξηγμένα ζωδια διακρίνεται εἰς μόρια τρία. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ζωδιακοῦ
 κύκλου κείνται, ἃ δὲ λέγεται Βόρεια, ἃ δὲ προσαγορεύονται νοτιᾶ. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ ζωδιακοῦ
 κύκλου κείμενα, ὅτι τὰ ἐξ ζωδια, ὡς τὰς ὀνομασίας προσηκνᾶ μὲν ἐν ἀλλοις, καὶ ἐν τοῖς ἐξ
 ζωδιαίοις, τινες ἀστέρες δὲ τὰς ἐπ' αὐτοῖς γινόμενας ὑποσημασίας, ἰδίᾳ προσηγορίας ἡφαιμεν
 εἰσιμ. οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ ταύρου, ὑπὸ τοῦ νώτου αὐτοῦ κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριμετρεῖς
 πλεονάζουσι.

totum in duo secat. Nec uerò per omnē tractum urbem'ue idem horizon est: sed sensu idem quadringentis fere stadijs manet. Quo fit, ut dierū lōgitudō, & clima, & apparentiæ omnes eadem sibi consent. Aucto uerò stadiorū numero, pro habitationis diuersitate Horizon, clima, omnes deniq; apparentiæ mutantur. Conueniūt tamen, ut habitationis ultra quadringenta stadia mutationē ad austrū boream'ue accipiamus. Si quidē qui eundem æquidistantē incolunt, in quamlibet magno stadiorū numero horizonta quidem diuersum habent, clima uerò idem, & apparentiās omnes similes. Dierum tamē exitus inītiāq; haud quaquā ijs qui eundem æquidistantē habitant, eodē temporis momento eueniunt. Verūm si exactæ rationis examini stare uelimus, pro quolibet puncto, in quauis orbis parte mutati situs horizon, clima, & apparentiæ omnes euariant. Horizon uerò ea ratione in spherarū descriptionē non adhibet, quòd reliqui circuli omnes ab ortu ad occasum circūactō mūdo unā rapiunt. Horizon suapte natura quietē amat, eodē semper seruato situ. Si ita horizon in sphaeras adderet, circūactis ijs etiā eum moueri, & nonnunquā supra uerticem esse accideret. Id quod certē tum captum omnem superat, tum à spheræ ratione abhorret. Verūm non incōmodē situs eius ab alueo, in quo sphaera reuoluitur, intelligi solet.

De meridianis circulis.

Meridianus circulus est, qui per mundi polos & punctū quod nobis supra uerticē eminet, ducit. In quē cum sol incidit, medius dies, mediasq; noctes efficit. Hic etiā circulus, immotus in mūdo est, uno eodēq; in tota mundi uertigine seruatō positu. Nec in spheris, qui astris insigniunt, adscribit, quod & immotus sit & nullā mutationē recipiat: sed (quod sensu usurpari possit) trecentis fere stadiis idē meridianus manet. Rationis tamen scrupulosiore indagine ad quēuis gressum, qui ortū uersus occasum uē dirigit, nouus meridianus notatur. Ad austrū enim boream uē quantūuis progrediare, etiamsi decem milia stadiorū interval-
lū intersit, idē meridianus seruatur: cum ab ortu ad occasum itur, mutatur.

De lacteo circulo.

Obliquus etiam est & lacteus circulus. Hic itaq; supra tropicos obliquatus cernitur. Constat autem ex tenui nebulosa substantia: unus certe coelestium circulorum conspicuus, nec certa latitudine definitus, sed aliqua sui parte latiore, aliqua angustiore: quo minus equidem in plerasq; sphaeras adscribi solet. Est autem unus e numero maximorum circulorum: quippe cum maximi circuli in sphaeris dicantur, quibus idem centrum cum sphaera est. Sunt porro maximi circuli septem: Aequator, Signifer, qui per media signa ducitur, qui per polos ducitur, cuiusq; habitationis Horizon, Meridianus, Lacteus.

De quinq. Zonis.

Totius terræ superficies sphaerica est, & diuiditur in zonas quinque. Ex quibus duæ sunt quæ circa polos describuntur, frigida dicta, quod maxime absunt à solis orbita: eadem ob frigoris iniuriam parum habitata. Determinantur autem polos versus arcticis circulis. Quæ uero post has deinceps habentur, quod mediocriter ad prætereuntem solē sunt sita, temperatae appellantur, habentque in cœlo limites arcticos, tropicos quæ circulos, quibus interiacent. Reliqua, quæ inter memoratas quatuor medium locum tenet, quod sub ipso solis transitu iacet, torrida nuncupatur, à terrestri æquatore in duas partes diuisa. Is porro sub mundi æquatore porrigitur. Sed ex temperatis altera à nostri orbis hominibus incolitur: ipsa longa propè centum milibus stadiorum, lata ferè dimidio.

De signis cœlestibus.

Signa stellis insignita diuidunt in partes tres: quædã enim in signifero locata sunt, quædã septentrionalia uocantur, quædã austrina. Quæ itaq; in signifero sita sunt, duodecim animalia sunt, quorũ nomenclaturas alibi diximus. In ijs duodecim stellæ quædam sunt, quæ ob quasdam quas referunt notas, proprias appellationes meruerunt. Siquidem sex numero, quæ in tauri dorso uisuntur, Pleia-

πλευρὰ δὲ οἱ δὲ ὡς τὸ βυκράναι τὸ ταύρου, λέμενοι ἀστέρων, τὸν ἀριθμὸν καὶ αὐτοὶ ἐ, καλῶνται
 ὑάδεις. ὁ δὲ προσηγορεύεται τὴν ποδίω τὴν διδύμω ἀστὴρ, προσηγορεύεται πρόπας. οἱ δὲ γὰρ τρεῖς καὶ
 κίονα νεφελείδαι συστροφῇ οἰκόμενοι, καλῶνται φάτιν. οἱ δὲ πλῆσιον αὐτοῖς διὰ τὸ ἀστέρων λέμενοι,
 οἱ προσηγορεύονται. ὁ δὲ γὰρ τὴν καρδίαν τὴν λείοντος λέμενοι λαμπρὸς ἀστὴρ ὁμωνύμως τρεῖς πό-
 πω ἐφ' οὗ λέγεται, καρδία λείοντος προσηγορεύεται, ὅτι τινῶν βασιλίσκος καλεῖται ὅτι διο-
 κῆσι οἱ πόδες τὸν ποδὶν ὅσον γυρόμενοι, βασιλικὸν ἔχον τὸ γυρόμενον. ὁ δὲ γὰρ ἀστὴρ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα
 τὴν ἄριστην λέμενοι λαμπρὸς ἀστὴρ, εἰς αὐτὸν προσηγορεύεται. ὁ δὲ γὰρ τὴν δεξιὰν χεῖρα τὴν
 γὰρ λέμενοι ἀστέρων, προσηγορεύεται ὀνομάζεται. οἱ δὲ γὰρ ἀστὴρ τὴν δεξιὰν χεῖρα τὴν ὑδροχόου τὴν
 εἰς ἀστέρων, καλῶνται. οἱ δὲ γὰρ τὴν ἄριστην μετώπῳ τὴν ἰχθυῶν τὴν ποδὶν λέμενοι ἀστέρων, λίνωι
 προσηγορεύονται. εἰς δὲ γὰρ τὴν νοτίω λίνω ἀστέρων γὰρ τὴν βορέω λίνω ἐ. ὁ δὲ γὰρ ἀστὴρ τρεῖς
 λίνω λέμενοι λαμπρὸς ἀστὴρ, σιὺ δὲ σιμὸν προσηγορεύεται. βορέα δὲ ὅσον, ὅσα τὴν τὴν ὡδίων
 λύνκλα πρὸς ἀρκτὸν λέγεται. εἰς δὲ τὰς δὲ ἡ μεγάλη ἀρκτὸν, ἡ μικρά, ὁ δὲ ἀρκτὸν, ἀρκτο-
 φύλας, εἰς φανῶν, γυρόμενος, ὁ φιδῶν, ὁ φιδῶν, ὁ φιδῶν, ὁ φιδῶν, ὁ φιδῶν, ὁ φιδῶν, ὁ φιδῶν, ὁ φιδῶν,
 ἡ ππαρχοῦ ἡ ππαρχοῦ, ἡ ππαρχοῦ, ἡ ππαρχοῦ, ἡ ππαρχοῦ, ἡ ππαρχοῦ, ἡ ππαρχοῦ, ἡ ππαρχοῦ, ἡ ππαρχοῦ,
 κατὰ τὴν γυρόμενος ὅσον καλλιμάχου βρενίκης πλάκας. πάλιν δὲ καὶ γὰρ τὸν ἀστέρων τινῶν, ἰδίως
 ἔχουσι προσηγορίας. ὁ δὲ γὰρ ὅσον χεῖρας ἐπ' αὐτοῖς γυρόμενος ὡς σιμὸν. ὁ δὲ γὰρ ὅσον χεῖρας ἐπ' αὐτοῖς
 σκελῶν τὴν ἀρκτοφύλας λέμενος ἐπὶ σιμὸν ἀστὴρ, ἀρκτὸν, ὀνομάζεται. ὁ δὲ γὰρ τὴν λύνκλα
 λέμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁμωνύμως ὅλῳ τρεῖς ὡδίων λύνκλα προσηγορεύεται. οἱ δὲ γὰρ ἀριστερὰ ἀστὴρ
 χεῖρα τὴν πόρσεως λέμενοι ἀστέρων, γυρόμενοι καλῶνται. οἱ δὲ γὰρ ἀστὴρ τὴν δεξιὰν χεῖρα τὴν πόρσεως
 λέμενοι ἀστέρων, πυκνοὶ καὶ μικροὶ, εἰς τὴν ἀρκτὸν κατὰ σιμὸν. ὁ δὲ γὰρ τὴν ὡδίων ὡς τὴν
 ἡνιόχον λέμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, εἰς προσηγορεύεται. οἱ δὲ γὰρ ἀστὴρ τὴν αὐτὴν χεῖρα ἀστέρων διὰ, ἑρι-
 φοὶ καλῶνται. νότια δὲ ὅσον ὅσα τὴν τὴν λύνκλα πρὸς μεσημβρίαν λέγεται. εἰς δὲ τὰς δὲ, ὡρίων,
 προκύων, λαγῶν, ἀργῶν, ὡρίων, ἑριφῶν, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων,
 ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων, ὡρίων,
 τὸν ὡρίων, νότιος σέφανος, ὅσον τινῶν ὡρίων ἀστέρων, προσηγορεύεται, ἡνιόχον καὶ ἡ ππαρχοῦ.
 πάλιν δὲ καὶ γὰρ τὸν ἀστέρων τινῶν ἀστέρων ἔχουσι προσηγορίας. ὁ δὲ γὰρ γὰρ τὸν προκύων ὡς λαμ-
 πρὸς ἀστὴρ, προκύων καλεῖται. ὁ δὲ γὰρ τὸν σιμὸν τὴν λύνκλα λαμπρὸς ἀστὴρ, ὅς δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῇ
 σιμὸν τὴν λαμμάτω ποιῶν, ὁμωνύμως ὅλῳ τὴν τὴν λύνκλα, λύνκλα προσηγορεύεται. ὁ δὲ γὰρ ἀστὴρ τρεῖς πη-
 δαλίω τὴν ἀργῶν λέμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, ἡνιόχον ὀνομάζεται. οὗτος μὲν γὰρ ὁ ὡρίων μολις θεώρη-
 τὸς ὡρίων, ἡ ππαρχοῦ ἀφ' ὡρίων τὸν ὡρίων ὡρίων. γὰρ ἀλεξανδρεὶς δὲ ὡρίων ππαρχοῦ
 πάλιν ἀφανῆς. ἡ δὲ ὡρίων γὰρ τὴν ππαρχοῦ μετὰ τὴν τὴν λύνκλα ἀφ' ὡρίων
 ὡρίων τὸν μετὰ τὴν τὴν λύνκλα φαίνεται.

Τίτλος τὸ πρόκλου σφαίρας.

des nominantur. Quinque uero, quæ in capite Tauri cernuntur, Hyades dicuntur. Stella
 uero, quæ pedes Geminorum præcedit, Propus, quasi præpes uocatur. Quæ uero in Can-
 cro nubecula referunt, Præsepe uocant. At duæ quæ iuxta Præsepe collocatæ sunt, Aselli
 dicuntur. Prænitens autem sidus, quod in corde leonis notatur simili cum loco nomine,
 Leonis cor dicitur: à nonnullis regia stella, quod qui sub ea nascuntur, regia natiuitatē sint
 nacti. Sed quæ in uirginis summa sinistra manu hæret, fulgida sanè stella, Spicam nomi-
 nant. Stellula uero quæ iuxta uirginis dextram alam figitur, Protrygetes dicitur. At qua-
 tuor stellæ quæ in summa Aquarii dextra uisunt, Vrnæ nomen habent. Quæ uero à Pis-
 cium caudæ partibus sitæ deinceps sunt, græcè liní, latinè lineæ, uel ut quibusdā placet,
 lineolæ nuncupantur. Sunt itaq; in austrina linea stellæ novæ, in septentrionali quinque.
 Sed præfulgens sidus, quod in summa linea conspicitur, græcè syndesmos, latinè no-
 dus nuncupatur. Septentrionalia sunt, quæcunque ad septentrionem signiferi sitū ha-
 bent. Sunt autem hæc: Vrsa maior, Vrsa minor, Draco qui inter Vrsas locatur, Ar-
 ctophylax, Corona, Engonasin, Serpentarius, Serpens, Lyra, Auis, Sagitta, Aquil-
 la, Delphinus, Protomehippi, hoc est prior equi portio, iuxta Hipparchum equus Ce-
 pheus, Cassiopeia, Andromeda, Perseus, Auriga, Deltoton, & qui postea à Callima-
 cho in astra relatus est, Berenices crinis. In ijs rursum stellæ quædam, ob notas quasdam
 integras, quas in se continent, proprias appellationes sunt sortitæ. Nam insigne sidus,
 quod supra media Arctophylacis crura iacet, Arcturus appellatur. Clara autem stella,
 quæ iuxta Lyræ posita est, totius signi nomine Lyra dicitur. Quæ uero in Persei sum-
 ma sinistra spectantur, Gorgonæ nomen habent. Sed quæ in summa eius dextra notan-
 tur, stellulæ certè crebræ paruæq; falcem conficiunt. At illustre sidus, quod in aurigæ si-
 nistro humero cernimus, Capram nominamus. Duas uero exiguas stellas, quæ in sum-
 ma eiusdem aurigæ manu figuntur, Hædos dicimus. Austrina signa sunt, quæcunque ad
 meridionalem signiferi partem sunt posita. Eorum nomina hæc sunt: Orion, Procyon,
 Lepus, Argo, Hydra, Cratera, Coruus, Centaurus, Fera quam Centaurus tenet, Thy-
 solochus quæ Centaurus præfert, Thuribulum, Austrinus piscis, Cetus, Aqua quæ ab
 aquario funditur, Flumen quod ab Orione defluit, Australis corona, quam nonnulli
 Vraniscū uocauere, ac si à cælo diminutiuum declines: & iuxta Hipparchum, Caduceus.
 In ijs quoque stellæ quædam propria sibi nomina uendicauere: quippe lucida stella, quæ
 in Procyone cernitur, Procyon appellatur: quæ uero in ore canis conspicuo splendore
 aspicitur, quodq; æstus incrementa secum afferre putatur, canis eodem, quo totum si-
 gnum, nomine censetur. At sidus quod in summo Argus gubernaculo fulget, Cano-
 bus nominatur. hic in Rhodo agrè conspicitur, aut certè ab editis locis: in
 Alexandria uero prorsus non cernitur, utpote uix quarta si-
 gni portione supra horizontem extante.

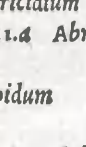
FINIS SPHÆRÆ.

RERVVM ET VERBORVM IN PRAE

CEDENTIBVS LIBRIS MEMORABILIVM Index.

A

	Bas 5.b Neptuni F.	Astor 5.b 6.b Neptuni F.	alice	68.a
37.b	abus clypeo Iunonis	acus inuentrix Bellona	allo	42.a 129.b
arguæ donatus.	adam non uidet se nudum, donec de	concupiscentiæ arbore comedit.	amathia	1.b
40.a 54.a	144.b	adameante Iouis nutritrix	anaria insula	30.b
abantis parricidium	50.b	adfatim	eneæ etates quæ	119.b
Abderus 11.a Abrax	42.b	Admeto	eneas Veneris ex anchisa F.	23.a ab
Abseus	1.a	Admetus 5.a 22.b Pheretis F.	achille fugatus	27.b
Abforis oppidum	9.a 10.a	admetus rex quomodo alcesti uxo =	eneas quot occiderit	28.a
Abstemiis	151.a	re potitus	eneæ ad inferos descensus	51.b in
Abfyrus 10.a deq; eo fabula	9.a	adolescentium Iunonem uehentiū	patrem et filium pietas	52.a
Acamas	42.a	mors	eneæ facti ludi cuiusmodi	54.b
Acastus 6.b 9.b acastiludi	54.b	adon quid græcis	eneus	7.b
Acestes	54.b 55.a	adon, siue adonis 15.b Myrrha F.	æolia ab æolo condita	43.b
accipiter Dædalion	47.a	38.b 14.5.a ab apro percussus 51.a	æolus à uacca nutritus	51.b
Athamantis Danaï F.	39.b	adonis Veneri amatus, eiusq; forma.	æolus apud ueteres quomodo pictus.	174.a
Acheloe 6.a achelous	1.b	54.a	æolus astrologus 113.b uentorum	
Achelous fluius	55.a	adonidis ad inferos descensus	rex ibid. eiusdem uera narratio.	30.b 114.a
achelous Herculi domitus	11.a.b	Adrastra 42.a adrastra	æolus Hellenis F.	30.b item Neptus
acheloi cornu	11.b	Adrastrus rex	ni F.	37.b 43.b quomodo educa
acheloi profapia	2.a	adrastru interitus	catus	cod.
Acheron	173.b	Acæa insula	æolus Canacen filiam n. c. it	49.b
Achillis Agamemnoni reconciliatus.	26.b	Aeacus 5.b Iouis F.	æoli filij	72.b
achilles cithara dolorem animi obra =		formicæ in homines	æon	42.a
ptam Briseida placat	26.b	Aecæus	æquinoctialis aries	33.a
achilles inter uirgines regias latitans,		Aeeta	æquinoctialis circulus	59.a 96.b
Pyrrha dictus 23.b quomodo ibi		Aetas rex. 3.a eius parricidium	unde ductus	59.a
ab Vlyse deprehensus	cod.	Aegeæ oppid. unde dictum	æquinoctialis circulus maximus in	
achilles quot nauibus ad Troiam pro =		Aegeus rex 9.b 12.b eius interitus.	sphæra 96.b eius situs	cod.
fectus	cod.	Aegeum pelagus	æquinoctium uernum in quibus signis	
achilles quot occiderit	28.a	Aegialeus	demonstretur	97.b
de Achillis armis inter Græcos con =		ægina asopi F.	aer quando fruescat	128.b
tentio	26.b	insula	æpaph. ab æpaph	161.b
achillis cum Asteropeo cōgressus.	27.	ægipana Iouis F.	erica	1.a
b item cum Hectore et alijs	cod.	ægisthus puer expositus	eris inuentor Cadmus	55.a
achillis et Patrocli amicitia	52.b	pra nutritus	eropa	21.a
achillis forma	54.a mors 26.b 28.a	Oreste et Pylade cæsus	esacus	22.b
achilli funebres instituti ludi cuiusmo =		ægisthus unde dictus	esculapius ex apolline natus	169.
di	54.b	ægisthus rex 30.a eius parricidium.	a cur à Ioue ictus fulmine	14.b
achilli talus solum mortalis	26.b	50.b	esculapius ad cælum quomodo subla =	
Achiuorum reges qui	30.a	ægle 1.a 37.a Solis F.	tus	69.a
Acrisius, eiusq; mors	16.b 54.a	ægoceri signum Pan	esculapius an ophiuchus	cod.
Acetes. Acetes	33.b	ægypcus, ægypti F.	esculapius medicus	169.a Hippo =
acontie	46.a	ægypci filiorum nomina	lytum cur sanat	69.a
Actæon in ceruum conuersus	42.a	ægypci amplitudo	esculapij alumnus quis	169.a
et à suis canibus discerptus	41.b	ægypci nouennalis siccitas	esculapij imago quomodo olim depi =	
42.a 51.a 142.a 110.a à qui =		ægypci oppida ab Epapho constituta	cta	175.a
bus nam interfectus	ibid.	36.a	æson	3.a 4.b 5.a
ægipæus quid græcis	130.a	ægypci Pyramides	æstas quando	59.b quomodo circū
Actæonis canum nomina	42.a	ægypcios et afros primum sustibus	lo conficiatur	95.b
Acte	42.b Actea	dimicasse	æstiui circuli signa quæ	95.b
actina qualis uitæ humane pars	134.d	aliani locus de Phaone	etesia unde dicti	64.a
			æther	

I N D E X.

ether 1.a unde dictus	151.b	ecariam edocta, & ab Areopagitis	135.b
etheris & Diei, item Terræ profa-		damnata	151.a
pia	1.a	agoreus Athen. rex	14.b
etherie	37.a	agre 42.a Agrianome	5.b
ethiopes sub utroq; orbe necessario.		agriodus	42.a
59.a		agrius 42.a Oeneum fratrem re-	
ethiopum habitatio ubi	59.a	gno pellit. 40.b eius interitus. 41.a	
ethon, ethyops solis equus	42.b	agrii interitus	50.a
ethra 1.b 5.b Oceani F.	45.b itē	agriſope	3.b
Pitthei F	19.b 20.a	aiax Locrus fulmine iſtus	23.a
ethra Helena ancilla	23.a	aiax Oileus Helena procus	20.b
ethræ fabula 12. b	eius interitus.	aiax Telamonius	eod.
50. a		aiax Telamonius & Oileus, quot n. a	
etilius Iouis F.	37. b	uib. ad Troiam profecti	24. a
etna mons	35. b	aiacis Telamonij furor, & mors	26. b
etna incendium à Typhone	36. b	50. a	
etolia	10. b	aiax luſta uictor	54. b
eton Herculi domitus	11. a	aiax uterq; quot occiderit	23. a
ex 63. a an Solis filia eod. Panos		aiacis cum Hectore congreſſus	27. b
uxor eod. b eius pulchritudo. eod.		& mutua dona	eod.
africa ſitus	60. a	aiacis petræ unde dicta	28. b
afri cur Pœni appellati	41. a	aiacis galeam cur græci dicant	67. a
afros primùm ſultibus dimicaſſe	56. a	alce 42. a alce quid græcis	133. a
αφροδιτηος qui	114. b	135. b	
agamede	37. b	alceſtis 9. b 24. a Admeti uxor, Pe-	
agamemnon rex 30. a Diana cerva		lis F. 14. b qualis mulier	120. b
nam occidit imprudens	53. b	b cur uirago dicta	121. a
agamemnon ab uxore necatus	49. b	alceſtidis in mariū amor 4. b	eius-
agamemnon quot nauib. expugnatus		dem interitus	50. a
ierit ad Troiam	23. b	alceſtidis ad inferos deſcenſus	51. b
agamemnon quot occiderit	28. a	eadem ab inferis reuocata per Her-	
agamemnonis cædem quomodo uliti		culem	14. b
Oreſtes & Pylades	29. a	αλκιονος αὐλγίαι, prouerb. 121. a	
agamemnonis cum Caſſandra inter-		alcimede 3. a 5. a 6. b	
tus	28. b	alcimodon	33. b
agamemnoni irata Diana cur	24. b	alcinouis rex 9. a eiufdem in Vlyſſa-	
ganippe	16. b	ſem humanitas	31. b inde
agapenor 20. b quot nauib. ad Tro-		alcæon 18. b Eriphylen matrem	
iam profectus	24. a	necat	19. a
agathon	22. a. b	alcæonius mors	50. b
agaue 1. b Cadmi F.	41. b	alcmena 5. b deq; eadē fabula	10. b
agaue, Amazon	38. a	alcon 5. b 40. b Martis F. 40. a	
agaue filium necat 49. b item ma-		alcyone 1. b 16. b 45. b eius in ma-	
ritum eod.		ritum amor	eod. inde
agaues furor 42. b in patrem pie-		alcyone, Atlantis F. 37. b Meleagri	
tas	52. a	coniunx, mærore conſecta	40. b
agauius	22. b	alcyones aues, alcyonia quæ	17. a
agenor 3. b 15. b 22. b 35. b Ae-		aleſto 1. a αλκυστὰς græcè qd	120. a
gypti F. 39. b Neptuni F. 37. b		alemene	1. a
agenor ab Apolline ſeruatus	27. b	aletes Aegiphi F. 29. b quomodo ab	
agenor Europam filiam à Ioue rapta		Oreſte necatus	eod. 30. a
inquirit	41. a	aletidis ſacrificium	64. a
agenor quot occiderit	28. a	alexander 22. a qui et Paris dictus. eod.	
agenoris mors	50. b	alexander Priami quot occiderit	28. a
aglaopheme	2. b	alexander Euryſtoei, rex	30. a
aglaosthenes	62. a	alexander Magnus ab Archelao ori-	
aglauros 39. a ex inceſtu nata.		undus	43. a
51. b		alexander à Philoſtete occiſus	27. b
agnodice puella medicinam obſetri-		alexandri Paradis forma	53. b

INDEX

Amphitrite	1.b	antigone interitus	50.b	apollo cur quartus inter deos	172.a
amphitryon	10.b	antilocheus à cane nutritus	51.b	apollo quomodo apud ueteres pictus.	
amphrysium antrum	10.c	antilocheus quot nauibus ad Troiam	172.a	archemorus	4.b
amponitus	5.b	antilocheus quot nauibus ad Troiam	172.a	archemorus facti in Nemea ludi	54.b
amycus	6.b	antilocheus quot occiderit	28.a	archenor	4.b
amymone	5.b	antilocheus quot occiderit	28.a	archius	31.b
Neptuno compressa	39.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arcippa	40.b
amymonium flumen	39.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arcticus circulus	59.a
amymonium fons	eod.	antilocheus quot occiderit	28.a	et positio que	98.a
amymon Aegypti F.	eod.	antilocheus quot occiderit	28.a	arctici pol signa cur serius occidant.	100.a
anacreon	65.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax	61.b
anaplades	71.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anasimenes	142.b	antilocheus quot occiderit	28.a	eodem	
anatole	42.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anaurus fluuius	5.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anaxabia	6.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anaxobie	14.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anceus	6.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
Ancei duo	eod.	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
8.a	41.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anceus Neptuni F.	37.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
ab apro		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
percussus	51.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anchises in Eryce sepultus	53.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anchises Veneri amatus	eod.	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anchises fulmine ictus	23.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anchise exequie cuiusmodi ludis ab		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
Aenea celebrata	54.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anchise forma	53.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anchisen etiam in Italiam uenisse	53.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
androgei mors	13.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
andromacha Ectionis F.	30.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
andromachus Aegypti F.	39.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
andromeda	67.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
liberata à Perseo.		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
16.b		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
inter astra quomodo relata.		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
67.a		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
andromeda situs et constellation	84.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
andros insula	56.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anguitenentis locus	68.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
aniger puteus	63.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
annuli quomodo gerit cepti	70.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anteus cur de terra natus dicatur.		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
136.a		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anteus tacta terra fortiter surrexit		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
se quomodo intelligendus	136.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anteus Herculi domitus	11.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anteus quis	136.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
in modum libi-		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
dinis cur ponatur	ibidem	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
antarcticus circulus	58.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
antas Neptuni F.	37.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anthus Neptuni F.	eod.	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
anthus	55.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
antia Proeti uxor	141.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
antias Mercurij F.	37.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
regina	72.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
antichthones qui	178.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
antilia Sisypho compressa	47.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
V-		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
lysis mater	30.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
eius interitus.		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
50.a		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
antidamas	151.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
antigona	5.a	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
Oedipi F.	17.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
ab		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
Hemone interfecta	18.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
19.a		antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a
antigone in fratrem pietas	51.b	antilocheus quot occiderit	28.a	arctophylax Arcas	163.a

INDEX

archelous Herculis F.	38.a	argyope	3.b	asini in cancro	74.b
archemorus	4.b	argyope	3.b	aslo	42.b
archemorus	19.a	argyope	3.b	aspis en Argo, ludi nomē	40.a
archemorus facti in Nemea ludi	54.b	argyope	3.b	40.a	54.a
archenor	4.b	argyope	3.b	asterie	1.b
archius	31.b	argyope	3.b	in ortygem auem	15.a
arcippa	40.b	argyope	3.b	et insulam	eod.
arcticus circulus	59.a	argyope	3.b	asterion	5.a
eiusdē signa		argyope	3.b	6.a	
et positio que	98.a	argyope	3.b	asteris Aegypti F.	39.b
arctici pol signa cur serius occidant.	100.a	argyope	3.b	asterius	5.b
arctophylax	61.b	argyope	3.b	Aegypti F.	39.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	asterope	37.b
an Icarus.		argyope	3.b	asteropeus ab Achille occisus	27.b
eodem		argyope	3.b	ad dōrā grācis quid	132.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	in Astra relati ex hominib. qui	49.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	astreus	1.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	eius profapia	eod.
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	astrologie interpres primus Euhad-	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	nes	55.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	astyanax Hectoris F. de muro deie-	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	ctus	27.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	astygratia, astygratia	4.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	18.a	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	astynome	18.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	Talai F.	eod.
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	astynomus	22.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	eius mors	28.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	astynous	22.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	astychea	28.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	astypalea	7.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	astypyle	37.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atalanta	18.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	siue Atalante, lasij F.	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	24.b	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	eius ex Meleagro fil.	25.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	attalanta cursu ab Hippomene uicta.	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	43.a	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atalanta in leenam conuersa.	eod.
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atalanta et Milanion in leones an cō	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	uerfi	113.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atergati	184.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	athamas	2.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	3.a.b	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	Aegypti F.	39.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	athamas quot occiderit	18.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	athene primum in terris conditum à	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	Minerua oppidum	38.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	56.a	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	athenei Dyserestia	144.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atheniensiu filie suspendendi seipsas	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	furor à Libero agitata.	32.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	63.b	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atheniensium reges	14.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	142.b	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atthis	5.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	puer formosiss.	142.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	à	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	Berecynthia adamatus et castra	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	tus	eodem
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atlas	1.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	2.a.b	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	cur à loēppu dictus	163.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atlas Titanū dux	36.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	cur cœliger.	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	eod.	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atlantis profapia	1.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	duodecim si-	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	lij	45.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atlantij, qui et Hermaphroditus di-	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	ctus, forma	54.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atlantes	40.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atlites Aegypti F.	39.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atreus	21.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	22.a	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	ab Aegistho ne	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	catus	eodem
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atreus rex	30.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	solaris eclipsis apud	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	Mycenas inuentor	53.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atrei et Thyestis simultas	eod.
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atrei filij Agamemnon et Menelaus.	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	21.b	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	atrei mors	50.b
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	eiusdem parrici	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	dium	21.a
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	50.b	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	2	
arctophylax Arcas	163.a	argyope	3.b	ob Attre	

INDEX

ob Atrei scelus oborta frugum sterilitas 21. b
atriacha 6. b
atropos 1. a 40. a 129. b 154. b
auctio 149. b
auernus lacus ubi 21. b 30. b
auerruncare 151. a
auge 38. a 42. b ab Hercule com-
pressa 24. b Telepho filio nu-
pta 25. a
augeas 6. a
auger fabula Herculi purgata 18. a
augures celebriores qui 32. b
aumarius 151. a
aura 42. a
auriga, heniochus 85. a eius situs
et constellatio eodem
aurora 1. b
aurora dilectus Cephalus 44. b
auri inuentor Sacus 55. a
autolycus 7. a Mercurij F. 74. a
eius furcitas 47. b
automedon quot nauibus ad Troiam
profectus 23. b
αὐτόμοδος Sinon cur dictus 11. b
autonoë Cadmi F. 41. b αὐτονοῖ
quid græcis 139. a
autonoës furor 42. b
autonoï mors 28. a
autumnus quando Sole efficiat 59. b
auxo 42. b
axenus 1. b
axis quid 58. b axion 22. a eod. b
αξίων quid græcis 140. a
B
Abylon à Semiramide cōdita. 56. a
item eius murus 48. b 49. a
bacchi cognomina quæ, et cur 166. a
b 167. a
Bacchus quomodo olim pingi solitus.
175. a
Bacchi cultus à quo primum doctus.
49. a
Bacchi nutrices ex uetulis in iuuenes
à Medea conuersæ 42. b 167. b
C. Bassus poeta 150. a
basus 35. b
bebius Macer 148. b
Bellona à quibus maxime coli solita.
151. b
belone acus, et Bellona acus inuen-
trix 55. a
bellerophon, siue bellerophontes, Ne-
ptum F. 37. b 72. a eiusq; res
gestæ 15. b 116. b
bellerophon Pegaso cur insidere di-
ctus 141. b
bellerophon unde dictus eod. a
bellerophontes equo uictor 54. b
bellerophontis fabula 116. b 142. b
bellum à Belo dictum 56. a
belus Neptuni F. 37. b gladio pri-
mus belligeratus 56. a
beregynthia mater deorum 142. b
montibus cur præfecta 143. a
beregynthia unde dicta eod.
beroe 1. b 39. a inq; eam mutata
luno 41. b
beronice 75. b
bias Prieneus 49. b eius dicti. eod.
biantes 22. a bibalus 6. a
bimater cur dictus Liber 39. a
bitia, siue Bitonis in matrem pietas.
52. a
blanirus 20. b
blaterare 149. a
bœotia à Bœoto condita 43. b 41. b
bœotus Neptuni F. 37. b 43. b quo-
modo educatus eod. 51. b
bomonice qui apud Lacones 53. b
Botes 62. a eius situs et constella-
tio 81. b 183. a
borax 42. a Boreas 1. b
boreas canis 42. a
bosphorus unde dictus 35. b
boues domare, Cereris inuentū 56. b
briareus 1. a
briseis Agamemnoni ab Achille abdu-
cta 26. b
brissonius 22. a
bromia 42. a bronte eod. b
brumalis circulus 59. a
βρῦλλαντος quid græcis 138. b
bursis Neptuni F. 15. b Herculi do-
mitus 11. a
butes 5. b 6. b
byblidis interitus 50. b
byrseus rex 46. b
C
Acus boues cur transuersis duxe-
rit uestigijs 136. a
cacus Herculi boues an furatus 135. b
cacus quis. eodem. ab Hercule domi-
tus ibidem
cadmus æris inuentor 35. a
cadmus literas ex Aegypto in Græ-
ciam attulit 56. b
cadmus Thebarum conditor eod. a
et rex 19. b
cadmi ex Armonia filij qui 41. b
cadmi fabula 3. b
cadmo seminati draconis dentes, et
Spartæ inde nati 41. b
cæcus auri inuentor 55. a
celeno 2. a
celus 158. b
ceteus 62. a
calais 6. a 7. a 8. a 115. a dianlo
uictor 54. b
calcedonius mons 5. a
calchas uates 24. b 32. b Thesto-
ris F. 45. a
calchinia 37. b
calciopes pietas in patrem 51. b
caliginis progenies 1. a
calirrhoe 2. a callianassa 1. b
callimachus 150. a
caliope 3. a unde dicta 131. a
155. b
callirhoe 35. b
callisthenes 49. b
calphurnius 149. b
calyce, siue Calyx Hecatonis filius.
37. b
calydonius aper 18. a et qui ad
eum expugnandū profecti. 40. a. b
calypso 1. b eiusq; in Vlyssæ amor.
31. a interitus 50. b
calysto ceteri filia 62. a Lycaonis
F. 37. b ab Aetolis capta 61. b à
Diana an interfecta eod. à loue
compressa eod. a
calysto in urfam uersa 41. a inter as-
stra relata eod. 49. a 61. b 113. a
camilla ab equa nutrita 51. b
canaces incestus cū fratre 49. b eius-
dem interitus 50. b
canace 42. a
cancer inter astra quomodo collocas-
tus 74. b
cancer quomodo diuidatur 96. a
canceri situs et constellatio 88. b oc-
casus 100. b 184. b
canethus 6. b
canicula 63. b
canophora quæ 178. b
canopicum Nili os 60. a
canis an Icarij 78. a
canis conuersus in lapidem eodem
canis Europæ custos eod.
canis sidus, siue canicula, Mera 33. a
cur Sirios 78. b
canum Actæonis nomina 42. a
canum propria natura quæ 110. a
à Canibus consumpti qui 51. a
cantæ insula 9. a canto 6. b
cantibus 5. b 7. b Aegypti F. 39. b
capaneus 18. a. b fulmine ictus. 17. b
capharea saxa 28. a
capra animal ad libidinem procliu-
141. b
capricornus ad astra quomodo trans-
latus 76. b eius effigies 76. b
capricorni inferior pars cur Piscis
forma eod.
capricorni signum Pan 46. c eius
situs, constellatio, ortus 90. b
101. a

INDEX

capulares senes qui 149. b
carcani mors 28. a
carcinus dux 120. b
caria 42. b
carmenta Euandri mater, literarum
inuentrix 56. b
carmentum à Nilo conditum 56. a
carnubitas anguitenens 68. b. Ge-
tarum rex 68. b
cassandra 22. a. b uates 32. b cum
Agamemnone occisa 28. b
cassandra etiam uera uaticinanti, cur
fides non habita 23. a 27. a
cassiopeia 67. a Epaphi uxor 36. a
cassiopeia in filiquastro cur constitu-
ta 67. a
cassiope arrogancia 16. b forma
67. a. eiusdæ situs et constellatio
83. b
cassus Aegypti F. 39. b
castalij fontis custos draco 41. b
castitatis exempla 52. a
castor 5. b Castor et Pollux Iouis F.
F. ex Leda 37. a an gemini 24. b
castor et Pollux Dioscorida condit
56. a (74. b
castor et Pollux inter sidera positi
castor Ledæ ex Tyndareo F. 19. b
castor lynceum interficit, ac uicissim
ab Ida uulneratur 20. a
castor stadio uictor 54. b
castor unde sic dictus 140. a (51. b
castoris et Pollucis ab inferis redi tus
castoris cū Polluce alterna mors. 20. a
cataclysmi causa 36. b
cathestus 6. a catillare 149. b
cebriones 22. b
cecropis Athen. rex 14. b Vulcani
F. 37. b
cecropis filia furore correpta 39. a
cedalion dux 77. b
celeno 1. b 6. a Ergei F. 37. b
45. b unde dicta 129. b
celeus 35. b 36. a
celox 150. b
cenchreis, eiusq; arrogantia 15. b
ceneus 6. b
centaurus 78. b an sagittarius.
76. a
centaurus nauis 55. a
centauri, eorumq; fabula 111. b. ex I-
xione et Nube geniti 16. a
centauri feræ cur ficti à ueteribus.
108. b eorundem historia uera
quæ ibid.
centimanus Briareus 158. a
centrum quid 58. a
cephalion 6. b
cephalus 31. b Athen. rex 14. b
Aurora dilectus 44. b 53. b
cephalus funda uictor 54. b
cephalus Mercurij F. 37. b Procrin
tentat 44. b ab eadem iaculo et
cane donatur. eod. eandem per im-
prudenciam interficit. eod. 9. b
cephalus à Procri in iuuenem muta-
ta, superatus 44. b
cephali forma 53. b
cepheus 1. b 6. a 36. a 66. b in
ter sidera quomodo relatus. 67. a
cephei parentes 66. b patria 66. b
situs et constellatio 83. a. b
cephistius 1. b ception 5. b
cephas cur miscere 55. a
cerasus uini aqua miscendi autor. 55.
a
cercyon filiam suam necat 49. b
cereris imago quomodo olim depicta
177. b
cerberus 2. a triceps, Typhonis ex
Echidna F. 36. b
cerberus unus ex canibus Geryonis.
120. b Herculi domitus 11. a
cercyon 12. b Vulcani F. 37. b à
Theseo interfectus 44. a
cercyonis in filiam Alopen austeri-
ritas 44. a
ceres 1. b ab inferis reuersa 51. a
ceres Eleusinia dicta 165. a item legis
latrix eod. b αἰνυμένη 154. b 155. a
ceres frumenti inuentrix 55. b 56. b
ceres inter deos cur ultimo posita.
ceres Triptolemi nutritrix 68. b (177. b
cereris beneficia 68. a
cereris concubitus 64. a
cereri cur oblata papauera 165. b
cerinthum oppid. 5. b
cerion 6. b
ceruus aureis cornibus Herculi domi-
tus 11. a
cete. 1. b. ceto 1. b
ceton rex 119. b ad Troiam quan-
do uenerit. ibid. eius tributum ar-
gentarium eod.
cetus 77. a 119. b à barbaris qua-
liter uocatur ibid.
cetus à Perseo interfectus 77. a
cetus, cui Hesionē expofita, ab Hercu-
le interfectus 11. a 22. a
ceti immanitas 7. a
ceyx, eiusq; interitus 16. b
chalciopē 3. a 7. a 8. b
chalybes 6. b
chaon 22. b chaos 1. a
chaos unde dictum 158. b
chaos et Caliginis profapia 1. a
charops 42. a charybdis 31. a
chediatros 42. a (ctus 59. a
χαμῆνους quis circulus, et cur sic di-
cheonophyla 5. b cherfis 1. b
chiade 4. b chias 1. b
chilon Lacedæmonius 48. b et
ctum
chimæra 2. a χίμαιρα 1. b
chimæra ex Gorgone sanguine 11. a
sci dicta 141. b
chimæra Typhonis ex Echidna F.
36. b
chimæra cur triceps 141. b
chimæra nauis 55. a
chimæra Bellerophonti interfecta.
15. b
chimæra mons 116. b
chione 38. a chiona Aquilonis F.
37. b 47. a una nocte à duob. dijs
compressa eod.
chirodamas 22. a
chiron 1. b chiron Saturni ex Phy-
lyra F. 34. a Aesculapij nutritor.
78. b ab Hercule quomodo interfe-
ctus eodem
chiron inter astra relatus 78. b. 79. a
chiron medicus chirurgica inuentor
55. b
chironis hasta usus Achilles 25. a
medendi ui prædita eod. b
chironis iustitia 78. b parætes. eod.
chirurgica medicina inuentor Chiro-
55. b
chlonij mors 28. a
chloris 4. a. b 13. a 24. a
choragium 150. a
choraules unde dictus 54. b
χερσῶναι quæ stelle dicantur 81. a
chrestus 22. a
chronius 22. b quot nauib. ad Tro-
iam profectus 24. a
chrysaor 2. a Neptuni ex Medusa F.
36. b
chryses sacerdos, et alter iunior ex
Chryseide et Agamemnone 29. b
chryseis sacerdoti patri restituta. 26. b
chrysippus Aegypti F. 39. b item
Pelopis F. Laio raptus 21. a eius
mors eodem
chrysippus Theseo raptus, eiusq; for-
ma 54. a
chrysolaus 22. a
chrysomallus aries Neptuni F. 44. a
chrysothemis fl. 50. a cur sic dictus
Pactolus fl. 45. b
chrysothemis Danaï F. 39. b
chylus Elati F. 47. b
ciceronis locus 97. b 105. a
cidippe à proprijs filijs ad lunonis
templum uelata. 52. a
cilix

I N D E X

cilix, a quo Cilicia nomen	41.b	clytus rex	30.a Aegypti F.	39.b	coronus	7.b
cimon a propria filia nutritus	52.a	clytus quot occiderit	28.a		corone Cereris filia	164.b
cincius Alimetus, historicus	148.b	cocalus rex	13.a.b		corfica ager pessimus, eiusq; amplitu	
cinyras rex	15.b eius forma	cocytus	173.b		do	56.a
interitus	50.a	coelibatus	130.b		coruus Coronidis custos	47.b
circe 2.a Solis f.	37.b eiusq; uene	coelum 1.a a Terra quomodo proge			coruus ex albo niger factus	47.b
ficia	30.b	nitum	158.b		79.a	
Circe quomodo Telemacho Vlyssis F.		coelum unde dictum <i>deavos</i>	151.b		coruus quando non bibat	79.a
nupta	32.a.b	coeli per circulos distinctio	178.a		coruus sub solis tutelam cur positus.	
circe unde sic dicta	138.a	coeli quis cursus	151.b		130.a	
circes ex Vlysse filij	30.b	Coeneus 5.a 6.b 7.b 40.b in			cometarum diuersa species	46.a
circes in Glaucum amor	47.b	uulnerabilis 112.b eiusdem histo			corybantes, qui & Curetes	34
circini inuentor Perdix	55.a	ria. ibidem cum Lapithis pugna.			b eorum constellatio	180.a
circulus aeternus quis	95.a eius si	eodem			corydon 1.a coryna	6.a
gna quae	96.b	coenei interitus	50.a		corynetes 12.b Vulcani F.	37.b
circuli cur quo remotiores a polo, eo		cocus	1.a		corytus 64.a cotonea	35.b
maiores	59.a	coemse	1.a		cotto et Briareus quales	114.a cen
circuli sphaera	58.b 59.a	cognatos suos qui occiderint	50.b		timani unde dicti	ibid.
cisseus	42.a	colophonia Erichthei F.	14.a a pa		crates Seylla 47.a Crates fl. eod.	
cisseus rex	43.a eiusq; interitus	tre necata	49.b		crates quis author	179.b
eod.		colophonius	1.a		crenis	1.b
cistella	150.b	colubas a Syris pro dijs haberi.	47.a		creon rex 9.b 17.a 18.b 19.a.b	
citorus 3.a Cleio	1.b	<i>colubas</i>	70.b		creontades	38.a
cleo Danai F.	39.b	cometes, Meropae crinis	46.a		crephontes	54.a 42.b
cleobis & Bitla in matre pietas	52.a	corui partus quae ratio	130.a		crete amplitudo	56.a
cleobule	6.a	communi Mercurio, prouerbium.			cretheus	72.b
cleobulus Lindius 48.b eius senten		157.b			cretica historia	64.a
tia	48.b	comus demon iuuenis	170.b		creusa 9.b 22.b Erichthei F.	37.
cleodice	22.b	como cur addita lampades	170.b		b	
cleodoxe	41.b 13.a	concordia templum Romae	53.b		crinus	35.b
cleopatra 8.a Danai F.	39.b	concubitus nefandi exempla	51.b		crispinus poeta	149.b
quid	130.b	congrerrones	150.b		critomedia Danai F.	39.b
cleostratus Tenedius	68.a	conon Mathematicus	75.b		cromiusa, siue Crumissa inf.	44.a
clinica medicina inuentor Asclepius.		consuetudo quomodo poenitentiam			crocon Panis F.	49.a
55.b		creat	141.b		<i>crocon</i> 39.a 138.b Chthonius	41.b
clio unde dicta	30.b 155.a	contemplatiua qualis uitae humane			climene 5.b Climenus	eod.
clitemneste	1.b	pars	134.a		culleus	151.a
cloanthus nauis uictor	55.a	continentia	1.a		cupiditas animam cur diligit	144.b
clonius	24.a	coran	42.a		cura hominem primum e luto fabrica	
clotho	1.a 40.a 129.b	corcyrae amplitudo	56.a		ta	48.a.b
<i>clous</i>	170.a	corone	164.b		curetes 8.b qui, & unde dicti.	34.b
clymene 1.b 2.a 5.a 22.b Oceani		corinthus, prius Ephyre	56.a		62.a	
F. 37.b Amazon	38.a	cornicines a clasticis inuenti	56.a		curiositas semper periculorum ger	
clymenus	6.b 37.a 170.a	cornu Amaltheae ab Hercule cur cir			mana	142.a
clymenus rex, eiusq; cum filia ince		cumulatum 122.a eius quae uirtus			cursu uictores qui	54.b
ra	48.a 51.b	& uis	122.a		Q. Curtij locus	122.b
clymenus filia Harpalice necat.	49.b	cornu copiae	11.b		cyaneae cautes	8.b
clymenus filiam suam epulatus.	51.a	corona a Dia ubi accepta muneri.	64.		cybele mater deorum	173.b
clymeni interitus	50.a	corona an Thefei	64.b		cybele Titanas an pepererit	17.a
clypeus corone loco dari solitus.	40	corona a Libero cur relicta	64.b		in Cybeles curru cur Atys picius.	
a 54.a		corona inter sidera quomodo colloca			173.a	
clitemnestra Leda ex Tyndareo F.		ta	64.b		cylades insulae quot, earumq; nomina	
129.b		corona Veneri quomodo detracta.			57.a	
clitemnestra maritum occidit.	49.b	64.b			cyclops Neptuni F.	37.b
28.b		corone materia quae	64.b		cyclopes fulminum fabricatores ab A	
clitemnestra quomodo ab Oreste ca		corone situs & constellatio	82.a		polline interfecti	14.b
sa	29.a	coronidi grauidae adhibitus coruus cu			cydippe	1.b
clytia	2.a 4.b	stos	47.b		Cygnus Martis F.	37.b Herculi do
clytius 5.b clytius Cyaneus	20.b	coronis	6.b 38.a 45.b 73.b		mitus	11.a 53.b
					cygnus	

I N D E X

cygnus cur creditus inuulnerabilis es		Apollini adamata	123.a	democriti opus	144.b
se 112.b eius in bello fortitudo,		daphne in laurum conuersa	47.b	demoditis Danai F.	39.b
& mors	ibidem	123.a		demoleon	7.a
cygnus rex in sui nominis auem con		daphnes generatio quae	123.a	demophile Danai F.	39.b
uersus, eiusq; cantus	37.a	daplidice Danai F.	39.b	demophoon Athen. rex	14.b
cygnus quot nauibus ad Troiam pro		dardanus Iouis F.	37.a Dardaniae	demophoontis in Phyllide amor.	15.b
fectus	24.b	conditor	56.a	<i>demophoontis</i> quid Graecis	142.b
cygno casus Pilus	54.b	dardanus unde natus	74.a	demosthea 22.a Demosthenes.	119.a
cylindrus	3.a 7.a 8.b	daretis & Entelli certamen	55.a	denuxippus 40.b Desiduo	150.a
cyllenes cum patre congressus	51.b	dascylus	7.a	desmontes 43.b eius interitus. cod.	
cyllo 42.a Cyllopotes	42.a	dasmos tributum	119.b apud anti	deucalion 6.b Hercules F.	38.a
cymodoce 1.b Cymothea	1.b	quos an fuerit	ibid.	Minois F.	40.b
cyncus mare unde dictum	50.a	deianira 11.b 40.b Liberi ex Al		deucalion an aquarius	76.a
cynaras Smyrnae oppidi conditor.		thea F.	32.b	deucalion & Pyrrha soli in diluuiis	
56.a		deianira mariti Herculis interitus cau		perstites	36.b 37.a
cyneum	27.b	sa	49.b	deucalionis iactu lapidum uiri creati.	
cynobema	27.b	deianira fabula 11.a eiusdem interi		37.a	
cynofura nympa	62.a	tus	50.a	dexamene 1.b Dexamenus rex.	11.b
cynofura Iouis nutrix in stellis rela		deimone	22.b	dia inf. 3.a 8.b 13.b item Oenci F.	
ta	49.a 62.a	<i>deimone</i> quid Graecis	137.b	37.b	
cynofura regio	62.a	deioneus	31.b	<i>deianeura</i> uero terra pars quae	60.a
cypri amplitudo	56.a	deiopea	1.b	<i>deianeura</i> 166.a Diana	2.a
cyprius	42.a	deiphila 24.a Aduasi F.	37.b	diana ad Laconas translata	53.b
cyrene	5.b 38.a	Tydeo nupta	13.a	diana an lucina dicta	170.a cur ap
cyri regis domus in Ecbatanis.	48.b	deiphilus 7.b Ilione matri pro fra		<i>tydeo</i> dicta 168.a item fascis, &	
cytheron mons	3.b	tre educatus 27.a a patre necatus.		lucifera	53.b 169.b
cytorus	7.a	eod.		diana cur canes sacri	169.b
cyzicus 7.b eius mors, & instituti		deiphilus cursu uictor in ludis Nemeis		diana imago qualis apud ueteres.	172
ei ab Argonautis ludi	54.b	54.b		b	
D		deiphobus 22.a contra Paridem.		diana Ephesia templum	48.b ab
Aedalion accipiter	47.a	21.b		Otrica primum structum	49.a
Dedalion in sui nominis auem.		deiphobus ab uxore Helena necatus.		diana Taurica hospites immolandi	
47.a		49.b		mos	29.a
Dedalus 13.a an uolandi potens.		deiphobi mors	28.a	diana taurica sacrorum immanitas.	
112.b eiusdem fabula & historia.		deiphontes	34.a	53.b	
112.b		de lenificus	151.a	diana taurica simulacrum quomodo	
dedalus simulacrorum deorum inuen		delos inf. 56.a quae prius Asterie		Myceas delatum	29.b
tor	55.b	& Ortygis	15.a 34.b	<i>dux</i> quae rap	169.a
dedalus statuarius 114.b eius statu		deli nullus canis	51.a	diaphorus 24.b diastor	22.a
ambulantes	ibid.	deloamus Apollinis sacerdos	51.a	<i>diaphorus</i> 169.b <i>diaphorus</i>	166.a
dedali cum Icaro uolatus	13.a	delphin 71.a inter astra relatus.		dictys 33.b Neptuni F.	37.b
dedali parricidium	50.b	46.b 71.b		dictys piscator	16.b
damasichthon	4.b	delphinus Arionis uictor in littore		didonis interitus	50.b
damone Danai F.	39.b	mortuus, sepelitur monumento ei fa		<i>diaphorus</i> 162.b Dies	1.a
damonis in matrem pietas	52.a	cto	46.b	dij ex mortalibus facti qui	49.a
danae 16.a b Acrisij F.	37.a	delphini ex Tyrrhenis nauis facti		deorum simulacra primus inuenit De	
danaus 5.b rex 30.a primus na		b atque inde Tyrrheni dicti eod.		dalus	55.b
ui biprora usus	56.b	delphini ortus et occasus	86.b si	deos Graeci cur demonas uocent.	142.
danai filiae quae quos occiderint.	39.b	tus & constellatio	eod. a.b	b	
danai filiarum nomina	39.b	delphus Apollinis F.	38.a	diluuium ad restringendum Phaeton	
danai fuga	39.a	deltoton 72.b ad sidera quomodo		tis incendium a Ioue immisum	36.b
danao quinquaginta filiae	39.a ea	sublatum	72.b	dinomache 42.a Diobates rex.	15.b
runtem facinus	eod.	deltoti forma	87.a eiusde situs &	Diobolares	150.a
danai ludi Argis facti	54.a	constellatio	87.b	diogenis dictum	136.a
danaidum in patruces suos facinus.		demarchus Aegypti F.	39.b	diogenites Erithraeus	76.b
52.a earundem apud inferos poena.		demnosia 22.a demoanasa	18.b	diomedes Helena proci	20.b
239.a		5.b		diomedes Martis F.	37.b Tydei F.
daphne a terra cur occultata	123.a	democoontes	21.b	18.a Agrio pulso Oeneum focerum	
				z z regno	

I N D E X

regno restituit 40. b 41. a			
diomedes quot nauibus ad Troia pro-			
fectus 24. a			
diomedes quot occiderit 28. a			
diomedis cum Aenea congressus. 27.			
b item cum Glaucos, & alijs eodem			
diomedis & Stheneli amicitia 52. b			
diomedis equi 11. a 110. b			
diomedis quadriga 51. b			
dtone i. a. b Atlantis F. 20. b			
dionysus cur dictus Liber 39. a. 41. b			
dionysus quomodo nutritus 138. b			
inde			
dtomyssij Siculi tyrannis 52. b			
diophantus Lacedaemonius 148. b			
diophantis opera 17. b			
diophites 22. a			
Diores 55. a			
diocuris urbs a Castore & Polluce			
condita 56. a			
diotippe 2. a 37. a 42. a Amazon			
38. a			
dirce dirceus. 3. b fons 4. a			
disce lusius apud ueteres 122. b			
discordia 1. a Discordiae pomum. 23. a			
dino 1. b Dinus 11. a			
diuidia 15. a			
dodonaei Iouis templum 49. a			
dodonides nymphae 4. a			
dolichus Aegypti F. 3. b			
dolon 2. a eius mors 28. a			
dolopeius 3. b Dolops 1. b			
dolor 1. a Dolus eod.			
dorceus 4. a Doricops 22. a			
doris 1. b Doryclus 27. b Doto. 1. b			
draco aurei uelleris custos 2. a 3. a			
36. b Iasoni domitus 9. a			
draco canis 47. a			
draco pastor unde dictus 114. a			
draco Hesperidum 2. a Typhonis			
ex Echidna F. 36. b Herculi domi			
tus 11. a			
draco Martis F. Castalij fontis custos			
3. b 41. b a Cadmo necatus. eodem			
draconis dentes a Cadmo seminati,			
indeq; nati Sparae 41. b			
draconis situs & constellatio 81. b			
driantis mors 14. a			
dromas 42. a Dromius 42. a			
dryas Aegypti F. 39. a item lapci			
F. 40. b Martis F. 37. b			
drymo 1. b Drypon 22. a			
dumiles 1. a			
duodecim signa auctores ut diuidant.			
97. b			
durateus equus quis, & qualis. 13			
b dymas 6. b			
Dynomena 1. b			
E			
Echemon 22. b			
echidna 2. a eius ex Typhone sobo-			
les 36. b			
echion 5. a 41. b Echione 42. a			
echinobas 42. a			
echo Mercurij F. 37. b			
echominus Aegypti F. 39. b			
edulum 150. a Effra 1. a			
egestas 1. a Ehesis 5. a			
eiglon unde dicta 166. a			
eioneus 22. b Elatus 5. a			
electra 1. b 2. b 45. b 64. a Aga			
memnonis F. 38. b Atlantis F. 37.			
a. Danae F. 39. b			
electra cur sola inter Pleiadas no appa			
reat 45. b & an appareat 74. a			
electra Orestis soror quomodo Pyladi			
nupta 29. b			
electra in fratrem pietas 51. b			
electryonis mors 50. b			
elephemor 20. b quot nauib. ad Tro			
iam profectus 24. a			
elele 42. b Eleus 6. a			
eleusinus a Cerere in alatorum dracoc			
num uehiculum quomodo positus.			
165. a triturationis hordei an pri-			
mus inuentor ibid. cur neq; di-			
elus. eodem			
eleusinus, siue Eleusinus rex 35. b a			
Cerere necatus 36. a			
eleusinus Eleusin urbem condit 56. a			
Eleusinus Triptolemus 155. a			
eleusis unde dicta 36. a			
eleuther primus simulacrum Liberi pa-			
tris constituit 49. a			
elion 42. a			
elide quadrigaru certamina primum			
instituta 55. a			
elogium 151. a			
elpenoris apud Circen interitus 30. b			
emphitus 1. a Enasimus 40. b			
enceladus 1. a Aegypti F. 39. b			
endeis 5. b Enipeus fl. 5. a			
endymion pastor 204. b Luna ama			
tus, eiusq; forma 54. a			
engonasis 62. a 64. b ad astra quo			
modo translatus 65. a lyrae cur pro			
ximus 155. a			
enneados litus unde dictum 15. a			
ennius 149. a			
entelli & Daretis certamen 55. a			
enyo 1. b			
eos, eos, solis equus 42. b			
epaphus 1. a 3. b Memphis conditor.			
56. a 4. a Iouis & lus F. 35.			
b 37. a Aegypti rex factus 56. a			
eius obitus			
epibaltes 1. a 10. a Aegypti F. 39. b			
ephebi formosissimi qui 54. a			
ephesiae Dianae templum 48. b 49. a			
ephoceus Neptuni F. 37. b			
ephyre 1. b Corinthus post dicta, &			
ab Ephyre nympa condita 56. a			
epicharmus literarum inuentor. 56. b			
eiusdem locus 141. b 143. a			
epimachus qui dicti 17. b			
epigoni septem, eorumq; nomina. 18. b			
epimetheus 1. b eidem nupta Pan-			
dora 35. a			
epiphron 1. a			
epistrophus quot nauibus ad Troiam			
profectus 24. a			
epopeus 1. b 4. a 33. b rex. 47. b			
eiusdem cum filia congressus 51. b			
interitus 41. a			
equus Troianus 27. a eiq; inclusi Gra			
ci qui praecipue eodem			
equus ad sidera quomodo translatus.			
72. a. b			
equi in aquario ortus 27. a cu pisce oc			
casus eod. eius situs et constellatio. 87. a			
equi super aquas & aristas ambulantes			
22. a			
equorum Solis nomina 42. b			
erasia quae 115. a			
erato Danae f. 40. a			
erato 42. a unde dicta 155. b			
erasthines 62. b 187. a eiusdem di			
ctum de Icario 63. a			
eratoclis istmia ludi 54. b			
erebus 1. a unde factus 15. b			
erechthei filiarum mors 67. b			
erotina 15. a erotus 163. b			
erginus 6. a eribotes 5. b			
erichtheus Athen. rex 14. b propri			
am filiam necat 49. b			
erichtheus fulmine ictus 14. a			
erichthei cum filia congressus 51. b			
eiusdem filiarum mors 49. b			
erichthonius Vulcani F. 3. b 38. b			
unde dictus 39. a Athen. rex. 14.			
b an Panathenaeorum inuentor.			
67. b			
erichthonius anguis 67. b unde or-			
tus eodem			
erichthonius argentum primum Athe-			
nas attulit 55. a			
erichthonius auriga 67. b eiusdem			
patria 67. b			
erichthonius primus equos iuxit. 67. b			
erichthonius Neptuni F. 37. b			
eridanus fl. 5. b 77. a qui & Pa-			
rus 37. a eod.			
eridanus an Nilus 77. a an Oceanus.			
eridani sideris ortus & occasus. 92. a			
situs			

I N D E X

situs et constellatio eodem			
erigone 63. a Clytemnestra & Ae-			
gylthi F. 29. b			
erigone ad Icarij cadduer quomodo de			
ducta 163. b			
erigone inter astra pro uirgine collo-			
cata 33. a quae & Iustitia eodem			
49. a			
erigone in patrem amor, & interitus.			
52. a 32. b 50. b			
eriolas 1. a eriphia 42. a			
eriphyle 18. b Amphidraum maritu			
prodit 19. a a filio necatur. eod.			
erisabe 35. b			
erisichthon cur confectus fame 15. a			
eris 39. a Erides pomum 23. a			
erratica stella cursu dicta 80. a			
eripides a canibus laceratus 51. a			
eripides Apollinis F. 38. a			
eritius 5. b			
eropa 37. a 61. a Ioni rapta.			
41. a 113. a			
europa situs 60. a			
europome Danae F. 39. b			
euryale 1. b			
euryalus cursu uictor 55. a			
euryali & Nisi amicitia 53. a			
eurybates 6. b 24. b			
eurychus quot nauibus ad Troiam pro			
fectus 24. a			
euryclia Vlyssis nutritrix 31. b			
eurydamas 5. b			
eurydice 1. b Danae F. 39. b Ora			
38. a			
eurydice unde sic dicta 246. b			
eurylochus a Circe non mutatus. 30. b			
eurymedon 6. b			
eurynome 1. a 2. a 13. a 37. b			
eurypylus 20. b a Neoptolemo oc			
cijus 27. b			
eurypylus quot nauibus ad Troia pro			
fectus 24. a			
eurypylus quot occiderit 23. a			
eurypyli mors 50. b			
eurysthenes Aegypti F. 39. b			
eurytion 5. b 55. a centau-			
rus 11. b inde			
eurytus Herculi domitus 5. a b 12. a			
11. b			
eurytus Mercurij F. 37. b			
eurytus sagittis uictor 54. b			
eusebius locus 114. b 111. b			
eusebius 7. b			
eusebius quid græcis 130. b. 155. b			
euxinus opus 130. b			
exercitus 150. b			
euxinum mare 8. b			
eumelus 2. b			
eumelus quot nauibus ad Troiam pro-			
fectus 24. a			
eumolpus Neptuni F. 14. a 10. a			
ce ad tibias uictor 54. b			
eumæus 7. b cursu uictor in Nemaæ			
ludis 54. b			
eunomia 42. b 166. a			
euphemus 6. a Neptuni F. 37. b			
40. a			
eupheno Danae F. 39. b			
euphrates 1. b			
euphorbus postea Pythagoras 27. b			
eius mors 27. b			
euphrone unde dicta 155. b			
eupinus. Epinicus 4. b			
euporie 42. b Eupolemia 5. a			
eurestus Mercurij F. 7. b			
euriptides a canibus laceratus 51. a			
euriptides Apollinis F. 38. a			
eurytus 5. b			
eurytus 60. a			
europome Danae F. 39. b			
euryale 1. b			
euryalus cursu uictor 55. a			
euryali & Nisi amicitia 53. a			
eurybates 6. b 24. b			
eurychus quot nauibus ad Troiam pro			
fectus 24. a			
euryclia Vlyssis nutritrix 31. b			
eurydamas 5. b			
eurydice 1. b Danae F. 39. b Ora			
38. a			
eurydice unde sic dicta 246. b			
eurylochus a Circe non mutatus. 30. b			
eurymedon 6. b			
eurynome 1. a 2. a 13. a 37. b			
eurypylus 20. b a Neoptolemo oc			
cijus 27. b			
eurypylus quot nauibus ad Troia pro			
fectus 24. a			
eurypylus quot occiderit 23. a			
eurypyli mors 50. b			
eurysthenes Aegypti F. 39. b			
eurytion 5. b 55. a centau-			
rus 11. b inde			
eurytus Herculi domitus 5. a b 12. a			
11. b			
eurytus Mercurij F. 37. b			
eurytus sagittis uictor 54. b			
eusebius locus 114. b 111. b			
eusebius 7. b			
eusebius quid græcis 130. b. 155. b			
euxinus opus 130. b			
exercitus 150. b			
euxinum mare 8. b			
eumelus 2. b			
eumelus quot nauibus ad Troiam pro-			
fectus 24. a			
eumolpus Neptuni F. 14. a 10. a			
ce ad tibias uictor 54. b			
eumæus 7. b cursu uictor in Nemaæ			
ludis 54. b			
eunomia 42. b 166. a			
euphemus 6. a Neptuni F. 37. b			
40. a			
eupheno Danae F. 39. b			
euphrates 1. b			
euphorbus postea Pythagoras 27. b			
eius mors 27. b			
euphrone unde dicta 155. b			
eupinus. Epinicus 4. b			
euporie 42. b Eupolemia 5. a			
eurestus Mercurij F. 7. b			
euriptides a canibus laceratus 51. a			
euriptides Apollinis F. 38. a			
eurytus 5. b			
eurytus 60. a			
europome Danae F. 39. b			
euryale 1. b			
euryalus cursu uictor 55. a			
euryali & Nisi amicitia 53. a			
eurybates 6. b 24. b			
eurychus quot nauibus ad Troiam pro			
fectus 24. a			
euryclia Vlyssis nutritrix 31. b			
eurydamas 5. b			
eurydice 1. b Danae F. 39. b Ora			
38. a			
eurydice unde sic dicta 246. b			
eurylochus a Circe non mutatus. 30. b			
eurymedon 6. b			
eurynome 1. a 2. a 13. a 37. b			
eurypylus 20. b a Neoptolemo oc			
cijus 27. b			
eurypylus quot nauibus ad Troia pro			
fectus 24. a			
eurypylus quot occiderit 23. a			
eurypyli mors 50. b			
eurysthenes Aegypti F. 39. b			
eurytion 5. b 55. a centau-			
rus 11. b inde			
eurytus Herculi domitus 5. a b 12. a			
11. b			
eurytus Mercurij F. 37. b			
eurytus sagittis uictor 54. b			
eusebius locus 114. b 111. b			
eusebius 7. b			
eusebius quid græcis 130. b. 155. b			
euxinus opus 130. b			
exercitus 150. b			
euxinum mare 8. b			
eumelus 2. b			
eumelus quot nauibus ad Troiam pro-			
fectus 24. a			
eumolpus Neptuni F. 14. a 10. a			
ce ad tibias uictor 54. b			
eumæus 7. b cursu uictor in Nemaæ			
ludis 54. b			
eunomia 42. b 166. a			
euphemus 6. a Neptuni F. 37. b			
40. a			

INDEX

Glauce 1.b 9.b Amazon 38.a	harpalus 42.a harpinna 37.b	hephestius locus eod.
glauippe Danaï F. 39.b	harporates Isidis F. 55.b	hephestius græcè quid 135.b inde
glaucoma, cæcitas 138.a	harpusia 42.a harpyiæ 2.a 6.a	herbarii medicina inuictor Chir. 55.b
glaucus 69.a γλαυκός græcis quid 138.a	8.a quæ & quot 129.b	hercai Iouis ara 22.b
glaucus Minois F. ab Aesculapio ad uitam reuocatus 14.b item à Po= lydo 34.a	hecabe Danaï F. 39.b	hercules 5.b Ioui ex Alcmena na= tus 10.b 37.a
glauci Minois F. mors 115.b	hecatombe 28.b ἑκατόμβη 129.b (a) ἑκατόν πεπόμενα qualia sacrificia 143.	hercules ab Omphale muneratus. 69.
glaucus ab equis an consumptus 11.b	hecatonpyla Thebæ 56.a	a 135.b
glauci ad inferos descensus 51.b	hecantactinia 114.b	hercules cur Omphale seruerit. 11.b
glaucus Iolao uictus 54.b eius inte= ritus eod.	hector 22.a.b ab Achille interfectus 26.b eiusq; corpus à Priamo redem= ptum eod. 27.b	hercules ab uxore necatus 49.b
glaucus in mari, prouerb. 116.a	hector quot occiderit 23.a	hercules cur sic dictus 135.b (69.a)
glaucus piscator 116.a	hectoris cum Aiace congressus 27.b	hercules dracone cur circumplexus.
glauci in Scyllam amor 47.a idem à Circe amatus eodem	hectoris lytra 26.b	hercules in auxilium Troianorū con= ductus 110.a
glauci quadriga 51.a	hecuba Cyssæ, siue Dymantis F. 12.b	hercules pammacho uictor 54.b
glaucus quot occiderit 28.a	hecube ab Vlyssæ abducta, & canis fi= sta 27.b 50.a	hercules primigenius dictus 10.b
glauci mors 28.a	hecubæ castitas 52.a	hercules Prometheum de Caucaſo li= berat 35.a
glauci tres qui 115.b	hecubæ sax scelerata 51.a	hercules proprios liberos occidit. 11.b
gnosius 42.a	hecubæ interitus 50.a	hercules ratio uniuerſis indita. 167.b
gorge 40.b Gorgition 22.a 22. b	hecubæ interitus 50.a	hercules sagittarius 167.b
gorgo canis 42.a Gorgon 2.a	hecypria 42.b Hegesianax 68.b	herculus ad inferos descensus 51.b
gorgon Typhonis ex Echidna F. 36.b	hegesias 80.a ἡγεσίας 154.b	herculus certamina ab Euryſtheo im= pectata, duodecim, & plura 10.b 11.a
gorgonis in lapidem mutatio 117.b	helena Iouis ex Pyrrhe F. 37.a itē ex Leda 19.b	herculus coelestis situs & constellatio. 82.a
gorgon proterrore 141.b	helena Deiphobum maritum necat. 49.b	herculus cum Liguribus pugna 65.b
gorgonis caput 16.b 68.a	helena obſortiam multis prociſ petita 19.b	herculus & Philoctetæ amicitia 52.b
gorgonis proſapia 1.b	helena octauo demum anno post Ilij ruinam, cum Menelao in patriam re= uerſa 23.b	herculus filij 38.a
gorgona à Minerua an interfecta. 67. b	helena quomodo Menelao nupta 19.b	herculus imperium 122.a insignia 18.a interitus 50.a
gorgonum custodes 67.a	helena sax scelerata 51.a	herculus ludi gymnici, Olympiæ inſti= tuti 54.a
græci qui quot occiderint 28.a	helena ortus 66.b	herculus parerga 11.a
gratia 2.a quot & quæ 156.a	helena proci, eorumq; nomina 20.a	herculus pyra à Philoctetæ constructa. 25.b
unde xæpæris dicta 156.b	helena raptus 19.b 23.a	herculus sagitta Philoctetæ donata, ſe= tales Troiæ 25.b
gyarus inf. 56.a gyas 55.a gyges 1.a	helenoris mors 28.a	herculus statua quomodo olim depicta 175.b eiusdem duodecim uictorie ibidem, et inde
gymnasia 42.b gyrtion urbs 5.a	helenus 22.a.b augur 32.b	hermaphroditus, eiusq; forma 54.a
H	heliades, Phaetontis sorores, quot & quæ 37.a	hermaphroditus quid græcis 131.b
hemonis & Antigone interitus. 13.b	helice 62.a Danaï F. 39.b	hermione Menelai & Helenæ F. Ore= sti nupta 29.b prius Neoptolemo desponsa 30.a
halietus auis e Nifo 47.a	helice, quæ & uſa, & septetrio. 41.a	hermippus 64.a
hæuæſa 62.a	heliſta Danaï F. 39.b	hermis locus 133.a
hammon à Libero condita 56.a	helie 2.a 37.a Helimus 55.a	hero 122.b Danaï F. 39.b
hammonis Iouis templum à Libero cō= ſtitutum 33.a	helle 2.b 3.a Helleſpontus. eodem 73.a	herodotus Mileſius 62.b
harmodij & Ariſtogitonis amicitia. 52.b	helle Neptuni F. 37.b ab eodē ſer= uata 189.b	herſe 39.a (65.b)
harmonia 2.a 3.b Martis F. 37.b	hellen an aries 72.b	heſiodus 153.b Heſiodi locus 73.b
harpalice à uacca et equa nutrita. 46. a 51.b filium necat 49.b 52.a	hemisphærij cuiuslibet triginta par= tes 58.a	heſiona 24.a ceto expoſita 22.a
harpalice à paſtorib. interfecta. 46.a	hemon 42.a Henicea 22.a	ab Hercule & Telamone liberatur. eod. 11.a 22.a
harpalice cum patre congressa 51.b	heniochus 67.b. Heniochi ſidus. 49.a	heſperie 1.a Heſperides 1.a 114.a
à patre interfecta 48.a 49.b	hepheſtius cur appellatus Erichtho= nius 67.b	heſperidum draco 2.a
harpalice in patrem pietas. 51.b. 46.a		heſpertuſa 1.a
harpalici rex 42.a 46.a		heſperus
harpalici interitus 46.a		

INDEX

hesperus Mileſius 114.a	29.a	horizon 53.b incerta ratione defi= nitur. eodem	Ia nuubos quid Atticis 143.a
hesperus stella Veneris 103.b	eiusdē 104.b	horizon ſphæram quomodo definiat 99.a	Iera 1.b
curſus incertus 62.a	63.a	hyacinthus adoleſcens Amycleus. 122. b eiusdem mors eodem	Ialmenus Martis F. 37.b quot nauis bus ad Troiam proſectus 24.a
heſtyæa 1.a	62.a	hyas 73.b ab apro, ſiue leone conſe= clus 51.a	Ianassa 1.b
heſtiæ qui conditores 22.a	50.b	hyas Atlantis F. 42.b eiusdem ſo= rores inter ſidera relatæ eodem	Ianus quomodo olim de pictus. 174.a
hilagus 22.a	40.b	hyacinthus Apollini amatus, eiusq; forma 54.a	Iani thronus 174.a
hillus Herculis F. 38.a	58.a	hyacinthus filiam ſuam necat. 49.b	Ianira 1.b ianthe 1.a
dium 10.a	72.a	hyades liberi nutrices 73.b à Lycur= go fugatæ eodem	Iapetus 1.a eius proſapia 1.b
Iuſſus 163.b Hiphimede 6.b	51.b	hyades nymphæ Dodonides diſtæ. 73.b	Iaſion Cereri amatus 53.b eius ſor= ma 53.b
hippalcimos 21.a	40.b	hyades quæ 42.b quot 73.b un= de dictæ 45.b 73.b	Iaſionis quadriga 51.a
hippalcus 21.a	58.a	hyadum nomina & numerus 45.b	Iaſon 3.a 64.a Peliades 9.a Ar= gonautarum dux 7.a
Hipafus 6.a 12.a	51.b	parentes 73.b	Iaſionis in Colchos proſectio 4.b 5. b parricidium 50.b
hippea 5.a	73.b	hyale Danaï F. 39.b	Iaſoni per flumen tranſueſta Iuno 5. a. 8.b 9.a
hippocoon 6.b 40.b	120.a	hycleus rex 47.b	Iaſoni ſublatus e Colchis aureum uel= lus 44.b
hippodamia 6.b 12. a cum patre congressa 51.b	120.a	hydra caſtellum 120.a	Icarius 63.a à paſtoribus cur in= terfectus eod.b
hippodamia Pelopi nupta. 20. b 21.a	120.a	hydra lerna 10.b 12.a Typhonis ex Echidna F. 36. b nouem capitū 2.a	Icarius ad arborem deſoſſus 63.b
hippodamie mors 21. a 50. a	120.a	hydra ortus & occaſus 94. b ſitus & conſtellatio eodem	Icarius arcturus inter ſidera dictus. 33.a & bootes appellatus 63.a
hippodami mors 28.a	120.a	hyemalis circulus quis 97. b eius quæ ſigna 97.b	Icarius hircum interficit 63.a
damantis eod.	120.a	hyemem quando ſol curſu ſuo efficiat inde 59.b	Icarius in puteū cur proiectus eod.b
hippolyte Amazo Herculi domita. 11. a 38.a	120.a	hylaſtor 42.a hyleus 42.a	Icarius ob uini uſum traditum occiſus. 82.b
hippolytus ab Aesculapio uitæ reſti= tutus 14. b poſtea Virbius di= ctus 51.b	120.a	hylas 5.b 6.b Herculi amatus, e= iusq; forma 54.a	Icarius utrem quomodo fecerit. 63.a
hippolyti ad inferos deſcenſus 51.b	120.a	hymene 5.b Hymeneus unde di= ctus 54.a	Icarij canis in herū amor 32. b idem inter aſtra relatſ 33.a 63.b
hippolyti interitus 14. a	120.a	hyocles 69.a hyparete Danaï F. 39. b	Icario cur uinum traditum 63.a
hippolyti quadriga 55.a	120.a	hyperantus Aegypti F. 39. b	Icarus. Icarium pelagus unde 13. a
hippomodon 18.a	120.a	hyperſinus 6.a hyperbius Aegy= pti F. 39. b	Icarus in arcturi ſidus 49.a
hippomenes in leonem uerſus 43.a	120.a	hyperenor 41. b	Icelos 1.a Ichneus 42. a
hippomenes quomodo Attalantæ ui= ctor in curſu certamine. 43.a	120.a	hyperion 1.a Hyperionis proſapia 1. b	ichnobates 42. a
hipponoi interitus 50.a	120.a	hypermeſtra 18.a 40.a ſola ex ſo= rorib. uiro parit 39.a	idas 5.b 6.a & b Apharei F. 20. a 25.a 40.a
hippoſidus 22.a	120.a	hypermeſtra & lyncei ſanum. 39. a	idas contra Caſtorem 20. a Pollux= ſuperatus eod.
hippotas 40.b hippotes 10. a	120.a	hyperſicus 22.a hypolipnus 64. ba	idea Danaï F. 39. b
hippothoo 9.b Amazon 33. a	120.a	hypſeus 2. b Hypſipyle 7. b 19. a	ideus Theſtij F. 40. b
Danaï F. 39. b	120.a	hypſipyla in patrem pietas 51. b	idmon 5. b 6. b 3. a ab apro per= cuſſus 51. a
hippothon, ſiue Hippothous ab equa nutritus 44. a 22. b 51. b	120.a	hyreus rex 46. b eius genealogia quæ 74. a	idolorum quis primus repertor. 128. a
hippothoi mors 50. b	120.a	Hyrmine 6. a	idomeneus 20. b quot nauibus ad Troiam proſectus 24. a
hippot hus 22. a	120.a		idomeneus quot occiderit 28. a
hiſtoria, ſabula quanto precioſior 108. a 114. b	120.a		idomenei forma 54. a
humane uocis decem modulamina. 130. b	120.a		idothea 42. a Protei F. 23. b
Homeri locus 97. b 114. b 130. b	120.a		idya 9. b
133. b 135. b 141. a. b 142. a	120.a		ienios agrus 1. a
143. a	120.a		ientaculum 156. a
homo à Cura primum è luto fictus. 48. a. b	120.a		ignis à Prometheo primum hominib. datus 35. a
homo unde dictus 48. a	120.a		ignem cur hominibus Iupiter ademe= rit 70. a
homines meropes unde dicti 71. a	120.a		ilaira
ex Hominiſ in deorum numerū re= cepti qui 49. a	120.a		
horæ 2. a Iouis & Themidis filie 42. b 166. a earum nomina. 42. b	120.a		
hoſpites immolandi ritus in Tauris	120.a		

INDEX

aira Leucippi F.	20. a	iphinome Amazon	38. a	iouis Lycei templum	63. a
ilione 22. a	ilione. eod. b. maritum	iphis 8. a	iphitus 5. b 6. a	iouis nutrices	42. a
neecat 49. b		ira	1. a	iouis oculus uidet omnia	134. a
ilione in fratre et parètes pietas. 51. b		irene 42. b	Iris	2. a	
ilione interitus 50. a		irus 5. b	mendicus	32. a	
ilione Priami F. Polymnestori nupta. 27. a		ischys Elati F.	47. b	iouis proles	1. b 2. a. inde
ilius Apollinis f.	38. a	isemerinos circulus	59. a	iouis stella cur clarissima 80 a	quis
ilium quomodo à Græcis expugnatum 113. b. eiusdem uera narratio. ibid.		isidoce 9. b	isis dea ex lo facta. 35. b	eius cursus	104. b
		isis uelificij inuentrix	56. b	ioui prima ex mortalibus cōpressa Nè	
		ismarum oppid. 30. a	ismarus 1. b	oba	35. b
		ismena Oedipi F.	17. b	Ioui templum quis primus constitue-	
		isimenes. Ismenius	1. b 4. b	rit	49. a
		isthmia 3. a	ludi	4. b	
		isus	22. b	iouem cum Thetide concumbere uo-	
		italus, unde Italia dicta	33. b	lentem cur prohibuerint dij	144. b
		itea Danai f.	40. a	iusturandum	1. a
		itemales	17. b	iustinus de Geryone	115. b
		ithone	24. b	iustitia, uirginis signum inter astra	
		itys à matre occisus	14. a 49. b	33. a	
		patre deuoratus	51. a	iustitium	150. a
		iuno 1. b	à Iasone flumen trāsuecta	iuuentus	2. a
		5. a 8. b		ixion 5. b 12. a	eiusq; apud infæ-
		iuno ab adolescentibus cur ad templū	uecta	123. b	ros pœna
		123. b			5. b
		iuno cur in similitudine aeris picta.	173. b		
		iuno cur dicta	128. b		
		iuno louis uxor 62. b et foror. 152. a			
		iuno lac profundit 80. b	Mercuri-		
		um lacrauit	80. b		
		iuno mulier pariens picta	173. b		
		iuno suorum an curam gerat	123. b		
		iuno unde dicta 134. b	cur uelato ca-		
		pite	ibidem		
		iunonis horti 82. b	proles	1. b	
		iunoni sacra quis primus fecerit. 35. a			
		iunonis solennia quomodo peragi so-	lita	123. b	
		iunoni Argiæ sacri Argis ludi. 54. a			
		iunoni cur propositi pauones	173. b		
		iunoni templum Argis à Phoro-	ne		
		primum factum	49. a		
		iupiter à duobus hædis quomodo la-	stus	68. a	
		iupiter à capra cur lactatus	68. a		
		iupiter à lunone conuersus in be-	stiam	181. a	
		iupiter Thebarum conditor	56. a		
		iupiter cur fatum	154. b		
		iupiter infans quomodo ab Opi ab-	scōditus ne à Saturno deuoraretur	34. b	
		iupiter Naxo an nutritus	71. a		
		iouis diuersa cognomina unde	153. b		
		68. b 132. a			
		iouis pro iupiter 15. a et inde sapius			
		iouis cum Danae congressus	16. b		
		iouis ex Europa filij	41. a		
		iouis filij, eorumq; nomina	37. a		

INDEX

lampus	42. a	fos repererit	45. a	ludos qui primi fecerint, usq; ad Aene	
lana è furculis inuentum	55. b	leucippus Herculis F.	38. a	am decimum quintum	54. a
laocoon 6. a	unà cum filijs à ser-	leucites Herculis F.	eod.	luscitiosi qui	149. a
pentibus confectus	33. b	leucon	42. a	luteum	151. a
laodamiæ castitas	52. a	leuconoe Luciferi F.	38. a	item Ne-	
laodamiæ in Protefilaum amor.	25. b	ptuni F.	37. b	luna 1. b	à Sole an moueatur
inde et eiusdem interitus	26. a	leucothea 3. a	quæ et Matuta ma-	luna cur Diana dicta	158. a
50. a		ter 49. a	siue Leucothoe 1. b 6.	luna terre proxima	103. b
laodice 22. a. b	Priami F. Telepho	b 31. a		lunæ annus	105. b
nupta	25. b	leucothoe baltheus	31. a	lunæ cursus quot diebus absoluitur.	105. b
laomache Amazon	38. a	liber iouis F. ex Proserpina	37. a	lunæ ecclipsis quando et quomodo fi-	
laomedon Herculi necatus	11. a	Titanibus distractus	39. a	at	eodem. a
laomedontis perfidia 22. a	idem ab	liber ex Semele iouis F.	37. a	ab in-	
Hercule necatus	eod.	feris reuersus	51. a	lycabas 33. b	lycaon 22. b
laomedontis quadriga	51. a	liber cur Bimater dictus	39. a	lycaon arctophylax quomodo appel-	
laothoe	5. a	liber Hammonis oppidi cōditor	56. a	latus	63. a
lapitharum cum Centauris pugna.	12. a	liber Oenei uxore compressus, uitis plā-	tationem eum docet	32. b	lycaon in lupum cur conuersus. eod.
					inter sidera collocatus eod.
					lycaon Mercurio primus temp lum in
					Arcadia struxit
					49. a
					lycaonis ædes à Ioue cur combustæ.
					63. a
					lycaonis filij fulmine icti, ipse in lupū
					conuersus
					41. a
					lycaste 22. b
					lyciscæ
					42. a
					lycomedes unde dictus
					145. a
					apud Lycomedem regem latitans in-
					ter uirgines Achilles
					23. b
					lycoreus Apollinis F.
					38. b
					lycorias
					1. b
					lycormas fl. 49. b
					nunc Chryso-
					as
					50. a
					lycoterfes rex 42. b
					ab Agaue ne-
					catus
					49. b 52. a
					lycurgi furor et interitus, ob Liberū
					contemptum
					33. a 50. a
					lycus 3. b 4. a 6. b 8. a
					lycus Thebarum rex 19. a. b
					Martis
					F. 37. b
					Neptuni F. 37. b
					Hera-
					culi domitus
					11. a. b
					lycus, lycurgus
					7. b
					lyci parentes qui
					74. a
					lydorum inuentum lana è furculis.
					55. b
					lygia 2. b
					lyncestæ
					42. a
					lynceus 5. b 6. a 7. a
					rex 13. b
					Apha-
					rei F. 20. a
					40. a
					item Thestij F.
					40. b
					112. a
					subterranea an uide-
					re potuerit
					ibidem
					lynceus ab Hypermestra seruatus 39.
					a 40. a
					lyncei et Hypermestra sanum
					39. a
					lyncei fabula, et uera narratio
					112.
					lyncei ludi Argis
					54. a
					lyncei perspicacitas cuiusmodi
					6. a
					lynceus
					36. a
					lynceus, siue lynceus in lyncem animal
					conuersus
					53. a
					lyra à Musis in astra locata
					66. b
					65. b
					lyra

I N D E X.

lyra situs & constellatio 82.b
lyrisititia 1.a lyfianassa 22.a
lyside. eodem. Lysimeles 1.a
lyxa 151.a

M
Machaon 20.b quot nauibus ad
Troiam profectus 24.a
machaeonis mors 28.a
macareus à matre Medea necatus.
49.b 50.a
Machimus 42.a
Menades quales mulieres 166.b
maeotis 60.a maeotis palus 60.a
mera 1.b Icarij canis 32.b inter
astra relatus 33.a 63.d
maia 1.b 2.a 45.b
maia cur dicta obstetrices 157.a
malitia triplici modo nocet 136.a
manilius Craestus 148.b
manubia 151.a marcerus 9.b
mare 1.a omnibus terrae finibus ob
iectum 60.a
marandynus 7.a
mars 1.b cur apud dictus 161.b
mars Vulcano in adulterio deprehen
sus 36.a
martis cursus 105.a item figura et
proprietas quae 105.a
martis filij 37.b
martis imago, lorica, currus, equi, fi
lij, sacrificia, &c. 171.b
martis lucus in Colchis 44.b
martis quantitas 105.a
martis stella Veneris stellâ cur sequa
tur 80.a
marfias fluuius 38.b 122.b
marfias cur stultus 146.b
marfias pastor Apollinem ad cantus
certamen prouocat 38.b eiusdè
poena eod. 122.b
mastusius 79.a
matres quae filios occiderunt 49.b
matuta mater 3.a quae Leucothoe
græcis 31.a 49.a
manto augur 32.b
mauritanie amplitudo 56.a
mausoli regis monumentum 48.b
maximi circuli qui 58.b
meandrus 1.a
medea 2.a exul 9.b
medea: Iasoni Veneris impulsu amata
9.a
medea proprios filios necat 49.b
medea seniores cur coxerit 121.b
medea unde sic dicta 137.b
medea fabula 9.b
medea in Peliam facinus eod. a
medea uirginitas explorata eod. a
à Medea cuiusmodi inuictus stas. 121.b

medeficatis 22.b
medici anguibz olim cur usi 69.a
medicina seruis et foeminis interdicta
Athenis 55.b
medicina chirurgica inuentor Chi
ron 55.b clinica Asclepius. eod.
oracularia Apollo eodem
medicinam discere foeminis tatum in
genuis permiffum eod.
medon 33.b Medus 9.b eius fa
bula 10.a
medus Medae urbis conditor 56.a
medi parricidium 50.b
medusa 1.b 9.b 22.b cur sic di
cta 132.b
medusa & Neptuni soboles 36.b
megera ab Hercule occisa 49.b
megara unde dicta 129.a
megerae interitus 50.a
megapenthe mors eod. b
megapenthis parricidium eod.
megara 11.a eius fabula eod.
megara Herculi nupta 19.a
megareus Neptuni F. 37.b
megera 1.a meges 20.b
meges quot nauibus ad Troiam profe
ctus 24.a
megisto 62.a Melampus 42.a
melanchetes eod. melaneus eod.
melanippe Neptuno compressa. 43.b
melanippe excecata à patre 43.b à
Neptuno restituta eod.
ponto nupta eod.
melanthius 32.a
melas 3.a 7.a 8.b
melas, melanthius 33.b
meleager 6.a Atalanta succurrès,
auunculos occidit 40.b 50.b
meleager à matre necatus 49.b
meleager iaculo uictor 54.b
meleagri sorores in aues Meleagri
des 40.b
meleagri uitae ticio fatalis eod. a b
melic. 1.a 8.a Melic. Nympha.
119.b
melicertes 2.b 3.b à matre neca
tus 49.b in Palemonem uersus.
eod. a
melicerte instituti Isthmia ludi 54.b
melisseus quadrigae inuentor 68.a
melissus historiarum scriptor 108.a
à Palephato laudatus, quare ibid.
melisi filia 42.a
melite 1.b Busiris F. 37.b
melpomene 2.a græcis quid 130.
b 155.b
memnon Cyri regis domus in Ecbata
n is faber 48.b
memnonis mors 27.b

memor Poeta 149.b
memphale 1.b
memphis eod. a urbs ab Epapho
condita 36.a 56.a
menycus, siue Menæcius 17.a eius
mors eod. b
menalippa 37.b à filijs custodia li
berata 43.b
menalippe, quae melanippe alijs eod.
menalippus à fratre in uenatione occi
sus 18.a
menandri locus 141.b
mendacium 1.a
menelaus 20.b iaculo uictor 54.b
menelaus octauo demum anno post
Troiam deleta reuersus in patriâ.
28. b
menelaus quot nauibus ad Troiâ pro
fectus 23.b
menelaus quot occiderit 28.a
menelai cum Alexandro congressus.
27.b item cum Euphorbo eod.
menelao quomodo nupta Helena 19.b
menephiarus 1.a
menephro, siue Menophrus cum filia
congressus 51.b & matre eod.
menici interitus 50.a
menippe 1.b menodice 5.b
menæcius 5.b eius interitus 50.a
mensis cur dictus 105.b
mera 63.b
mercurius 2.a an furum deus 131.
b apud ueteres quomodo depictus.
172.b 157.a
mercurius, deorum ad nos oratio 156.b
mercurius cur celer dictus, & fur.
132.a 157.b cur Argum occidisse
dictus ibidem
mercurius cur dictus Diastorus, Eri
unius, Socus, Argiphontes, Argen
non, Chrysoapis, præco deorum.
156.b
mercurius cur à μπουριος 157.b
mercurius figura quadrangulâ.
eod. a
mercurius nopolios dictus eod. b
mercurius cur Hermes, & Herme
neutes dictus 35.a 131.b
mercurius cur in palestris cultus.
157.b
mercurius cur Triuius dictus eod. a
mercurius in aspectum cur paruus.
104.b
mercurius literarum inuentor 56.b
item lyra 157.b et palaestra. 56.b
mercurius præuidit siderum cursus.
80.b
mercurius unde natus 74.a unde
dictus 156.b 157.a
mercurij

I N D E X.

mercurij filij 37.b
mercurij frequens ad inferos descen
sus 51.b
mercurij uasri statua 157.b
mercurio cur alata talaria 131.b 57.
a cur uirga, galerus & gallus ibid.
mercurio cur annexa pedibus talaria.
157.a
mercurio cur stella data 80.b
mercurio quis templi in Arcadia pri
mus fecerit 49.a
meretius 5.a Meriones 20.b
meriones quot nauibus ad Troiam pro
fectus 24.a
meriones quot occiderit 28.a
mermerus 9.b
merope 1.b 34.a 37.a 42.b 45.b
merops in aquilam quomodo conuer
sus 72.a
merops inter sidera quomodo relatus.
71.a
meropis mors 71.a
merore 2.a
meropem inter Pleiadas non conspici,
cur 45.b 74.a
mesembria 42.a
mesembria circulus quis 99.a
mestor 22.b
metalses Aegypti F. 39.b
metallorum repertor quis 112.a
metanira 35.b
metapontus rex 43.b. Metapontina
Diana eodem
metioche 22.b
metus Neptuni F. 37.b
micos, siue myconos inf. 56.a
midamus Aegypti F. 39.b
midas asininis auriculis ab Apolline
donatus 45.b
midas plumbi albi, & nigri inuentor
55.a
midas rex unde sic dictus 138. a 146.b
145.b auribus asininis quomodo
priuatus eod.
midæ uotum, ut quicquid tetigisset, aurum
fieret 45.b
mila oues & poma 114.a
mimalion, Mimalion à quibus dictus.
113.a
milefia uellera 114.a
mileus 6.b
minerua 1.b cur de Iouis uertice na
ta & armata 160.a 134.b cur
Gorgona in pectore gestet. ibid. cur
eristam & galerum habeat. ibid. cur
triplici ueste subnixâ. ibid. cur longâ
hastam ferat. ibid. cur adu. dicta
græcè ibidem
minerua à ueteribus quomodo depicta
173.a
minerua armis uirginitatem defendit.
138.b
minerua Athenarum conditrix 56.a
minerua cognomina diuersa, eorumq;
ratio 160. a. b 161.a
minerua olea inuentrix 38.a
minerua nauis biproræ inuētrix. 56.b
minerua uirginitatem suam cōtra Vul
canum tuetur 38.b
minerua sacrificij author quis. 67. b
minerua tybie 145. b à Marsya re
pertæ ibidem
mineus Aegypti F. 39.b
minos rex 13.a b
minos Iouis F. 37. a
mino uictus Nisus rex, à filia proditus
47.a
minois interitus 13.b
minotaurus 12. b 13.a. b
minotaurus quomodo interfecit.
110. a
minya. Minyas 5.a 6.b
mirabilia opera septem quæ 48. b
mirmydon 5.a
miseria 1.a
mnafei locus 204. b
mnemosyne 2.a unde dicta 155.b
mnestheus 20.b 55. a
moepus Neptuni F. 37. b
moepus 154.b
moeri & Selinuncij amicitia 52.b
molam salsam super hostias ponendi
ritus unde 56.b
molorchus 10. b molosi canes. 120. b
moneta 1.a 2.a monocrepis 4. b
monuste Danai F. 39.b
mopsus 5.a 6.b 40. b augur 32. b
mori optimum hominibus 52. a
de Moro arbore ænigma 34. a
morphæus 1. a Mors 1. a
ex Mortalibus facti immortales qui.
49. a
muliebris illecebra maior mundo. 135. b
mulieres quæ seipsas occiderint 50. a
inde 3. a
mundus 58. a an circumferatur
98. b
mundus quid 58. a
mundi cursus quis 99. a
mundi statio naturalis 58. b
mundum circumferri unde constat.
98. b
mundo stante stellæ an possint moueri
98. b
munerum animus optimus, prouerb.
156. a
musa 2.a quot, & unde dicta 155. a
musarum ratio in homine 130. b

musas cur quidam solum tres esse uolue
rint 155. a
musia 42. b
mycene à Perseo condita 56. a 120. b
myceneus Molottus 120. b
mycon à filia nutritus 52. a
myopes græcis qui 149. a
myrmices. Myrmidones 15. a
myrmidone Danai F. 39. b
myropola 150. b
myrrha incestus 38. a eadem in arbo
rem conuersa. eodem b. 15. b. 145. a
myrtilus 68. a auriga Pelopi corru
ptus 21. a & deceptus eod.
myrtilus auriga in Hemiocum 49. a
myrtilus qualis author 137. b
myrtoum mare unde dictum 21. a
mythidice 18. a

N
Naiades nymphæ 42. a
Nape 42. a
narcissus sui ipsius amore captus, co
iusq; forma 54. a
naricea urbs 5. b
nasamon 6. b Nasiterna 149. b
nauplius 5. b
nauale certamen primum in ludis, ab
Aenea institutum 55. a
naubolus 6. a
nauis biproræ inuētrix Minerua. 56. b
nauem biproram quando primum Mi
nerua fabricari 39. a
naues Pelopis insculptæ equis 116. b
nauium numerus ad Troiam profecta
rum 23. b
naupidame 6. a
nauplius Neptuni F. 39. b
nauplius quomodo filij Palamedis cæ
dem de Græcis ultus 28. b
nauplij fax scelerata 51. a
nausicaa Alcinoi F. 31. a. b
nausithous Circes ex Vlysse fil. 30. b
naxica historia 71. a
naxos inf. 56. a
neera 4. b Nebrophonos 42. a
nebula 2. b 3. a
neleus 4. b Neptuni F. 37. b
neleus Herculi necatus 11. b
nemeæ ludi 154. b
nemesis Ioui adamata 66. b unde di
cta 54. b
nemesis ouum 66. b
neoptolemus, qui & Pyrrhus 24. b
neoptolemus ab Harpalice fugatus.
46. a
neoptolemus Orestii interfectus 29. b
30. a
neoptolemus quot occiderit 28. a
neoptolemi cum Eurpylo congres
sus

I N D E X

sus	27.b	nisi purpureus capillus regno ipsius fa-	cenos cur uinum apud Græcos.	32.
neoptolemi ossa per Ambraciam spar-	30.a	talis	139.a	6
sa	30.a	noctis & Erebi prosapia	1.a	12.b
neptunus 1.b à Saturno sub undas	34.b	nonacris Arcadiæ mons	62.a	31.b
detrusus	34.b	notius piscis	80.a	5.b
neptunus i cognomina. 162.a.b	118.b	notius circulus quomodo dictus.	59.a	68.a
152.a		notus. 1.b	Nox	1.a
neptunus tridentem cur ferre dicatur.	129.a	nox cur umbra terræ	98.b	83.a
neptunus in arietem	44.a	nox luminis solis an obstat	98.b	54.a
neptunus Minervæ insectus	33.b	nox principium mundi	99.b	33.b
neptunus potentia circa liquida uer-	162.a	numa Pompilius	149.a	54.b
sans	162.a	nycteus 3.b 4.a Neptuni F.	37.b	42.a
neptunus quomodo olim pingi solitus.	71.b 174.b	nyctimene à patre compressa.	47.b	69.a 122.a
neptuni cum Minerva de Athenis con-	38.a	51.b in noctuam uersa, & cur in-	48.a	122.a
tentio	38.a	terdiu lateat	48.a	135.b
neptuni ex Medusa filij qui	36.b	nyssa 42.a mons	42.b	1.a
neptuni filij eorumq; nomina	37.b	nyssus	39.a	38.a
neptuni fuscina productus Lernæus	39.b			38.a
fons	39.b			83.a 182.
neptuni prosapia 1.b 2.a supra.	43.a.b 44.a.b			a.b
neptuno Amphitrite cur in coniugi-	129.a			152.a
um data	129.a			154.b
nerci & Doridis prosapia	1.b			56.a
nerci fabula 162.b mors	50.b			68.a
nercis 22.a Nereides, earumq; no-	1.b			55.b
mina	1.b			55.b
nesæa	1.b			55.b
nesus centaurus 11.b deq; eodem fa-	12.a			55.b
bulæ	12.a			55.b
nestor quot nauibus ad Troiam profe-	24.a			55.b
ctus	24.a			55.b
nestori unde concessa longæuitas.	4.b			55.b
niauius Aegypti F.	39.b			55.b
nicagoras	137.a			55.b
62.a				55.b
nictare	150.b			55.b
nigridius qualis author	185.b 204.b			55.b
nilus 1.b 60.a Carmenti conditor.	56.a			55.b
56.a				55.b
nimertis 1.b Nimphas	42.b			55.b
nius à Semiramide uxore necatus.	49.b			55.b
niobes fabula	4.a 112.a			55.b
nioba 37.a nioba Ioui compressa.	35.b			55.b
35.b				55.b
niobidæ	4.b			55.b
nireus 20.b quot nauibus ad Tro-	24.b			55.b
iam profectus	24.b			55.b
nireiforma 53.b mors	23.a			55.b
nirus à Minoe uictus 47.a	idem in			55.b
halæton uersus	47.a			55.b
nirus Liberi nutritus 33.a regno de-	50.a			55.b
pulsus ab eodem	ibidem			55.b
nisi Martis F. interitus	50.a			55.b
nisi cum Eurýalo amicitia	53.a &			55.b
certamen	55.a			55.b

I N D E X

orphei ad inferos descensus	51.b	pan ueterib. cur adgès dictus. 164. b	162.b
orpheus unde sic dictus	146.b	panos habitatio 164. a. eidem cur	36.b
orphei in Eurydicem amor	38. a	siße ungulæ & cornua eod. b uē	72.a
146. b		pedes caprini	173. a
orpheum an sequutæ arbores.	119.a	panathenæorum quis primus inuen-	186. a
orteste	42.b	tor	186. a
ortus mundi quid	58.b	pancratij certamen	54. b
ortygia ins. unde	15. a 34. b	pandion 2. a. Athen. rex 13. b	14. b
orythia 1. b Ortyx auis	15. a	pandora à Vulcano ficta, & unde sic	35. a
oscillationis dies festus apud Atheni-	32. b	dicta	35. a
enses	32. b	pandora Epimetheo nupta.	35. a
ossa mons	10. a	70. a ex luto formata	119. a
othus	1. a 10. a	mulier græca & diues	ibidem
otionia Erichthei F.	14. a	pandrosos	39. a
otrere, Othrepte, Amazon	38. a	panici unde dicti	164. a
otirra 11. a Amazon, Martis con-		panopea 1. b 2. a Panopes	55. a
iux, prima Diana Ephesie templū		panthus Aegypti F.	39. b
struxit	48. b 49. a	panthous quot occiderit	28. a
oudij locus	181. a	panyasis	65. a
ouum de cælo in Euphratē delapsū,	46. b 47. a	paralleli 58. b quinq;	60. d
unde Venus nata	46. b 47. a	parcæ tres 1. a 4. c. a literarū in-	56. b
oxyroe	42. a	uentrices 56. b unde dictæ 134. b	
ozomene	6. a	parcarum licentia ab inferis reuerfi	51. a. b
		qui	51. a. b
		pardales Dionysio cur subiunctæ	166. b
		pareas	64. a
		παρὰ τῆς Medæ compositio medi-	121. b
		camenti	121. b
		paris 22. b cursu uictor, filius Pri-	54. b 22. b
		ami agnitus	54. b 22. b
		paridis Alexandri forma.	53. b. eius-
		dem iudicium 23. a taurus 22. b	
		paridi factum cenotaphium, & ludi	54. b
		gymnici	54. b
		parmeniscus	62. a 68. a
		paron unde dictum	64. a 64. a
		inf.	56. a
		parthecion 40. a Parthenia 6. a	
		parthenius fl. 7. b fons	42. a
		parthenopæus 18. a unde dictus.	25. a
		eius forma	54. a
		pasiphae 2. a 6. b 13. a eiusq; in tau-	
		rum amor	eodem
		pasiphae Solis F. 37. b quid græcis.	137. b
		pasiphae inclusa in uaccam	109. b
		à tauro compressa ibid. eius fabula et	uera historia
		pasiphe	1. a
		pastores ex uino semimortui	63. a
		patroclus 20. b Helenæ proci, quot	nauibus ad Troiam profectus.
		patroclus quot occiderit	28. a
		patrocli cū Sarpedone cōgressus. 27. b	
		patrocli & Achillis amicitia	52. b
		patrocli forma 54. a interitus. 26. b	
		patrocli funebres ludi cuiusmodi in-	stituti
		peccatum 151. a Pedile	73. b

I N D E X.

periander rex Corinthi, eiusq; cum
 Arione historia 46. a. b 48. b
 perandrus Rhodius 185. b
 perandri sententia 48. b
 peribœa 17. a 17. b 18. a à Mi-
 noe compressa 64. b
 periclymene s. a Periclymenus. 6. a
 perithous 12. a
 perius Aegypti F. 39. b
 peria 2. a eius mors 50. b (165. b
 persephone cur Cereris filia dicta.
 peries 2. a 10. a Perseus 1. b Per-
 seon 5. b
 perseus Iouis ex Danae F. eiusq; res
 gesta 16. b inde 37. a
 perseus caput Medusæ in hasta cur se-
 rat 175. b
 perseus uelox 84. b
 perseus Orca galea an usus 67. a
 perseus Perseidos conditor 56. a
 perseus unde petasatus 67. a
 perseus inter sidera receptus 49. a
 54. a 67. a
 super Persei caput Cassiopeia prope-
 rat. 178. b
 persei & Gorgonis fabula 132. b
 persei faix 67. a funebres ludi 54. a
 mors 50. b natiuitas inuitata.
 67. a nobilitas 67. a
 persei scutum crystallinum 178. b
 persei inter astra situs & constella-
 tio 84. b
 persei uirtus 67. a
 perseo Mycenæ conditæ 56. a
 perseum ueteres quomodo depinxer-
 unt 175. b
 persis nympa 37. b
 petellides Gnosius historicus 64. a
 petronius Arbiter 150. b 151. a
 150. a
 phædra 163. a
 phædra Ariadnes soror Theseo ducta.
 1. b 14. a
 phædra in Hippolytum amor. 14. a
 eiusdem mors. eod. 50. b
 phænon Saturni stella, à quo dictus.
 15. a
 phæsyia 45. b
 phæton. Phætonides 2. a
 phæton fulmine ictus 36. b
 phæthon Hesiodi 37. a
 phæthon Solis F. 37. b 1. a
 phæton stella Iouis 104. b
 phætonis aurigatio, et in Eridanum
 casus 36. b 37. a
 phætonis quadriga 51. a
 phætonis sorores, Heliades 37. a
 quot et quæ. eod. in populos arbo-
 res conuersæ 36. b 37. a
 Phætonis sororum lachrymæ in ele-
 strum 37. a
 phaleros 5. b
 Phantasis 1. a
 phaon portitor 123. a. eius diligen-
 tia & modestia admirabilis. eodem
 phegea 22. a Phegei parricidium. 50. b
 phemius 20. b Pheomis 1. a
 pherecydes 62. b 189. b
 pherecydis aurea pellis 72. b
 pheres 5. a Pheretes 9. b (b
 pheretis à matre Medea necatus. 49.
 pherusa 1. b 4. b
 phiconome Danaï F. 39. b
 phidia Iupiter olympius 43. b
 phidippus 20. b
 philammon Apollinis F. 3. a
 47. a
 philarchi historia 79. a
 philea Danaï F. 39. b
 philinas Aegypti F. 39. b (37. b
 philiscus 15. a Philamon Vulcani F.
 philli parricidium 50. b
 philoceus quis 130. a
 philoctetes 6. b 20. b in Lemno
 à serpente morsus 25. b
 philoctetes quot nauibus ad Troiam
 profectus 24. a
 philoctetes quot occiderit 23. a
 philoctetes sagittis & arcu Herculis
 donatus 12. b 25. b
 philoctetæ & Herculis amicitia 52. b
 philoctetis cum Alexandro congressus
 sua 27. b
 philoctus Vulcani F. 37. b
 philogeus quid græcis 130. a
 philomela 22. a Danaï F. 39. b
 philomela in lusciniam 14. a
 philomela fabula 1. b
 philomelus primum plastrum fabri
 cauit 64. a
 philomelus unde natus 64. a
 philonis Dædalionis F. 47. a
 philyra 1. b quomodo in tiliam uer-
 sa 34. a
 phillyridis ortus & occasus 94. a
 situs & constellatio eod.
 phimachus pastor 25. b
 phineus 6. a 8. a ab Harpyis ue-
 xatus 114. b eiusdem historia.
 ibid. & liberi eodem
 phineus cur sic dictus 147. b cur
 cæcus eod. & c.
 phineus Pæothæ rex 114. b
 phisadie 20. a Phisiade 23. a
 philagusa urbs 79. a
 phlegei parricidium 50. b Phlege-
 thon 173. b
 phlegionæ mors 9. b phlego. 42. b
 phlias 5. b Phlius urbs 36
 phliasus 5. b phlogius 7. a
 phocus 5. b 6. b 14. b
 phœbe 1. b Leucippi F. 20. a Som-
 nis F. 37. b Mineræ sacerdos.
 20. a
 phœbea 37. a Phædunus 4. b
 phoenix 40. b à quo Pæni. 41. a
 phoenix quot nauibus ad Troiam pro-
 fectus 23. b
 phœnice 62. b
 phœnicis & Pelei amicitia 52. b
 pholoe 55. a
 phorbis 5. b 22. b 69. a
 phorcus 1. a eius prosapia 1. b
 phorides 1. b Phorcynis filia 17. b
 phoroneus 35. b rex 30. a arma
 lunoni primum fecit, ideoq; primum
 rex 35. a 55. b
 phoroneum lunoni templum Argis
 primum fecisse 49. a
 phrixus 2. b 73. a
 phruxi aries Chrysomallos. 44. a
 eius fabula 3. a filij 8. b mors. 50. b
 phronius 7. a Phrontis 3. a Phron-
 tides 7. a 8. b
 phthia 5. b Phylacus 5. a Phyllæus
 mons 5. a Phyleto 73. b
 Phylla cur folia Græcis dicta 16. a
 phyllis 15. b. eiusdem ex amore interi-
 phyllidis interitus 50. b (tus 16. a
 phyllodoce 1. b
 physice, naturalis mundi statio. 58. b
 piccus 1. b (51. b inde
 pietatis exempla præcipua qui, aut quæ
 pilus à cygno interfectus 54. b
 pindarus 78. b
 pinther Vulcani F. 37. b
 piranthus 35. b. Pireia urbs 5. a
 pirithous 5. b Iouis F. 37. b
 pirithoi & Thesei amicitia 52. b eod.
 rundæ ad inferos descensus 19. b inde
 pirois stella Martis 105. a
 piscis ore aquam cur excipiat 30. a
 pisces cur inter astra relati 47. a. eod.
 rum positio, ortus et occasus. 1. a
 95. a 91. b
 pisinoe 3. b Pisis 22. b
 pistricis ortus & occasus 95. a situs
 & constellatio 91. b
 pitheus 12. b
 pithon draco, Terræ F. 34. ab Apolli-
 ne sagittis necatus eod.
 pithus quot nauibus ad Troiam profe-
 ctus 24. a
 pittacus Mitylenæus 48. b. eiusdem
 apophthegma 48. b
 pitrocampes 1. b
 planetæ an solū quinque 104. a
 plastrum

I N D E X

plastrum 62. a Plautus 149. a
 pleiades an ex Atlante ortæ 163. b. un-
 de dictæ 45. b et quot numero, ea-
 rumq; nomina. eod. 74. a cur solum
 sex uideantur 74. a
 pleiades hyadum sorores 74. a Orio
 nem cur sequantur eod.
 pleiadum parentes 74. a
 pleione 1. b
 plexippus 40. b Aegypti F. 39. b
 eius mors 50. b
 plinthius à matre necatus 49. b
 plithenes Thyestis F. ab Atreo casus.
 21. a. b 50. b à patre deuoratus.
 51. a
 plotæ inf. 6. a
 plumbi albi & nigri inuentor Midas.
 55. a
 Plutarchi locus 122. b
 pluto 1. b à ueterib. quomodo dictus
 173. b
 plutoni rapta Proserpina 35. b 165. b
 plutone nympa 37. b
 πλῆθος græcè quid 129. a
 pluti generatio quæ 64. a
 podalirius 20. b quot nauib. ad Tro-
 iam profectus 24. a
 podarce 2. a
 podarces quot nauibus ad Troiā pro-
 fectus 24. a
 podargus. Podarces 11. a Protefilai
 frater 24. b
 podarius 11. a
 podasimus Aegypti F. 39. b
 poemenis 42. a
 poeni unde, qui prius Afri
 pœnope 1. b
 πῶλος uide dictus 156. a
 polipes 22. a
 polisso 73. b Polites 22. b
 polixo 7. b Politreus 69. a
 polliniflores 148. a
 pollucibilitas quid 128. a (37. a
 pollux 5. b Lede ex Ioue F. 19. b
 pollux unde dictus 118. b
 pollux cestu uictor 54. b
 pollux Amycum necat 8. a
 pollucis ab inferis reditus 51. b cum
 Castore permutatio 20. a
 polus 1. a eius prosapia eod. b
 polus ἀπὸ τῆς οὐρæ cur sic dictus 59. a
 polus Boreus semper conspicuus, Noti-
 us non item 58. b
 polus Notius cur sic dictus 58. b
 poli 58. b duo, Boreus et Notius. eod.
 polybe Danaï F. 39. b
 polybetes 1. a quot nauibus ad Tro-
 iam profectus 24. b
 polybus 5. b 17. a
 polydamas quot occiderit 28. a
 polydectes rex 16. b eius mors. eod.
 polydectes facti à Perseo ludi 54. a
 polydector Aegypti F. 39. b
 polydora Amazon 38. a
 polydorus Cadmi F. 41. b Hippo-
 medontis F. 18. b
 polydorus ab Iliona sorore pro filio
 educatus 27. a
 polydorus Theb. rex 19. b
 polydorus primus & secundus. 22. a. b
 pro Polydoro necatus à Polymne-
 store Deiphilus 27. a
 polyhymno 41. a
 polydorus augur 32. b restitutus ab
 eo Minoi filius mortuus 34. a
 polydus Carani F. 51. b
 polydos herba 115. b
 polymena 22. a Polymetus eod.
 πολυμηνία unde dicta 130. b
 polymnestor rex ab uxore necatus.
 49. b luminibus ab Iliona & Poly-
 doro priuatus 27. a. b
 polynices 18. a. b Oedipi F. 17. b
 ind. e Theb. rex 19. b
 polynicis et Eteoclis mutua cedes. 17.
 b 18. b
 polynici nupta Argia 18. a
 polyphemus 5. a 6. b Cyclops 30. a
 ab Ulyssæ excæcatus eod. b
 polyphontes rex 34. a 42. b quomo-
 do occisus 43. a (28. a
 polypætes 20. b quot occiderit.
 polysenes quot nauibus ad Troiā pro-
 fectus 24. a
 polyxena 22. b Danaï F. 39. b ad
 Achillis sepulcrum immolata. 27. b
 polyxena unde sic dicta 145. a
 polyxenus 20. b Polyxo 1. a 45. b
 pontus 1. a
 ponti & maris prosapia 1. a
 porphyrio 1. a Porthaon 6. a
 portunus 3. a Potestas 1. b
 πόρος 163. b Præsegmina 150. b
 preces Iouis filie 154. b
 priamus unde dictus 22. a
 priamus Hectoris occisi corpus ab A-
 chille redimit 26. b
 priami filij et filie quinquaginta qua-
 tuor numero, eorumq; nomina. 21. a
 priami mors 23. a
 priamo insituti ludi gymnici, ad ceno-
 taphium Paridis 54. b
 priamo prius Padaci, regnum ab Her-
 cule traditum 22. a
 priapus Mercurij F. 37. b
 priapus 6. b Priscus 5. a
 problema 149. a
 proci Penelopes quomodo ab Ulyssæ
 sublato 31. b 32. a
 procris Auroræ insidijs decepta. 44. b
 iaculo et cane donatur à Diana. eod.
 procris cum patre congressa 51. b
 Cephalo interfecta 44. b 49. b
 procris quomodo cū Cephalo, à quo
 profugerat, in gratiā redierit. 44. b
 procris cur datus canis 78. a
 procrustes 12. b Procyon signū. 59.
 a. b 63. b 78. b
 procyonis ortus & occasus 93. a si-
 tus & constellatio eod. (16. b
 prætus rex 15. b 141. b. eiusq; mors
 progne filium occidit 49. b 52. a
 progne in hirundinem 13. b 14. a
 πρῶτος quid græcis 137. a
 promethæus 1. b 136. b 69. b
 prometheum homines è luto finxisse
 primum 35. a 69. b
 prometheus ignis dator hominib. 35. a
 ob idq; Caucaſo affixus 35. a
 prometheus Ioui quomodo imposue-
 rit 70. a
 prometheus Ioui de Caucaſo libera-
 tus 15. a
 promethei aquila ab Hercule necata.
 11. a 54. a
 promethei fabula 159. b
 promethei frater Epimetheus 159. b
 promi & condi 149. b
 pronous 22. a Propertius 159. a
 proserpina. 22. a. ἐν ἄστρῳ cur dicta 129.
 a. b Plutoni an nupta eodem
 proserpina, quæ aliàs Diana. 20. a
 proserpina pulchritudo 144. a
 rapus 35. b
 protefilaus 20. b quantū uxori Lao-
 damiæ dilectus 26. a
 protefilaus quot occiderit 28. a
 protefilaus unde dictus, qui Iolaus an-
 tea 5. b
 protefilai ad inferos descensus 51. b
 mors 28. a
 proteus Aegypti F. 39. b in del-
 phinum 31. b
 protci marini uaticinium 28. b
 prothenor quot nauibus ad Troiam
 profectus 24. a
 protheon Aegypti F. 39. b
 protho 1. b Prothous 20. b
 prothous quot nauibus ad Troiā pro-
 fectus 24. b
 protodamas 22. a
 protogenie Deucalionis F. 37. a
 protus 20. b
 prouocantes inter se qui cum quo di-
 micarunt 27. b
 psalmista locus 137. b
 pterclas 42. a Ptolus 1. a
 A 2 pugna

I N D E X.

pugna 1.4 Pugno Aegypti F. 39. b
pumili qui 149. a
pylanchanti mors 23. a
pylades quomodo Orestis adiutor in
ulciscenda Agamemnonis caede. 29. a
pylades cum Oreste in Tauris pericu-
lum 29. a
pylades in Orestem amor 52. b
pylon 5. b
pylos expugnata Herculi 4. b
pymplæa urbs 5. a
pyramides Aegypti 49. a
pyrami interitus 50. a 39. b
pyranthe, siue Pyrantis, Danaï F. 46. a
pyranthus rex 4. b
pyrenus 5. a Pyrene Danaï F. 39. b
pyria quæ 115. a Pyrois 42. b
pyrrha dictus Achilles pro uirgine la-
titans 21. b
pyrrha Epimethei filia, prima morta-
lis creata 35. a
pyrrhe Pimmeti F. 37. a
pyrrha & Deucalion soli in diluui-
o superstites 36. b 37. a 37. a
pyrrhæ iactu lapidum foemina creata.
pyrrhon, rusum 23. b
pyrrhus, qui & Neoptolemus 24. b
pythagoras in Euphorbum 27. b
pythæus qui 54. b
pythia in patrem pietas 5. a
pythius cur Apollo, & Pythia ludi.
34. b
pythos 2. a Latonam prosequitur.
pytheus 5. b

Q
Vadrigæ primus inuictor quis. 68.
Quadrige quæ rectores suos pro-
diderunt 51. a
quadrigarum certamina Elide primū
instituta 55. a

R
Aidne 2. a Ramentum 150. a
Rerū inuictores primi. 55. a b 56. b
rhodamantus Iouis F. 37. a
rhea cur cymbalis delectetur 152. b
rhea cur Iunonis mater dicta. 152. a. i.
tem Phrygia dicta eod. b
rhene inf. 56. a siue Rhenia eod.
rhesi mors 28. a
rheas Neptuni F. 37. b
rhodus cur Ophiussa dicta 69. a
rhodi amplitudo 56. a
rhoi colossus solis 48. b
rhodope 1. a mons 33. a
romanoꝝ mos in desultore cū duo-
bus equis mittendo, unde 20. a
romulus & Remus à lupa nutriti 51. b
rose cur in Veneris tutela 135. a
rubrius poeta 151. a

rutilius Geminus, poeta 143. b
S
Acrificia olim quomodo habita. 69.
Sacrorum dijs faciendorum primi
autores Arcades 55. a
sacus auri inuentor 55. a
sagaris flumen 69. a inde
sagitta an ex telis Hercules 69. b
sagittæ situs & constellatio 86. a
sagittarij sidus 49. a 76. a eius or-
tus 90. a situs & constellatio. eod.
101. a
sagittæ 42. a Salamina 3. b
salomonus, eiusq; interitus. 15. a 51. a
salomon Aëoli nepos 71. b
samius historiarum scriptor 108. a
à Palæphato cur laudatus ibid.
samos 6. a Sandapila 148. a
sapientes Græciæ septem, eorūq; no-
mina, & dicta 48. b
sapientia bonæ cōsultationis fons. 141. b
sapientia dat Ausus fontem 141. b
sardinia amplitudo 56. a
sardo Sardeis condit 56. a
sarpedon Iouis F. 37. a quot occide-
rit 28. a
sarpedonis mors 26. b
saturnus 1. a deorum primus. 171. a b
saturni effigies 171. b 128. b
saturnus flexuoso consilio 153. a
saturnus lapide pro Ioue deuoratus. 34. b
saturnus primus rex in Italia 122. b
saturnus regno à Ioue deiectus 15. a
saturnus unde dictus 128. b
saturni filij quot & qui 128. b
saturni prosapia 1. b
saturni natura 105. a cursus eod.
saturni templum Romæ 59. b
saturnus cur exectus 153. a
satyri qui 166. b cum caprinis cor-
nibus cur picti 141. b
scædæ 166. b Scamandrus 1. b
sceleratus uir Romæ 51. a
scelus 166. b
schedius quot nauibus ad Troiam pro-
fectus 24. a
schæneus 43. a
sciron 12. b Scironis petræ eodem
scorpone 149. b
scorpius 75. b 182. b
scorpij stella quot 182. b
scorpius signum cæleste quomodo fa-
ctus 76. a
scorpionis ortus 89. b situs & con-
stellatio. eod. 100. b
scylla. 1. b 2. a à Glaucio adamata. 13. a
scylla an fera 114. b
scylla Cratetis f. Glaucio amata. 47. a

item Danaï F. 39. b & Nisi filias
in Cirin piscem 47. a
scylla in patrem Nysum perfidia, &
amor in Minoa 47. a 52. a
scylla Typhonis F. monstrum. 31. a 36. b
scylla nauis 55. a
scylla in monstrum marinum cōuer-
sa à Circe 47. a
scylla triremis 114. b
scylla unde sic dicta 138. a
scyllæ quid græcis 138. a
scythæ quid græcis 166. b
scythæ qui 38. b
scythæ qui, & unde dicti 166. b
seipos qui occiderint 49. b inde
seleucus 166. b
selinuntij & Meri amicitia 52. b
semele 37. a 64. b ex congressu cū
Ioue mortua 41. b
semele ex Liberi corde in potu acce-
pto imprægnata 59. a
semele fulmine icta eodem
semele Iunoni inuisa 3. b
semele unde dicta 139. a
semitamis Eabylonem condit 56. a
semitamidis Dercetis F. murus in Ba-
bylone 48. b
semitamis maritum necat 49. b
semitamidis interitus 50. b
semones dij 148. b
seneclæ 1. a
septem opera mirabilia quæ 48. b
septem sapientes qui 48. b
septentrionis signum neq; moueri, ne
que occidere 41. a & cur eodem
septentriones 59. a
serapion quis 130. a Sergestus 55. a
seriphos inf. 16. b 56. a
seriphij in lapides mutati 118. b
serpens 62. b à gigantibus an occi-
sus 62. b ab Hercule interfectus.
eod.
serpens quomodo ad cælum peruene-
rit 62. b
serpente inuentor Perdix 55. b
serpentarij situs et constellatio 85. a
seruus interdictus medicina usus. 55. b
seti urbs 4. b
sibilus quomodo fiat 130. b
siboe 4. b Sibylla uates 32. b
sicilia amplitudo 56. a
sicyonis agri amplitudo 55. a
sictothius 4. b
sidera quando non uideamus. 101. b
signiferi quis cursus 178. a
signorum cælestium partes quomodo
diuidantur 59. a. eorundem ortus &
occasus quis 102. a b
silicernij 148. b Silus 1. a Simois
16. b

I N D E X

Simon in delphinum 33. b
simonides literarum inuentor. 56. b
simulacrorum deorum inuentor De-
dalus 35. b
simultas pro certamine 14. b
sipulus. Sipylus 4. b mons eod.
sirenes 2. a earumq; fatum 31. a &
cantus eod. 34. b 35. a
sirenides locus 35. a
sisyphi apud inferos poena 16. a
sisypho compressa Anticlia 47. b
sinthe inf. 29. a
smyrna oppid. à Cynara condit. 56. a
smyrnæ incestus, & in arborem con-
uersio 15. b
soceros qui occiderint 50. b
socardia 1. a sol 1. b
sol contra mundi motum an currat.
101. b an cum mundo 202. b
sol quare sine barba dictus, cum pater
sit 131. b
sol quomodo Apollo dictus 168. a
130. a
solis boues ab Vlyssis socijs absumpti.
141. b
solis colossus Rhodi 48. b
solis cursus in Zodiaco 99. b unde
colligatur 101. b 49. a
solis cursus per quot partes sphaera.
solis equorum nomina 4. b 130. a
solis filia 137. b & filij, eorūq; no-
mina 37. b 101. b
solis lumen sidera quomodo obscurat.
solis ortus & occasus 101. b
solis per Zodiacum iter quomodo quatuor
anni tempora designet 59. b
solis prosapia 2. a
solis stella phaeton cur dicta 80. a
soli cur adscribatur quadriga 130. a
solem & lunam planetis cur ueteres
adiunxerint 103. b
solon Atheniensis 48. b eius dictū.
48. b
solon quid græcis 139. a
somnia 1. a
sophronis Mimus quis liber 179. a
sossidis locus, & opus 143. a
spariantis à patre necata 49. b
spartæ, ex feminatis draconis denti-
bus 41. b
sparta qui, & unde dicti 166. b
sphaera quid 58. a in sexaginta par-
tes diuisa 60. a
sphaera circuli qui, et quot 58. b 59. a
sphaera circulorum figuratio 58. b
sphaera mundi calculatio 106. a
sphaera neq; exitum neq; initium defi-
niri posse 58. a
sphaera partes quot 58. b
sphaerici 2. b
sphinx 2. a eiusq; carmen ab Oedi-
po interpretatum 17. b. a 111. a. b
sphinx Typhonis ex Echidna F. 36. b
sponio 1. b sponde 42. b
stega 149. b
stephanus locus 64. b
sterilitas frugum ob Atrei scelus orta.
21. b
sterope 37. b 45. b 42. b Stero-
pes 1. a 41. a
sthenelus 20. b 120. b Capanei F.
sthenelus quot nauibus ad Troiam pro-
fectus 24. a
stheneli & Diomedis amicitia 52. b
stheneli mors 50. b
sthenio 1. b Sthenobœa 72. a
sthenobœa amor, & interitus. 15. b
50. a
sticte 42. a stilbo 42. a 80. b 104. a
strati equorum inuentor 55. a
strophades inf. 6. a 3. a strophium.
28. b
strymon 1. b
stultitia semper timida 141. b
stymphalides 3. boues Herculi domi-
tæ 11. a
styx 1. a b Succius poeta 150. b
sucula, quæ & Hyades 45. b
suum 151. a Suggrudiaris. 148. b
suidæ locus 106. a 122. a
summates 150. b
superbia 1. a suppetia 149. b
sus cur Cereri immolatus 56. b
sutela 149. a Symphones 150. b
symplegades 8. a b
syria dea, Venus 47. a
syria quid græcis 138. a
syris 42. a
syri cur piscium esu abstineant. 47. a
77. a

T
Aenarium litus 71. b
tages qualis author 150. b
Tallius 20. b Talthibius 24. b
tantalus 4. a Iouis ex Plutone F. 37. b
tantali apud inferos poena 20. b
tanais fl. 60. a
tantalus à patre deuoratus 53. a
tantali poena 140. b mors 50. b
tardos inf. 56. a Tarrheus 118. a
tartarus. Tartara 1. a 36. b
tasus mons 55. a
taurica inf. 7. b
taurica Diane hospites immolandi
mos 29. a
taurus 73. b
taurus Marathomius 12. b
taurus Pasiphaes Herculi domitus. 11.
a 109. b Minois scriba. ib. d. unde di-
ctus Minotaurus. eod. eius labyrin-
thus qualis eod.
tauri cum Pasiphae congressus 13. a
tauri cur solum prior pars appare-
at 73. b
taurifitus & constellatio 88. a ortus
& occasus. eod. b 100. a
taygete 37. b 45. b
telamon 5. b 7. a Aeaci F. 40. b
disto uictor 54. b
telegonus 31. b
telegonus Vlyssis ex Circe F. 30. b
telemachus 31. b quomodo Circe
duxerit uxorem 31. a b
telemus augur 32. b Euryymi F. 10. a
teleontes 20. b eius filij 6. b
teleon 5. b
telephus à cerua nutritus 51. b co-
gnatos necat 50. b
telephus Herculi F. 33. a unde di-
ctus 25. a
telephi ductus ad Troiam fatalis. 5. b
telephi uulnus ab Achille illatum, quo
modo sanatum 25. a
telepho nupta Laodice. 25. b item ma-
ter Auge 25. a
teles 2. a telmissus mons 116. b
telxiepia 2. b Temenus rex. 30. a
templa deorū qui primi cōstituerint.
49. a
tencdos inf. eiusq; amplitudo. 56. a b
tenos inf. 56. a
tereus, eiusq; cum Philomela & Pro-
gne fabula 13. b inde
tereus filium suum epulatus 51. a
tereus in accipitrem 14. a
terpsichore unde dicta 155. b 130. b
terra 1. a quatenus habitabilis, aut
non 60. a b
terra sphaera centrum 60. a
terra & tartari prosapia 1. a
terra in tres partes diuisio 60. a
terra situs & ratio 60. a
tertullianus 149. a
theschinæno 1. b testorius 21. b
tethys 153. b Tetoa 1. b
teucer 22. b quot nauibus ad Tro-
iam profectus 24. a
teucer quot occiderit 28. a
teucer Telamonis & Hesione F. 22. a
teuthras rex 25. a
thaletis dictum 48. b 133. b
thalia 1. b 130. b Thallo. 42. b
thalpius 20. b
thasius, siue Thasius Busiridi immola-
tus 15. b
thasius, siue Thasius à cambus consum-
ptus 51. a
thauomas 2. a 6. a

I N D E X.

theanus quomodo seipsam interfe-	cerit	43. b	thesimenes 18. b	thesiphonus	22. b	tlepolemus quot nauibus ad Troiam	
theanus perfidia		43. b	thespiades Hercules ff.		38. a	projectus	24. a
thebe Hecatompyle	56. a	(4. a	thesprotia regio		74. b	tlepolemi mors	28. a
thebe muris cincta ab Amp. & Zeto.			thessalus iouis templi in Dodona stru-			teos qualis circulus	103. b
thebe heptapyle a Cadmo condita.			clor		49. a	toxeus	40. b
56. a			thetis 61. b	dea aquarum	176. b	trapezos oppid	41. a
thebe Thebaides a Ioue condita.	56. a		Oceani uxor		41. a	ditum	56. a
thebas expugnatum profecti septem			thetis Peleo nupta.	15. a	eiusq; fatum.	78. a	162. b
reges qui		18. a	cod.		23. a	tricarinia ciuitas	115. b
thebanorum reges		19. b	Thestius	5. b	6. a. b	trietrica sacra	33. a
thebarum septem porte	13. a	ed. a	thektor a filiabus, quas amisit, agni-			tripoas	35. b
rumq; nomina		cod. m	tus		45. a	triope	35. a
theis 65. a	Themis	1. a	thektoris uatis filij		45. a	trips rex	30. a
themistagora Danai F.		39. b	thysadie	20. a	Thysade	trips sine lauro in Boeotia erigi non	
themisto 37. b	filios occidit	49. b	thysbes interitus		50. b	poterat	123. a
themistis fabula	2. b	3. a	thoas 7. b	20. b	29. a	triptolemus	68. b
interitus		50. b	& Oreste interfecit		29. b	nus 35. b	ab eadem frugū usu dona-
theoclimenus augur		32. b	thoas quot nauibus ad Troiam profec-			tus, & regno	36. a
theodamas	1. a	5. b	ctus		24. a	triptolemus frugum sationem a Ce-	
theoi unde sic dicti		151. b	thoas quot occiderit	28. a	eiusdem	rere edoctus	56. b
theonoe Thestoris F.	45. a	a piratis	caedes		53. b	68. b	
rapta, Icaro in concubinitum emi-			thoe 1. b	Thoumas	1. b	triptolemo insidiatus Lynceus	53. a
tur. cod. quomodo patrē Thestorem			42. a	Thous.		trite Danai F.	39. b
rursus agnouerit.		cod.	thrasymedes quot nauibus ad Troiam			triton 1 b	tritonis
theonoe uates.	32. b	eius castitas.	profectus		24. a	tritonum greges circa Neptunū cur-	
theophone 3. a	in ouem conuersa, et		thrasymedes quot occiderit		28. a	picti	174. b
Neptuno compressa		44. a	thrax Martis F.		37. b	troia a Neptuno & Apolline muro	
theopompi locus		128. b	thyene		73. b	cincta	22. a
thera 18. a	Therbero	42. b	thyestes 21. a	rex	30. a	ad Troiam qui expugnatum ierint ex	
theremachus	11. a. b.	19. a	thyestes filium suum epulatus		51. a	Gracis, & quot naues	23. b
θερεως τροαιλος	59. a	95. b	thyestes cum filia congressus	51. b	21. a	troiani filia s Ceto an exposuerint	
theriope 42. a	Theriphone.	42. a	thyestis & Atrei similitas		53. a	troiani qui quot occiderint	28. a
thermodoon fl.	8. b	Therodamas.	thyestillatam ab Atreo iniuriā Ae-			troianis cur infestā Iuno & Miner-	
therodanapis	42. a	(42. a	gisthus ulciscitur		22. a	ua	23. a
theromachus Hercules F.		38. a	tibia a Minerva primum efficta.	38. b		troilus 22. a. b	eius mors
thermodoon 1. b	Theron	42. a	tibia ex asininis auribus Midæ.	145. b		tropicus therinos sine aestiualis	59. a
θερος græcis quid	136. b	& 141. b	tigris	1. b	42. a	& chimerinos. siue hyemalis. cod.	
ματιαν	ibidem		timemus Hercules f.		48. a	tropici unde dicti	59. a
therfander 18. a. b	Thersalon	6. b	timætes 22. b	timor	1. a	tuba tyrrhenum melos dicta cur	55. b
b Thefeis Amazon		38. a	timor quomodo initium sapietia.	141. b		tuba inuentor Tyrrhenus	55. b
theseus 5. b	Aegei F.	40. b	tione	2. a	Tiphys	tubicines cur in funere adhiberi soliti.	
rex		14. b	tiresias uates Theb.	17. b.	inde a lu-	55. b	tucca
theseus Cercyone occiso, Hippothoo			none cur oculis priuatus	19. b	32. b	150. a	
regnum restituit		44. a	tiresias quomodo in mulierem cōuer-			52. a	
theseus e labyrintho ad lucem quo-			sus		19. a	tusci, qui Tyrrheni prius	33. b
modo uenerit		64. b	tiresia uisio		136. a	tuscuerus	1. b
theseus ex Neptuni genere.	44. a	Mi-	tiresia septem ætates, & uaticinandi			tutuli sacerdotes	149. a
notauri uictor	13. a. b	Pallantem	peritia unde		19. b	tyberiani opus	144. b
necat		50. b	tisamenus rex		30. a	tydeus 13. a	Oenei F.
thesi ad inferos descensus	51. b	cum	tisiphone 1. a	unde dicta	129. a	tyndareus, eiusq; liberi	19. b
Pirithoo	19. b	inde	titanai		42. b	typho 1. a	fulmine ictus
thesi & Pirithoi amicitia		52. b	titani a Ioue in tartarum detrusi.	36. b		typhonis & Echidna filij	36. b
thesi forma		54. a	titanes 1. a	68. a	qui & quando	berus, & draco Hesperidum	18. a
thesi in Cretam profectio		64. b	prognati		159. a		

I N D E X

tyrrhenus melos	55. b	uestales uirgines	174. b	urea Neptuni F.	38. a
tyrrhenus Hercules F. tubæ inuentor.	55. b	uicus sceleratus Romæ	52. b	ursa maior non occidit	62. b
tyrrheni delphini facti	72. b	uictoria	1. b	ursa minor cur phœnice dicta	62. b
ter sidera collocati	eodem	uinum cur eues dictum	32. b	item plausitum	63. a
tyrrheni pro delphinis	33. b	uini aqua miscendi auctor	55. b	lax	62. b
tyrrheni, qui postea Tusci	33. a	uini usus quomodo hominibus à Libe-		ursa, siue Septentrio, è lino Græcis.	
tyrrheni symphonia delectati	72. b	ro patre traditus	32. b	41. a 61. b	
tyrrhenorum præda	72. b	uirbius ex Hippolyto	51. b	urse maioris parentes	62. a
tyro Salomonei F. Sisypho compres-		uirgo 75. b ad astra quomodo rela-		urse maioris situs & constellatio	81. b
sa	16. a 37. b	ta 49. a 75. b eius positio, ortus		a item minoris	81. a
tyro filios necat	49. b	& occasus 100. b 89. b stelle		urse an septentriones	62. a
tyronis in patrem pietas	52. a	quot	18. a	uulcanus de celo præcipitatus	33. b
tytius fulmine ictus	15. a	uirginis signum in Zodiaco Brigone		uulcanus hephestius	67. b
pud inferos pœna	eodem	& iustitia	33. a	uulcanus Iunonis F.	2. a
V		uis	1. b	uulcanus Mineruam comprimere co-	
Vadatus	151. a	uita humana tripartita	133. b	natus	38. b
Varro	148. b	32. a 165. a ultio	1. b	uulcanus quomodo pingi solitus	17. a
uarronis locus	117. a	ulysses 20. b 31. b à Telegono F.		b unde sic dictus	18. b
uæus	41. b	interfectus	32. a	uulcani fabula	159. b
uelificij inuentrix Isis	56. b	ulysses ab Alcinoò humaniter tracta-		uulcani filij	37. b
uenerantes, pro uenere utentes.	19. a	tus	32. b. inde	uulcano de prehesti in adultio, rio, Mars	
uenus 1. b à Saturno cur sic genita di-		ulysses cur Sisyphiuius nonnullis dictus		& Venus	36. a
catur	135. a	47. b		uulcanum è luto finxisse mulieris effi-	
uenus Anchise amata	23. a	ulysses Palamedis infestus	23. b	giem	35. a
uenus cur æpedita dicta	162. b	ulysses quomodo cognitus à suis, do-		uulpes Telmesia	11. b
æmarina nata	162. b	mum reuersus 31. b	inde	uxores quæ suos maritos occiderint.	
163. a	eod.	ulysses quomodo Achillem inter regi-		49. b	
uenus mutata in pisces	76. b	as uirgines latitanteprehenderit.		uxores suas qui occiderint	49. a
uenus ex ouo in Euphratem cœlitus		23. b		X	
de lapso nata	46. b 47. a	ulysses quomodo se de Palamede ultus		X Anthæ Amazon	38. a
uenus in adulterio à Vulcano depre-		26. a		X Xantippes in patrem pietas	52. a
hensa 36. a & ob iudiciũ eius Soli		ulysses quomodo se de procis Penelo-		xantho 1. b Xanthus	11. a 35. b
in fensa	eod. 137. b	pes ultus	31. b 32. a	xanthus Aegypti F.	39. b
uenus potentia masculum & femel-		ulysses quot nauibus ad Troiam pro-		xeno dice 22. b Xiphax	46. a
lam induens	162. b	fectus	24. a	xynius lacus	5. a
uenus quomodo depicta apud ueteres		ulysses quot occiderit	23. a	Y	
172. a		ulysses Sirenibus fatalis	35. b	Y Petacius	6. a
uenus unde sic dicta	135. a	ulysses socijs aures cera obturat cõtra		Z	
ueneris Erycinæ templum	53. b	Sirenum cantus	31. a	Z Enodotus	179. b
ueneris stella à sole quantũ absit.	104. a	ulysses unde sic dictus	137. b	Z Zephyrus	1. b 42. a
b cur lucifer dicta	80. a	ulysses utim se uocat	30. b	siue græcis quid	128. b
uenustare	150. b 59. b	ulyssis ad inferos descensus	51. b	zetes	6. a 7. a 8. a
uer in Zodiaco quomodo ostendatur.		ulyssis errores	30. a. inde	zethus quis	115. a
uer quando	59. b	ulyssis ex Circe filij	30. b	clor 54. b Iouis ex Antiopa F.	37. a
uergiliæ	74. a	ulyssis naufragium ob Cyclopem ex-		zelhus & Amphio perfecti citharæ	
uergilius 149. a Vergilij locus.	104. b	cæcatur	31. a	di 122. b Thebanæ mœnia citharæ	
ueruina	150. a	ulyssi simulata insania quomodo à Pa-		sono anstruxerint	121. b
uerusius Mercurij F.	40. a	lamede deprehensa	23. b	zethus & Calais unde sic dicti.	147. b
uepillones	148. a	ulyssi adiudicata Achillis arma.	26. b	zetus 3. b. unde dictus 4. a Theb.	
uesta cur γῆ & χθών	165. a	ulysem præternauigantem cur socijs		rex	19. b
tunda, & cur spicis coronata.		ssoliarit Scylla	47. a	zeuxippe 5. b Zminthe inf.	29. a
eod.		uoluptuaria uita qualis	134. a	zodiacus 38. b cur loxos Græcis.	
uesta quomodo olim picta	174. b	uox quomodo fiat	130. b	55. b 58. b 59. a	
uestæ inextinguibilis ignis	165. a	urania canis	42. a	zodiaci circulatio & situs	59. b
uestæ ubi pingi solita	174. a	urania unde dicta	131. a	zona Orionis	97. a
		urbes quæ à quibus conditæ	56. a	zonæ quæ dictæ	178. a

F I N I S.

SERIESCHARTARVM.
a b e d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z A
Omnes terniones, præter æ duernionem.

BASILEÆ, PER IOANNEM
Heruagium, Anno salutis humanæ M.D.
XLIX. Mense
Martio.

Wyd 3 r.

Oct 10 1577

U

XII
1923:
3791